MÜNAFIĞIN DERİN KARANLIĞI

ADNAN OKTAR (HARUN YAHYA)

Yazar ve Eserleri Hakkında

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 40.000 resmin yer aldığı toplam 55.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 76 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki Peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de Hatem-ül Enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Yüce Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveçce gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları

yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

OKUYUCUYA

• Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 150 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

• Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedir. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

• Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedir.

• Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları bir arada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

• Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

• Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

• Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen; yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat etmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

Birinci Baskı: Temmuz 2016 / İkinci Baskı: Kasım 2016

ARAŞTIRMA YAYINCILIK

Kayışdağı Mah. Değirmen sokak No: 3 Ataşehir - İstanbul / Tel: 0.216.6600059

Baskı: Vizyon Basımevi / Deposite İş Merkezi A6 Blok No: 309 İkitelli OSB
Küçükçekmece - İstanbul / Tel: 0.212.6716151

www.harunyahya.org - www.harunyahya.com
www.harunyahya.tv - www.a9.com.tr

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ.....14

GİRİŞ.....16

MÜNAFIK KİMDİR?.....20

BİLİNEN EN AŞAĞILIK İNSAN KARAKTERİ: MÜNAFIKLAR.....20

MÜNAFIK MÜSLÜMANLARIN ARASINA GİRMİŞ BİR KÖSTEBEK GİBİDİR.....21

MÜNAFIKLIĞIN TARİFİNİN YAPILMASI VE TÜM İSLAM ALEMİNDE TANINIP TEŞHİS EDİLEBİLMESİ ÇOK ÖNEMLİDİR.....22

DÜNYADAKİ RAHMANİ GÜÇLER VE KARŞISINDAKİ ŞER ODAKLARI.....24

İYİLERLE KÖTÜLERİN MÜCADELESİ TARİHİN HER DÖNEMİNDE DEVAM ETMİŞTİR.....24

HER DEVRİN DECCALİYET SİSTEMİ; ŞEYTAN, DÜNYA DERİN DEVLETLERİ VE İNKAR EDENLERİN KİRLİ İTTİFAKI İLE ORTAYA ÇIKAR.....25

ŞEYTAN İLE MÜNAFIĞIN DOSTLUĞU.....28

MÜNAFIĞIN LİDERİ ŞEYTANDIR.....28

MÜNAFIK, ŞEYTANIN İNSAN ŞEKLİDİR.....29

MÜNAFIK, ŞEYTANIN 'İNSAN POSTUNA' VE 'MÜSLÜMAN KILIFINA' GİRMİŞ UŞAĞIDIR.....30

MÜNAFIK KÜFÜRLE GİZLİCE BAĞLANTIYA GEÇERKEN DOĞRUDAN ŞEYTANDAN EMİR ALIR.....31

DERİN DEVLETLERİN MÜNAFIK İLE İTTİFAKI 33

MÜNAFIK GÜÇLÜ SANDIĞI TARAFTAN YANA TAVIR ALIR.....33

MÜNAFIK, DERİN DEVLET YAPILANMALARINI VE KÜFRİ GÜÇ ODAKLARINI, -HAŞA- ALLAH'TAN DAHA BÜYÜK GÖRÜR.....36

DECCALİ DERİN DEVLETLER, ŞEYTANİ HEDEFLERİNE ULAŞMAK İÇİN MÜNAFIKLARI KULLANIRLAR.....36

DERİN DEVLETLER MÜNAFIK TESPİT ETME UZMANIDIR.....38

MÜNAFIKLAR DECCALİN VE DERİN DEVLETLERİN ASKERLERİDİR.....41

MÜNAFIKLAR, ŞEYTAN VE DERİN DEVLETLER BİRLEŞEREK BİR 'KÖTÜLÜK ÇEMBERİ' OLUŞTURMUŞLARDIR.....42

MÜNAFIK, MÜSLÜMANLARA YALAN SÖYLER; KÜFÜRDEKİ DOSTLARINI VE DERİN DEVLET ELEMANLARINI İSE SIRDAŞ EDİNİR.....43

MÜNAFIĞIN KARANLIK DÜNYASI.....45

MÜNAFIĞIN AKLI, KÜFÜRDEKİ ESKİ HAYATINDADIR VE
O HAYATA BÜYÜK BİR ÖZLEM DUYAR....45

MÜNAFIK, MÜSLÜMANLAR ARASINDAYKEN GİZLİCE
KENDİ YANDAŞLARIYLA HABERLEŞİR....49

MÜNAFIK, MIKNATIS GİBİ DÜNYANIN HER YERİNDEKİ MÜNAFIKLARI
BULMA KONUSUNDA ÇOK YETENEKLİDİR....51

MÜNAFIK, SİNSİCE SÜREKLİ MÜSLÜMANLARIN ALEYHİNE ÇABALAR....51

MÜNAFIĞIN KENDİNİ KÜFRE BEĞENDİRME ÇABASI....54

MÜNAFIK, KENDİNCE DİNİ TEKDÜZE GÖRÜR....54

MÜNAFIK, MÜSLÜMANLARI DEĞİL KÜFRÜ KALİTELİ BULUR....56

MÜNAFIK, MÜSLÜMAN GİBİ GÖRÜNMEKTEN UTANIR....56

MÜNAFIK, DİNİ ESERLERİ OKUYAN BİRİ OLARAK TANINMAK İSTEMEZ....58

MÜNAFIK, DİNİ KONULARDAN BAHSEDERKEN BİLE
SİNSİCE DİNSİZLİĞİN TELKİNİNİ YAPAR....59

MÜNAFIK, İSLAM'I DEĞİL KENDİ ŞEYTANİ FELSEFESİNİ TEBLİĞ EDER....60

MÜNAFIK, ALLAH'I KURAN'LA DEĞİL, ŞEYTANİ ŞEKİLDE ANAR....61

MÜNAFIK, İSLAM'A HİZMET ETMESİ GEREKİRSE,
BUNU SİNSİCE KÜFRE HİZMETE ÇEVİRİR....62

**MÜNAFIĞIN TEKNOLOJİYİ VE SOSYAL MEDYAYI,
KİRLİ OYUNLARI İÇİN KULLANMASI....64**

TEKNOLOJİK İMKANLARI SİNSİCE KULLANABİLMEK
MÜNAFIĞA ŞEYTANİ BİR HAZ VE CESARET VERİR....64

MÜNAFIK, KÜFÜRLE GİZLİ BAĞLANTISINI VE İSTİHBARAT AKTARIMINI,
İNTERNETİ VE AKILLI BİLGİSAYAR TEKNOLOJİLERİNİ KULLANARAK YAPAR....66

MÜNAFIK, KÜFÜRLE KURDUĞU GİZLİ BAĞLANTIYI SİNSİ
METOTLARLA GİZLEMEYE ÇALIŞIR....68

MÜNAFIK, SOSYAL MEDYA HESAPLARINI
KENDİNİ KÜFRE BEĞENDİRMEK İÇİN KULLANIR....70

MÜNAFIK, SOSYAL MEDYA HESAPLARINDA DİNİ HATIRLATAN
KONULARI ASLA GÖRMEK İSTEMEZ....71

MÜNAFIK, SOSYAL MEDYA HESAPLARINDAN
MÜSLÜMANLARI TAKİP ETMEK İSTEMEZ....73

MÜNAFIĞIN SOSYAL MEDYAYI KÜFÜRDEN TARAFTAR
TOPLAMAK İÇİN KULLANMA TAKTİKLERİ....74

MÜNAFIĞIN İSTİHBARAT VE CASUSLUK FAALİYETLERİ....77

ÖNEMLİ BİR MÜNAFIK ÖZELLİĞİ: SEZDİRMEMEK, ÇAKTIRMAMAK....77

MÜNAFIK, İNKARCI DOSTLARIYLA GİZLİ VE ÖZEL
BİR DİL KULLANARAK ANLAŞIR....78

MÜNAFIĞIN KÜFÜRLE KİRLİ İTTİFAKI: AJANLIK VE CASUSLUK....81

DÜNYA ÇAPINDAKİ TÜM DERİN VE ŞEYTANİ YAPILANMALAR,
AJANLIK FAALİYETLERİNDE MÜNAFIKLARI KULLANIRLAR....83

TARİHTEKİ TÜM ÖNEMLİ ŞAHISLARIN YANINA,
DERİN ŞEYTANİ YAPILANMALARA İSTİHBARAT SAĞLAYAN
MÜNAFIK AJANLAR YERLEŞTİRİLMİŞTİR....85

MÜNAFIKLAR, PEYGAMBERİMİZ (SAV)'E
DÜŞMAN OLAN GRUPLARA DA İSTİHBARAT SAĞLIYORLARDI....86

PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN VAHİY KATİBİ, KÜFRE
İSTİHBARAT TAŞIYORDU....88

MÜNAFIK, İSTİHBARAT AMACIYLA MÜSLÜMANLARI
SÜREKLİ İZLEYİP GÖZETLER....90

MÜNAFIK, İSTİHBARAT TOPLAYABİLMEK İÇİN
ÇOK SESSİZCE HAREKET EDER....92

**MÜNAFIĞIN İSLAM YERİNE SAPKIN
İDEOLOJİLERİ GÜÇLENDİRME ÇABASI....93**

MÜNAFIK, KENDİNCE İSLAM'I ZAYIFLATABİLMEK İÇİN DİNE MUHALİF
OLAN HER TÜRLÜ SAPKINLIĞI DESTEKLER....93

MÜNAFIK, İSLAM'IN YERİNE SAPKIN BİR ANLAYIŞI YERLEŞTİREBİLMEK
VE KÜFRÜN GÖZÜNE GİREBİLMEK İÇİN HOMOSEKSÜELLİĞE
DESTEK VERİR....95

MÜNAFIKLARIN VE İSLAM KARŞITLARININ MEVLANA MERAKI....99

LUT KAVMİ'NDEKİ MÜNAFIKLAR DA HOMOSEKSÜELLİĞİ
DESTEKLİYORLARDI....102

HZ. LUT (AS)'IN MÜNAFIK KARISI, ÇEVRESİNDEKİ İNKARCILARA
İSTİHBARAT SAĞLIYOR VE DEVRİN HOMOSEKSÜELLERİNE
DESTEK VERİYORDU....105

HZ. NUH (AS)'IN MÜNAFIK KARISI, KAVMİNİN SAPKINLIKLARINA
DESTEK VERİYOR, PEYGAMBER ALEYHİNDE İNKAR EDENLERE
İSTİHBARAT SAĞLIYORDU....108

MÜNAFIK AHLAKSIZLIĞI VE OYUNLARI....110

MÜSLÜMANLAR 'VİCDANLARI', MÜNAFIKLAR İSE 'MANTIKLARI' İLE
HAREKET EDERLER....110

MÜNAFIK HAK OLANA DEĞİL, GÜÇLÜ VE SÜKSELİ
OLDUĞUNA İNANDIĞI TARAFA YANAŞIR....112

MÜNAFIK HEP MENFAAT PEŞİNDEDİR....113

MÜNAFIK KENDİNİ MÜSLÜMANLARIN EN TAKVASI GİBİ
GÖSTERMEYE ÇALIŞIR....114

MÜNAFIK GÖRÜLMEDİĞİNİ DÜŞÜNDÜĞÜ YERDE
....ABDEST ALMAZ VE NAMAZ KILMAZ 115

MÜNAFIK, ÇIKAR ELDE EDEBİLMEK İÇİN "YANCI"
BİR KARAKTER GÖSTERİR....116

MÜNAFIĞIN İÇI KİN DOLUDUR; KALBİNDEKİ KİR VE KÖTÜLÜK
TÜM YÜZÜNE YANSIR....119

MÜNAFIĞIN KALBİNDEKİ KİN, ÖFKE VE HASET
GÜN BOYU TAVIRLARINA YANSIR....120

MÜNAFIK MÜSLÜMANLARI RAHATSIZ ETMEK VE
HUZURSUZLUK ÇIKARMAK İÇİN PİS BAKIŞLARINI KULLANIR....121

MÜNAFIĞIN ŞEYTANİ EYLEMLERİ İÇİN KULLANDIĞI VÜCUT DİLİ....122

MÜNAFIK PİS BAKIŞLARIYLA YETERİ KADAR EYLEM YAPAMADIĞINI
DÜŞÜNDÜĞÜNDE, DİLİYLE MÜSLÜMANLARI RAHATSIZ ETMEYE ÇALIŞIR....126

MÜNAFIK ÖFKELENDİĞİNDE KONTROLSÜZCE BAĞIRIR....129

MÜNAFIK ZÜPPELİK YAPARAK BÜYÜKLÜK TASLAR....130

MÜNAFIK SAYGIDAN YOKSUNDUR; NEZAKETSİZ VE DÜŞÜNCESİZDİR....131

MÜNAFIKLAR PEYGAMBERİMİZ (SAV)İN HUZURUNDA SESLERİNİ
YÜKSELTİYOR VE KÜSTAH BİR ÜSLUPLA KONUŞUYORLARDI....132

MÜNAFIKLAR PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN YANINDA ÖNE GEÇMEYE VE
KENDİLERİNİ YÜCELTMEYE ÇALIŞIYORLARDI....134

MÜNAFIKLAR PEYGAMBERİMİZ (SAV) İLE 'HÜCRELERİN ARDINDAN
SESLENEREK' VE BAĞIRARAK KONUŞUYORLARDI....137

MÜSLÜMANLAR ALLAH'I SEVGİYLE ANARLARKEN,
MÜNAFIK ALLAH'I ÇOK AZ ANAR....139

MÜNAFIK DİNİ KONULARDAN BAHSETMEK İSTEMEZ AMA
DÜNYA HAYATIYLA İLGİLİ KONULARDA KONUŞMAKTA
ÇOK ŞEVKLİ VE YETENEKLİDİR....143

MÜNAFIK, AHLAKINI GÜZELLEŞTİRMEYE ÖNEM VERMEZ AMA
'DIŞ GÖRÜNÜŞÜ' VE 'BEĞENİLMEK' ONUN İÇİN HAYATİ ÖNEM TAŞIR....145

MÜNAFIK, İNCİL'DE 'DIŞTAN GÜZEL GÖRÜNEN, İÇİ ÖLÜ,
PİSLİKLE DOLU BADANALI MEZARLARA' BENZETİLMİŞTİR....147

MÜNAFIK KENDİNE ÇOK DÜŞKÜNDÜR; SAHTEKARCA OYUNLARLA
SÜREKLİ KENDİNE BAKTIRMAK VE BEDENİNİ YIPRANMAKTAN
KORUMAK İSTER....148

YAŞLANMAK VE ÖLÜMÜN YAKLAŞMASI MÜNAFIĞIN
DEHŞETLİ BİR KORKUYA KAPILMASINA NEDEN OLUR....150

MÜNAFIK MÜSLÜMANLARIN MADDİ İMKANLARINI NE KADAR ÇOK
KULLANABİLİRSE O KADAR BÜYÜK KAR ELDE ETTİĞİNİ SANIR....152

MÜNAFIK LEGAL BİR HAYATTAN HOŞLANMAZ, İLLEGAL,
SİNSİ VE GİZLİ İŞLER YAPTIĞINDA RAHATLAR....155

MÜNAFIK KENDİNE ÇOK TİTİZ, PEYGAMBER (SAV)'E VE
MÜSLÜMANLARA KARŞI İSE ÇOK ÖZENSİZDİR....157

MÜNAFIK BİR MÜSLÜMANIN KENDİSİNE ÖĞÜT VERMESİNE
TAHAMMÜL EDEMEZ....161

MÜNAFIK KENDİSİNE ÖĞÜT VERİLDİĞİNDE,
YALAN VE İFTİRA DOLU SUÇLAMALARLA KARŞI ATAĞA GEÇER....163

MÜNAFIK, MÜSLÜMANLARA KENDİNCE 'AHLAK DERSİ'
VERMEYE KALKIŞIR....166

MÜNAFIKTA DELİLİK DERECESİNDE KENDİNİ KORUMA HIRSI VARDIR....168

MÜNAFIK HER ŞEYDEN ŞÜPHELENİR; HER DETAYI
KENDİ ALEYHİNE ZANNEDER....170

MÜNAFIK, MÜSLÜMANLARIN 'DÜŞÜK AKILLI',
KENDİSİNİN İSE 'DÜNYANIN EN AKILLI İNSANI OLDUĞUNA' İNANIR.....173

YALAN SÖYLEMEK, MÜNAFIKTA ADETA
BİR 'AKIL HASTALIĞI' ŞEKLİNDEDİR.....173

MÜNAFIK, YALANI MÜSLÜMANLARA KARŞI MÜCADELE İÇİN KULLANIR.....175

MÜNAFIK, MÜSLÜMANLARA İFTİRA ATARAK
KENDİNİ TEMİZE ÇIKARMAYA ÇALIŞIR.....176

MÜNAFIK İFTİRALARIYLA ÖZELLİKLE DE MÜSLÜMANLARIN
MANEVİ LİDERLERİ OLAN ELÇİLERİ KARALAMAK İSTER.....179

MÜNAFIK SİNSİ OYUNLARI İÇIN
'BİLİNÇALTI KURGULAMA YÖNTEMİ'Nİ KULLANIR.....181

MÜNAFIK, BİLİNÇALTI KURGULAMA YÖNTEMLERİYLE PEYGAMBERLERE
VE MÜSLÜMANLARA DUYULAN GÜVENİ KIRMAK İSTER.....182

MÜNAFIK BİLİNÇALTI KURGULAMA YÖNTEMLERİYLE İNSANLARIN
-HAŞA- ALLAH'A OLAN GÜVENLERİNİ SARSMAYI HEDEFLER.....187

MÜNAFIK MÜSLÜMANLARIN KONUŞMALARINI 'DİL EĞİP BÜKEREK'
VE 'KELİMELERİN ANLAMINI ÇARPITARAK' DEĞİŞTİRMEYE ÇALIŞIR.....189

MÜNAFIK MÜSLÜMANLARA İFTİRA ATABİLMEK İÇİN
ONLARLA YALNIZ GÖRÜŞMEK İSTER.....192

MÜNAFIK YALANLARINI VE SİNSİ OYUNLARINI
GİZLEYEBİLMEK İÇİN SÜREKLİ YEMİN EDER.....193

MÜNAFIK, MÜSLÜMANLARIN KALPLERİNE
ŞÜPHE VE KORKU DÜŞÜRMEK İÇİN UĞRAŞIR.....194

MÜNAFIK SÜKSE VE GÖSTERİŞ MERAKLISIDIR.....196

MÜNAFIK KÜFRÜN HER ŞEYİNE ÇOK ÖZENİR.....198

MÜNAFIK DÜNYANIN PEK ÇOK YERİNİ GEZMESİYLE
SÜKSE YAPMAYA ÇALIŞIR.....201

MÜNAFIK 'KİTAP YÜKLÜ EŞEK' GİBİDİR.....202

MÜNAFIK PATAVATSIZ VE MÜNASEBETSİZDİR.....206

MÜNAFIK HEMEN HER FIRSATTA UKALALIK VE BİLMİŞLİK YAPAR.....207

MÜNAFIK GÜN BOYUNCA SÜREKLİ HOMURDANARAK
OLUMSUZ VE ŞİKAYETÇİ KONUŞMALAR YAPAR.....208

MÜNAFIK İSLAM'A HİZMET KONUSUNDA ÇOK TEMBELDİR.....210

MÜNAFIK MÜSLÜMANLARA 'BECERİKSİZ TAKLİDİ' YAPARKEN,
İNKAR EDENLERİ HOŞNUT ETME KONUSUNDA MÜTHİŞ YETENEKLİ
VE GAYRETLİDİR.....213

MÜNAFIK, MÜSLÜMANLARIN BAŞARILARINI KÖTÜLERKEN,
KENDİNİ DE ÖZEL YETENEKLERİ OLAN, YERİ DOLDURULAMAYACAK
BİR İNSAN GİBİ GÖSTERMEYE ÇALIŞIR.....217

MÜNAFIK, MÜSLÜMANLARIN BAŞARILARINI ÇOK KISKANIR VE
ONLARDAN DAHA İYİSİNİ YAPABİLDİĞİNİ İSPATLAMAK İÇİN
GÖSTERMELİK ÇABALAR YÜRÜTÜR.....218

MÜNAFIK, HIRSIZ VE DOLANDIRICIDIR.....220

MÜNAFIK, MÜSLÜMANLARIN SADECE MALINI-MÜLKÜNÜ DEĞİL, GÜZELLİKLERİNİ, SAĞLIKLARINI, SEVGİLERİNİ, MUTLULUKLARINI, ENERJİLERİNİ VE VAKİTLERİNİ DE ÇALMAK İSTER 223

TARİHTEKİ EN ALÇAK MÜNAFIKLARDAN BİRİ OLAN SAMİRİ DE HIRSIZLIĞIYLA TANINIYORDU....224

MÜNAFIK KORKAKTIR; ZORLUKTA KENDİNİ HEMEN ELE VERİR....231

MÜNAFIK, MÜSLÜMANLARIN ARASINDAKİ İÇTEN SEVGİYİ ÇOK KISKANIR....232

MÜNAFIK, YALAN VE İFTİRALARLA MÜSLÜMANLAR ARASINDAKİ SEVGİYİ YOK ETMEYE ÇALIŞIR....234

MÜNAFIK, MÜSLÜMANLARIN SAHİP OLDUĞU TÜM NİMETLERİ ÇOK KISKANIR....236

MÜNAFIĞIN 'SEVGİ ARAYIŞI'NDA OLDUĞU İDDİASI YALANDIR; MÜNAFIK, DAHA FAZLA AHLAKSIZLIK YAPABİLMEK İÇİN SEVGİ' KAVRAMINI KULLANIR 237

MÜNAFIK SEVGİSİZ BİR VARLIKTIR; AMA ÇIKAR ELDE ETMEK VE BÜYÜKLÜĞÜNÜ VURGULAMAK İÇİN SEVGİYİ KULLANIR....240

MÜNAFIK, HİÇ KİMSE TARAFINDAN GERÇEK ANLAMDA SEVİLMEDİĞİNİ BİLİR....243

MÜNAFIĞIN RUHUNDA SEVGİ VE SAYGI HİSSİ YOKTUR....244

MÜNAFIK, MÜSLÜMANLARI GÖRMEYE DAYANAMADIĞI İÇİN KENDİNİ TECRİT EDER....247

MÜNAFIK, KENDİSİNE VERİLEN HER NİMET VE İMKANI HUZURSUZLUK ÇIKARMAK İÇIN KULLANIR....248

MÜNAFIK, "ALLAH'A ÇOK ŞÜKÜR" "ELHAMDÜLİLLAH" İFADELERİNİ NEREDEYSE HİÇ KULLANMAZ; ŞÜKREDİP ALLAH'IN ÜZERİNDEKİ LÜTFUNU TAKDİR ETMEZ....250

MÜNAFIK, SÜREKLİ İYİLİK VE GÜZEL AHLAK GÖRDÜĞÜ MÜSLÜMANLARA KARŞI ÇOK NANKÖRDÜR....251

MÜNAFIK, HER İMKANI KÜFÜRLE BAĞLANTIYA GEÇİP MÜSLÜMANLAR ALEYHİNDE FAALİYET YAPMAK İÇİN KULLANIR....254

MÜNAFIĞIN KONUŞTUĞU HER SÖZDE BİR TUZAK VARDIR; DOLAYISIYLA MÜNAFIĞIN SÖYLEDİKLERİNİN TAM TERSİNİ YAPMAK GEREKİR....256

MÜNAFIĞIN YAKALANMA KORKUSU....261

MÜNAFIK, AHLAKSIZLIĞINI ORTAYA KOYAN BİLGİLERİN MÜSLÜMANLARA ULAŞMASINDAN ÇOK KORKAR....261

MÜNAFIK, SİNSİ FAALİYETLERİNİN FARK EDİLMESİNDEN VE DEŞİFRE OLMAKTAN ÇOK KORKAR....263

MÜNAFIK, SUÇÜSTÜ YAKALANMAMAYA DİKKAT EDER; SERİ YALANLARLA SUÇLARINI ÖRTEREK KENDİNİ MASUM GÖSTERMEYE ÇALIŞIR....266

MÜNAFIK, YAKALANDIĞINI DÜŞÜNÜRSE EYLEMLERİNE BİR SÜRE ARA VEREBİLİR....268

MÜNAFIK OLAYLAR KARŞISINDA HEP TAKTİK DEĞİŞTİRİR;
MÜNAFIĞIN HER ZAMAN A, B, C PLANLARI VARDIR....270

MÜNAFIK FARK EDİLMEDİĞİNİ SANDIKÇA,
KENDİNİ DAHA DA AÇIK BİR ŞEKİLDE ELE VERİR....272

MÜNAFIĞIN EN IZDIRAP DUYDUĞU KONULARDAN BİRİ
MÜNAFIK ALAMETLERİNİN ANLATILMASINI DİNLEMEKTİR....273

MÜNAFIKTA USLANMA OLMAZ; EN ZOR ŞARTLARDA BİLE
MÜNAFIKLIĞINDAN VAZGEÇMEZ VE HER YAKALANDIĞINDA
BİR BAŞKA YENİ EYLEM YOLU BULUR....277

MÜNAFIK, ÜZERİNDE OLUŞAN 'MÜNAFIK ALAMETLERİNİ'
GİZLEMEYİ BAŞARAMAZ....278

MÜNAFIĞIN MÜSLÜMANLARDAN AYRILMA PLANLARI....280

MÜNAFIK SÜREKLİ KAÇIP GİTME EĞİLİMİNDEDİR AMA
MÜSLÜMANLARDAN ELDE ETTİĞİ MENFAATLERİ BIRAKAMAZ....280

MÜNAFIK, MÜSLÜMANLARA ZARAR VERMEYE DEVAM EDEBİLMEK
İÇİN AYRILIŞ VAKTİNİ ERTELER....281

MÜNAFIK SÜREKLİ OLARAK AYRILDIĞINDA YAŞAYACAĞI
KİRLİ HAYATIN PLANLARINI KURAR....284

MÜSLÜMANLARIN MÜNAFIĞA KURAN AHLAKIYLA YAKLAŞMALARI....287

MÜNAFIĞA HİÇBİR ZAMAN KESİN OLARAK 'MÜNAFIK'
TEŞHİSİ KONULAMAZ....287

MÜNAFIĞI SABIRLA VE DİKKATLE İZLEYİP ONUN
ŞEYTANİ SANATINI ÖĞRENMEK GEREKİR....288

MÜNAFIK ALAMETLERİNİ DİNLEYİP ÖĞRENMEK
MÜSLÜMANLARA FAYDA VERİR....290

MÜNAFIĞIN VARLIĞI MÜSLÜMANLAR İÇİN SÜREKLİ HAYRA DÖNÜŞÜR....292

MÜNAFIK 'BELKİ İMAN EDER' DİYE SABRETMEK VE ONU
KURAN AHLAKINA ÇAĞIRMAK ÖNEMLİ BİR MÜSLÜMAN VASFIDIR....294

MÜNAFIKLIĞIN SONU MUTLAKA HÜSRANDIR....297

MÜNAFIĞIN HAYATI AŞAĞILANMIŞ OLARAK SON BULUR....297

**SONUÇ: MEHDİYET DÜNYAYI GÜNEŞ GİBİ AYDINLATACAK,
MÜNAFIKLIK HZ. MEHDİ (AS) VESİLESİYLE SON BULACAKTIR....300**

EK BÖLÜM: EVRİM ALDATMACASI....304

ÖNSÖZ

İnsanoğlunun ilk yaratıldığı günden bu yana ikiyüzlü, kötülük peşinde olan, huzursuzluk çıkaranlar hep var olmuştur. İşte bu gibi münafıklık yapan her insan, **'ahlaksızlıklarıyla ve alçaklıklarıyla'** tarihe geçmiştir. Bu kişiler nesilden nesile, hayatları boyunca inananlara karşı verdikleri hain mücadele ile anılmış ve her dönemde **'horlanmış aşağılanmış'** kimseler olarak tanınmışlardır. Küçük büyük yaptıkları her bir alçaklık, tarihin bir parçası olarak hafızalara kazınmıştır.

Tarihteki ünlü münafıkların her biri nasıl kitaplara ya da tarihi kayıtlara geçtiyse; Firavunlar, Nemrutlar, Karun, Samiri, Hz. Lut (as)'ın ve Hz. Nuh (as)'ın eşleri nasıl yaptıkları alçaklıklarla Kuran kıssalarında anıldılarsa, günümüz münafıkları da aynı şekilde kitaplara konu olacaklardır. O devirlerin münafıkları nasıl ahlaksızlıklarıyla biliniyorlarsa, Ahir Zamanın münafıkları da aynı şekilde şeytanlıklarıyla tanınacaklardır. Onların adları da nesilden nesile aktarılacak, onların hainlikleri ve ahlaksızlıkları da diğerleri gibi tarihe geçecektir.

Ve bu aşağılanma sadece dünya hayatıyla sınırlı kalmayacaktır. Kıyamete kadar her biri **'devrinin ünlü münafığı'** olarak tanınacak olan bu şeytani varlıklar, ahirette de yine ahlaksızlıklarıyla bilinecek ve sonsuza kadar yine hep aşağılanarak yaşayacaklardır.

Ve orada ayrıca, münafıkların alçaklıklarına sabredip güzel ahlak göstermelerinden dolayı cennetlerle ve nimetlerle mükafatlandırılan Müslümanları görmenin acısını da tadacaklardır. Ve sonsuza kadar, Müslümanlara karşı yaptıkları her bir şeytanlığın, onların cennetteki makamını, şanını, şerefini daha da artırmış olduğunu görmenin azabını yaşayacaklardır. Bütün ömürlerini Müslümanlara eziyet edip zarar verebilmek için tüketen münafıklar, aslında tüm yapıp ettikleriyle, sadece kendi acı sonlarını hazırlamış olduklarını göreceklerdir. Dünyada Müslümanlara karşı besledikleri kin ve öfke, ahirette sonsuza kadar asla dinmeyecek onulmaz bir azaba dönüşerek onları saracaktır.

Onlar bu acıyı yaşarken, tüm hayatlarını zarar vermeye adadıkları Müslümanlar ise, benzersiz nimetlerle donatılmış cennet köşklerinde, sonsuza kadar mutluluğun en güzelini tadacaklardır. Allah'ın sevgisini, dostluğunu kazanabilmiş olmanın sevincini yaşayacaklardır.

Bu kitabın amacı, **'henüz tövbe etme imkanı varken; tüm münafıklara ve münafık ahlakına benzer tavırlar gösteren insanlara bu önemli gerçekleri hatırlatabilmek'**tir. Bu insanların, **'ahirette geri dönüşü olmayan bir azapla karşılaşmadan önce, düşünüp öğüt almalarına ve Allah'a samimi bir kalple iman etmelerine vesile olabilmek'**tir. Ahlaksızlıkla, sinsi oyunlarla, şeytani işbirlikleriyle, alçakça tuzaklarla hiçbir şey elde edemeyeceklerini; ve tüm bunların sonunda ellerine tek geçecek olanın, cehennem azabıyla karşılaşmak olduğunu anlatarak onları uyarmaktır. Ve onlara, **'eğer tövbe edip de Allah'ı çok derin bir aşkla severlerse ve Allah'ın beğendiği ahlakı yaşarlarsa, dünyada ve ahirette, istedikleri, özlem duydukları her şeyin en güzelini bulacaklarını hatırlatmak'**tır.

Ancak şunu da unutmamak gerekir ki, Allah Kuran'da **"... Temiz akıl sahiplerinden başkası öğüt alıp-düşünmez."** (Bakara Suresi, 269) buyurmuştur. Tüm Kuran ayetlerinde olduğu gibi, münafık ayetlerinin anlatılmasından, **'münafıklık tehlikesine karşı yapılan uyarı ve hatırlatmalardan da tek istifade edebilecek olanlar yalnızca gerçek Müslümanlar'**dır. Dolayısıyla bu kitapta tüm anlatılanlar, -Allah'ın izniyle- Müslümanların Allah'a olan bağlılıklarının ve imanlarının artmasına, ahlaklarının daha da güzelleşmesine vesile olacaktır.

Münafıklıkta diretip kararlılık gösteren; öğüt alıp düşünmek ve tövbe ederek doğru yola dönmek istemeyen kimseler ise, şunu asla unutmamalıdırlar:

Onların bilmedikleri ya da anlamak istemedikleri kesin bir gerçek vardır. Rabbimiz bu gerçeği Kuran'da **"... Allah, kafirlere müminlerin aleyhinde kesinlikle yol vermez."** (Nisa Suresi, 141) sözleriyle haber vermiştir. **Küfür**

ya da münafık, her kim Müslümanların aleyhine bir yol ararsa; onlara karşı alçakça ve kahpece oyunlar oynamak isterse, Allah o kişilere asla başarı vermeyecektir. Bu, Allah'ın asla değişmez bir vaadidir. Ve Allah, vaadinden asla dönmeyendir.

İşte münafıkların unuttukları büyük gerçek budur. Onlar en alçakça yöntemlerle çabalayacak; zarar vermek için ellerinden geleni yapacaklardır. Belki kimi zaman, zahiren zafer gibi görünen bazı başarılar ve küçük bazı menfaatler kazanacaklardır. Ancak tüm bunlar geçici ve zahiri kazançlar olacaktır. Eninde sonunda mutlaka **'galip gelecek olanlar Allah'ın taraftarları olan samimi Müslümanlar'**dır. Çünkü Allah'ın Kuran'da bildirdiği gibi, **"... Şüphesiz 'izzet ve gücün' tümü Allah'ındır."** (Yunus Suresi, 65) Dolayısıyla dünyada ve ahirette, mağlup olanlar her zaman mutlaka münafıklar olacaktır.

GİRİŞ

Münafık tehlikesi, İslam aleminin en hayati ve en önemli konularından biridir. Çünkü İslam'ın karşısındaki en sinsi güç **'münafıklık'**tır. Münafıklık, yüzyıllardan beri **'Müslüman dünyasını sinsice kemiren'** ve **'mahvetmeye çalışan'** şeytani bir sistemdir. Ancak Müslümanların büyük bir kısmı bu büyük tehlikenin gereği gibi farkında değildir. Çoğu kimse İslam dünyasının karşısında duran asıl gücün, **'inkar edenler'** olduğunu düşünür. Oysa ki Müslümanların en büyük düşmanı **'münafıklar'**dır. Münafığın, Müslümanlara karşı duyduğu kin, öfke, nefret ve haset, inkarcılarınkinden çok daha şiddetlidir. Aynı uyuşturucu kullanan birinin uyuşturucuya olan bağımlılığı gibi; **münafığın da Müslümanlara alçaklık, kötülük, düşmanlık yapma, iftira atıp tuzak kurma bağımlılığı vardır.** Küfür de İslam'ı ve Müslümanları sevmez; ancak onlardaki kin ve nefret münafıklardaki gibi şiddetli değildir.

Bugün İslam aleminin bu duruma gelmiş olmasının ana nedeni de yine münafıklıktır. Suriye'de, Irak'ta, Afganistan'da, Filistin'de, Sudan'da, Mısır'da, Libya'da, Yemen'de, Arakan'da ve daha pek çok yerde yaşanan zulüm ve acıların en önemli sebeplerinden biri, İslam dünyasındaki münafıklardır. İslam aleminde **'Müslümanların ezilmesini, kitleler halinde katledilmesini organize eden'** alçak güruh hep münafıklardır. Dünyada hüküm süren derin devletlerin ve dinsiz ideolojilerin elde ettikleri güç de, yine hep münafıklardan aldıkları destek sayesinde gelişmiştir. Münafıkların dünya derin devletleriyle işbirliği yaparak Müslüman toplumlar üzerinde oynadıkları oyunlar, **'İslam dünyasında oluk oluk kan akıtılmasına, binlerce Müslümanın şehit edilmesine'** neden olmuştur. Halen de her geçen gün oynanan bu oyunlara bir yenisi eklenmekte ve Müslüman toplumlar yeni yeni acıların içerisine doğru sürüklenmeye çalışılmaktadır.

Dolayısıyla tüm bu tuzakların bozulabilmesi için, İslam dünyasında münafıklığın yolunun sıkı sıkıya kapatılması şarttır. Bunun için de öncelikle 'münafıklık tehlikesinin çok iyi fark edilmesi' ve ardından da 'dünya çapında tüm Müslümanların münafıkları çok iyi teşhis edebilecekleri şekilde bilinçlendirilmeleri' gerekir.

Şu çok iyi anlaşılmalıdır ki; **'Münafıkların mağlup olması, İslam'ın galip olması demektir'. Münafıklar mağlup olmadan, İslam'ın galip olması da söz konusu değildir.** Bu nedenle **İslam'ın dünya hakimiyetini özlemle bekleyen, gece-gündüz bu amaç doğrultusunda çaba harcayan tüm Müslümanlar, öncelikle münafıklığın ilmi olarak etkisiz hale getirilmesi gerektiğini unutmamalıdırlar.** Eğer İslam alemindeki münafıklık fitnesi hallolursa, Müslüman dünyasında yüzyıllardır görülmemiş şekilde büyük bir huzur, bereket ve ferahlama olacaktır.

1400 yıldan beri bu amaçla zaman zaman münafıklarla ilgili çeşitli eserler yazılmış; tarihteki münafıklar hakkındaki bazı bilgiler bu kitaplarda bir araya toplanmıştır. Ancak **1400 yıldan bu yana, münafığın sinsi dünyasının, alçak karakterinin, şeytani oyunlarının ve kahpe yöntemlerinin deşifresini yapan; münafık ahlaksızlığını, günlük hayata dair tüm detaylarıyla ortaya koyan bir eser hazırlanmamıştır.** Müslümanların büyük bir kısmı bu konuya yeteri kadar önem vermemiş ve **'münafığın ahlaksızlığını tüm İslam dünyasına tanıtmanın'** ne kadar önemli bir konu olduğunu fark etmemişlerdir. Oysa ki yüzyıllardan bu yana, her dönemde Müslüman dünyasındaki tüm fitneleri münafıklar çıkarmış ve yaptıkları eylemlerle İslam dünyasının parçalanmasına, Müslümanların acı çekmesine neden olmuşlardır.

İşte bu kitap, İslam dünyasındaki bu büyük fitnenin son bulmasına vesile olacak 'münafıklığın deşifresini' yapma amacıyla hazırlanmıştır. Allah'ın Kuran ayetleriyle Müslümanlara tanıttığı bu ikiyüzlü, sahtekar insanların **'sinsi ve alçakça taktikleri, psikolojik baskı ve yıpratma yöntemleri'** bu eserde çok detaylı analizlerle açıklanmıştır. Oyundan oyuna, sahtekarlıktan sahtekarlığa geçen, şeytan gibi sinsi ve alçak bir varlık olan münafığın tüm pislikleri deşifre edilmiştir. İçten içe yaptıkları sinsi faaliyetlerle Müslümanları yok etmeyi hedefleyen bu şeytani

güruha karşı, **'Kuran ışığında nasıl bir mücadele verilmesi gerektiği ve münafıkların Müslümanlara oynamak istediği oyunların nasıl etkisiz hale getirilebileceği'** de, yine tüm detaylarıyla bu kitapta anlatılmaktadır.

Müslümanların, Kuran'da ve hadislerde tanıtılan, **'tarihteki ünlü münafıklar'** kadar, **'asrımızdaki münafıkların hangi sinsi yöntemlerle mücadele ettiklerini bilmeleri'** de son derece önemlidir. Bu nedenle kitapta, günümüz münafıklarının, **'21. yüzyılın tüm teknolojik, sosyolojik imkanlarını ve psikolojik savaş yöntemlerini de kullanarak'**, Müslümanlara karşı nasıl bir mücadele verdikleri de, günlük hayattan çok detaylı örnekler verilerek açıklanmıştır.

Allah'ın bu önemli eserde anlatılanları vesile etmesiyle, dünya çapında Müslüman alemini içten içe yok etmeyi hedefleyen bu sinsi yapıya karşı çok büyük bir başarı elde edilmiş olacaktır. Halihazırda **'deşifre olmadığı için sinsice ve gizlice hareket edebilen münafık güruhu, bu eserle birlikte tüm gücünü kaybetmiş olacaktır'**. Münafıklığın gizliliğinin aşikar hale getirilmesiyle, münafığın şeytani sistemi de etkisiz hale gelecektir. Böylece, şu an **'İslam dünyasında etkili bir mücadele veren münafık sistemi tam anlamıyla çökecek ve münafıklığın dünya çapındaki hakimiyeti ve tahribatı da ortadan kalkacaktır'**.

Bu kitap vesilesiyle Müslümanlar, **'İslam dünyasına sızan bu alçak karakterli insanları tanıyıp, teşhis edebilecek'** ve onların, Müslümanlar üzerinde etkili olabilecekleri mevkilere gelmelerini önleyebileceklerdir. **Ve aldıkları tedbirlerle münafıkların İslam dünyası üzerindeki olası tahribatlarını ve zararlarını da, öncesinden engellemiş olacaklardır.**

İslam aleminde oynamak istedikleri tüm kirli oyunları için münafıkları kullanan **Deccali sistemler ve dünya derin devletleri de, müttefiklerinin güçsüz hale gelmesiyle, Müslümanlara karşı büyük bir mağlubiyet yaşayacaklardır.**

Deccaliyet, küfür ve münafıkların bu kirli ittifakı etkisiz hale getirildikten sonra, halihazırda birbirlerinden kopuk halde olan Müslüman dünyası bir araya gelerek **'İslam Birliğini oluşturabilecek' ve ardından da 'İslam ahlakını tüm dünyaya hakim kılacaklardır'.**

Ancak tüm bu anlatılanları değerlendirirken, şu gerçeği de asla unutmamak gerekir: Allah Kuran'ın **"... Hiç şüphesiz, şeytanın hileli-düzeni pek zayıftır."** (Nisa Suresi, 76) ayetiyle, şeytanın gerçekte ne kadar güçsüz olduğunu hatırlatmıştır. Bir başka ayette ise Allah, **"Gerçek şu ki, iman edenler ve Rablerine tevekkül edenler üzerinde onun (şeytanın) hiçbir zorlayıcı-gücü yoktur. Onun zorlayıcı-gücü ancak onu veli edinenlerle, onunla O'na (Allah'a) ortak koşanlar üzerindedir."** (Nahl Suresi, 99-100) şeklinde buyurmuştur. **'Münafık da, şeytanın insan suretine bürünmüş halidir'.** Dolayısıyla **'münafığın da, Allah'ın sonsuz gücü karşısında çok güçsüz ve acz içinde bir varlık olduğunun asla unutulmaması'** gerekir. Münafık zahirde dünyadaki tüm Deccali sistemleri ve şeytani yapılanmaları arkasına almış, büyük bir güç sahibi gibi görünse de, **'Allah'ın kontrolünde olan'** ve **'sonunda mutlaka mağlup olmaya mahkum olarak yaratılmış'** aciz bir varlıktır.

Dolasıyla Müslümanların asla münafıkları Allah'tan bağımsız bir güce sahiplermiş gibi değerlendirmemeleri; ve Allah'ın Kuran'da **"... Bu, Allah'a göre pek kolaydır."** (Ahzab Suresi, 19) ayetiyle bildirildiği gibi, '**bu şeytan güruhunu etkisiz hale getirmenin Allah için çok kolay olduğunu'** asla unutmamaları gerekir.

ADNAN OKTAR: "Münafıkla ilgili kitaplarımız çıkacak. **Bütün dünyaya münafıklığı çok iyi anlatacağız. Ve böylece dünyadan bu münafık sistemi inşaAllah sileceğiz.** Çünkü İslam aleminin mahvolmasına sebep olan münafıklık. Fas, Tunus, Cezayir, Libya, Irak, Suriye... Her yerde münafıklar hep İslam aleminin başına bela olmuşlar. Yüzde seksen ya da doksanında İslam aleminde münafıklar iş başında. Ve Müslümanları ezim ezim ezdiriyorlar ve ezilmesine vesile oluyorlar. **Münafık karakterini Müslümanlar yüzeysel biliyorlardı, şu an çok kapsamlı öğreniyorlar. Ve bunu tabii kitaplaştırdığımızda, DVD'lerle, filmlerle anlattığımızda münafık gün gibi ortaya**

çıkacaktır. **Ve Müslüman da, münafıkları çok rahat tanıyıp ona göre hareket edecektir.**" (A9 TV, 6 Haziran 2016)

MÜNAFIK KİMDİR?

BİLİNEN EN AŞAĞILIK İNSAN KARAKTERİ: MÜNAFIKLAR

Münafık, tarihin başlangıcından bu yana, **'iman eden her topluluğun içinde bulunan'; 'inanmadığı halde inanmış gibi görünen', ikiyüzlü, sahtekar, yalancı, sinsi ve samimiyetsiz insanlara verilen isimdir.** Hz. Adem (as)'dan bu yana yaşamış her toplumda, inananlar ve inkar edenler kadar, münafıklar da varlıklarını sürdürmüşlerdir. Yaptıkları sinsi eylemlerle, şeytani oyunlarla, küfürle kurdukları işbirlikleri ve tuzaklarla, **'kendilerince Müslümanların gücünü kırmaya ve sinsice yeryüzünde dinsizliği hakim etmeye'** çalışmışlardır.

Bu şeytani güruh, doğrudan küfre gitmek yerine, **'kendilerini inananlardan biri gibi göstererek, İslam'a içten içe zarar verebilmeyi'** hedeflemişlerdir. Tüm bunları yaparken de, Müslümanların maddi manevi tüm imkanlarından istifade edip çıkar elde etmeye çalışmışlardır.

Ancak Allah'ın Kuran ile bildirdiği değişmez kanununa göre, **'münafık baştan başarısız olmak üzere yaratılmıştır'**. Tüm hayatını izbe, karanlık ve kuytu köşelerde, gizli gizli oyunlar oynayarak, yalanlar söyleyerek, kötülük tasarlayarak, sahtekarlık yaparak geçirir. Ama bu yaptıklarının Müslümanların aleyhine olmasını beklerken, **'her yaptığı eylem ile Müslümanların daha da güçlendiğini, birbirlerine daha da sıkı kenetlediklerini, akıllarının, imanlarının, güçlerinin daha da arttığını'** görür.

Münafık, -kendisi bunu ne kadar istemese de-, elinde olmadan, Müslümanlara müthiş fayda sağlayan bir varlıktır. Ve yine tam tersi için çaba harcadığı halde, -Allah'ın kanunu gereği- elinde olmadan, **hayatının sonuna kadar Müslümanlara hayır ve bereket kazandırmaya devam edecektir.** Yaptığı her ahlaksızlık, Müslümanların daha da güçlenmelerine, daha da bereket bulmalarına vesile olacaktır. Münafığın şeytani sistemi ise, eninde sonunda kendi içinde çürüyüp yok olacaktır.

MÜNAFIK MÜSLÜMANLARIN ARASINA GİRMİŞ BİR KÖSTEBEK GİBİDİR

'Münafık' kelimesi Arapça'da, iki tarafı açık **'dehliz; yani tünel'** anlamına gelen **'en-nefeku'** veya **'köstebek deliği'** anlamındaki **'en-nâfikatu'** kelimesinden gelir. Halk arasında casusluk yapan kimselerden **'köstebek'** olarak bahsedilmesi de, yine bu kelime kökenine dayanmaktadır. Nasıl ki bir köstebek tünelin bir tarafından girip diğer tarafından çıkarsa, münafık da aynı böyledir. **Aynı bir köstebek gibi, Müslümanlığa bir kenardan girer, diğer ucundan çıkar. İki yöne doğru da yolu açıktır. Her an küfre de gidebilir, Müslümanların içine de girebilir.** Aynı köstebek gibi, bir oraya döner bir diğer tarafa. Çıkarları ne taraftaysa orayı tercih eder. İşte bu kelime de, münafığın bu **'oynaklığını'** vurgular. Kuran'ın **"Arada bocalayıp dururlar. Ne onlarla, ne bunlarla..."** (Nisa Suresi, 143) ayetiyle, **Allah münafığın bu durumuna dikkat çekmiş ve münafığın köstebeğe benzeyen bu karakterine karşı Müslümanları uyarmıştır.**

Müslümanlar, münafığın tehlikesini, alçaklığını, ahlaksızlığını ve küfürle olan birlikteliğini çok iyi bilmelerine rağmen, bu insanları sabırla imana ve Kuran ahlakını yaşamaya çağırırlar. Ancak münafıklar, **'akıl hastası gibi saplantılı bir ruh ile münafıklıklarında ısrar eder'** ve çıkarlarının peşinde koşmaya devam ederler. **Aynı bir köstebeğin, tünelinde aşağı yukarı dolanıp durması gibi, münafık da menfaat elde edebilmek için Müslümanların arasında gezinip durmaya devam eder.**

Münafıklığın çözümü ise, münafık karakterinin gün gibi apaçık görülecek şekilde tarif edilmesi ve böylece dünya çapındaki tüm Müslümanların bu samimiyetsiz insanları çok iyi teşhis edebilecek hale gelmesidir. Tüm ahlaksızlığı ve alçaklığı deşifre olmuş bir münafığın, artık bu dünyada münafıklık yapacak alanı da kalmamış olur.

Nasıl ki tarım alanlarında, köylerde ya da tarlalarda, köstebek deliklerine iki taraftan su verilir ve böylece köstebek kaçacak yer bulamazsa; işte münafığın deşifre edilmesi de, onun 'münafıklık yapacak alan bulamamasıyla' sonuçlanır. Ancak elbette ki köstebek burada sadece münafığın durumunun anlaşılması için verilen bir örnektir; yoksa köstebek sevimli bir hayvandır. Münafık ise, onunla kıyaslanmayacak kadar **'aşağılık ve alçak bir mahluk'**tur.

İşte Müslümanların Kuran ayetleri ışığında, münafığın günlük hayattaki tüm oyunlarını deşifre etmeleriyle birlikte **'münafıklık imanın nuru içerisinde manen boğulup yok olacaktır'**. Tüm samimiyetsizleri, alçaklıkları herkes tarafından çok iyi bilinir hale geldiğinde münafık, artık hiç kimseye bu oyunları oynayamayacak hale gelecektir.

Bu nedenle münafık alametlerini Müslümanlar arasında gece-gündüz sürekli gündemde tutmak, ezberletmek, yazılı hale getirmek, anlatmak dünyanın her yerinde münafığın hayat sahasını ortadan kaldırmış olacaktır. Bunun sonucunda da Müslümanlar münafıklık faaliyeti olmayan bir dünyada yaşayacak; ve hayatlarında müthiş bir lüks, rahatlık ve bereket oluşacaktır.

MÜNAFIKLIĞIN TARİFİNİN YAPILMASI VE TÜM İSLAM ALEMİNDETANINIP TEŞHİS EDİLEBİLMESİ ÇOK ÖNEMLİDİR

Kuran'da münafığın tanımı çok detaylı bir şekilde Müslümanlara anlatılmıştır. Ancak bunun yanı sıra, insanların bu ayetlerin pratik hayata geçişini, münafıkların, ayetlerde anlatılan şeytani ahlakı ne şekilde uyguladıklarını görebilmeleri için, **'münafığın günlük hayattaki tarifini'** de yapmak son derece önemlidir.

Münafıkların 1400 seneden bu yana İslam alemini kasıp kavurmuş, Müslüman toplumlara istedikleri gibi nifak sokup fitne çıkarabilmiş olmaları, işte hep insanların **'münafık tarifini tam olarak bilmemelerinden'** kaynaklanmıştır. Münafığın çok kapsamlı bir analizinin yapılmamış olması, Müslümanların münafıkları **'teşhis etmede zorlanmalarına'** neden olmuştur. Teşhiste zorlandıkları için, münafıkların her yerde eli ayağı olmuş, her yere kolaylıkla girip, her türlü **'istihbarat bilgisine'** ulaşabilmişlerdir. Hatta öyle ki tarihteki kimi İslam ülkelerinde bazı Müslümanlar, dengesiz tavırlarına rastladıkları halde imanlarında hastalık olduğunu fark edemedikleri kişilerin liderliğini kabul edip, peşlerinden gitmişlerdir.

İşte bu tehlikenin ortadan kalkması için, tüm Müslüman aleminin münafıklık konusunu çok iyi kavraması ve bu insanların karakterleriyle ilgili analizleri çok iyi öğrenmeleri gerekir. **Bu bilgiyi kazandıklarında, münafığı gördükleri yerde hemen tanıyıp teşhis edebilecek ve böylece münafığın yapacağı tahribatı en başından önlemiş olacaklardır.** Aynı zamanda **'münafık da tanındığını anlayacak' ve; ya münafıklıktan vazgeçecek ya da kendine sığınacak başka bir yer bulmaya çalışacaktır.**

Çünkü münafığın en önemli silahı **'gizlilik'**tir. Münafıkların bugüne kadarki en büyük avantajları, tarif edilmeyen, bilinmeyen, insanlar tarafından teşhis edilmemiş bir sistemi kullanmaları olmuştur. **İşte münafığın bu hilesi, gizliliği elinden alındığı anda biter.** Münafık adeta bir **'yarasa gibidir'. Güneşi, ışığı gördüğünde, perişan olur. Hemen kaçacak bir delik aramaya başlar.** İşte eğer Müslümanlar, münafığın üzerine bir projektör tutarak onu aydınlatırlarsa, münafığın gidebileceği bir yer de kalmayacaktır. Nereye kaçarsa kaçsın, manen yakalanacağını bilmesi münafığı çok yıldıracak ve gizli eylemini yapamayacak hale gelecektir.

Eğer münafığın tanımı iyi bilinmezse, münafıklar Müslüman meclislerinde, iman edenlerin bütün nimetlerinden istifade ederek adeta **'verem mikrobu'** gibi yaşamaya devam ederler. Tıpkı **'parazit ve asalak bir mikrop gibi' Müslümanların bünyesine sızarlar**. Bir yandan kendilerini Müslüman gibi gösterip, onların imkanlarından istifade

eder, bir yandan da İslam'a kendilerince zarar vermeye çalışırlar. Bu yüzden mutlaka her yerde münafık karakterinin çok iyi bilinip, tanınması gerekir.

Dahası **münafık alametlerinin ve bu hasta karakterin çok iyi öğrenilmesi, İslam aleminde çok halis ve kaliteli Müslümanlar yetişmesine vesile olur.** Çünkü şeytanın bu kirli ahlakını öğrenen her Müslüman, tüm bu anlatılanlardan öğüt alıp nefsini kınar ve münafıkların ahlakına benzer gibi görünebilecek tüm tavırlarını düzeltir. Bunun sonucunda da **'imanda, güzel ahlakta derinleşmiş, takvaca üstün, aklı, şuuru çok açık, kaliteli Müslüman toplumlar'** oluşur.

ADNAN OKTAR: "Bir kere münafıklığı avuç içini tanır gibi bilir hale gelmek lazım. Münafığın avantajı nedir? Tarif edilmeyen, bilinmeyen, insanlar tarafından teşhis edilmemiş bir sistemi kullanmasıdır. Münafığın en mühim silahı budur. Münafığın silahını çok cehri hale getirirsen, açık hale getirirsen, münafık gün gibi ortaya çıkmış olur. Mesela nasıl konuşur, nasıl oturur, ne yapar ve tüm bunları günümüz olaylarıyla da bağlantılı olarak açıklarsan. **Şimdi biz bir süredir münafıkları açıklıyoruz, ki bu, dünya tarihinde yapılmamış bir çalışma. Böyle bir çalışmayı hiçbir yerde bulamazsınız. Hiçbir İslam ülkesinde, hiçbir alimin kitabında yoktur. Genel ve yüzeyseldir anlatımlar. Biz hem pratik hayata yönelik olarak anlatıyoruz, hem de geçmişteki halinin sosyal zeminini ve tarihi belgelerini de açıklayarak izah ediyoruz.** Çünkü genelde geçmişi hikaye gibi anlatıyorlar; flu bir şeymiş gibi. O devre ait, garip olaylarmış gibi. Halbuki her devirde görülen kahpe bir sistemdir münafıklık. **Dolayısıyla bizim anlatımımızla pratik hayatta münafıklık nasıl ortaya çıkar, bunu herkes görmüş oluyor.**

Şimdi anlatımlarımız biraz daha devam ederse bir hafta, on beş gün, münafıklık ayna gibi ortaya çıkmış olacak. Münafığın kıpırdayacağı hiçbir yer kalmamış olacak ki nereye kaçarsa kaçsın manen yakalanabilsin. Çünkü münafık kaçarak hareket eder, bir yerde tutunamazsa başka bir yere kaçar, oradan vurmaya devam eder. Onun için de münafığı çok iyi tanıtmak gerekiyor. Dünyada nereye giderse gitsin, iyi tanıtıldığında hemen teşhis konulur." (A9 TV, 7 Şubat 2016)

DÜNYADAKİ RAHMANİ GÜÇLER VE KARŞISINDAKİ ŞER ODAKLARI

İYİLERLE KÖTÜLERİN MÜCADELESİ TARİHİN HER DÖNEMİNDE DEVAM ETMİŞTİR

Allah Kuran ayetleriyle, tarihin başlangıcından bu yana, hep iki karşıt gücün bir mücadelesi olduğunu haber vermiştir: **'Deccaliyet'** ve **'Mehdiyet'**...

Bir tarafta dönemin **'hidayet önderi'** yani **'Mehdi'**si olan kişi, diğer tarafta ise o devirde **'küfrün önderliğini yapan, zulmü organize eden Deccali'** vardır.

İçinde yaşadığımız bu dönemde Deccaliyet, **'tüm dünya derin devletlerinin liderliğini yapan Dünya Derin Devleti'** tarafından organize edilen bir güçtür. Tarihte ise bu güç, hep farklı Deccallerin kontrolünde olmuştur. **Deccaliyet, Hz. İbrahim (as) devrinde Nemrut, Hz. İsa (as) döneminde Roma Yönetimi, Hz. Musa (as) döneminde ise Firavun** tarafından organize ediliyordu. Dolayısıyla **her devirde bu derin devletler varlığını sürdürmüştür.**

İşte bu **derin devletler, tüm fikir sistemini, hareket tarzını, stratejisini, eylem kararlarını ve ilhamını şeytandan alır.** Bunun sonucunda da **'kendi asrının Deccaliyeti'** olarak ortaya çıkar ve **'kendi asrının Mehdiyetiyle'** mücadele eder. Örneğin **Nemrut devrinin Mehdi'si, Hz. İbrahim (as), Roma devrinin Mehdi'si ise, İsa Mesih (as)'dı.** Nemrut'un Derin Devleti de, Roma Derin Devleti de, Mehdiyet'e karşı galip gelebilmek için şeytandan aldıkları ilham ile hareket ediyorlardı. **Firavun devrinin Mehdi'si ise, Hz. Musa (as)'dı;** Firavun tüm gücüyle ve imkanlarıyla ona karşı mücadele ediyordu. **Ahir Zamanda da Deccaliyetin kontrolündeki Dünya Derin Devleti'nin karşısında olan Rahmani güç ise Peygamberimiz (sav)'in soyundan gelen ve 'Hatem-ül Veli', yani 'en son ve en büyük veli' olan Hz. Mehdi (as)'dır.**

Ahir Zamanı yaşadığımız şu dönemde halihazırda dünyada **'dört ayrı kuvvet topluluğu'** vardır:

1- Hz. Mehdi (as) ve Kuran'da mehdi talebeleri olduğuna işaret edilen **Kehf Ehli,**

2- Ahir zamanda ikinci kez yeryüzüne geleceği bildirilen **Hz. İsa (as)** ve Kehf kıssasında **İsa Mesih (as)'ın** talebeleri olduğuna işaret edilen **Ashab-ı Rakim**,

3- Hz. Hızır (as)

4- Deccaliyet.

Bu 4 kuvvetten **Hz. Hızır (as)**, gizli ve açık yaptığı faaliyetlerle Mehdiyet'e destek verir ve güçlendirir. Hem **Hz. İsa (as)'a** hem de **Hz. Mehdi (as)'a** yardım eder ve onların işlerini kolaylaştırır. Ancak Hızır (as) bazen de, zahiren Deccaliyete yardım eder gibi görünür. Oysa bu yönlendirmelerin hepsi, aslında İslam'a fayda vermek ve Deccaliyeti, Mehdiyet karşısında mağlup olmaya itmek için yapılan eylemlerdir.

Tüm Rahmani ve şeytani güç odaklarını yaratan ise Allah'tır. Kainatta Allah'tan başka bir kuvvet ve güç yoktur. Dünyadaki tüm olaylara, tüm insanlara hükmeden Allah'tır. Allah dünyada insanların imtihan olmaları için **'iyileri'** ve **'kötüleri'** yaratmıştır. Bu gerçeği bilmeyen kimi insanlar bu güç odaklarının, Allah'tan bağımsız ve müstakil hareket ettiklerini sanabilirler. Oysaki bu yalnızca bir aldatmacadır. İstisnasız her biri Allah'ın kontrolünde olan ve Allah dilemedikçe hiçbir şeye güç yetiremeyecek varlıklardır.

Ve Allah Kuran'da, **"Ben galip geleceğim ve elçilerim de"** (Mücadele Suresi, 21) demiştir. **Allah'ın sözünü değiştirebilecek başka hiçbir güç yoktur.** İşte Allah, bu galibiyet ve hakimiyete elçilerini vesile edeceğini bildirmiştir. İçerisinde bulunduğumuz Ahir Zamanda, Allah'ın, **"Hadi"** ismini tecelli ettirerek **'insanları hidayete yöneltmekle görevlendirdiği', 'Hatem-ül Veli'** (yani, Ahir Zamanda gelecek olan en son ve en büyük evliya) kıldığı kişi de **'Hz. Mehdi (as)**'dır. **Hz. Mehdi (as), Allah'ın hidayet elçisi olarak, Deccaliyetin, derin devletlerin ve münafıkların tüm inkarcı düşünce ve sistemlerine karşı fikren galip gelecek; dünyaya İslam'ı, Kuran ahlakını, sevgi ve barışı hakim edecektir.**

HER DEVRİN DECCALİYET SİSTEMİ; ŞEYTAN, DÜNYA DERİN DEVLETLERİ VE İNKAR EDENLERİN KİRLİ İTTİFAKI İLE ORTAYA ÇIKAR

Kötülüğün kaynağı olan Deccaliyetin karşısında, iyiliğin savunucusu olan Mehdiyet'e dayalı bir **'güç ittifakı'** vardır. **Hz. İsa (as)** ve arkadaşları, **Hz. Mehdi (as)** ve talebeleri ve **Hz. Hızır (as)**, yaptıkları ayrı ayrı faaliyetlerle **'Deccaliyete karşı'**, **'haktan yana bir mücadele'** verirler. **Deccaliyet de aynı şekilde, Mehdiyet'e karşı yürüttüğü şeytani mücadelesinde bazı gruplarla ittifak eder.** Deccaliyetin bu kirli ittifakının başında **'şeytan'** yer alır. **O devrin Deccalini yöneten ve yönlendiren, bu Deccali hareketin başında bulunan, lider konumundaki varlık 'şeytan'dır.** Deccaliyet, fikir sisteminin tüm talimatlarını ve eylemleri için gereken tüm emirleri şeytandan alır.

Deccaliyetin başında ise mutlaka 'lider konumunda bir kişi' vardır. Bu şahıs her dönemde değişir ve biri öldüğünde yerine bir başkası geçer. Bu kişi, aynı zamanda da **'şeytan ile bağlantıyı kuran kimse'**dir ve şeytandan doğrudan talimat alır. Şeytan, ona ne yapması gerektiği konusunda yol gösterir. **'Dinsiz ideolojilerin ve sapkın fikri akımların oluşturulmasında, bir yerde zulüm yapılması kararı verilmesinde, bir bölgede savaş çıkartılmasında, bir yerin bombalanmasında, toplu katliamlar yapılıp cinayetler işlenmesinde'** şeytan hep bu kişiye doğrudan talimat verir.

Bütün bu Deccaller, aynı zamanda da **'akıl hastaları'** ve **'dünyanın en büyük seri katilleri'**dir. Şeytan, dünya derin devletlerinin başında bulunan bu şahıslara, **"Şurada yaşayan bütün insanları, bütün çocukları öldüreceksin"** gibi emirler ilham ederek onları bu yönde yönlendirir. Bu şahıslar da, tıpkı **'akıl hastalarında ve seri katillerde olduğu gibi'**, şeytandan aldıkları bu **'katliam emirlerini'** yerine getirirler. Örneğin şu an Suriye'de, Irak'ta, Yemen'de, Afganistan'da ve **dünyanın daha birçok yerinde, derin devletlerin seri katillerinin emirleriyle bu tarzda seri cinayetler işlenmekte; oluk oluk Müslüman kanı akıtılmaktadır.** İşte tüm bunlar; bütün bu katliamlar, doğrudan şeytanın emriyle ve Deccaliyetin uygulamasıyla gerçekleştirilen eylemlerdir. Şeytan, derin devletleri yöneten Deccallere, **"İslam'ı yeryüzünden kaldıracaksın, Mehdiliğinden şüphelendiğin herkesin üstüne gideceksin, kan dökeceksin"** gibi talimatlar vererek bu dehşet ortamını hazırlamaktadır.

Hz. Musa (as) döneminde, Firavun da şeytandan aldığı benzer bir emri yerine getirmiştir. O dönemde, **'belirli bir süre içinde doğan çocuklardan birinin dönemin Mehdi'si olacağı'** ihtimalinden bahsedildiği için, Firavun Mısır'daki tüm erkek çocuklarının öldürülmesi emrini vermiş ve hepsini şehit etmiştir.

Şeytanın, tüm bu yönlendirmeleriyle amaçladığı ise, kendince bütün insanların da kendisi gibi olduğunu göstermektir. Hedefi, **'insanlar hakkındaki teşhisinin'** Allah'ın sözünden daha doğru olduğunu ispatlamayı başarabilmektir (Allah'ı tenzih ederiz). Ancak elbette ki, Allah'ın Kuran'da da bildirdiği gibi, şeytan bu sözünde haksız çıkacak ve samimi Müslümanlara etki edemeyecektir.

Şeytan, cinayet işlemeye ve her türlü sapkınlığa bağımlı, akılsız, züppe, isyankar, tartışmacı ve manyak ruhlu bir mahluktur. Firavunlar, Nemrutlar ve **Deccaller** de onun emirleri doğrultusunda hareket ettikleri için, **'onlar da şeytan ile aynı anormal karakteri'** gösterirler. Dolayısıyla tüm Deccaller de, aynı şeytan gibi, **'şizofren bir ruha sahiptirler'**.

Deccal ve diğer derin devlet üyeleri, karanlık işlerini yürüttükleri merkezlerinde, şeytandan aldıkları talimatlar doğrultusunda **'nerede cinayet işlenecek, nerede savaş çıkarılacak, hangi ülke yıkılacak'**, her birini tek tek planlayıp uygulamaya başlarlar.

Dünya derin devletlerinin, şeytandan aldıkları talimatları uygulama planları yaptıkları **bu toplantılara Hz. Hızır (as) da gizlice katılır.** Hz. Hızır (as) bu şeytani yapılanmaya karşı Hz. Mehdi (as)'ın safında yer alır. Mehdiyet'e destek sağlayacak bilgileri toplamak amacıyla bu toplantılarda bulunur ve Hz. Mehdi (as)'a yardım eder.

Dünya çapında **insanları helaka sürükleyen, birbirlerine düşüren, savaş ve çatışmaları körükleyen Marksizm, faşizm gibi tüm dinsiz ideolojilerin ortaya atılması gibi faaliyetler de, yine hep şeytanın yönetimindeki bu inkarcı kadrosuyla gerçekleştirilir.** Bunun sonucunda da dünya çapında büyük felaketler, korkunç katliamlar organize edilir, sel gibi insan kanı akıtılır. İşte tüm bunlar, bu şeytani yapılanmanın sinsi planlarının birer sonucudur.

Derin dünya devletlerinin başındaki Deccaller, tarihin her döneminde aynı planı uygulamaya geçirmeye çalışırlar. Bu ise, tüm bunların tek bir merkezden yönetildiğini açıkça ortaya koyar. Tarihteki tüm derin devletler, blok olarak hep şeytanın emrindedir. Şeytan tek bir merkezden hepsini, aynı amaç doğrultusunda toplu olarak yönlendirmektedir. Tarihin başlangıcından bu yana uygulanan aynı plan, bugün de hala aynı merkezden idare edilmektedir. Müslüman dünyasını ve özellikle de Hz. Mehdi (as)'ın çıkış yeri olan Türkiye'yi bölüp parçalamayı ve dünyaya egemen olmayı amaçlayan bu planın uygulayıcısı da yine **'şeytan'**dır.

Ne var ki aleyhte organize edilen tüm bu planlar ve organizasyonlar, en sonunda Hz. Mehdi (as)'ın çıkmasına vesile olur. **Çünkü şeytan şeytanlığını yaptığında, -istese de istemese de- Hz. Mehdi (as)'a hizmet etmiş olur. Derin devletler de -isteseler istemeseler de-, aleyhte yaptıkları her eyleme rağmen, Hz. Mehdi (as)'a hizmet etmiş olurlar.**

Allah Hz. Mehdi (as)'ı, dünyadaki zulmü, acı ve sıkıntıları ortadan kaldıracak bir **'kurtarıcı'** olarak görevlendirmiştir. Dolayısıyla **Deccaliyetin neden olduğu bu dinsizlik, inkar ve zulüm ortamı, Hz. Mehdi (as)'ın gelişini hızlandırmaktadır. Deccaliyetin faaliyetleri, Hz. Mehdi (as)'ın çıkışına vesile olacak** ve Hz. Mehdi (as), Deccaliyet'in yaptığı tahribatı kökten temizleyerek tüm dünyada samimi imanı, güzel ahlakı, huzur ve mutluluğu hakim kılacaktır. Ve işte yaşanacak bu güzel sonuç, **'tüm gücün Allah'ta olduğunu; şeytanın ve kirli yapılanmasının eninde sonunda yıkılıp yok olmaya mahkum olduğunu'** tüm insanların anlamasına vesile olacaktır.

ŞEYTAN İLE MÜNAFIĞIN DOSTLUĞU

MÜNAFIĞIN LİDERİ ŞEYTANDIR

Münafık karakterinde, en usta ve en tecrübeli olan varlık kuşkusuz ki 'şeytan'dır. Şeytan cennetten kovulduğu günden bu yana, bu ahlaksızlığından vazgeçmemiştir. Kıyamete kadar da münafıklığa, samimiyetsizliğe, yalana, ikiyüzlülüğe ve sahtekarlığa devam edeceğine dair and içmiştir. Dolayısıyla **'münafığın yol göstericisi' de, 'münafıklığın sırlarını en iyi bilen' varlık olan 'şeytan'dır**. Allah, Kuran'da **'münafığın şeytanla olan işbirliğine'** dikkat çekmiş ve münafıkların, şeytanlarına **"Biz sizinle birlikteyiz"**, **"İman edenlerle ise yalnızca alay ediyoruz"** dediklerini hatırlatmıştır:

> **İman edenlerle karşılaştıkları zaman: 'İman ettik' derler. Şeytanlarıyla baş başa kaldıklarında ise, derler ki: 'Şüphesiz, sizinle beraberiz. Biz (onlarla) yalnızca alay ediyoruz. (Bakara Suresi, 14)**

Münafıklar Müslümanların yanındayken onlara, **"Allah'ı ve Müslümanları çok sevdiklerini; her türlü kötülükten, küfürden ve inkarcıların zalim, gaddar ahlakından nefret ettiklerini"** söylerler. Ama şeytanla ve şeytanın küfürdeki dostları olan insanlarla karşılaştıklarında da, hemen onların gözüne girmeye ve onlara yaranmaya çalışan küfri bir üslup kullanırlar. Allah bir Kuran ayetinde, münafıkların kendilerine **'Allah'ı değil, şeytanı veli edindiklerini'** şöyle haber vermiştir:

> **Kimine hidayet verdi, kimi de sapıklığı hak etti. Çünkü bunlar, Allah'ı bırakıp şeytanları veli edinmişlerdi. Ve gerçekten onları doğru yolda saymaktadırlar. (Araf Suresi, 30)**

Dolayısıyla **'münafıkların lideri, yol göstericisi, velisi, yardım talep ettikleri, güvenip sığındıkları, güçlü olduğuna inandıkları ve aklına tam olarak uydukları varlık şeytandır'**.

Bir başka ayette de Allah, **"Kim Rahman (olan Allah)ın zikrini görmezlikten gelirse, Biz bir şeytana onun 'üzerini kabukla bağlattırırız'; artık bu, onun bir yakın dostudur."** (Zuhruf Suresi, 36) sözleriyle, münafıkların **'şeytanın yakın dostları'** olduğunu bildirmiştir. Allah'tan, Kuran'dan, Müslümanlardan yüz çeviren, Allah'ın hak sözünü reddeden (Allah'ı tenzih ederiz) münafıklar, şeytan ile ayrılmaz bir bütün haline gelmişlerdir. **Şeytanın, münafığın üzerini bir kabuk gibi sarmasıyla; şeytanın her türlü küfür felsefesi, sinsi ahlakı ve yöntemleri münafığın da bünyesine işler.** Bundan sonra münafık, -tövbe etmediği sürece-, bu yakın dostundan bir an bile ayrılmaz ve kendini tümüyle onun yönlendirmesine bırakır. Şeytan ile bir bütün olarak hareket eden **'münafıkların bu şeytani ittifakları ve sıkı dostlukları'** yine bir başka ayette şöyle haber verilmiştir:

> **... Biz gerçekten şeytanları, inanmayacakların dostları kıldık. (Araf Suresi, 27)**

Kuran'da verilen tüm bu bilgiler, **'münafığın gerçek liderinin şeytan olduğunu' ve 'şeytanın tüm alçakça yöntemlerinin, münafık karakterinde de vücut bulduğunu'** gösterir. Münafık, şeytanın kendisine gösterdiği yolu izler ve o da onun gibi, kendisiyle birlikte tüm insanlığı sapkınlığa sürükleyebilmenin kirli mücadelesini verir.

Bu nedenle şeytanın adımlarını izleyen münafık karakterli bir insan, her fırsatta oyunlarına ve ikiyüzlülüğüne devam eder. **Şeytan nasıl samimiyetsizlik yapmaktan, yalan söylemekten, oyun oynamaktan bıkmazsa; münafık da** şeytanın ilhamıyla hareket ettiği için, aynı şekilde **bıkmadan, usanmadan sinsiliğine, alçaklığına ve ikiyüzlülüğüne devam eder.**

MÜNAFIK, ŞEYTANIN İNSAN ŞEKLİDİR

Münafıklar şeytanın insan şeklidir. Allah bir ayette **"İşte onlar şeytanın fırkasıdır..."** (Mücadele Suresi, 19) diye bildirmiştir. Münafıklar şeytanın, insandan oluşan fırkasıdır. Ayetin devamında ise Allah, **"Dikkat edin; Şüphesiz şeytanın fırkası, hüsrana uğrayanların ta kendileridir."** buyurmuştur. Şeytan da fırkası olan münafıklar da sonunda mutlaka hüsrana uğrayacaklardır.

Başka bir ayette ise **"Sonra muhakkak önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım. Onların çoğunu şükredici bulmayacaksın."** (Araf Suresi, 17) sözleriyle, şeytanın saptırmak isteyeceği insanlara nasıl yaklaşacağı anlatılmıştır. **Görünmez bir varlık olan şeytan, -madde olarak- insanlara önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından yanaşamaz. Bu sinsiliği onun için, şeytanın 'insan şeklindeki tecellileri olan münafıklar' yerine getirirler.** İnsan görünümüne bürünmüş şeytanlar olarak, insanları doğru yoldan, İslam'a uymaktan, Kuran ahlakını yaşamaktan, Müslümanlarla birlikte olmaktan alıkoymaya çalışırlar.

ADNAN OKTAR: "İyilerle kötülerin mücadelesinde şeytan görünmez bir güçtür. Onun için şeytanla mücadele o kadar kolay değildir. İman ehlinin son derece dikkatli olması gerekir. **Münafık şeytandan daha eşeddir, daha şiddetlidir. Çünkü insan görünümündedir. Şeytan sadece fısıldar, o konuşur yani alenen konuşur. Her yerde konuşur. Ve şeytanlığını gece gündüz yapmaya gayret eder.** Bukalemun gibidir münafık. Her yerin şeklini alır. Her ortamın şeklini alır. Nereye gitse uyum sağlar. Derin devletlerle bağlantı kurdu mu onların adamı olur, Müslümanlara geldi mi Müslüman gibi görünür. Başka bir türü görse onların şeklini alır, her şekli alabilir." (Adnan Oktar, A9 TV, 1 Haziran 2016)

ADNAN OKTAR: "Mücadele Suresi, 19'da Allah, **"Şeytan onları sarıp-kuşatmıştır;"** buyuruyor. Münafığın her yerine, tüm bedenine hulul etmiş şeytan. Bedenini, elektromanyetik dalga gibi kaplıyor; kollarına, bacaklarına, beynine her yerine hakim oluyor şeytan. Ayetin devamında da Allah, "… Böylelikle onlara Allah'ın zikrini unutturmuştur." diye bildiriyor. (A9 TV, 22 Ocak 2016)

MÜNAFIK, ŞEYTANIN 'İNSAN POSTUNA' VE 'MÜSLÜMAN KILIFINA' GİRMİŞ UŞAĞIDIR

Gavs'ul Azam, Şeyh Abdülkadir Geylani Hazretleri bir sözünde münafıkları Müslümanlara şöyle tanıtmıştır:

> ***Münafıklar, şeytanın insan postuna ve Müslüman kılıfına girmiş uşaklarıdır. Bunlar sadece, Kuran basiretiyle, iman ferasetiyle ve nübüvvet dürbünüyle fark edilip anlaşılır. Asıl marifet, mümini veya kafiri değil, münafığı tanımak ve halktan bir sürü tabisi ve hamisi olan bu muzır marazlıları*** *(zararlı hastaları)* ***topluma tanıtıp onları uyarmaktır.*** *(Fethür-Rabbani vel Feyzül-Rahmani- 61. Meclis Sohbeti)*

Abdülkadir Geylani Hazretleri bu sözüyle, münafığın hem **'insan görünümünde bir şeytan'** hem de **'şeytanın, Müslüman taklidi yapan bir uşağı'** olduğunu anlatmıştır. Münafık işte bu sinsi yöntemiyle şeytanın ulaşmak istediği her yere kolaylıkla ulaşabilmekte ve şeytanın orada konuşup yapmak istediği her şeyi, onun adına yapmaktadır. Çünkü **münafık, bu anlamda verdiği sinsi mücadelede şeytandan daha avantajlıdır. Şeytan, insanların sadece beyinlerine etki edebilir. Münafığın ise fiziki müdahale imkanı da vardır.** Şeytan gibi insanların sadece zihinlerine fısıldayarak değil, doğrudan tavır ve konuşmalarıyla, aktif olarak da onları etkilemeye çalışır.

İşte bu yönüyle münafık **'zehirli bir varlık'**tır. Ancak münafığın **'Müslüman postuna bürünerek'** sinsice kendini gizlemesi daha büyük bir tehlikedir. İnkar edenlerin de pek çok özelliği münafığa benzer, ancak onlar açıkça iman etmediklerini belirterek gerçek yüzlerini açığa vururlar. Münafığı anlayıp teşhis etmek ise zordur. Çünkü **münafık çok sinsi, ikiyüzlü ve sahtekar bir varlıktır. Özel olarak yaratılmış, şeytani ve habis bir mahluktur.** Onu anlayabilmek için, Abdülkadir Geylani Hazretleri'nin de belirttiği gibi, **'nübüvvet dürbünü, Kuran basireti ve iman feraseti'** gerekir. Yani münafığın alçak karakterini ancak samimi iman eden, akıl, feraset, basiret sahibi Müslümanlar teşhis edebilirler.

ADNAN OKTAR: "Müslümanların en zorlukla karşılaştıkları şey münafıklardır. Kafirler, küfür o kadar etkili değildir yani çok zayıftır kafirin etkisi. Çünkü dışarıda olduğu için kafir o kadar etkili olmaz. Bir de kafir daha açık savaşır, daha dürüst. Münafık çok sinsidir. Müslümanların içinde olduğu için onunki çok çetindir. **Adeta 'etten kemikten bir şeytan'dır. Müslümanlar bir iblisle iç içe olmuş olur, o yüzden çok zordur. Orada çok iyi akıl kullanılması lazım.**" (Adnan Oktar, A9 TV, 23 Ocak 2016)

ADNAN OKTAR: "Münafıklık çok iyi kavranması gereken bir konu. İmtihanın mühim bir yönü. Cenab-ı Allah da uzun uzun anlatmış, **'bunlar özel yaratılmış, insanlar arasına yayılmış, serpiştirilmiş insan görünümlü şeytanlardır'. Bunlarla Müslümanın mücadele etmesi için bu iblis takımını iyi tanıması gerekiyor. Tanırsa çok kolay netice alır ve İslam aleminin üstündeki bu bela, bu ağırlıklar, bu kargaşa ve katliamlar hepsi kalkar.** Müslümanların katledilmesi emrini verenler yine Müslümanlar oluyor. Ve bunları yapanlar münafıklar. Büyük bölümü münafık bunların, teşhis edilemediği için böyle oluyor. Birçoğu münafık ve Müslümanların içinde bunlar. Zaten konuşmalarından, üsluplarından anlaşılıyor. O zaman Müslüman bunlara saygı duymaz böyle mahluklara. Teşhis eder ve ibadet vecdi içerisinde onlara karşı tedbir alır. İlimle, fikirle onları pasifize eder. (A9 TV, 23 Ocak 2016)

MÜNAFIK KÜFÜRLE GİZLİCE BAĞLANTIYA GEÇERKEN DOĞRUDAN ŞEYTANDAN EMİR ALIR

Münafıklar İslam'ı yaşama konusundaki gevşek ve lakayt tavırlarıyla Müslümanlar arasında dikkat çekerler. **Allah'ın emirlerini yerine getirme, Kuran ahlakını yaşama ve İslam'a hizmet etme konusunda son derece şevksiz ve isteksizdirler. Buna karşın şeytanın telkinlerini büyük bir şevkle ve anında yerine getirirler.** Şeytan kendi dostlarıyla bağlantı kurmalarını telkin ettiğinde, hiç duraksamadan hemen inkarcılarla bağlantıya geçerler. Allah bir Kuran ayetinde münafıkların küfürle birlikte, Müslümanlar aleyhinde yaptıkları gizli fısıldaşmaların, kurdukları sinsi planların, hep **'şeytan ürünü olan'** yani **'şeytanın talimatıyla gerçekleşen'** olaylar olduğuna dikkat çekmiştir:

> **Şüphesiz gizli toplantıların fısıldaşmaları, iman edenleri üzüntüye düşürmek için ancak şeytan (ürünü olan işler)dendir. Oysa Allah'ın izni olmaksızın o, onlara hiçbir şeyle zarar verecek değildir. Şu halde müminler, yalnızca Allah'a tevekkül etsinler. (Mücadele Suresi, 10)**

Bir başka ayette de şeytanın, cehennemde kendisine uyan münafıklara **"Benim size karşı zorlayıcı bir gücüm yoktu, yalnızca sizi çağırdım, siz de bana icabet ettiniz"** dediği haber verilmiştir. Bu da yine münafıkların, doğrudan **'şeytanın çağrılarıyla ve talimatlarıyla hareket ettiklerini'** göstermektedir:

İş hükme bağlanıp-bitince, şeytan der ki: "Doğrusu, Allah, size gerçek olan vadi vadetti, ben de size vaatte bulundum, fakat size yalan söyledim. Benim size karşı zorlayıcı bir gücüm yoktu, yalnızca sizi çağırdım, siz de bana icabet ettiniz. Öyleyse beni kınamayın, siz kendinizi kınayın. Ben sizi kurtaracak değilim, siz de beni kurtaracak değilsiniz. Doğrusu daha önce beni ortak koşmanızı da tanımamıştım. Gerçek şu ki, zalimlere acı bir azap vardır." (İbrahim Suresi, 22)

Münafıklar, inkarcılarla bu şekilde gizlice bağlantıya geçerek ve kendilerince Müslümanlar aleyhinde işbirliği yaparak iman edenlere zarar verebileceklerini sanırlar. Ne var ki Allah'ın her şeyin üzerindeki gücünden ve hakimiyetinden habersizdirler. Allah yukarıda yer alan ayetin devamında, -Allah'ın dilemesi dışında-, **'münafıkların Müslümanlara hiçbir şekilde zarar veremeyeceklerini'** (Mücadele Suresi, 10) bildirmiştir.

ADNAN OKTAR: "Enam Suresi, 121. ayet: **"… Gerçekten şeytanlar";** münafıklar, yani iblis ordusu**, "sizinle mücadele etmeleri için"**; Müslümanlarla uğraşmak, onları rahatsız etmek, taciz etmek, tedirgin etmek, onları bir şekilde acıya, rahatsızlığa, huzursuzluğa çekmek için, **"kendi dostlarına gizli-çağrılarda bulunurlar."** Bakın gizli. Asrımızda nasıl olur gizli? İnternetle olur, telefonla olur. En esaslı bu şekilde olabilir." (A9 TV, 26 Ocak 2016)

DERİN DEVLETLERİN MÜNAFIK İLE İTTİFAKI

MÜNAFIK GÜÇLÜ SANDIĞI TARAFTAN YANA TAVIR ALIR

Münafıkların önemli bir özelliği, **'Allah'ın rızasının değil, şahsi çıkarlarının peşinde olmaları'**dır. Herhangi bir konuda kendilerine bir yol çizecekleri zaman, **"Hangi tarafta ya da kimin yanında olursam daha fazla çıkar ve imkan elde edebilirim?"** diye düşünürler. Ve bu hesapları doğrultusunda, her zaman kendilerince daha fazla güç ve itibar sahibi olduğunu sandıkları taraftan yana bir tavır alırlar.

Bir ayette Allah'ın, **"Arada bocalayıp dururlar. Ne onlarla, ne bunlarla..."** (Nisa Suresi, 143) sözleriyle bildirdiği gibi, kuvvet **hangi tarafa geçerse, münafık da ondan yana tavır alır. O devirde küfür kimse, kim güçlüyse, münafık ona hizmet etmek ister.** Firavun devrinde olsa Firavun'a, Nemrut devrinde olsa Nemrut'a yanaşır. Başka bir deyişle, **'o devrin Firavun'u ve Firavun devleti hangisiyse, münafık onun yüceliğine inanır ve gücü orada sanarak oraya sığınır'**. Günümüzde de '**hangi dünya derin devletleri, hangi kirli yapılanmalar ve hangi şeytani güç odakları daha güçlüyse'**, münafıklar hemen onlarla bağlantıya geçerler. Basit bir ruha ve alçak bir karaktere sahip olan münafıklar, **'bu karanlık güç odaklarının kendileri için bir nevi kurtarıcı olduğuna inanır'** ve onlarla şeytani bir işbirliği içine girerler.

Ancak Müslümanlar bir başarı kazanırsa, o zaman da hayasızca, **"...Sizlerle birlikte değil miydik?"** (Hadid Suresi, 14) diyerek onlara yanaşırlar. Çıkarları için bir süre daha sinsice Müslüman taklidi yapmaya devam ederler. Tekrar küfrün güçlü olduğuna kanaat getirdiklerinde de, Müslümanlar aleyhinde onlarla ittifak kurmaya yönelirler. Bir başka ayette **"...Bu işten bize ne var ki?" diyorlardı."** (Al-i İmran Suresi, 154) sözleriyle bildirildiği gibi, münafıklar her zaman önce enine boyuna bir **'menfaat hesabı'** yaparlar. Eğer Müslümanlardan bir çıkar elde edebileceklerini düşünürlerse onlardan yana, küfürde bir imkan bulduklarını zannederlerse de, hemen inkarcılardan yana dönerler.

Münafığın bu **'oynak karakteri'** ve **'güç kimdeyse ona yanaşmaya çalışan tavrı'** ayrıca Kuran'ın, **"...Kafirlere bir pay düşerse: "Size üstünlük sağlamadık mı, müminlerden size (gelecek tehlikeleri) önlemedik mi?"** (Nisa Suresi, 141) ayetiyle de tarif edilmiştir. Ayette ayrıca münafıkların Müslümanların aleyhinde sinsice ve kalleşçe harcadıkları onca çabanın karşılığı olarak, küfrün elde ettiği güçten bir pay talep ettikleri de belirtilmektedir.

Bir başka ayette ise Allah, Şuayb Peygamber (as)'ın kavminden örnek vermiş ve halkının ona, **"Ey Şuayb, senin söylediklerinin çoğunu biz kavrayıp anlamıyoruz." "Doğrusu biz seni içimizde zayıf biri görüyoruz." "Sen bize karşı güçlü ve üstün değilsin"** dediklerini haber vermiştir:

> **"Ey Şuayb" dediler. "Senin söylediklerinin çoğunu biz 'kavrayıp anlamıyoruz'. Doğrusu biz seni içimizde zayıf biri görüyoruz. Eğer yakın-çevren olmasaydı, gerçekten seni taşa tutar-öldürürdük. Sen bize karşı güçlü ve üstün değilsin." (Hud Suresi, 91)**

Şuayb Peygamber (as)'ın kavmindeki inkarcıların bu sözleri, münafıkların inananlara bakış açılarını anlamak açısından oldukça dikkat çekicidir. Bu kişiler, **'Peygamberin sözlerinin çoğunu kavrayıp anlamadıklarını'; yani 'anlattıklarının kendilerini ilgilendirmediğini bu yüzden de söylediklerinin sadece işlerine gelen kısımlarını kavradıklarını'** ifade etmişlerdir. Ayrıca Peygambere, **kendisini küfrün arasında 'güçsüz biri olarak gördüklerini'** belirtmişlerdir (Peygamberi tenzih ederiz).

Münafıkların bu çarpık kanaatlerinin tek sebebi, **'küfrün Allah'tan bağımsız bir güç olduğunu sanmaları'**dır. Allah'ın sonsuz gücünü takdir edemedikleri için, zahiren **'gördükleri şartlara göre'** bir değerlendirme yaparlar. Küfri sistemler, derin devletler, maddi yönden, çevre ve itibar yönünden onlara daha güçlü gibi görünür. Müslümanların ise, dünyaya hakim olan tüm bu güç odakları içerisinde, sadece küçük bir topluluk olarak yer aldığını düşünürler.

Oysaki küfrün çoğunlukta, Müslümanların ise az sayıda olması Allah'ın özel olarak yarattığı bir kanunudur. Ve Müslümanların sayıca küçük oldukları yerde, Allah'ın sonsuz gücü tecelli etmektedir. Çünkü **Allah, elçilerini ve Kendisi'nden yana olan inanan kullarını sonsuz gücüyle desteklemektedir.** Küfürdeki güçlü gibi görünen **tüm şeytani yapılanmaları yaratan ve onların her attıkları adımı kontrol eden Allah'tır.** Onlar gibi dünyadaki tüm insanları, toplumları, kuruluşları, ülke yöneticilerini yaratan ve adım adım her yaptıkları işi, her söyledikleri sözü yönlendiren tek güç de, yine yalnızca Allah'tır. Tarih boyunca Allah'ın Adetullahı ve imtihan ortamının bir gereği olarak inkar edenler her dönemde inananlardan sayıca fazla olmuştur. Ancak işte Allah'ın sonsuz gücü ve kudreti her zaman, bu sayıca az olan, samimi iman eden insanlardan yana olmuştur.

Tüm bu gerçeklerden gafil olan münafıklar ise, güçlü gördükleri küfürdeki dostlarına kendilerini beğendirebilmek ve onların biraz olsun dikkatlerini çekebilmek için inanılmaz bir efor sarf ederler. Her fırsatta onların dünya görüşlerini, ideallerini, fikirlerini ne kadar iyi benimsediklerini ve ne kadar iyi bir taraftar olduklarını ispatlayıp bu insanların gözüne girmeye çalışırlar.

Ancak bilindiği gibi, **samimiyetsizlik üzerine kurulu hiçbir yakınlık asla kalıcı olamaz ve yıkılmaya mahkumdur.** Nitekim, Müslümanlar bu güçlü görünen şeytani yapılanmaların oyunlarını bozup, onların şeytani düzenlerini deşifre ettiklerinde, münafıklar da hemen taraf değiştirirler. Hatta menfaatleri açısından gerekli görürlerse, onların ciddi birer muhalifi konumuna dahi gelebilirler. Ve sonrasında da, kendilerine menfaat elde edebilecekleri başka odaklar aramaya başlarlar. Çünkü kim güçlüyse o tarafa dönen münafığın yandaşlığı, taraftarlığı, dostluğu, yakınlığı sadece göstermelik, samimiyetsiz ve ikiyüzlü bir oyundan ibarettir.

ADNAN OKTAR: "Eğer düşmanları güçlü değilse, onları da terk ediyorlar, ayette belirtilmiş. Mesela Müslümanlar, küfrü fikren ezerse, o zaman bir şekilde onlardan da kopuyorlar. **Güçlüden yana olur münafıklar.** Sonra arsızca müminlere, "Sizlerle birlikte değil miydik?" diyorlar. Bu da, deliliklerinin bir yansıması işte. Diyor ki Allah Münafikun Suresi, 8'de; **"And olsun"** diyor, yemin ediyorlar bir de, **"Medine'ye bir dönecek olursak,"** o şehre yeniden gelecek olursak, **"gücü ve onuru çok olan,"** bak kimden yanalar görüyor musunuz? Gücü ve onuru çok olan. Mesela dünya derin devleti veya herhangi bir dinsiz topluluk ama güçlü görünen, saldırgan ve Müslümanlara düşman olan bir topluluk mesela terörist bir topluluk. **"Gücü ve onuru çok olan"**, güçten kasıt her türlü manevi ve fiziki güç. **"Ve onuru çok olan"** yani cahil onuru, küfür onuru. Küfür süksesi. **"Düşkün ve zayıf olanı"**, Müslümanları nasıl görüyor? Düşkün ve zayıf. **"Elbette oradan sürüp-çıkaracaktır"** yani darmadağın edecektir Müslümanları diyor. **Onların bilinç altında hep bir gün Müslümanlara saldırılacağı ve onların darmadağın edileceği fikri vardır. Münafıklar hep bu özlem içinde yaşarlar.** Onun için de sürekli küfürle irtibat halinde olurlar." (A9 TV, 22 Ocak 2016)

MÜNAFIK, DERİN DEVLET YAPILANMALARINI VE KÜFRİ GÜÇ ODAKLARINI, -HAŞA- ALLAH'TAN DAHA BÜYÜK GÖRÜR

Onlar, müminleri bırakıp kafirleri dostlar (veliler) edinirler. 'Kuvvet ve onuru (izzeti)' onların yanında mı arıyorlar? Şüphesiz, 'bütün kuvvet ve onur,' Allah'ındır. (Nisa Suresi, 139)

Münafıkların en önemli özelliklerinden biri de, gizli planlar yapıp bunları uygulamaya çalışırken, **'Allah'ın sonsuz gücünü ve tüm varlıklar üzerindeki hakimiyetini unutmaları'**dır. İşte bu nedenle de, olayların sadece dış görünüşüne bakarak bir yargıya varırlar. Dünyadaki dengelere bakıp bir analiz yapar ve buna göre seçimlerini belirlerler. Güçlü olan bir topluluk varsa, bu gücün daimi olacağını sanır ve onlardan yana tavır alırlar. Oysaki Allah Kuran ayetlerinde, **'tarih boyunca nice güçlü toplumlar, nice güçlü insanlar yarattığını; ancak bunların Allah'ın tek bir emri ile tepetaklak devrilip yok olduğunu'** hatırlatmıştır.

İşte münafıklar, içlerindeki dünya hırsı ve tutkusu sebebiyle bu gerçekleri göremezler. Dünyadaki dengelere göre hangi devletler, hangi gizli yapılanmalar güç sahibi görünüyorsa, onlardan yana olmak gerektiğini düşünürler. Allah Nisa Suresi 139. ayette, **"Onlar, müminleri bırakıp kafirleri dostlar (veliler) edinirler."** diye bildirmiştir. Ve münafıkların **'kuvvet ve onuru', 'iman etmeyenlerin yanında aradıklarına'** dikkat çekmiştir. Ayetteki **'Kuvvet ve onur'** sözleriyle, bu **'dünyanın hakimiyetine, dünyaya yön vermeye çalışan derin devletlere'** de dikkat çekilmiştir.

Allah, **'kuvvet ve onuru'**, yani **'sükseli olmayı, herkesten farklı ve daha itibarlı olmayı', 'onların yanında mı arıyorlar?'** diye bildirmiştir. Çünkü ayette hatırlatıldığı gibi, **"Şüphesiz, 'bütün kuvvet ve onur,' Allah'ındır." Allah'ın sonsuz gücü yanında, derin devletlerin, derin yapılanmaların ya da benzeri gizli organizasyonların hiçbir gücü yoktur.** Zahire aldanan insanlara her ne kadar sükseli, gösterişli ya da güçlü görünseler de, bunların her biri, **'Allah dilemeden hiçbir şey yapamayacak aciz topluluklar'**dır. Bu kurumların yöneticileri ya da üyeleri de, sokakta rastladığınız tüm diğer insanlar gibi acizlikleri olan, hastalanan, yaşlanan ve bir gün mutlaka ölecek olan, Allah'ın korumasına muhtaç, sıradan kimselerdir. Ama **bu gerçekleri düşünmeyen münafık karakterli insanlar, onları gözlerinde çok büyütür ve bu organizasyonların isimlerini dahi anarken büyük bir hayranlık duyarlar.**

DECCALİ DERİN DEVLETLER, ŞEYTANİ HEDEFLERİNE ULAŞMAK İÇİN MÜNAFIKLARI KULLANIRLAR

'Münafık tehlikesi' ve **'münafıkları etkisiz hale getirmek için verilecek olan fikri mücadele'**, İslam alemi için en önemli konulardan biridir. Tarih boyunca, dünyadaki **'tüm Deccali sistemler, derin devletler, şeytani örgütler ve illegal yapılanmalar'**, İslam dünyası üzerinde oynamak istedikleri oyunlarda ve kirli hedeflerine ulaşabilmede **'münafıkları'** kullanmışlardır. Çünkü **münafık karakteri, bu kirli organizasyonların alçakça oyunlarını ve kahpece tuzaklarını uygulayabilmeleri için hayati bir önem taşır. Münafık, alçak, kalleş, kahpe, sinsi, sahtekar ve adi karakterli, psikopat ve manyak ruhlu bir varlıktır. Dürüstlüğe, iyiliğe ve doğruya savaş açmıştır. Ve üzerinde, şeytandan aldığı kahpe bir cesaret de vardır. Çıkarlarına ulaşmada, kural tanımaz. Ahlaksızlıkta tanıdığı hiçbir imani, ahlaki, etik ya da insani sınır yoktur. Gözü dönmüştür. Çıkar için her türlü alçaklığı yapmaya, her türlü pis oyunu oynamaya hazırdır.**

İşte bu alçak ve şeytani ruhu nedeniyle de, **Deccali güçler, derin devletler ve illegal örgütlenmeler için münafık, adeta biçilmiş bir kaftan gibidir. Zira kirli işlerini yaptırmada en pervasız, hayasız ve ahlaksız yapıyı münafıklarda bulurlar.** Bu nedenle tarihin başlangıcından bu yana, gelmiş geçmiş tüm şeytani yapılanmalar münafığı bulunmaz bir fırsat olarak nitelendirmiş ve **tüm pis işlerinde ve şeytani planlarını uygulamada, hep münafıkları kullanmışlardır.**

Ne var ki **şeytani yapılanmaların bu talebi tek taraflı değildir. Münafık da, kendi sinsi planları doğrultusunda, sığınabileceği 'küfri bir güç' bulma arayışındadır.** Karşısındaki güç, ne kadar büyük bir yapılanmaysa ve dünya çapında ne kadar büyük bir etkiye sahipse, münafık da onu gözünde o oranda büyütür. Ancak münafığın **aradığı 'legal ve dürüst bir güç' değildir.** Çünkü dünyada eninde sonunda küfrün hakim olacağına inanır. Dolayısıyla da mutlaka onların safında yer alması gerektiğini düşünür. bu yüzden de kendisi gibi, çıkarlarına kolay yoldan ve sinsilikle, oyunla, entrikayla ulaşan; alçaklıkta, kahpelikte, adilikte sınır tanımayan **'şeytani bir yapılanmaya'** sığınmak ister. İşte bu iki taraflı talep sonucunda da ortaya, tarih boyunca her devirde etkisini göstermiş **'kahpe, alçak ve şeytani bir ittifak'** çıkar.

Derin devletler, İslam dünyasında oynamak istedikleri her alçakça oyunda ve her türlü pis işlerinde münafıkları kullanmış, onların içten verdikleri şeytani destek ile, Müslümanlara karşı kahpece düzenler kurmuşlardır. Ülkelerin yıkılmasında, parçalanıp bölünmesinde ve ele geçirilmesinde bu şeytani yapılanmalar hep münafıkların içteki gücünden istifade etmişlerdir. Tarih boyunca devlet liderlerine tuzak kurarken, politikacılara baskı yapıp yönlendirirken, istedikleri kişileri görevden aldırıp yerine kendi yandaşlarını getirirken onlara en büyük desteği veren yine hep münafıklar olmuştur.

ADNAN OKTAR: "Dünya Derin Devleti, İslam alemindeki münafıkları tek tek seçer. Biz nasıl Müslümanı anlayıp seçiyoruz, değil mi? Takva insan, güzel insan, güzel ahlaklı, vicdanlı insan arıyoruz. Dünya Derin Devleti de, "**Bu milletin içinde en ahlaksız, en haysiyetsiz, en şerefsiz, en pislik, en yüzü kara, kulağı kesik, her türlü haysiyetsizliğe yatkın, ne kadar kendini beğenen, egoist, bencil, psikopat, manyak karakterli, ruhu karanlık İblis varsa, gidip araştırın, bize haber verin**" der. Bunları da adamlar arayıp bulur. Onlar zaten kendini gösterir, "Ben şeytanım" diye bağırırlar. Çünkü onlar da reklama meraklı olurlar. "**Burada şeytan var, haberiniz var mı?**" diye haber verir. Hadiste diyor ki, "**Deccal şeytanları çağırır**." Demek ki var, hazır ki, çağırıyor. "Onlara gidin insanların Rabbi olduğumu söyleyin der" diyor. "Onlar da dünyaya dağılır her türlü pisliği, melaneti, kötülüğü insanlara anlatırlar ve yayarlar." Yani Müslümanların başına bela olmaya çalışırlar, küfre yalakalık yaparlar, Deccaliyeti de dünyaya hakim etmek için uğraşırlar. Ama tabii bu Deccaliyet Hz. İbrahim (as) devrinde de var, Firavun devrinde de var, Hz. Nuh (as) devrinde var; her devirde var. Şeytanlar gidiyor aynı zamanda Deccali buluyorlar. Diyorlar ki şeytanlar Deccal'e, "**Ne istersen söyle yapalım**", yani yalakalık yapıyorlar. Yani o onları bulmuyor, aynı zamanda onlar da onu buluyorlar, tek taraflı değil. O da "**Hadi gidin insanlara benim onların Rabbi olduğumu söyleyin**" deyip her birini bir tarafa salacak, yani görevlendirecek. Artık o onun elemanı oluyor; derin devletin casusu ve elemanı oluyor. Bunu kim söylüyor? Bunu Medineli Allame Muhammed Bin Resul El-Hüseyin El-Berzenci. Kürt asıllı, büyük bir alimdir, asrının müceddidi ve müçtehitidir. Kıyamet Alametleri isimli ünlü eserinde söylüyor. Sayfa 212-213." (A9 TV, 9 Şubat 2016)

> **... ŞEYTANLAR ONA: "NE İSTERSEN SÖYLE, YAPALIM!" diyecekler. O da: "Haydi gidin, insanlara benim onların Rabbi olduğumu söyleyin!" deyip HER BİRİNİ BİR TARAFA SALACAK...** (Allah'ı tenzih ederiz.) (Medineli Allame Muhammed B. Resul El- Hüseyni El Berzenci, Kıyamet Alametleri, s. 212-213)

DERİN DEVLETLER MÜNAFIK TESPİT ETME UZMANIDIR

Derin devletler, şeytani amaçlarını uygulamada münafıkları **'birer piyon olarak'** kullanırken, kendilerini ise hep gizlemiş, perde arkasında tutmuş ve kimi olayların tarihe de farklı şekilde geçmesini sağlamışlardır.

Günümüzde de, Deccaliyetin başını çeken dünya derin devletleri, **'tarihteki bu şeytani geleneği'** incelemişlerdir. En kısa yoldan şeytani sonuçlar alabilmenin Firavunların, Nemrutların yöntemlerini uygulamak olduğunu görmüş ve onların izinden gitmişlerdir. Ve **her türlü kirli işlerini hallederken münafıkları kullanmaya başlamışlardır.**

Şu an hali hazırda İslam dünyasının çeşitli acılarla ve sıkıntılarla yaşaması da, işte bu Deccali derin devletler ile münafıkların kirli işbirliğinin bir sonucudur. **"İslam alemini nasıl kontrol altına alabiliriz?"**, **"Müslümanları nasıl etkisiz hale getirebiliriz?"** diye düşünen Deccaliyet güçleri, en etkili yolun **'münafıkları kontrol altına almak ve menfaat sunarak onları istedikleri gibi yönlendirmek'** olduğunu görmüşlerdir. Ve münafıkları ellerinde tuttukları sürece, -Allah'ın dilemesi dışında-İslam aleminde kolaylıkla kirli planlarını uygulayabileceklerini fark etmişlerdir.

Münafık Allah'tan korkmadığı, alçak karakterli, büyüklük, üstünlük, makam, mevki, para ve çıkar peşinde koşan, psikopat ruhlu bir varlık olduğu için, **derin devlet mensupları, münafıkları kolaylıkla Müslümanların başına bela olacak hale getirmeyi başarmışlardır. Hemen her ülkede, çeşitli menfaatler sunarak ellerinde tutmayı başardıkları binlerce münafık ile, dünya çapında etkili, çok büyük şeytani organizasyonlar oluşturmuşlardır.** Bunlardan bir kısmı **'Müslümanları ümitsizliğe sevk ederek'**, bir kısmı **'Müslüman toplumları birbirlerine düşürerek'**, bir kısmı da **'muhbirlik yapıp derin devletlere istihbarat sağlayarak'** kargaşa çıkarmışlardır. Bir kısmı ise **'Müslümanların malını mülkünü talan edip onları fakirleştirerek'** ya da **'savaş ve katliam kışkırtıcılığı yaparak, kitle imha bombalamalarını organize edip, oluk oluk kan akıtılmasını sağlayarak'** İslam dünyasında büyük bir tahribat meydana getirmişlerdir.

Ancak Müslümanların tüm bu anlatılanları, kendi yaşadıkları ortamdan çok uzakta gelişen oyunlar olarak görmemeleri gerekir. Çünkü söz konusu derin devlet mensupları, kullanacakları münafıkları, **'hayatın tam içinden'**; tüm insanların yolda giderken, okulda, işte ya da internette kolaylıkla rastlayabilecekleri kişiler arasından seçerler. Herhangi bir ülkede bir hastanede çalışan başarılı bir doktor, her gün yazıları herkes tarafından takip edilen tanınmış bir yazar, çok fazla sempatizanı olan bir şarkıcı ya da devlet dairesinde çalışan sıradan bir memur, **Facebook, Twitter, Instagram** gibi sosyal medya platformlarında takip edilen **herhangi bir insan da, bu derin dünya devletlerinin piyonlarından biri olabilir.** Halktan herhangi biri gibi görünen bu insanlar, bazen üstlendikleri **'ajanlık görevi'** gereği, özel olarak **'kendilerini dindar kimseler gibi tanıtıp'** Müslümanlar arasında kendilerine yer edinmeye çalışırlar. Kimi zaman da, zaten **Müslüman gruplardan birinin üyesiyken, şeytani yetenekleri ile derin devlet mensupları tarafından fark edilir ve yavaş yavaş Müslümanlar aleyhinde sinsice eylemler yapacak bir ajan olarak yetiştirilirler.**

Şeytanın, Deccallerin ve derin devletlerin münafıklarla olan bu işbirliğine ve yüzyıllardır İslam dünyası üzerinde oynadıkları oyunlara karşı, her Müslümanın çok dikkatli olması gerekir. Ancak iman edenler şunu da asla unutmamalıdırlar ki, **Deccallerin ya da derin devletlerin kurdukları bir tuzak, oynadıkları bir oyun varsa, onların hepsinin üzerinde bir güç olan Allah'ın da bir planı vardır. Allah, tarihin başlangıcından bu yana kaderi bu plan doğrultusunda ilerletmektedir**. Bu nedenle kaderin seyri kesin ve net olarak bellidir. **Dolayısıyla küfrün bu oyunlarından ve tuzaklarından tedirgin olmak da yersizdir.**

Şeytan Allah'ın yarattığı son derece güçsüz bir mahluktur. Aynı şekilde küfrün de müstakil hiçbir gücü yoktur. Küfrü yaratan ve bu şekilde hareket etmesine izin veren Allah'tır. **Münafık da Allah'ın zavallı ve aciz bir kuludur. Her biri, Müslümanların cennette yüksek makamlarla mükafatlandırılabilmeleri için yaratılan, imtihan ortamının özel varlıklarıdır. Hiçbirini gözde büyütmek için bir delil ya da sebep yoktur. Gözde büyütülecek ve Sonsuz Büyük olan yalnızca Allah'tır.** Ve bu imtihan ortamı da Allah'ın kontrolünde kusursuz bir şekilde işlemektedir. **Allah, sonuçta 'galip gelecek olanların mutlaka Müslümanlar olduğunu' haber vermiştir.**

ADNAN OKTAR: "**Dünya çapında münafıkları organize eden Dünya Derin Devleti'dir**. Çünkü münafığın müthiş bir şeytani zekası vardır. Bunlar da **münafığı elleriyle koymuş gibi seçip bulurlar ve onları Müslümanların aleyhine kullanırlar.** Her türlü istihbaratta ve fitnede kullanılabilir münafık... **Adam şeytani kafada bir sistem oluşturmuş. Şeytanlığı savunuyor. Kime müracaat edecek? Müslümana müracaat etse olmaz. Ahmağa müracaat etse olmaz. Şeytan gibi adama ihtiyacı oluyor. Onun için derin devletler şeytan gibi adamları bulmada uzmandırlar. Münafık bulma uzmanıdırlar. Ama münafıkların zaten zincirleme birbirlerini bulma güçleri vardır, o da büyük bir mucizedir. Münafık münafığı çok rahat bulabilir...**

Onun için İngiliz derin devleti mesela Pakistan'ın münafıklarını topluyor, Hindistan'ın münafıklarını topluyor ama zincirleme. İşte bu, şeytanın verdiği bir yetenek. Yani bu zordur aslında, münafığı tespit etmek. Koca ülkede adam münafığı eliyle koymuş gibi buluyor. Bangladeş'te mesela gidip eliyle koymuş gibi buluyor. Mısır'ın bütün münafıkları İngiliz derin devletinin emrinde. Kendince muazzam bir organizasyon yapıyor. Sonra da kendi köşesine çekilip viskisini yudumluyor, zehirlemeye devam ediyor. Münafıklar da köpek gibi o yancı azgınlığı ile onlara hizmet ediyorlar. İşte münafık, İslam'a hizmette çok tembeldir, ama münafıklığa hizmette delice bir enerjisi vardır."(A9 TV, 28 Mayıs 2016)

MÜNAFIKLAR DECCALİN VE DERİN DEVLETLERİN ASKERLERİDİR

Önceki satırlarda anlatıldığı gibi, **derin devletler 'her türlü pis, illegal ve kirli işlerinde' münafıkları kullanırlar.** Bu anlamda **'münafıklar, derin devletlerin ordusunu oluşturan askerleridir'. 'Münafıkların Başkumandanı da derin devletlerdir'.** Onun da en başında **'şeytan'** vardır. **Derin devletler münafıkları, şeytandan aldıkları emirler doğrultusunda yönetmekle yükümlüdürler.**

Allah bir Kuran ayetinde **"Allah'ın kendilerine karşı gazaplandığı bir kavmi veli (dost ve müttefik) edinenleri görmedin mi?..."** (Mücadele Suresi, 14) sözleriyle, **'münafıkların, şeytan ve küfürle olan bu ittifakına'** dikkat çekmiştir. Münafıklar ayette bildirildiği şekilde, Allah'ın dinine düşman olan, bu uğurda mücadele veren, İslam'ı ve Müslümanları dünyadan tamamen yok etmeyi hedefleyen insanları **'dost ve müttefik'** edinmişlerdir.

Bir başka ayette ise Allah, **"Ve dediler ki: "Rabbimiz gerçekten biz efendilerimize ve büyüklerimize itaat ettik..."** (Ahzab Suresi, 67) sözleriyle, münafıkların bu ittifaklarını ve derin devletlerle olan **'işbirliklerini cehennemde de itiraf edeceklerini'** haber vermiştir. Bu derin güçlerin, kendilerinin **'efendileri ve büyükleri olduğunu'** ve **'onlara itaat ettiklerini'**, yani güçlü gördükleri **'bu şeytan güruhundan gelen her emir ve talimatı uyguladıklarını'** söylemişlerdir. Ayetin devamında ise, **"Böylece onlar bizi yoldan saptırmış oldular"** sözleriyle, münafıkların onlara uyarak doğru yoldan sapmış oldukları da bildirilmiştir. **Efendileri olarak gördükleri Deccali yapılanmalar, münafıkları her türlü alçaklık, ahlaksızlık ve casusluk için, kullanmışlardır.**

Yine Kuran'ın bir ayetinde Allah, **"Şüphesiz 'gizli toplantıların fısıldaşmaları' (kulis), iman edenleri üzüntüye düşürmek için ancak şeytan (ürünü olan işler)dendir…"** (Mücadele Suresi, 10) sözleriyle, münafıkların Müslümanlara zarar vermek, İslam aleyhinde faaliyet yapmak amacıyla **'gizli toplantılar'** yaptıklarına dikkat çekmiştir. Ayette ayrıca bu toplantılardaki **'fısıldaşmalara'** da değinilmiştir. İşte şeytanın emirleri doğrultusunda hareket eden **Deccaller ve derin devlet mensupları**, her türlü pis işleri için kullandıkları **münafıklarla bu gizli toplantılarda bir araya gelirler. Ve aralarındaki fısıldaşmalarla da münafıklara, İslam dünyası ve Müslümanlar aleyhinde yapacakları şeytani eylemlerin talimatlarını verirler.**

İşte Müslümanların tüm bu gerçeklerin ve bu şeytani ittifakın çok iyi bilincinde olmaları gerekir. Çünkü münafık tek başına hareket eden bir varlık değildir. Bu gerçeklerden haberdar olmayan kimi Müslümanlar, **'münafıkların müstakil ve sayıları beş on kişiyi geçmeyen, sadece kendilerine zararları olan kimseler olduklarını'** düşünebilirler. **Ama eğer derin devletlerin münafıklar üzerindeki planlarından; ve onları kullanarak İslam aleminde ve Müslümanlar arasında oynadıkları oyunlardan haberdar olurlarsa, bu bakış açıları değişecektir. Şeytanın liderliğindeki bu kirli yapılanmanın, dünyanın dört bir yanındaki münafıkların şeytani gücünü bir araya getirerek, toplamında büyük bir Deccali güç elde ettiklerinin çok iyi bilinmesi gerekir.**

Ayrıca **'münafığın, sıradan bir insan değil; arkasına şeytanı, Deccali ve dünya derin devletlerini almış, karanlık bir yapılanmanın üyesi olan bir varlık olduğu'** da unutulmamalıdır. Çünkü **bu ittifak ile, derin devletlerin gücü, aynı zamanda da her bir münafığın şahsi gücü haline gelmiş olur.** Bu nedenle bir münafığın üzerinden şeytanın etkisini kaldırıp, onu doğru yola çağırırken de, bu gerçeklerin bilincinde olarak çok dikkatli ve akılcı bir fikri mücadele verilmesi gerekir.

Şeytanın liderliğindeki derin devletler, inkarcıları ve münafıkları kullanarak İslam'a karşı amansız bir mücadele vermekte ve Müslüman dünyasında büyük bir zulmün öncülüğünü yapmaktadırlar. Ancak **şunu asla unutmamak gerekir ki, askeri olmayan bir derin devletin, bir gücü de olmaz. Eğer İslam dünyasında münafıklığa karşı Kuran ahlakıyla etkili bir fikri mücadele verilirse, şeytan ve onun emrindeki derin yapılanmalar ellerindeki tüm askerlerini ve güçlerini kaybedeceklerdir.** Bunun için ise **'münafıklığın ne olduğu'** ve **'günlük hayatta nasıl ortaya çıktığı'** konusunda Müslümanların çok iyi bilgilendirilmesi ve her Müslümanın, **'bir münafığı teşhis edebilecek duruma gelmesi'** şarttır. **İşte bu kitap ile, münafıklığın tüm detaylarıyla deşifre edilip bu bilgilerin tüm İslam dünyasına ulaştırılması, Allah'ın izniyle bu güzel sonuca vesile olacaktır.**

Ahirette ise bu kirli şeytani ittifak, eninde sonunda mutlaka cehennem ile sonuç bulacak ve efendileri olan inkarcılar gibi münafıklar da, yaptıklarının karşılığını sonsuz bir azap içinde yaşayarak alacaklardır.

MÜNAFIKLAR, ŞEYTAN VE DERİN DEVLETLER BİRLEŞEREK BİR 'KÖTÜLÜK ÇEMBERİ' OLUŞTURMUŞLARDIR

Allah bir Kuran ayetinde, münafık kadınlar ve münafık erkeklerin ahirette karşılaşacakları azabı haber verirken, bir **'kötülük çemberi'**nden bahsetmiştir:

> **Bir de; kötü bir zan ile zanda bulunan münafık erkeklerle münafık kadınları ve müşrik erkeklerle müşrik kadınları azaplandırması için. O kötülük çemberi, tepelerine insin. Allah, onlara karşı gazaplanmış, onları lanetlemiş ve onlara cehennemi hazırlamıştır. Varacakları yer ne kötüdür. (Fetih Suresi, 6)**

Ayette geçen **'kötülük çemberi'** ifadesi **'münafıkların, şeytanın emrindeki Deccaller ve onların kontrolündeki dünya derin devletleri ile olan ittifaklarına'** dikkat çekmesi açısından çok önemlidir. Böyle bir kötülük çemberinin varlığı, dünyadaki **'kötülüğün tek bir merkezden organize edildiğini'** ve **'çok geniş çaplı bir yapılanma olduğunu'** açıkça ortaya koymaktadır. Buna göre birbirleriyle ittifak halinde hareket eden münafıkların oluşturduğu bir çember; ve onun ortasında da derin devlet mensupları yer almaktadır. Ancak Allah ayetin devamında **'bu kötülük çemberinin mutlaka tepelerine çöküp yıkılacağını'** da haber vermiştir. Yani küfrün ileri gelenlerinin ve münafıkların ortaklaşa kurdukları çember, yine kendi tepelerine çökecek ve kendi kurdukları düzen helak olmalarına yol açacaktır. Allah bu şeytani ittifaka dahil olanların hepsine gazaplanmış, onları lanetlemiş ve onlar için cehennemi hazırlamıştır.

MÜNAFIK, MÜSLÜMANLARA YALAN SÖYLER; KÜFÜRDEKİ DOSTLARINI VE DERİN DEVLET ELEMANLARINI İSE SIRDAŞ EDİNİR

Allah, Kuran'ın **"Onlar, müminleri bırakıp kafirleri dostlar (veliler) edinirler..."** (Nisa Suresi, 139) ayetiyle, münafık karakteri hakkında çok önemli bir bilgi daha vermektedir. Bu insanlar Müslümanlar arasında yaşadıkları, onlardan hayatlarının her aşamasında sürekli sevgi, saygı, iyilik ve merhamet gördükleri, korunup kollandıkları halde, yine de onları gerçek dostları olarak görmezler. Müslümanlara karşı sürekli açık arayan, suçlayan, iftira atan, memnuniyetsiz, nankör ve şikayetçi bir tavır içerisindedirler. Münafıkların ahlaklarından, tavırlarından ve konuşmalarından, **'dostlarının ve güvendiği insanların Müslümanlar olmadığı'** açıkça anlaşılır. Her halleri esrarengiz ve gizemlidir. Abartılı ve yapmacık olan yakınlıkları ise, daha da şüphe vericidir. İman edenlerden gördükleri iyilikleri, belki de yaşamları boyunca başka hiç kimseden görmedikleri halde, hayatlarındaki hemen hemen her şeyi onlardan gizlerler.

Müslümanlara karşı tavırları böyleyken, **iman etmeyen, Allah sevgisi olmayan, İslam'ın menfaatlerini düşünmeyen, hatta Müslümanlara karşı düşmanlık besleyen kimseleri ise kendilerine daha yakın bulurlar.** Ve onları kolaylıkla sırdaş edinirler. Saatlerce ve hiç sıkılmaksızın bu insanlarla boş sohbetler etmek, derin dostluklar kurmak, onlar arasında yer edinip itibar kazanmaya çalışmak, münafık karakterli insanlara oldukça çekici gelir. **Hatta zaman zaman Allah, Kuran, iman ya da Müslümanlar aleyhinde konuşmalar ya da değerlendirmeler yapmak da, bu kişilere şeytani bir heyecan verir.**

İman edenlerle birlikte iken bile, gizli gizli ve sinsi yöntemlerle bu insanlarla bağlantı kurar, onlarla vakit geçirmenin yollarını ararlar. Müslümanlar onlara dünyanın hiçbir yerinde rastlayamayacakları kadar güzel bir ahlakla yaklaştıkları halde, onlar inkar edenlerin dostluğunu daha heyecan verici bulurlar. Ve bu insanların gözlerine girebilmek, aralarında bir yer edinip itibar kazanabilmek için de, yine Müslümanları kullanmaya kalkışırlar. Kendilerine her türlü güzelliği, güven ve sevgi ortamını sunan müminlerden elde ettikleri küçük büyük her türlü bilgiyi, hiç tereddütsüz Müslümanları kendilerine düşman edinmiş bu insanlarla paylaşırlar. Kendi hayatlarına dair özel bilgilerini de yine güvenip Müslümanlarla paylaşmazken, tüm bunları sırdaş edindikleri bu yabancı insanlara anlatmakta hiçbir sakınca görmezler.

Allah bir Kuran ayetinde münafıkların bu alçaklıklarını Müslümanlara, **"Onlar, sana gelmeyen diğer topluluk adına kulak tutanlar (haber toplayanlar)dır"** sözleriyle haber vermiştir:

> **Ey Peygamber, kalpleri inanmadığı halde ağızlarıyla "İnandık" diyenlerle Yahudilerden küfür içinde çaba harcayanlar seni üzmesin. Onlar, yalana kulak tutanlar, sana gelmeyen diğer topluluk adına kulak tutanlar (haber toplayanlar)dır... (Maide Suresi, 41)**

Ayette münafık karakterli insanların, **'ağızlarıyla inandık diyen, ama gerçekte kalplerinde böyle bir inanç olmayan kimseler'** oldukları anlatılmıştır. Ayrıca bunların, **'Müslümanlardan olmayan insanlara anlatabilmek için, iman edenler arasından gizlice bilgi, istihbarat ve haber toplayan'** kimseler oldukları da haber verilmiştir. Münafıklar bu haberleri, Müslümanların aleyhinde hareket eden insanlara ulaştırdıklarında, verdikleri bilgiler sayesinde onların dostluklarını ve güvenlerini kazanacaklarını umarlar. Büyük bir heyecan ve hayranlık oluşturacaklarını ve böylece de onlar arasında iyi bir yer edilebileceklerini sanırlar.

Oysaki hayalleri asla gerçek olmaz. Çünkü iman üzerine kurulmayan, çıkar birlikteliklerine dayalı ilişkiler aldatıcı ve geçicidir. İşte **münafıklar da** bunu bildiklerinden, sürekli bu heyecanı ayakta tutabilmenin yollarını ararlar. **Sürekli yeni bilgilere, gizli sırlara ulaşabilmeye ve bunları gerçek dostları kabul ettikleri inkar edenlere aktarabilmeye çalışırlar.**

Şu çok açık bir gerçektir ki, kalbinde gerçek imanı ve Allah sevgisini yaşayan bir insan, imandan uzak insanlarla dostluktan, onlarla saatlerce boş sohbetler etmekten asla samimi bir zevk alamaz. Müslümanların hayatını tehlikeye atacak, onlara zarar verecek, güvenliklerini zedeleyecek bilgiler aktarması ise asla mümkün olmaz. Aksine iman eden bir kimse, Allah'ın anılmadığı, boş konuşmaların yapıldığı, İslam ve Müslümanlar aleyhinde sohbetlerin edildiği bir

ortamda olmayı asla kabul etmez. Müslümanların güvenliğini, rahatını, konforunu sağlamak için de fedakarane bir çaba içinde olur. Bu yönde zarar verecek en ufak bir tavra yanaşmaz. Dolayısıyla, **münafık karakterli insanların, imandan uzak kimselere duydukları bu ilgi, hayranlık ve bağlılık, onların güvenilmez ve ikiyüzlü kişiliklerinin anlaşılmasında çok önemli bir delil oluşturur.**

MÜNAFIĞIN KARANLIK DÜNYASI

MÜNAFIĞIN AKLI, KÜFÜRDEKİ ESKİ HAYATINDADIR VE O HAYATA BÜYÜK BİR ÖZLEM DUYAR

Allah Kuran'da Hz. Musa (as) ve kavminin yaşadıkları bazı olayları aktararak, bu olaylardaki hikmetleri görüp düşünmemizi istemiştir. İşte Hz. Musa (as) kıssasındaki örneklerden biri şöyledir:

Hz. Musa (as) İsrailoğulları'na elçi olarak gönderildiği dönemde, İsrailoğulları, Firavun yönetimindeki Mısır topraklarında yaşıyordu. Mısırlılar, İsrailoğulları'nı köle olarak kullanıyorlar ve onları işkenceyle baskı altında tutuyorlardı. Hz. Musa (as), Firavun'un zalim uygulamaları, baskı ve işkenceleri altında ezilen İsrailoğulları'nı yaşadıkları bu zulümden kurtardı ve onları Firavun'un topraklarından çıkardı.

Allah Hz. Musa (as)'ı bir kurtarıcı olarak göndermekle İsrailoğulları'na çok büyük bir lütufta bulunmuştur. Hz. Musa (as), Firavun'a karşı koyarak onları uzun yıllardır uğradıkları zulümden kurtarmıştır. Ancak İsrailoğulları Allah'ın bu nimetine; zulümden, kölelikten ve işkenceden kurtulduklarına şükredip sevinmeleri gerekirken, Hz. Musa (as)'a karşı, **"Sen bize gelmeden önce de, geldikten sonra da eziyete uğratıldık"** gibi nankörce bir ifade kullanmışlardır:

> **Dediler ki: "Sen bize gelmeden önce de, geldikten sonra da eziyete uğratıldık." (Musa:) "Umulur ki, Rabbiniz düşmanınızı helak edecek ve sizleri yeryüzünde halifeler (egemenler) kılacak, böylece nasıl davranacağınızı gözleyecek" dedi. (Araf Suresi, 129)**

Buna rağmen Hz. Musa (as) kavmine, **'Gelin sizi Firavun'un zulmünden kurtarayım'**, **'Sizi özgürce yaşayacağınız, Allah'ın vadettiği topraklara götüreyim'**, **'Burada sizi eziyorlar, aşağılıyorlar, orada rahat edersiniz'** dedi. Firavun'un zulmünden kurtulmak isteyen İsrailoğulları, Hz. Musa (as)'ın bu teklifini kabul edip onunla birlikte yola çıktılar.

O dönemde İsrailoğulları, terk ettikleri topraklarda hep zulüm ve işkence altında yaşadıkları halde, yine de eski eziyet dolu hayatlarına özlem duyuyorlardı. Bu nedenle Hz. Musa (as)'a, **"Biz orada bıraktığımız medeniyeti, kalite anlayışını, oradaki yemek kültürünü; kısacası oradaki hayatı istiyoruz. Biz burada çölde bunları bulamıyoruz. Eski hayatımızı özledik. Köle olsak da, aşağılansak da, biz o kültüre, Firavun'ın orada sunduğu hayata geri dönmek istiyoruz"** dediler.

İsrailoğulları'nın akılları, Firavun gibi zalim bir insanın zulüm ve işkencelerinden kurtulduklarına sevinecekleri yerde, onun sunduğu hayat tarzında kalmıştır. **"Firavun'un kalite ve zenginlik anlayışı, Mısır kültürünün ihtişamı çok daha iyiydi, şimdi ise biz çölde kalıyoruz."** diyerek hallerinden şikayet etmiş ve Firavun'un yanına geri dönmek istediklerini dile getirmişlerdir. Oysa ki eğer samimi iman etmiş insanlar olsalardı, her nerede ve hangi şartlar altında olursa olsun, amaçları Allah için yaşamak olurdu. Allah'ın kendilerine verdiği her türlü nimete şükrederek yaşarlardı. Ama samimi iman etmedikleri için, Firavun'un zalim sistemi altında eziyet görme pahasına bile olsa, akılları Firavun'un yanındaki sükseli hayatta ve istifade etmeyi umdukları imkanlarda kalmıştır.

İşte Allah Hz. Musa (as) kavmindeki bu örneklerle bize her devirde, **'münafık karakterli insanların küfre hayranlık duyduklarını'** haber vermiştir. İman edenlerle birlikte olup Allah'ın kendilerine lütfettiği nimetlere sevinmek yerine, küfürdeki insanlar gibi yaşamak, onların önem verdiği eşyalardan edinmek, onlar gibi konuşmak, onlar gibi yiyip içmek istediklerini; onların sükse yaptıkları şeylerle sükse yapabilmeyi arzuladıklarını bildirmiştir. Elbette ki modernliğin, medeniyetin ve ihtişamın olduğu bir ortam, her insanın zevk alabileceği güzelliklerdir. **Ancak**

Hz. Musa (as)'ın kavmi, sırf bu imkanlar için, hak dini terk edip Peygamber (as)'ın yanından ayrılmayı tercih etmiş ve Firavun'un en dayanılmaz işkenceleri altında yaşamayı daha çekici bulmuşlardır. Allah Kuran'da Musa Kavmi'nin bu tavrını bize şöyle anlatmıştır:

> **(Yine) Hatırlayın; Musa kavmi için su aramıştı, o zaman Biz ona: "Asanı taşa vur" demiştik de ondan on iki pınar fışkırmıştı, böylece herkes içeceği yeri bilmişti. Allah'ın verdiği rızıktan yiyin, için ve yeryüzünde bozgunculuk (fesad) yaparak karışıklık çıkarmayın.**
>
> **Siz (ise şöyle) demiştiniz: "Ey Musa, biz bir çeşit yemeğe katlanmayacağız, Rabbine yalvar da, bize yerin bitirdiklerinden bakla, acur, sarımsak, mercimek ve soğan çıkarsın." (O zaman Musa:) "Hayırlı olanı, şu değersiz şeyle mi değiştirmek istiyorsunuz? (Öyleyse) Mısır'a inin, çünkü (orada) kendiniz için istediğiniz vardır" demişti. Onların üzerine horluk ve yoksulluk (damgası) vuruldu ve Allah'tan bir gazaba uğradılar. Bu, kuşkusuz, Allah'ın ayetlerini tanımazlıkları ve Peygamberleri haksız yere öldürmelerindendi. (Yine) bu, isyan etmelerinden ve sınırı çiğnemelerindendi. (Bakara Suresi, 60-61)**

Ayetlerde anlatıldığı gibi, Allah Hz. Musa (as) ile birlikte Mısır'dan çıkan İsrailoğulları'na lütufta bulunup onlara pınarlar, yiyecekler sunmuştur. Ancak tüm bu güzelliklere şükretmeleri gerekirken onlar, **"Ey Musa, biz bir çeşit yemeğe katlanmayacağız, Rabbine yalvar da, bize yerin bitirdiklerinden bakla, acur, sarımsak, mercimek ve soğan çıkarsın."** demişlerdir. Tabi, **"sarımsak, soğan, acur, mercimek"** derlerken, hayranlık duydukları tek başına bu yiyeceklerin kendisi değildir. O devirde Firavun hanedanının bu yiyecekleri geleneksel bir pişirme şekli vardı ve onlar da, asıl olarak bu gösteriş ve sükseye büyük bir hayranlık ve özlem duyuyorlardı.

Bunun gibi yine Firavun toplumunda önemli bir sükse vesilesi olan **'altın buzağı heykeli',** onun ihtişamı ve gösterişi de onları çok etkiliyordu. Oradaki **'züppe sistem'** çok hoşlarına gidiyordu. Aynı şekilde onların konuştukları dile karşı da büyük bir hayranlık duyuyorlardı. Normalde kendi dilleri İbraniceydi ama **Firavun'un kullandığı dili daha sükseli görüyor ve onlar da bu dili kullanarak, kendilerince aynı şekilde sükseli olmak istiyorlardı.**

Bu nedenle de Firavun sisteminin zulmü altında yaşamak pahasına, ölümü dahi göze alıyor, bu sistemin sükseli, şaşalı ortamından istifade etmeyi arzu ediyorlardı. Bu küfri sisteme duydukları hayranlık bilinçaltlarından gitmiyordu. Hz. Musa (as) onlara doğrusunu ne kadar anlatırsa anlatsın, akılları hep Firavun sisteminde kaldığı için bir türlü ikna olmuyor ve gizli ya da açık eski hayatlarına duydukları özlemi dile getiriyorlardı.

Elbette ki İsrailoğulları'nın bu sözleri ve hayranlıkları sadece onlara has bir düşüncenin yansıması değildir. Allah burada bize, tanımamız gereken önemli bir insan karakterini tanıtır. Tarihin her döneminde, imanı tam benimsemeyen insanlarda bu karakter hep ortaya çıkmıştır. Günümüzde de, bu bakış açısı münafık karakterinin önemli bir özelliği olarak dikkat çeker.

Gerçekten de Müslümanlar arasında olup da, hala imandan önceki eski hayatlarına özlem duyan kimselere rastlarız. Ve tarih boyunca her Müslüman toplulukta böyle insanlar olmuştur. Aslında bu kimseler, Müslümanlarla birlikte olduktan sonra, imansız insanlarınki ile kıyaslanmayacak kadar güzel bir hayat yaşamaya başlarlar. Ondan öncesinde, Allah korkusu olmayan kimselerle birlikte oldukları için, çevrelerindeki insanlardan her türlü kötülüğü görmüş, her türlü çıkar ilişkisine, samimiyetsizliklere, yalanlara, ikiyüzlülüklere, merhametsizliğe, saygı ve sevgi eksikliğine şahit olmuşlardır. Bu iki hayat arasındaki müthiş zıtlığı açıkça görmektedirler. Birinde sevginin, saygının, güzel ahlakın, dostluğun, güvenin, samimiyetin en güzel şekli yaşanırken; diğerinde ise sadece acı, sıkıntı, mutsuzluk ve zulüm vardır. Bu açık gerçeğe rağmen bu kimselerin hala Müslümanlardan önce yaşadıkları hayatlarına hayranlık ve özlem duymaları, yalnızca kalplerindeki küfre olan sevgileri sebebiyledir.

Yeniden imansız insanlarla yaşayacak olsalar, yine mutsuz olacaklarını, yine aşağılanacaklarını, hiç değer görmeyeceklerini, çıkar için kullanılacaklarını bildikleri halde, yine de o aşağılanmaya geri dönmeyi daha güzel görürler. Sürekli **'o ortamlarda o insanlarla birlikte olsalar, hayatları nasıl olurdu?'**, bunun hayallerini kurar, planlarını yaparlar. **"Tamam, belki burada Müslümanlar birbirlerini koruyup kolluyor, birbirlerine yardım ediyorlar ama küfürle birlikte olsaydım, beni daha çok korur, daha çok severlerdi, bana çok saygılı, çok güzel davranırlardı"** gibi gerçek dışı düşüncelerle kendilerini aldatırlar.

Oysa ki bu çok büyük bir yanılgıdır; ve bu gerçeği aslında kendileri de çok iyi bilmektedirler. Çünkü **iman etmeyen insanların tüm yaşamları, insanlarla olan tüm ilişkileri çıkar ve menfaat üzerine kuruludur.** Dolayısıyla imanın olmadığı bir ortamda hiçbir insan, ciddi bir menfaat sağlanmadığı sürece, asla durduk yere bir başkasına bir güzellik sunmaz. Eğer Allah korkusu ve imanı olmayan bir insan, sebepsiz yere bir başkasına yaklaşıyorsa, kafasında mutlaka **'ince bir menfaat planı'** vardır. Ya bu kişiden maddi olarak çıkar sağlamayı umuyordur ya da bu kişiyi fiziksel anlamda kullanabilmeyi planlıyordur. Ya bu kişinin çevresinde ulaşmayı umduğu birileri vardır ya da ailesinden elde etmeyi umduğu menfaatler söz konusudur. Bu konuda aksi bir ihtimal asla mümkün değildir. Zaten bu insan, o kişiye karşılıksız, tertemiz, safiyane ve iyi niyetli düşüncelerle yaklaşıyor olsa, onun gibi karşısına çıkan her insana yardım elini uzatan bir ahlak göstermesi gerekir. Sokakta gördüğü bir dilenciyi de alıp en iyi şartlarda yaşatır, kimsesiz bir çocuğa da elinde avucunda olan maddi manevi her imkanı sunar. Ama açıktır ki böyle bir durum yoktur ortada. Bu da bu kişinin, sadece çıkar için yaklaştığının ispatıdır.

Tüm bunlar bir insanın küfrün gerçek yüzünü anlaması için yeterli örneklerdir. Ama münafık, küfre olan hayranlığından ve yeniden o hayatı yaşamaya duyduğu özlemden dolayı bu gerçekleri anlamazdan gelir. Bunun karşılığında da, hayatı sevgisizlik, mutsuzluk ve huzursuzluk içinde, aşağılanmakla geçer.

ADNAN OKTAR: "Münafıklar ilk fırsatta eski inançlarına, eski yaşantılarına dönüyorlar. Beyninde hep o oluyor, bir türlü gitmiyor. Müslüman olduktan sonra, eski ahlaksızlığı, eski maceraperestliği, eski dolandırıcılığı, eski hırsızlığı, eski haysiyetsizliği, eski namussuzluğu, eski fahişeliği, her ne varsa ona geri dönmek istiyor. Mesela Hz. Musa (as)'ın yanındakiler de, Musa Peygamber (as) aralarından ayrılır ayrılmaz, o kültüre geri dönme arzusuyla hemen bir boğa heykeli yapıyorlar. Eski Mısır dinine dönme isteğindeler **"Mısır'daki yemekleri özledik, o hayatı özledik, o ortamı özledik"** diyorlar. Oysa orada eziliyorlar, kamçıyla çalıştırıyorlar, acayip aşağılanıyorlar. Gölgede yaklaşık elli derecede çalıştırılıyorlar; halen de öyle Mısır'da. Urgan veriyorlar mesela; on santim çapında yağlı urgan, tutuyor onu. Elli tonluk, atmış tonluk kayalar. Yağlı odunların üstünde kaydırarak onları sırtlarında çekiyorlar ve çekemezlerse akıl almaz kamçılanıyorlar. Akşamları da bunlara belirli bir ücret veriliyor işleri bitince. Onunla da gidip sarımsaklı, soğanlı, karışık Mısır yiyecekleri, lahanayla ve o tür malzemelerle yapılmış Mısır yiyecekleri var onları yiyorlar. Kendilerini aşağılatıyorlar. **"Şu aşağılık olan şeye mi özeniyorsunuz?"** diyor Hazreti Musa (as). **"Sırf bunun için mi bunu yapıyorsunuz?"** diyor.

Acayip karaktersizler münafıklar. O hayatını unutamıyor, dönüp dolaşıp yine aynı noktaya geliyor. Münafığın aklı hep küfürdedir. Eski hayatındadır. Mısır'da **'boğa'** yani **'bakara heykelleri'**, arkasından ve önünden boşluk bırakılarak yapılıyor; ağzından ve arka kısmından. Rüzgar çarpınca da bu buzağı heykelleri **'böğürme sesi gibi'** ses çıkarıyor. Güçlü rüzgarda tabi, normal rüzgarda değil de. Özel olarak yapılıyor ama sırf özentiden. Münafıklar sırf o kültürü, o felsefeyi yaşamak için istiyorlar. **Buzağı heykeli, yani boğa heykeli 'serveti elinde bulundurmanın sembolüydü' o zamanlar yani zenginlik alametiydi.** Cadde ve meydanlarda hep boğa heykeli dikiliydi. Onun için küfür çok meraklı oluyor öyle şeylere. Firavun'un sarayına çıkan yol da, her iki tarafı aynı şekilde buzağı yani boğa heykelleriyle doluydu. İşte Kuran'ın en uzun suresi Bakara Suresi **'boğa-inek'** anlamına gelir." (A9 TV, 25 Ocak 2016)

MÜNAFIK, MÜSLÜMANLAR ARASINDAYKEN GİZLİCE KENDİ YANDAŞLARIYLA HABERLEŞİR

Münafığın iman etmediği halde Müslümanlar arasında kalmasının bir sebebi de, **'aldığı bilgileri küfürdeki dostlarına aktararak onlara iman edenler aleyhinde destek sağlamak istemesi'**dir. Küçük büyük, önemli önemsiz elde ettiği her türlü bilgiyi bağlantıda olduğu diğer münafıklara ve inkarcılara aktardığında, onlar arasında bir itibar ve prestij kazanacağına inanır. Onlara, **'istihbarat sağlayan, kilit noktada bulunan, önemli bir şahıs'** izlenimini verdiğinde, **'küfrün kendisine hayranlık duyacağını'** ve karşılığında da **'ona kayda değer menfaatler sağlayacaklarını** düşünür. Bu amaçla Müslümanlar arasında elinden geldiğince önemli bilgilere ulaşmaya ve bunları onlar aleyhinde kullanmaya çalışır.

Ancak Müslümanlar Allah korkusu olan, dürüst, vicdanlı ve tertemiz bir hayat yaşayan insanlar oldukları için münafıkların bu tür aleyhte bilgi arayışları her zaman hüsranla sonuçlanır. İman edenler hayatları boyunca insanların iyiliği ve kurtuluşu için çabalayan, her türlü kötülükten sakınan, karıncayı bile incitmekten çekinen, yaşadıkları her topluma hayır ve bereket getiren kimselerdir. İnançları, fikirleri, faaliyetleri ve yaşantıları alabildiğine şeffaftır. Dolayısıyla bu durumda münafığın tek yapabildiği bire bin katarak, Müslümanlar hakkında iftiraya dayalı hayali senaryolar oluşturmak ve küfürdeki dostlarına yalan haberler aktarmak olur.

Allah bir Kuran ayetinde, Müslümanlar arasında bulunan münafıkların **'küfre haber taşıdıklarını'** şöyle bildirmiştir:

> **Sizinle birlikte çıksalardı, size 'kötülük ve zarardan' başka bir şey ilave etmez ve aranıza mutlaka fitne sokmak üzere içinizde çaba yürütürlerdi. İçinizde onlara haber taşıyanlar vardır. Allah, zulmedenleri bilir. (Tevbe Suresi, 47)**

Bir başka Kuran ayetinde ise Allah, **"… Gerçekten şeytanlar, sizinle mücadele etmeleri için kendi dostlarına gizli çağrılarda bulunurlar…"** (Enam Suresi, 121) sözleriyle, münafıkların küfre haber taşımalarının tek sebebinin çıkar elde etmek olmadığını anlatmıştır. Ayette **'sizinle mücadele etmeleri için'** ifadesiyle vurgulandığı gibi, münafıkların Müslümanların yanında bulunma amaçları, şeytanın Allah'a ve dine karşı yürüttüğü mücadelede şeytanın ordusu olan **'inkarcılara arka çıkmak, onlara destek vererek güç kazandırmak istemeleri'**dir. Nitekim münafıkların en büyük hedeflerinden biri, Müslümanların yürüttüğü hayırlı faaliyetleri durdurarak İslam ahlakının yeryüzüne yayılmasını engellemektir. Bunu gerçekleştirebilecek gücün ise inkarcılar ve kendileri gibi münafıklık yapan yandaşları olduğunu düşünürler. Bu nedenle Müslümanlar arasında kasıtlı olarak vakit geçirir ve o süre boyunca inkarcılarla ve münafık dostlarıyla iletişim halinde olurlar.

Allah **"… Gerçekten şeytanlar, sizinle mücadele etmeleri için kendi dostlarına gizli çağrılarda bulunurlar…"** (Enam Suresi, 121) ayetiyle, münafıkların bu alçaklığına bir kez daha dikkat çekmiş ve **'bu ikiyüzlü insanların inkar edenlerle ve kendileri gibi olan diğer münafıklarla gizlice haberleştiklerini**' haber vermiştir.

İşte samimi iman etmeyen ve Müslümanlara karşı kalplerinde kin ve öfke besleyen münafıkların, ısrarla Müslümanların yanında kalmaya çalışmalarının en önemli sebeplerinden biri budur. Müslümanlara karşı yürüttükleri mücadelelerinde inkar edenlere, derin devletlere ve gizli yapılanmalara yardım sağlayarak İslam'a büyük çaplı bir zarar verebilmeyi umarlar.

MÜNAFIK, MIKNATIS GİBİ DÜNYANIN HER YERİNDEKİ MÜNAFIKLARI BULMA KONUSUNDA ÇOK YETENEKLİDİR

Şeytan nasıl kendi ahlakındaki insanlara kolaylıkla yanaşabiliyorsa, münafık da aynı şekilde, kendi gibi münafık ruhlu insanları hiç zorlanmadan bulur ve onlarla hemen yakınlaşır. Şeytanın kendi dostlarını hemen

tanıyıp bulması gibi, münafık karakterli insanlar da adeta birer mıknatıs gibi birbirlerini çekerler. Hepsi birden aynı şeytani karakteri ve alçak ruhu taşıdıkları için, birbirlerini teşhis edip anlamakta hiç zorlanmazlar.

Eğer münafığın bu oyunu bozulur ve menfaat için yaklaştığı diğer münafıklar fikren güçsüz hale getirilirse; o zaman münafık hemen kendisine çıkar sunacak yeni münafık odakları aramaya başlar. Müslümanlar onu kirin içinden her çıkardıklarında ve ona her doğruyu gösterdiklerinde, münafık vazgeçmek yerine, kendisine yeni bir münafık güruhu bulmaya yönelir. Her deşifre olduğunda, oyunu her bozulduğunda, yolunu ve yöntemini değiştirerek, bir başka sinsi taktik ile bu münafıkane bağlantıları kurmaya devam eder.

Bu nedenle münafığın destek aldığı samimiyetsiz odakların deşifre edilmesi ve şeytanın ona yaklaşabileceği tüm yolların akılcı bir şekilde kapatılması çok önemlidir. Çünkü münafık sürekli yeni bir yol arayacak, bir yolu kapanırsa bir başka yol aramaya koyulacaktır. Ancak **eğer şeytanın oyunları Kuran ahlakının gerektirdiği şekilde kararlılıkla bozulursa, münafık artık oyun oynayamayacak hale gelir.** Deşifre olan ve her defasında oyunları bozulan münafık, bir noktada seçimini yapmak zorunda kalır. Ya imanı seçerek Müslümanlarla birlikte dürüst bir hayat yaşamayı kabul eder ya da oyunlarının bozulmasından ve şeytani hedeflerine ulaşamamaktan bıkarak inkar edenlerden yana tavrını açıkça ortaya koyar.

MÜNAFIK, SİNSİCE SÜREKLİ MÜSLÜMANLARIN ALEYHİNE ÇABALAR

Münafık hayatı boyunca sürekli Müslümanların aleyhine çalışır. **Günün 24 saati boyunca ne tür bir şeytanlık yapacağını düşünür. Sabah kalktığından akşam yatana kadar samimiyetsizlik, sinsilik ve kalleşlik peşindedir.** Gizli gizli Müslümanları yıpratmak, güçlerini kırmak ve onları huzursuz etmek için yapabileceğinin en fazlasını yapmaya çalışır. Ama bu planlarını açıkça istediği gibi gerçekleştiremediği için, ancak sinsice güç yetirebildiği kadar eylem yapar. Yoksa münafık çok **'alçak karakterli ve şirret'** bir varlıktır. Eline imkan geçse ya da küçük de olsa bir fırsat yakalayacak olsa, Müslümanlara zarar verebilecek her türlü pis işin içine girer. Onların aleyhine olan her yola başvurur. Her imkan bulduğunda Müslümanların düşmanlarıyla ittifak kurar, casusluk yapar ve onlara bilgi taşır. Müslümanlara kendince zarar vereceğini düşündüğü her türlü faaliyeti yapmak ister.

Allah bir Kuran ayetinde **'münafıkların asıl amaçlarının Müslümanların aleyhine faaliyet yürütmek olduğunu'** şöyle haber vermiştir:

> **Zarar vermek, inkarı (pekiştirmek), müminlerin arasını ayırmak ve daha önce Allah'a ve elçisine karşı savaşanı gözlemek için mescit edinenler ve: "Biz iyilikten başka bir şey istemedik" diye yemin edenler (var ya,) Allah onların şüphesiz yalancı olduklarına şahitlik etmektedir. (Tevbe Suresi, 107)**

Allah bu ayette münafığın **'zarar vermek'** ve **'inkarı pekiştirmek'** amacıyla hareket ettiğini bildirmiştir. Zarar vermenin şekli ise, münafığın elindeki imkanlara göre değişir. Eğer gücü yeterse olabilecek en fazla maddi ve manevi zararı vermek ister. Ama buna imkan bulamadığında da, çok küçük dozlarda bile olsa mutlaka Müslümanların aleyhinde bir şeyler yapmaya çalışır. Kimi zaman **'yalan söyleyerek, iftira atarak, kavgacı, saldırgan, züppe ve küstah bir üslupla konuşarak'**, kimi zaman **'egoistlik ya da tembellik yaparak'**, kimi zaman **'boş işlerle Müslümanları meşgul edip vakitlerini alarak, onları uykusuz bırakıp, yormaya çalışarak'** huzursuzluk çıkarmaya ve Müslümanları rahatsız etmeye gayret eder.

Ayetin devamında haber verilen münafığın Müslümanlar aleyhindeki bir diğer çabası da **'inkarı pekiştirmek'**tir. Münafık elinden geldiğince **'İslam'a zarar verebilmek, Müslümanları güçsüz hale getirebilmek, dinsizliği, samimiyetsizliği, küfür ahlakını yaygınlaştırabilmek'** ister. İslam aleyhinde etkili olacağını düşündüğü her türlü girişime ve faaliyete destek verir. Küfrün güçlenmesi için Müslümanlardan bilgi toplayıp inkar edenlere aktarır. Dinsiz ideolojilerin güçlenmesi için gizliden gizliye faaliyet yapar. Müslümanların Kuran ahlakını dünyada hakim kılabilmek için yaptıkları çalışmaların etkisini kırmak, onları başarısızlığa uğratmak için türlü türlü oyunlar oynar ve tuzaklar kurar.

Ayette bildirilen, münafığın Müslümanlar aleyhinde yaptığı bir başka faaliyet de, **'Müslümanların arasını ayırmak'**tır. Çeşitli **'yalan, iftira ve oyunlarla Müslümanları birbirlerine düşürmeye çalışmak, anlaşmazlığa düşmelerini sağlamak, birbirleriyle görüşmelerini, yakın dostluklar kurmalarını engellemeye çalışmak'** da yine münafığın Müslümanlar aleyhinde oynadığı oyunlardandır.

Münafığın bu konudaki bir diğer hamlesi ise **'daha önce Allah'a ve elçisine karşı savaşanları gözetlemek'**tir. Münafık kendince Müslümanlara zarar verebilmek için, daha önce Müslümanlara karşı her kim mücadele ettiyse gidip onları bulur ve onlarla yakın bağlantıya geçer. **Örneğin bir yerde bir münafık grup varsa ya da inkar edenlerden Müslümanları hedef almış bir topluluk varsa, münafık hemen onlarla diyalog kurup onları iman edenler aleyhinde daha da kışkırtmak ister.**

Münafığın Müslümanlar aleyhinde yaptığı bu gibi hain faaliyetlerin sınırı ve ucu bucağı yoktur. Şartlara ve imkanlara göre, sürekli yeni sinsilikler bulur, sahtekarca yöntemler geliştirir. Ama buna rağmen münafıklar, **"Biz iyilikten başka şey istemedik"** diyerek sözde **'ne kadar temiz insanlar olduklarına dair'** yemin ederler. Kendilerini her zaman yalnızca iyilik peşinde koşan, akıllı, dürüst, iyi niyetli insanlar gibi tanıtmaya çalışırlar. Ama aslında sürekli şeytanlık ve kötülük peşindedirler ve bu sözleri de yalandan ibarettir. Nitekim Allah ayetin sonunda, **"Allah onların şüphesiz yalancı olduklarına şahitlik etmektedir" (Tevbe Suresi, 107)** sözleriyle münafığın bu alçak karakterini haber vermiştir.

Ancak Allah Kuran'da **"Allah, kafirlere müminlerin aleyhinde kesinlikle yol vermez." (Nisa Suresi, 141)** buyurmuştur. İşte bu nedenle, **münafık da küfürle olan ittifakında, Allah'ın bu ayeti gereği, her ne yaparsa yapsın, istediği başarıyı asla elde edemez**. Allah Müslümanların mutlaka üstün geleceğini Kuran'da şöyle haber vermiştir:

> **Andolsun, gönderilen kullarımıza (şu) sözümüz geçmiştir: Gerçekten onlar, muhakkak nusret (yardım ve zafer) bulacaklardır. Ve hiç şüphesiz; Bizim ordularımız, üstün gelecek olanlar onlardır. (Saffat Suresi, 171-173)**

MÜNAFIĞIN KENDİNİ KÜFRE BEĞENDİRME ÇABASI

MÜNAFIK, KENDİNCE DİNİ TEKDÜZE GÖRÜR

Münafıklar Müslümanların yanında oldukları süre boyunca sürekli olarak Allah'tan, dinden, güzel ahlaktan bahsedilen ve Kuran okunan ortamlarda bulunurlar. Ve Müslümanların arasında dinin tüm güzelliklerine ve iman edenlerin güzel ahlakına tanıklık ettikleri halde, dinden yana kalpleri taş gibi olduğu için, tüm bunlardan bir an bile olumlu anlamda etkilenmezler. Şeytanın anarşi ve kargaşayla dolu karanlık dünyasına duydukları hayranlıkla dini kendilerince **'sade ve tekdüze'** görürler. Münafıklar için asıl cazip olan, **'kargaşanın, çıkarcılığın, sevgisizliğin, sahtekarlıkların hakim olduğu, herkesin birbirini aldattığı ve birbirinden nefret ettiği küfri yaşam tarzı'** dır. Son derece ürkütücü olan bu şeytani yapıya ve o hayatı yaşayan inkarcılara -haşa- Allah'a tapar gibi tapar, bütün güçleriyle onların karanlık dünyası içinde kendilerine bir yer edinmek için uğraşıp dururlar.

Ayrıca münafıklar ahirette alacakları karşılığı değil, dünyada elde edebilecekleri çıkarları önemli görürler. Dolayısıyla kendi zayıf ve şeytani akıllarınca, dinin bu yönüyle kendilerine hiçbir çıkar kazandırmayacağını düşünürler. **Dini yaşadıklarında çevrelerindeki insanlara sükse ve gösteriş yapamayacakları kanaatindedirler.** Allah dini, insan fıtratına en uygun ve en rahat bir yaşam tarzı olarak yaratmıştır, bu yüzden din kolay ve sadedir. Münafık ise **'küfrün karmakarışık felsefi söylemlerine, süslü ve nereye varmak istediği bir türlü anlaşılmayan entel konuşmalarına, kendilerini çok bilge ve sofistike insanlar gibi gösterme çabalarına'** derin bir hayranlık duyar.

Münafık, istediği bu şeytani beklentilerinin hiçbirini dinin içinde bulamaz. Dini kendince çok sade ve tekdüze bulur (İslam'ı tenzih ederiz)**. Dolayısıyla kendisine sükse kazandıracak olanın, onlar gibi dinden uzak konuşmalar yapıp, onların din dışı felsefelerini savunmak olduğuna inanır.** Bu yüzden de hemen her platformda kendisini insanlara onlardan biri gibi tanıtabilmek için **'bu felsefi söylemleri ve onların entel görüşlerini'** kullanır. **Sosyal medya hesaplarında bunları anlatan resimler, sözler, filmler paylaşır.** Bu konularda küfürde **'üstat'** olarak bilinen kimselerin paylaşımlarına beğeniler yapar ve sayfalarında onlardan alıntılara yer verir. Böylece kendisini sözde **'tekdüze bir Müslüman'** olarak görünmekten kurtardığına ve bununla da büyük bir **'sükse yaptığına'** inanır.

Oysa ki asıl tekdüze olan, küfrün ve münafığın inandığı batıl felsefeler, yaşadıkları basit ahlaka dayalı hayattır. İslam, insanlara dünyanın tüm güzelliklerini en iyi şekilde yaşamayı, dünyada en fazlasıyla mutlu olmanın yolunu öğreten hak dindir. Dini yaşayan bir Müslüman dünyanın her türlü nimetinden en mükemmel şekilde istifade eden, her şeyden en fazla zevki alabilen insandır. Küfrün soğuk, karanlık, donuk, karmaşık ruhu ise, onlara sadece mutsuzluğun, huzursuzluğun ve açmazlar içerisinde sürünüp kalmanın yolunu göstermektedir. Bu münafığın ve küfrün sadece dünyada çektiği acıdır. Ahirette ise dehşetli bir azap onları sonsuza kadar bırakmayacaktır.

ADNAN OKTAR: "**Münafıklar İslam'ı -haşa- biraz tekdüze görürler. Kendilerince onu küfürle değiştirmek isterler. Mesela İslami bir eser, Kurani bir eser onu sıkar. İllaki küfürden bir eser olursa hoşuna gider; onları okumak ister. Allah'tan, Kitap'tan, dinden bahseden kitapları okumak istemez. Onları beğendiğini de söylemek istemez, onu -haşa- aşağılayıcı görür. Ama küfürden ne olduğu belirsiz, ne anlattığı,**

anlaşılması güç kitaplar, yazılar olduğunda, züppelik olsun diye onları beğenir ve oradan kendine bir paye çıkarır. Kendini yücelttiğini zanneder. Oysa, Cenab-ı Allah küfrü eleştiriyor, **"Kuvveti ve onuru onların yanında mı arıyorlar?"(Nisa Suresi, 139)** diyor. İşte münafıklar kuvveti ve onuru hep küfrün yanında ararlar." (A9 TV, 23 Ocak 2016)

MÜNAFIK, MÜSLÜMANLARI DEĞİL KÜFRÜ KALİTELİ BULUR

Allah'ın Kuran'da **"Onlar müminleri bırakıp kafirleri dostlar (veliler) edinirler. Kuvvet ve onuru (izzeti) onların yanında mı arıyorlar? Şüphesiz bütün kuvvet ve onur Allah'ındır."** (Nisa Suresi, 139) sözleriyle bildirdiği gibi, münafıklar müminleri değil, küfrü güçlü görürler. Münafıklar bu bakış açıları nedeniyle dünya hayatına ilişkin her konuda, küfrün Müslümanlardan üstün olduğuna inanırlar. Ancak onların yanında olurlarsa kuvvetli ve onurlu olacaklarını ve ancak bu şekilde itibar kazanabileceklerini düşünürler. Kendi zayıf akıllarınca küfürden biri olmanın sözde **'kalite alameti'**, Müslümanlardan biri gibi görünmenin ise **'kalitesizlik'** olduğuna inanırlar.

Müslümanları kalitesiz, küfrü ise kaliteli bulmalarından dolayı da, **'inkar edenlerin yaşam tarzlarına özenir, onların her türlü sapkın ahlakını sözde 'modernlik' olarak nitelendirirler'. Züppeliklerini, dinsiz tavır ve konuşmalarını beğenir, onlar gibi olmaya çalışırlar. Kendilerini kimsenin ulaşamayacağı üst seviyede bir kaliteye sahipmiş gibi gösteren, kimseye sevgi ve saygı beslemeyen, kimseye değer vermeyen, sivri izah ve tavırlarıyla toplum içinde fitne çıkarıp duran küfrün davranışlarına özenirler.** Onların dünyasında yer edinebilmek, onlar gibi olmak, onlar gibi yaşamak isterler.

Oysa hem dünyada hem ahirette, Allah tarafından 'en üstün' olarak nitelendirilen insanlar Müslümanlardır. Allah Kendisi'ne gönülden bağlı müminlere kalitenin en üst seviyesini oluşturabilecek bir akıl ve estetik anlayışı verir. Hz. Süleyman (as)'ın hayatında Müslümanların bu özelliğinin çarpıcı bir örneğini görmek mümkündür. Allah Hz. Süleyman (as)'a büyük bir ihtişam ve zenginlik vermiş, onu üstün bir güç ve kalite içinde yaşatmıştır. **Gelmiş-geçmiş tüm salih Müslümanlar hem yüksek bir insani kaliteye sahip olmuşlar, hem de hayatın her alanında maddi manevi her şeyi en kaliteli şekliyle yaşamışlardır.**

MÜNAFIK, MÜSLÜMAN GİBİ GÖRÜNMEKTEN UTANIR

Münafıklar asla Müslüman gibi görünmek istemez, Müslüman olarak bilinmekten utanç duyarlar (Müslümanları tenzih ederiz). **İman edenlerin olmadığı veya onların kendilerini görmediklerini düşündükleri yerlere gittiklerinde, aynı küfürden biriymiş gibi davranırlar. Müslümanlarla birlikte görünmek çok ağırlarına giderken, küfürle anıldıklarında mutlu olurlar. Adlarının onlarla anılmasında sükse ararlar.** Kendilerine ait sosyal medya hesaplarında küfrün ruhunu yansıtan paylaşımlar yapmalarının nedeni de yine bu bakış açılarıdır. Günlük hayatlarında olduğu gibi, o platformlarda da Müslüman gibi görünmekten kaçınırlar.

Hemen her fırsatta kalplerindeki şeytani yönü açığa vuran ve küfre sempati duyduklarını hissettiren paylaşımlarda bulunurlar. Müslümanlara kendilerini sezdirmemek için birkaç imani paylaşım yapsalar da, bunların diğerlerinden çok daha az ve fark edilmeyecek şekilde olmasına özen gösterirler.

Bu sinsi taktiklerle hareket eden münafığın unuttuğu önemli bir konu vardır: Münafığın Müslümandan farkı, üzerindeki küfri alametlerden zaten hemen anlaşılmaktadır. Ve bu da onun için çok küçük düşürücüdür. **Müslüman nur gibidir; güzel ahlakıyla, asaletiyle, kalitesiyle, keskin aklıyla, sevgisiyle tüm insanlara örnek bir varlıktır. Girdiği her yer nur gibi aydınlanır. Tüm dünya için hayırlı bir insandır.** Onun ahlakının, sözlerinin, tavırlarının ulaştığı her yer insanlara fayda ve hayır getirir. Sosyal medyada bir Müslümanın paylaşımlarıyla karşılaşan her insan, -iman etsin ya da etmesin- bu güzel ahlaka ister istemez hayran olur ve etkisi altında kalır.

Müslüman olmak bir insan için büyük bir şereftir. Münafığın, Müslümanlar gibi olmadığını vurgulamak istemesi, iman edenler için hayra dönüşür. Böylece münafığın kalbindeki kötülük, imansızlık, küfre olan yatkınlık ve Müslümanlara duyduğu kin ve öfke ortaya çıkmış olur.

ADNAN OKTAR: "**Şeytanlarıyla baş başa kaldıklarında ise, derler ki: "Şüphesiz, sizinle beraberiz." Benim onlarla aslında hiç beraberliğim yok diyorlar.** Onun için Müslümanlarla beraber anılmak istemez münafıklar. Çok çekinirler. Müslümanlarla adlarının çıkmasını hiç istemezler. "**Biz (onlarla) yalnızca alay ediyoruz." (Bakara Suresi, 14)** "Eğleniyoruz onlarla, istihbarat topluyoruz, onları kullanıyoruz. Bizim onlarla bir işimiz olmaz" derler. Müslümanla adının çıkmaması münafık için çok hayatidir. Küfür içinde rahat hareket etmesi için buna ihtiyacı olur. Kendi kafasına göre tabii." (A9 TV, 24 Ocak 2016)

ADNAN OKTAR: "Bir münafığın hastalığını anlamak istiyorsanız asrımızda Allah kolaylık yaratmıştır. Bakın Facebook'una, internet sayfalarına, bütün hastalığını görürsünüz, tablo gibi karşınıza çıkar. Kimlerle görüşüyor, ne yapıyor, Allah'a bakış açısı nedir, Kuran'a bakış açısı nedir? Bu sayfalarda, **Allah sevgisinden, Peygamber sevgisinden hiç bahsetmez münafık. Tek kelime dini konulardan bahsetmek istemez, ağırına gider, utanç duyar.**" (A9 TV, 25 Ocak 2016)

MÜNAFIK, DİNİ ESERLERİ OKUYAN BİRİ OLARAK TANINMAK İSTEMEZ

Münafığın önemli bir özelliği de dini anlatan eserleri okumaktan şiddetle kaçınmasıdır. Münafıklar tüm benlikleriyle şeytanın dünyasına kanalize oldukları için **Kuran ayetlerini, Allah'tan, dinden bahseden kitapları okumak hiçbir şekilde istemezler. Kuran'daki, küfrün sapkın mantıklarını yerle bir eden muhteşem üslup onlara müthiş bir ızdırap verir.**

Buna karşın **münafıklar, küfrün felsefesini savunan kitapları büyük bir şevkle okurlar.** Bu kitaplardaki şeytani izahlar ve küfri mantıklar karanlık ruhlarıyla örtüştüğü için, onları okumak çok hoşlarına gider. Özellikle de **ellerinde, çantalarında, bulundukları mekanlarda bu kitaplarla görülmek onlar için çok hayati bir konudur.** Bu nedenle **inançsız insanlar arasında popüler olmuş dinsiz-ateist yazarların kitaplarını satın alıp yanlarında bulundurur, evlerinde de bunları görülecek bir yere koyarlar. Facebook, Twitter, Instagram gibi sosyal medya sitelerinde bu kitapları okuduklarına dair paylaşımlar yaparlar. Ellerinde bu tür bir kitabı okuyor gibi tutarken ya da bu yazarların kitaplarının yer aldığı bir kütüphanenin önünde poz verirken çektirdikleri fotoğrafları sosyal medya hesaplarına yüklerler.**

Elbette buna benzer davranışlara münafıklar dışında pek çok insanda da rastlanabilir. Ancak onlar, dürüstçe fikirlerini ortaya koyan, dinsiz, ateist ve imansız olduklarını açıkça ifade eden kimselerdir. Dolayısıyla bu inançlarını destekleyen faaliyetler yapmaları da olağandır. Münafığın farkı ise, **'dinsizliğini gizlemesi'**; insanlara **'iman ettiğini'** ve **'İslam'ı savunduğunu'** söyleyip ardından da paylaşımlarıyla sinsice **'dinsizliğin propagandasını yapmaya çalışması'**dır.

İşte bu nedenle münafıklar **Kuran'ın göründüğü, Allah'tan, dinden bahseden İslami eserlerin yer aldığı bir paylaşım yapmaktan kaçınırlar. Bu davranışlarındaki amaçları, küfürdeki züppe insanların beğenisini kazanmak, onların gözüne girmektir.** Bu yolla onların dikkatini çekmek, onlar tarafından takdir edilmek isterler.

Onlar emek emek küfrün beğenisini kazanmak için çaba harcarken, ortaya koydukları küfri model ile Müslümanlara karşı kendilerini ele vermiş olurlar. **Tüm bu yapıp ettiklerinden, Allah'ı seven samimi bir Müslüman değil, aksine küfre hayranlık duyan ve münafık özelliği gösteren insanlar oldukları açıkça anlaşılır.** Elbette ki bu durum aralarında samimiyetsiz bir insan olduğunu görme imkanı bulan Müslümanlar için bir rahmettir. Tedbirli davranmaları ve dikkat etmeleri gereken bir kişiyle birlikte olduklarını anlamış olurlar.

ADNAN OKTAR: "Allah Müminun Suresi 67. ayette; "**Ayetlerime karşı büyüklük taslayarak**" diyor, yani İslam'a, Kuran'a karşı büyüklük taslayarak. Mesela münafık Kuran ile resim çektiremez, utanır. Adının Müslüman ismi olmasından utanır. İslam'ı anlatan kitaplardan utanır. Allah'tan utanır (Allah'ı, Kuran'ı ve dini konuları tenzih ederiz). "**La İlahe illaAllah Muhammeden Resulullah**" yazan bir yazının yanında resim çektirmek istemez. Ama böyle, entel, dinsiz, imansız olanların gölgesinde olmayı ister. Onlarla tanınmak ister. Allah, "**Ayetlerime karşılık büyüklük taslayarak gece vaktinde hezeyanlar sergiliyordunuz**" diyor. İşte münafık hezeyanlar sergiler, yani zırvalar. Psikopatça, mesela gizlice yazışıyor, telefonla yazıyor, internetten yazıyor veya gece yarısı giyiniyor, gizlice bir yerden inip bir yere gidiyor. Diğer münafıklarla bağlantı kurup onlara bilgi veriyor." (A9 TV, 24 Ocak 2016)

ADNAN OKTAR: "Mesela asrımıza bakın, münafık internette paylaşım sitelerinde "Müslümanım" der. Ama Müslüman olduğuna dair bir ifade; bir ayet, bir Kuran resmi, Kuran ayetlerini anlatan ifadeler veya Müslümanların herhangi bir eylemi ya da Kuran'dan anlatımlarını münafığın sayfasında, yazılarında görmek mümkün değildir. Şimdi asrımızda ne var? İnternet var, internetteki çeşitli paylaşım sayfaları var. Oralarda **hep küfürle anılmak ister münafık. Müslümanca anılmak istemez.** Mesela sayfasında ayet olması çok rahatsız eder münafığı. Onu -haşa- küçük düşürücü bulur. **Facebook'unda ayet paylaşmak veya Kuran ya da Müslümanlara yer vermek münafığın çok ağırına gider. Elinden gelse hepsini çıkarıp silmek ister** ama tamamen deşifre olacağını bildiği için, istemeye istemeye kerhen koyar. Ama nefret eder. **Ona göre küfürdür asıl insanlık. Asıl sükse küfürdür. Müslüman olmaktan çok utanç duyar, kafir ruhu olduğu için**. (Dini konuları tenzih ederiz)" (A9 TV, 29 Ocak 2016)

MÜNAFIK, DİNİ KONULARDAN BAHSEDERKEN BİLE SİNSİCE DİNSİZLİĞİN TELKİNİNİ YAPAR

Münafık kimi zaman, kalbindeki samimiyetsizliğin, kin ve öfkenin anlaşılmaması amacıyla Allah'la, dinle ilgili -başta olumlu gibi görünen- konuşmalar yapabilir. Ancak bu konuşmaların içine mutlaka sinsice bir **'fitne unsuru'** katar. **Rahmani bir konuşma yapacakmış gibi bir tavır takınarak yaptığı hemen her konuşmasının arasına, mutlaka şeytani unsurlar yerleştirir.**

Örneğin müminlerin güzel ahlakından bahsetmek üzere başladığı bir sözü, bir şekilde onların aleyhinde bir konuşmaya çevirir. Sözde, İslam'ı övmek kastıyla başladığı konuşmalara daima eleştirel cümleler katar. Kısacası münafık, dinin lehinde gibi görünen her konuşmasını, mutlaka **'din dışı bir açıklamayla, olumsuz bir yorumla'** ya da **'yanlış anlaşılmaya açık, şüphe veren üsluplarla'** tamamlar. Bunu da açık açık değil, **'sinsice, üstü kapalı ve gizli yöntemlerle'** yapar. Bunları yapmaktaki amacı hem **'kendince İslam'ı dejenere edip zarar verebilmek, hem dinsizliğin telkinini yapabilmek hem de küfre kendini beğendirebilmek'**tir.

Dolayısıyla münafığın bu fitne dolu sinsi üslubu, samimi Müslümanların anlatımlarından tamamen farklı olmasıyla dikkat çeker. **Müslümanlar, münafıkların insanlara Allah ve din hakkında şüphe vermek, onları tereddüte düşürmek, kafalarını karıştırıp, doğru yoldan ayırmak için kasıtlı olarak yaptıkları bu ince oyunlarını anında bozarlar.** Hemen Kuran ayetleriyle ve bilimsel delilleriyle, ilgili konuların doğrularını ispatlı bir şekilde ortaya koyarak dinleyenlerin bilgilendirilmesini sağlarlar.

MÜNAFIK, İSLAM'I DEĞİL KENDİ ŞEYTANİ FELSEFESİNİ TEBLİĞ EDER

Münafık, İslam'ı anlatıyor izlenimi vererek gizliden gizliye kendi şeytani felsefesinin tebliğini yapar. Amacı fitne çıkarmak, insanların kalbine dine yönelik kuşku düşürmek ve özellikle de imanı zayıf kişileri kendi sapkın düşüncelerine çekmektir. Örneğin günümüzde kendini sözde **'Müslüman analist'** olarak tanıtan bazı **'münafık ruhlu kişiler'** katıldıkları etkinliklerde, TV programlarında, yazdıkları yazılarda, kitaplarda, gazetelerde ya da sosyal medya profillerinde **'Kuran'a dayalı olmayan yanlış bilgilerle, insanları din hakkında yanılgılara düşürmek, onları Allah'tan, dinden uzaklaştırmak ve sapkınlığa sürüklemek'** için faaliyet gösterirler. Bu kişilerin başlıca taktiği, **'Kuran'a uygun olmayan sapkın düşünce veya uygulamaları, sanki dinde yeri varmış gibi göstermek'**tir. Kendilerince ayetlerin anlamlarını çarpıtarak dine zarar vermeye çalışırlar. Bunu yaparken de, din hakkında çok kapsamlı bilgi sahibi olduklarına dair bir izlenim vererek, gerçekte Kuran ile çelişen düşüncelerini Kuran'a uygun gibi göstermeye çalışarak geniş kitlelere yaymayı hedeflerler.

Günümüzde gerek yazılı gerek görsel gerekse de sosyal medyada bu şekilde faaliyet gösteren; ve **'dinde haram kılınan kimi fiilleri, sözde helal olarak lanse eden'** bazı münafık gruplara rastlamak mümkündür. Bu gibi organize olmuş gruplar, Kuran'da haram kılınan fiillerden biri olan **'homoseksüelliği'** ya da dünya çapında dinsizliği hakim kılmaya çalışan **'Rumilik felsefesi'** gibi sapkınlıkların savunuculuğunu yapar ve bunları meşru göstermeye çabalarlar. Tüm bunların sonucunda da, insanları gerçek İslam'dan uzaklaştırıp sapkınlığa sevk etmeye çalışırlar.

Ancak Allah Kuran'ın **"Hiç şüphesiz, zikri (Kuran'ı) Biz indirdik Biz; onun koruyucuları da gerçekten Biziz."** (Hicr Suresi, 9) ayetiyle İslam'ın koruyucusu olduğunu bildirmiştir. Allah, kıyamete kadar hak dinini koruyacaktır. **"Onlar, Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar. Oysa Allah, kendi nurunu tamamlayıcıdır; kafirler hoş görmese bile."** (Saff Suresi, 8) ayetiyle ise **Allah, inkar edenlerin ve münafıkların konuşmalarıyla yaptıkları telkinlerle İslam'ı bozmaya ve dejenere etmeye çalışacaklarına dikkat çekmiş ancak bunda asla başarılı olamayacaklarını hatırlatmıştır.** Allah, münafıkların tüm çabalarına rağmen, dinini batıl inanç ve felsefelere üstün kılacak ve İslam ahlakını tüm dünyada hakim edecektir.

MÜNAFIK, ALLAH'I KURAN'LA DEĞİL, ŞEYTANİ ŞEKİLDE ANAR

Münafığın en istemediği ve en azap duyduğu konulardan biri Allah'ı anmaktır. Ancak Allah'ı zikretmek Müslümanların en önem verdiği ve dikkatlerinin en açık olduğu konulardan biridir. Dolayısıyla bu konuda eksikliği olan kişiler de Müslümanların dikkatinden kaçmaz. İşte münafık da, deşifre olmamak için, zaman zaman, ne kadar istemese de, Allah'ın anıldığı sohbetlere katılmak durumunda kalır. Ancak bu tür durumları da, yine şeytani oyunları doğrultusunda değerlendirmeye çalışır. **Allah'ı anıyormuş gibi yaparken, konuşmalarına kattığı şeytani detaylarla, aslında sinsice Allah karşıtı inanç, ideoloji ve felsefelerin savunuculuğunu yapar.** Örneğin Allah'ı anıyormuş gibi başladığı bir konuşmada **Allah'ı, Kuran'da Allah'ın Kendi Zatını anlattığı şekilde değil de, felsefeyle anlatır. Allah'ı Kuran'la değil, mantıkla açıklamaya kalkar. Allah'ın gücüne değil de, küfrün ve bilimin gücüne inandığını vurgular. Örneğin evrenin yaratılışını Kuran'la değil, felsefe ile açıklamak ister.**

Tam anlamıyla bir **'bilim züppesi'** olan münafık **'hiçbir konuyu Kuran'la açıklamaz'**. Konuşmalarında **Yaratılış'ı inkar eden bilim adamlarının züppe izahlarını, felsefenin karmaşık ve mantıksız açıklamalarını**

kullanır. Bilim elbette ki Allah'ın büyüklüğünü kavramada yol gösterici olan büyük bir nimettir. Ancak münafık bilimi -haşa- Allah'tan bağımsız ve daha büyük bir güç sanarak konuşur ki bu da kesin bir yanılgıdır.

Ayrıca münafık, Allah'ın varlığını, birliğini Kuran ayetleriyle anlatmak yerine, şeytanın yönlendirmesiyle, Kuran'ın ruhundan tamamen uzak bir üslupla, şeytani mantık bozukluklarıyla konuşur. Kalbindeki hastalıktan dolayı, konuşurken Allah'ı ve dini, imani, samimi bir coşkuyla anlatamaz. -Haşa- **kendisinin Allah'tan üstün olduğunu düşünen, Kuran'dan tamamen uzak, soğuk bir üslubu vardır.** Asla Allah'a teslim olmuş bir ruhla konuşmaz. **Kendisinin Allah'ın üstünde bir varlık olduğunu düşündüğü anlaşılan kibirli bir üslubu vardır.** (Allah'ı tenzih ederiz) Bu şeytani kibir münafığın sesine, konuşmalarına ve mimiklerine de yansır.

Müslümanlar, münafığın Allah'ı anarken kullandığı züppe, küstah ve isyankar üslubu gördüklerinde, ondaki açık bir **'münafık alametini'** daha teşhis etmiş olurlar. Münafığın bu üslubuyla, imanı zayıf ya da din hakkında bilgisi olmayan kişiler üzerinde oluşturmak istediği dinsizliğe çekici etkiyi, Kurani delillerle ve samimi anlatımlarıyla ortadan kaldırırlar.

Münafık (Allah'ı tenzih ederiz) Allah'ı kabul etmediğini ortaya koyan üslubuyla sözde kendi büyüklüğünü vurgulamak ister. Oysa ki ağzından çıkan her kelimeyi ancak Allah'ın dilemesiyle konuşmaktadır. Elbette ki yaptığı şeytanlıkların her birini Allah görmektedir. Allah dileyecek olsa, münafığı istediği anda, yaptıkları dolayısıyla azaplandırmaya kadirdir. Ancak Allah, dünya hayatında yarattığı Adetullahı gereği ona belirli bir süre tanımakta ve onu denemektedir. Bu süreyi Allah'a karşı büyüklenerek, sinsice -haşa- Allah'tan daha büyük olduğunu vurgulamaya çalışarak geçirmesi ise, yalnızca münafığın ahirette alacağı karşılığın ve çekeceği azabın çapını genişletmektedir.

MÜNAFIK, İSLAM'A HİZMET ETMESİ GEREKİRSE, BUNU SİNSİCE KÜFRE HİZMETE ÇEVİRİR

Münafık Allah'ı anmaktan ve Allah'ın anıldığı bir ortamda olmaktan çok rahatsız olduğu gibi, Allah yolunda bir hizmette bulunmaktan da **'büyük sıkıntı'** duyar. İnanmadığı halde Allah'ın dinine bir katkıda bulunmak durumunda olması, ona şiddetli bir azap verir. Bu nedenle İslam'a faydalı, az da olsa herhangi bir şey yapmaktan özenle kaçınır.

Ancak tüm Müslümanların gece gündüz Allah yolunda hizmet ettiği bir toplulukta, elbette ki münafık dikkat çekmemek için zaman zaman bazı konularda bir şeyler yapıyor gibi görünmeye çalışır. Örneğin bazen Allah'la, dinle ilgili bir yazı yazmak, Allah'ın gücünü, kudretini, yüce vasıflarını dile getiren bir anlatımda bulunmak, böyle bir yazıyı ya da konuşmayı kendisine ait sosyal medya sayfalarında paylaşmak durumunda kalabilir. Ancak bu onun için çok büyük bir ızdırap vesilesidir. Çünkü hem çevresindeki insanlara **'Kuran'a tabi olmuş, dindar bir insan gibi görünmüş olacak'** hem de bu yazı veya konuşma insanların kalbinde dine yönelik olumlu bir etki oluşturacaktır. İşte münafık asla böyle bir hayra vesile olmak istemez. Zira onun amacı **'insanları dine çağırmak değil, tam tersine dinden uzaklaştırmak'**tır. Kendi şeytani felsefesine öldürücü bir darbe yapacak Kurani bir çalışmayı, kendi eliyle hazırlaması, münafık için adeta ölüm gibidir. İşte bu yüzden de eğer bir çalışma yapmaya mecbur kalırsa, bunun içine mutlaka **'münafıkane unsurlar'** katar. Örneğin Allah'tan, dinden bahseden bir yazı yazması gerekse, yazının içine **'fitne unsurları'** yerleştirir. Böylece yazı Allah aşkıyla, Kuran ahlakıyla yazılmış bir yazıdan çok farklı olur. Satır aralarına sinsice, **'insanları Allah'tan uzaklaştırmaya, akıllarında din ve Müslümanlar hakkında soru işaretleri oluşturmaya,** (Allah'ı tenzih ederiz) **Allah'ın adaleti, aklı ve yaratması ile ilgili konularda şüphe ve vesvese vermeye, sapkın ideolojileri meşru göstermeye çalışan'** ifadeler katar. İnsanların **'bilinçaltlarına şüphe düşürmeyi amaçlayan, dinin sıcaklığını hiçbir şekilde yansıtmayan'**, son derece soğuk ve teknik bir dil kullanır.

Münafığın kullandığı her bir şeytani unsur, aynı zamanda da onun **'küfürdeki dostlarına verdiği ince birer mesaj'**dır. Onlara, Müslüman gibi görünse de, gerçekte iman etmediğini, Müslümanlarla aynı inancı ve aynı görüşleri paylaşmadığını ve **'dine değil küfre hizmet amacında olduğunu'** tam istediği şekilde, açık bir dille anlatmış olur. **Bir münafığın İslam adına yazdığını iddia ettiği bir yazıyı okuyan kişi, aslında onun İslam'a ne kadar uzak ve dinin tam karşısında biri olduğunu açıkça görür.**

Ancak tüm oyunlarında olduğu gibi, münafık yaptığı bu eylemle de başarılı olamaz. Çünkü Müslümanlar zaten samimi iman eden insanlar oldukları için, münafığın bu sinsi çabasından hiçbir şekilde etkilenmezler. İnkar edenler ise, zaten münafıkla aynı mantıkta oldukları için, münafığın bu şeytani anlatımları onları da ilgilendirmez. Münafığın bu oyunlarla tek elde edebildiği, **'kendisine küfürden samimiyetsiz dostlar bulması'** olur. **Münafığı geçici olarak menfaatleri doğrultusunda kullanmak isteyen inkarcılar, münafığın tüm bunlarla verdiği mesajı alır ve o doğrultuda münafık ile işbirliği yapabilmek için harekete geçerler. Ancak bu da Allah'ın izniyle, çok kısa sürecek bir çıkar birlikteliğinden ibarettir.** Küfürdeki yandaşları münafığı istedikleri gibi çıkarları için kullandıktan sonra, ona yüz çevirecek ve onu karanlık şeytani dünyasında yine tek başına bırakacaklardır. Münafık dünyada olduğu gibi ahirette de bu yalnızlığı tadacak; Allah'ın huzuruna hesap vermeye hiçbir dostu olmadan yapayalnız çıkacaktır. Sonunda ise yaptığı tüm hainliklerin karşılığını sonsuza kadar cehennemde tadacağı acı bir azap ile alacaktır.

MÜNAFIĞIN TEKNOLOJİYİ VE SOSYAL MEDYAYI, KİRLİ OYUNLARI İÇİN KULLANMASI

TEKNOLOJİK İMKANLARI SİNSİCE KULLANABİLMEK MÜNAFIĞA ŞEYTANİ BİR HAZ VE CESARET VERİR

Peygamberimiz (sav) döneminde münafıklar **'çadırdan çadıra, elden ele verdikleri el yazılarıyla bilgi ve istihbarat gönderirken'**; günümüzde münafıkların elinde bunlara hiç kıyaslanmayacak kadar geniş imkanlar vardır. Münafıklar şu anki günümüz teknolojisi ve imkanları içerisinde, çok daha geniş ve etkili bir **'münafık eylem alanına'** sahiptirler. **İnternetin, akıllı cep telefonlarının, bilgisayarların; 'gizlice ve kimseye sezdirmeden faaliyet yapmaya ve ardından da tüm bunları anında yok etmeye imkan tanıyan teknolojilerin varlığı'**, günümüz münafıkları için **'şeytani heyecan veren bir zenginlik'**tir. Dolayısıyla asrımızda münafığın en etkili silahlarından biri **'internet, bilgisayar ve telefon teknolojileri'**dir.

Elbette ki söz konusu teknolojik imkanlar, tüm insanların hayatını kolaylaştıran ve yaşamlarına konfor katan çok önemli nimetlerdir. Ancak münafığın farkı, bu nimetleri şeytani planlarını gerçekleştirebilmek ve dürüst insanları aldatabilmek için kullanmasıdır.

Münafık, kendisine her konuda muazzam eylem imkanı sağlayan bilgisayar, internet, iletişim gibi teknolojilerin hepsi hakkında çok detaylı bilgi sahibidir. Adeta tam bir **'teknoloji uzmanı'dır.** Şeytanın desteği ve ilhamıyla, tüm bu konularda **'müthiş bir yetenek sahibidir'. Çok seri ve hızlı hareket edebilme, yaptığı eylemlerin izini çok hızlı silip yok edebilme kabiliyeti vardır.** Dolayısıyla da münafık, bu tarz sinsi faaliyetlerini yürütürken kolay kolay fark edilmeyebilir.

Münafığın **'şeytanın zekasıyla hareket eden bir varlık'** olduğu düşünüldüğünde, teknolojik imkanları ve internetteki bilgileri, sinsi planları için **'ne kadar etkili şekilde kullanabileceği'** de daha iyi anlaşılabilir. Ayrıca **derin devlet elemanlarını bulup onlara ulaşabilme, bağlantıda olduğu kirli yapılanmalara Müslümanlar aleyhinde istihbarat gönderme ve tüm bunları yaparken son derece sessiz ve gizlice hareket edebilme konularında da münafık çok ustadır.** Tam bir **'teknoloji kurdu'** olduğu için, **yakalanma ihtimaline karşı da, her şeyin otomatik olarak silinip hafıza temizliği yapacağı şekilde teknolojik tedbirler alır.**

Ancak münafık Allah'ın kendisini gördüğünü ve yaptığı her eylemin tek tek Allah Katında yazıldığını, ahirette ise tüm bunlardan sorguya çekileceğini hiç düşünmez. Onun tek önem verdiği tüm bu faaliyetlerini insanlardan gizli bir şekilde yapabilmektir. **İnsanlara yakalanmadığı takdirde, tüm planlarının kusursuz ve mükemmel bir şekilde ilerleyeceğini sanır. Oysaki münafığın bir planı varsa, Allah'ın sonsuz akılda ve sonsuz güçte bir planı vardır.** Yaptığı her münafıkane eylem, ahirette tek tek ortaya çıkacak, tüm insanlar onun tüm bu aşamalarda yaptığı sinsilikleri öğreneceklerdir. **Dünyada gizlice bir şeyler yaptığında büyüdüğünü sanan münafık, ahirette rezil rüsva olacak ve sonsuza kadar horlanıp aşağılanacaktır. Ne teknoloji ne şeytani zekası ne de derin devlet elemanlarından oluşan yandaşları onu kurtaracaktır.**

ADNAN OKTAR: "Münafıkların asrımıza yönelik olarak çok ince ve detaylı anlatılması lazım. Çünkü bilgisayar var, internet var, telefon var. Münafığın yeni silahları bunlar; yani münafığın şimdiki imkanları, geçmişteki silahlara benzemiyor. Amansız silahlarla donatılmış. Mesela akşam yatağından kalkıyor, cep telefonu var onu açıyor, oradan dünyanın bir yerindeki derin devletin pislik bir adamıyla fısıltıyla veya yazışmayla bağlantıya geçebiliyor. Geçtikten sonra da o konuşmasını silip yok edebiliyor, yani kimsenin bu bilgiye ulaşması mümkün değil. Onun için asrımıza uygun şekilde çok kapsamlı anlatılması gerekiyor münafığın özelliklerinin." (A9 TV, 10 Şubat 2016)

MÜNAFIK, KÜFÜRLE GİZLİ BAĞLANTISINI VE İSTİHBARAT AKTARIMINI, İNTERNETİ VE AKILLI BİLGİSAYAR TEKNOLOJİLERİNİ KULLANARAK YAPAR

Allah bir ayette **"… Onlar, yalana kulak tutanlar, sana gelmeyen diğer topluluk adına kulak tutanlar (haber toplayanlar)dır."** (Maide Suresi, 41) sözleriyle, münafıkların en önemli özelliklerinden birinin, **'gizlice Müslümanlardan haber toplayıp, bunu küfürdeki dostlarına aktarmaları olduğunu'** haber vermiştir. Ayette geçen **"Sana gelmeyen"**, sözleriyle **'Müslümanlarla bağlantısı olmayan, onlarla görüşmeyen kişiler adına'**, münafıkların iman edenlerin arasına girip, orada **'istihbarat topladıkları'** bildirilmiştir.

İşte münafıklar, **'Müslümanlar hakkında topladıkları haberleri küfürdeki dostlarına aktarma faaliyetlerini' asrımızda 'interneti, bilgisayar teknolojilerini ve akıllı telefonları' kullanarak gerçekleştirirler.** Müslümanlar arasındayken, karanlıklarda, izbe köşelerde, gizlice ve alçakça küfürle bağlantı kurarak Müslümanlar aleyhinde sinsi faaliyetler yürütürler.

Kuran'ın bir başka ayetinde Allah münafıkların küfürle olan bu bağlantılarını, **"… Gerçekten şeytanlar, sizinle mücadele etmeleri için kendi dostlarına gizli çağrılarda bulunurlar…"** (Enam Suresi, 121) sözleriyle haber vermiştir. İşte asrımızda münafıklar bu eylemlerini gelişmiş iletişim araçlarını kullanarak yaparlar. Bu yolla gerçek dostları olan inkarcılara; ayette bildirildiği gibi **'gizlice çağrılarda bulunurlar'**. Ve bu gizlice çağrıda bulunma girişimlerini de **'asrımızın sağladığı teknolojik imkanları kullanarak internet üzerinden yaptıkları bilgisayar yazışmalarıyla, akıllı telefonlardaki çok sayıdaki mesaj programlarıyla ya da Twitter, Facebook, Instagram gibi sosyal paylaşım siteleri aracılığıyla'** gerçekleştirirler. **İnternet hızıyla, inkarcı ve münafık dostlarına çok daha kolay ve hızlı bir şekilde ulaşır ve aynı zamanda dünyanın en uç köşesindeki derin devlet elemanlarıyla bile çok rahat bir şekilde bağlantıya geçebilirler.** Ardından yine çok seri bir şekilde **Müslümanlar aleyhinde topladıkları bilgileri sırdaşlarına aktarabilir ve Müslümanlara zarar vereceklerini düşündükleri eylem planlarını onlarla konuşabilirler.**

Münafık, tüm bu yaptıklarını Müslümanlara sezdirmediğini düşündüğünde, bundan **'derin ve şeytani bir haz'** duyar. **Gizli gizli küfürden biriyle görüşmek, onların felsefelerini dinlemek, onlarla o küfür mantığı içerisinde konuşmak, onlara istediği gibi züppece cevaplar vermek, ruhuna adeta şeytani bir gıda gibi gelir.** Gece yarısı bir başka münafığa ya da küfürdeki bir dostuna küçük de olsa bir haber götürmek onun için adeta şeytani bir ihtiyaç gibidir. **Facebook**'tan, **Twitter**'dan, **Whatsapp**'tan ya da başka bir gizli mesajlaşma programından **'küfürden birileriyle yazışmak; telefonlaşmak ya da karşılıklı kamera açarak görüntülü sohbetler etmek'** münafığı çok heyecanlandırır. Küfürden, çıkar elde edebileceği yeni yeni dostlar edinmek ve tüm bunları Müslümanlara sezdirmeden yapabilmek, münafığa şeytani bir zevk verir. Müslümanlardan gizli bir şey yapamamak ve inkarcı biriyle küfür ruhunu istediği gibi yaşayamamaktan ise münafık çok ciddi bir rahatsızlık duyar.

Tüm bu teknolojik imkanlar; internet, bilgisayar ya da akıllı telefon teknolojileri, aslında münafığın sadece küfürle değil, asıl olarak 'şeytanla olan bağlantısı için kullandığı birer araç'tır.

Bu teknolojik imkanların her biri münafık için, **'adeta şeytana açılan birer kapı gibi'**dir. Oysa ki **münafık için bir 'şer kapısı' olan tüm bu teknolojiler Müslümanlar için büyük birer nimet, rahmet ve 'hayır kapısı'dır. Müslüman bunları rahmete vesile olsun diye kullanırken; münafık şeytanlık için kullanır.**

Münafık, telefonun tek bir düğmesine ya da bilgisayarının tek bir tuşuna basmasıyla birlikte, adeta şeytanıyla bağlantıya geçer. Ve ardından da şeytanla kurduğu bu bağlantıyı saatlerce sürdürür. Kendisini gören kimse de olmadığı için, nasıl küfri bir ruh ile yaşadığını kimseye sezdirmemiş olur. Ama herhangi birinin kendisini görme ya da küfürle kurduğu bağlantıyı fark etme ihtimaline karşı da gereken her türlü tedbirini alır. Örneğin yaptığı her telefon konuşmasının, bilgisayarda kurduğu her türlü bağlantının arka planını, tek bir tuşa basarak anında silebileceği gibi bir sistemi mutlaka devrede tutar. Ya da kullandığı internet uygulamalarının anında hafızalarını temizleme ya da kendilerini silip yok etme özelliklerini etkin hale getirir. Münafık, teknolojinin en gelişmiş imkanlarını kullanarak daha en başından tüm bu aşamaları ve olası gelişmeleri düşünerek, gereken her türlü tedbirini alır. Bu nedenle de, aksi ispatlanması pek mümkün olmayacak şekilde, sinsice küfürle kurduğu bağlantısını sürdürür.

Allah münafıkların bu gizli bağlantılarına **"Şüphesiz 'gizli toplantıların fısıldaşmaları' (kulis), iman edenleri üzüntüye düşürmek için ancak şeytan (ürünü olan işler)dandır..."** (Mücadele Suresi, 10) ayetiyle dikkat çekmiştir. Ayette anlatılan münafıklar ile küfrün, kendi aralarında **'kulis yapmaları'**, her zaman yüz yüze yapılan bir eylem değildir. **Asrımızda münafıklar bunu internet yoluyla; bilgisayar ya da akıllı telefonlar kanalıyla da yaparlar.**

Ancak Allah ayetin devamında, **"Oysa Allah'ın izni olmaksızın o, onlara hiçbir şeyle zarar verecek değildir."** sözleriyle çok önemli bir gerçeği hatırlatmıştır. **Küfür ile münafıklar arasında geçen her konuşmayı yaratan yalnızca Allah'tır.** Hiçbirinin Allah'tan bağımsız bir gücü yoktur. Bütün güç ve kuvvet Allah'a aittir. Münafık küfürle işbirliği yapıp Müslümanlar aleyhinde tuzak kurarken, Allah da onlara bir tuzak kurmaktadır. Dolayısıyla bunların hiçbiri Müslümanların tedirgin olmasına yol açmamalıdır. Allah ayetin son cümlesindeki, **"Şu halde müminler, yalnızca Allah'a tevekkül etsinler."** sözleriyle, Müslümanlara yalnızca Kendisi'nden korkmalarını ve yalnızca Allah'ın gücüne güvenmelerini bildirmiştir. Çünkü münafığın tüm bu sayılan eylemlerini yaratan Allah'tır. **Müslümanlar da bu nedenle münafıkları asla Allah'tan bağımsız bir güç olarak görmezler. Eninde sonunda münafıkların hezimete uğrayacaklarını, Müslümanların ise galip geleceklerini asla unutmazlar.**

MÜNAFIK, KÜFÜRLE KURDUĞU GİZLİ BAĞLANTIYI SİNSİ METOTLARLA GİZLEMEYE ÇALIŞIR

Münafık, bir gün mutlaka küfürdeki hayatına geri döneceğinin planlarını kurarak yaşar. Bu nedenle de, Müslümanların yanında olduğu her vakti, küfürde yaşayacağını umduğu, gelecekteki yıllarını kendince garantiye almakla uğraşarak geçirir. Bu yöndeki en önemli faaliyeti ise, **'küfrün beğenisini kazanmak, aralarında iyi bir yer edinmeye çalışmak ve onların nezdinde itibar kazanmak**'tır. **Münafığa göre bunun yolu ise, küfre müminlerle ilgili bilgi aktarmaktan geçer. Ne kadar çok bilgi taşırsa, küfürdeki yandaşlarının o kadar çok gözüne girebileceğini düşünür.**

Münafık bu nihai planını gerçekleştirebilmek için **'her türlü şeytani maceraya ve tehlikeye atılmaya'** hazırdır. Elindeki tüm imkanları sinsice kullanıp bu bağlantıları kurma konusunda, adeta **'gözü dönmüş bir hırs'** içerisindedir. **Kimi zaman bilgisayarından kimi zaman telefonundan küfürle yaptığı konuşmalarla sürekli bunun zeminini hazırlamaya çalışır. Bunu yaparken de müminler tarafından fark edilmemek için şeytani zekasıyla mutlaka bazı tedbirler alır.** Örneğin yakınında Müslümanlar varsa, **bulunduğu yerin kapısını kapatarak yüksek sesle müzik açar ve müzik dinliyor izlenimi verirken aslında gizlice ve saatlerce küfürdeki dostlarıyla telefonda konuşur.** Ya da odasında **uyuyor numarası yaparak kimsenin kendisini rahatsız etmemesini sağlar. Ardından da karanlıkta gizlice bilgisayarını açıp inkarcı arkadaşlarıyla ya da diğer münafıklarla bağlantıya geçer.** Odasına

aniden biri gelecek olursa da, çok hızlı bir şekilde başka bir konuyla ilgileniyormuş gibi yaparak yazışmalarını gizler. Bazen de Müslümanların olduğu bir ortamdan uzaklaşabilmek için **bulunduğu yerin banyosuna geçerek, gizli görüşmelerini orada gerçekleştirmeyi planlar. Banyoda fısıltıyla küfürle telefon görüşmelerini yaparken de suyu açarak ya da fön makinesini çalıştırarak sesinin duyulmasını engellemeye ve sinsi faaliyetini gizlemeye çalışır.** Ardından da oradan çıkmadan önce, **küfürle yaptığı görüşmelerine dair telefonundaki tüm hafıza kayıtlarını mutlaka siler.**

Eğer bu gibi teknolojik imkanları kullanarak, küfürle iletişim kurmasında bir sorun oluşursa, münafık bu sefer de bulunduğu yerdeki diğer imkanları inceleyerek kendisine farkı yollar bulmaya çalışır. Örneğin **bilgisayarı herkesin göreceği bir yerdeyse, telefonunu yanına alıp bir yere kapanması çok dikkat çekecekse, münafık bulunduğu yerdeki internet bağlantılı bir televizyonu ya da 'Ipod' adı verilen internet bağlantılı müzik çalarları kullanarak küfürdeki dostlarına ulaşmaya çalışır. Çoğu insanın detaylarını çok iyi bilmediği teknolojileri, sırf bu amaçla çok iyi öğrenen münafık, akıllı televizyonlar üzerindeki kameralar ile başka bir münafık dostunun ya da küfürdeki arkadaşlarının bilgisayarına bağlanır. Ya da bu televizyonlar yoluyla da Youtube ya da Facebook gibi canlı yayın yapılmasına imkan tanıyan pek çok program yoluyla, Müslümanlardan gizli bağlantılar kurar.**

Gecenin karanlıklarında birbirinden zor şartlar altında sırf inkar edenlerle dostluk kurabilmek için bu kadar sıkıntıya girmesi, münafığa asla zor gelmez. Aksine tüm bunlar ona müthiş bir canlılık, şeytani bir heyecan ve dinamizm katar. **Müslümanlardan gizli yaptığı her şeytanlık, onun kendi aklına olan güvenini, büyüklüğüne olan ahmakça inancını daha da artırır.** İşte tüm bu sinsi eylemleri yapmaktan aldığı şeytani haz da bundan kaynaklanmaktadır.

Küfür içinde saygın ve itibarlı olmak münafıklar için adeta bir **'ölüm-kalım meselesidir'.** Küfre Müslümanlarla ilgili olabildiğince çok haber taşıyarak onların gözünde yüceleceklerini düşündükleri için, her anlarını bu amaç doğrultusunda değerlendirmek isterler. Deşifre olmadan bilgi toplamaya devam edebilmek için ise gereken her yola başvurur, her türlü sinsiliği sergilerler.

Ancak münafıklar bu kadar zorlu ve kirli bir çaba içerisine girerken, şu önemli gerçeğin hiç şuurunda değildirler. **Müslümanlar zaten tüm hayatları insanların gözleri önünde olan, Kuran ahlakına uygun bir hayat süren, her anlarını iyiliğe ve güzelliğe vesile olmak için yaşayan kimselerdir. Allah'tan korkan, bu nedenle de her türlü kötülükten sakınan, her türlü zulmün, illegal ve karanlık işlerin karşısında duran insanlardır. Dolayısıyla münafıklar, Müslümanlar aleyhinde bilgi toplayıp bunu inkarcı dostlarına iletmek için ne kadar çabalarsa çabalasınlar; iyilik, güzellik ve hayırlı faaliyetler için gösterilen çaba dışında hiçbir şey bulamazlar.** Bu nedenle tek yapabildikleri, bu hayırlı çabaların bilgisini vererek, İslam'ın yayılması için yürütülen faaliyetleri engellemeye çalışmak olur.

Fakat münafık tüm bunları yaparken Allah'ın kendisini gördüğünü ve sonsuz gücüyle Müslümanları desteklediğini hiç düşünmez. İnsanların yaptıkları şeytanlıkları en ince detayına kadar bilen sonsuz bir akıl ve sonsuz bir güç Müslümanlara yardım ederken; Allah'tan bağımsız hiçbir müstakil gücü olmayan münafığın, yine Allah'ın kontrolünde olan zayıf aklıyla başarılı olabilmesi ise, elbette ki asla mümkün değildir.

MÜNAFIK, SOSYAL MEDYA HESAPLARINI KENDİNİ KÜFRE BEĞENDİRMEK İÇİN KULLANIR

Günümüzde münafıklığa eğilimli kişilerin gizli faaliyetlerini sürdürebilmek için en çok faydalandıkları imkanlardan biri de, **'sosyal medya platformları'**dır. Ancak **münafık**, hemen her insana kolaylıkla ulaşma imkanı sağlayan bu **internet sayfalarında, kendisini Allah'ı seven, Kuran'a inanan, Müslümanlarla dost olan, inançlı bir insan gibi tanıtmak asla istemez.** Aksine **bu platformları, kendisini küfre beğendirebilmek, onların dikkatlerini üzerine çekebilmek ve onlarla çıkar elde edebileceği yakın dostluklar kurabilmek için kullanmaya çalışır.**

Bu nedenle de **gerek sayfasındaki profil bilgilerinde, gerek arkadaş listesinde, gerekse paylaşımlarında hep kendisini küfre beğendirebilecek bir içerik olmasına müthiş özen gösterir.** Allah'ın bir Kuran ayetinde **"Onların çoğunun inkara sapanlarla dostluklar kurduklarını görürsün..."** (Maide Suresi, 80) sözleriyle bildirdiği gibi, amacı yalnızca, **'her türlü sapkınlığa destek veren bu insanlarla yakın dostluklar kurabilmek, onların gözlerine girebilmek'**tir.

Münafıklar internet üzerindeki bu gibi platformları kullanarak, küfürdeki insanlarla yakın temasa geçip ardından da onların makam-mevki, çevre, iş ve maddi kazanç gibi imkanlarından olabildiğince istifade edebilmek isterler. Bu amaçla **gözlerine kestirdikleri, küfürde sükseli görülen, itibar sahibi ve önde gelen kişilerle 'mesajlaşma yoluyla' tanışmaya çalışırlar. Ve zamanla bu insanlarla saatlerce yazışıp sohbet edecek kadar samimi dostlar haline gelirler.** Eğer küfürle olan bu samimiyetleri Müslümanların dikkatini çeker ve kendilerine bu yönde bir soru sorulacak olursa, bunun cevabını da önceden hazırlamışlardır. **'Neden bu kişilerle bağlantı kurdukları'** sorusuna, **"Ben onlara İslam'ı anlatmaya çalışıyorum, bu yüzden vakit ayırıp konuşuyorum"** gibi yalanlarla cevap verirler. **"Peki neden onlarla Müslümanca bir tavırla değil de, küfri bir üslupla konuşuyorsun?"** diye sorulduğunda ise, bu sefer de **'onlara kendilerinden biriymiş gibi bir üslupla yaklaşınca daha etkili olabildikleri'** gibi yeni bir yalan daha söylerler.

Halbuki asıl amaçları, karanlık ruhlu, küfre, sapkınlığa ve münafıklığa eğilimli diğer insanlarla iç içe olmak, onların beğenisini kazanıp onlar arasında kendilerine küfri bir prestij sağlamaktır. Bu şekilde kendilerince, ileride o kişilerin arasındaki yerlerini şimdiden sağlamlaştırmış olacaklarına inanırlar.

Burada şunu da hatırlatmak gerekir ki, **günümüzde insanların büyük çoğunluğu sosyal medya platformlarını arkadaş ve çevre edinme ya da iş imkanlarını genişletme gibi amaçlar için kullanmaktadır. Ve bu durum gerçekten de pek çok kişiye yeni yeni dostluklar ve çeşitli faydalar kazandırır. Ancak benzer yöntemleri kullanan münafığın durumu ve hedefi tüm bu insanlarınkinden çok farklıdır. Münafık, sosyal medya yoluyla elde ettiği imkanlarla küfürle olan ittifakını pekiştirmek ve ardından da kendisine dürüstlükle, güzel ahlak ile yaklaşan tertemiz Müslümanlar aleyhine hain tuzaklar kurmak ve komplolar hazırlamak amacındadır.**

Ancak münafık tüm bu imkanları yaratan ve kontrolü altında tutan gücün Allah olduğunu unutmuştur. Ne kadar sinsice ve kurnazca hareket ederse etsin, Allah'ın izni olmaksızın Müslümanlara zarar verebilmesi imkansızdır. Çünkü, **"Hiç şüphesiz, benim velim Kitab'ı indiren Allah'tır ve O salihlerin koruyuculuğunu (veliliğini) yapıyor."** (Araf Suresi, 196) ayetiyle haber verildiği gibi, Allah **'salih Müslümanların koruyucusu'**dur.

MÜNAFIK, SOSYAL MEDYA HESAPLARINDA DİNİ HATIRLATAN KONULARI ASLA GÖRMEK İSTEMEZ

Müslümanlar, tek bir paylaşımla on binlerce insana ulaşabilecekleri sosyal medya imkanlarını, İslam'ı tebliğde en etkili şekilde kullanmaya çalışırlar. İnsanları Allah'a iman etmeye, Kuran ahlakını yaşamaya, samimi bir Müslüman olmaya çağıran **her türlü yazı, resim, video ve bilgiyi** en geniş kitlelere ulaştırabilecek şekilde sosyal medya hesaplarında paylaşırlar. **Profillerinde ise kendilerini aynı gerçekte oldukları gibi, 'Allah aşığı, samimi bir Müslüman' olarak tanıtmaktan gurur duyarlar.** Paylaşımlarıyla ne kadar dindar olduklarını, Allah'ı ne kadar çok sevdiklerini, Kuran ahlakını yaşamakta ne kadar titiz ve şevkli olduklarını açıkça vurgularlar. **İnternetteki tüm sosyal medya platformlarındaki diğer Müslümanların hayırlı faaliyetlerine de olabildiğince destek verirler. Faydalı ve etkili olacak, Kuran ayetlerini anlatan, İslam ahlakını tebliğ eden her türlü paylaşımı beğenir ya da kendi sayfalarında da yayınlarlar.**

Münafık ise Müslümanların tam aksine tüm bu paylaşımları yapmaktan titizlikle kaçınır. İslam'ın lehine olacak, dini güçlendirecek, insanlara Allah sevgisini anlatan herhangi bir bilgi ya da resmin sayfasında görünmesini kesinlikle istemez. **Dindar bir Müslüman gibi görünmekten, Kuran ayeti paylaşmaktan hiç hoşlanmaz.** Küfrü eleştiren, dinsiz ideolojilerin açmazlarını anlatan, Allah'ın varlığını bilimsel delillerle ortaya koyan bilgileri sayfasına

eklemeye ise asla yanaşmaz. **Kendisi bu bilgileri eklemediği gibi, Müslümanların hayırlı paylaşımlarına da 'beğeni' yapmaz ve bu bilgilerin yaygınlaşmasını istemediği için, bunları 'paylaş' seçeneğini seçerek de kendi sayfasında yayınlamaz.**

Münafık bunları yapmadığı gibi; insanlara Allah'ı sevdiren, Kuran ahlakını öğreten İslam lehine paylaşımlar yerine, **'insanları İslam'dan soğutmayı amaçlayan, küfrün, dinsizlerin, ateistlerin, sapkın akımları destekleyen kimselerin paylaşımlarını beğenip, bunları kendi sayfalarında da paylaşır'**. Bunların çoğu, **Rumilik, homoseksüellik, Darwinizm safsatası, ateizm, Marksizm, komünizm** gibi, insanları İslam'dan uzaklaştıran sapkın ideolojileri savunan kimselerdir. Buna rağmen, **münafık söz konusu kişileri açıkça desteklemekten ve onlarla dostluklar kurmaktan hiç çekinmez.**

Ayrıca münafığın sosyal medya hesaplarında asla yer vermek istemediği konulardan biri de **'münafıklık'**tır. Çünkü **bu, münafığın duymayı asla istemediği konulardan biridir. Bu konuyu anlatan bir ayeti, bilgiyi, videoyu ya da resimli açıklamayı hiçbir yerde görmek istemez. Bu nedenle Müslümanların bu konudaki bilgilendirici çalışmalarını da kesinlikle kendi sayfasında paylaşmaz. Ve bu konularda paylaşım yapan, sayfalarında münafıklık ile yoğun bilgi bulunan Müslümanların sosyal medya hesaplarını da hiçbir şekilde görmek istemez.**

Ancak diğer yandan bunu açıkça uygulamaya koymasının, birlikte olduğu Müslümanların da dikkatini çekeceğini bilir. Bu nedenle **her ne kadar istemese de zaman zaman, İslam'ın tebliğ edilmesinde çok etkili olmayacağını düşündüğü, yüzeysel bazı paylaşımlar yapar. Ancak bunda da çok sinsi bir taktik izler. Müslümanların lehine bir paylaşım yapıyorsa, hemen ardından bunu telafi etmek için en az dört-beş tane de, insanları küfre ve sapkın akımlara özendirecek paylaşım yapar.**

Bazen de, **İslam'ın lehine olan, zaruri olarak yaptığı paylaşım ana sayfasında ön plana çıkmasın diye, onu tarih sırasıyla geride bırakacak ve görülmemesini sağlayacak şekilde şeytani bir yol izler.** Bu paylaşımının ardından hikmetsiz ve boş konuları anlatan çeşitli resimler, yazılar, videolar paylaşır ve böylece İslam'ı anlatan bilgiyi kendince etkisiz hale getirdiğini düşünür. Başka bir yöntem olarak da, **'paylaşım ayarlarını'** sadece inkarcı dostlarının göreceği şekilde düzenler ve böylece şeytani girişimlerini ve küfre yönelik paylaşımlarını Müslümanların görmemesini sağlar.

Münafığın aynı amaçla uyguladığı bir başka taktik ise, **'kendini sezdirmemek için paylaştığı İslami bir bilgiyi önce sayfasına ekleyip Müslümanların bunu görmesini sağlamak; sonra da birkaç saat içinde bunu gizlice silerek sayfasından kaldırmak'**tır. Bu sinsi taktiğini herkesin gördüğünü ve ne amaçla yaptığını anladığını fark etmesine rağmen, Müslümanları aldattığını sanarak hayasızca bu yöntemi uygulamaya devam eder.

MÜNAFIK, SOSYAL MEDYA HESAPLARINDAN MÜSLÜMANLARI TAKİP ETMEK İSTEMEZ

Sosyal medya platformlarında kendilerini Müslüman olarak tanıtmaktan titizlikle kaçınan ve hatta bu durumdan ciddi şekilde sıkıntı duyan **münafık, bilgisayarını açtığında, internete girdiğinde ya da kendi sosyal medya hesaplarına baktığında asla kendisine Allah'ı hatırlatan ve Kuran ahlakını anlatan bir bilgi görmek istemez.** Ancak münafık, kendini Müslümanlardan biri gibi göstermesi ve dindar olarak tanıtması gerektiğinin de farkındadır. İşte bu zorunluluk, münafığın en tahammül edemediği ve ciddi şekilde öfkelendiği konulardan biridir. Ancak buna rağmen, zaruri gördüğü için, çevresindeki **Müslümanlarla sosyal medya üzerinden 'takipleşmek' ve onların Facebook, Twitter, Instagram gibi platformlarda yaptıkları 'arkadaşlık tekliflerini' kabul etmek** durumundadır. Fakat bu durumun ortaya çıkardığı tablo münafık için daha da içinden çıkılmaz ve tahammülü zor bir durum oluşturur. Çünkü bilindiği gibi, **Facebook, Twitter ve Instagram gibi sosyal medya platformlarında, arkadaş olarak kabul edilen ya da takip edilen kişilerin tüm paylaşımları, ister istemez karşı tarafın 'ana sayfası'nda çıkmaktadır. Bu durumda kişi, 'arkadaş listesi'nde olan ya da takip ettiği herkesin her paylaşımını an an görmek zorunda kalır. Ve Müslümanlar da 'düzenli olarak İslam'ı ve Kuran ahlakını tebliğ ettikleri, küfrün ve münafıklığın çarpık felsefesini anlattıkları için', münafık sürekli bu paylaşımlarla yüz yüze gelir.** İşte bu da münafığı çileden çıkarır.

Çünkü **bu şartlarda kaçtığı her türlü bilgi onu bulmakta; duymak ya da görmek istemediği her türlü Rahmani konuyu istemeden okumak durumunda kalmaktadır.**

İşte münafığın buna bulduğu akılsızca çözüm de, **'takip ettiği ya da arkadaş olduğu Müslümanları yavaş yavaş ve sezdirmeden arkadaşlıktan ve takipten çıkarmaktır'**. Bazen de bununla da yetinmez ve öfkesinden dolayı Müslüman kişilerin sayfalarını **'bloke ederek engeller'**. Ancak bunun fark edilmesi ve dikkat çekmesi ihtimaline karşı münafığın hazırladığı şeytani bahaneleri vardır. Örneğin **internetteki bir sistemin, onun herhangi bir müdahalesi olmaksızın otomatik olarak bu kişileri arkadaşlıktan çıkardığını ya da engellediğini iddia eder. Hatta karşı atak yaparak, asıl karşı tarafın kendisini arkadaşlıktan çıkardığını ya da bloke ettiğini iddia ederek kendini savunmaya çalışır.** Pratikte böyle bir ihtimalin gerçekleşmesi teknik açıdan mümkün olmadığı halde, bu bahanelerin aksini ispat etme imkanı olmadığı için, münafık sinsice eylemini tamamlamış olur.

Münafığın arkadaş listesinde Müslümanların olmasını istememesinin bir sebebi de, küfürdeki dostlarına Müslümanlardan yana bir kişiymiş gibi görünmek istememesidir. İnsanların **"Acaba bu kişi kimleri takip ediyor?"** diye merak edip baktıklarında, kendince **'inkarcı dostlarına karşı sükse yapabileceği küfrün önde gelenlerinin görülmesini'** ister. Arkadaş listesindeki Müslümanlarla küfürden olan kişilerin sayısı kıyaslanacak olunursa, Müslümanların birkaç kişiyi geçmediğinin; çoğunluğu ise inkar edenlerin oluşturduğunun görülmesini hedefler.

Müslümanlar elbette ki münafığın tüm bu oyunlarını ve tüm bunlarla nasıl bir sonuç elde etmeye çalıştığını açıkça fark ederler. **Ancak şunu unutmamak gerekir ki, münafığın İslam'ı anlatan paylaşımlar yapmaktan kaçınması, İslam'ın yayılmasını, insanların akın akın Kuran ahlakına yaklaşmalarını asla engelleyebilecek bir eylem değildir.**

Münafığın bu durumu kafasını kuma sokmuş devekuşunun akılsızlığına benzer. Münafık bu oyunlarıyla, İslam'ın tebliğini sadece kendisinin görmesini engelleyebilmektedir. Ancak diğer yandan on binlerce insan, Müslümanların samimi paylaşımları vesilesiyle küfrün ve münafıkların oyunlarını fark edip, İslam ahlakını yaşamaya başlar.

MÜNAFIĞIN SOSYAL MEDYAYI KÜFÜRDEN TARAFTAR TOPLAMAK İÇİN KULLANMA TAKTİKLERİ

İnternet Allah'ın Ahir Zamanda yarattığı en büyük nimetlerden biridir. Kuran ahlakının güzelliklerini anlatmak, yeni dostlar edinmek, Müslüman ahlakını dünyaya yaymak için sosyal medya çok güzel bir araçtır. Dünyanın farklı uçlarındaki kişiler bu sayede birbirlerini tanıyabilmekte, karşılıklı görüşerek hayırlı faaliyetler yapabilmektedirler. **Twitter'**da tanıştıkları bir insan ile dostane sohbetler yaparak Allah'ı anmakta, **Facebook**'ta karşılaştıkları eski bir arkadaşları ile ortak faaliyet yapma imkanı bulabilmektedirler.

Müslümanlar tüm bu sosyal medya platformlarını hayırlı amaçlar için kullanırlarken, münafıklar da bu imkanlarla küfürle olan bağlantılarını daha iyi hale getirebilmenin planlarını yaparlar. Zira münafıklar Müslümanlarla birlikte hareket ederlerken menfaat hesapları yaptıkları gibi, küfre yaklaşırken de yine çıkarlarını korumayı esas alırlar. Ellerindeki her imkanı, küfürden, kendilerince güçlü gördüklerine yanaşmak için kullanmaya çalışırlar. **"Acaba onlara nasıl yanaşabilirim? "Nasıl tanışıp nasıl samimi olabilirim?", "Aralarında nasıl yer edinebilirim?", "İmkanlarından nasıl istifade edebilirim?"** gibi düşüncelerle gizlice ve sinsice ataklar yapmaya başlarlar.

Örneğin **Twitter**, **Facebook**, **Instagram** ve benzeri sosyal medya ortamlarında önce **'dünyaca en popüler olan isimleri tespit etmeye'** çalışırlar. **Her ülkenin basında, siyasette, ekonomide en önde gelen, en derin bağlantılara, en geniş çevreye ve en güçlü finans kaynaklarına sahip kurumlarını bulup, bunların yöneticilerini tek tek takip etmeye başlarlar.** Sonra bu kimselerin dikkatlerini üzerlerine çekebilmek için, **onların yazdıkları yazılara, kendilerini görmeleri için bu kimseleri de 'etiketleyerek' ilgi çekici cevaplar yazarlar.** Yazılarının

altındaki **'beğen'** seçeneğini işaretleyerek, bir kez daha onlara duydukları sempatiyi ifade edip fark edilmeye çalışırlar. Ayrıca onların yazdıkları yazıları, **Twitter**'daki **'retweet'** ya da **'paylaş'** seçeneklerini kullanarak, kendi sosyal medya sayfalarında da yayınlayarak onlara duydukları beğeni ve hayranlıklarını gösterebilmeyi umarlar. Bu aşamada, eğer planladıkları gibi karşı tarafın dikkatini çekebilmeyi başarırlarsa, **bunun hemen ardından doğrudan 'özel mesajlaşma' bölümünden yazışmaya başlayarak bu kimselerin dostluklarını kazanma yoluna girerler.**

Tüm bunlar elbette ki sıradan bir insanın da, sosyal medya platformlarında hemen her gün sıklıkla yapabileceği son derece olağan eylemlerdir. Ancak münafıklar bu detayları samimiyetsizce kullanarak sinsice ve sahtekarca metotlarla şeytani hedeflerine ulaşabilmeyi umarlar.

Amaçları, bu kimselerden istedikleri gibi bir çıkar elde edebilmektir. **Bu kimselerin yurt dışındaki imkanlarıyla ya yabancı bir ülkeye gidip orada yerleşip yaşama fırsatı yakalamayı veya orada kendilerine iyi bir iş bulmayı ya da iyi bir çevre içerisine girerek itibar kazanabilmeyi umarlar. Ardından da elde ettikleri bu imkanlarla kendilerince Müslümanlar aleyhinde daha etkili bir faaliyet yapabileceklerini düşünürler.**

Cahiliye ortamlarındaki insanlar, **münafıkların gösterdiği bu karakteri**, kendi aralarında kullandıkları tabir ile **'yancılık' olarak adlandırırlar.** Bu, inkar eden ve münafıklık yapan tüm insanlarda görülen ortak bir karakter özelliğidir. Dolayısıyla

her iki taraf da birbirine aynı **'çıkarcı bakış açısı'** ile yaklaşmaktadır. Münafık uyguladığı taktiklerle onlardan menfaat koparabilmeyi umarken; açıktır ki küfürdeki yaranmaya çalıştığı insanlar da münafıktan nasıl istifade edebileceklerinin planlarını kuruyorlardır.

Bu noktada münafığı bu ikiyüzlü ve sinsi girişimlerinden vazgeçirebilmenin yolu, menfaat umduğu çıkar odaklarına yönelik olarak oynadığı sinsi oyunlarını deşifre etmek ve bağlantı kurmaya çalıştığı kişi ya da kurumların, Allah'ın sonsuz kudreti karşısındaki güçsüzlüğünü ona ispat etmektir. Kendisine büyük çıkarlar sağlayacağını umduğu odakların kendi gözünde aşağılandığını düşünmesi münafığı hayal kırıklığına uğratır. **Gözünde büyüttüğü o popüler ve tanınmış insanların, ünlü kuruluşların, sıradan bir yapılanmaya dönüştüğünü görmek münafığın geri çekilmesine neden olur.** Rezil-rüsva olduğunu gördüğü insanların artık kendisine hiçbir şey kazandıramayacağını düşünür. İşte bu yüzden de böyle bir durumla karşılaştığında, bu kişilere ya da kurumlara yönelik yaranma çabasından vazgeçer.

Ancak elbette ki bu geçici bir duraksamadır ve çok kısa sürelidir. Münafık ilk imkan bulduğunda şeytanın ilhamı ve şeytani zekasıyla, küfre yanaşabileceği yeni imkanlar bulmak için mutlaka yeni bir sinsi faaliyete daha girişecektir.

MÜNAFIĞIN İSTİHBARAT VE CASUSLUK FAALİYETLERİ

ÖNEMLİ BİR MÜNAFIK ÖZELLİĞİ: SEZDİRMEMEK, ÇAKTIRMAMAK

Münafıklar, şeytanın zekasıyla hareket ettikleri için birçok konuda **'zekice planlar yapabilir ve ustaca oyunlar oynayabilirler'**. Şeytanın ilham ettiği zeka oyunları ile çevrelerindeki **'pek çok insanı istedikleri gibi yönlendirebilir, ikna edebilir ya da kendi taraftarları haline getirebilirler'**. Kendilerini, samimiyetsizliklerini, gerçek amaçlarını ve oyunlarını sinsice gizleyebilirler.

Tarih boyunca münafıklar şeytanın yöntemlerini kullanarak çok sinsice oyunlar oynamış, çok sayıda karanlık eylem yapmışlardır. Her birinde de kendileri, perde arkasında kalarak sinsice gizlenmiş ve olayları organize edip, yöneten kimseler olarak başkalarını ön plana çıkarmışlardır. **Bu, münafıkların çok sık kullandıkları önemli bir taktiğidir: Yaptıkları her bir eylem için, 'suçu üzerlerine atabilecekleri' birilerini bulurlar.** Bu kimi zaman **'halktan sıradan birileri'**, kimi zaman **'bir kurum'** kimi zaman da **'devletler ya da hükümetler'** bile olabilir. **Oynadıkları oyunun çapı ne kadar büyükse, suçlayacakları odaklar da o kadar önem kazanır.** Böylece, insanlar, toplumlar veya devletler, bir olayın sorumlusu olarak lanse edilen başka bir hedefin peşinden giderken, bu sinsi oyunu oynayanlar da, arka planda rahat rahat planlarını uygulamaya devam ederler.

İşte bu, münafıkların ve onları sinsi bir şekilde kendi çıkarları doğrultusunda kullanan odakların ana vasıflarından biridir: **Sezdirmemek ve çaktırmadan kirli oyunlar oynamak...**

Ancak münafıklar oyunlarının eninde sonunda bozulacağının farkında değillerdir. Akıl almaz bir şımarıklık, pervasızlık ve üst perdeden bakma ruhu içerisinde, kendilerinin herkesten çok daha üst akılda oldukları zannına kapılırlar. Oysa onları bu aldanışa sürükleyen sadece şeytanın sinsi zekasıdır. Ancak şeytan da, münafık da Allah'ın ayetlerde belirttiği gibi, **'samimi iman'** karşısında mutlaka mağlup olmaya mahkumdur. Allah Kuran' da, **"Ona bir düzen (tuzak) kurmak istediler, fakat Biz onları daha çok hüsrana uğrayanlar kıldık."** (Enbiya Suresi, 70) şeklinde bildirmektedir.

Dolayısıyla münafıklar, kendilerini gizleyerek bu sinsi oyunlarını samimi Müslümanlara oynamaya kalktıklarında, ne kadar inandırıcı ve kesin delillerle ortaya çıkarlarsa çıksınlar, Allah samimiyetsizliklerini bir şekilde inananlara gösterir ve onları mağlup eder. Allah inkarcılar ile münafıkların gizli oyunlarla elde ettikleri şeytani gücü mutlaka etkisiz hale getirir ve asıl etkili olan gücü samimi Müslümanların safına verir. Kuran'da münafıkların karşılaşacakları bu mutlak mağlubiyet şöyle bildirilmiştir:

> **Hani o inkar edenler, seni tutuklamak ya da öldürmek veya sürgün etmek amacıyla, tuzak kuruyorlardı. Onlar bu tuzağı tasarlıyorlarken, Allah da bir düzen (bir karşılık) kuruyordu. Allah, düzen kurucuların (tuzaklarına karşılık verenlerin) hayırlısıdır. (Enfal Suresi, 30)**

MÜNAFIK, İNKARCI DOSTLARIYLA GİZLİ VE ÖZEL BİR DİL KULLANARAK ANLAŞIR

Münafıklar inkarcılarla ve diğer münafıklarla bağlantı kurarlarken Müslümanlar tarafından fark edilme ihtimalini göz önünde bulundurarak, **'yalnızca kendilerinin anlayacakları özel bir dille konuşurlar'**. Deşifre oldukları

takdirde, **'tevil ederek yalanlayabileceklerini'** düşündükleri bir konuşma tarzları vardır. Müslümanlar aleyhinde açıkça beyanatlarda bulunmak yerine, edindikleri bilgileri **'şifreli bir dille'** karşı tarafa aktarırlar. Münafıklar inkarcılarla ve diğer münafıklarla olan her bağlantılarında, titizlikle bu özel dili kullanır, hiçbir şekilde açık vermemeye özen gösterirler.

Münafıklar küfürle bağlantı kurabilmek için bulundukları farklı ortamlara uygun, çeşitli **'haberleşme ve mesajlaşma yöntemleri'** geliştirirler. Özelikle günümüzde yaygın olarak kullanılan **sosyal medyadaki iletişim imkanları, münafıkların haberleşmeleri, birbirlerine mesaj iletmeleri açısından çok uygun ortamlardır.** Münafık bu platformlarda, özel bir dil ve sinsi yöntemler kullanarak küfürdeki dostlarına ya da münafık yandaşlarına hastalıklı fikir ve düşüncelerini iletir. Geleceğe yönelik planları ya da istekleri hakkında onlara gizli mesajlar verir. **Müslümanlardan elde ettiği bilgileri de, yine bazen bu gibi gizli anlamlar yüklü şifreli mesajlarla küfürdeki bağlantılarına iletir.**

Temiz ve düz mantıkla düşünen bir insanın asla aklına gelmeyecek **yazılar, şiirler, kitap isimleri, alıntılar, semboller, resimler, videolar ya da benzeri paylaşımlar; münafıklar ve küfür arasında derin anlamlar taşıyan mesajlar olarak kullanılabilir.** Örneğin bir kişinin internette yayınladığı bir **'gözetleme kulesinin tarihi tablosu'**, münafığın mantığını bilmeyen biri tarafından son derece **'masum hatta sanatsal bir paylaşım'** olarak değerlendirilebilir. Ancak **münafık lisanında bu, o tabloyu yapan sanatçının ülkesindeki derin devlet yapılanmalarının casusluk ve istihbarat faaliyetlerine dikkat çekiyor olabilir.** Ya da **'belirli bir mekanın, bir denizin ya da gölün resimleri' kendi aralarında özel anlam taşıyan mesajlar olarak kullanılabilir.** Sıradan görünen **'tek bir kelime'** bile başka insanların anlamayacağı; ama münafıkların kendi aralarında kullandıkları **'özel bir şifre'** olabilir. Aynı şekilde münafığın sosyal medya hesaplarında takip ettiği, paylaşımlarını **Twitter** üzerinden **'retweet'** ettiği; ya da diğer sitelerde **'paylaştığı'** veya **'beğen'** seçeneğini işaretlediği kişiler; ya da kendine ait bir paylaşımda **'etiketlediği'** insanlar veya bir paylaşım yaparken yanına eklediği, arandığında bulunmasını sağlayacak **'etiketler'** de, hep bu şekilde gizli birer mesaj ya da anlam yüklü olabilir.

Ancak münafıkların, küfürle ve yandaşlarıyla diyaloglarında kullandıkları bu 'özel ve şifreli dil' her zaman konuşarak uygulanmaz. Münafıklar birbirleriyle gizlice anlaşıp mesajlaşmak istediklerinde **bazen de, bu sinsi ve gizli işaretleşme yöntemini 'yüzlerini şekilden şekle sokarak' kullanırlar.** Bir münafık, farklı anlamlar taşıyan onlarca mimik hareketiyle karşısında oturan diğer münafık karakterli kişiye, ağzını hiç oynatmadan çok kapsamlı mesajlar iletebilir. Kendilerince Müslümanların görmediğini düşündükleri anlarda birbirlerine bir **'kaş-göz hareketi'** ile ne düşündüklerini, ne yapmak istediklerini hemen tarif edebilirler. Örneğin bir münafık bir Müslümanla konuşurken, onun yüzüne bakıp dediğini kabul ediyor gibi görünse de, hemen arkasında duran yandaşına kaşlarını sinsice kaldırarak, **'aslında o denileni kabul etmediği'** mesajını verir. Ya da Müslümanlarla konuşurken mülayim bir üslupla **"Tamam, tabi"** derken, ağzını hafif yana doğru çarpıtarak karşısındaki diğer münafığa müstehzi bir şekilde gülümser. Kendince o Müslümanın sözlerini aslında dikkate almadığı mesajını vermiş olur.

Allah Kuran'da münafığın bu samimiyetsiz ve sinsi karakterini Müslümanlara çok detaylı olarak tanıtmıştır:

> **Doğrusu, 'suç ve günah işleyenler,' kimi iman edenlere gülüp-geçerlerdi. Yanlarına vardıkları zaman, birbirlerine kaş-göz ederlerdi. Kendi yakınlarına döndükleri zaman neşeyle dönerlerdi. Onları gördükleri zaman ise: "Bunlar elbette şaşkın-sapıklardır" derlerdi. (Mutaffifin Suresi, 29-32)**

Münafık diğer yandaşlarıyla bu şekilde işaretleşerek mesajlaşmadan önce, bazı sinsice tespitler yapar. Öncelikle bulunduğu ortamda kimin sağlam karakterli ve dindar olduğunu, kimin ise daha zayıf kişilikli ve daha yüzeysel bir imana sahip olduğunu ustalıkla teşhis eder. Kendisi de hastalıklı olduğu için, başka kimin kalbinde hastalık olduğunu görür. Sinsiliği, sadakatsizliği, gaddarlığı, suç işleme soğukkanlılığını, kısacası münafık alametlerini çok iyi bildiği için, başka bir münafığı da hemen tanır. Ardından da söz konusu **'gizli ve şifreli işaretleşme yöntemlerini'** de bu kişilere karşı uygular. Şeytanın gizliden insanlara sokulması gibi, münafık da gizliden gizliye zayıf imanlı, zayıf kişilikli, zayıf akıllı kişilere yanaşır. Önden bir deneme yapar ve ortaya adeta bir yem atar. Örneğin Müslümanların en güvendikleri kişilerden birine sinsice bir suçlama yapar. Eğer karşısındaki kişi buna tepki göstermez ve karşı çıkmazsa, münafık bu kişinin yemi yuttuğunu düşünür. Sonrasında da ağını iyice sarmaya başlar ve bu kişilerle istediği gibi mimikleriyle, kaş-göz işaretleriyle gizli ve şifreli bir şekilde mesajlaşmaya başlar.

Ancak şunu asla unutmamak gerekir ki, münafık baştan yenilgiye uğramış olarak yaratılmış bir varlıktır. Ne kadar çabalarsa çabasın; ne kadar gizli ve sinsi yöntemler kullanırsa kullansın, münafığın sonu mutlaka hüsran olacaktır. Belki küfürdeki dostlarıyla ya da münafık yandaşlarıyla bu şifreli mesajlarıyla ittifak kurup **'geçici birkaç menfaat'** elde edecektir. Ama kısa bir süre içinde elindeki her şey tükenip yok olacaktır. Münafık mutlaka Allah'ın huzuruna tek ve yapayalnız olarak çıkacak ve yaptıkları dolayısıyla hesaba çekilecektir. Ve ölümünden önce tövbe edip bu sinsi ahlakından vazgeçmemiş ise, sonsuz bir azapla karşılaşacaktır.

Allah Hümeze Suresi'nin ilk ayetinde **"Arkadan çekiştirip duran, kaş-göz hareketleriyle alay eden her kişinin vay haline"** sözleriyle, bu şeytani işaretleşmenin çirkinliğine, bu kişilerin dünyada ve ahirette düşecekleri aşağılık konuma dikkat çekmiştir.

ADNAN OKTAR: "Münafıkların kaşı, gözü, ağzı, burnu her yerleri oynar. Çok sinsidirler. **"Doğrusu, 'suç ve günah işleyenler,' kimi iman edenlere gülüp geçerlerdi."** (Mutaffifin Suresi, 29) Sinsice alay ediyorlar. **"Yanlarına vardıkları zaman, birbirlerine kaş-göz ederlerdi."** (Mutaffifin Suresi, 30) Yani işaretle konuşuyorlar; mesela Rumiliğin işaretlerini kullanıyorlar veya resim sembolleriyle anlaşıyorlar. Mesela **'Açık kapı', 'Oradan kaç'** anlamına geliyor. **'Açık kapı'**, **'Müslümanlıktan çık'** anlamına geliyor. Münafıklar olarak kendi aralarında öyle haberleşme dilleri var." (A9 TV, 1 Haziran 2016)

ADNAN OKTAR: "Münafık, yazılarında, konuşmalarında hep gizli mesajlar verir. Münafığın dili çok gizlidir. Münafık mesela kaş-göz hareketleriyle de konuşur. Bir toplulukta bir kaş hareketi veya bir göz hareketi yapar; eğer karşısındaki de münafıksa onun mesajını alır. **Kuran'da belirtiliyor, 'kaş-göz işaretleriyle, çeşitli mimiklerle anlaşıyorlar'. İşte bu onların gizli ve şifreli konuşacaklarının işareti.** Konuşmaları çok gizli ve sinsi olur. O konuşmasından onun bütün pis ahlakı, kini ve nefreti anlaşılır. Mesela Peygambere düşmandır, Müslümanların sevdiği insanlara düşmandır. Ağzından adeta lağım akar. Çok kin doludur, nefret doludur. Hemen oradan anlarsın. **Münafıkların küfürle saatler süren, çok uzun ve gizli, sayfalarca yazışmaları olur. Bakın, kendi aralarındaki bu gizli yazışmalarında tek kelime Allah'tan bahsetmezler. Millet uyurken onlar saatlerce yazışırlar. Tenhalarda, sessizlerde böyle yarasa gibidirler, karanlıklar içinde uçan yarasa gibi. Kime ne zaman yapışacağı da belli olmaz münafıkların."** (A9 TV, 24 Ocak 2016)

MÜNAFIĞIN KÜFÜRLE KİRLİ İTTİFAKI: AJANLIK VE CASUSLUK

Münafıklar, inkar edenlere hayranlık duydukları ve onlar arasında yer edinmeye çalıştıkları için, onların dostluğunu kazanabilmek uğruna gereken her şeyi yapmaya hazırdırlar. İşte gözlerinde büyüttükleri bu insanların güvenlerini kazanıp onların dünyalarında iyi bir yere gelebilmek için başvurdukları en kirli yöntemlerden biri de, **"Müslümanlar aleyhinde ajanlık ve casusluk faaliyetleri"** yapmalarıdır.

Tarih boyunca Müslüman devletler üzerinde oynanan oyunlarda, kimi devletlerin yıkılmasında, zayıflatılmasında ya da kargaşaya sürüklenmesinde de yine hep, bu toplumlar içerisinde sinsice faaliyet gösteren münafıklar rol almıştır. Kendilerini Müslümanların safındaymış gibi tanıtan bu ikiyüzlü insanlar, inananlar aleyhinde yıkıcı eylemler yapmak isteyen inkarcılara her türlü desteği sağlamışlardır.

Münafıklar tüm bu istihbarat faaliyetlerini adeta şeytani bir dürtüyle gerçekleştirmişlerdir. Ruhlarındaki dünya hırsını, küfre olan hayranlıklarını ve insanların gözüne girebilme arzusunu gören şeytan, münafıklarla adeta derin bir transa geçer. Ve **şeytanın ilhamıyla münafıklar, artık küfre istihbarat sağlamayı kendilerince 'kutsal bir görev' olarak görmeye başlarlar.** Müslümanlardan gizli ve sinsice bir şeyler yapmanın ve bunun sonucunda da gizli menfaatler elde edebileceklerini ummanın verdiği heyecan, münafığın ruhunda şeytani bir haz oluşturur.

Kuran'da **"Arada bocalayıp dururlar. Ne onlarla, ne bunlarla…"** (Nisa Suresi, 143) ayetiyle bildirildiği gibi, münafıklar ne inkar edenlerden ne de Müslümanlardan yana bir tavır içindedirler. İnananlarla birlikte olmalarına rağmen, küfre karşı çok daha derin bir özenti ve hayranlık duyarlar. Bu yüzden de mümkün olan her imkanda, onlarla olan yakınlıklarını artırmaya ve ilişkilerini daha da güçlendirmeye çalışırlar.

Dolayısıyla münafıkların bu bakış açılarını bilen **inkar edenlerin, kalpleri iman ile küfür arasında gidip gelen bu kimselere yanaşmaları ve onları istedikleri gibi yönlendirebilmeleri son derece kolay olur.** Küfre hayranlık duyan münafıklar, toplumda -kendi cahiliye kriterlerine göre- sükseli yerlere gelebilmiş kişilerle, az da olsa bir yakınlık kurabilmek için ne gerekiyorsa yapmaya hazırdırlar. **Dünyaca tanınan bir gazetenin bir köşe yazarı, ünlü bir TV kanalında program yapımcısı, adı duyulmuş bir siyasi-analist, önde gelen bir düşünce kuruluşunun yöneticisi veya önemli bir vakfın kurucusu konumundaki insanlarla sadece tanışabilme ya da onlara kendi isimlerini duyurabilme ihtimali bile, münafık karakterli insanlarda büyük bir heyecan yaratır.** Onlarla sadece birkaç kelime olsun konuşabilmek ve dikkatlerini çekip beğenilerini kazanabilmek için, kendilerini önemli, yetenekli ve söz sahibi biriymiş gibi tanıtmaya çalışırlar. **İleride bir gün bu insanların sahip olduğu makam, mevki ve itibar gibi imkanlardan, bir ihtimal dahi olsa istifade edebilme umudu içerisindedirler. Belki bir gün onların da ünlü bir dergi ya da gazetede köşe yazısı çıkabilecek, belki ünlü ve yabancı bir TV kanalında kısa da olsa bir görünüp birkaç kelime edebilme imkanı yakalayabileceklerdir.** Böyle fırsatları kullanabilmek, münafıklar için dünyadaki her şeye bedeldir.

İşte münafık karakterli insanlardaki bu zaafı çok iyi bilen inkarcı odaklar da, **'içlerinde amansız bir yabancı hayranlığı besleyen, yükselme hırsı ve şöhret tutkusu içinde olan bu insanları tek tek tespit ederler'**. Zaaflarından en iyi şekilde yararlanıp onlara **'en cazip tekliflerle'** yaklaşırlar. Sağladıkları küçük menfaatlerle çok inandırıcı bir zemin oluşturur ve sonuçta da **onları kendilerine en iyi şekilde hizmet edecek, istedikleri her şeyi yapabilecek hale getirirler. Kısa zaman içerisinde bu insanlar, birlikte oldukları Müslümanlara, en yakın arkadaşlarına, ailelerine ve hatta kendi milletlerine, devletlerine dahi, en kalleş şekilde ihanet edebilecek; en düşmanca üsluplarla konuşup yazılar yazabilecek bir çizgiye gelirler.**

İşte Müslüman toplumları dağıtıp etkisiz hale getirmeyi amaçlayan şeytani odaklar için, küfre derin bir hayranlık duyan münafık karakterli bu insanlar bulunmaz birer fırsattır. Onların bu zaaflarını kullanarak, onları **'birer piyon gibi nasıl yönlendirebileceklerini'**, **'hangi vaatlerle onları kolaylıkla ikna edebileceklerini'** çok iyi bilirler. Küçük birkaç menfaat karşılığında, onlara istedikleri her şeyi yaptırabileceklerinin ve kendilerine bağımlı hale getirebileceklerinin farkındadırlar.

Burada şu açık gerçeğin çok net bir şekilde bilincinde olmak gerekir ki; **inkar edenlerle münafıklar arasındaki alışveriş talebi ve menfaat beklentileri tamamen karşılıklıdır.** Her iki tarafın da en çok istediği şey, diğerindedir. İşte bu durumu fark ettikleri andan itibaren de, kirli ve sinsi bir ittifakın ilk adımlarını atmaya başlarlar.

DÜNYA ÇAPINDAKİ TÜM DERİN VE ŞEYTANİ YAPILANMALAR, AJANLIK FAALİYETLERİNDE MÜNAFIKLARI KULLANIRLAR

Münafıkların **'sükseye, makama, itibara olan hayranlıklarını ve bir yerlere gelebilme konusundaki delice hırslarını'** bilen derin şeytani yapılanmalar, onlara bu istediklerini vermek üzere hemen harekete geçerler. **Bu aşamada ya kendilerini önemli ve kilit noktalarda görev yapan, geniş çevre ve yetki sahibi kimseler olarak tanıtır; ya da halihazırda zaten bu konumda olan kimseleri, birer piyon olarak kullanırlar.** İkinci adımda ise,

bazen sosyal medya yoluyla, bazen bir tanıdık aracılığıyla, bazen de doğrudan arkadaşlık kurarak münafık karakterli insanların dikkatini çekmeye çalışırlar. İşte bu noktada her iki tarafın da arayıp da bulamadığı fırsat artık karşılarına çıkmıştır.

Münafık hayal ettiği basamakları çıkmasına yardımcı olacağına inandığı bu insanların her türlü istek ve beklentilerine büyük bir şevkle karşılık verir. Bunun sonucunda da, derin devletin ajanları kısa sürede münafıkların sık sık yazıştıkları, uzun uzun sohbet ettikleri, her konuda yardımlaştıkları yakın dostları haline gelirler. Ve **bu yakın sohbetlerin her birinde, kendileri gibi birer ajan olarak kullanmak istedikleri bu münafık karakterli insanlara daha da fazla güven vermeye çalışırlar.** Onları **'ne kadar çok sevdiklerine, değer verdiklerine, hayatları boyunca her sıkıntılarında, her ihtiyaçlarında onlara ellerinden gelenin en fazlasıyla yardım edeceklerine, asla yalnız bırakmayacaklarına, maddi manevi her konuda destekleyeceklerine'** inandırırlar. Böyle bir dostluğa inanmaları için de, ara ara onlara kayda değer menfaatler sağlar, onları ne kadar iyi kolladıklarını ispatlamaya çalışırlar. **"Sen herkesten çok daha farklı, çok daha yetenekli bir insansın; senin insanlar üzerinde çok ayrı bir etkin var; üslubun, anlatımın, yazıların çok etkileyici"** gibi süslü sözlerle, onlara **'kendilerini özel hissettirecek'** iltifatlar ederler. **"Onlardaki bu üstün özellikleri en iyi kendilerinin fark ettiğini, başkalarının ise bu özel yeteneği görüp takdir edemediklerini"** söylerler. Dolayısıyla onlara hak ettikleri değeri verebilecek yegane insanların kendileri olduğunu ima ederek, münafık karakterli kişileri kendilerine bağlamayı başarırlar.

Münafık karakterli insanlar ise, kendilerine gösterilen bu ilgiden oldukça hoşnutturlar. Gerçekten güçlü dostlar kazandıklarını düşünerek onlara daha da çok yanaşırlar.

Kendilerini kimi zaman **'önemli bir yazar'**, kimi zaman **'ünlü bir doktor'** kimi zaman da **'önemli bir siyasi danışman'** ya da **'dünyanın en büyük kuruluşlarının önde gelen isimlerinden biri'** gibi tanıtan bu kimseler, aslında bazı **'derin yapılanmaların en önde gelen ajanları'**dır. Amaçları doğrultusunda yönlendirmeyi hedefledikleri bu insanlar yoluyla, aynı zamanda da **'işlerine yarayacağını düşündükleri her türlü bilgi ve belgeye ulaşabilmeyi'** planlamaktadırlar. Bu, bazen sıradan **'kişisel bir bilgi'** olabileceği gibi, bazen de **'bir devleti yıkmaya, güçsüzleştirmeye kargaşaya sürüklemeye, itibarını zedelemeye ya da bir başka ülke ile anlaşmazlığa düşmesine'** neden olacak **'gizli devlet sırları'** da olabilir. Hedeflerine ulaşabilmek için, piyon olarak seçtikleri münafık karakterli insanlara, **'onları çok seven, koruyup kollayan, onlar için her türlü fedakarlığı yapmaya hazır, yakın birer dost'** gibi görünürler. Örneğin karşılarındaki kişi bir doktorsa, **"Ben seni çok seviyorum. Çok değerli, yetenekli ve mesleğinde de gelecek vadeden bir insansın. O yüzden gel seni tabiplerin başı yapalım"** gibi sözler söyleyerek ona çıkarlarına uygun yeni imkanlar sağlarlar. Sonrasında da, o münafıklar kanalıyla, ulaşmak istedikleri daha önemli kişiler ve daha kilit noktalar hakkında istihbarat elde etme arayışına girerler. Bu şekilde münafıkları kullanarak sinsice bağlantı kurdukları bu insanların peşini hiç bırakmazlar.

Gün içinde mümkün olan her aşamada bu kimselerle bağlantı halinde olmaya gayret ederler. **Uzaktalarsa mesajlaşma ya da telefon konuşmaları yoluyla; yakınlarındaysalar da sürekli bir arada olmaya çalışarak, mümkün olan her bilgiyi toplamaya çalışırlar.** Yemek yerken, ders çalışırken, hatta uyurken bile belki ağzından birşey kaçırır, belki bir açık ya da ipucu verir diye yanlarından ayrılmazlar. Zira onlara göre her an önemli bir bilginin gündeme gelmesi mevzubahistir. Bir insan ne kadar irade kullanırsa kullansın, boş bulunup bir açık verebilir. Kirli bağlantıları ve kalleşçe hedefleri olan insanların kullanabileceği, bağlı oldukları derin yapılanmaları ilgilendiren mühim bir bilgi ağzından kaçabilir. Onun için **"Ne zaman ağzından bir bilgi alabilirim?"** düşüncesiyle sürekli olarak bu insanların başında beklemeye başlarlar. **Böylece onlar da topladıkları tüm bu bilgileri, anında mensubu oldukları derin yapılanmalara bildirerek, inançlı insanlar, toplumlar ya da devletler aleyhindeki faaliyetleri için aleyhte kullanma imkanı bulurlar.**

TARİHTEKİ TÜM ÖNEMLİ ŞAHISLARIN YANINA, DERİN ŞEYTANİ YAPILANMALARA İSTİHBARAT SAĞLAYAN MÜNAFIK AJANLAR YERLEŞTİRİLMİŞTİR

Tarihi kaynaklarda, **'istihbarat örgütlerinin münafıkları kullanarak yaptıkları casusluk faaliyetlerine'** dair çok çeşitli örnekler yer alır. Zira **eğer bir yerde hak olan bir dava, başarılı bir hak din mücadelesi varsa, bunun karşısında şeytani bir yapılanmanın olmaması da mümkün değildir. Bu, Kuran'da bizlere bildirilen bir Adetullahtır.** Dolayısıyla, hakka karşı batıl düşüncelerini hakim kılmak isteyen odaklar olacak; ve elbette ki bu topluluklar, galip gelebilmek için ellerinden gelen her türlü sinsi ve kalleşçe oyunu oynayacaklardır. Çünkü hak, küfrü fikren ezer ve mağlup eder. Dolayısıyla küfür de refleks olarak kendini savunmaya ve buna engel olmaya çalışır. Bunun için de hak yolda yürüyen iman edenlerin arasına mutlaka **'muhbirlik yapacak istihbaratçılar'** yerleştirmek ister. Allah Müslümanlar arasında kalarak, küfre istihbarat sağlayan münafık karakterli insanların küfürle olan kirli ittifakına bir ayette **"... İçinizde onlara 'haber taşıyanlar' vardır..."** (Tevbe Suresi, 47) sözleriyle dikkat çekmiştir. Bu ayet, tarihin başlangıcından bu yana, gelmiş geçmiş ve gelecekte de yaşayacak olan tüm Müslüman topluluklar için geçerlidir.

Örneğin **Osmanlı İmparatorluğu** zamanında, sinsi ve ikiyüzlü münafıklar küçücük bir bilgi dahi edinebilmek için, **Sultan Abdülhamit**'in yanından hiç ayrılmadan beklemişlerdi. Ve bu yolla çok fazla istihbarata ulaşmayı da başarmışlardı. **Kimi saray doktoru, kimi danışman, kimi de Sultan Abdülhamit'in sözde en yakın dostları olarak Saray'da kendilerine kilit noktalarda birer yer edinmişlerdi.** Bu kişiler gece yarılarına kadar Padişah'ın yanından ayrılmıyorlardı. O da, belki de bu insanların güvenilir, sadık ve kendisine bağlı kimseler olduğunu zannediyordu. Oysaki **onun yanında kalmaktaki tek amaçları istihbarat elde etmekti. Ve edindikleri tüm bilgiyi, Osmanlı Devleti'ni parçalamayı hedefleyen o dönemin İngiliz Derin Devleti'ne aktardılar.** Ardından da bilindiği gibi Sultan Abdülhamit'i maddi manevi gözden düşürdüler ve görevinden aldırarak, etkisiz hale getirdiler.

Münafıkların bu tür girişimleri Osmanlı İmparatorluğu döneminde başa geçen her Padişah ile birlikte devam etti. Münafıklar Fatih Sultan Mehmet'in yanına da, Sultan Süleyman'ın yanına da ve tüm şehzadelerin ve Saray erkanının yanına da, hep bu sinsi yöntemlerle yanaştılar.

MÜNAFIKLAR, PEYGAMBERİMİZ (SAV)'E DÜŞMAN OLAN GRUPLARA DA İSTİHBARAT SAĞLIYORLARDI

İslam'ın ilk tebliğ edildiği yıllarda münafıklar Peygamberimiz (sav)'in yanına da geliyorlardı. Çevresine oturup **'her anlattığını titizlikle dinliyor ve her gittiği yere de beraberinde gitmek istiyorlardı'. Sebep olarak da Peygamberimiz (sav)'e olan sevgilerini öne sürüyorlardı.** Oysa ki engel olamadıkları bozuk ve nefret dolu bakışlarından, küstah, haysiyetsiz, kibirli ve ters üsluplarından, çirkin ahlaklarından, aslında böyle bir sevgi beslemedikleri açıkça anlaşılıyordu. Kuran'da **"...Seni neredeyse gözleriyle devireceklerdi"** (Kalem Suresi, 51) sözleriyle haber verildiği gibi, **içlerinde Peygamberimiz (sav)'e karşı büyük bir nefret duyuyorlardı.** Ancak buna rağmen, sırf istihbarat elde edebilmek için, bu **'sözde sevgi' bahanesini kullanarak Peygamberimiz (sav)'in bulunduğu her ortama giriyorlardı.** Ve ardından da elde ettikleri her türlü bilgiyi Mekke müşriklerine ve Peygamberimiz (sav)'e karşı olan gruplara aktarıp, karşılığında menfaat sağlamaya çalışıyorlardı. Zira o dönemde Peygamberimiz (sav)'i seven çok fazla kişi olduğu gibi, Hristiyanlardan da, Musevilerden de, Peygamberimiz (sav)'e düşman olan çok çeşitli gruplar da vardı. Dolayısıyla **tüm bu çevreler için Peygamberimiz (sav)'in yanına yaklaşabilmek ve istihbarat elde edebilmek çok hayati bir konuydu.**

Bu amaçla gece yarılarına kadar Peygamberimiz (sav)'in yanından ayrılmıyorlardı. Oradan uzaklaşmak istediklerinde ise, bunu yine sinsice ve kimseye çaktırmadan yapıyorlardı. Peygamberimiz (sav)'in sohbet ortamlarına kimsenin fark etmeyeceği şekilde adeta **'bir yılan gibi sinsi bir girişle giriyorlar ve ayrılırken de yine aynı yöntem ile sinsi bir çıkışla çıkıyorlardı'**. Sohbet esnasında da, mümkün olduğunca **'başkalarını kendilerine siper ederek', kalabalıkların arkasına saklanıyorlardı.** Özellikle de Peygamberimiz (sav)'in kendilerini fark etmeyeceğini düşündükleri şekilde; **ya arkasında ya da onun görüş alanında olmayan yerlerde** oturmayı tercih ediyorlardı. Dolayısıyla özel bir dikkat verilmediği takdirde, **'girdikleri de çıktıkları da, sohbet ortamında oldukları da anlaşılmayabiliyordu'.** Zira bu sohbetler oldukça kalabalık olduğu için, Peygamberimiz (sav)'in de, oradaki sahabelerin de münafık karakterli bu insanların her birini tek tek takip etmesi zor oluyordu.

İşte bu yöntemlerle kendilerince sezdirmeden, adeta 'bir yılan gibi süzülerek' kuytu bir köşeden anlatılanları dinliyorlardı. Elde etmeyi umdukları istihbaratı aldıktan sonra da, yine yılan gibi süzülerek birisinin arkasına takılıp çaktırmadan çıkıp gidiyorlardı. Böylece kendilerini fark ettirmeyerek, belki de kendileri varken konuşulmayacağını düşündükleri daha **'özel ve gizli konulardan'** haberdar olabilmeyi umuyorlardı. Allah Kuran'da münafıkların bu **'sinsice süzülerek gizli gizli giriş çıkışlarını'** Müslümanlara, **"Allah, sizden bir diğerinizi siper ederek kaçanları gerçekten bilir"** sözleriyle haber vermiş ve münafıkların bu '**istihbaratçı kişiliklerini**' vurgulamıştır:

> **Elçinin çağırmasını, kendi aranızda kiminizin kimini çağırması gibi saymayın. Allah, sizden bir diğerinizi siper ederek kaçanları gerçekten bilir. Böylece onun emrine aykırı davrananlar, kendilerine bir fitnenin isabet etmesinden veya onlara acı bir azabın çarpmasından sakınsınlar. (Nur Suresi, 63)**

ADNAN OKTAR: "Münafıklar buna çok dikkat eder, mesela gelir **"Seni çok seviyorum, çok saygı duyuyorum"** der. **Sonra gelir yılan gibi konuşmayı dinlemeye başlar. Amacı orada konuşulanları dinlemektir. O konuşmanın içinde onun aleyhine bir şey çıkacak mı? İhbar edeceği, bilgilendireceği bir şey var mı? Veya o devrin derin devletine, o devrin küfür yapısı kimse mesela Firavun devletine ya da Nemrut devletine bildireceği bir bilgi var mı ona bakar. Onun için münafıklar Müslümanlara yapışmış gibi gezerler. Hiç ayrılmak istemez münafıklar, bir istihbarat çıkacak, bir bilgi çıkacak diye.**

Peygamberimiz (sav)'in yanına **'katip'** olarak geliyor adam. Yapışmış gibi, gece kalkıyor Peygamberimiz (sav), o da kalkıyor. Peygamberimiz (sav) yemeğini yiyor, o da oraya geliyor. **Amacı istihbarat toplamak. Peygamber (sav) bir şey konuştuğunda onu küfre iletmek. Şeytanlığa bak, Allah'tan korkmamanın şiddetine bak. Vahiy gelen bir Peygamber olduğunu görüyor; eli yüzü tertemiz, nur gibi, dünyanın en efendi insanını görüyor. Alçağa bak, pislik müşriklere, o devrin alçaklarına, katillerine, kahpelerine haber götürmek için çektiği çileye bak sen.** Nelere katlanıyor, uykusuz kalıyor ama buna rağmen gece kalkıyor Peygamber (sav)'in yanına geliyor. **"Fedakarlık yaptım, onu çok sevdiğim için geldim" diyor. Sevdiğin için gelmiyorsun, oradan istihbarat toplamak için geliyorsun."** (A9 TV, 26 Ocak 2016)

ADNAN OKTAR: **"Münafığın sinsice sokulma özelliği vardır, meşhur özelliğidir. Mesela bir meclisteyken geldiğinden gittiğinden, yeniden geldiğinden kimsenin haberi bile olmaz; yılan gibi akar. İstihbaratı güçlüdür. Mesela kapı ağzına gider, dinler. Hatta kapıdan girmez, pencereden girer. Ayette de var Allah diyor ki, "Pencerelerden girmeyin" (Bakara Suresi, 189), işte münafık istihbarata ulaşmak için yapıyor bunu. Çünkü kapıdan girerse Peygamber (sav) onu görecek. Ona göre dikkat edecek. O ne yapıyor? Peygamber (sav)'in konuşmasını gizlice duyabilmek için, Peygamberin (sav) hiç ummadığı bir yerden pencereden giriyor.** O devirde pencereler, Arap pencereleri biliyorsunuz elips biçiminde. Bir insanın rahatlıkla geçebileceği gibi. Bir de o zamanlarda cam çerçeve falan yok. Sadece örtü oluyor. Örtüyü açıyor, pencereden giriyor. Sorulunca da **"Kapının önü kalabalıktı"** diyor. **"Burası kestirme dendi. Ben o yüzden buradan geldim"** diyor. **"Resulullah (sav)'e**

yetişmek için, kolaylık olsun diye buradan geldim" diyor. Çok alçaktır münafık. Asıl derdi kendiyle ilgili ne konuşuldu onu yakalamak ve küfre de sürekli haber akıtmak ve kendini ön plana getirmek. Bir şey olduğunda da başarıyı kendine mal etmektir." (A9 TV, 11 Şubat 2016)

PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN VAHİY KATİBİ, KÜFRE İSTİHBARAT TAŞIYORDU

Peygamber Efendimiz (sav) Allah'ın kendisine vahyettiği ayetleri, okuma yazması olan Sahabeler yoluyla yazılı hale getirtmiş ve böyle muhafaza edilmesini sağlamıştır. Sayıları 40 civarında olan bu kimselere **'Vahiy Katipleri'** adı verilmiştir. Ancak **hadislerde, Peygamberimiz (sav)'in yanına vahiy katipliği yapmak için yaklaştığı halde, asıl amacı yalnızca Peygamberimiz (sav) aleyhinde istihbarat toplamak olan bir münafıktan da bahsedilmiştir:**

> *Enes b. Malik (ra):* ***Bizden, Neccaroğullarından bir kimse vardı. Bu zat, Bakara ve Al-i İmran surelerini okumuştu. Allah Resulü'ne de katiplik yapıyordu. Derken bu adam kaçıp gitti… Onlar kendisini yüksek makamlara çıkardılar ve: "Şu adam Muhammed'e katiplik yapıyordu" diyerek kendisini pek beğendiler. Aradan çok zaman geçmeden Allah onu helak etti…"*** *(Sahih-i Müslim, Hadis no: 4987)*

Neccaroğulları'ndan olduğu bildirilen bu münafık, **Kuran'ın bazı uzun surelerini de ezberden bilen, kültürlü ve bilgili bir kişiydi.** Peygamberimiz (sav)'in yanında **vahiy katipliği yapıyor** ve **'Peygamberimiz (sav)'i çok sevdiğini söyleyerek' gece gündüz yanından hiç ayrılmıyordu.** Böylece, tüm Müslümanlara da kendisini, Peygamberimiz (sav)'e **'çok sadık, ona çok yakın olan biri'** olarak tanıtıyordu. Gerçekte azılı bir münafık olan bu şahıs, Peygamberimiz (sav)'e **"Ya Resulullah (sav), sana ne zaman vahiy geleceğini bilmiyorum, o yüzden senin yanından hiç ayrılmak istemiyorum"** diyordu. Öyle ki belki de uzaktan bakanlar, bu kişinin Peygamberimiz (sav)'e **'güçlü bir sevgi ve bağlılık duyduğunu'** düşünüyorlardı. Ancak bir an bile ayrılmaksızın Resulullah (sav)'in yanında olmaya çalışan bu vahiy katibinin amacı kesinlikle **'sevgi değil'**, kendince Peygamber (sav) aleyhinde kullanabileceği **'istihbarat elde edebilmek'**ti.

Peygamber (sav)'e ne kadar yakın olabilirse, o kadar fazla olaya şahit olacağını ve küfürdeki dostlarına o kadar çok istihbarat toplayabileceğini umuyordu. (Peygamberimiz (sav)'i tenzih ederiz.) Kendince Hz. Muhammed (sav)'in, **'güya Peygamber olmadığını ispat edecek bir delil, insani bir hata, bir yanlışlık'** arıyordu.

Ancak elbette ki Allah diğer tüm münafık güruhunda olduğu gibi, bu alçak karakterli insanı da başarılı kılmamıştır. Allah, tüm Müslümanlar için bir rahmet olarak yarattığı Peygamberimiz (sav)'i bu sinsi insanların fitnelerinden korumuştur.

Bu kişi, daha sonra Peygamberimiz (sav)'in yanından kaçıp inkar edenlerin yanına sığındığında, dönemin ileri gelenleri, onu konum itibariyle çok önemli biri olarak gördüler ve ona sahip çıktılar. Peygamberimiz (sav)'in yanında vahiy katipliği yapmış olmasıyla küfürde kendine **'şeytani bir sükse ve prestij'** elde etti. Müslümanlar aleyhinde konuştuğu; orada duyduklarını, gördüklerini anlattığı için, ayrıca inkarcılardan **'maddi manevi kazanç da sağladı'**. İnkarcı dostları ona her türlü desteği ve imkanı verdiler. Ancak sözde vahiy katibi olan **bu münafık, oynadığı şeytani oyun ile küfürden yalnızca çok kısa bir süre için yararlanabildi. Ölüm ile birlikte kazandığı tüm menfaatler elinden gitti. Geriye sadece, yaptığı kötülükler dolayısıyla ahirette yaşayacağı sonsuz azap kaldı.**

ADNAN OKTAR: "Enes bin Malik (ra), **"Bizden Neccaroğulları'ndan bir kimse vardı"** diyor. **"Bu zat Bakara ve Al-i İmran surelerini okumuştu"** yani ezberden biliyordu. **"Allah Resulü (sav)'e de katiplik**

yapıyordu" diyor. Çok kültürlü, ağzı laf yapan birisi. **"Derken bu adam kaçıp gitti."** Münafık krizi tutuyor kaçıp gidiyor. **"Onlar, (yani küfür) kendisini yüksek makamlara çıkardılar." "Hz. Muhammed (sav)'in yanında çalışmış, bir de casusluk yapmış bir adam, pislik yapmış bir adam, biz de buna vefa gösterelim, buna iyi makamlar verelim, değer verelim" diyorlar. "Ve şu adam Muhammed'e katiplik yapıyor" diyerek kendisini pek beğendiler. Aradan uzun zaman geçmeden Allah onun boynunu helak etti."** diyor Sahihi Müslim'de 4987. hadiste. Sonra Allah bu münafığı helak ediyor." (A9 TV, 25 Mayıs 2016)

ADNAN OKTAR: Münafığın hedefi sürekli elçilerin, Peygamberlerin yanıdır. Münafığın en çok ulaşmak istediği yer orasıdır. Çünkü en çok saldırıyı yapacağı yer orasıdır. Peygamber (sav)'in ya da elçilerin faaliyetini durdurabilmek ve şeytanlarına istihbarat ulaştırabilmek için, merkez olan yer orası olduğu için, Peygamberlerin yanında bulunmayı çok hayati bir konu olarak görür. Mesela Peygamberimiz (sav)'in zamanında vahiy katibi olanlar var, sürekli yanında oluyorlar. **"Ya Resulullah (sav), sana vahiy gelişini ben izlemek istiyorum"** diyor. Sonra da **"Şu an vahiy geldi, hemen yazayım"** diyor. Halbuki Peybamber (sav)'e inanmıyor, -haşa- alay ediyor. Dışarıya çıktığında diyor ki **"Ben onlarla alay etmek için onun yanındayım, o bir mecnun"** diyor. **"Cinlenmiş"** diyor. **"Vahiy de gelmiyor, cinler ona onu söylüyor" diyor, inanmıyor Resulullah (sav)'ın Peygamberliğine. Sırf alçaklık ve ahlaksızlık yapmak için yanına yanaşmak istiyor.** (A9 TV, 28 Şubat 2016)

MÜNAFIK, İSTİHBARAT AMACIYLA MÜSLÜMANLARI SÜREKLİ İZLEYİP GÖZETLER

Münafığın Müslümanlar arasında yaşadığı zamanlar, onun ince ince gelecekteki hayatının altyapısını oluşturduğu ve küfre yatırım yaptığı dönemlerdir. Bu hayatının yapı taşlarını oluşturacak olansa, Müslümanlar aleyhinde yaptığı faaliyetler ve küfre taşıdığı istihbarattır. **Küfrün gözüne girebilmesi ve onlardan elde edeceği menfaatler, Müslümanlar hakkında onlara akıttığı bilginin çokluğuna ve önemine bağlıdır.** Kendince **onlara ne kadar işe yarar bilgiler aktarabilirse, küfürdeki insanlar da onu, o kadar yakın dostları edineceklerdir.** Ve onlara **ne kadar sıcak bir dost olabilirse, onların küfürde ona sunacakları imkanlardan da o kadar iyi istifade edebilecektir.** Böylece küfürde, **kendine o oranda çıkar sağlayabilecek, o kadar iyi bir itibar ve çevre elde edebilecek ve bunun sonucunda da kendince istediği hayata o kadar yaklaşmış olacaktır.**

İşte bu kirli hayallerine ulaşmanın yolunun **'Müslümanlardan elde edeceği bilgilere ulaşmak olduğuna'** inanan münafık, gününün büyük bölümünü **'Müslümanları izleyerek'** geçirir. Allah Kuran'da münafıkların bu sinsi yöntemini **"Onlar sizi gözetleyip-duruyorlar..."** (Nisa Suresi, 141) ayetiyle haber vermiştir. Münafık sabahtan akşama kadar Müslümanların peşinde dolaşarak onların **'neler yapıp ettiklerini, nelerden bahsettiklerini, kimlerle neler konuştuklarını'** öğrenmeye çalışır. **Nerede birkaç kişinin sohbet ettiğini görse, hemen bir bahaneyle oraya gidip yanlarında durmaya çalışır. Birinin telefonda konuştuğunu duysa, hemen oraya yaklaşıp başka bir iş yapıyormuş gibi davranıp anlatılanları dinlemeye uğraşır. Bilgisayarında biriyle yazışan birini gördüğünde, yine orada işi varmış gibi yaparak, tam da bilgisayarın ekranını görebileceği şekilde durup yazılanları okumaya çalışır. Fark ettirmeden bir Müslümanın telefonunu alıp, rehberindeki isim ve telefon numaralarının kopyasını kendisine alır. Ya da sadece kısa birşeye bakacağını söyleyip bir Müslümanın bilgisayarını kısa bir süre için ödünç alıp, içinde neler olduğuna bakmayı amaçlar.** Akşama kadar münafığın sinsi gözetlemesi bu şekilde sürüp gider. Sonrasında ise münafık gizlice küfürdeki dostlarıyla bağlantıya geçer ve -küçük büyük- gün boyunca şahit olduğu her şey hakkında edindiği bilgileri onlara aktarır.

Müslümanlar zaten hayatlarıyla, ahlaklarıyla, yaptıkları hayırlı faaliyetleriyle şeffaf bir hayat yaşayan, toplumdaki herkesin iyiliğini düşünen temiz insanlardır. Dolayısıyla da gizlileri saklıları yoktur. Tüm

hayatları, amaçları, çabaları zaten ortadadır. Bu nedenle münafığın elde ettiği bilgiler, münafık ne kadar istese de, Müslümanların aleyhine bir sonuç getirmez.

Ancak münafık şeytani bir eylem yapabilmiş olmanın verdiği kendine güven ve küfürdeki dostlarının gözüne girebilmiş olmanın heyecanıyla, bu yaptıklarından dolayı kendi kendine sevinir. Oysaki **şeytanla ve küfürle yaptığı her işbirliği dünyada da ahirette de onun aleyhine olacaktır. Müslümanlar ise, münafığın tüm sinsi oyunlarına ve tuzaklarına rağmen mutlaka galip geleceklerdir.** Allah bir ayette inkar edenlere Müslümanların aleyhinde kesinlikle yol vermeyeceğini şöyle bildirmiştir:

> **Allah, kıyamet günü aranızda hükmedecektir. Allah, kafirlere müminlerin aleyhinde kesinlikle yol vermez. (Nisa Suresi, 141)**

MÜNAFIK, İSTİHBARAT TOPLAYABİLMEK İÇİN ÇOK SESSİZCE HAREKET EDER

Müslümanlardan istihbarat edinip, öğrendiklerini küfürdeki yandaşlarına iletmeyi kendince çok **'kutsal bir görev gibi'** gören münafık, bu faaliyetlerini yaparken **'çok sinsice ve sessizce hareket etmeye'** büyük özen gösterir.

Münafık için istihbarat akışını sağlamak çok önemlidir çünkü ancak bu şekilde Müslümanların faaliyetlerinin önünü kesebileceğini düşünür. Örneğin münafık, Müslümanların Allah yolunda, İslam adına yapacağı hayırlı bir faaliyeti öğrenir. İslam'a fayda sağlanmasını ve Müslümanların başarılı olmalarını asla istemediği için, bunu hemen ya telefonla ya da internet üzerinden bir mesaj programıyla diğer yandaşlarına bildirir. Tabii ki bu istihbaratı edinirken çok ustaca hareket eder. Müslümanların yanlarına **'kendini hiç sezdirmeden'** ve **'adeta bir yılan gibi sessizce'** girer.

Çünkü **münafık aslında Müslümanların kendisinin münafık olmasından şüphelendiklerini bilir.** Eğer yanlarına **'ses yaparak'** girerse Müslümanların dikkatli konuşacaklarını bildiği için, ufacık bir ses bile çıkarmadan Müslümanların özel sohbet ortamlarına dahil olur. **Kuran ahlakını yaşayan samimi ve normal bir Müslüman bir ortama girdiğinde hemen oradaki diğer mümin kardeşlerine selam verir, hal hatır sorar. Ama münafık bilgi toplayacağı vakit, bunu özellikle yapmamaya çok özen gösterir. Müslümanların bulunduğu bir odaya sesini çıkarmadan girer, bir duvarı ya da bir eşyayı siper ederek o ortamdaki Müslümanların kendisini göremeyeceği bir yere oturur. Ya da kapalı kapıların arkasında bir yerlerde ayakta durup sanki başka bir işle meşgulmüş gibi bir pozisyon alır.**

İster ki Müslümanlar onun varlığını fark etmeden konuşsunlar, o da böylece onların bütün faaliyet planlarını öğrenebilsin. Bu şeytani azim münafığın bedenine o kadar işlemiştir ki, bu konuda en ufak bir boş bulunması ya da dikkatsizliği olmaz.

Münafıkların bu gibi sinsi çabaları, tarihte birçok önemli olayda etkisini göstermiştir. Birçok suikastın ve saldırı planının hayata geçirilmesinde, toplumların kargaşaya sürüklenip savaşlar çıkarılmasında hep münafıkların bu sessizce yanaşıp bilgi toplama faaliyetlerinin etkisi olmuştur.

Bu nedenle **Müslümanlar, münafık olmasından şüphelendikleri kişilerin yanında çok itinalı davranmalı ve münafığın sessiz ve gizli bir şekilde yanaşıp sinsice oyunlar oynamasına karşı dikkatlerini tamamen açmalıdırlar. Münafıkların, öğrendikleri takdirde engel olabilecekleri, fitne çıkarabilecekleri hayırlı faaliyetlerin, Allah yolundaki hayırlı çalışmaların bilgisinin bu insanlara ulaşmasına asla izin vermemelidirler.**

MÜNAFIĞIN İSLAM YERİNE SAPKIN İDEOLOJİLERİ GÜÇLENDİRME ÇABASI

MÜNAFIK, KENDİNCE İSLAM'I ZAYIFLATABİLMEK İÇİN DİNE MUHALİF OLAN HER TÜRLÜ SAPKINLIĞI DESTEKLER

Münafıkların Müslümanlarla birlikte olduklarında mutlaka **'fitne çıkarmak için çaba harcayacaklarını'** Kuran'da Allah bildirmiştir (Tevbe Suresi, 47). İşte münafığın en başarılı olduğu alan **'fitne'**dir. Çünkü münafık, tıpkı şeytan gibi, karanlık ve psikopat ruhlu bir varlıktır. Sürekli şeytanın kontrolünde olduğu için, nerede fitne varsa, oraya koşarak gider. Hayırla, güzellikle, Müslümanların menfaatine yönelik işlerle, İslam'a samimi hizmet etmekle ise hiç ilgilenmez. **Şeytani bir dürtüyle, nerede pis, itici ve yanlış işler varsa, oraya yönelir. Olumsuzluklar, anormallikler, sapkın tavır ve düşünceler, münafığı mıknatıs gibi çeker. Allah'ın beğenmediği, Müslümanların sakındıkları her ne varsa ona yatkınlık gösterir.** Bir Müslümanın aklına hayaline bile gelmeyebilecek akıl dışı, sapkınca düşünce ve davranışlar, münafık için son derece olağandır.

Müslümanlar Allah'ın belirlediği sınırlar içerisinde yaşayan insanlardır. Kuran ahlakını yaşamakta çok titizdirler. Kuran'a uygun düşünür ve Allah'ın beğendiği şekilde yaşarlar. İnkar edenler ise, **'sınırları olmayan', 'kendi kurallarını kendileri belirleyen', 'Kuran ile bildirilen ahlak anlayışını tanımayan'** insanlardır. Fakat onlar, insanlardan gizlemeksizin, ne düşündüklerini, olaylara nasıl baktıklarını ve nasıl yaşadıklarını açıkça söylerler.

Münafıkların inkar edenlerden daha tehlikeli olan yönü ise, **'kendilerini Müslüman gibi gösterip gerçeği gizlemeleri'**dir. İkiyüzlü ve sinsi olmalarıdır. Dış görünüşleriyle Müslümanlara benzemelerine rağmen, içlerinde adeta bir başka şeytani karakter vardır. Allah bir ayette, onların bu yönünü, **"Sen onları gördüğün zaman cüsseli yapıları beğenini kazanmaktadır. Konuştukları zaman da onları dinlersin. (Oysa) Sanki onlar (sütun gibi) dayandırılmış ahşap kütük gibidirler. (Bu dayanıksızlıklarından dolayı da) her çağrıyı kendileri aleyhinde sanırlar. Onlar düşmandırlar, bu yüzden onlardan kaçınıp sakının. Allah onları kahretsin; nasıl da çevriliyorlar."** (Münafikun Suresi, 4) sözleriyle anlatmıştır.

Dış görünüşleri Müslümanlara benzeyen bu insanlar, süslü konuşmayı başarsalar bile, ayetin ifadesiyle gerçekte **'ahşap kütük'** gibi olan, dayanıksız, güçsüz, kişiliksiz, haysiyetsiz varlıklardır. Allah bu ayetle onların **'düşman'** olduklarını açıkça vurgulamıştır. Öyleyse münafıklar düşmanlıklarını gösterebilecekleri her fırsatı kollayacaklardır. **Müslümanlara her türlü düşmanlık ve kötülüğü yapabilmek için hazırdırlar**. Bunun için **'anormallikten, sapkınlıktan ve sapıklıktan kaçınmaz'**; bu özellikteki **'tehlikeli insanlarla bağlantıda olmakta da bir sakınca görmezler'**. Hatta bu tarz tehlikeli, ürkütücü kişilerle yakın ilişkiler kurmak, münafıkların ruhuna **'küfri bir heyecan'** verir. Yaptıkları hainlikten ötürü, **'şeytani bir haz'** duyarlar.

Müslümanlar ise, anormal, sapık ruhlu ve sapkın insanların karanlık dünyasından şiddetle kaçınırlar. Onlarla iletişimde olmaktan, aynı havayı teneffüs edip aynı ortamda bulunmaktan bile haya ederlerken; münafıklar bunun tersini yapmayı gizli bir başarı gibi görürler. Bu aynı zamanda da, onların kendilerine olan şeytani güvenlerini artırır. Hainliklerinin katlanarak artması, onların münafıklıktaki derecelerini de artırırken, bu durum onlara da büyük bir özgüven verir.

Müslümanlar her konuyu mutlaka Kuran ahlakı ile değerlendirirler. Diğer **'insanların ne düşündükleri'**, **'çağın gerekleri'**, **'hayatın gerçekleri'**, **'modernite'**, **'aydınlanma'**, **'reform'**, **'çağa uyma'** gibi mantıklar geçersiz olur. Eğer **Allah bir fiil, eylem, hareket, tavır, olay, kişi ya da kişileri sevmiyorsa, Müslüman da sevmez. Allah bir konuyu nasıl değerlendiriyorsa, Müslüman da aynı bakış açısıyla bakar.**

Dolayısıyla iman eden bir insan, **'sapkın bir tavra karşı sözde hoşgörülü, anlayışlı, merhametli olmak gerektiği'** gibi çarpık mantıkların, şeytanın telkinlerinden kaynaklandığını bilir. Elbette ki **Müslümanlar, bir toplumdaki en merhametli, en anlayışlı, en hoşgörülü insanlardır. Fakat doğru-yanlış kıstasları hep Kuran'a göredir.** Dolayısıyla Kuran'a göre sapkınlık olarak tanımlanmış, **Allah'ın gazaplandığını bildirdiği sapıkça eylemleri benimsemiş insanlara, -sözde merhametli olmak adına- asla saygı ve kabullenme ile yaklaşmazlar.**

Ancak tabi ki bu, o insanlara ne manen ne de fiziksel anlamda yapılacak bir zulmü hoş karşılama anlamına gelmez. Müslüman her türlü yanlışın, 'fikir ile düzeltilmesi' gerektiğini savunur. Ne baskı ne de zor kullanarak kimsenin kimseye bir düşünceyi kabul ettirmeye ya da bir sapkınlıktan vazgeçirmeye çalışması doğru değildir. Ama elbette ki bu, 'merhamet' adı altında o insanları desteklemeyi de gerektirmez.

İşte bu nedenle bir Müslüman böyle bir durumda safını ve fikirlerini net olarak belli eder. İnsanların büyük çoğunluğu bir sapkınlığı desteklese bile, inanan insanlar Allah'ın belirlediği ölçü ile hareket eder ve olaylara mutlaka Kuran ahlakının gerektirdiği şekilde yaklaşırlar.

MÜNAFIK, İSLAM'IN YERİNE SAPKIN BİR ANLAYIŞI YERLEŞTİREBİLMEK VE KÜFRÜN GÖZÜNE GİREBİLMEK İÇİN HOMOSEKSÜELLİĞE DESTEK VERİR

Homoseksüelliğin Kuran'a göre son derece **'çarpık ve sapkın bir eylem'** olduğu açıktır. Tarih boyunca Müslümanların bu konudaki tavırları hep çok net olmuştur. **Homoseksüelliğin 'haram ve aynı zamanda da çirkin bir iğrençlik olduğu' tüm Müslümanlar tarafından bilinmektedir.** Münafıkların bu konudaki tavırları ise Müslümanlarınki gibi değildir. **Münafıklar, Allah'ın beğendiği ahlakı çirkin, beğenmediği tavırları ise güzel görürler.** Müslümanların yaşam şeklini değil, inkar edenlerin hayat tarzını beğenirler. **İslam ahlakını, batıl ya da sapkın fikir ve davranışlarla tahrif edebilmek için mücadele ederler.** Güç ve itibarı, hak olanda değil, zahiren o sırada kim daha güçlü görünüyorsa onun yanında ararlar.

Münafıklar haysiyetsiz ve onursuz insanlar oldukları için nerede bir anormallik, iticilik, yanlışlık, nifak, fitne, sapkınlık varsa onun içine adeta balıklama dalarlar. Allah'ın hoşuna gitmeyen, Allah'ın beğenmediği ne varsa, tüm bu eylemler, münafıkları mıknatıs gibi çeker. Yanlış, sapkın ve karanlık her türlü kişi ya da eylem, münafıkların yaşam alanının önemli parçalarıdır. Bu nedenle **mutlaka bu tarz sapkın kişi ya da topluluklarla bağlantıya geçer ve karanlık olaylarla iç içe olmaya çalışırlar.** İşte **'homoseksüellik'** de bunlardan biridir. Münafıklar **'iğrenç bir sapıklık'** olduğunu bildikleri halde, **'homoseksüel insanlarla dost olmaktan, onlara sempati beslemekten, onların taraftarı olmaktan'** gizli bir zevk alırlar. **Bu şeytani sempatileri, yaptıklarının, Allah'ın hoşuna gitmeyen, Kuran'a aykırı bir eylem olduğunu bilmelerinden kaynaklanır.**

Çünkü münafıklar şeytanın kendilerine güzel gösterdiği tüm kötülüklerin peşinden gider ve zamanla **'şeytanın oyuncağı'** haline gelirler. **İşte şeytanın münafıkları kışkırttığı konulardan biri de, 'homoseksüel insanlara sempati duymaları' ve 'onları destekleyen bir tavır göstermeleri'dir.** Normal şartlarda bu insanların iğrenç ve ahlaksız tavırlarından tiksinip onlardan uzak durmayı istemeleri gerekirken; **münafıklar onlarla dostluklar kurup, bağlantı halinde olmaktan şeytani bir zevk alırlar.**

Münafıklar zahir ve sığ insanlardır. Yalnızca anlık çıkarlarını gözetirler. Küfre karşı ise, büyük bir özenti içindedirler. Yaşadıkları toplumun önde gelen, tanınmış ve popüler inkarcılarını gözlerinde çok büyütürler. Özellikle

de kendi sinsi arayışlarına uygun, **'kirli, karanlık ve illegal işler çeviren derin devlet mensuplarına, gizli örgüt üyelerine ve illegal istihbarat servislerinin kullandığı insanlara'** karşı müthiş bir hayranlık duyarlar. **Allah'ın sonsuz gücüne değil, işte bu karanlık dünyada gizli işler çeviren insanların gücüne güvenirler.** Kendi zayıf akıllarıyla dünyayı bu insanların yönettiğine ve galip gelecek olanın da mutlaka bu şeytani sistem olduğuna inanırlar.

İşte gıpta ve özlemle izledikleri bu kirli dünyanın insanları, münafıklarda çok derin bir heyecan oluşturur. Özenti bir ruhla, bu insanlara hayranlıkla yaklaşır ve onlara kendilerini beğendirebilmek için ne gerekiyorsa yapmaya çalışırlar. **Güç sahibi gördükleri bu insanların küçücük bir takdir ya da beğenisini kazanabilmek için, her türlü küfri görüş ve fikri hiç tereddüt etmeden savunurlar.**

Bunun yanı sıra, münafıklar küfre benzemenin, kendilerince onlara **'modern, ileri görüşlü ya da özgürlükçü bir kimlik kazandıracağını'** sanırlar. İşte günümüzde, **'sözde modernlik adına'** İslam'da hiçbir şekilde yeri olmayan sapkın eylemleri savunan ve böylece kendilerini **'dine önem vermeyen Müslüman'**lar olarak tanıtarak küfürle derin dostluklar kuran, **'sahte Müslüman'** modeli de vardır.

Küfre özenen bu sahte Müslümanların sapkın yaklaşımlarının da katkısıyla, günümüzde homoseksüellik, dünya çapında geniş kitleler tarafından desteklenir ve meşru görülür hale gelmiştir. Ve bu durum, münafığın tam da aradığı gibi bir fırsattır. Münafık **cinsi sapıklara, homoseksüellere ve bunlar gibi her türlü sapkın hayat tarzına destek vererek, bu sapkın ideolojileri meşrulaştırmaya çalışır.** Münafıkların böylesine aşağılık bir eyleme göz yummalarının sebebi ise, **'bazı münafıkların kendilerinin de bu sapkınlığa eğilimli olmaları', 'bazılarının da toplumda sözde 'modern', 'aydın', 'özgürlükçü' bilinmek istemeleri'**dir. Bazıları da kendilerini **'dindar olmayan ve küfre sempati duyan bir Müslüman'** olarak tanıtmak amacıyla homoseksüellere destek verirler.

Münafıkların bu tercihlerinin altında yatan sebep ise, **'küfre karşı son derece ezik, özenti, kompleksli insanlar olmaları'**dır. Allah'ın gücüne güvenip dayanmadıkları için, gücü, **'o sırada toplumda popüler olan fikirlerde, insanlarda, ideolojilerde'** ve **'trend olarak kabul edilen konularda'** ararlar. Toplumda öne çıkmış, meşhur olmuş, kendilerince kaliteli ve aydın olarak gördükleri insanların gözlerine girebilmek için, onların destek verdiği kesimlere ya da konulara münafıklar da arka çıkarlar.

İşte bu sapkın ve şeytani bakış açıları nedeniyle, **'homoseksüelliği doğal karşılamak, bazı kişiler için, sözde aydın olmakla eşdeğer'**dir. Homoseksüelleri ko

rumanın, sözde **'sahip çıkılması gereken bir insan hakları sorunu'** olduğunu savunurlar. Aslında bu, münafığın kompleksli ve ezik ruh halinin bir yansımasıdır. Münafıklar küfürdeki önde gelenler arasında yer edinebilmek ve onlar sayesinde birtakım maddi imkanlara kavuşabilmek için, **'homoseksüel sapıklara karşı da şirin görünmeye çalışırlar'**.

'Dini içten tahrif etmeyi ve insanları İslam ahlakından uzaklaştırmayı' amaçlayan münafıklar, bu sapkınlıklardan istifade ederek, **İslam dinini dejenere edebilmeyi hedeflerler.** Çirkin yalanlarla, **'bir Müslümanın da homoseksüelliğe sıcak bakabileceği ve bu insanların haklarını savunabileceği'** imajını vererek, kendilerince **'İslam'a sapkın bir yorum ve anlayış getirebilmeyi'** umarlar. Çünkü gerçek din, onların kafalarındaki şeytani, küfri ve nefsani sisteme uymamaktadır. Bu yüzden de **münafıklar, kendi sapkın yorumlarıyla hep dini kendi kafalarına uydurmaya çalışırlar. Bunun için de küfrün ahlaksızlıklarından istifade ederek bu sapkınlıkları dinin içine sokmaya çalışırlar.**

Bunun için **'homoseksüel evliliklerine'**, **'homoseksüellerin kendi sapkınlıkları doğrultusunda gayri meşru ilişkiye girerek, yine kendileri gibi homoseksüel kimseler yetiştirmek üzere evlat edinmeleri' gibi iğrenç, sapkın ve tehlikeli eylemlere destek verirler.** Oysaki çok açıktır ki bu iğrenç ortamda, ciddi şekilde **'çocuk tacizleri'** söz konusu olacak ve bu çocuklar bu şekilde büyük bir tehlikeye atılacaklardır. Sonrasında ise, -pek çok araştırmanın da ortaya koyduğu gibi-, **homoseksüel insanların çoğunun ellerine bırakılan bu çocuklar**, nihayetinde **'psikiyatrik bozukluklar'**, **'madde bağımlılığı' gibi rahatsızlıklara maruz kalacaklardır. 'Cinsel saldırıya ve intihara meyilli insanlar haline gelme'** ve **'AIDS gibi cinsel yolla bulaşan hastalıklara yakalanma riskleri'** de ortaya çıkacaktır. Örneğin şu an **ABD'de eşcinsel çiftler ve onlarla birlikte yaşayan çocukların toplam sayısı 94.627'dir.**

Ebeveynlerinden birinin evlat edindiği çocuk ile eşcinsel ilişkiye girdiği çocuk sayısı ise 6 ila 14 milyon arasında değişmektedir. İşte çocukların maruz kaldığı bu korkunç tablo bile, durumun vahametini anlamak için yeterlidir.

İslam dünyasındaki münafıkların da destek verdiği bu sinsi oyunları fark eden Müslümanların üzerindeki sorumluluk ise çok büyüktür. İman edenler, sapkınlık içindeki bu insanlara akılcı bir üslupla, yaptıklarının bir **'hayasızlık ve ahlaksızlık olduğunu'** anlatmalı ve onları doğruya çağırmalıdırlar. **Bu iğrenç fiilin çirkinliğini anlatarak insanları eğitmeli ve bu sapkınlığın toplum içinde yayılmasına engel olmalıdırlar. Eğer bu iğrençlik iyi açıklanır ve toplumların bu anormalliği anlamaları sağlanabilirse, cahil insanların bu sapkınlığa eğilim göstermeleri geniş çapta engellenmiş olacaktır.**

Dolayısıyla homoseksüelliğin meşru gösterilmesine, teşvik edilip özendirilmesine karşı ciddi bir fikri mücadele yürütülmesi gerekir. Müslümanların sorumluluğu, toplumdaki bu gibi tüm sapıklıkların ve sapkın eylemlerin önüne geçmek için, doğruyu anlatan tebliğ faaliyetleri yürütmeleridir. **Allah'ın gazaplandığı ve sapkınlık olduğunu bildirdiği bir eylem, Müslümanların sadece uzak durmaları gereken değil, aynı zamanda da doğrusunu anlatmakla yükümlü oldukları bir durumdur. Ancak elbette ki, bazı cahil kimselerin bu sapkın insanlara fiilen zulmetmeleri ve zarar vermeleri de, asla kabul edilemeyecek çok çirkin ve yanlış yaklaşımlardır.**

ADNAN OKTAR: "İster homoseksüel olsun, ister hırsız olsun, ister katil olsun bir insanı başka bir insanın öldürme hakkı yoktur. Kanun hukuk vardır. Kanunla hukukla olaylar belirlenir, öldürmek, asmak, kesmek, bombalamak, kurşunlamak bunlar vahşiyane yöntemler, ilkel yöntemler. Fikirle, düşünceyle mesela biz tamam homoseksüelliğin yanlış olduğunu anlatıyoruz. Nasıl anlatıyoruz? Kuran'la anlatıyoruz. Vicdana, akla, basirete, ferasete hitap edecek şekilde anlatıyoruz. Ama kurşunlamak, bombalamak bunlar vahşet, bunlara şiddetle karşıyız. **Her türlü şiddeti şiddetle kınıyoruz. Her türlü dehşeti, vahşeti Müslüman kabul edemez. Müslümanlık, Kuran'daki Müslümanlık, barış dinidir, sevgi dinidir. Kimsenin inancına, fikrine müdahale yok.** Kim ne yaparsa yapsın şahsi cezalandırma olmaz, daima kanunla hukukla." (A9 TV, 12 Haziran 2016)

ADNAN OKTAR: **"Allah'ın kendilerine karşı gazaplandığı bir kavmi veli (dost ve müttefik) edinenleri görmedin mi?..."** (Mücadele Suresi, 14) diyor Allah. **Müslümanlar homoseksüelliğe karşı, Darwinizm'e karşı. Ama münafık onları veli ve dost ediniyor. Nerede bir derin devlet mensubu, nerede bir oyuncu, yalancı, küstah bir züppe, İslam'a kötülük yapmak isteyen, pislik insanlar varsa, münafık gidip hayret edici şekilde onları bulur.**

Onun bulduğunu da Müslüman fark ederse, oradan o şer odaklarını fikren etkisiz hale getirebilir. Yoksa Müslüman pislik insanları kolay kolay bulamaz. Onları ancak münafığın bağlantısıyla teşhis edebilir. Çünkü münafık aynı zamanda '**avcı köpeği gibidir**'. Küfrün en pislik adamlarını o bulacağı için, onun bulduğunu da Müslüman teşhis edip, ilimle irfanla etkisiz hale getirir. Yoksa Müslüman nereden bulsun onları? Ama münafık, şeytani bir güçle o kokuyu alır." (A9 TV, 12 Mayıs 2016)

MÜNAFIKLARIN VE İSLAM KARŞITLARININ MEVLANA MERAKI

İslam dinine açıkça tavır almış olan bazı kişilerin Mevlana'nın bazı görüşlerine yoğun ilgi ve açık bir sempati göstermeleri oldukça dikkat çekicidir. Allah'a, Sevgili Peygamberimiz (sav)'e ve dinimizin bütün kutsallarına yönelik saldırgan bir tutum içinde olan, hatta **'her türlü dini düşünceye karşı olduklarını'** açıkça söyleyen kimi şahısların, **'Mevlana'nın görüşleri ve eserleri hakkında tam zıttı bir yaklaşım göstermeleri'** yakından incelenmesi gereken bir husustur.

İslam'a karşı olan bu kişilerin yanı sıra, **'kendilerini Müslüman olarak tanıtan ama dine karşı soğukluklarıyla dikkat çeken münafık karakterli kimselerin de, aynı şekilde Mevlana'nın görüşlerine sıcak yaklaşmaları'** dikkat çekicidir.

Bu durumun sebeplerini anlamak içinse, öncelikle Mevlana'nın eserlerinin ve görüşlerinin daha yakından incelenmesi gerekir.

Bilindiği gibi **Mevlana Celaleddin Rumi** 13. yüzyılda yaşamıştır. En önemli eserlerinden biri **Mesnevi'**dir. **Onun vefatından sonra derlenmiş ve yazılmış olan bu eserdeki görüşlerin ne kadarının Mevlana'ya, ne kadarının başkalarına ait olduğu tartışmalı bir konudur. Bazı tarihçiler 'Mesnevi'yi Mevlana'nın oğlunun yazıp babasına malettiğini', bazıları da 'Mesnevi'nin 3 ayrı kişi tarafından kaleme alındığını öne sürerler.**

Mesnevi'nin gerçek yazarı kim olursa olsun, bu eserde Kuran'a uygun olmayan çok fazla anlatım vardır. Bu anlatımlarda, Kuran'da açıkça **'haram'** olduğu bildirilen bazı fiillerin, **'İslam'a göre sözde meşru olduğu'** öne sürülmektedir. Çok açık ve uygunsuz üsluplarla, **'homoseksüelliği ve çocuklara tecavüz edilmesini içeren kıssalar anlatılmakta', 'kadınlar aşağılanarak cinsiyet ayrımcılığı yapılmakta', 'şarabın helal olduğu savunulmakta', 'Mesnevi'nin kutsal bir kitap olduğu öne sürülmekte', 'yaşamın evrimle meydana geldiği belirtilmekte', 'Mevlana'nın Peygamber olduğu ima edilmektedir'.** Oysaki bunlar, İslam'a ve Kuran hükümlerine tümüyle zıt görüşlerdir.

İşte İslam karşıtlarının ve Müslüman görünümü altında İslam'ı hedef alan kimselerin Mevlana merakının sebebini tam da bu noktada aramak gerekir.

Mesnevi'deki İslam'a zıt olan görüşler, Mevlana'nın şahsına ait olmayabilir. Ve bu bölümleri ekleyenler de bunu cahilliklerinden ya da bilgisizliklerinden dolayı yapmış olabilirler. Ancak, her halükarda, Mevlana'ya atfedilen; Kuran'a ve Türk-İslam ahlak anlayışına uygun olmayan anlatımların 'sözde İslam adına' yayılması hem dini hem de toplumsal açıdan büyük bir tehlikedir. İslam hakkında yeterli bilgiye sahip olmayan kimi Müslümanlar, karşılaştıkları bu durum dolayısıyla bir 'zihin karışıklığı' yaşayabilir ve bilinçsizce Kuran'ın ilkelerinden ve inançlarından uzaklaşabilirler.

Dahası bu durum, İslam'ı kendi şirk inançları doğrultusunda tahrif etmek isteyen münafıklar için çok müsait bir zemin oluşturmuştur. **Mevlana Celaleddin Rumi'nin eserlerine -muhtemelen sonradan eklenmiş olan- bu anlatımlar,** kendilerini Müslümanmış gibi göstererek **İslam'a zarar vermeye çalışan münafıklara önemli bir 'hareket alanı ve kamuflaj' sağlamaktadır.** Tarihin her döneminde Allah'a şirk koşan ideolojileri savunarak İslam'ı dejenere etmeye çalışan kimi münafık karakterli insanlar, asrımızda da bu amaçla **Mesnevi'deki Kuran'a muhalif olan anlatımları kullanmaktadırlar.**

'Müslüman ismi taşıyan' ama 'kendilerini Müslüman olarak görmeyen' bu kişiler Mevlana'nın eserlerini ve fikirlerini referans göstererek 'sözde din adına' İslam ahlakına aykırı inançların ve düşüncelerin savunuculuğunu yapmaktadırlar.

Kuran ahlakıyla ilgisi olmayan düşüncelerin ve davranışların Müslümanların inanç dünyalarına sokulmaya çalışılması çok ciddi bir **'tehlike'**dir. Bu nedenle **'İslam'a hiçbir şekilde uygun olmayan bir felsefenin yanlışlığının deşifre edilmesi' son derece önemlidir.**

ADNAN OKTAR: "**Münafıklar ve kalplerinde hastalık olanlar şöyle diyorlardı: 'Bunları (Müslümanları) dinleri aldattı"** (Enfal Suresi, 49) yani "**din bunları yanlış yola sürüklemiş.**"diyorlardı. Kendi züppe kafasının doğru olduğuna inanıyor. Onun için mesela münafıklara **bakıyoruz Müslümanları 'Darwinist' yapmaya çalışıyorlar, 'homoseksüel' yapmaya çalışıyorlar, 'Rumi' yapmaya çalışıyorlar.**

Kardeşim, Kuran bize yeter. Homoseksüellik çok iğrenç bir eylem. Cenab-ı Allah'ın tabiriyle, 'iğrenç bir hayasızlık'. Müslümanın asla kabul etmeyeceği 'iğrenç bir pislik'. Kuran'daki ifadeler bunlar." (A9 TV, 25 Mayıs 2016)

ADNAN OKTAR: "**Bediüzzaman diyor ki; "Nifak perdesi altında, münafıklık perdesi altında Risalet-i Ahmediyeyi (a.s.m.) inkâr edecek"** -hâşâ- "Süfyan namında müthiş bir şahıs ehl-i nifakın başına geçecek." Yani küfrün başına geçecek. **Nifak nedir? 'Münafık'**. Münafıkların başına geçecek. Bu olayı organize ediyor. Yani dünya derin devletinin başı olarak düşünün. Onların İslam alemindeki casusu olarak düşünün. **"Şeriat-ı İslâmiye'nin tahribine çalışacaktır."** Ne yapacak? **Müslümanlara 'homoseksüelliği öğretecek'**. '**Rumilik**' adı altında sapkın bir din anlayışı meydana getirmeye çalışacak. '**Darwinizm**'i öğretecek, Allah'sız Kitapsız'larla dost olacak. Allah'sızlığın propagandasını yapacak. **"Şeriat-ı İslâmiye'nin tahribine çalışacaktır.**"

"Ona karşı, Âl-i Beyt-i Nebevî'nin silsile-i nuranîsine bağlanan" yani **"Peygamberimiz (sav)'in soyuna silsileyle bağlanan."** Demek ki Hz. Mehdi (as)'ın silsilesi belli olacak. Çünkü bak, **"silsileyle bağlanan"**, "silsile-i nuranîsine bağlanan". **"Silsile"** diyor. **"Lafla değil, silsileyle, "bağlanan ehl-i velâyet"** yani veliler. **"Ve ehl-i kemâlin başına geçecek"** Yani âlimlerin, ulemanın ve kâmil insanların başına geçecek.

Ehl-i kemal ayrı bir şeydir. Kemalat. Bakın, **"Ehl-i velâyet ve ehl-i kemâlin"** diyor. Ehl-i velayeti ayırıyor. Bir de **"Ehl-i kemâlin başına geçecek"** diyor. **"Âl-i Beytten"** Peygamberimiz (sav)'in soyundan, ismini de veriyor. **"Muhammed Mehdî isminde"** şahıs, şahsı manevi değil. Bakın, **"ismini veriyorum"** diyor. **"Muhammed Mehdî isminde bir zât-ı nuranî"** zat, insan. Şahs-ı manevi değil. **"Zat-ı nurani, o Süfyanın şahs-ı mânevîsi olan"** Şahs-ı maneviyi kabul ediyor. Süfyan, şahs-ı manevi olacak ama **"Mehdi şahıs olarak gelecek"** diyor. **"O Süfyanın şahs-ı mânevîsi olan"** demek ki Süfyan ölmüş olacak Hz. Mehdi (as) devrinde. Bak, şimdi **"O Süfyanın şahs-ı mânevîsi olan cereyan-ı münafıkaneyi"** münafıklık cereyanını **"etkisiz hale getirip, dağıtacaktır."** Altıncı İşaret, *Mektubat*, s. 56-57'de Bediüzzaman söylüyor. Şu an bu yapılıyor işte. Münafıklar her yerde kıstırılıyor." (A9 TV, 1 Haziran 2016)

LUT KAVMİ'NDEKİ MÜNAFIKLAR DA HOMOSEKSÜELLİĞİ DESTEKLİYORLARDI

Geçmişteki münafıkların yaşamlarıyla günümüz münafıklarının ilgilendikleri konular, tarzları, yapıları, karakterleri, tavırları büyük paralellik gösterir. Dolayısıyla **günümüzdeki münafıkları iyi teşhis edebilmek için, geçmiş münafıklara bakmak, onların durumlarını da incelemek gerekir.** İşte şiddetli bir sapkınlık ve Allah'ın bir kavmi topluca azaplandırma sebebi olan **'homoseksüelliğin meşrulaştırılmasında, yaygınlaştırılmasında ve normal karşılanmasında, münafıkların da rolünün büyük olduğu'**, Kuran'daki geçmiş kavimlerin kıssalarında anlatılmaktadır.

Tarihte **'homoseksüellik'** denildiğinde ilk akla gelen, elbette ki **'Lut Kavmi'**dir. Allah bu gerçeği Kuran'da şöyle bildirmektedir: **"Hani Lut kavmine şöyle demişti: 'Sizden önce alemlerden hiç kimsenin yapmadığı hayasız-çirkinliği mi yapıyorsunuz?"**

Ayetin ifadesinden anlaşılacağı gibi, **Lut Kavmi'nden önce homoseksüellik hiçbir kavimde görülmemiştir. Bu, Allah'ın beğenmediği şiddetli bir sapkınlıktır.** Lut Kavmi'nde homoseksüellik yaygındır ve bu kavim Hz. Lut (as)'ın uyarılarına rağmen bu sapkın davranışlarını düzeltmedikleri ve azgınlıklarına devam ettikleri için helak edilmişlerdir. Kuran'da Hz. Lut (as)'ın, bu homoseksüel sapkın güruhu uyarıp doğru yola çağırdığı şöyle haber verilmiştir:

> **Siz insanlardan (cinsel arzuyla) erkeklere mi gidiyorsunuz? "Rabbinizin sizler için yaratmış bulunduğu eşlerinizi bırakıyorsunuz. Hayır, siz sınırı çiğneyen bir kavimsiniz. (Şuara Suresi, 165-166)**
>
> **Gerçekten siz kadınları bırakıp şehvetle erkeklere yaklaşıyorsunuz. Doğrusu siz, ölçüyü aşan (azgın) bir kavimsiniz. (Araf Suresi, 81)**

Homoseksüelliği meşru görüp uygulayanlar, açıkça Allah'ın sınırını çiğnemektedirler. Çünkü Allah Kuran'da bu sapkınlığı **'haram kılmıştır'**. Ancak Lut Kavmi **'azgın bir kavim'**dir. Bu davranışlarından vazgeçmedikleri gibi, kendilerini doğru yola çağıran, gerçekleri açıklayıp, yaptıklarının yanlış olduğunu anlatan Peygamberlerini yurdundan sürmekle tehdit etmişlerdir:

> **Dediler ki: "Ey Lut, eğer (bu söylediklerine) bir son vermeyecek olursan, gerçekten (buradan) sürülüp çıkarılanlardan olacaksın." (Şuara Suresi, 167)**

Onların bu azgınlıklarına ve tehditlerine rağmen Hz. Lut (as) kararlılığından taviz vermemiş, aynı şekilde onları uyarmaya devam etmiştir:

> **Dedi ki: "Gerçekten ben, sizin bu yaptığınıza öfke ile karşı olanlardanım. Rabbim, beni ve ailemi bunların yaptıklarından kurtar." (Şuara Suresi, 168-169)**

Lut Peygamber (as)'ın bu tepkisi, homoseksüelliğin asla kabul edilemez, haram bir fiil olmasındandır. Elbette şunu da belirtmek gerekir ki, **'homoseksüelliğe karşı olmak; asla bu insanlara fiilen bir zarar verilmesini meşru görmek anlamına gelmez'.** Yapılması gereken, insanları bu sapkınlığa karşı uyarmak, onlara doğrusunu anlatmak ve bu ahlaksızlığın topluma yayılmasına engel olmaktır.

Homoseksüellik Kuran'da açıkça bildirildiği gibi **'çirkin bir hayasızlıktır'. Böyle bir sapkınlığın toplumda yayılmasına engel olmak tüm Müslümanların sorumluluğudur.** İman edenler bu duruma seyirci kalmamalıdır. **Bu ahlaksızlığın propagandasının yapılmasına göz yummamalı, reklamı yaptırılmamalı, insanlar bu ahlaksızlığa teşvik edilmemelidir. Bilinçsizce bu sapkınlığa destek vermemeleri ve böyle bir ahlaksızlığa eğilim göstermemeleri için, cahil ve bilgisiz insanlar Kuran ile eğitilmelidir.**

Nitekim Hz. Lut (as) da kavmini çok açık, samimi ve anlaşılır bir üslupla uyarmış, onlara yaptıkları işin kötülüğünü, iğrençliğin ve çirkinliğini anlatmıştır. Bu yaptıkları dolayısıyla ölçüyü aşan azgın bir kavim olduklarını ifade etmiştir. Buna karşın kavmi, tehditkar ve azgınca bir yanıt vermiş; Hz. Lut (as) ve yanındaki inançlı insanların, yaşadıkları topraklardan sürülüp çıkartılmasına karar vermişlerdir. Lut Peygamber (as), bu sapkın, homoseksüel, azgın kavimden kendisini ve ailesini kurtarması için Allah'a yönelip dua etmiştir. Allah onun bu duasına icabet etmiş, **'karısı hariç'** Peygamberi ve tüm ailesini kurtarmış, kavminin geri kalanını ise helak etmiştir. Allah bu durumu Kuran'da şöyle haber vermiştir:

> **Bunun üzerine onu ve bütün ailesini kurtardık. Yalnızca geri kalanlar içinde bir kocakarı hariç. Sonra geride kalanları yerle bir ettik. (Şuara Suresi, 170-172)**

Lut kavminin homoseksüellik konusundaki bu sapkınlıkları ve bunun sonucunda da topluca helak olmaları genelde hemen herkes tarafından bilinir. Ancak **bu sapıklığın yaygınlaştırılmasında o 'dönemin münafıklarının oynadığı rol' çoğu zaman dikkatlerden kaçar. Oysa münafıkların bu tehlikeli yönünün tüm Müslümanlar tarafından çok iyi bilinmesi son derece önemlidir.** Zira münafıklar tarihin başlangıcından bu yana, tüm Peygamberlerin döneminde hangi oyun ve sinsi yöntemlerle ortaya çıktılarsa, günümüzde de şeytanın aynı sistemini

sürdüreceklerdir. Dolayısıyla Kuran'da bildirilen münafık karakterine dair her bir detay, tüm Müslümanlar için çok önemli ve yol göstericidir.

Peygamberimiz (sav) bir hadisinde, **"Ümmetim içinde korktuğum şeylerin en korkuncu homoseksüelliktir."** *(İbn-i Mace, Hudûd 12'de)* sözleriyle, bu tehlikeye dikkat çekmiştir. Bir başka hadisinde ise, **'Lut Kavmi'nin yaptığı eylemin en korkunç, en iğrenç ve en tiksindirici şey olduğunu'** söyleyerek kavmini şöyle uyarmıştır:

> ***Lut Kavmi'nin iğrenç fiilini işleyen kimse mel'undur (lanetlenmiştir).*** *(Kütüb-i Sitte Hadis numarası 1604, Ravi: Ebu Hureyre, Kaynak: Rezin)*

Resulullah (sav) ayrıca, **"Allah erkekle cinsi temas kuran adamın yüzüne bakmaz, (onu rahmetinden kovar)"** (*Kütüb-i Sitte, Hadis No : 1607, Ravi: İbnu Abbas, Kaynak: Tirmizi, Rada 12, (1165)*) sözleriyle de yine **'homoseksüelliğin, Allah'ın haram kıldığı bir sapkınlık olduğuna'** dikkat çekmiştir. Bunun yanı sıra **İslam uleması da her dönemde, homoseksüelliğin haramlığı konusunda görüş birliği içinde olmuşlar ve bu konuda hiçbir zaman ihtilafa düşmemişlerdir.** Dolayısıyla hem Kuran ayetlerinden hem de Peygamberimiz (sav)'in hadislerinden homoseksüelliğin çirkin, sapkın, anormal ve buğz edilen, tiksindirici bir eylem olduğu açıkça anlaşılmaktadır.

Bir Kuran ayetinde **"Allah'ın kendilerine karşı gazablandığı bir kavmi veli (dost ve müttefik) edinenleri görmedin mi?..."** (Mücadele Suresi, 14) sözleriyle, münafıkların **'Allah'ın beğenmediği, haram kıldığı fiilleri yapan insanlarla dostluklar kurduklarına'** dikkat çekilmiştir. İşte Hz. Lut (as) döneminde de bu ayet tecelli etmiş, **Peygamber (as)'ın yanında bulunan münafıklar, Lut Kavmi'ndeki homoseksüellere gizlice destek vermişlerdir. Bu sapkın insanların iğrençliklerini rahatlıkla yaşayabilmeleri için, onlara 'istihbarat sağlamış' ve onları güçlendirebilmek için ellerinden geleni yapmışlardır.**

Münafıklar tarihin her döneminde bu sapkın ve kirli ittifakı kurmuş; dönemin homoseksüellerine, iğrenç sapıklarına, sapkın fikirlerine hep destekçi olmuşlardır. Bu sapkınlıkların yaygınlaşması için çaba harcamış, iğrenç hayasızlıkları yapan insanları koruyup kollamış ve bu sapık insanların meşru görülmesini teşvik etmişlerdir.

Ancak sonuç münafıkların aleyhine olmuş; kendilerini çok kurnaz ve akıllı zanneden Lut Kavmi münafıkları Allah'ın azabıyla karşılık bulmuşlardır. Ve böylece Allah onları, sinsice Müslümanları aldattıklarını düşünen tüm münafık güruhuna da ibret kılmıştır.

ADNAN OKTAR: "**Genellikle şizofren bir ruhu vardır; yani homoseksüel ve şizofren karakteri gösterir şeytan.** Bunu bazı yönleriyle görüyoruz zaten Kuran'daki üslubunda. Mesela **Lut Kavmi'ne gelen de şeytandır. Homoseksüel olarak gelmiştir ve oradaki kavmi bozmuştur. Onlara da homoseksüelliği bulaştırmıştır.** O devre kadar tarihte hiçbir kavim bilmiyordu böyle bir sapkınlığı. Lut Kavmi homoseksüelliğin ne olduğunu bilmiyordu**. İlk defa onlara öğreten 'şeytan'dır. İnsan şeklinde gelmiştir. Onları o şekilde yönlendirmiştir.** Melekler gelince, hatta meleklerin de üstüne gidiyorlar orada biliyorsunuz. Şeytan kışkırtıyor onları meleklere yönelmeleri için. **Cenab-ı Allah, biliyorsunuz yerin altını üstüne getiriyor, helak ediyor bu kavmi. Oradaki suç homoseksüelliktir. Lut Kavmi'nin yerle bir edilmesinin sebebi budur; homoseksüel azgınlık. "Siz kadınları bırakıp erkeklere mi gidiyorsunuz?"** diyor Allah. **"Kadınları bırakıp"** ama şu an kadın düşmanlığı var birçok yerde. Kadını bırakmış, o erkeğe yönelmiş artık." (A9 TV, 3 Haziran 2016)

HZ. LUT (AS)'IN MÜNAFIK KARISI, ÇEVRESİNDEKİ İNKARCILARA İSTİHBARAT SAĞLIYOR VE DEVRİN HOMOSEKSÜELLERİNE DESTEK VERİYORDU

Allah Kuran'daki kıssalarla, günümüzde örnekleriyle karşılaştığımızda nasıl bir tepki vermemiz ve nasıl davranmamız gerektiğini anlamamız için bize yol gösterir. **İşte münafıkların homoseksüellerle olan bağlantılarını ve onlara verdikleri desteği anlamak için Kuran'da verilen örneklerden biri de Hz. Lut (as)'ın karısıdır.** Bu kadın Hz. Lut (as)'ın ailesinden biridir ve hatta eşi olmasına rağmen, **münafık karakterli olduğu için, Peygamberin şiddetle mücadele ettiği bu sapkın ve homoseksüel toplumla bağlantıya geçmiştir. Onlarla dost ve sırdaş olmuş ve Peygambere karşı onların safında yer almıştır.**

Hz. Lut (as)'ın eşi, güç ve onurun Hz. Lut (as) ve inananların yanında değil, homoseksüel kavmin yanında olduğuna inanmıştır. Homoseksüellerin, toplumun popüler, önde gelen, zengin ve itibarlı çoğunluğu tarafından kabul edilen ve arka çıkılan bir topluluk olduğunu düşünerek aldanmış ve onlardan yana tavır almasının daha akılcı olduğuna karar vermiştir.

Bu, ezik, özenti ruhlu, çıkarcı, küfre yaranmaya çalışan yaklaşım, münafıkların genel tavrıdır. Kendilerinin **'çok akıllı ve uyanık'**, Müslümanların ise, **'sözde kendi dünyevi çıkarlarını korumayı bilmeyen'** ve ayette bildirildiği gibi **'düşük akıllı'** (Bakara Suresi, 13) kimseler olduklarına inanırlar. Kendileri, güç sahibi sandıkları insanların safında yer alarak dünyadaki çıkarlarını kurtardıklarına; Müslümanların ise güçsüzden yana tavır almakla büyük bir akılsızlık yaptıklarına inanırlar. **Sırf çıkar için, bu iğrenç pisliği benimsemiş insanlarla dostluklar kurmanın ne kadar küçük düşürücü ve aşağılayıcı olduğunun ise şuurunda değildirler.**

İşte Hz. Lut (as) döneminde de, tüm münafık karakterli insanlar gibi, Peygamberin münafık karısı da bu küfri değerlendirmeler ile hareket ediyordu. **Lut Peygamber (as), kavmindeki sapık güruhla mücadele ederken, münafık ahlaklı eşi de, gizliden gizliye homoseksüeller ile birlik olup Peygambere karşı münafıkane eylemler yapabilmenin peşindeydi.** (Hz. Lut (as)'ı tenzih ederiz.) **Peygamber (as)'ın tavrını doğru bulmuyor, ona karşı çıkma pahasına homoseksüellerin safında yer alıp onların savunuculuğunu yapıyordu.** Kavmindeki **homoseksüelleri çoğunlukta gördüğü ve onları daha güçlü bulduğu için, onlardan çıkar elde edebilmeyi umuyordu. "Belki onlar sayesinde güç ve para kazanırım, itibar elde ederim, korunup kollanırım, sırtımı güçlü insanlara dayarım, hayat boyu rahat ederim, önemli insan olurum"** gibi mantıklarla dünyevi hesaplar yapıyordu. Yoksa elbette ki bu sapkın kavmin ahlaksız, tiksinti verici, aşağılık karakterde insanlardan oluştuğunu çok iyi biliyordu. Ama kendisi de **yüksek bir ahlaki değere sahip olmadığı için onların yaptığı iğrenç sapkınlığı umursamıyordu.**

Hz. Lut (as)'ın münafık karısı, istese Peygamberin ve iman edenlerin yanından ayrılıp, hayran olduğu bu sapkın insanların arasında bir yaşam sürebilirdi. Ancak inananlar arasında kalıp, sinsice sapkınlığa destek vermek ve inananlara karşı alçakça oyunlar oynamak ona daha cazip gelmiştir. **Müslümanlar aleyhinde ne kadar hainlik yapabilirse, küfrün ve homoseksüellerin arasında o kadar mühim bir şahsiyet olacağını sanmış, Peygamberin yanında kalarak oyunlarına orada devam etmeyi tercih etmiştir.**

Bu bakış açısıyla hareket eden **Hz. Lut (as)'ın eşi, Peygamberden ve iman edenlerden istihbarat toplayıp, bunları kavmindeki homoseksüellere aktarmayı kendince çok önemli bir görev olarak görmüştür.** İnananlar ile homoseksüel sapıklardan oluşan inkarcı toplum arasında şiddetli bir mücadelenin yaşandığı o günlerde, bu münafık kadın mümin taklidi yaparak, **'topladığı tüm istihbaratı kavmindeki homoseksüellere iletmiştir'**. Sinsice inananlar aleyhinde **'casusluk yapmıştır'**. Alçakça, karaktersizce karşı tarafa '**bilgi taşımıştır'**. **"Peygamber ve yanındakiler sizin hakkınızda şunları konuştular"**, **"Şurada toplanacaklar, bunu yapacaklar" tarzında, gece gündüz sürekli olarak inkar edenlere istihbarat vererek homoseksüellere destek olmuştur.**

İşte **günümüzde de münafıklar**, Kuran'da **"... İçinizde onlara 'haber taşıyanlar' vardır..."** (Tevbe Suresi 47) ayetiyle haber verildiği gibi, **Müslümanlar aleyhine homoseksüel güruha istihbarat taşıyarak destek verirler.** Ayrıca **"Niye homoseksüellere izin vermiyorsunuz?", "Niye onlara özgürlük tanımıyorsunuz?", "Rahatça**

yaşamalarına neden karışıyorsunuz?" gibi sinsi üsluplarla, **İslam'da hiçbir şekilde yeri olmayan bir sapkınlığın meşrulaşması için çabalarlar. Homoseksüellerin ahlaksız olması ise münafığı hiç ilgilendirmez**; o da bunun sapkınlık olduğunu açıkça biliyordur ama ilgilenmez. **Sadece kendi çıkarlarını gözetir. Çünkü hayasızdır; münafığın Allah korkusu, ahlaki değerleri, haysiyetsizlik yapma endişesi ve kendisine saygısı yoktur.**

Peygamberin evinde yaşadığı halde gece gündüz homoseksüellere destek olan ve onlara ortam hazırlayan bu münafık kadın, tüm inananlar için bir ibret vesilesidir. **Bu kadın, yaşadığı dönemde çirkin bir hayasızlık içinde olan homoseksüellerin baş destekçisi olmuştur. Tarihe de böyle geçmiştir. Taberi Tefsiri**'nde bu münafık kadının durumu şöyle haber verilmiştir:

> ***Hz. Lut'un hanımı ise, o da iman etmediği gibi, Luticilik yapanların işlerine yardımcı oluyor, gelen misafirleri bir şekilde onlara haber veriyordu.*** *(Taberi, Zemahşeri, Razi, İbn Kesir, Kurtubî,Tahrim Suresi 10. ayetin tefsiri)*

Hz. Lut (as)'ın münafık karısı, çıkar elde etmeyi umarak homoseksüel kavmine destek vermiş ama bunun sonucunda istediği menfaatlere ulaşamamıştır. **Allah sapkın Lut Kavmi ile birlikte onu da helak etmiştir.** Birlikte saf tuttuğu, korkunç suçlarına ve iğrenç ahlaksızlıklarına ortak olduğu insanlarla birlikte azaba uğramıştır. Peygamber hanımı olması da ona hiçbir fayda sağlamamıştır:

> **Biz de, onu ve ailesini kurtardık, yalnızca karısı hariç; onu geride (azap içinde kalanlar arasında) takdir ettik. Ve üzerlerine bir yağmur yağdırdık. Uyarılanların yağmuru ne kötüdür. (Neml Suresi 57-58)**
>
> **(Elçiler) Dediler ki: "Ey Lut, biz Rabbinin elçileriyiz. Onlar sana kesin olarak ulaşamazlar. Gecenin bir parçasında ailenle birlikte yürü (yola çık). Sakın, hiçbiriniz dönüp arkasına bakmasın; fakat senin karın başka. Çünkü onlara isabet edecek olan, ona da isabet edecektir. Onlara vadolunan (azap) sabah vaktidir. Sabah da yakın değil mi?" (Hud Suresi 81)**

TEVRAT'TA BİLDİRİLDİĞİNE GÖRE, HZ. LUT (AS)'IN KARISI "TUZ DİREĞİ" OLMUŞTUR

Bu olayın Tevrat'taki anlatımı şöyledir:

Ve **Rab, Sodom ve Gomorra üzerine, göklerden "kükürt" ve "ateş" yağdırdı.** Ve o şehirleri, ve bütün havzayı; şehirlerde oturanların hepsini ve toprağın nebatını "altüst etti." Fakat (Lut'un) karısı, onun arkasından geriye baktı ve bir "tuz direği" oldu. Ve İbrahim sabahleyin erkenden kalkıp, Rabb'in önünde durduğu yere gitti. Ve Sodom ve Gomorra'ya ve bütün havza memleketine doğru baktı. Ve gördü. Ve işte yerin dumanı, "ocak dumanı" gibi çıkıyordu. (Tevrat, Tekvin, 19: 23, 28)

[Allah] **Sodom ve Gomora** kentlerini yakıp yıkarak yargıladı. Böylece Allah'sızların başına geleceklere bir örnek verdi. Ama **ilke tanımayan kişilerin sefih yaşayışından** azap duyan doğru adam Lut'u kurtardı. Çünkü onların arasında yaşayan bu doğru adam, **görüp işittiği yasa tanımaz davranışlar yüzünden doğru yüreğinde her gün ızdırap çekerdi.** Görülüyor ki Rab Kendi yolunda yürüyenleri karşılaştıkları denemelerden nasıl kurtaracağını bilir. **Doğru olmayanları, özellikle benliğin yozlaşmış tutkuları ardından giden ve yetkisini hor görenleri cezalandırarak yargı gününe dek nasıl alıkoyacağını da bilir.** (Petrus'un 2. Mektubu, 2:6-10)

HZ. NUH (AS)'IN MÜNAFIK KARISI, KAVMİNİN SAPKINLIKLARINA DESTEK VERİYOR, PEYGAMBER ALEYHİNDE İNKAR EDENLERE İSTİHBARAT SAĞLIYORDU

Hz. Nuh (as), sapkın bir yolda olan kavmini, Allah'ın dinine uymaları ve sapkınlıklarından vazgeçmeleri konusunda defalarca uyardığı halde, onlar Peygamberi yalanladılar ve şirk koşmaya devam ettiler. Ardından da kavminin önde gelenleri **Hz. Nuh (as)**'ı, kendilerince **'onlara karşı üstünlük elde etmeye çalışmak'** ve **'delilik'** gibi iftiralarla karalamaya çalıştılar. Ve onu gözetlemeye, baskı altında tutmaya karar verdiler. Bunun üzerine Allah Hz. Nuh'a, bir gemi inşa etmesini; inkar edenlerin suda boğularak azaplandırılacağını ve yalnızca iman edenlerin kurtulacağını vahyetti.

Allah Kuran'ın, **"Allah, inkar edenlere, Nuh'un eşini ve Lut'un eşini örnek verdi. İkisi de, kullarımızdan salih olan iki kulumuzun nikahları altındaydı; ancak onlara ihanet ettiler. Bundan dolayı, (kocaları) kendilerine Allah'tan gelen hiçbir şeyle yarar sağlamadılar. İkisine de: "Ateşe diğer girenlerle birlikte girin" denildi."** (Tahrim Suresi, 10) ayetiyle, Hz. Nuh (as)'ın karısının da, Hz. Lut (as)'ın eşi gibi, inkar eden kavmiyle birlikte helak edildiğini haber vermiştir.

Çünkü Hz. Nuh (as)'ın karısı da, aynı Hz. Lut (as) Peygamberin eşi gibi münafıklık yaparak, **'Peygambere ihanet etmiş ve dönemin inkarcılarıyla işbirliği yapmıştı'**. Onlara **'Peygamberin ve Müslümanların aleyhinde istihbarat taşımış, kendi toplumundaki zulmeden insanlara iman edenleri ihbar etmiştir'**. *((İbn Cerir) Mevdudi, Tefhimu'l-Kur'an, İnsan Yayınları: 6/369)* Ve Hz. Nuh (as)'a gösterdikleri azgın tavırlarında din düşmanı olan kavmine destek olmuştur. Ayrıca inkarcılarla aynı alçakça iddialarda bulunarak **'Peygamberi 'delilikle' itham etmeye kalkışmış ve ara bozuculuk yapmıştır'. 'Kavmi ile bir olmuş ve kendince Peygamberi alaya almıştır'** (Peygamberi tenzih ederiz). **'Hz. Nuh (as)'ın sır olarak telakki ettiği vahiy haberlerini de müşriklere ve münafıklara duyurmuştur'**. *(Ragıb el-İsfehani, Müfredat: 163)* Sapkın bir yolda olan inkarcı kavmiyle dost olup kirli ittifaklar kurarak onların sapkınlıklarına destek olmuştur.

Hz. Nuh (as)'ın karısının, aynı Lut Peygamber (as)'ın eşi gibi münafıklık yaptığı, **Kurtubi Tefsiri**'nde şöyle anlatılmıştır:

> *Öyle anlaşılıyor ki, **bu iki Peygamber eşi, iman etmiş görünüyor fakat gerçekte iman etmeyip münafıklık yapıyorlardı.** (Kurtubî, Beydavî)*

Hz. Nuh (as)'ın karısı, Allah'ın sevdiği, razı olduğu, cennetiyle müjdelediği mübarek bir Peygamber ile evli olduğu halde; bu yakınlık, ona hiçbir şey kazandırmamıştır. Tam tersine Peygamberin yanında gösterdiği münafık karakteri nedeniyle Allah'ın azabıyla karşılaşmıştır.

İbn Abbas bu hıyanetin şeklini şöyle belirtmiştir: **"Hz. Nuh (as)'ın hanımı, eşine iman etmediği (Peygamber olduğuna inanmadığı) gibi, insanlara onun mecnun olduğunu söylüyordu."** (Taberi, Zemahşeri, Razi, İbn Kesir, Kurtubî, Tahrim Suresi, 10. ayetin tefsiri)

Diğer bir rivayete göre, **Hz. Nuh (as)'ın hanımı, iman edenleri -onlara işkence yapsınlar diye- toplumun güçlü olan zalim despotlarına haber (istihbarat) veriyordu.** (Taberi) (Kurtubî, Beydavî)

MÜNAFIK AHLAKSIZLIĞI VE OYUNLARI

MÜSLÜMANLAR 'VİCDANLARI', MÜNAFIKLAR İSE 'MANTIKLARI' İLE HAREKET EDERLER

İman edenler ile, Müslüman ahlakını yaşamayan insanların hayatlarının her anı birbirlerinden tamamen farklıdır. Bunun en önemli göstergelerinden biri de, inananların **'vicdanlarıyla',** iman etmeyenlerin ise '**mantıkları**' ile hareket etmeleridir. Müslümanlar karşılaştıkları her olayda, alacakları her kararda, atacakları her adımda, söyleyecekleri her sözde, her düşüncelerinde, her seçimlerinde vicdanlarının sesine kulak verirler. İman etmeyenler ise tüm bu aşamalarda hep dünyevi hesaplar yapar ve her şeyi mantık süzgecinden geçirerek hareket ederler. Dolayısıyla Müslüman ahlakıyla yaşamaya karar veren bir insanın, kendisinde mutlaka bu sorgulamayı yapması ve '**vicdanıyla**' mı yoksa '**mantığıyla**' mı hareket ettiğini gözden geçirmesi gerekir.

Nitekim bu sorgulamayı yapmamış olup iman ettiğini söyleyen bir kimseye, **"Müslüman olduktan sonra hayatında ne değişti?"** diye sorduğumuzda, **"Artık namaz kılıyorum, haramlara dikkat ediyorum"** diyebilir. Elbette ki bunlar İslam ahlakını yaşamanın birer gereğidir ve bu hükümlere titizlik göstermeye başlamış olması son derece güzeldir. Ama Müslüman olan bir kimsenin, diğer insanlardan farkı bir de şu olmalıdır: **"Sen daha önce mantığınla hareket ediyordun, şimdi artık vicdanınla hareket edeceksin. Allah her an senin vicdanına vahyedecek sen de vicdanına uyacaksın. Vicdan kullanmadan mantıkla hareket etme alışkanlığı ise artık senin için bitecek."**

Bir insanın iman ettiği halde hala Kuran ahlakı ve vicdanı yerine, mantığıyla düşünüp hayatını bu doğrultuda yönlendiriyor olması, onu samimiyetsiz bir karakterde bırakacak ve samimi iman etmesine engel olacaktır.

Çünkü Münafıklar da işte hayatlarını hep böyle **'mantık hesapları'** yaparak geçirirler. Allah bir Kuran ayetinde münafıkların bu ahlakına şöyle dikkat çekmiştir:

> **Eğer yakın bir yarar ve orta bir sefer olsaydı, onlar mutlaka seni izlerlerdi. Ama zorluk onlara uzak geldi. "Eğer güç yetirseydik muhakkak seninle birlikte (savaşa) çıkardık." diye sana Allah adına yemin edecekler. Kendi nefislerini helaka sürüklüyorlar. Allah onların gerçekten yalan söylediklerini biliyor. (Tevbe Suresi, 42)**

Ayette münafıkların Müslümanlarla birlikte olmak için **'yakın bir yarar'**, yani **'kısa zamanda ellerine geçecek bir çıkar arayışında oldukları'** haber verilmiştir. Mantık ile hareket eden münafıklar için **'şahsi çıkarları'** dünyadaki her şeyin üzerindedir. Dolayısıyla bir seçim yaparken, daha az emek vererek, daha kısa zamanda ve daha fazla menfaat kimden elde edebilirler, bunun hesabını yapar ve o taraftan yana tavır alırlar. Ve elde edecekleri menfaatin de mutlaka elle tutulur, somut nitelikte olmasına özen gösterirler. İşte Allah'ın ayette dikkat çektiği durum da münafığın bu ahlakını çok açık bir şekilde ortaya koyar. Münafık, eğer **'yakın bir yarar'**, **'emek vermeden elde edilecek'**, **'kolay bir kazanç'** söz konusu olursa, o zaman Müslümanlardan yana tavır alabilir. Ama bunlar olmadığında, mutlaka bunları bulacağı başka bir yer aramaya başlar.

İşte münafığın hayatının her aşamasında, yaptığı her seçimde dikkat çeken bu küfri özellik, münafık karakterini tanımak açısından oldukça önemlidir.

ADNAN OKTAR: "İnsanın ruhunda iki güç de mücadele eder: Vicdanıyla mantığı. Mümin daima vicdanından yana olacak... Mesela ben Mimar Sinan Üniversitesi'nde Güzel Sanatlar Akademisi'nde iç mimari okuyordum. Tamam iç mimar olursun, ne yapar adam, bir atölye açar, bir şeyler yapar, devam eder. Mesela adam der ki "Ben evleneyim, çoluk çocuğa karışayım, toplumda bu daha iyi karşılanır. 'Evli bir adam, çocukları var, tebliğ yapıyor. Böyle bir adam çok makul görülür' diye düşünebilirim. Ya da "Niye sürekli İstanbul'da kalayım? Biraz da Antalya'da İslam'ı tebliğ edebilirim" diyebilirim, değil mi? Ya da "Yurt dışına gideyim, orada İslam'ı anlatayım" diyebilirim. (1980'li yıllar açısından) **en tehlikeli olan yerde kalıyorum, tehlikenin göbeğinde, etrafım sarılmışken gidip orada tebliğ yapıyorum. Bunu bana kim diyor? Vicdanım diyor. Mantığım ne der? "Kardeşim belanı mı arıyorsun?"** der. **"Git başka bir ülkeye, değil mi? Ne tehlikesi olur, ne de başka bir şey. Öyle kimse de başına iş çıkartmaz, orada istediğin gibi yaşa"** diyebilir. "Evlen, çoluğuna çocuğuna işine gücüne bak, ama yine de tebliğini yap" da diyebilir. **Bunu kim der? Mantık der. Mantık insanı helak eder. Ben hep vicdanıma uydum, insanlar hep şaşırdı vicdanıma uyduğum için. "Sen belanı mı arıyorsun?" diyorlar. Halbuki vicdana uyulduğu için Allah hep zenginlik, bereket ve güzellik veriyor, hep başarı veriyor. İktidar, muktedir bir sistem her yerde yerleşiyor. İslam buram buram gelişiyor."** (A9 TV, 21 Ocak 2016)

MÜNAFIK HAK OLANA DEĞİL, GÜÇLÜ VE SÜKSELİ OLDUĞUNA İNANDIĞI TARAFA YANAŞIR

Münafıkların, güçlü olan taraf hangisiyse hemen ondan yana tavır almaları, bu samimiyetsiz insanların en karakteristik özelliklerindendir. Küfre duydukları özlem, onların küfrün, dünyanın her yerinde ve her alanda Müslümanlardan daha güçlü ve daha sükseli olduğunu sanmalarından kaynaklanır. Ama Müslümanlar dünya çapında bir güç kazandıklarında, bu sefer de hemen onlara yanaşır ve kendilerini onlara, **'Müslümanların en takva olanlarındanmış gibi tanıtmaya'** çalışırlar.

Tarihin her döneminde münafıklar bu karakter özelliğini sergilemişlerdir. İçerisinde bulunduğumuz Ahir Zamanda İslam ahlakı tekrar dünyaya hakim olduğunda da, münafık karakterli insanlar yine Müslümanlardan yanaymış gibi gözükmeye çalışacaklardır. Allah Kuran'da onların bu samimiyetsiz tavrını bize şöyle bildirmiştir:

> **(Münafıklar) Onlara seslenirler: "Biz sizlerle birlikte değil miydik?" Derler ki: "Evet, ancak siz kendinizi fitneye düşürdünüz, (Müslümanları acıların ve yıkımların sarmasını) gözetip-beklediniz, (Allah'a ve İslam'a karşı) kuşkulara kapıldınız. Sizleri kuruntular yanıltıp-aldattı. Sonunda Allah'ın emri (olan ölüm) geldi; ve o aldatıcı da sizi Allah ile (Allah'ın adını kullanarak, hatta masumca sizden görünerek) aldatmış oldu." (Hadid Suresi, 14)**
>
> **Onlar sizi gözetleyip-duruyorlar. Size Allah'tan bir fetih (zafer ve ganimet) gelirse: "Sizinle birlikte değil miydik?" derler. Ama kafirlere bir pay düşerse: "Size üstünlük sağlamadık mı, müminlerden size (gelecek tehlikeleri) önlemedik mi?" derler. Allah, kıyamet günü aranızda hükmedecektir. Allah, kafirlere müminlerin aleyhinde kesinlikle yol vermez. (Nisa Suresi, 141)**

Ayette Müslümanlar bir başarı kazandıklarında ve bir güç elde ettiklerinde, münafıkların hemen onlara gidip **"Biz de sizinle birlikte değil miydik?"** diyerek bu güçten istifade etmeye çalıştıkları haber verilmiştir. Apaçık görünen onca samimiyetsiz tavırlarına rağmen, böyle bir durumda hiç utanıp sıkılmaksızın yüzsüzce "Biz zaten sizinle birlikteydik" diyebilmektedirler. Bunun sebebi ise elbette ki akılsızlıklarıdır. Münafıklar yaptıkları anormal ve Müslüman ahlakıyla bağdaşmayan tavırlarının, samimiyetsizliklerinin, ikiyüzlülüklerinin ve gizli gizli yaptıkları sinsice faaliyetlerin hiç anlaşılmadığından emindirler. Bu yüzden de **"Biz zaten sizinleydik, İslam ahlakını dünyaya birlikte hakim ettik, birlikte çaba harcadık"** gibi sözler sarf ettiklerinde, bunun hemen kabul göreceğini sanırlar.

Ayetin devamında bildirildiği gibi, güç küfrün eline geçtiğinde de, münafıklar bu sefer de onlara gidip **"Müslümanlardan size gelecek tehlikeleri önleyip size yardım etmedik mi?", "Sizin üstün gelmeniz için size destek sağlamadık mı?"** derler. İşte bu münafığın samimiyetsizliğinin çok açık bir göstergesidir. Kendi çıkar hesaplarına göre, hangi taraf daha etkili, başarılı ve sükseli ise, münafık mutlaka onlardan yana döner.

Ancak Allah Kuran'da münafıkların mantıklarıyla yaptıkları bu menfaat hesaplarının onlara hiçbir fayda sağlamayacağını hatırlatmıştır. Önceki devirlerde de münafıklar mantıklarıyla hareket etmiş; güçlü ve sükseli sandıkları tarafın safında yer almışlardır. Onlardan elde ettikleri menfaatlerin onlara da güç ve iktidar kazandıracağını sanmışlardır. Allah onların bu durumunu **"... siz de, sizden öncekilerin kendi paylarıyla yararlanmaya kalkışmaları gibi, kendi paylarınızla yararlanmaya baktınız ve siz de (dünyaya ve zevke) dalanlar gibi daldınız..."** sözleriyle hatırlatmıştır. Ancak elde ettikleri sükseli ve gösterişli menfaatler, onları Allah'ın azabından kurtaramamıştır. Allah Kuran'da bu insanların hem dünyada hem de ahirete hüsrana uğradıklarını haber vermiştir:

> **Sizden önceki (münafıklar ve kafirler) gibi. Onlar sizden kuvvet bakımından daha güçlü, mal ve çocuklar bakımından daha çoktular. Onlar kendi paylarıyla yararlanmaya baktılar; siz de, sizden öncekilerin kendi paylarıyla yararlanmaya kalkışmaları gibi, kendi paylarınızla yararlanmaya baktınız ve siz de (dünyaya ve zevke) dalanlar gibi daldınız. İşte onların dünyada ahirette bütün yapıp-ettikleri (amelleri) boşa çıkmıştır ve işte onlar kayba uğrayanlardır. (Tevbe Suresi, 69)**

MÜNAFIK HEP MENFAAT PEŞİNDEDİR

Münafıklar Allah'ın rızasını kazanmaktansa, dünya hayatının sükseli hayatına dair çok küçük ve sıradan bir menfaati elde edebilmeyi çok daha önemli görürler. Allah Kuran'da onların bu karakterini şöyle haber vermiştir:

> **Allah'a karşı haksız yere cahiliye zannıyla zanlara kapılarak: "Bu işten bize ne var ki?" diyorlardı. De ki: "Şüphesiz işin tümü Allah'ındır." Onlar, sana açıklamadıkları şeyi içlerinde gizli tutuyorlar, "Bu işten bize birşey olsaydı, biz burada öldürülmezdik" diyorlar. (Al-i İmran Suresi, 154)**

Münafıklar Allah'ın hoşnut olacağı ve İslam'ın hayrına olacak bir konuda çaba harcamaktan, Müslümanlara destek olup yardım etmekten itina ile kaçınırlar. Kendilerinden yardım talep edildiğinde, **'çeşitli yalanlarla, oyalamalarla, ertelemelerle ve sahtekarlıklarla'** bunu yapmamaya çalışırlar. Allah'ın rızasını önemli görmedikleri için, bu çabalarının sonucunda ellerine geçecek **'somut bir çıkar'** olmadığını düşünürler. Böyle bir durumda da kendilerince '**boşa gidecek birşey için emek vermeyi, kendilerini yormayı'** gereksiz bulurlar. Vicdanlarıyla değil mantıklarıyla hareket eden münafıklarda böyle bir çaba harcamak için içlerinde en ufak bir ilgi, istek, şevk ya da heyecan oluşmaz. İşte bu yüzden de ayette bildirildiği gibi, İslam için birşey yapmaları gerektiğinde, ilk yaklaşımları **"Bu işten bize ne var ki?"** şeklinde olur.

Ayetin devamında bu kimselerin, **"Bu işten bize birşey olsaydı, biz burada öldürülmezdik"** dedikleri de bildirilmiştir. Peygamberimiz (sav) dönemindeki münafıklar bu sözleriyle, Müslümanlarla birlikte hareket edecek olurlarsa bundan hiçbir menfaat elde edemeyecekleri gibi, bir de öldürülme ihtimalleri olacağını dile getirmişlerdir. Dolayısıyla Peygamberimiz (sav) ile birlikte hareket etmeyi kendileri için büyük bir zarar olarak görmüşlerdir.

Oysaki, Allah takdir ettiyse, orada ya da bir başka yerde, zaten mutlaka öleceklerdir. Çıkar hesapları yapmakla, ne ölümden ne de kendilerine gelebilecek bir zarardan kaçmaları mümkün değildir. Aynı şekilde Allah onlar için bir hayır dilerse, bir lütufta bulunmak isterse, en zor şartlarda bile olsalar bu nimetler onlara mutlaka ulaşacaktır. Ancak münafıklar, olayları Müslümanca bir bakış açısıyla değerlendirmedikleri için, bu önemli gerçeklerin şuuruna varmazlar.

MÜNAFIK KENDİNİ MÜSLÜMANLARIN EN TAKVASI GİBİ GÖSTERMEYE ÇALIŞIR

Münafıklar istedikleri kalıba girebilmekte oldukça ustadırlar. İstedikleri anda, kişiliklerini bir öncekine tamamen zıt bir şekilde değiştirmiş gibi gösterebilecek **'şeytani bir zeka ve iradeye'** sahiptirler. **Bulundukları ortama, karşılarındaki kişilere, konuşulan konulara ve şartlara göre istedikleri karaktere bürünebilirler.** Dinsiz insanlarla, adeta dinsiz biri gibi **'dinsiz üslubuyla'**, müşrik karakteri gösteren kimselerle **'müşrik mantığıyla'**, münafık karakterli insanlarla bir araya geldiklerinde de **'münafık ağzıyla'** konuşurlar.

Ancak münafıklar, şeytani zekaları sayesinde, tüm bu karakterlerin zıttı olan Müslüman ahlakını da çok iyi gözlemlemişlerdir. Dolayısıyla şartlar gerektirdiğinde; **'kendilerini masum göstermek, gizli eylemlerinin üstünü örtmek, münafıklıktan ve sinsi faaliyetlerinden vazgeçtikleri kanaatini oluşturmak istediklerinde'**, hemen takva bir Müslümana benzer tavırlar içerisine girerler. Gerçekten de görenlerin, aleyhinde bir zanda bulunamayacakları kadar mükemmel detaylarla, çok iyi niyetli, samimi, dürüst, Allah rızası için çabalayan, Müslümanlardan yana tavır almış bir insan görünümü verebilirler. **Normal şartlarda son derece alçak, sinsi, züppe, küstah, kibirli, lafın altında kalmayan, kavgacı, yalan söyleyen, iftira atan, sürekli olay çıkarıp Müslümanları huzursuz etmeye çalışan, onların hayırlı faaliyetlerini engellemeye, neşelerini kaçırmaya, vakitlerini almaya yönelik eylemler yapan biriyken, istedikleri anda tüm bunlardan taktik amaçlı vazgeçebilirler.** Sanki çevresindeki samimi Müslümanların ahlakından bile daha üstün ahlaklıymışçasına; **uysal, tevazulu, uyumlu, halim selim, söz dinleyen, nezaketli, hürmetli, kibar, saygı sevgi dolu, fedakar, anlayışlı, şevkli, gayretli, temiz bir insan karakteri sergilerler.** Peygamberimiz (sav) hadislerinde, **'münafıkların bu şekilde iki ayrı insan karakteri göstererek Müslümanları aldatmaya çalışmalarını'** şöyle anlatmıştır:

> *Ebu Hureyre şöyle dedi: Peygamber (sav): "Sen kıyamet günü Allah Katında insanların en şerlisinden bir nevini (iki sınıf halk arasında)* ***şunlara bir yüzle, bunlara bir yüzle gelmekte olan (münafık kimse) bulursun" buyurdu.*** *(Sahih-i Buhari c. 13, s. 6040, Hadis no: 87)*
>
> *Ebû Hüreyre ravi etmiştir: Gelen rivâyete göre, Peygamber Efendimiz (sav) şöyle buyurmuştur:* ***İnsanların şerlisi de olan şu (münâfık) kimselerdir ki, (iki sınıf halk arasında) onlara bir yüzle gelirler,*** *bunlara da başka bir yüzle gelirler. (Sahih-i Buhari, Hadis no: 1421)*

Ancak **bu tür bir şeytani oyuna kanmayacak ve sinsi planları açıkça görebilecek kadar derin bir akıl ve anlayışa sahip olan samimi Müslümanlar buradaki sinsiliğe de aldanmazlar.** Münafık tavrı gösteren kişi ne kadar iyi olursa olsun, yine de teyakkuz halini bırakmaz ve yeni bir oyuna karşı hazırlıklı olurlar.

MÜNAFIK GÖRÜLMEDİĞİNİ DÜŞÜNDÜĞÜ YERDE ABDEST ALMAZ VE NAMAZ KILMAZ

Münafığın en ağırına giden konulardan biri de, içindeki kine ve nefrete rağmen **'Allah'a secde etmek durumunda kalmak, yani namaz kılmak'tır. Allah'a baş eğmek münafık için çok ızdırap vericidir. Çünkü kendini -haşa- Allah'tan daha büyük görür.** Secdeye kapanmak durumunda olması, adeta ciğeri parçalanıyormuşçasına münafığın içini yakar ve çok öfkelendirir. Allah münafıkların namaz kılarken nasıl isteksiz olduklarını ve inanmadan kıldıkları için nasıl zorlandıklarını Kuran'da şöyle haber vermiştir:

> **Gerçek şu ki, münafıklar (sözde), Allah'ı aldatmaktadırlar. Oysa O, onları aldatandır. Namaza kalktıkları zaman, isteksizce kalkarlar. İnsanlara gösteriş yaparlar ve Allah'ı ancak çok az anarlar. (Nisa Suresi, 142)**

Müslüman için namaz vakti heyecan içinde beklenen bir vakittir. Çünkü Allah'a aşkla bağlı olan bir insan için, aşkla sevdiği Rabbimiz'e sevgisini ifade etmek, O'nun beğeneceği bir tavır içinde olmak, O'na bağlılığını, sadakatini göstermek, O'nu yüceltmek, O'na teşekkür etmek, O'na yakınlaşmak müthiş bir zevktir.

Ancak **münafık Allah'a düşmandır** (Allah'ı tenzih ederiz). **Allah'ın dinine, Allah'ın güzel gördüğü inanç ve ahlak sistemine karşı savaşarak yaşar.** Allah'ın beğendiği hak dini yeryüzünden silebileceğini, O'nun koruduğu, O'nun veli kıldığı insanları yenebileceğini düşünür. **Bu nefret bütün bünyesine hakimken, Allah'ın karşısında eğilmek, alnını yere koyup secde etmek, Allah'ın farz kıldığı bir emrini yerine getirmek münafığın müthiş ağırına gider.** Dolayısıyla namaz kılıyorsa, bu tamamen Müslümanları iman ettiğine inandırmak ve onlara dindar bir insan imajı vermek içindir. Bu nedenle de Allah Kuran'da münafığın namazı yalnızca **'gösteriş için kıldığını'** bildirmiştir.

Namaz kılmayı da sinsi oyunlarının bir parçası olarak değerlendiren münafık, **iman edenlerin yanında olduğu vakitlerde beş vakit namazını huşu içinde kılan takva bir Müslüman görünümüne bürünür. Namaz saatlerini titizlikle takip eder, hatta Müslümanlara da namaz saatlerini ve namazı kaçırmadan vakitlice kılmalarını hatırlatır. Namaz kılar ve sonrasında da uzun uzun dua ediyormuş gibi yapar.** Namaz öncesi mutlaka herkesin göreceği şekilde abdest alır. Hatta herkesten uzun ve detaylı abdest alarak, ibadetlere son derece titiz olduğu izlenimi vermeye çalışır.

Ancak etrafta münafığı görecek bir Müslüman olmadığında, münafık asla namaz kılmaz. Namaz için abdest de almaz. Namaz saatinde kalkıp banyoya girer, abdest alacağı kadar bir süre banyoda vakit geçirip abdest almadan dışarı çıkar. Namaz kılmak için bir yere gidip kapısını kapar, ama orada da bir süre yalnız vakit geçirip, namaz kılmadan geri gelir. Münafık bunları yaparken kendince Müslümanlarla alay ettiğini, onları kandırdığını, saf yerine koyduğunu ve planını ustalıkla hayata geçirdiğini düşünüp şeytani bir sevinç yaşar.

Oysaki çektiği bu ızdıraba, sinsilik yapabilmek için katlandığı bin bir türlü sıkıntıya rağmen, hayat boyu aşağılanan, horlanan, sürekli korkarak, kaçarak, saklanarak yaşayan ve sonunda hiçbir şey elde edemeyen kendisidir. Müslümanlar tertemiz evlerinde, aşkla sevdikleri Allah'ın huzurunda, içlerinden gelerek namaz kılmanın sevincini ve huzurunu yaşarken; münafık izbe odaların karanlık köşelerinde yakalanma endişesi içinde sinsice namaz vaktinin geçmesini bekler.

Müslüman Allah'ın sonsuz güzellikteki sevgisini doya doya hissedip, bunun konforunu hem dünyada hem de ahirette yaşarken, münafık sonsuza kadar akılsızlığının ve ahmaklığının cezasını çeker. Münafığın namaz kılmaması Müslümanlara hiçbir zarar vermez. Ama münafık imansız, inançsız ve ibadetsiz yaşamanın kirini sonsuza kadar üzerinde taşır.

> **(Hem de) Yeryüzünde büyüklük taslayarak ve kötülüğü tasarlayıp düzenleyerek. Oysa hileli düzen, kendi sahibinden başkasını sarıp-kuşatmaz" (Fatır Suresi, 43)**

MÜNAFIK, ÇIKAR ELDE EDEBİLMEK İÇİN "YANCI" BİR KARAKTER GÖSTERİR

Münafıklar, Müslümanların en yakınlarında bulunabilmek ve onlar hakkında daha özel, daha stratejik bilgilere ulaşabilmek için, kendilerini olabildiğince **'samimi, güvenilir ve sadık kimseler'** olarak tanıtmaya çalışırlar. Kalpleri kin, nefret ve öfke ile dolu olduğu halde, bunu mümkün olduğunca gizler ve dilleriyle tam tersini konuşurlar. **Müslümanların sevgiyi önemli bir samimiyet ölçüsü olarak gördüklerini düşünüp, sevgi konusunu en sinsi yöntemlerle, kendilerince en iyi şekilde kullanmaya çalışırlar. Sevgi taklidi yaparlarsa tüm samimiyetsizliklerini, ikiyüzlülüklerini, gizli ahlaksızlıklarını ve oyunlarını örtbas edebileceklerini düşünürler.**

İşte Peygamberimiz (sav) dönemindeki münafıklar da bu yöntemi uyguluyor ve bunun sonucunda da kayda değer çıkarlar elde edebilmeyi umuyorlardı. Bu amaçla hemen her fırsatta **Peygamberimiz (sav)'e övgüler yağdırıyor**; herkesten çok iltifat eden, herkesten çok destekleyen kimseler olarak kendilerince **Peygamberimiz (sav)'in gözüne girmeye ve ön plana çıkmaya çalışıyorlardı.** Mümkün olan her imkanda, **Peygamberimiz (sav)'e olan derin sevgilerini, asla kopmayacak olan bağlılıklarını ve adeta bir köle gibi ölümüne sadık olduklarını belirtiyorlardı.**

Onu herkesten daha çok düşünen, daha çok seven ve saygı gösteren, onun en yakın dostları olan kişiler olduklarını iddia ediyorlardı.

En hayati faaliyetleri ve en önemli görevleri, en başarılı şekilde kendilerinin sonuçlandırabileceği gibi gerçek dışı sözler de sarf ediyorlar, **böylece telkin yoluyla herkesi, kendilerinin Müslümanlar için oldukça önemli ve büyük hizmetler veren kimseler olduklarına inandırmayı amaçlıyorlardı.**

Müslümanlar bir yerde bir zafer kazandıklarında da, münafıklar bu tür sahtekar konuşmalar yaparlardı. **"Sen Allah'ın Resulü'sün (sav), seni çok seviyoruz, sen eşsiz bir lidersin. Müthiş bir zafer kazandın, inkar edenleri hezimete uğrattın, oyunlarını etkisiz hale getirdin"** ya da **"Allah sana zafer veriyor, belli ki sen Allah'ın hak elçisisin, bu yüzden biz seni çok seviyoruz, sana çok bağlıyız"** gibi övgü dolu sözler söylüyorlardı. Allah, münafık karakterli insanların, aslında tam tersini düşündükleri halde, sırf itibar kazanabilmek için yaptıkları bu konuşmaların samimiyetsizliğini Peygamberimiz (sav)'e şöyle bildirmiştir:

> **Münafıklar sana geldikleri zaman: "Biz gerçekten şehadet ederiz ki, sen kesin olarak Allah'ın elçisisin" dediler. Allah da bilir ki sen elbette O'nun elçisisin. Allah, şüphesiz münafıkların yalan söylediklerine şahitlik eder. (Münafikun Suresi, 11)**

Münafıklar inanmadıkları tüm bu sözleri sarf ederken **'adeta ciğerleri yanıyor ve akıl almaz bir ızdırap duyuyorlardı'**. Peygamberimiz (sav)'e **"Sen Allah'ın Resulü'sün (sav), bu yüzden biz seni çok seviyoruz"** diyorlardı, ama aslında kalben ondan nefret ediyorlardı. İçten içe ona karşı büyük bir kin duyuyorlardı. **"Acaba ona nerede, nasıl zarar verebilirim? Nasıl bir kötülük ya da hainlik yapabilirim? Müslümanlar arasında nasıl fitne, huzursuzluk, kargaşa çıkarabilirim?"** gibi düşüncelerle kalleşçe planlar kuruyorlardı.

Peygamberimiz (sav) döneminde gördüğümüz bu münafık karakteri, şeytandan aldıkları ortak ilham ile hareket ettikleri için, o günden bu yana yaşamış tüm münafıklarda aynı şekilde ortaya çıkmıştır. Bugün de halen Müslüman toplumlar arasında kendilerine yer edinmeye çalışan münafık ruhlu insanlar, aynı samimiyetsiz yöntemleri uygulamaktadırlar. Müslümanların ve onlara önderlik eden kimselerin güvenini kazanabilmek için dilleriyle sürekli **'onları ne kadar çok sevdiklerini, onlara ne kadar bağlı olduklarını'** anlatırlar. Bir başarı söz konusu olduğunda, Müslümanların önde gelenlerinin gözlerine girebilmek için, **sürekli onları yücelten sözler sarf eder ve bu başarıdan duydukları sevinci de en abartılı şekilde dile getirirler.** Müslümanlar inkar edenlere karşı bir zafer elde ettiklerinde, **samimi Müslümanları taklit ederek, büyük bir sevinç ve coşkuya kapılmış gibi abartılı konuşmalar yaparlar.**

Ama aslında iman edenler münafıkların oyunlarını bozup, inkar edenleri fikren hezimete uğrattıklarında, içten içe çok büyük bir acı yaşarlar. Münafıklarla küfür arasındaki sinsi işbirliği deşifre olup, kurmaya yeltendikleri tuzaklar bozuldukça, münafıklar adeta **'can çekişmeye'** başlarlar. Çünkü Müslümanların güçlenmesi, münafıkların en istemediği şeylerden biridir. Allah onların bu alçaklıklarını bir ayette, **"Size bir iyilik dokununca tasalanırlar, size bir kötülük isabet ettiğindeyse buna sevinirler..."** (Al-i İmran Suresi, 120) sözleriyle açıklamıştır. Ama buna rağmen, bundan duydukları öfke, kin ve nefreti içlerinde saklar ve bunun tam tersi bir üslup kullanırlar. İnkar edenlerin oyunlarının bozulmasından duydukları sözde mutluluğu büyük bir coşkuyla ifade ederler. Gerçek amaçları Müslümanlara zarar vermek, onları başarısızlığa uğratmak iken, kendi bakış açılarıyla **'yağcılık'** olarak nitelendirdikleri samimiyetsiz ahlakı gösterir ve bu duruma herkesten çok onlar sevinmiş gibi hareket ederler.

Kuran'da münafıkların bu **'ikiyüzlü oyunu'** ve gerçekte **'kalplerinde sevgi değil aksine büyük bir kin, öfke, nefret gizledikleri'** şöyle haber verilmiştir:

> **Ey iman edenler, sizden olmayanları sırdaş edinmeyin. Onlar size kötülük ve zarar vermeye çalışıyor, size zorlu bir sıkıntı verecek şeyden hoşlanırlar. Buğz (ve düşmanlıkları) ağızlarından dışa vurmuştur, sinelerinin gizli tuttukları ise, daha büyüktür. Size ayetlerimizi açıkladık; belki akıl erdirirsiniz. (Al-i İmran Suresi, 118)**
>
> **Sizler, işte böylesiniz; onları seversiniz, oysa onlar sizi sevmezler. Siz Kitap'ın tümüne inanırsınız, onlar sizinle karşılaştıklarında "inandık" derler, kendi başlarına kaldıklarında ise, size olan kin ve**

öfkelerinden dolayı parmak uçlarını ısırırlar. De ki: "Kin ve öfkenizle ölün." Şüphesiz Allah, sinelerin özünde saklı duranı bilendir. (Al-i İmran Suresi, 119)

Size bir iyilik dokununca tasalanırlar, size bir kötülük isabet ettiğindeyse buna sevinirler. Eğer siz sabreder ve sakınırsanız, onların 'hileli düzenleri' size hiçbir zarar veremez. Şüphesiz, Allah, yapmakta olduklarını kuşatandır. (Al-i İmran Suresi, 120)

Allah ayetlerde, **'münafıkların bu oyunlarının ve sinsi girişimlerinin, iman edenlere zarar veremeyeceğini'** bildirmiştir. İşte bu durum, münafık için çok büyük bir hezimettir.

Münafık, inkar edenlerle işbirliği yaptığında, her şeyin çok kolay olacağını, Müslümanları istediği gibi, hiç fark ettirmeden aldatıp amacına ulaşabileceğini sanır. Böyle büyük bir başarı umarken, çok güçlü olduğunu sandığı küfrün, hiç beklemediği bir anda fikren ezilip mağlup olması, münafığın derin bir ızdırap duymasına neden olur.

MÜNAFIĞIN İÇİ KİN DOLUDUR; KALBİNDEKİ KİR VE KÖTÜLÜK TÜM YÜZÜNE YANSIR

Müslümanların bir iyilikle karşılaşması, başarı elde etmesi ya da güçlenmesi münafıkları içten içe kahreder. Onların nimet içinde, neşeli, huzurlu olmaları, kendi aralarında sevgiyi, dostluğu olabilecek en güzel şekilde yaşamaları, münafık için kahredici bir sıkıntı sebebidir. Çünkü münafık bunun tam tersine; her an mutsuz, sıkıntılı ve acı içinde yaşar. Müslümanlarla birlikte olmayı seçmiş, ama aklı küfürde kalmıştır. Dünya hırsına kapıldığı için, küfürle birlikte olabilse, Müslümanlarla olduğundan çok güzel bir hayat yaşayabileceğini sanmaktadır. İşte onlarla olamamak, o ortamın ahlaksızlıklarını istediği gibi yaşayamamak, oradaki insanlardan çıkar elde edememek münafığı büyük bir acıya sürükler. **Müslümanlarla olmaktan duyduğu pişmanlık ve bundan dolayı hissettiği kin ve öfke ruhunu sarmıştır. Bunun üstüne bir de, hemen her baktığı yerde, çevresindeki Müslümanların cennet benzeri hayatını görmek, münafığın acısını, kinini ve huzursuzluğunu daha da artırır.** Bu kin giderek öyle dayanılmaz bir boyuta ulaşır ki, münafık artık bunu istese de gizleyemez hale gelir. **Öfkesi, nefreti, kıskançlığı artık münafığın ağzından, dilinden, gözlerinden, yüzünden, vücudundan dışarı taşmaya başlar.** Allah Kuran'da münafıkların bu şeytani ruh halini şöyle bildirmiştir:

Ey iman edenler, sizden olmayanları sırdaş edinmeyin. Onlar size kötülük ve zarar vermeye çalışıyor, size zorlu bir sıkıntı verecek şeyden hoşlanırlar. Buğz (ve düşmanlıkları) ağızlarından dışa vurmuştur, sinelerinin gizli tuttukları ise, daha büyüktür. Size ayetlerimizi açıkladık; belki akıl erdirirsiniz. (Al-i İmran Suresi, 118)

İşte münafık günün her saati ruhunda bu amansız öfke ile yaşamaya başlar. Hiçbir şey öfkesini dindirmeye yetmez. Sabah uyandığı andan gece tekrar yatana kadar her anı, her tavrı bu ruh halini yansıtır. Kuran'ın, **"Size bir iyilik dokununca tasalanırlar, size bir kötülük isabet ettiğindeyse buna sevinirler..."** (Al-i İmran Suresi, 120) ayetiyle, Allah münafığın bu kininin nedenini açıklamıştır. Müslümanların iyilik, güzellik, nimet, bolluk, huzur, sevinç, sevgi, dostluk ve mutluluk içinde yaşaması, münafığın kin, öfke ve üzüntü sebebidir.

Müslümanlar güne sevinçle, Allah'a ve kendilerine verdiği nimetlere şükrederek başlarlarken, **münafık her sabah gözlerini güne mutsuzluk içerisinde açar.** Yine istemediği, sevmediği, aynı idealleri ve inancı paylaşmadığı insanlarla bir aradadır. Haset ettiği, kin ve öfke duyduğu, dost olarak görmediği, sevmediği insanlara karşı yine rol yapmaya devam etmek durumundadır. İstemediği halde onlara sevgi ve saygı gösterecek, iltifat edecek, yaptıkları hayırlı faaliyetlere destek vermek ve elde ettikleri başarılardan dolayı onlarla birlikte sevinç taklidi yapmak zorunda kalacaktır.

O bu azap verici ruh halini yaşarken, Müslümanlar, samimi olmanın, gerçek sevgiyi ve dostluğu yaşamanın, dünyanın en güven dolu ortamında, en temiz, en güvenilir ve dürüst insanlarıyla, huzurlu bir hayat yaşamanın mutluluğu içindedirler. İşte bu acı zıtlığın çok iyi bilincinde olmaları, onların gün boyu büyük bir moral bozukluğu ve öfke içinde yaşamalarına neden olur.

MÜNAFIĞIN KALBİNDEKİ KİN, ÖFKE VE HASET GÜN BOYU TAVIRLARINA YANSIR

Münafığı ele veren en önemli alametlerinden biri de, **'vücut dili'**dir. Allah bir ayetinde, **"Eğer Biz dilersek, sana onları elbette gösteririz, böylelikle onları simalarından tanırsın. And olsun, sen onları, sözlerin söyleniş tarzından da tanırsın."** (Muhammed Suresi, 30) sözleriyle münafıkların konuşma, hal ve tavır bozukluklarını vurgulamakta, dikkatle izlenirse Allah'ın izniyle münafıkların bu alametlerinin fark edilebileceğine işaret etmektedir.

Müslümanların neşesini, başarısını, zenginliğini, konforunu, akıl derinliğini, güzelliğini, sağlığını, heybetini görmek münafıkların ruhlarındaki hasedi, kin dolu bir öfkeye dönüştürür. Bu yüzden öfkeden gözü dönen münafıklar gün içinde Müslümanlara sürekli sıkıntı vermeye çalışırlar. **Büyük bir hırsla onların imkanlarını kısmaya, neşelerini kaçırmaya, başarılarını engellemeye gayret ederler.** Ama tabii ki bunu açık açık değil, şeytani zekalarıyla gizliden gizliye ve sinsi yöntemler kullanarak yaparlar. Kendi düşük akıllarınca, bu şekilde Müslümanları **'psikolojik olarak güçten düşürüp yıpratabileceklerini'** zannederler.

Oysa Müslümanlar üzerinde münafıkların psikolojik baskısının, gizli mücadelesinin negatif bir etkisi asla olmaz. Aksine münafık, Müslümanın gücüne güç, neşesine neşe katar, şevkini arttırır. Üzerindeki meskenet hissini yok eder, İslam'ı anlatma ve yayma çabasını güçlendirir. Müslümanın dikkatinin daha da açılmasını sağlar. Tehlikelere karşı önlem alabilme yeteneğini ve hepsinden önemlisi Allah'a olan sevgisini, bağlılığını ve Allah korkusunu arttırır.

MÜNAFIK MÜSLÜMANLARI RAHATSIZ ETMEK VE HUZURSUZLUK ÇIKARMAK İÇİN PİS BAKIŞLARINI KULLANIR

Münafık, içten içe nefret ettiği Müslümanlara karşı açıkça bir eylem yapamıyor olmanın sıkıntısı içerisindedir. Onlardan elde etmeyi umduğu çıkar ve menfaatler uğruna, kendini sinsice gizlemek zorundadır. Bu nedenle de gerçek düşüncelerini dile getiremiyor, istediği gibi onlara açıkça zarar veremiyor ve yıkıcı bir karşı mücadele yürütemiyordur. İşte münafığın bu durumda yapabileceği tek şey, sinsice ve alttan alta zarar vermeye çalışmaktır. Eylemlerini ispatlanamayacak ve tevil edilebilecek şekilde gerçekleştirebilmelidir. İşte bu noktada münafığın kendi imkanları içerisinde en etkili bulduğu yöntem **"bakışlarıyla eylem yapmak"**tır.

Müslümanların en önemli özelliklerinden biri bakışlarındaki temizlik, huzur, güven ve sevgi dolu ifadedir. Allah bir ayette inananların yüzlerindeki iman dolu bu güzel ifadeyi şöyle bildirmiştir: **"... Onları, rüku edenler, secde edenler olarak görürsün; onlar, Allah'tan bir fazl (lütuf ve ihsan) ve hoşnutluk arayıp-isterler. Belirtileri, secde izinden yüzlerindedir..."** (Fetih Suresi, 29)

Her insan istediğinde yüzüne çeşitli ifadeler verebilir. Kimi zaman **'üzgün, kimi zaman mutlu ya da kızgın bir yüz elde etmek**' pek çok kişi için mümkündür. Ancak Allah'ın ayette **"secde izi"** olarak tarif ettiği manevi güzellik, ne taklit ne de emek vererek elde edilebilir. Bu ancak Allah'ı çok sevmek, Allah'ın yarattığı kadere teslim olmak ve Kuran ahlakını samimi olarak yaşamakla, insanın yüzüne doğal olarak yansıyan bir güzelliktir. Dolayısıyla bu mucizevi Müslüman özelliği, aynı zamanda da münafık karakterli insanlardaki zıtlığı ortaya koyan önemli bir delil oluşturur.

Müslüman gün boyu huzur, sevgi, saygı dolu yüzüyle dikkat çekerken, münafık da kin ve öfkeden kararmış kötü çehresiyle kendisini belli eder. Yüzünde İblis gibi, uğursuz, pis ve şeytani bir ifade vardır. Kimi zaman bön bön, kimi zaman nefret dolu, kimi zaman hoşnutsuz, kimi zaman da ters ve saldırgan bakışlarla bakar. Bir Kuran ayetinde **"... Kalplerinde hastalık olanların, üzerine ölüm baygınlığı çökmüş olanların bakışı gibi sana**

baktıklarını gördün..." (Muhammed Suresi, 20) sözleriyle tarif edildiği gibi, mat bakışlıdır. Gözleri akık ve anlamsızdır. **Ruhu alınmış gibi ölü; sevgiden, neşeden, canlılıktan yoksun bir bakışla bakar. İçi pislikle, günahla, kalleşlikle dolu olduğu için, bakışları da aynı şekilde pis olur.** Kalbi, aklı, ruhu tertemiz, nurlu Müslümanların sevgi dolu, iman dolu, canlı ve dürüst bakışlarıyla kıyaslandığında, gözlerindeki anormallik hemen teşhis edilir. Kuran'da **'münafığın bu en önemli özelliklerinden biri olan pis bakışları', "(Allah,) Gözlerin hainliklerini ve göğüslerin sakladıklarını bilir."** (Mümin Suresi, 19) ayetiyle haber verilmiştir.

Bu şeytani yüz ifadesi ile amacı, **'huzur içerisindeki Müslümanlara rahatsızlık vermek, neşelerini kaçırmak'**tır. Çünkü münafık eğer Müslümanlara açıkça hiçbir yolla zarar veremiyorsa, geriye, kendine göre kullanabileceği en etkili silahı olan **'bakışları'** kalmıştır. Allah Kuran'da münafıkların bakışlarıyla yaptıkları ahlaksızlığın şiddetini bir ayette şöyle bildirmiştir:

> **O inkar edenler, zikri (Kuran'ı) işittikleri zaman, seni neredeyse gözleriyle devireceklerdi... (Kalem Suresi, 51)**

Peygamberimiz (sav) döneminde münafıklar, Peygamberimiz (sav)'in ve Müslümanların Kuran ahlakını yaşamalarından ve Allah'ın dinini tebliğ etmelerinden duydukları akıl almaz kin ve öfkeyi, Peygamberimiz (sav)'e yöneltmeye cüret ettikleri pis bakışlarıyla gösteriyorlardı. Peygamberimiz (sav)'in mescidine, yüzlerindeki bu melanet dolu bakışlarıyla gidiyorlardı. Allah ayette geçen **'neredeyse gözleriyle seni devireceklerdi'** ifadesiyle, münafıkların bu kinlerinin ne kadar büyük olduğunu belirtmiştir.

İşte o dönemdeki münafık ahlakı, günümüzde de aynı Kuran'da bildirildiği şekilde ortaya çıkmaktadır. O gün rahatsızlık ve sıkıntı vermek, huzursuzluk çıkarmak için kendilerine Peygamberimiz (sav)'i hedef olarak seçen münafıklar, **günümüzde de İslam'a en etkili hizmeti eden, Müslümanlara en etkili şekilde önderlik eden kimselere, aynı şeytani eylemleri yöneltmektedirler.**

Ancak münafık bu eylemlerini de yine sinsice ve gerektiğinde hemen başka bir şekil alarak kendisini gizleyebileceği şekilde yapar. Zira münafığın en mahir olduğu yöntemlerin başında **'gözlerine hakim olma yeteneği'** gelir. Münafık gözlerine istediği gibi emir vererek, duruma göre vaziyet almasını çok iyi bilir.

Münafık gözleriyle sinsi bir mücadele verme konusunda çok ustadır gerçekten de, ama tüm bu yaptıklarıyla Müslümanlara zarar vermeyi başaramaz. İçindeki kin ve öfke büyüdükçe, kendi ruhuna ve vücuduna yaptığı tahribat da o oranda artar. Müslümanlar huzur, neşe ve mutluluk içinde yaşarken, **münafık nursuz bir yüzle, pis bakışlarıyla, nefret dolu dünyasında azap içinde yaşar.**

MÜNAFIĞIN ŞEYTANİ EYLEMLERİ İÇİN KULLANDIĞI VÜCUT DİLİ

Münafık tüm **'bedenini, şeytani amaçları için ustalıkla kullanma konusunda'** çok yeteneklidir. **Müslüman nasıl ki her haliyle, her tavrıyla halim ahlakını, pozitif kişiliğini etrafına yansıtırsa; münafık da negatif düşüncelerle, şeytanlıklarla dolu ruhunu bedenine ve tavırlarına yansıtmakta çok beceriklidir.** Allah Kuran'ın Müddessir Suresi'nde münafıkların bunu hangi şeytani yöntemlerle uyguladıklarını şöyle haber vermiştir:

> **Çünkü o, düşündü ve bir ölçü tespit etti. Kahrolası, nasıl bir ölçü koydu? Yine kahrolası, nasıl bir ölçü koydu? Sonra bir baktı. Sonra kaşlarını çattı ve yüzünü ekşitti. Sonra da sırt çevirdi ve büyüklük tasladı (istikbar). (Müddessir Suresi, 18-23)**

1- Şeytani Eylemlerini Önceden Düşünüp Tasarlaması:

Allah ayetlerde, münafığın eylem için harekete geçmeden önce, hainice ve kalleşçe planlarını kafasında derin derin düşünerek tasarladığını haber vermiştir. Münafık yapabileceği ahlaksızlıkların her detayını öncesinde ayrı ayrı düşünüp zihninde belirler. Yeni bir güne başladığında, **'Müslümanlara hangi suçlamaları yöneltebilir, ne tür**

iftiralar atabilir, neşelerini nasıl kaçırabilir, yapacakları hayırlı faaliyetlere nasıl engel olabilir, nasıl ayak bağı olup vakitlerini alabilir, onları nasıl yorabilir ya da uykusuz bırakabilir, tebliğ için harcayacakları enerjilerini nasıl tüketebilir?' gibi ince ince planlar kurar. Kuşkusuz ki bu sinsi ve hain düşünceleri tasarlarken münafığın yol göstericisi ve ilham kaynağı da **'şeytan**'dır.

2- Pis Bakışları:

Münafığın eyleminin ikinci aşaması ise, artık bu **'tasarlanan hainliklerin bakışlara yansıtılması'**dır. **Olabilecek en rahatsız edici, Müslüman ahlakından en uzak, küfür karakterini en iyi yansıtan, en ekabir, ters, züppe, küstah ve saygıdan yoksun bakışlarla bakmak, münafığın titizlikle ve sabırla uyguladığı bir yöntemdir.** Gün boyu Müslümanlar arasında bu şekilde dolaşarak, kendince onları **'huzursuz ve tedirgin etmek'** ister. Kendisiyle uğraştırarak, Müslümanların vakitlerini alarak, kendince İslam'a ve Müslümanlara zarar verebileceğini sanır. Küfür ahlakından uzak olan Müslüman topluluğu içinde dinsiz ahlakı yaşayarak, onları da bu karaktere çekmek ve özendirmek ister. Eğer Müslümanlar arasında kendisi gibi münafıklığa eğilimli başka kimseler de varsa, bu ahlakıyla onlara da mesaj vermek ve onları da yanına çekmek ister. Ya da iyi niyetli olup da, İslam'ı yeni öğrenen, yeni iman etmiş kimselerin de kalplerini kaydırıp onları da küfre yöneltebilmeyi hedefler.

3- Kaşlarını Çatması:

Her türlü pislik ve melaneti önce kafasında özel olarak tasarlayan, sonra bakışlarıyla bu hainliğini Müslümanlara yansıtan münafığın bu eyleminin bir diğer parçası da **'kaşlarını çatması'**dır. Bilindiği gibi **'kaş çatmak'** halk arasında da özel bir mesaj verebilmek için yapılan bir harekettir. Nitekim sözlük anlamı da **'kaşlarını birbirine yaklaştırarak kızgın, öfkeli ve sinirli olduğunu göstermeye çalışmak'**tır.

Elbette ki insan normal şartlarda olağan ve insani bir mimik olarak kaşını çatabilir. Ancak münafık söz konusu olduğunda, tüm bu detaylar **'özel amaçlar için kullanılan, sinsi ve çirkin birer eylem'** olarak uygulanır. Herkesin sevgi, saygı, güzel ahlak dolu, samimi ve dostane bakışlarla birbirine baktığı bir ortamda münafık, bakışları gibi kaşlarını da ahlaksızlık için kullanır. Müslümanların birbirlerine en güzel ahlakı gösterdikleri, en güzel sözleri söyledikleri, nimet ve güzellik içindeki ortamlarda, ortada hiçbir sebep yokken art arda bu ahlaksızlıklarını uygulamaya başlar. **Kaşlarını çatarak yüzüne en melanet, en ters, en pis, en karaktersiz, en çirkin ifadeyi vermeye çalışır.**

4- Yüzünü Ekşitmesi:

Ayetin devamında münafığın bir sonraki hamlesinin ise, **'yüzünü ekşitmesi'** olduğu bildirilmiştir. Herkesin bildiği gibi insan, yüzünde çok **'çeşitli mimikler'** kullanarak, çok zengin bir anlam çeşitliliği elde edebilir. **Çoğu zaman karşımızdaki insanın duygu ve düşüncelerini, ruh halini, niyetini, hiç konuşmadığı halde sadece yüz ifadesinden anlarız.** Aynı şekilde bir insanın yapmak üzere olduğu eylemi de, sözlü olarak hiçbir şey söylemese bile, yüzündeki anlam çeşitliliğini takip ederek fark ederiz.

İşte münafık da, her insanın sahip olduğu bu geniş imkanı, şeytani eylemlerini gerçekleştirebilmek için sonuna kadar kullanır. Yüzüne ne zaman, nerede ve hangi ifadeyi verirse, karşı tarafa nasıl bir mesaj vereceğini çok iyi bilen münafık, günün her anında bu silahı en güçlü şekilde değerlendirir. Çirkin bir yüz ifadesinin, hayatları temiz bir ahlak, dürüstlük ve samimiyet üzerine kurulu Müslümanları ne kadar rahatsız edeceğini bilen münafık için bu durum heyecan vericidir. Hem özlem duyduğu küfür ahlakını Müslümanlar içerisinde de istediği gibi pervasızca yaşayabilecek; hem de elde etmek istediği her menfaate ulaşmak için yüzünü olabilecek en çirkin şekilde kullanacaktır. İstediği birşey o an hemen yapılmadığında, olaylar onun çıkarlarına göre şekillenmediğinde, dikkat çekmek ve gündem konusu olmak istediğinde bu yola başvurur. Aynı şekilde **huzursuzluk çıkarıp Müslümanları rahatsız etmeyi ya da birinden intikam almayı amaçladığında, yüzünü hemen ekşitip olabilecek en pis, en melanet ve küfür ahlakını en iyi yansıtan yüz ifadesini takınır.** Böylece kendi aklınca Müslümanlar onunla

ilgilenecek, güzel ahlakları ve yüksek vicdanları gereği ona şefkat, sevgi, saygı merhamet gösterecek ve onu mutlu edebilmek için istediği şeyleri yerine getirmeye çalışacaklardır. Bunun sonucunda da, yine kendince, Müslümanların sahip olduğu maddi manevi imkanlardan daha da fazla yararlanabilme fırsatı elde edecektir. **"Bir daha böyle terslik ve çirkeflik yapmasın, huzursuzluk çıkarmasın, Müslümanları tedirgin ve rahatsız etmesin"** denilecek ve böylece kendisine, kendi istediği gibi bir muamele yapılmasını sağlayacaktır.

Ancak unuttuğu birşey vardır ki, o da Müslümanların **'sevgi ve merhamet anlayışları'**nın da Kuran'a dayalı olduğudur. Müslümanlar sadece bir kişi memnun olacak diye bir kişiye istediği tavrı göstermezler. Bu tavır ya da eylem ancak Allah'ın rızasına, Kuran ahlakına uygunsa bunu uygularlar. Dolayısıyla münafık bu planları kurarken, bu önemli Müslüman ahlakını göz ardı etmiştir. Dahası, sergilediği çirkin ahlakın ve büründüğü yüz ifadesinin de kendi aleyhinde bir münafık alameti oluşturduğundan ve böylece kendini ele verdiğinden de gafildir.

5- Sırt Çevirmesi:

Münafığın eyleminin bu aşamaya kadar olan safhaları, istediği şekilde şeytani bir başarıya ulaşamamışsa, bu noktada münafığın başvurduğu bir diğer küfri yöntem de **'sırt çevirmesi'** olur. Bilindiği gibi **'sırt çevirmek'**, **'bir kimsenin dost olduğu insanlara düşman olması, o kişilerle olan bağlarını koparması, onlardan yana olmaması'** anlamında kullanılan bir deyimdir. **İşte münafık da, Müslümanlara sinsice bu mesajları vermeyi ve bu ihtimalleri onlara düşündürterek kendince onları tehdit etmeyi amaçlar.** Aralarında **'Müslümanlarla birlikte olduğu halde, küfür ahlakını yaşamaktan çekinmeyen, Allah'tan gereği gibi korkup sakınmayan ve münafık olma ihtimali olan bir insan olduğunu'** hissettirerek onları tedirgin etmek ister. Allah'a olan güvenlerinden dolayı alabildiğine mutlu, rahat ve huzurlu yaşayan Müslümanların bu güzel hayatlarını kendince bozmayı ve neşelerine, sevinçlerine engel olmayı hedefler.

Bu amaçla Müslümanlarla birlikte bir hayat yaşadığı halde, aralarındayken de onlardan uzak durur. **Yanlarında mutlu olmadığını hissettirmek amacıyla, en dikkat çekecek tarzda, her işte onlardan ayrı bir tavır gösterir. Müslümanlar topluca hayırlı bir faaliyet yaptıkları zaman, onlara ne fiziksel açıdan ne de manen destek verir.** Kimi zaman da aleni şekilde ve sebepsiz yere, ters bir tavır takındığını göstermek için, Müslümanların yanında iken bile birden yanlarından uzaklaşarak onlara karşı bir tavır sergiler.

6- Büyüklük Taslaması:

Münafığın her adımını sinsice tasarlayarak gerçekleştirdiği bu eylemlerin bir sonraki adımı ise münafığın **'kibirli, ekabir ve üst perdeden bakan bir tavır ile'** Müslümanlara **'büyüklük taslaması'**dır. **Münafık bakışlarıyla, konuşmalarıyla, kullandığı üslup ve el kol hareketleriyle bu büyüklük iddiasını, karşısındaki insanlara olabildiğince hissettirme amacındadır.** Onlara **'değer vermediğini, saygı duymadığını, küçük gördüğünü, fikirlerini ve sözlerini de kâle almadığını'** göstermeye çalışır. Kendince yanlarındaki Müslümanların son derece **'akılsız ve saf'**, kendisinin ise **'müthiş bir zeka, akıl ve yeteneğe sahip olduğu'** inancındadır. **Kendisine söylenen her hayırlı söze, kibir ve enaniyetle, züppelik ve küstahlıkla, bilmişlik ve kabalıkla cevap verir. Saygısızlığını en iyi ve en abartılı şekilde vurgulamaya çalışır.**

İşte münafığın hainice planlarının küçük bir kısmı bu şekildedir. Ve Allah'ın Müddessir Suresi'nde, Peygamberimiz (sav)'e karşı yapılan bir münafık eylemi olarak bildirdiği bu tavırlar, münafığın küfre benzer ahlakını çok açık bir şekilde ortaya koymaktadır. **Ancak münafığın, tüm bu sinsi eylemleri, kasıtlı olarak ve hainlikle uygularken unuttuğu birşey vardır. Allah münafıkları asla başarılı kılmayacak ve bu hasta ruhlu insanların İslam'a ve Müslümanlara zarar vermesine asla izin vermeyecektir.** Münafık kendi hain ve kalleş dünyasında, kurduğu tuzaklar içerisinde boğulup kalacaktır. Oynadığı sinsice oyunlar, dünyasının da ahiretinin de sonu olacaktır.

Müslümanların onlara sunduğu tertemiz, nurlu bir hayatta huzur bulamayan ve küfre yaklaştıkça mutlu olacaklarını sanan **münafıklar, giderek küfrün zulmü içerisinde daha da büyük bir mutsuzluğa**

sürükleneceklerdir. Ahirette ise sonsuza kadar pişmanlık ve acı içerisinde, en yakın dostları olan şeytan ile birlikte büyük bir azap yaşayacaklardır.

MÜNAFIK PİS BAKIŞLARIYLA YETERİ KADAR EYLEM YAPAMADIĞINI DÜŞÜNDÜĞÜNDE, DİLİYLE MÜSLÜMANLARI RAHATSIZ ETMEYE ÇALIŞIR

> **Eğer Biz dilersek, sana onları elbette göstereriz, böylelikle onları simalarından tanırsın. And olsun, sen onları, sözlerin söyleniş tarzından da tanırsın. Allah, amellerinizi bilir. (Muhammed Suresi, 30)**

Bakışları gibi, üslubu da münafığı ele veren en önemli alametlerden biridir. Allah Kuran'da Müslümanların münafıkları, **'konuşmalarındaki anormalliklerden tanıyıp fark edebileceklerini'** bildirmiştir. Zira münafıkların konuşmaları bir Müslümanın konuşma tarzına, adabına, ahlakına hiç benzemez. **Öfkeli, laf dokunduran, küstah, saygısız, kinayeli, kinli ve saldırgan bir üslupla konuşurlar. Züppelikleri, laf dokundurmaları, her fırsatta Müslümanları incitmeye çalışan sözler seçmeleri, yalan söylemeleri, iftira atmaları ve sürekli olarak Müslümanları suçlayan bir üslup kullanmaları karakteristik özelliklerindendir. Müslümanların Allah'tan korkup sakındıkları için asla ağızlarına dahi almayacakları sözleri, Kuran'a ve İslam ahlakına muhalif mantık ve fikirleri pervasızca konuşurlar.**

Münafıkların kullandıkları bu üslupla neyi amaçladıklarını anlamak ise önemlidir. Çünkü münafığın her eylemiyle ulaşmayı hedeflediği bir sonuç vardır. Münafık gelişigüzel, doğal akışıyla konuşuyor değildir. Bir konuda istediği bir çıkarı elde edebilmek, kendini temize çıkarmak, kendi üstünlüğünü, haklılığını veya diğer insanların eksik

liklerini, kusur ve hatalarını daha iyi vurgulamak istiyordur. Sinsice ve gizlice yaptığı eylemlerin ya da küfürle olan gizli bağlantısının üstünü örtmeyi veya dikkati kendinden başka bir yöne çekebilmeyi hedefliyordur. Birinden intikam almak, bir yalanı destekleyip inandırıcı hale getirmek ya da Müslümanları aldatarak onları başarısızlığa sürükleyecek hatalı bir yöne doğru yönlendirmek gibi bir amaçla konuşuyordur. Ancak işte bunlardan hangisi olursa olsun, münafık tüm tavırlarında olduğu gibi, her konuşmasında da büyük bir planın küçük bir parçasını yerine oturtmaya çalışıyordur. Ve işte tüm bu sayılan üslup bozuklukları, bize **'münafığı tanımada önemli ipuçları veren'** çok mühim alametlerdir.

Kuran'da **"sözlerin söyleniş tarzından da tanırsın"** ifadesiyle tanıtılan münafıkların bu özelliği bir başka ayette de şöyle haber verilmiştir:

> **... Sizi keskin dilleriyle (eleştirip inciterek) karşılarlar. İşte onlar iman etmemişlerdir; böylece Allah onların yaptıklarını boşa çıkarmıştır. Bu, Allah'a göre pek kolaydır. (Ahzab Suresi, 19)**

Allah münafıkların **'keskin bir dile sahip olduklarını'** bildirmiştir. Şeytani bir zeka ile dillerini küfri menfaatleri için en etkili şekilde kullanmaya çalışırlar. Ayette münafıkların aynı zamanda da, bu keskin dillerini Müslümanları **'eleştirmek'** ve **'incitmek'** için kullandıkları da haber verilmiştir. Bir başka ayette ise Allah, bu münafık ahlakını şöyle haber vermiştir:

> **And olsun, mallarınızla ve canlarınızla imtihan edileceksiniz ve sizden önce kendilerine Kitap verilenlerden ve şirk koşmakta olanlardan elbette çok eziyet verici (sözler) işiteceksiniz. Eğer sabreder ve sakınırsanız (bu) emirlere olan azimdendir. (Al-i İmran Suresi, 186)**

Münafıklar bu ahlaksızlıklarını, elbette ki tüm Müslümanlara karşı uygularlar. Ama **özellikle de Müslümanlara önderlik eden, akıl, feraset, basiret, bilgi ve tecrübe açısından en güçlü gördükleri; İslam'a en çok hizmet eden ve dini en etkili şekilde tebliğ eden kimseler, münafıkların en önemli hedefleri konumundadır.** Çünkü bu insanlar, şeytanın en istemeyeceği şeyi gerçekleştiren, şeytana karşı en güçlü fikri mücadeleyi veren insanlardır. **Dolayısıyla şeytanın bir nevi kuklası olan münafıklar da, kendilerine ilk hedef olarak bu lider konumundaki kimseleri seçerler.**

Nitekim tarih boyunca tüm münafıklar da bu hedeflerinden şaşmamış, her dönemde en büyük şeytani mücadelelerini Allah'ın hak Peygamberlerine, elçilerine ve veli kullarına karşı vermişlerdir. Kuran'da Peygamberimiz (sav) dönemindeki Müslüman topluluğun içinde bulunan münafıkların da **"Peygamberimiz (sav)'i incitmeyi"** hedefledikleri haber verilmiştir:

> **İçlerinden Peygamberi incitenler ve: "O (her sözü dinleyen) bir kulaktır" diyenler vardır. De ki: "O sizin için bir hayır kulağıdır. Allah'a iman eder, müminlere inanıp-güvenir ve sizden iman edenler için bir rahmettir. Allah'ın elçisine eziyet edenler... Onlar için acı bir azap vardır." (Tevbe Suresi, 61)**

Münafıklar, yalan söylediklerine kendileri de şahit oldukları halde, sırf Peygamberimiz (sav)'i **'incitmeyi ve rahatsız etmeyi amaçlayarak' 'samimiyetsiz, sinsi, kin ve nefret dolu suçlamalar'** yapmışlardır. Kuran'da aynı ahlaksızlığın, Hz. Musa (as)'ın kavmindeki münafıkların da önemli bir özelliği olduğu bildirilmiştir:

> **Ey iman edenler, Musa'ya eziyet edenler gibi olmayın; ki sonunda Allah onu, demekte olduklarından temize çıkardı. O, Allah Katında vecihti. (Ahzab Suresi, 69)**

Allah tarih boyunca yaşamış ve gelecekte de kıyamete kadar yaşayacak olan tüm münafıkların nasıl aynı şeytani ahlakı gösterip, nasıl aynı yöntemleri kullanabildiklerini ise şöyle açıklamıştır:

> **"Onlardan güç yetirdiklerini sesinle sarsıntıya uğrat, atlıların ve yayalarınla onların üstüne yaygarayı kopar, mallarda ve çocuklarda onlara ortak ol ve onlara çeşitli vaadlerde bulun." Şeytan, onlara aldatmadan başka birşey vadetmez. (İsra Suresi, 64)**

Ayette **"onlardan güç yetirebildiklerini"** sözleriyle işaret edilen kimselerin önemli bir bölümü de işte **"münafıklar"**dır. Şeytan, sözünü dinleyen, kendisine itaat ederek, İslam'a, Kuran'a ve Müslümanlara karşı mücadele etmeyi amaçlayan bu insanlara istediği gibi güç yetirebilmektedir. Onları istediği gibi yönlendirebilmekte ve her istediğini yaptırtabilmektedir. İşte **"dilleriyle Müslümanlara eziyet etmek"**, **"sesiyle sarsıntıya uğratıp, yaygaralar kopartmak"** da şeytanın münafıklara öğretip uygulattığı yöntemlerdendir. Şeytanın yol göstermesiyle, her dönemde münafıklar bu hain ve pis yöntemi uygulamışlardır ve uygulamaya da devam etmektedirler.

Münafıklar bu yöntemi uygularlarken de ayette haber verildiği gibi yine şeytanın ilhamıyla **"keskin bir üslup"** kullanmaya özen gösterirler. **Kendilerince Müslümanların morallerini bozacaklarını, onları ümitsizliğe sevk edeceklerini, neşelerini kaçıracaklarını düşündükleri özel kelimeler kullanmaya büyük özen gösterirler. Kinayeci, haset dolu, kindar, kavgacı, laf dokunduran, gerilim oluşturup fitne çıkarmaya çalışan bir üslup kullanırlar. Kendilerince Müslümanların acizliklerini, eksikliklerini, kusurlarını, yanlışlarını gündeme getirerek onları mahcup etmeyi amaçlarlar. Bu yolla aynı zamanda da, diğer inananların bu kimselere olan saygılarını, sevgilerini, güvenlerini yok edebileceklerini sanırlar. Özellikle de manevi açıdan lider konumunda olan kişilerin -kendilerince- açıklarını bulduklarını sandıklarında büyük bir heyecanla ve abartılı üsluplarla bunları dile getirirler. Böylece Müslümanların gözünde bu kişinin itibarını, konumunu sarsabileceklerini; ona olan güvenlerini kaybettirebileceklerini zannederler.** Ve bunun sonucunda da İslam'a, Müslümanlara zarar verebileceklerini umarlar. Ardından da kargaşa oluşturabileceklerini ve Müslümanların ayrılıp dağılacağını sanırlar. Böylece ruhlarındaki karanlık yolun kapısının açılacağını ve onların da istedikleri gibi küfrü yaşayabileceklerini umarlar.

Allah'a samimi imanda Müslümanın Allah'a karşı nasıl güçlü bir güven ve teslimiyet içerisinde olduğunu kavrayamadıkları için, sarf edecekleri birkaç kelime ya da yapacakları birkaç suçlama ile Müslümanları incitip üzebileceklerini, bakış açılarını değiştirebileceklerini, güvenlerini, sevgilerini, saygılarını kaybettirebileceklerini sanırlar.

Oysaki Müslümanlar Allah'ın her yarattığında hayır ve güzellik görürler. Allah yolunda mallarından, canlarından feragat etmeyi, her türlü fedakarlıkta bulunmayı göze almış insanlardır. Nimetler ve güzellikler kadar, hastalıkların da, eksikliklerin de, yapılan hataların da, yine hep kaderin bir parçası olduğunun bilincindedirler. Dolayısıyla da kalbi kin, öfke, haset ve nefretle dolu olan, küfre hayranlık duyup Müslümanları düşman olarak gören, şeytanın kontrolü altına girmiş bir münafığın durumunu da apaçık bir şekilde görebilirler. **Böyle şeytani bir varlığın sözüyle Müslümanların**

ne morallerinin bozulması, ne incinmeleri, ne üzülmeleri, ne ümitsizliğe kapılmaları ne de neşelerinin kaçıp mutsuz olmaları mümkün değildir.

Ancak bu önemli gerçekten gafil olan münafıklar, hasta ruhlarının yansıması olan konuşmalarıyla Müslümanlara karşı sinsice bir mücadele vermeye çalışırlar. Böylece inkar edenler dışarıdan Müslümanları yıkmaya çalışırken, onlar da ellerindeki imkanlarla içeriden sinsice Müslümanların gücünü kırabileceklerini sanırlar. **Şeytanın ilhamıyla yaygaralar koparark, Müslümanları sarsıntıya uğratabileceklerini düşünürler.** Oysa ayetin devamında, **"... Sizi keskin dilleriyle (eleştirip inciterek) karşılarlar. İşte onlar iman etmemişlerdir; böylece Allah onların yaptıklarını boşa çıkarmıştır. Bu, Allah'a göre pek kolaydır."** (Ahzab Suresi, 19) sözleriyle bildirildiği gibi, **Allah münafıkların tüm sinsi oyunlarını boşa çıkaracak, tüm tuzaklarını bozacak, onları mutlaka başarısızlığa uğratacaktır.**

MÜNAFIK ÖFKELENDİĞİNDE KONTROLSÜZCE BAĞIRIR

Müslümanlar çok itidalli ve aklı başında insanlardır. Her şeyi ve bütün olayları Allah'ın yarattığına kesin olarak emin oldukları için sürekli tevekküllü bir ruh hali içinde yaşarlar. Dolayısıyla da gün içinde ne kadar zor olaylarla ve yanlış tavırlarla karşılaşırlarsa karşılaşsınlar, asla **'kontrollerini kaybetmez ve Kuran ahlakına uygun olmayacak bir tavır göstermezler'. Sinirlenmek, öfkeden kendini kaybetmek, ses yükseltmek, bağırıp çağırmak, saldırgan ve kavgacı bir üslup sergilemek, Müslümanın hiçbir şekilde yanaşmayacağı davranışlardır.** Olaylar istedikleri gibi gelişmese de, karşılarındaki insanlar hata yapsalar da, Müslüman tüm bunların kaderde hayırla yaratıldığını bilir.

Münafıklar ise, her konuda olduğu gibi, bu tarz durumlarda da, **Müslümanların tamamen zıttı olan tavır bozukluklarıyla dikkat çekerler. Terslik gibi görünen ufacık bir olayla karşılaştıklarında hemen öfkelenip söylenmeye, bağırıp çağırmaya ve tartışıp kavgacı ve saldırgan tavırlar sergilemeye başlarlar. İçlerinde gizledikleri anarşi ruhu tamamen ağızlarından dışa vurur. O ana kadar Müslüman taklidi yaparken, sinirlenmeleriyle birlikte kontrollerini kaybeder ve bir anda ruhlarındaki küfür özelliklerini açıkça ortaya dökmeye başlarlar.** Allah, Peygamberimiz (sav) dönemindeki münafıkların da, Resulullah (sav)'ın yanındayken bile aynı küfri ahlakı ve tavır bozukluklarını sergilediklerini bildirmiştir:

> **... Ey iman edenler, seslerinizi Peygamberin sesi üstünde yükseltmeyin ve birbirinize bağırdığınız gibi, ona sözle bağırıp-söylemeyin; yoksa siz şuurunda değilken, amelleriniz boşa gider. (Hucurat Suresi, 1-2)**

Bir başka Kuran ayetinde ise Allah, **"... Sesinden de (yüksek perdeleri) eksilt. Çünkü, seslerin en çirkin olanı gerçekten eşeklerin sesidir."** (Lokman Suresi, 19) sözleriyle, **'bağıran, rahatsız eden bir konuşma üslubunu beğenmediğini'** bildirmiştir. **İşte Allah'ın beğenmediği bir tavrı, bilerek ve ısrarla uygulamaya devam etmek, münafıkların önemli bir vasfıdır.** Münafıklar bu ahlaklarındaki kararlılık ile, Müslümanlardan farklı olduklarını ve küfür ahlakını yaşamaktaki ısrarlarını açıkça ortaya koymuş olurlar.

MÜNAFIK ZÜPPELİK YAPARAK BÜYÜKLÜK TASLAR

Allah Kuran'ın **"Yeryüzünde böbürlenerek yürüme; çünkü sen ne yeri yarabilirsin, ne dağlara boyca ulaşabilirsin."** (İsra Suresi, 37) ayetiyle Müslümanlara büyüklenmekten sakınmalarını hatırlatmıştır.

Müslümanlar Allah'ın ayette tarif ettiği ahlakı beğenmediğini bilerek, enaniyet ve kibir gibi görünebilecek en ufak bir tavır bozukluğundan dahi şiddetle sakınırlar. **Münafıklar ise** Müslümanların tam aksine, **her konuda kendilerini ön plana çıkarmak, büyüklüklerini ve herkesten üstün olduklarını vurgulayabilmek için her fırsatı kullanırlar. İçlerindeki büyüklük ve öne geçme hırsı çok şiddetlidir.** Dolayısıyla da gün boyu tüm tavır ve konuşmalarına, yüz

ifadelerine bu ruh halleri hakimdir. **Bakışlarına, seslerine, konuşmalarına, oturup kalkmalarına, sıradan bir konuda yaptıkları yorumlarına ve hatta sevgi gösterme şekillerine kadar her hareketlerinde, her mimiklerinde bu büyüklük hırsının yansımaları görülür.** Allah münafıklardaki bu **'şeytani büyüklük hırsına'** Kuran ayetlerinde şöyle dikkat çekmiştir:

> **Kahrolası, nasıl bir ölçü koydu? Yine kahrolası, nasıl bir ölçü koydu? Sonra bir baktı. Sonra kaşlarını çattı ve yüzünü ekşitti. Sonra da sırt çevirdi ve büyüklük tasladı (istikbar). (Müddessir Suresi, 19-23)**

Allah Kuran ayetlerinde münafık ahlakını çok detaylı olarak tarif etmiştir. Bu bakış açısıyla bakan Müslümanlar, münafıkların tavırlarından, konuşmalarından, vücut dillerinden, yürüyüş stillerinden, kaşlarını soktukları şekilden, bakışlarındaki bozukluktan ve yüzlerine verdikleri sinsi anlamlardan bu büyüklük tutkusunu çok açık bir şekilde anlayabilirler.

Münafık sahip olduğu her şeyi, büyüklüğünü vurgulamak için önemli bir fırsat olarak görür. **Allah'ın verdiği güzelliğini, sağlığını, gençliğini, bilgisini, kültürünü, yeteneğini, itibarını, maddi manevi sahip olduğu nimetleri hep insanlara üstünlük taslamak için kullanır. Kendisini ne kadar büyütürse, çevresindeki diğer insanları da o kadar aşağı görüp küçümsemeye başlar. Dünyanın en akıllı, en zeki, en yetenekli, en iyi konuşan, en iyi yazı yazan kişisinin kendisi olduğu kanaatindedir. Hatta pek çok konuda kendisinin dünya çapında tüm insanlar arasında nadir rastlanacak mükemmellikte ve yetenekte bir insan olduğuna inanmaya başlar. Bu bakış açısının sonunda da iyice azgınlaşır.** Allah münafıkların bu giderek artan büyüklük tutkusunu bir ayette **"… Onların göğüslerinde kendisine ulaşamayacakları bir büyüklük (isteğin)den başkası yoktur…"** (Mümin Suresi, 56) sözleriyle açıklamıştır.

Allah bir başka ayette de, **"... Çünkü, Allah, her büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez."** (Nisa Suresi, 36) sözleriyle bu ahlakı beğenmediğini bildirmiştir. Eğer bir Müslüman istemeden bunlardan herhangi birine benzer bir tavır gösterecek olsa, iman edenler ona Kuran ayetlerini ve Allah'ın bu tavrı beğenmediğini hatırlatırlar ve o da hemen bu hatasını düzeltir. Ama münafıkta böyle bir sonuç alabilmek mümkün olmaz. **Kuran ayetleri münafığa etki etmez. Münafık ayetleri ne dinler ne de anlamlarını düşünür. Dolayısıyla da münafığı, içindeki bu büyüklük hırsından kurtulması için doğru yola çağırmak etkili olmaz.** Allah münafığın bu tarz bir çağrı karşısında nasıl bir tavır göstereceğini bir Kuran ayetinde şöyle haber vermiştir:

> **Ona: "Allah'tan kork" denildiğinde, büyüklük gururu onu günaha sürükler, kuşatır. Böylesine cehennem yeter; ne kötü bir yataktır o. (Bakara Suresi, 206)**

MÜNAFIK SAYGIDAN YOKSUNDUR; NEZAKETSİZ VE DÜŞÜNCESİZDİR

Müslümanların en önemli özelliklerinden biri, hayatlarının her anında Kuran ahlakına uygun bir üslup ile konuşmalarıdır. İman etmeleriyle birlikte, cahiliye toplumlarında insanların büyük bölümüne hakim olan negatif karakter özelliklerinden arınmışlardır. Dolayısıyla bu temiz, Rahmani ahlak tüm tavır ve konuşmalarına hakimdir. Nasıl bir ortama girerlerse girsinler, olayların gidişatına, insanların ihtiyacına, duruma ve şartlara göre nasıl davranmaları gerektiğini vicdanlarıyla belirlerler. Daha önce hiç tecrübe etmedikleri olaylar bile söz konusu olsa, vicdanlarına uyarak yapılması gereken en doğru tavrı sergiler, en isabetli konuşmaları yaparlar.

Münafık karakterli kimseler ise, Müslümanlardaki bu feraset ve basiret mükemmelliğinden yoksundurlar. İsteseler, bu pozitif tavırları elbette ki samimi Müslümanlardan görerek öğrenebilirler. Ama asıl amaçları zaten Müslümanlara karşı içten sinsice bir mücadele vermek olduğu için ahlaklarını değiştirmeye gerek duymazlar. **Tercihlerini Allah'tan, Kuran ahlakından, vicdandan yana yapmadıkları için, pozitif, halim ve güzel olan tavırlar yerine, şeytani ve negatif davranışlar sergilerler. Aynı şekilde konuşmalarında da yapıcı, yatıştırıcı, uzlaştırıcı olmak yerine, kinayeli, laf dokunduran, züppece ifadeleri tercih ederler. Kaba ve sivri dilli, nezaketsiz, münasebetsiz, çirkef, kavgacı, saldırgan, küstah ya da suçlayıcı üsluplar kullanmaktan çekinmezler.**

Cahiliye insanları arasında öğrendikleri görgü, adap ve edebe uymayan, kaba ve rahatsız edici her tavrı, Müslümanlar arasında da pervasızca uygularlar.

Müslümanların her sözü güzel ve incelik doluyken, konuşma adabı olmayan **münafıkların sözleri hep çirkin ve iticidir. Saygıdan yoksun, küstah, ukala, züppe, bilmiş, küt, kaba, düşüncesiz ve patavatsızdırlar. Adeta şuurları kapalıymışçasına nezaketsiz ve münasebetsizdirler. İşte tüm bu özelliklerinden de, 'hasta, dengesiz ve münafık ruhlu insanlar oldukları' açıkça anlaşılır.**

Oysaki Müslümanların en önem verdikleri ve en titizlik gösterdikleri konulardan biri, Allah'ın rızasını kazanabilmek için, tertemiz ve güzel bir ahlak anlayışıyla yaşamaktır. Cahiliyenin her türlü kirli anlayışından, tavırlarından ve konuşmalarından arınıp, cennet gibi güzel bir ortam oluşturmaya çalışırlar. Bu nedenle de birbirlerine karşı olabildiğince ince düşünceli, fedakar, anlayışlı, hoşgörülü, affedici, alttan alan, kalender, tevazulu, sabırlı, güzel sözlü, gönül alan, sevgi, saygı dolu, dostane tavırlar sergilerler. Dolayısıyla Müslümanların bu üstün ahlakıyla, münafıkların negatif tavırları arasında büyük bir zıtlık ortaya çıkar. Bu da, şeytani üsluplar kullanmaktan, küfri konuşmalar yapıp, çirkef tavırlar göstermekten çekinmeyen münafıkların tanınmasında önemli bir alamet oluşturur.

MÜNAFIKLAR PEYGAMBERİMİZ (SAV)İN HUZURUNDA SESLERİNİ YÜKSELTİYOR VE KÜSTAH BİR ÜSLUPLA KONUŞUYORLARDI

Peygamberimiz (sav) döneminde, Müslümanların çevresinde nezaketi, ince düşünceyi, saygılı olmanın adabını bilmeyen ve bu yöndeki çirkin üsluplarıyla dikkat

çeken birçok insan vardı. Bunlar arasında müşrikler, kalbinde hastalık olanlar, görgüsüz ya da bilgisiz olanlar olduğu gibi; bu ahlaksızlığı kasten uygulayan münafıklar da vardı. Ve bu kimseler, Müslümanlara gösterdikleri bu çirkin tavırları, **Peygamberimiz (sav)'e karşı da sergiliyorlardı (Peygamberimiz (sav)'i tenzih ederiz). Hatta O'na karşı, özel ve kasıtlı olarak, Müslümanlara yaptıklarından çok daha şiddetli bir ahlak bozukluğu gösteriyorlardı. Bunun sebebi ise elbette ki imansızlıkları; Peygamberimiz (sav)'e, onun sahip olduğu nimetlere, ona gösterilen saygı ve sevgiye, onun makamına ve itibarına karşı olan kıskançlıklarıydı. Kendilerini liderlik makamına çok daha fazla layık görüyor; Peygamberimiz (sav)'den sözde daha üstün, daha akıllı ve yetenekli olduklarına inanıyorlardı.** Bu yüzden de ona hak ettiği saygı, hürmet ve sevgiyi göstermek, ona karşı güzel ahlaklı davranmak ağırlarına gidiyordu.

İşte bu kişiler, **Peygamberimiz (sav)'e karşı saygıdan yoksun, kaba, küstah, kavgacı, saldırgan ve suçlayıcı bir üslupla ve hatta seslerini de yükseltip bağırarak konuşuyorlardı** (Peygamberimiz (sav)'i tenzih ederiz). Allah Kuran'da Peygamberimiz (sav)'e karşı bu çirkin tavrı sergileyen kimseleri uyarmış ve bunun **'Allah Katında büyük bir karşılığı olacağını'** hatırlatmıştır:

> **Ey iman edenler, seslerinizi Peygamberin sesi üstünde yükseltmeyin ve birbirinize bağırdığınız gibi, ona sözle bağırıp-söylemeyin; yoksa siz şuurunda değilken, amelleriniz boşa gider. (Hucurat Suresi, 2)**

Allah, Peygamberimiz (sav)'in huzurunda ve ona karşı bu şekilde çirkin ve kavgacı bir üslupla konuşmalarının sonucunda, bu kimselerin o zamana kadar yaptıkları tüm salih amellerin boşa gidebileceğini bildirmiştir. Peygamberimiz (sav)'in huzurunda bu tür tavır bozukluklarından kaçınan, itidalli, saygılı bir üslupla konuşan samimi Müslümanlar için ise, ahirette büyük bir ecir olduğu haber verilmiştir:

> **Şüphesiz, Allah'ın Resûlü'nün yanında seslerini alçak tutanlar; işte onlar, Allah kalplerini takva için imtihan etmiştir. Onlar için bir mağfiret ve büyük bir ecir vardır. (Hucurat Suresi, 3)**

Kuşkusuz ki Peygamberimiz (sav) zamanında yaşanan her olay, buna dair Kuran'da bildirilen her hüküm, o dönemden sonra yaşayacak her Müslüman toplumu için de yol göstericidir. Kuran'da tarif edilen, Peygamberimiz (sav)'e karşı gösterilmesi gereken **'saygı ve hürmet adabı'**, bugün de iman edenlerin birbirlerine ve onlara manevi

önderlik eden üstün ahlaklı kimselere karşı göstermeleri gereken saygı şeklinin nasıl olması gerektiğini bize anlatmaktadır.

MÜNAFIKLAR PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN YANINDA ÖNE GEÇMEYE VE KENDİLERİNİ YÜCELTMEYE ÇALIŞIYORLARDI

Kuran'da Müslümanlara hatırlatılan bir başka önemli konu da, **'Peygamberimiz (sav)'in bulunduğu bir ortamda, her konuda ona öncelik vermenin, onu en önde ve en üstün tutmanın önemi'**dir. Bu ahlak anlayışı, Müslümanların Peygamberimiz (sav)'e olan sevgi, saygı, hürmet ve bağlılıklarını ortaya koyan çok önemli bir **'mümin alameti'**dir. Ancak bu duyguları kalplerinde samimi olarak yaşamayan insanların taklidi olarak bu ahlak özelliklerini gösterebilmeleri mümkün değildir. Peygamberimiz (sav)'e karşı içlerinde **'kıskançlık, kin, öfke, çekememezlik, öne çıkma ya da üstünlük hırsı'** gibi duygular besleyen münafıklar, hiçbir zaman gerçek bir Müslümanın saygı dolu tavırlarını gösteremezler. Hatta tam tersine, Peygamberimiz (sav)'in bulunduğu ortamlarda sergiledikleri Müslümanların ahlakına tamamen zıt olan, **'saygıdan yoksun tavırlarıyla'** dikkat çekerler.

Allah Kuran'da, hem bu ahlak bozukluklarını gösteren münafık karakterli insanlara, hem de cahilliklerinden, bilgisizliklerinden ya da görgüsüzlüklerinden dolayı bu tarz yanlış tavırlar sergileyen iyi niyetli kimselere, Müslümanların saygı adabının nasıl olması gerektiğini şöyle açıklamıştır:

> **Ey iman edenler, Allah'ın Resûlü'nün huzurunda öne geçmeyin ve Allah'tan sakının. Şüphesiz Allah, işitendir, bilendir. (Hucurat Suresi, 1)**

Bilindiği gibi o dönemde Peygamberimiz (sav)'in çevresinde samimi Müslümanların yanı sıra, her inançtan, her kültürden ve her karakterde insanlar da vardı. Bunlar arasında iyi niyetli olup da, İslam ahlakını henüz bilmeyen veya yetiştiriliş tarzları nedeniyle de ince düşünce, nezaket ve saygı konusunda kusurları olan kimseler de bulunuyordu. Fakat **münafıklar, tüm bu insanlardan farklı olarak, bu ahlak ve tavır bozukluğunu bilinçli ve kasıtlı olarak uyguluyorlardı. Yoksa münafıklar da Peygamberimiz (sav)'in huzurunda nasıl bir adap ve edep ile hareket edilmesi gerektiğini çok iyi biliyorlardı.** Ama ona karşı olan şeytani bakış açılarını sinsice hissettirmek için, özellikle bu saygı adabını uygulamıyorlardı. Samimiyetsizliklerini gizleyebilmek için **dilleriyle Peygamberimiz (sav)'i sevdiklerini söylüyorlardı; ama gerçekte içlerinde sevgi değil kin ve nefret olduğu için, ona karşı saygı göstermek çok ağırlarına gidiyordu.** Çünkü gerçek hedefleri, Peygamberimiz (sav)'i yüceltmek değil, asıl olarak kendilerini ön plana çıkarmaktı.

Kendilerince **'Peygamberimiz (sav)'e karşı duyulan sevgi ve saygıyı zayıflatmak ve ardından da sözde kendilerinin ondan daha akıllı, daha bilgili ve tecrübeli olduğunu herkese göstermek'** istiyorlardı. Böylece kendileri gibi zayıf imanlı insanlara da yol gösterip, onları da Peygamberimiz (sav)'in yoluna uymaktan alıkoyabileceklerini düşünüyorlardı. Onları da küfür ahlakına teşvik edebileceklerini ve kendilerine yandaş toplayabileceklerini sanıyorlardı. Oysaki kendilerini ön plana çıkarabilmek için yaptıkları her sinsi ve samimiyetsiz tavır, her seferinde **'münafıkların akılsızlığını'**, 'Peygamberimiz (sav)'in ise **ne kadar üstün bir akla sahip olduğunu'** ortaya koyuyordu.

İşte Peygamberimiz (sav) dönemindeki bu münafık karakteri, tarih boyunca her Müslüman toplumunda aynı sinsilikle ortaya çıkmıştır. Müslümanların başında **'manevi lider ve yol gösterici olarak her kim bulunuyorsa'**, münafıkların hedefinde de her zaman o kimseler olmuştur. **Günümüzde de halen, Müslümanlara en faydalı hizmeti kim yapıyor, en etkili fikri mücadeleyi kim veriyor ve inananları en çok kim güçlendiriyorsa, münafığın hedefinde de işte bu mübarek insanlar vardır.**

Münafıkların Peygamberimiz (sav)'e karşı olduğu gibi, bu üstün ahlaklı lider konumundaki mümin şahıslara karşı saygı göstermeyi kabullenememelerinin sebebi de aslında çok açıktır. Münafıkların Müslümanların arasında bulunma nedenleri, Kuran ahlakını yaşayarak Allah'ın rızasını, rahmetini ve cennetini kazanmak değildir. Dolayısıyla

Müslümanlar güzel ahlakın en fazlasını yaşamaya çalışırken, münafıkların böyle bir amaçları ve buna dair herhangi bir şevk ve azimleri de yoktur. Allah'a ve ahirete, ya çok zayıf bir iman ile inanmışlardır ya da tümüyle imansızlığı seçmişlerdir. Dünyada yapıp ettiklerinden dolayı ahirette sorguya çekileceklerini düşünmeden yaşarlar. Onlar için önemli olan, dünya hayatında menfaatlerini koruyabilmek ve her anlarını istedikleri gibi yaşayabilmektir. Eğer bu amaçları doğrultusunda sinsice ve kurnazca hareket edebiliyorlarsa, arkalarında iz bırakmadan ya da insanlara sezdirmeden, oyun oynayarak menfaatlerine ulaşabiliyorlarsa, onlara göre başka sorun yoktur. Çıkarlarını koruduktan, istediklerini elde edebildikten sonra, güzel ahlak göstermenin, nezaketli, ince düşünceli, saygılı olmanın onlar için hiçbir ehemmiyeti ve gereği yoktur.

İşte münafıklar, bu çirkin bakış açıları nedeniyle, Müslümanların manevi lideri olan kimselerin yanındayken de, sinsi oyunlarla, laf kalabalığıyla, yalan dolan dolu konuşmalar ile, sadece kendi hedeflerine ulaşma peşinde hareket ederler. İçlerinde ne Peygamberimiz (sav)'e ne Müslümanlara ne de onlara önderlik eden müminlere karşı gerçek bir sevgi hissetmedikleri için, bu sevginin göstergesi olan **'samimi saygı ve el üstünde tutma ahlakı'**nı da göstermezler. Münasebetsiz, düşüncesiz, nezaketsiz, samimiyetsiz ve sahtekar tavır ve üslupları, Peygamberimiz (sav)'in, elçilerin ya da Müslümanların manevi liderliğini üstlenmiş kişilerin bulunduğu ortamlarda hemen kendini belli eder.

Ancak tüm bunları, ellerinden geldiğince **'sinsi ve sözde ispat edilemeyecek metotlarla'**, alttan alta yapmaya çalışırlar. Zira çok aleni bir ahlaksızlık yapmaları durumunda, tüm Müslümanların onlara karşı ciddi şekilde tavır alacaklarını çok iyi bilmektedirler. Dolayısıyla gizli ahlaksızlıklarını hep sanki **'yanlışlıkla, fark etmeden, düşünemedikleri için, tecrübesizliklerinden ya da bilmeden'** yapıyorlarmış gibi bir ustalıkla gerçekleştirirler. Örneğin Müslümanların manevi önderi olan bir kişi **hikmetli ve önemli bir konu anlatırken, mutlaka konuya kendileri de girmek, sözü o kişinin ağzından alıp, asıl olarak kendi bilgi ve kültürlerini göstermek isterler.** Bu amaçla sanki yanlışlıkla oluyormuş gibi, **sürekli olarak o kişinin sözünü keserler.** Her yeni konuşmanın üstüne **bilmişlik yaparak, o konuyu, anlatan kişiden çok daha iyi bildiklerini ispatlamaya çalışırlar.** Ya da sanki makul bir bilgi veriyormuşçasına konuşurken, aslında bir yandan da, **karşı tarafın yanlış bildiğini ve isabetsiz konuştuğunu vurgulamak isterler.** Patavatsızca, münasebetsizce ve düşüncesizce, asıl dinlenmek istenen kişiye konuşma fırsatı vermeyecek şekilde **saatlerce hikmetsiz ve gereksiz konuşmalar yaparlar.** Karşılarındaki mübarek şahısların nezaketini ve güzel ahlakını bu yolla sürekli olarak suiistimal etmeye çalışırlar.

Elbette ki kasıtlı olarak yaptıkları tüm bu ahlaksızlıklar, sapkın ve şeytani bir mantığa dayanır. Münafıkların, Müslümanların inandığı gibi Peygamber ve elçilerin, kendilerinden üstün, Allah tarafından seçilmiş, özel bir akıl, hikmet ve bilgi ile donatılmış, yüksek bir vicdana sahip ve üstün ahlaklı, mübarek insanlar olduğuna inanmazlar. Hatta **kendilerini akıl, zeka, hikmet, bilgi, kültür ve tecrübe açısından Peygamberlerden, Allah'ın elçilerinden, velilerden ve Müslümanlara önderlik eden lider konumundaki insanlardan çok daha üstün görürler.** Kuran'da münafıkların bu sapkın aldanışları **Talut Kıssası**'nda şöyle haber verilmiştir:

> **Onlara Peygamberleri dedi ki: "Allah size Talut'u (melik olarak) gönderdi." Onlar: "Biz hükümdarlığa, ona göre daha çok hak sahibiyken ve ona bir mal (servet) bolluğu verilmemişken, nasıl bizi (yönetmek üzere) hükümdarlık (mülk) onun olabilir?" dediler. O (şöyle) demişti: "Doğrusu Allah size onu seçti ve onun bilgi ve bedenî gücünü arttırdı. Allah, kime dilerse mülkünü verir; Allah (rahmeti ve gücü) geniş olandır, bilendir." (Bakara Suresi, 247)**

Allah inananlara o dönemde **'lider olarak Talut'u seçtiğini'** bildirmiş, ancak o dönemin münafık karakterli insanları, cahili ölçüleri öne sürerek **'kendilerinin hükümdarlığa ve liderliğe daha uygun olduklarını'** iddia etmişlerdir. Serveti, malı mülkü en çok ve en zengin olan kişi kimse, onun lider olması gerektiğini savunmuşlardır. Oysaki Allah ayette, üstünlüğün mal mülk ile olmadığına dikkat çekmiştir. **Liderlik zahiri ve cahili ölçülere göre değil, Allah'ın seçip takdir etmesiyle gerçekleşir.** Ve Allah seçtiği kullarına da, Katından özel bir bilgi, hikmet ve ilim vermekte, böylece Müslümanlara önderlik edecek olan kullarını '**seçkin ve üstün'** kılmaktadır.

Ancak işte gaflet içindeki münafık karakterli insanların değer yargıları Kuran'a göre değildir. Kendi müşrik inançları doğrultusunda **'hayatın gerçekleri'** olarak tanımladıkları cahiliye hayatının kurallarından, Müslümanlara manevi anlamda liderlik görevini üstlenmiş olan bu kimselerin, habersiz olduğu kanaatindedirler. Kendilerince onların, **'insanları gereği gibi tanıyamadığını, onların içyüzlerini, gerçek karakterlerini fark edemediğini,**

olayları isabetli değerlendiremediğini ve bu yüzden de hikmetli kararlar alamadığını' düşünürler. Çünkü onlar her şeyin, zahirdeki menfaat hesaplarına göre değerlendirilmesi gerektiğine inanırlar. Onlara göre **'en akılı insan, menfaatlerini en iyi koruyan ve en çok çıkar elde edebilen kişi'**dir.

Dolayısıyla Peygamberimiz (sav)'in, cahiliye insanlarının bu **'sapkın değer yargılarına ve çıkar hesaplarına'** göre yaşamaması, münafık karakterli insanların kesinlikle kavrayamadıkları bir durumdur. Bu yüzden de, çıkarların en çok korunacağı tercihler yerine, Allah'ın rızasını en fazla kazandırabilecek tercihlerin yapılmasını, kendi zayıf akıllarınca **'isabetsiz'** ya da **'yanlış'** olarak nitelendirirler (Peygamberimiz (sav)'i tenzih ederiz).

Oysa Allah Peygamberlerine, elçilerine ve veli kullarına Kendi Katından özel bir ilim vermiş ve onlara **'zahir'** dışında bir de **'batın ilmi'**ni öğretmiştir. Dolayısıyla bu mübarek ve üstün insanlar, **Allah'ın yol göstermesi ve ilhamıyla, avamdan insanların bilemeyeceği pek çok şeyi bilerek hareket ederler.** İnsanların göremediği detayları, fark edemediği ihtimalleri yüksek bir ilim, feraset ve basiret ile görebilirler. Dolayısıyla konuşmaları, kararları, değerlendirmeleri, sadece zahir ile düşünen insanların kavrayışının çok üstünde, çok hikmetli ve isabetlidir.

Peygamberimiz (sav) küfrü de, müşrikleri de, münafıkları da, cahiliye insanlarının tüm kurallarını da yaratan, sonsuz akıl sahibi olan Yüce Allah'ın ilhamıyla ve O'nun kendisine lütfettiği üstün ilim ile hareket etmektedir. İnsanları ve olayları bu yüksek akıl, hikmet, feraset ve basiret ile değerlendirmekte, kararlarını Allah'ın yol göstermesiyle, Kuran ahlakı doğrultusunda ve vicdanıyla belirlemektedir. Dolayısıyla da en hayırlı kararları vermekte, en doğru teşhisleri yapmakta, en isabetli şekilde davranmaktadır. Ve tüm bunların sonucunda da, Allah'ın Kuran'da bildirdiği gibi **'galip gelenler, Allah'ın yardımıyla her zaman iman edenler'** olmuştur:

> **Kim Allah'ı, Resulü'nü ve iman edenleri dost (veli) edinirse, hiç şüphe yok, galip gelecek olanlar, Allah'ın taraftarlarıdır. (Maide Suresi, 56)**

MÜNAFIKLAR PEYGAMBERİMİZ (SAV) İLE 'HÜCRELERİN ARDINDAN SESLENEREK' VE BAĞIRARAK KONUŞUYORLARDI

Münafıklar Peygamberimiz (sav)'in huzurunda nasıl bir üslup ve konuşma adabıyla konuşulması gerektiğini aslında çok iyi biliyorlardı. Ancak Peygamberimiz (sav)'in **'üstünlüğünü'** kabullenemedikleri için, **ona karşı derin bir saygı göstermek gururlarına çok ağır geliyordu.** Dolayısıyla, bu ortamlarda, sinsice asiliklerini ve dik başlılıklarını hissettirerek kendilerince **'şeytani bir eylem'** yapmaya çalışıyorlardı. Müslümanlar, Peygamberimiz (sav)'e olan **'itinalı sevgileri ve saygıdaki titizlikleriyle'** dikkat çekerken, onlar da bu çirkin ahlaklarıyla Peygamberimiz (sav) ve samimi müminler tarafından **'münafık karakterli kimseler'** olarak tanınmış oluyorlardı.

Ancak şunu da hatırlatmak gerekir ki, elbette insanların konuşma adaplarında ve üsluplarındaki bozuklukların tek sebebi 'münafıklık' değildir. Bir insan cahilliği, düşüncesizliği, bilgisizliği, tecrübesizliği, kaba tavırları, görgüsüzlüğü gibi sebeplerle de bu tarz hatalar yapabilir. Ancak münafıkları bu kimselerden ayıran ve dikkat çeken özellikleri, bu konudaki **'itinalı ısrarcılıkları; kendilerine hatırlatıldığı ve doğrusu öğretildiği halde yanlış tavırlarından vazgeçmemeleri'**dir. Ve bu tavırları sergiledikten sonra da, herhangi bir **'pişmanlık duyup telafi yoluna gitmemeleri'**dir. Kendilerini mutlaka doğru yolda ve haklı kabul etmeleridir. İşte bunların yanında bir de başka münafık özellikleri de sergilediklerinde, elbette ki bu durum, Müslümanlar için dikkate alınması ve şüphe duyulması gereken bir önem kazanır.

Kuran'da münafık karakterli insanların, Peygamberimiz (sav)'in huzurunda iken gösterdikleri bu tavır bozukluklarının diğer bir örneği yine Hucurat Suresi'nde şöyle haber verilmiştir:

> **Şüphesiz, hücrelerin ardından sana seslenenler de, onların çoğu aklını kullanmıyor. Eğer gerçekten, yanlarına çıkıncaya kadar sabretmiş olsalardı, herhalde (bu,) kendileri için daha hayırlı olurdu. Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (Hucurat Suresi, 4- 5)**

Peygamberimiz (sav)'in yanında, söz keserek, bilmişlik yaparak, bağırıp çağırarak, seslerini yükselterek, tartışmacı bir üslup kullanarak, sinsice şeytani eylemler yapmaya çalışan münafıkların bir başka yöntemi de, ayette haber verildiği gibi Peygamberimiz (sav)'le **'hücrelerin ardından bağırarak konuşmaları'**dır.

Peygamberimiz (sav) güzel ahlakıyla, yüksek vicdanıyla, müthiş akıllı konuşmaları ve nezih tavırlarıyla dikkat çeken çok mübarek bir insandır. Kuran'ın **"And olsun, sizin için, Allah'ı ve ahiret gününü umanlar ve Allah'ı çokça zikredenler için Allah'ın Resulü'nde güzel bir örnek vardır."** (Ahzab Suresi, 21) ayetiyle bildirildiği gibi Allah onu, ahlakıyla ve hayatıyla tüm Müslümanlar için bir örnek kılmıştır. Böyle güzel bir nimet olan Peygamberimiz (sav)'in yakınında olabilen bir insanın, bu güzel ahlakı görüp fark etmemesi mümkün değildir. Vicdanını kullanan, Allah'ın rızasını hedefleyen her insan, bu üstün ahlakı kendisine örnek alıp tavırlarını güzelleştirebilir. Ayrıca güzel ahlakı, nezaketi, ince düşünceyi, saygıyı, sevgiyi bu kadar iyi bilen ve mükemmel şekilde uygulayan Peygamberimiz (sav)'in, bunun aksi tavırları ne kadar detaylı görüp fark edebileceği ve Kuran ahlakına zıt olan, şeytani ya da cahili tavır bozukluklarından ne kadar rahatsız olacağı da açıktır.

İşte münafıklar da, tüm bu gerçeklerin farkındadırlar. Kendilerince **Peygamberimiz (sav)'e olan sapkın bakış açılarını vurgulayarak Müslümanları huzursuz edebilmek ve münafık karakterli insanların gözünde itibar elde edebilmek amacıyla bu çirkin tavırları sergilemişlerdir.**

Peygamberimiz (sav)'in sohbetlerinde seslerini yükseltip bağıran, konuşmalarıyla Peygamberimiz (sav)'in önüne geçmeye çalışan ve Peygamberimiz (sav)'e odaların ardından seslenen münafıkların bu tavırları, elbette ki kendi aleyhlerinde önemli deliller oluşturur. Böylece Müslümanlar, onların Peygamberimiz (sav)'e gönülden bağlı olan, ona derin bir sevgi duyan, saygılarıyla onu el üstünde tutan samimi Müslümanlardan farkını çok net bir şekilde görürler. Güvenmeyecekleri ve dikkatli olacakları insanları tanımış olurlar.

Peygamberimiz (sav)'in üstün ahlakını, yüksek vicdanını, sabrını, hoşgörüsünü takdir edemeyen, Allah'ın sevdiği ve seçtiği mübarek bir Peygamber (sav) ile aynı dönemde yaşamanın, onu görmenin, tanımanın ne kadar büyük lütuf olduğunun şuurunda olmayan bu hasta ruhlu insanlar, elbette ki dünyada da ahirette de büyük bir kayba uğramışlardır.

Peygamberimiz (sav)'in döneminde olduğu gibi, günümüzde de Müslümanlara ve onlara manevi olarak önderlik eden mübarek insanlara aynı şeytani ahlakı sergileyen münafıklar da, kuşkusuz ki aynı hüsranı tadacaklardır. Yaptıkları münafıkane eylemlerle hiçbir zaman için İslam'a, Allah'ın seçip üstün kıldığı elçilerine ve Müslümanlara zarar vermeyi başaramayacaklardır. Arzuladıkları şeytani dünyanın karanlığı onları önce dünyada acı, sıkıntı ve mutsuzluk içinde kavuracak, ardından da ahiret azabıyla karşılaşacaklardır. Allah bir Kuran ayetinde, Allah'a karşı isyan ederek azgınlaşanların acı sonunu şöyle bildirmiştir:

> **Ülkelerden niceleri vardır ki, Rablerinin ve O'nun elçilerinin emrine karşı gelip azmışlar, böylece biz de onları çetin bir hesaba çekmişiz ve onları benzeri görülmedik bir azapla azaplandırmışız. (Talak Suresi, 8)**

MÜSLÜMANLAR ALLAH'I SEVGİYLE ANARLARKEN, MÜNAFIK ALLAH'I ÇOK AZ ANAR

Kuran'da, münafıklar hakkında verilen bir başka önemli bilgi de, bu zayıf imanlı insanların **'Allah'ı çok az anmaları'**dır:

> **Gerçek şu ki, münafıklar (sözde), Allah'ı aldatmaktadırlar. Oysa O, onları aldatandır. Namaza kalktıkları zaman, isteksizce kalkarlar. İnsanlara gösteriş yaparlar ve Allah'ı ancak çok az anarlar. (Nisa Suresi, 142)**

Tüm Müslümanlar gibi, elbette ki münafıklar da Kuran ayetlerini çok iyi bilmektedirler. Ayetlerde anlatılan münafık özelliklerinin tamamından haberdardırlar. Dolayısıyla, **'Allah'ı çok zikretmenin Müslümanların önemli bir vasfı'**, **'Allah'ı anmaktan kaçınmanın da münafıkların çok belirgin bir özelliği'** olduğundan haberdardırlar. Normalde bu bilgiye sahip bir münafığın, kendisini deşifre etmemek, Müslümanları, kendisinin de onlar gibi **'samimi**

bir mümin' olduğuna inandırabilmek için, Allah'ı anması, ayetlerden bahsetmesi beklenebilir. **Ancak Allah'ın bir mucizesi olarak münafıklar bu güzel ibadeti taklidi olarak bile yapamazlar. Allah münafıkların bu konuda basiretlerini bağlamış, dillerini mühürlemiştir.** Samimi bir Müslümanın dünyada herkesten ve her şeyden daha çok sevdiği Yüce Rabbimiz'i coşkuyla anması ile, münafığın isteksizce ve gönülsüzce imani sohbetlerden kaçmaya çalışması arasında büyük bir zıtlık vardır.

Münafıklar günlük hayatlarında kendi istek duydukları, menfaatlerine uygun olan her konuya saatlerce vakit ayırırlar. Fiziksel açıdan da, nefsen de, hoşlarına giden her türlü faaliyete katılmaya dünden hazırdırlar. **Spor yapmak, müzik dinlemek, film izlemek, dışarda gezip dolaşmak, kuaförlerde saç bakımı yaptırmak, maç izlemek, sosyal medyada uzun uzun vakit geçirmek, kendileriyle ilgili paylaşımlar yapmak gibi aktiviteler onlara çok iç açıcı gelir.** Bunların her birine herkesten önce, büyük bir heves ve coşkuyla koşarak giderler.

Münafık 'ne giyeceği, saçını nasıl yapacağı, ne yiyeceği, ne tür alışverişler yapacağıyla ilgili konularda' saatlerce hata gün boyu hiç sıkılmadan muhabbet eder. Bunlardan bahsederken münafığın içi müthiş ferahlar.

Elbetteki bunlar her insanın gün içinde yapabileceği son derece makul ve meşru faaliyetlerdir. Ancak münafıklar sadece bu konular söz konusu olduğunda aktif ve şevklidirler. Müslümanlarla birlikte hayırlı bir sohbet için bir araya gelmeleri söz konusu olduğunda, içlerini sıkıntı kaplar. Şevksiz, donuk ve heyecanlarını kaybetmiş haldedirler. Özellikle de Allah'ın anıldığı, imani sohbetlerin yapıldığı ortamlarda bulunmayı hiçbir şekilde istemezler. Allah'ın büyüklüğünü, kaderin mükemmelliğini, vicdanı kullanmanın, güzel ahlakın, Müslümanların birbirlerini sevip saymalarının, samimi dost olmalarının önemi gibi konuların konuşulduğu her yer, münafığın müthiş bunalmasına ve sıkıntıya kapılmasına neden olur.

Münafıkların Allah'ı anmak ve Rabbimiz'in anıldığı ortamlarda bulunmak istememelerinin sebebi ise, kalplerinde Allah sevgisi yerine, şeytana karşı bir muhabbet ve hayranlık duymalarıdır. Allah'ı değil, şeytanı dost edinmişlerdir. Dolayısıyla da Allah'ın istediklerini değil, şeytanın istediklerini yerine getirmektedirler. Bu yüzden de **Allah anıldığı, Kuran ayetleri okunduğu zaman münafıklar içten içe büyük bir öfkeye kapılırlar.** Okunan her bir Kuran ayetiyle, Müslüman ahlakına tamamen zıt olan kendi münafık ruhlarının açığa çıkıp deşifre olacağını düşündükleri için, akıl almaz bir kin ve öfke duyarlar. **Allah'ın Kuran'da münafıkların teşhisini mükemmel bir şekilde yapmış ve münafık alametlerini çok detaylı olarak anlatmış olması, münafıkların korkudan dehşete kapılmalarına neden olur. Bu nedenle Kuran'ı dinlemeye dayanamazlar.** Ancak kendilerini gizlemeleri gerektiğinden dilleriyle birşey söyleyemezler. Ellerinden gelen, yapabilecekleri hiçbir şey yoktur. Bu nedenle de kin ve öfkelerini gözlerine yansıtıp en azından o yolla Müslümanlara karşı bir eylem yapmak isterler. Allah Kuran'da münafıkların, Allah anıldığı ve Kuran okunduğu zaman aldıkları bu şeytani hali şöyle bildirmiştir:

> **O inkar edenler, zikri (Kur'an'ı) işittikleri zaman, seni neredeyse gözleriyle devireceklerdi... (Kalem Suresi, 51)**

Allah Kuran'da, **"... Allah'ı zikretmek ise muhakkak en büyük(ibadet)tür. Allah, yaptıklarınızı bilir."** (Ankebut Suresi, 45) buyurmuş ve Müslümanlara, Kendisi'ne olan sevgilerini, O'nu en güzel isimleriyle anarak ve yücelterek göstermelerini bildirmiştir. Bir başka ayette ise Allah, Müslümanlara bu hükmünü şöyle haber vermiştir:

> **Öyleyse (yalnızca) Beni anın, Ben de sizi anayım; ve (yalnızca) Bana şükredin ve (sakın) nankörlük etmeyin. (Bakara Suresi, 152)**

Şeytan ise, birer birer eğiterek talebeleri haline getirdiği münafıklara, **'Allah'ı anmamalarını'** fısıldar. Çünkü şeytanın da **'en istemediği ve canını en yakacak olan'** tavır, **'Allah'ın anılması, Allah'a samimi olarak bağlanıp O'nun yoluna uyulması'**dır. Allah bir Kuran ayetinde **'şeytanın bu gibi insanları sarıp kuşatarak kontrolü altına aldığını'**, ardından da onlara **'Allah'ın zikrini unutturduğunu'** şöyle bildirmiştir:

> **Şeytan onları sarıp-kuşatmıştır; böylelikle onlara Allah'ın zikrini unutturmuştur. İşte onlar, şeytanın fırkasıdır. Dikkat edin; şüphesiz şeytanın fırkası, hüsrana uğrayanların ta kendileridir. (Mücadele Suresi, 19)**

İşte münafıklar da yol göstericileri ve liderleri olarak gördükleri şeytanın bu ilhamıyla, **Allah'ın anıldığı ortamlardan kaçarlar.** Ve mümkün olduğunca Allah'ın güzel ahlakından, muhteşem yaratmasından, Kuran ahlakının gerekliliklerinden, kaderin hayır ve hikmetlerinden, Müslümanların üzerindeki yükümlülüklerden ve sorumluluklarından bahsetmemeye çalışırlar.

Bulundukları yerde **Allah anılmaya başladığında münafıkların birden moralleri bozulur, renkleri solar, rahatsızlanırlar. İçlerini müthiş bir sıkıntı kaplar. Bir anda üstlerine şeytani bir ruh çöker. Yüzlerine İblisane bir ifade hakim olur; çehreleri nursuzlaşır ve kararır.** Ardından da münafık, etrafındaki insanlara da bulunduğu bu ortamdan ne kadar sıkıldığını hissettirmeye çalışır. Bir Kuran ayetinde, ahirete gereği gibi inanmayan münafıkların bu şeytani özellikleri, **"Sadece Allah anıldığı zaman, ahirete inanmayanların kalbi öfkeyle kabarır. Oysa O'ndan başkaları anıldığında hemen sevince kapılırlar."** (Zümer Suresi, 45) sözleriyle bildirilmiştir.

Bir başka ayette ise Allah, münafıkların Kuran okunmasından ne kadar şiddetli bir rahatsızlık duyduklarını şöyle bildirmiştir:

> **Ve onların kalpleri üzerine, onu kavrayıp anlamalarını engelleyen kabuklar, kulaklarına da bir ağırlık koyduk. Sen Kuran'da sadece Rabbini "bir ve tek" (İlah olarak) andığın zaman, 'nefretle kaçar vaziyette' gerisin geriye giderler. (İsra Suresi, 46)**

Münafıklar Allah'ın büyüklüğünü, O'ndan başka bir güç ve İlah olmadığını duymaya dayanamazlar. Kuran'da bildirildiği gibi, bu gerçekleri asla dinlemek istemez ve **'nefretten deliye dönmüş bir halde'** büyük bir sıkıntıyla hemen o ortamdan kaçarlar. **Dini sohbetler yapılması münafığı çok kızdırır ve rahatsız eder.** -Allah'ı tenzih ederiz- münafık, huzursuzluğunu ve hoşnutsuzluğunu, oflayıp puflayarak, ayaklarını sallamaya başlayarak ifade eder. Ancak elbette ki insanların bir sohbet ortamında ellerini oynatıp, ayaklarını sallamaları, havanın sıcaklığından, soğukluğundan veya farklı sebeplerden dolayı derin nefes alıp vermek durumunda kalmaları ya da yüzlerinin renginin değişmesi son derece doğaldır. Münafığın, Allah anıldığında ortaya çıkan bu vücut tepkileri ve yaptığı bunlara benzer hareketlerin sebebi ise, pek çok insanda görülebilen bu doğal tavırlardan çok farklıdır. Münafık tüm bunları, Allah'ın anılmasından duyduğu dayanılmaz azap ve sıkıntı nedeniyle yapar. Adeta tüm bedeni kasılır, ruhu müthiş daralır. İçinde gizlediği şeytani hastalık, Allah anıldığında yaşadığı bu derin huzursuzlukla ve vücudunun verdiği şeytani tepkilerle hemen ortaya çıkar.

Açıktır ki, insan en çok kimi seviyor, en çok kimi düşünüyor, en çok kime yakın olmak istiyorsa, kalbinde olduğu gibi, dilinde de hep o olur. Müslümanların dünyada en sevdikleri varlık Rabbimiz olduğu; ve her an her işlerinde Allah'a sığınıp O'ndan yardım dileyip O'nun rızasını kazanmaya çalıştıkları için, dillerinde de her zaman Rabbimiz'in güzel isimleri vardır.

Münafıklar da, kalpleri hep şeytanla beraber olduğundan, gün boyunca dillerinde de hep şeytani fikirler, Kuran dışı mantıklar, küfri konuşmalar, olumsuz, çirkin sözler, münasebetsizlikler, huysuzluklar vardır.

Şeytan Müslümanlar arasında huzursuzluk, fitne, kargaşa çıkarmak, onları rahatsız etmek için münafıkları bu şekilde kullanmakta, onların ağzından kendi felsefesini dile getirtmektedir. Ancak bu tümüyle münafığın aleyhine dönmekte ve bundan zarar gören sadece münafığın kendisi olmaktadır. Negatif ve şeytani dünyasının, karanlık zihninin ürettiği kirli düşünceler, sadece onu huzursuz etmektedir. **Müslümanlarla birlikte hem manen hem de zahiri nimetleriyle cennet gibi bir ortamda olduğu halde, münafık Allah'tan uzak yaşamasının bir karşılığı olarak, cehennem hayatındaymış gibi, acı içinde, mutsuz bir hayat yaşar.**

MÜNAFIK DİNİ KONULARDAN BAHSETMEK İSTEMEZ AMA DÜNYA HAYATIYLA İLGİLİ KONULARDA KONUŞMAKTA ÇOK ŞEVKLİ VE YETENEKLİDİR

Allah'ı çok az anan ve Rabbimiz'in zikredildiği ortamlarda bulunmaktan da itinayla kaçınan münafıkların, bu konuda dikkat çeken bir özellikleri daha vardır. **Dini konuların konuşulmasından büyük bir acı ve azap duyan münafık, dünya hayatına ilişkin konular söz konusu olduğunda müthiş açılır.** Kendisine Allah'ı, ahireti, kaderi, vicdanlı olmayı, Kuran ahlakına uymayı hatırlatan her şey ona ne kadar sıkıntı veriyorsa, Allah'ı ve dini unutturan mevzular da, ona **'adeta can suyu gibi'** hayat verir. Kuran'ın, **"Sadece Allah anıldığı zaman, ahirete inanmayanların kalbi öfkeyle kabarır. Oysa O'ndan başkaları anıldığında hemen sevince kapılırlar."** (Zümer Suresi, 45) ayetiyle, **münafığın Allah'tan başka konular konuşulunca nasıl rahatlayıp canlandığını ve mutlu olduğu haber verilmiştir.**

Münafık diliyle her ne kadar iman ettiğini söylese de, aslında ahirete inancı ya çok zayıftır ya da hiç yoktur. Dolayısıyla da onun için varsa yoksa önemli olan sadece dünya hayatıdır. **Bu hayatın her bir detayı onun için çok önemlidir. Dünyanın önde gelen ülkeleri, en sükseli şehirleri, bu bölgelerin insanları, dünya çapında en itibarlı olan yabancı diller, bu ülkelerin siyasetçileri, sanatçıları, yazar kadrosu, onların savundukları fikirler, münafık için son derece önemlidir.** Bu bölgelere gidemese, bu insanlarla tanışamasa bile, bunların her biri hakkında bilgi sahibi olmak bile onu çok heyecanlandırır. **Çünkü münafık tüm bunları kendi geleceğinin bir parçası olarak görür.** Ona hayat veren, onu canlı tutan düşünce de zaten, dünya çapında itibarlı, yüksek bir mevkiye gelebilme, hayran olduğu o önde gelen insanlar arasında, onlardan biri gibi olabilme hayalidir. Bu nedenle de bu konular mevzu bahis olduğunda, münafığın dili alabildiğine açılır. **Allah'ı anmak söz konusu olduğunda birkaç cümle dahi konuşamayan, bir nimetle karşılaştığında ya da bir sıkıntıdan kurtulduğunda şükretmeyi bile bilmeyen münafık, geleceği olarak gördüğü dünya hayatından konu açılınca, saatlerce hiç susmadan konuşur.** Neşesi, sevinci bir anda yerine gelir. En lüzumsuz ve gereksiz detayları bile saatlerce anlatır.

Ve münafık bu konularda öğrendiği dünyevi bilgileri hafızasında tutmada da, bunları ilgi çekici hale getirerek anlatma konusunda da oldukça yeteneklidir. Allah Kuran'da münafığın bu özelliğini şöyle haber vermiştir:

> **Sen onları gördüğün zaman cüsseli yapıları beğenini kazanmaktadır. Konuştukları zaman da onları dinlersin. (Oysa) Sanki onlar (sütun gibi) dayandırılmış ahşap-kütük gibidirler. (Bu dayanıksızlıklarından dolayı da) Her çağrıyı kendileri aleyhinde sanırlar. Onlar düşmandırlar, bu yüzden onlardan kaçınıp-sakının. Allah onları kahretsin; nasıl da çevriliyorlar. (Münafikun Suresi, 4)**
>
> **İnsanlardan öylesi vardır ki, dünya hayatına ilişkin sözleri senin hoşuna gider ve kalbindekine rağmen Allah'ı şahid getirir; oysa o azılı bir düşmandır. (Bakara Suresi, 204)**

Allah, **"konuştukları zaman da onları dinlersin"** sözleriyle **'münafıkların din dışı konuşmalardaki şeytani yeteneklerini'** haber vermiştir. Diğer ayette ise Rabbimiz, **"dünya hayatına ilişkin sözleri senin hoşuna gider"** şeklinde bildirmiştir. **Demek ki münafık, dünya hayatının süksesine, çıkar ve menfaatlerine yönelik konular söz konusu olduğunda çok akıcı ve ilgi çekici şekilde konuşabilmektedir.**

'Din ile ilgili sözler' ise münafığın ilgi duyduğu ve zevk aldığı konular değildir. Ama sanattan, resimden, heykelden, her türlü zenginlikten, paradan, modadan, kıyafetlerden, süslenmekten, saç bakımından, spordan, evlerden, arabalardan, yiyeceklerden, içeceklerden saatlerce zevkle bahsederler. Televizyondaki bir program, gazetelerde gündem olan bir dedikodu, sosyal medyada insanların kimleri takip ettiği gibi konularda müthiş açılırlar. Elbette bunlardan bahsetmesinde bir yanlışlık yoktur. Dikkat çekici olan, tüm bunlarda gösterdiği şevk ve yeteneği dini konularda kaybetmesidir.

Ve ayette **"hoşuna gider"** sözüyle bildirildiği gibi münafıklar, iman gözüyle, Müslüman ahlakıyla bakmayan insanların da ilgisini çekebilecek bir üslup kullanabilirler. Bu konuda yeteneklidirler. **Tüm bu konular hakkındaki en detay bilgileri bile hafızalarında tutabilme konusunda da yeteneklidirler.** Boş konulardan konuşmak söz konusu olduğunda ufukları da alabildiğine geniş olur. Ancak Allah ayetin devamında münafıkların **"sütun gibi dayandırılmış ahşap-kütük gibi"** olduklarını da bildirmiştir. Dolayısıyla bu, **'hiçbir işe yaramayan, içi kof boş bir yetenektir'**. Ve ne kendilerine ne başkasına bir fayda getirmez. Çoğu zaman **'gevezelik'** olarak nitelendirilebilecek tarzda boş konuşmalar yapmaktan öteye gidemezler. Bu lafazanlıklarıyla ne kendileri ne de bir başkası için bir hayra vesile olmazlar. **Bu bilgileri hikmetli bir şekilde, iyi bir amaç için kullanamazlar.** Sadece kendileriyle aynı kafadaki amaçsız insanlarla gevezelik ve boş konuşmalar yaparak, insanları rahatsız eden itici bir karakter sergilemiş olurlar.

Bir insan, Müslümanlardan birinin yanına gitse ve boş ya da sıradan konular hakkında uzun uzun konuşarak onun vaktini alacak olsa, samimi bir mümin bundan çok rahatsız olur. Aynı şekilde bu insan sırf denemek için, münafık karakterli birinin yanına gidip de Allah'ı içten ve samimi bir üslupla ansa, münafık da bu durumdan büyük bir acı çeker. Bu onun en tahammül edemediği, en acı çektiği konudur. Allah'tan, dinden bahsedildiğinde rengi solar, morali bozulur, neşesi kaçar. Kuran'ın **"Sanki onlar, ürkmüş yaban eşekleri gibidirler; arslandan korkup-kaçmışlar."** (Müddessir Suresi, 50-51) ayetleriyle bildirildiği gibi, münafıklar Allah'ın zikrini duyduklarında '**ürkmüş yaban eşekleri gibi hemen o ortamdan kaçıp uzaklaşırlar**'. Ama eğer bir münafığa din dışında, dünyevi çıkarlarına ilişkin bir konu açacak olunsa, ne kadar neşelenip açıldığı ve canlandığı da açıkça görülür.

Allah Kuran'ın **"İnsanlardan öyleleri vardır ki, bilgisizce Allah'ın yolundan saptırmak ve onu bir eğlence konusu edinmek için sözün 'boş ve amaçsız olanını' satın alırlar. İşte onlar için aşağılatıcı bir azap vardır."** (Lokman Suresi, 6) ayetiyle, münafıkların bu **'boş ve amaçsız'** konuşmalarla hedeflerinin, **'Müslümanları Kuran ahlakını yaşamaktan alıkoymak'** olduğunu bildirmiştir. Münafık, Müslümanların vakitlerini alarak, onları boş sözlerle lafa tutarak yapacakları hayırlı faaliyetleri engellemek ister. Aynı zamanda da, Müslümanlar arasında eğer kendileri gibi zayıf imanlı ya da münafık karakterli insanlar varsa, bu yolla onların akıllarını çelebilmeyi ve onları da samimi bir mümin olmaktan uzaklaştırabilmeyi hedefler.

Ancak Allah münafıkların bu şeytani gayretini, Müslümanlar için bir rahmete dönüştürür. Müslümanlar Allah'ı büyük bir sevgiyle anan Müslümanlarla, Allah'ı anmaktan kaçınan ama boş ve amaçsız sözlerle müthiş canlanan insanların farkını görmüş olurlar. Böylece aralarındaki samimiyetsiz ve münafık ruhlu insanları tanıyabilir ve kimlere karşı dikkatli davranmaları gerektiğini görerek tedbir alabilirler.

MÜNAFIK, AHLAKINI GÜZELLEŞTİRMEYE ÖNEM VERMEZ AMA 'DIŞ GÖRÜNÜŞÜ' VE 'BEĞENİLMEK' ONUN İÇİN HAYATİ ÖNEM TAŞIR

Allah bir Kuran ayetinde münafıklar için, **'Sen onları gördüğün zaman cüsseli yapıları beğenini kazanmaktadır'** şeklinde bildirmiştir:

> **Sen onları gördüğün zaman cüsseli yapıları beğenini kazanmaktadır. Konuştukları zaman da onları dinlersin. (Oysa) Sanki onlar (sütun gibi) dayandırılmış ahşap-kütük gibidirler..." (Münafikun Suresi, 4)**

Ayette geçen **'cüsseli yapıları'** ifadesiyle, cahiliye toplumlarında önem verilen **'zenginlik, sükse, gösteriş, bakım, modernlik ya da kalite'** gibi **'sadece dış görünüşe ait'** kriterlere dikkat çekilmiştir. Gerçekten de münafık için **'dış görünüş ve beğenilmek'** çok önemli iki konudur. Ahirete inanmayan ve Allah'ın rızasını aramayan münafık için, sahip olduğu en değerli hazine **'bedeni'** ve onu en etkili şekilde kullanabilmek için ihtiyacı olan **'beyni'**dir. Ancak bilindiği gibi akıl, Allah'ın sadece samimi iman eden kullarına lütfettiği bir nimettir. Kuran'da bu gerçek şöyle haber verilmiştir:

Ey iman edenler, Allah'tan korkup-sakınırsanız, size doğruyu yanlıştan ayıran bir nur ve anlayış (furkan) verir, kötülüklerinizi örter ve sizi bağışlar. Allah büyük fazl sahibidir. (Enfal Suresi, 29)

Allah, ancak Kendisi'nden saygı ile derin bir sevgi ile korkup sakınıldığı zaman kullarına Katından **'doğru ile yanlışı'**, **'iyi ile kötüyü'** birbirinden ayırabilecek bir '**akıl**

ve anlayış' vermektedir. Dolayısıyla **Allah korkusu çok zayıf olan münafık karakterli insanlarda, bu önemli Müslüman özelliği yoktur. Akılları şaşırtıcı şekilde zayıftır. Ama Allah'ın onlara bir tuzağı olarak, onlar bu durumdan habersizdirler.** Aksine kendilerini, çevrelerindeki bütün insanlardan daha akıllı sanırlar. Oysaki onların kendilerinde gördükleri ve akıl zannettikleri şey, sadece **'zeka'**dır.

İşte münafık elindeki bu sıradan zekasını ve bedenini kullanarak, dünya hayatından olabilecek en fazla menfaati elde edebilmeye çalışır. Allah'a, O'nun sonsuz aklına ve gücüne inancı olmadığı için, tüm bunlara Allah'tan bağımsız olarak tek başına ulaşacağını sanır. Bu yüzden de tek sahip olduğu şey olan bedenini çok kıymetli görür. Bedenini, Allah'ın yarattığı güzel bir nimet ve lütuf olduğu ya da onu Allah yolunda onu en iyi şekilde kullanabilmek, sağlık sıhhat bulmak için değil; müstakil olarak sahip olduğunu sandığı bir meta olarak gördüğü için önemser. **Bedenine ne kadar iyi bakabilir, onu ne kadar iyi süsleyebilirse, kendisini ne kadar güzel, ne kadar farklı ve önemli bir insan gibi sunabilirse, karşısındaki insanları o kadar derinden etkileyebileceğini düşünür.** Bu şekilde küfrün gözüne girebilecek, beğenilerini kazanabilecek, itibar elde edebilecek ve tüm bunların sonucunda da hırsla arzuladığı dünyevi makamlara gelebilecektir. Bu yüzdendir ki Allah ayette, **"Sen onları gördüğün zaman cüsseli yapıları beğenini kazanmaktadır"** şeklinde bildirmiştir.

Allah korkusu olmayan, ahirete inanmayan münafığa göre, ahlakını güzelleştirmeye çalışması ise hiçbir işine yaramayacak ve önemi olmayan bir konudur. Münafık zaten **'güzel ahlakı'** beğenen bir varlık değildir. İstediği yalnızca, şeytanın ahlakını alabilmek, küfürde ve Müslümanlar arasında istediği gibi sinsice oyunları oynayabileceği küfri taktikleri ve yöntemleri bilmek ve bunları uygulayabileceği şeytani bir zekaya sahip olabilmektir. İşte bu nedenle de ahlak konusuyla hiçbir şekilde ilgilenmez. **Ama bedenine delice bir hırsla bağlıdır. Bedenini genç, dinç, sağlıklı ve güçlü tutabilmek, münafığın hayattaki en önemli hedeflerinden ve en özen gösterdiği konulardan biridir.**

Elbette ki bir Müslüman da bedenini en güçlü, en sağlıklı ve en güzel görünecek şekilde muhafaza etmek için gerekeni yapar. Modern, kaliteli, bakımlı ve güzel olmak Müslümanların da önem verdikleri güzelliklerdir. Ama münafığın bu yöndeki tavrı, delice bir hırs şeklindedir. Ve amacı bedenini Allah yolunda, Allah'ın razı olacağı hayırlı bir hayat için kullanmak değildir. **Ahirete inançsızlığından, dünya hayatına olan gözü dönmüş bağlılığından ve bu dünyada sonsuza kadar yaşamak istemesinden dolayı bedenini önemli görür.** Ölümün, hastalıkların, yaşlılığın da bu dünya hayatının bir parçası olduğunu unutabilmek için, **bedenini sürekli gençleştirebilmeye ve daha gösterişli hale getirebilmeye çalışır.**

Akıl, iman, güzel ahlak olmadan, vicdan kullanılmadan, içi boş bir bedenin hiçbir güzelliği olmayacağını ise anlayamaz. Tüm gücünü ve enerjisini sadece dış görünümünü mükemmelleştirip bedenini korumaya verir. Oysaki birgün herkes gibi münafık da ölecek ve bedeni çok kısa süre içerisinde çürüyüp toprak olacaktır. Geriye sadece Allah'a karşı olan tavrı, imanı ve bu dünyada yapıp ettikleri kalacaktır. Ancak aklı kapanmış olan münafık tüm bu gerçeklerden gafil bir haldedir. Bu nedenle de kavrayıp anlayamaz.

MÜNAFIK, İNCİL'DE 'DIŞTAN GÜZEL GÖRÜNEN, İÇİ ÖLÜ, PİSLİKLE DOLU BADANALI MEZARLARA' BENZETİLMİŞTİR

İncil'deki bir sözde münafıklar, **'dıştan güzel görünen, içi ölü, pislikle dolu badanalı mezarlara'** benzetilmiştir:

"Siz dıştan güzel görünen, ama içi ölü kemikleri ve her türlü pislikle dolu badanalı mezarlara benzersiniz. Dıştan insanlara doğru görünürsünüz, ama içte ikiyüzlülük ve kötülükle dolusunuz." (Matta, 23:27-28)

Dışarıdan bakıldığında münafık gerçekten güzel ve gösterişli görünebilir. Saçlarını en bakımlı, en modern, en dikkat çekici hale getirir. **Bayan ise en gösterişli makyajı yapıp, erkek ise spor salonlarında vücut çalışıp, en kaliteli markaların kıyafetlerini giyip, kendilerince en havalı konuşmaları yapıp kendilerini çevrelerindeki insanlara beğendirmeye çalışabilirler.** Ve belki bu, insanları Kurani ölçülerle değerlendirmeyen kimseler için, gerçekten de dikkat çekici bir özellik olabilir. Ama **İncil**'de belirtildiği gibi, **'dıştan şaşalı görünen bu insanların içleri ölüdür'**. Kalpleri, kemikleri ölüdür. **Dıştan gösterişli bir badana yapılmış gibi süslenmiş ama içleri pislik ile dolu bir mezar gibidirler. Dıştan insanlara iyi ve doğru gibi görünürler ama içlerinde ikiyüzlülük ve kötülükle doludurlar.** Dolayısıyla ilk bakışta zahire önem veren bazı insanların beğenisini kazandıran bu gösterişli beden tümüyle aldatıcıdır. Allah münafığı **'dıştan gösterişli duran ama içi kof olan bir kütüğe'** benzetmiştir (Münafikun Suresi, 4). **Münafık özenle süslediği, itinayla koruduğu bedeniyle göz boyayarak, içindeki kofluğu, şeytanlığı, kötülüğü ve sinsiliği gizleyebileceğini sanır.** Ama sonsuz adalet sahibi olan Allah buna izin vermez. Münafık Allah'ın rızasını bırakıp, dünyaya, menfaatlerine, bedenine, rahatına, konforuna önem verdikçe, Allah tüm bunları ona acı ve azaba dönüştürür.

MÜNAFIK KENDİNE ÇOK DÜŞKÜNDÜR; SAHTEKARCA OYUNLARLA SÜREKLİ KENDİNE BAKTIRMAK VE BEDENİNİ YIPRANMAKTAN KORUMAK İSTER

Önceki bölümlerde anlatıldığı gibi, **sahip olduğu bedeni, münafığın dünya hayatındaki en kıymetli varlığıdır.** Dolayısıyla da ona gelecek, küçücük bir zarar bile münafık için çok önemlidir. **Kendince onu ne kadar sağlıklı, dinç, zinde, genç ve güzel tutabilirse, çıkarlarını o kadar iyi koruyabilecektir. Bu nedenle de yaşlanmaktan, hastalanmaktan çok ciddi şekilde korkar.** Elbette her insan sağlığını korumak ve dinç kalmak için özen gösterir. Bu, Müslümanlar için aynı zamanda bir ibadettir. Ancak münafığın bedenini koruma tutkusu Allah rızası için ve Allah yolunda en güzel şekilde hizmet etmek amacıyla değil, dünyaya olan delice bağlılığından, aşağılık tutkularından ve şeytani hırslarından kaynaklanmaktadır.

Ciltlerinde küçücük bir bozukluk, saçlarında en ufak bir kusur, yiyeceklerinde en ufak bir eksiklik, uykularında azıcık bir aksaklık olsun istemezler. Sabahtan akşama kadar internetten, kitaplardan **'Ne yer, ne içerlerse, daha uzun ve daha sağlıklı yaşayabilirler?' 'Ne yaparsa cildinin kırışmasını önleyebilirler?'** gibi soruların cevaplarını araştırıp öğrenmeye çalışırlar. Tüm insanlarda rastlanabilen, **sıradan ve basit bir ağrıları ya da sıkıntıları olsa, hemen en iyi doktorlara gitmek isterler.** Sürekli olarak bedenlerini dinler ve **en sağlıklı anlarında bile kendilerinde ilgilenilmesi gereken bir sağlık sorunu bulurlar.** Sıradan bir detayı müthiş büyütür ve ortalığı velveleye verirler.

Müslüman da sağlıklı olmak için Allah'ın yarattığı tüm imkanlardan en güzel şekilde faydalanır. Ancak dünyanın geçici olduğunu, bedeninin binbir türlü acizlikler içinde olduğunu, her acizliğin ve hastalığın da hayırla yaratıldığını bilir. Sağlıklıyken nasıl şükrediyor ve güzel ahlak gösteriyorsa, hastalandığında da, yaşlandığında da sabreder, şükreder ve Allah'a yönelir. Münafıklar ise tüm yaptıklarını etkili kılacak, s**ağlık ve sıhhati, güç ve kuvveti verecek olan tek gücün Rabbimiz olduğunu düşünmezler. Bu nedenle de kendilerine ne kadar özen ve titizlik gösterebilirlerse, o kadar sağlıklı, dinç kalacaklarını ve o kadar da uzun yaşayabileceklerini sanırlar.**

Tüm bu tavır bozuklukları, münafıkların dünyaya olan bağlılıklarını, imanlarının ve tevekküllerinin zayıflığını, içten pazarlıklı, menfaatperest ve egoist karakterlerini açıkça ortaya koymaktadır. Ancak elbette ki her konuda olduğu gibi, bu konuda da münafıklar tüm bu söylem ve tavırları, bir planın küçük bir parçası olarak uygularlar. Münafıklar, Müslümanların ne kadar vicdanlı, nezaketli ve ince düşünceli insanlar olduğunu çok iyi bilmektedirler. **Hasta, yorgun ya da güçsüz olduklarını söylediklerinde, yardıma ihtiyaçları olduğunu dile getirdiklerinde, Müslümanların vicdani bir sorumluluk olarak buna kayıtsız kalmayacaklarının bilincindedirler. Ya da sıradan bir**

rahatsızlıklarını, adeta ölümcül bir hastalığın belirtisiymiş gibi gündeme getirdiklerinde, karşılarındaki insanların bunun aksini iddia etmeyeceklerinin şuurundadırlar.

İşte bu durumu kullanarak, **'maddi manevi her açıdan kendilerine en abartılı şekilde baktırmaya'** ve bir yandan da bu yolla, **'Müslümanların hem maddi imkanlarını hem de vakitlerini ve enerjilerini tüketmeye'** çalışırlar. Ayrıca diğer bir amaçları da, **'Müslümanlar arasında kendilerini mümkün olduğunca yormamak, istedikleri gibi dinlenebilmek ve kendi sinsi faaliyetlerine istedikleri gibi vakit ayırabilmek'**tir. Bu doğrultuda çeşitli uyanıklıklarla, yalan ve samimiyetsizliklerle, hiçbir işe karışmayıp her istediklerini yapılmasını ve kendilerine en iyi şekilde bakılmasını sağlamaya çalışırlar. Şikayetlerinin ve bahanelerinin ispatlanamaz mahiyette olmasını kullanarak, sürekli olarak Müslümanlardan maddi manevi birşeyler isterler.

İncil'de yer alan bir bölümde münafıkların bu samimiyetsiz ve şeytani ahlakı şöyle haber verilmiştir:

> *Bundan sonra İsa halka ve öğrencilerine şöyle seslendi: "... Size söylediklerinin tümünü yapın ve yerine getirin, ama onların yaptıklarını yapmayın. Çünkü söyledikleri şeyleri kendileri yapmazlar.* ***Ağır ve taşınması güç yükleri bağlayıp başkalarının sırtına yüklerler, kendileriyse bu yükleri taşımak için parmaklarını bile oynatmak istemezler.*** *Yaptıklarının tümünü gösteriş için yaparlar..." (Matta, 23:1-5)*

Bu açıklamalardan da anlaşıldığı gibi, **'ağır ve taşınması güç yükleri bağlayıp başkalarının sırtına yüklemek'** münafıkların önemli bir özelliğidir. İncil'deki bu münafık tarifi, münafıkların ne kadar alçak ve ahlaksız olduklarını çok açık bir şekilde anlatmaktadır.

Münafıklar **'çok alçak, çıkarcı ve fırsatçı'** insanlardır. Yüzlerinde en ufak bir utanma sıkılma alameti dahi oluşmadan, Müslümanlara her türlü işlerini yaptırmaya çalışırlar. Kendileri bu yükleri taşımak için parmaklarını bile oynatmazken, en ağır ve taşınması güç yükleri Müslümanların sırtına yüklemek isterler. Örneğin birşey taşınacaksa, **"şunu getirir misin?"** derler. Hiçbir mazeretleri olmadığı halde **'sırf kendilerini yormamak, rahatlarını kaçırmamak için'**, kendi işlerini başkasına yaptırmak isterler. **Bu kadarcık küçük bir adiliği, ufacık bir ahlaksızlığı bile kendi sahtekar kafalarınca kar bilirler. "Niye sen getirmiyorsun?"** diye sorulursa, o zaman da **"İşte bir rahatsızlığım var da ondan"** ya da **"Ayak bileğim ağrıyor da o yüzden"** gibi yalanlar uydururlar.

Oysaki çok açıktır ki aynı kişiye, küfürden önem ve değer verdiği insanlar herhangi bir talepte bulunsalar, ne ayak bileğinin ağrısından bahseder ne de başka bir hastalığından. Hatta onlar kendisinden hiçbir talepte bulunmasalar bile, münafığın karşısına bu insanların gözüne girebileceği herhangi bir fırsat çıksa, sebepsiz yere ve hiçbir karşılık da istemeden, müthiş bir enerjiyle bu insanların her işine koşup yardım eder. Hatta gerektiğinde, kendini en abartılı şekilde de yorar ve bundan dolayı en ufak bir şikayette dahi bulunmaz.

İşte küfre ve Müslümanlara karşı sergilediği bu birbirine tamamen zıt iki ahlak, münafığın küçük bir özetidir. Müslümanlar söz konusu olduğunda bedenen pasifize olup hiçbir gücü, enerjisi olmayan, İslam'a hizmet gerektiğinde bin bir türlü bahaneyle kaçıp geride duran ve Müslümanların maddi manevi imkanlarını kullanarak hayatının sonuna kadar kendine baktırmayı hedefleyen münafık; küfre yaranmak söz konusu olduğunda, bitmek tükenmek bilmeyen şeytani bir güç ve enerji bulur.

Ancak burada **'önemli bir sır'** vardır: Münafık kendisinin çok **'uyanık ve tüm bu oyunlarıyla da müthiş kazançta olduğunu'** sanır. **Oysaki o farkında olmadan bela onu içten dıştan, dünyada ve ahirette hızla sarıyordur.** O sahtekarlık, sinsilik, samimiyetsizlik yaptıkça, Allah içten içe onun kalbini, ruhunu, dünyasını karartır. O alçaklık, ahlaksızlık, münafıklık yaptıkça, Allah onun dünyasını dertlerle, belalarla, acılarla, sıkıntılarla doldurur.

YAŞLANMAK VE ÖLÜMÜN YAKLAŞMASI MÜNAFIĞIN DEHŞETLİ BİR KORKUYA KAPILMASINA NEDEN OLUR

Buraya kadar anlatılan, münafığın kendisini ve bedenini çok kıymetli görme felsefesinin diğer bir parçası da, **'münafığın yaşlanmaktan ve ölmekten duyduğu dehşetli korku'**dur. Dünya hayatının kalıcı olmadığı; hayatın hızla geçip tükendiği ve insanların hızla yaşlanarak ölüme yaklaştıkları, dünyadaki iman eden ya da etmeyen her insanın çok iyi bildiği bir gerçektir. İnsanlar dünyaya ne kadar sıkı bağlanırlarsa bağlansınlar, çok kısa bir süreç sonrasında herkes dünyayı terk etmek zorundadır.

Bu apaçık gerçek, Müslümanların Allah'a olan sevgilerini, saygı dolu korkularını ve güzel ahlaklarını artırırken; iman etmeyen ya da münafık ruhlu insanların dünyasında **'büyük bir kabus'** oluşturur. Ahirete inanmadıkları için, **onlara göre ölüm ne olacağını bilemedikleri korku dolu bir belirsizliktir.** Ölümden sonra dünyada yaptıklarından hesaba çekileceklerini ve ardından da sonsuz bir hayata devam edeceklerine inanmazlar. İşte bu yüzden de **ölüme asla yaklaşmak istemez, ölümü hatırlatan hiçbir konuyla muhatap olmamaya çalışırlar.**

Yaşlarının ilerlemesiyle birlikte vücutlarında giderek ortaya çıkmaya başlayan yaşlılık alametleri, onları adeta deliye döndürür. Müthiş bir panikle **'bunlardan kurtulmanın; ve bu yaşlanmayı durdurup, gençleşebilmenin yollarını'** ararlar. Sürekli genç kalabilmenin formüllerini araştırır, bildikleri her yolu uygulamaya çalışırlar. Doktor doktor dolaşıp, teknolojinin sunduğu son gelişmeleri takip ederek, sabırla bu yöntemlerin her birini denemeye başlarlar. Müslüman da genç ve dinç kalmaya özen gösterir. Allah'ın bunun için yarattığı her türlü bilimsel ve teknolojik imkanlardan faydalanır. Ancak **Müslümanın sağlık ve gençlik istemesindeki amacı Allah'ın rızasını daha çok kazanabilmek ve Allah yolunda hizmet edebilmek için daha güçlü olabilmektir.** Münafıklar ise bu nimetleri yalnızca dünyevi hırslarını karşılayabilmek için isterler ve bu konuda adeta bir akıl hastası gibi saplantılıdırlar. Nimetleri verenin de, alacak olanın da yalnızca Rabbimiz olduğunu düşünmedikleri için de sürekli olarak tevekkülsüzlüğün getirdiği bir korku içinde yaşarlar.

Münafıkların bu dehşetli korkuları bir Kuran ayetinde, **"İşte kalplerinde hastalık olanları: "Zamanın, felaketleriyle aleyhimize dönüp bize çarpmasından korkuyoruz" diyerek aralarında çabalar yürüttüklerini görürsün..."** (Maide Suresi, 52) sözleriyle anlatılmıştır.

Ayetteki **"zamanın felaketleriyle aleyhimize dönüp bize çarpmasından korkuyoruz"** ifadesiyle, münafıkların **'başlarına bir bela, hastalık, yaşlılık ya da ölüm gelmesinden duydukları amansız korku'**ya işaret edilmiştir. Bahsi geçen **'felaket'** kimi zaman **'tedavi edilemeyen bir kanser, kimi zaman bir başka amansız hastalık ya da çaresi olmayan bir başka sıkıntı'** olabilir.

Ayetteki **'aleyhimize dönüp bize çarpması'** ifadesi de münafıkların bu ruh halini anlamak açısından çok önemlidir. Zira zamanın aleyhlerinde işleyerek dönüp dolaşıp **'başkalarına değil'** sadece **'onlara'** isabet eden bir felakete dönüşmesi mevzu bahistir. Ve münafık da bundan dolayı büyük bir korku yaşamaktadır.

İşte münafık kurguladığı tüm bu felaket ihtimalleri nedeniyle içinde dehşet dolu duygular yaşar. Hayatı boyunca bir yandan şeytanın ilham ettiği alçaklıkları ve ahlaksızlıkları uygularken, aklının bir diğer yarısı da bu felaketlerden duyduğu korkuyla baş etmeye çalışmak ile meşguldür. Ancak Allah'ın çok açık olan Adetullahı gereği, **bir münafığın şeytanla işbirliği yaparken mutlu olabilmesi, korkularını yenebilmesi, huzur bulabilmesi elbette ki mümkün değildir.** Yaşadıkları bu korku, Allah'ın münafıklar için dünyada yarattığı manevi cehennemin bir parçasıdır. Ve samimi imana yönelmedikleri sürece de kalpleri asla huzur bulmayacaktır.

Yaşlılık da, ölüm de Allah'ın dünya hayatında yarattığı bir kanunudur. Bugüne kadar hiç kimse hayatının sonuna kadar genç kalamamış, kimse yaşlanmasına engel olamamıştır. Aynı şekilde dünya üzerinde tarih boyunca yaşamış hiçbir insan ölümünü geciktirememiştir. Ölüm, her insana mutlaka bir gün isabet edecek ve münafık da Allah'ın takdir ettiği ecel zamanı geldiğinde, bu gerçeğe karşı koyamayacaktır.

Münafığın hayatı boyunca bu yönde verdiği her mücadele, bu konudaki çaresizliğini ve korkusunu daha da artıracak, ancak onu ne hastalanmaktan ne yaşlanmaktan ne de ölmekten alıkoyamayacaktır.

MÜNAFIK MÜSLÜMANLARIN MADDİ İMKANLARINI NE KADAR ÇOK KULLANABİLİRSE O KADAR BÜYÜK KAR ELDE ETTİĞİNİ SANIR

Münafığın hayatında, Müslümanlarınki gibi değerli ve yüksek idealler yoktur. Yaşama amacı, yalnızca **'kendisi'**dir. Sadece hayatta kalabilmenin ve bu hayattan en fazla menfaati elde edebilmenin peşindedir. İyi yaşayabilmesi, iyi yemek yiyebilmesi, iyi uyuyabilmesi, en iyi kıyafetleri giyebilmesi gibi, her konuda en iyi imkanları elde edebilmesi onun için en hayati konudur. **'Dünya hayatında itibar, mal, mülk, para, makam ve mevki sahibi olabilmek, en iyi yerlere gelip kendince hayatın imkanlarından en iyi payı koparabilmek'** münafığın yaşam felsefesinin kısa bir özetidir. Ancak elbette ki **asıl zihniyeti, tüm bunları elde ederken, her türlü sahtekarlıkla, sinsilikle, uyanıklıklarla bunları hiç emek vermeden, kendi ifadesiyle tamamen 'bedavaya' mal edebilmektir.**

İşte bu sahtekarlık üzerine kurulu felsefesini hayata geçirebilmede, Müslüman toplumu, münafık için çok önemli ve hayati imkanlara sahiptir. Çünkü her şeyden önce **Müslümanlar vicdanlıdır. Güzel ahlaklı, akıllı, dikkatli, becerikli, yetenekli, çalışkan ve dürüst insanlardır.** Bu kadar hayati ve önemli özelliği, münafığın bir başka yerde bir arada bulabilmesi mümkün değildir. Üstelik de **tüm bu özelliklerin topluca birleşmesiyle, münafığın hırsla arzuladığı makam, mevki, mal mülk, itibar, çevre edinme gibi imkanlara çok daha hızlı ve kolay bir şekilde ulaşabileceği açıktır. Dolayısıyla münafık Müslümanlarla bir arada olma planlarını bu felsefe üzerine kurar.** Yoksa samimi iman etmeyen, Allah'ın rızasını kazanmak için emek vermek istemeyen münafığın, tüm hayatlarını, mallarını canlarını Allah yolunda harcamaya adamış Müslümanlarla olmayı seçmesi söz konusu değildir. Ne zihnini ne de bedenini, kendi çıkarına olmayan, maddi ve somut karşılıklar almayacağını düşündüğü hiçbir şey için yormak istemeyen münafık, hiçbir zaman samimi bir Müslüman gibi çaba harcamayı kabul etmeyecektir.

İşte münafık bu planları doğrultusunda Müslümanlar arasında kendine bir yer edindikten sonra, onların maddi manevi imkanlarından en iyi şekilde yararlanmaya çalışır. Bunun içinse elinden geldiğince **'takva bir Müslüman taklidi'** yapmaya çalışır. Kuran'da münafıkların, sahtekarca planları doğrultusunda samimi bir Müslüman gibi görünebilmek için **'gösteriş yaptıkları'** şöyle haber verilmiştir:

> **İşte (şu) namaz kılanların vay haline, Ki onlar, namazlarında yanılgıdadırlar, Onlar gösteriş yapmaktadırlar. (Maun Suresi, 4-6)**

Münafıklar gösteriş için yaptıkları ibadetlerle kendilerini inançlı kimseler gibi göstermeye çalışır ve ardından da bu yolla Müslümanların imkanlarını kullanmaya başlarlar. Ve münafıklar, Müslümanların, **"Ben iman ediyorum, Allah'ı, Müslümanları çok seviyorum, İslam'a hizmet etmek istiyorum"** diyen bir insanın sözlerine hüsn-ü zanla bakacaklarını ve kendisine asla **"Hayır sen Müslüman değilsin, senin sözüne inanmıyoruz"** gibi bir söz söylemeyeceklerini çok iyi bilirler. İşte bu gerçeğin farkında oldukları için, Müslümanların bu hüsn-ü zan dolu bakış açılarını çıkarları için en iyi şekilde kullanmaya çalışırlar.

Müslümanların güçlü, zengin olmaları, refah, huzur, bolluk ve nimet içinde yaşamaları ve bunlardan yeteri kadar istifade edemediğini düşünmesi, münafığı çok kızdırır. Müslümanlar zenginleştikçe, onun da bu imkanlardan faydalanabilmek için içinde duyduğu hırs artar. Her fırsatta, çeşitli bahanelerle, yavaş yavaş isteklerini sıralamaya başlar. Hemen her gün, Müslümanların imkanlarını kullanabilmek için yeni bir konu bulur. Bu münafık için adeta **'şeytani bir eğlence konusu'**dur. Sabah uyandığı andan itibaren, o gün **'maddi manevi ne gibi taleplerde bulunarak Müslümanlara ne gibi sorunlar çıkarabilirim, maddi imkanlarını nasıl tüketebilirim?'** diye düşünür. Bir gün sudan bir sebeple **doktora**, başka bir gün saçlarının bakıma ihtiyacı olduğu gerekçesiyle **kuaföre**, bir gün de bazı ihtiyaçları olduğu yalanıyla alışverişe gitmek ister. Elbette ki alışverişe, hastaneye, kuaföre ya da spor salonu gibi yerlere gitmek, birçok insanın günlük hayatının doğal ve olağan aktivitelerindendir. Ancak

münafık tüm bunları, gerçekten bir ihtiyaç söz konusu olduğundan değil, alçakça ve sinsice oyunlar oynayarak, kendince Müslümanlara rahatsızlık vermek amacıyla yapar. Kimi zaman **sağlığını bahane ederek kendisine hizmet ettirtmek; özel ve zahmetli yemekler yaptırtmak, eşyalarını yıkatıp dolaplarını toplattırmak, oturduğu yere ayağına kadar her istediğini getirtip götürtmek ister.** Kimi zaman **yaşadığı yerin sağlığını olumsuz etkilediğini söyleyerek, kendisine daha konforlu, daha lüks, daha özel imkanlar sunulmasını talep eder. Tüm bunları yaparken asıl hedefi ise, Müslümanları İslam'a hizmet etmekten alıkoyabilmek, ahlaksızlık yaparak onlara maddi manevi zorluk çıkartabilmektir.**

Kimi zaman da, etrafındaki Müslümanlarda çeşitli bahaneler bularak, onların kendisine zarar verdiklerini iddia eder ve Müslümanları rahatsız etmeye çalışır. **"Falanca şahsın yürürken çıkardığı ayak sesi migrenimi tetikliyor"**, **"Filanca şahsın parfümü alerjimi artırıyor", "Bir başka kişinin televizyonun sesini açması çalışmamı engelliyor"** gibi, aslında hiçbir gerçeklik payı olmayan yalanlarla huzursuzluk çıkarmaya çalışır. Bu bahanelerin ardından, hem ilgili kişilerin faaliyetlerini engelleyerek onlara rahatsızlık vermek, hem de **'bu yolla sözde üzerinde oluşan rahatsızlığın giderilmesini sağlayacak yeni imkanlar elde edebilmeyi'** umar. Yalanlarının ve ahlaksızlığının ardı arkası kesilmez. Ertesi gün de **'bir eşyasının kırıldığını, yenisine ihtiyacı olduğunu; sonraki gün sözde hiç kıyafetinin olmadığını; bir başka gün sağlığı için yemesi gereken özel malzemeler alınması, diğer bir gün ise makyaj malzemelerinin yenilenmesi gerektiğini'** söyler.

Bunların hepsi, tam istediği şekilde, en kalitelisiyle, en özenli şekilde kendisine sunulduğunda ise, münafık yine **'çirkin ve nankör bir ahlak'** sergiler. **Mutlaka her bir detayda ciddi şekilde sorun çıkarır. Ya alınanları beğenmez ya yanlış alındığını iddia eder ya da kendi ısmarladığının tıpatıp aynısı kendisine alınmış olsa bile, 'ondan istemediğini aslında başka birşey istemiş olduğunu' iddia eder.**

Gösterdiği bu samimiyetsiz, şükretmesini, mutlu olmasını bilmeyen, münasebetsiz ve nankör ahlaka rağmen, Müslümanlar tüm istediklerini tekrar tekrar yerine getirseler de, münafıkta yine de bir ferahlama ve durulma olmaz. Müslümanların özel emek vererek, vakit ayırarak, Allah rızası için yorularak ona ulaştırdıkları nimetlerin kıymetini hiç bilmez. Dahası **özensiz bir şekilde kullandığı tüm bu nimetleri, birkaç gün ya da birkaç hafta sonra ya 'ihtiyacı olmadığını' söyleyerek bir kenara atar ya da bir yerde unutur gider. Bir süre sonra da, yine başka bahaneler öne sürerek bunların yenilerinin alınmasını ister.**

Amacı **'Müslümanları yormak, rahatsız etmek, kendisiyle meşgul ederek daha faydalı işlere harcayacakları enerjilerini ve vakitlerini'** çalmaktır. Onları mümkün olduğunca **'masrafa sokarak maddi imkanlarını tüketmeye çalışmak'**tır. Bunu ne kadar çok yaparsa, maddi manevi Müslümanları ne kadar yorarsa, o kadar kazançlı çıkacağını sanır. **Müslümanların samimi vicdanları nedeniyle reddetmeyecekleri hayati ve insani bahaneleri kullanarak bu oyununu sürdürür.**

Münafık kendince çok şeytani ve sinsi bir eğlence yöntemi bulduğuna inanır. Ve bunun da tamamen kendi lehinde bir durum olduğunu zanneder. Oysaki yaptığı her sinsi oyun, her şeytani eylem münafığın aleyhine müminin ise lehine olur. Müslümanlara ne kadar çok ayak bağı olur, onlara ne kadar çok iş çıkartır, onları ne kadar çok masrafa sokarsa, münafığın dünyada üstüne çökecek belanın misli de o kadar artar. **Müslümanlara ne kadar çok zorluk çıkarırsa, cehennemi de o kadar genişler, çekeceği azabın şiddeti de o kadar artar.** Münafığa karşı verdikleri vicdani ve akılcı mücadele sebebiyle, **Müslümanların dünyada karşılaşacakları nimetler de, cennetteki makamları da sürekli olarak genişler.** İşte bu da münafığın bilmediği çok önemli bir sırdır.

MÜNAFIK LEGAL BİR HAYATTAN HOŞLANMAZ, İLLEGAL, SİNSİ VE GİZLİ İŞLER YAPTIĞINDA RAHATLAR

Müslümanlar ne kadar dürüst, ne kadar temiz bir hayat yaşamak istiyorlarsa, münafık da tam tersine, o kadar **'sinsi, entrikalarla dolu, sahtekarlık ve ikiyüzlülük üzerine kurulmuş'** bir hayattan hoşlanır. Her şeyin **'şeffaf ve açık olduğu, dürüstlük üzerine kurulu bir yaşam tarzı'** onları çok sıkar. Münafıklar bunu tekdüze ve sıradan

bulurlar. **Ruhları hep bir şeytanlık, sinsilik, gizlilik arar. Dostlarının da kendileri gibi olmasını isterler. Hayatlarında oyuna, sahtekarlığa, ince taktiklere, sinsi düzenlere yer olmayan insanlar, onlara sıkıcı ve durağan gelir.**

İşte bu bakış açısıyla yaşayan münafık, Müslümanlar arasında da aynı arayışlarını sürdürür. Müslümanların yaşam tarzı ve ahlak anlayışları ona çok ters olduğu için, onların yanında hiçbir şekilde huzur bulmaz. Sürekli sıkıntı ve huzursuzluk içindedir. **Ne zaman ki onların arkasından bir iş çevirir, sinsice oyunlar oynar ve sahtekarca planlar yapabilirse, ancak o zaman biraz ferahlar ve mutlu olabilir.**

Legal birşey münafığı asla mutlu etmez. Hayatının her anında hemen her konuda mutlaka gizli işler çevirmek, sinsice bağlantılar kurmak, Müslümanlardan gizli birşeyler yapmak ister. Bu ona aradığı heyecan ve şeytani mutluluğu bir nebze olsun verir. Örneğin Müslümanlar hep beraber otururken, onun **'gizlice yan odaya geçip Müslümanlar aleyhinde işbirliği yaptığı dostlarından biriyle gizli bir telefon görüşmesi yapması'** onu çok heyecanlandırır. Müslümanlara zarar verme amaçlı bir konuşmayı onların hemen yanı başında ve onlardan gizli yapabilmek münafığa **'şeytani bir eylem yapma hazzı'** verir.

Ya da bilgisayarında bir internet sitesinden bir gazetenin sayfasını açmış gibi yaparken, aynı anda gizlice **'küfürdeki dostlarından biriyle yazışabilmek, kendince münafığın günün en zevkli anlarından birini yaşamasına'** neden olur. Aldığı bu şeytani hazzın nedeni, bunu da yine sinsi yöntemlerle, gizlice, karşısındaki insanları kandırarak, onlara sezdirmeden yaptığını zannetmesidir. İşte gün boyu bu tarzda onlarca eylem yapmadığı takdirde münafık bir türlü rahat edemez. Ne kadar çok gizli eylem yaparsa, o kadar şeytani bir haz duyar.

Ancak illegal bir yaşam tarzı, münafık için öyle şeytani bir hale gelmiştir ki, hayata dair en sıradan konularda bile münafık birşeyi legal olarak elde etmek istemez. Mutlaka onu şeytani bir yöntemle, illegal eylemlerle elde etmeye çalışır. Örneğin bir kıyafeti, herkes gibi gidip bir mağazadan satın almak onu hoşnut etmez. Bunu daha sahtekarca bir yöntemle ele geçirmeyi başarabilirse, ancak o zaman bundan zevk alabilir. Sözgelimi bir Müslümandan bir kıyafetini ödünç alır, sonra çeşitli bahanelerle bunu ona geri vermemenin bir yolunu bulur. Zaman içerisinde ona o kıyafetin varlığını unutturabileceğini düşünür. Bu tarzda sahtekarca yöntemlerle çıkar elde edebilmek, münafığı sevindirir. Allah, Kuran'da bu münafıkane karaktere Kitap Ehli'nden bazı kimselerin de sahip olduğunu bildirerek şöyle dikkat çekmiştir:

> **"Kitap Ehlinden öylesi vardır ki, bir kantar emanet bıraksan onu sana geri verir; öylesi de vardır ki, ona bir dinar emanet bıraksan, sen, onun tepesine dikilip durmadıkça onu sana ödemez." (Al-i İmran Suresi, 75)**

Münafığın bu amaçla uyguladığı başka sahtekarca taktikleri de vardır. Örneğin, istediği bir ayakkabıyı elde edebilmek için Müslümanlara gidip **"Ayaklarımda bir rahatsızlık var, ayakkabılarım ayağıma çok dar geliyor. Ama yenisini alacak imkanım yok."** gibi bir yalan söyler. Oysaki ayakları rahatsız değildir ve yeni bir ayakkabıya da ihtiyacı yoktur. Ama Müslümanların ne kadar vicdanlı insanlar olduğunu çok iyi bilmektedir. Böyle bir sahtekarlık yaptığında, oyun olduğundan şüphelenseler bile, üzerlerinde vicdani bir sorumluluk hissedecekleri için, ona mutlaka istediği gibi bir ayakkabının alınacağını baştan hesaplamıştır. Nitekim istediği sonucu elde ettiğinde ise, **"Niye zahmet ettiniz, hiç gerek yoktu, ben sizden almanızı istememiştim ki"** gibi bir sözle, oyununu tamamlar.

İşte bu küçük oyun bile münafık için adeta **'şeytani bir gıda'** gibidir. **Allah'a ve Müslümanlara karşı dürüst olmamak, onlara yalan söylemiş olmak münafığı çok heyecanlandırır.** Zayıf aklıyla kendince Müslümanları kandırabildiğini ve sinsi oyunlarla yönlendirebildiğini sanması, onun kendine duyduğu şeytani güveni artırır. **"Bunu bir kere yapabiliyorsam, sürekli olarak yapabilirim"** diye düşünerek, oynayabileceği yeni sinsi oyunlar için daha da heyecanlanır.

Küçük büyük, önemli önemsiz hemen her konuda gayrimeşru yöntemlerle çıkar elde edebilmek münafığın hayat şeklidir. Ancak tüm bunları yaparken fark edilemediğini sanması, münafığın akılsızlığının çok açık bir göstergesidir. Şeytani zekasıyla Müslümanları yenebileceğini, onlara üstün gelebileceğini düşünen münafık ahmakça bir yanılgı içerisindedir. Allah Müslümanlara imanları dolayısıyla **'keskin bir akıl'** ve münafıkları teşhis edebilme konusunda da **'üstün bir yetenek'** vermiştir. Bu teşhis kabiliyeti ile, **Müslümanlar münafığın sadece küçük birkaç**

oyunundan bile, karaktersizliğini ve samimiyetsizliğini kolaylıkla anlarlar. Anlaşılmadığını sanan münafık sinsi faaliyetlerine devam ederken, aslında Müslümanlar onların attığı her adımı dikkatle izlemekte ve teyakkuzda olmaları gereken bu insanlara karşı her türlü akılcı tedbiri alarak ilerlemektedirler.

ADNAN OKTAR: "Legal, meşru, açık, şeffaf yaşamak münafığı rahatsız eder. İlla ki gizli bir pislik yapmak ister. Münafıklık ruhunda, gizlilik nefse hoş gelir. Şeytani ruhtaki bir insan gizli bir şey yapmazsa rahat etmez. İlla ki birileriyle gizlice yazışacak, illa ki gizli bir mektup, gizli bir haber gönderecek, Müslümanlar aleyhine gizli bir şeyler yapacak. O zaman içi rahatlar. Yani gizli bir şey yapmadan rahatlamaz. **Hiçbir münafık yoktur ki şeffaf veya belirgin olsun. Her münafık mutlaka gizlilik ister.** İlla ki adilik yapacak. **O gizlice pislik yaptıkça, ondaki münafık ruhu daha da perçinlenip, güçleniyor. Çünkü eğer yapmazsa, münafıklık ondan geriye çekilir. Ama şeytana uyduğu için, şeytan onu münafıklığını daha da perçinleyen bir eylem içine sokuyor.** Her gizli yazışması, her gizli konuşması, her gizli eylemi, her gizli istihbaratı, münafıklığını daha da perçinliyor, daha da güçlendiriyor. **Öbür türlü münafıklığından şüphe etmeye başlar. "Dürüst bir adam mı oluyorum acaba?", "Normal Müslüman mı oluyorum?"** diye vesvese eder. Onun da vesvesesi vardır, şeytani vesvese.

Normal, makul bir insan olmak çok korkutur münafığı. Dürüst olmak, onu çok rahatsız eder. Ahlaksız olamadığında çok canı yanar. Kendini akılsız gibi görür, akılsız gibi zanneder. Ama alçaklık, ahlaksızlık yaptığında kendini zeki görür. Üstün, akıllı ve kaliteli görür. Onun için bu alçaklığı yaşamaya çok özen gösterir münafık. Kuran ayetlerine baktığımızda bunu hep çok yoğun olarak görüyoruz." (A9 TV, 26 Ocak 2016)

MÜNAFIK KENDİNE ÇOK TİTİZ, PEYGAMBER (SAV)'E VEMÜSLÜMANLARA KARŞI İSE ÇOK ÖZENSİZDİR

Münafığın en önemli özelliklerinden biri, önceki bölümlerde de detaylarıyla anlatıldığı gibi **'kendisine olan düşkünlüğü'**dür. Dünyada karşılaşabileceği en güzel ahlaklı, en vicdanlı kimseler olan Müslümanlara karşı bile sevgi duyamayan bir varlık olan münafığın, hayatında gerçek anlamda sevgi duyduğu hiç kimse yoktur. Kendi ailesi, annesi babası, kardeşleri, eşi ya da çocukları bile onun için dünya hayatında arzuladığı menfaatlere ulaşmak için yararlandığı araçlardan ibarettir. Kendisi ile ailesindeki bu insanlar arasında bir seçim yapması gerektiğinde, hiç düşünmeden daima kendi konforunu, kendi mutluluğunu ve rahatlığını seçer. İşte bu bakış açısıyla hareket eden **münafık için, kendisinden daha önemli, daha değerli hiç kimse yoktur.** Ruhunda sevginin yerini, egoistlik, haset, kin, öfke, çıkarcılık, rekabet, öne çıkma hırsı gibi duygular almıştır. Dolayısıyla da hayatındaki tüm insanlara hep bu duygularla yaklaşır.

Müslümanlar ona cennet gibi güzel bir hayat sunarken, her ihtiyacında onu en iyi şekilde koruyup kollarken, rahatını, huzurunu, neşesini sağlamak için her türlü fedakarlığı yaparken; münafık onlara karşı asla böyle bir çaba göstermez. Müslümanlar hiçbir karşılık beklemeksizin, yalnızca Allah'ın rızasını kazanabilmek için bu davranışları sergilerler. Münafığınsa Allah inancı ve ahirete yönelik bir çabası olmadığından, vicdanı tümüyle körelmiştir. Bu nedenle de, **içinde en küçük bir sıkıntı ya da vicdan azabı dahi duymaksızın, çevresindeki insanlara en egoist, en bencil ve en düşüncesiz ahlakı gösterebilir. Umursuzluğu, nezaketsizliği, vurdumduymazlığı, çıkarcılığı ve bu ahlaksızlığı sırasındaki ferahlığı, münafığın tipik karakter özelliklerindendir.**

Dikkat çekici olan ise, münafığın kendisi söz konusu olduğunda, kendi ahlakına tamamen zıt beklentiler içerisinde olmasıdır. **Başkalarının hiçbir ihtiyacını sözde fark edemeyen, alabildiğine insaniyetsiz, düşüncesiz ve egoist olan münafık, kendisine karşı aşırı derecede titizdir. Kendisiyle ilgili konularda herkesin çok dikkatli, özenli, ince düşünceli, nezaketli ve fedakar olmasını ister.** Ve bu konuda en ufak bir kusur görecek olursa, bunu en abartılı şekilde, sanki **'büyük bir haksızlığa uğramış ve hatta büyük bir zulüm görüyormuşçasına'** dile getirir. Küçücük birşeyi abartarak büyütür ve bundan dolayı günlerce şikayet eder.

Müslümanların kendisine her şeyin en iyisini, en mükemmelini sunmalarını ister. 'En güzel, en konforlu yerlerde yaşatılmayı, en iyi imkanların, en üst kalite yiyeceklerin ona ikram edilmesini, teknolojinin en gelişmiş imkanlarının ona verilmesini, sahip olduğu her eşyanın olabilecek en seçkin parçalardan oluşmasını' talep eder. **'Yaşadığı yerin sürekli güzelleştirilmesini, en temiz hale getirilmesini, en lüks şekilde döşenmesini istediğini'** söyler. **'Bir yiyecek ısmarlanacaksa en kaliteli yerlerden getirtilmesini, bir kumaş alınacaksa en pahalısının seçilmesini'** bekler. Kendi bulunduğu yerlerin **'en havadar, sıcak-soğuk konusunda hiçbir kusuru olmayacak şekilde ayarlanmasını'** talep eder. Bu talepler aslında her Müslümanın, hem kendisi hem mümin kardeşleri hem de tüm insanlar için isteyeceği meşru ve güzel nimetlerdir. Ancak Müslüman ile münafığın farkı, Müslümanın hiçbir bencillik ve dünyevi hırs yapmadan ve Allah'ın razı olacağı şekilde bu imkanları kullanması; münafığın ise hastalıklı bir hırsla istediği ve sinsice Müslümanları kullanarak elde etmeye çalıştığı bu nimetleri Müslümanlara zarar vermek için talep ediyor olmasıdır.

Zira münafık kendi çıkarlarını koruma konusunda müthiş bir titizlik gösterirken, kendisine tüm bu güzelliklerin sağlanmasına vesile olan Müslümanları ise hiç düşünmez. Özellikle de **'Müslümanların başında bulunan, onlara manevi açıdan önderlik eden, Allah'ın seçtiği elçilerine, Peygamberlere'** ise hiçbir şekilde **'titizlik'** göstermez. Oysa Müslümanlar için, Allah'ın Peygamberleri, elçileri ve takva sahibi Müslümanlar, **'kendilerinden çok daha evla ve çok daha değerlidir'**ler. Kuran'da Müslümanların Allah'ın elçilerini el üstünde tutan bir ahlak gösterdikleri şöyle bildirilmiştir:

> **Peygamber, müminler için kendi nefislerinden daha evladır... (Ahzab Suresi, 6)**

Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav) döneminde de, münafıklar yine bu özellikleriyle dikkat çekiyorlardı. **Kendileri için her şeyin en iyisini isterken, Peygamberimiz (sav) söz konusu olduğunda umursuzlukları, nezaketsizlikleri ve ilgisizlikleriyle dikkat çekiyorlardı.** Oysa ayette de bildirildiği gibi, Peygamberimiz (sav)'e Allah rızası için çok derin bir sevgi duyan ve onu her zaman en önde tutan, canlarından, mallarından çok daha önemli gören Müslümanlar için Peygamberimiz (sav) çok yüksek bir değere sahipti. **Kendi yemelerinden önce, en güzel yiyeceklerin Peygamberimiz (sav)'e sunulmasını; kendi uykularından önce Peygamberimiz (sav)'in en iyi şekilde dinlenmesini; kendi rahatlarından önce Peygamberimiz (sav)'in konforunu; kendi güvenliklerinden önce Peygamberimiz (sav) için en güvenli şartların oluşturulmasını sağlarlardı.**

İman edenlerin Resulullah (sav)'e olan bu üstün sevgileri ve derin bağlılıklarının yanında, **'münafıkların karaktersizlikleri, egoist ahlakları ve alçaklıkları'** ciddi şekilde dikkat çekiyordu. İşte münafıkların bu çirkin ahlak anlayışlarının bir örneği de, Peygamberimiz (sav) ile birlikte Tebük Seferi'ne katılmaktan kaçmak isteyen münafıkların tavırlarında ortaya çıkmıştır. Kendi düşük akıllarınca Resulullah (sav)'e muhalefet ederek savaşa çıkmayacaklarını söyleyen bu kişiler, yaptıkları samimiyetsiz konuşmalarla sözde kendilerini haklı göstermeye çalışmışlardır:

> **Allah'ın elçisine muhalif olarak (savaştan) geri kalanlar oturup-kalmalarına sevindiler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla mücadele etmeyi çirkin görerek: "Bu sıcakta (savaşa) çıkmayın" dediler. (Tevbe Suresi, 81)**

Havanın sıcak olmasını bahane göstererek "**Bu sıcakta savaşa çıkmayın**" diyen münafıklar, aslında bu sözleriyle ahlaksızlıklarını bir kez daha ispatlamışlardır. Dönemin münafıkları sıcak havada yalnızca kendi rahatlarını korumayı önemli görürken, hayatı korunması gereken binlerce kadının, çocuğun, yaşlının, mazlumun canını ise hiçe saymışlardır. Büyük bir bencillikle sadece kendi keyiflerini ve rahatlarını önemsemiş ve "**Bu sıcakta savaşa mı çıkılır?**" demişlerdir. Açıktır ki, mazlumların ve Müslümanların baskı altında tutulmaları, hayatlarının tehlikede olması ve Müslümanların savunulmaması durumunda belki de yüzlerce şehit verilecek, evlerin yıkılıp yok edilecek

olması, kadınların, yaşlıların, çocukların korunmaya muhtaç olmaları münafıklar için hiç önemli değildir. Onlar için önemli olan, sadece kendilerini ve şeytani çıkarlarını koruyabilmektir.

Peygamberimiz (sav) dönemindeki münafıkların bu aşağılık ve bencil ahlaklarını ortaya koyan bir başka tavırları da, "**Evimiz açıktır**" diyerek Allah yolunda mücadele etmekten kaçmak istemeleridir. Kuran'da münafıkların bu samimiyetsizlikleri şöyle haber verilmiştir:

> **... Onlardan bir topluluk da: "Gerçekten evlerimiz açıktır" diye Peygamberden izin istiyordu; oysa onlar(ın evleri) açık değildi. Onlar yalnızca kaçmak istiyorlardı. (Ahzab Suresi, 13)**

Münafıklar "**Evimiz açıkta**" diyerek kendilerince bencilliklerini gizleyebilecekleri bir bahane oluşturmaya çalışmışlardır. Nitekim günümüzde de münafıklar aynı sinsi ve samimiyetsiz taktiği izleyerek "**Evimizle, ailemizle, çocuklarımızla ilgilenmezsek hepsi mağdur olur. Geride zor durumda kalacak bir ailem olmasa, elbette ki ben de sizinle birlikte mücadeleye katılırdım**" gibi mazeretler öne sürerek yalan söylerler.

İşte bunlar, münafıkların ahlaksızlığını birçok açıdan ortaya koyan çok yönlü yalanlardır. Öncelikle ayette de bildirildiği gibi, aslında Peygamberimiz (sav) döneminde yaşamış olan bu insanların "**Evleri açık değildir.**" Dolayısıyla eğer bu münafıklar, Peygamberimiz (sav) ile birlikte mücadeleye katılacak olsalardı, geride kalan aileleri açısından hiçbir mağduriyet oluşmayacaktı. Savaşa katılmaktan kaçmak istemeleri, yalnızca egoist ve şeytani bir ahlaka sahip olmalarından kaynaklanıyordu. Kaldı ki, eğer bir insanın evi gerçekten açıkta olsaydı bile, bir yanda yüzlerce Müslümanın, mazlum insanın korunması gereken bir zulüm ortamı varken, samimi vicdan sahibi bir kişinin önceliği asla kendi evi, işi, okulu, ticareti, ailesi olmazdı. Elbette ki bir Müslüman ailesini, işini ya da sahip olduğu imkanlarını korumak için Allah'ın bildirdiği tüm gerekli tedbirleri alırdı. Ancak onlarca Müslümanın şehit edilip yaralandığı, kadınların işkence gördüğü, çocukların evlerinden sürüldüğü bir ortamda, Müslüman önce var gücüyle onları korumak için gayret ederdi.

Ayrıca şu da bir gerçektir ki, münafık karakterli bir insan, ailesini veya çocuklarını gerçekten sevip değer verdiği ve onları korumak istediği için "**Evim açıkta**" mantığını mazeret olarak öne sürmez. Münafık kendi çocuğuna, kardeşine, annesine ve babasına dahi, onları yalnızca '**bir gün kullanacağı, üzerinden menfaat sağlayacağı ve kendine baktıracağı**' için koruyucu davranır. Dolayısıyla ailesi ve çocukları için '**sözde endişe ediyormuş gibi**' göründüğünde, aslında sadece '**kendi geleceği**' için tasalanmaktadır. Eğer ailesinden bir menfaati olmayacağından emin hale gelirse, işte o zaman artık onlar için en küçük bir iyiliği dahi yapmayacaktır.

İşte Peygamberimiz (sav) döneminde de, günümüzde de, münafıkların ahlakı, şeytandan aldıkları ortak ilhamlarla hiçbir değişiklik göstermeksizin tıpatıp aynıdır.

Ancak unutmamak gerekir ki, her münafık alameti, Müslümanların, içlerindeki bu samimiyetsiz insanları tanıyıp teşhis edebilmeleri için çok önemli bir vesiledir. Allah Kuran ayetleriyle, mümin topluluklarını bu alçak insanların tuzaklarından, oyunlarından koruyup böylece onlara karşı galip gelmelerini sağlar. Dolayısıyla da münafığın Müslümanların aleyhine sanarak yaptığı her şey, oynadığı her oyun onların lehine, kendisinin ise aleyhine olur.

MÜNAFIK BİR MÜSLÜMANIN KENDİSİNE ÖĞÜT VERMESİNE TAHAMMÜL EDEMEZ

Münafık Müslümanın iyi niyetle, kendisinin bir yanlışını düzeltmesine ya da öğüt vermesine asla tahammül edemez. Münafıkta büyüklük hissi çok güçlü olduğu için herhangi bir konuda **'eksik ya da hatalı olduğunu'** kabul etmez. Dolayısıyla kendisine hatırlatma veya tavsiyede bulunulduğunda, söylenenleri **'delice yalanlamaya ve inkar etmeye'** çalışır. Çok seri şekilde yalan söylemeye ve karşı atak tarzında **'iftira atmaya'** başlar. Söylenen eksikliğin kendisinde mevcut olduğunu asla kabul etmez. Allah bir ayette münafıkların **'öğüde'** yani **'Kuran'a dayalı tavsiye ve hatırlatmalara'** karşı müthiş tepkili olduklarını şöyle bildirmiştir:

> **Buna rağmen, bunlara ne oluyor ki, öğütten yüz çevirip duruyorlar? (Müddessir Suresi, 49)**

Çünkü münafığın iddiası, **'Müslümanlardan çok daha akıllı, zeki, kaliteli, görgülü ve üstün olduğu'**dur. Münafığın kendisine bakış açısı, aynı aşağıdaki ayette bildirildiği gibidir:

... Dilleri de yalan olarak en güzel olanın 'kendilerinin olduğunu' düzmektedir. (Nahl Suresi, 62)

Dolayısıyla kendini bu derece büyük gören birinin, bir Müslümandan öğüt alması, bu tavsiyeyi kabul edip tavırlarını düzelttiğini göstermesi, onun için adeta **'ölmek gibi'**dir. Bu yüzden **'karşı tarafın sözünü keserek, demagoji yaparak, yüz ve beden dillerini en çirkin şekilde kullanarak, ağlayarak, anlamazdan gelip inat ederek, bağırıp çağırıp, dinlemediğini belli eden el kol hareketleri yaparak'** bu zihniyetlerini belli ederler. Allah Kuran'da münafıkların bu bozuk ahlaklarını şöyle bildirmiştir:

Doğrusu ben, onları bağışlaman için her davet edişimde, onlar parmaklarını kulaklarına tıkadılar, örtülerini başlarına çektiler ve büyüklük tasladıkça büyüklük gösterip-direttiler. (Nuh Suresi, 7)

Sonra bir baktı. Sonra kaşlarını çattı ve yüzünü ekşitti. Sonra da sırt çevirdi ve büyüklük tasladı (istikbar). (Müddessir Suresi, 21-23)

Ayetlerden açıkça anlaşıldığı gibi, Müslümanlar münafık karakterli insanlara Kuran ayetleriyle tavsiyelerde bulunduklarında, tepkileri yüz çevirmek; yani hemen bir bahane bularak ayetlerin okunduğu ortamdan uzaklaşmak olur. Ancak bir yandan da, bu sinsi kaçışlarına inandırıcı bir kılıf bulmaya çalışırlar. Kimi zaman **'başka bir odaya geçip, sanki başka bir işleri olduğu için anlatılanları mecburen dinleyemiyor gibi'** davranırlar. Başka bir zaman, **'uykusuz ya da yorgun oldukları'** şeklinde bir bahaneyle o ortamdan dışarı çıkarlar. Bazen de **'acil yetiştirmeleri gereken bir işleri varmış gibi'** yaparlar.

Bu sinsi ruhlu insanların, Kuran ayetlerinin, güzel ahlakın anlatıldığı ortamlardan kaçabilmek için Müslümanlara karşı kullandıkları bir de **'psikolojik mücadele etme yöntemleri'** vardır. İşte münafıklar bu yöntemlerini uygularken, **'konuşmalarından ziyade, gözlerini ve seslerini'** devreye sokarlar. Örneğin kendilerine güzel bir üslupla öğüt verilen ortamda kalır, ama kendilerince **'anlatılanları önemsemediklerini'**, **'dinlemediklerini'** ya da **'duyduklarından etkilenmediklerini'** sinsi yöntemlerle ifade etmeye çalışırlar. **'Pis ve hain bakışlarıyla, surat asarak, yüzlerini ekşitip, agresif bir ifade vererek, kaşlarını çatarak, ağızlarını aşağı bırakıp boş ve anlamsız bakarak, anlatılanları onaylamayarak, sadece hedef aldıkları kişinin duyacağı kadar kısık bir sesle, onun anlattığının tam aksi yorumlar'** yaparak -kendi zayıf akıllarınca- anlatılanlardan etkilenmediklerini Müslümanlara belli etmek isterler.

Allah Kuran'da **"… Aralarında Allah'ın Kitabı hükmetsin diye çağrılıyorlar da, onlardan bir bölümü yüz çeviriyor. Onlar, işte böyle arka dönenlerdir."** (Al-i İmran Suresi, 23) şeklinde bildirmiştir. Demek ki münafıklar Müslümanca yaşamaları, Kuran ile düşünmeleri için inananlardan çok fazla teşvik göreceklerdir. Ancak büyüklük hırsı içinde oldukları için bu tavsiyeler ağırlarına gidecek ve bunu da hareketleriyle ve konuşmalarıyla açıkça Müslümanlara belli edeceklerdir.

Allah, bir ayette, bulundukları ortamlarda Kuran ayetleri okunduğunda ya da bu ayetler doğrultusunda kendilerine öğüt verildiğinde münafıkların **'kendilerine verilen öğütleri dinlemeye katlanamadıklarını'** haber vermiştir:

Ki onlar, Beni zikretme (konusun)da gözleri bir perde içindeydi. (Kuran'ı) dinlemeye katlanamazlardı. (Kehf Suresi, 101)

Çünkü Kuran ayetleri münafığa **'adeta yakıcı bir ateş'** etkisi yapar. Ayetin Rahmani anlatımı, münafığın şeytani dünyasını manen kavurur, yakar. Ayetlerde münafıklığın sırlarının Müslümanlara anlatılmış olması, münafıkların tüm oyunlarının, planlarının ve taktiklerinin deşifre olmasına vesile olur. **Her an gerçek yüzlerini ortaya koyan bir ayetle ya da ayeti açıklayan bir anlatımla yüzleşeceğini bilme korkusu, münafığın gözlerine tedirgin, hain, karanlık ve ürkütücü bir ifadenin yerleşmesine neden olur.** Kuran'da münafıkların bu hali şöyle haber verilmiştir:

O inkar edenler, zikri (Kur'an'ı) işittikleri zaman, seni neredeyse gözleriyle devireceklerdi... (Kalem Suresi, 51)

İşte bu nedenle Kuran ahlakına uygun yaşamalarına yönelik bir davet yapıldığında, münafıklar bunu duymak bile istemezler. Agresif, kavgacı, asi tavırlar sergileyip, bağırıp çağırarak, iftira atarak, yalanlayarak ve pis bakışlarla Müslümanların hatırlatmalarını kesip durdurmaya çalışırlar.

MÜNAFIK KENDİSİNE ÖĞÜT VERİLDİĞİNDE, YALAN VE İFTİRA DOLU SUÇLAMALARLA KARŞI ATAĞA GEÇER

Öğüt almak, eleştirilmek, iyiden, doğrudan, daha güzel olandan yana bir tavsiye duymak, münafığın en hoşlanmadığı ve nefsine en ağır gelen durumlardan biridir. Bunu bir de kendisine içten içe büyük bir kin, öfke ve nefret duyduğu insanlar olan Müslümanlar yapacak olursa, bu durumda münafık deliye döner. Delice ve kontrolsüz bir savunma içgüdüsüyle, kendisini haklı çıkarıp kusursuz gösterebilmek için aklına gelen her yola başvurur. Var olduğunu zannettiği sahte itibarını, **'herkesten üstün ve mükemmel olduğu imajını korumak'** ve **'büyüklük iddiasına herhangi bir zarar gelmesini önlemek'** için delice kendini savunmaya başlar. **'Yalan söylemek, iftira atmak, karşı tarafı haksız çıkarmaya çalışmak, Kuran ayetleri hakkında sapkın yorumlarda bulunmak, züppe ve küstah üsluplarla üste çıkmaya çalışmak, ağlayarak haksızlığa uğradığı, mağdur olduğu imajını vermeye çalışmak, bağırarak karşı tarafın konuşmasını engellemeye ve tehditkar bir hava estirmeye çalışmak'** münafığın yaptığı karşı atakların sadece çok az bir kısmıdır. Allah Kuran'da, Müslümanların ve Allah'ın dinini anlatmakla görevli elçilerinin çağrıları karşısında, münafıkların bu mübarek şahısları **'öldürmeyi dahi göze alacak kadar gözlerinin dönüp saldırganlaştıklarını'** da haber vermiştir:

> **... Demek, size ne zaman bir elçi nefsinizin hoşlanmayacağı birşeyle gelse, büyüklük taslayarak bir kısmınız onu yalanlayacak, bir kısmınız da onu öldürecek misiniz?" (Bakara Suresi, 87)**

Allah ayette nefisleriyle çatışan; hatalarını ortaya koyan, yanlışlarını deşifre eden konuşmalar yapıldığında, münafıkların gözü dönmüş bir azgınlıkla saldırganlaştıklarını ve **'öldürmeye varacak kadar delice bir kinin tüm vücutlarını kapladığını'** bildirmektedir.

Ayetin açıklaması, münafıkların **'ruhundaki büyüklük hissinin ne kadar şiddetli bir delilik haline geldiğini'** anlamak açısından çok önemlidir: **"Demek size ne zaman bir elçi"**, yani **'size güzel ahlakı anlatan bir tebliğci'**, **"nefsinizin hoşlanmayacağı birşeyle gelse"**, yani **'sizin yanlış, kötü yönlerinizi eleştiren bir üslubu olsa, sizdeki bir hatayı gidermek istese'**, **"büyüklük taslayarak"**, yani **'enaniyet krizine girerek' "bir kısmınız onu yalanlayacaksınız"**. İşte münafık da ayette belirtildiği gibi, tebliği yapan kişinin anlattıklarının zıddı açıklamalar yaparak **"Senin sözün doğru değil, yalan söylüyorsun"** diyerek Müslümanların sözlerini yalanlamaya çalışır.

Ayette haber verildiği gibi, münafık kendisine verilen öğüt ve tavsiyeleri kendince etkisiz hale getirebilmek için, **'kendisine öğüt veren kişiye karşı şeytani bir atağa geçer'**. Kendisine anlatılan mantıkların aynısıyla, o da o kişiyi suçlamaya ve eleştirmeye başlar. Eğer kendisine **'yalan söylememesi için öğüt veriliyorsa'**, o da **'karşı tarafı yalan söylemekle itham eder'**. **"Ben değil sen yalan söylüyorsun, ben böyle birşey söylemedim, lafımı değiştiriyorsun, doğru konuşmuyorsun, ben onu kastetmedim."** der. Eğer alçakgönüllü olması, büyüklük taslamaktan sakınmasıyla ilgili bir öğüt veriliyorsa, **"Ben böyle kibirli, gururlu bir insan değilim, aksine çok tevazuluyum."** diyerek karşı tarafın sözünü yalanlar. Ardından da **"Ben değil, asıl sen öylesin"** diyerek **'karşı suçlamalar'** yapar. Ve zayıf, düzenbaz aklıyla, kendince bu iddiasını ispatlayacak deliller bulmaya çalışır. Gerçekleri çarpıtarak, olayları değiştirerek, yalan söyleyerek çeşitli misaller verir. Herkesin açıkça gördüğü, çok aleni bir konuyu yalanlayarak, kendisine öğüt veren Müslümanı kendince geri püskürtmeye çalışır.

Bunun gibi münafığa, Müslümanlara karşı olan sevgisizliği, uzaklığı ve çıkara dayalı bir bağlılık içinde olduğu söylenip bu durum delilleriyle ispatlandığında, münafık hemen **'karşı tarafa iftira atma'** yöntemini kullanır. **"Asıl siz beni sevmiyorsunuz, siz bana sevgi göstermiyorsunuz. Siz bana uzak davranıyorsunuz"** diyerek **bu şeytani taktiğini devreye sokar**. Sonrasında da Müslümanlara karşı eleştiriler yöneltmeye başlar. **"Bunca yıldır hep ben size**

sevgi gösteriyorum, hadi artık sıra sizde, şimdi de siz gösterin." "Neden bu durumu benim düzeltip telafi etmem gerekiyor. Biraz da siz kendinizi düzeltin" gibi konuşmalarla yalan söyleyerek kendince karşı atağa geçer.

Hayatını sürekli şeytanla dostluk ederek geçiren **'münafığın diline yalan adeta yuva yapmıştır'**. **Bu nedenle karşı atak yaparken çok seri iftira atabilir ve seri yalanlar söyleyebilir.** Birbirinden uydurma mantıklar geliştirip sürekli konuyu başka yöne kaydırmaya kalkabilir. Karşı taraf tevazusuyla, güzel ahlakıyla, saygı ve sevgi dolu bir üslupla ona fayda verecek açıklamalar yapmaya çalıştıkça, münafık karşısındaki kişinin bu tevazulu halinden daha da cesaret bulur. Ve giderek daha da saldırganlaşır. Çünkü Müslümanların her ne olursa olsun öfkeyle değil şefkatle, kızarak değil sabırla ve tevazuyla tebliğ yapacaklarını bilir. Her ne olursa olsun sakinliklerini, güzel ahlaklarını bozmayacaklarının bilincindedir. Bu nedenle kendince bunu en iyi şekilde kullanır ve hiç çekinmeden küstahlığının ve züppeliğinin dozunu istediği kadar artırır.

Bu şeytani cesaretle, münafığın nefreti, kini ağzından taşmaya başlar. Dikkat çekici olan ise, münafığın kendisine iyi davranıldığında, istediği her şey yapıldığında ve nefsine hoş gelecek konuşmalar, övgüler duyduğunda dengeli tavırlar gösterirken, öğüt ya da eleştiriyle karşılaştığında, **'ikinci bir kişiliğe geçmesi ve saldırganlaşması'**dır. Özellikle de **bir çıkar elde etmek istediği zaman, sanki dünyanın en dengeli, en makul, en güzel sözlü, güzel huylu insanı gibi davranırken; nefsine dokunan bir durum ile karşılaştığında ruhundaki şeytani deliliğin tüm şiddetiyle ortaya çıkmasıdır.** Öyle bir durumda, elde etmek istediği menfaatleri için samimiyetsizce sevgi sözcükleriyle, nezaketle konuşan münafık, kendisine iyiliği için bir hatırlatma yapıldığında, **'gözleriyle ve ağzıyla kin kusan şeytani bir mahluğa' dönüşür. İşte münafığın asıl yüzü ve gerçek kişiliği, bu kinlendiği anda ortaya çıkan halidir.**

Münafığın Müslümanın eleştirilerinden kurtulmak için bu şekilde çirkefçe yöntemlerle karşı atağa geçmesinin nedenlerinden biri, toplumda pek çok insanın, karşı atak yapıldığında genelde hemen **'pasifize olduğunu'** bilmesidir. Karşı atak genelde insanların moralini bozar ve kendilerini suçlu gibi görüp savunma ruhuna geçmelerine neden olur. İşte münafık da, bu insani zaafı bilerek Müslümanlara yönelik, **'karşı atak yöntemini'** kullanmaya çalışır. Amacı kendisine verilen öğüt ve tavsiyelerden kurtulmak ve bu sözleri etkisiz kılabilmektir. Dikkati kendi üzerinden uzaklaştırmak, konuşulan konuyu unutturup başka bir konu üzerinde yoğunlaşılmasını sağlamak ister. Kendisine bir hatırlatma yapılırken, başkalarını hedef gösterip kendince **'asıl onların çeşitli hataları kusurları olduğu'** yönünde suçlamalar yaptığında, doğal olarak bu kişiler, söylenenlerin doğru olmadığını açıklayacaklar ve böylece konu değişmiş olacaktır. Dolayısıyla, **kendi kusurlarından bahsedilirken, münafık bir anda konuyu karşısındaki insanların hatalarına çekerek, kendini kurtarmış ve tam tersine onları odak noktası haline getirmiş olacaktır.**

İşte bu çok ince ve şeytani bir münafık taktiğidir. Bir anda Müslümanları kendi konusunun dışına çıkaracak ve onları başka bir mecraya doğru çekecektir. Örneğin konu münafığın züppe üslubuyken, o bir anda kalkıp karşısındaki Müslümanın on gün önce söylediği bir sözü değiştirip, yalanlarla süsleyip **"Sen o gün neden bana öyle demiştin?"** diye bir konu atar ortaya. İşte karşısındaki Müslüman onun bu sorusuna cevap vermeye kalktığı anda da, münafığın oyunu başlamış olur. Bu soru cevaplanırken, bunun gibi yeni bir suçlama atağına daha geçer. Giderek ana konudan uzaklaşılmasını ve asıl anlatılmak istenenlerin unutulmasını sağlamaya çalışır.

İşte bu gibi şeytani yöntemler, münafığın binlerce yıldır süregelen, geleneksel tarihinin bir parçası ve klasik bir taktiğidir. Allah Kuran'da münafıkların **'dilbazlıklarına, demagoji yapmalarına, sivri dilli olmalarına, iftira yeteneklerine, şeytanın ilhamıyla öğrendikleri yalan söyleme kabiliyetlerine, konuyu saptırmak, hedefi şaşırtmak için yalanı, iftirayı, kavgacı üslubu kullanabileceğine'** dikkat çekmiştir. Kuran'da bildirilen bu şeytani oyunların tüm detaylarıyla ve örnekleriyle Müslümanlara anlatılması son derece önemlidir. Zira münafığın her sinsi yönteminin deşifre edilmesi, bu oyunlarını baştan bozar ve etkisiz hale getirir. Bu vesileyle Müslümanlar bu tip ataklara karşı çok dikkatli ve hazırlıklı olmuş olurlar.

Allah'ın bir ayette **"... Hakkı batıl ile geçersiz kılmak için mücadele ediyorlar..."** (Kehf Suresi, 56) sözleriyle bildirdiği gibi, münafıkların tüm bu mücadelesi, Allah'ın hak sözünü geçersiz kılabilmek, Kuran ahlakının yaşanmasını engellemek ve inkarcı bir ahlakı insanlar arasında hakim edebilmek içindir. Ancak Allah hakkın mutlaka galip geleceğini; batılın ve batıl ile ortaya çıkanların eninde sonunda mutlaka başarısız olacaklarını bildirmiştir. Bir Kuran ayetinde Allah bu gerçeği şöyle haber vermiştir:

Hayır, Biz hakkı batılın üstüne fırlatırız, o da onun beynini darmadağın eder. Bir de bakarsın ki, o, yok olup gitmiştir. (Allah'a karşı) Nitelendiregeldiklerinizden dolayı eyvahlar size. (Enbiya Suresi, 18)

MÜNAFIK, MÜSLÜMANLARA KENDİNCE 'AHLAK DERSİ' VERMEYE KALKIŞIR

Münafığın bir özelliği de, aralıksız bir şekilde sürekli ahlaksızlık yaparak yaşamasına rağmen, Kuran'dan öğrendiği bilgileri kullanarak Müslümanlara sözde **'ahlak dersi vermeye çalışması'**dır. Kendisi gece gündüz sinsilik ve ikiyüzlülük yaparken, Müslümanlar aleyhinde küfürle işbirliği yapıp alçakça planlar kurarken, Kuran'a tamamen zıt ve küfri bir ahlakı Müslümanlar arasında yaygınlaştırmaya çalışırken, bir yandan da Müslümanların tavırlarını eleştirir. Münafığın sinsi ve yalana dayalı iddialarına göre; Müslümanlar arasında gerçekten samimi, imanlı, kendini Allah'a adamış tek bir kişi yoktur. Kendisi dışında hiç kimseyi beğenmez. **'Bir zorluk olsa, kendisinden başka hakkıyla ve akılcı bir şekilde Müslümanları savunacak tek bir kişi bile olmadığını'** söyler. Ya da önemli bir faaliyet yapılması gerekse, **'kendisinden başka bunu yapabilecek hiç kimsenin olmadığını'** anlatır. Bunları dile getirirken amacı **'kendini yüceltmek ve ön plana çıkarmak'** olduğu kadar, bir yandan da kalbinde büyük bir öfke beslediği **'Müslümanları da kendince aşağılamaya çalışmak'**tır. Bunun sonucunda, hem kendi üstünlüğünü iyice hissettirebileceğini hem de kendince Müslümanların ne kadar zayıf ve güçsüz olduğunu vurgulayarak morallerini bozabileceğini sanır. Böylece kendi zayıf aklınca onlara çok önemli bir telkin verdiğini; ve onları kendisinin **'olmazsa olmaz', 'asla vazgeçilemeyecek', 'eşi benzeri olmayan yetenekte', 'çok önemli ve nadir rastlanacak kadar özel bir insan'** olduğuna inandırabileceğini düşünür. **Dolayısıyla ne kadar ahlaksızlık, adilik, alçaklık ve anormallik yaparsa yapsın, Müslümanların kendilerini ona muhtaç konumda hissedeceklerini ve yaptıklarını göz ardı edebileceklerini zanneder.**

İşte bu amaçla münafıklar, hemen her fırsatta Müslümanları eleştirirler. Günlük hayatın her aşamasında bir bahane bularak, **'birilerinin yaptığı yanlışları, eksiklikleri dile getirerek onların sözde hem ahlaken ve kişilik olarak hem de kültür, bilgi ve kalite açısından ne kadar kusurlu insanlar olduklarını'** vurgulamaya çalışırlar. Ancak elbette ki bu söylemleri hep yalan ve iftiraya dayalıdır. Çünkü karşılarındaki Müslümanlar Allah'tan korkan ve vicdanlarını kullanan insanlardır. Gün boyunca her tavırlarında en iyisini yapmayı hedefleyen ve daha da önemlisi bir hata yapsalar bile bunu temelde iyi niyetle, istemeden ve kasıt gözetmeden yapan kimselerdir. Ancak münafıklar bunları kasten, **'bire bin katarak, ekleme yalanlarla süsleyip destekleyerek ve bilinçli olarak kötülük olsun diye yapılmış tavırlarmış gibi'** dile getirirler.

Ve tüm bunları yaparken kullandıkları **'doğru-yanlış ölçüleri'** ise, tümüyle yine Kuran'dan ve Müslümanlardan öğrendikleri bilgilerdir. Bu değerlere kendileri hiçbir şekilde inanmadıkları ve gösteriş yapmak dışında bunları samimi bir şekilde uygulamadıkları halde, sırf Müslümanları eleştirebilecek bir malzeme olması için bunları kullanırlar. Yoksa kendileri **'ne güzel ahlakı ne görgü ve kaliteyi ne de örnek bir kişiliğin nasıl olduğunu'** bilebilecek akla ve vicdana sahip olmayan insanlardır. Dahası samimi olmadıkları için, kendilerince, çevrelerindeki insanları küçük gördüklerini vurgulamak için yaptıkları bu eleştirilerin ufacık bir kısmını bile kendi üzerlerine alıp düşünmezler. Kendilerini herkesten üstün görürler. Her türlü kusur ve hatadan müstağni olduklarını düşünür ve akıllarını herkesten çok beğenirler. Bu nedenle de eleştirilebilecek bir yanlarının olmadığına inanarak, kendilerince başkalarına ahkam keserler. Kuran'da **'başkalarını eleştirip durdukları halde, kendileri bu doğru olduğunu bildikleri şeyleri uygulamayan insanlar'**ın durumu şöyle anlatılmıştır:

> **Siz, insanlara iyiliği emrederken, kendinizi unutuyor musunuz? Oysa siz Kitab'ı okuyorsunuz. Yine de akıllanmayacak mısınız? (Bakara Suresi, 44)**

Allah ayette **"Kendinizi unutuyor musunuz?"** diye buyurmuştur. İşte **'kendisini müstağni görüp unutması münafığın önemli bir özelliği'**dir. Allah bunun ardından da **"Oysa siz Kitab'ı okuyorsunuz"** diye de bildirmiştir. Münafık da Kuran'ı okumakta ve ayetleri çok iyi bilmektedir. Allah **"Yine de akıllanmayacak mısınız?"** diye hatırlatmıştır. İşte Allah, ayetleri bildiği halde uygulamayan insanlara akıllarını ve vicdanlarını kullanmaları için çağrıda bulunmuştur.

Münafığın Kuran ahlakını, iyiyi, doğruyu çok iyi bildiği halde, kasıtlı olarak bunları uygulamaması, ama aynı zamanda da bu bilgileri Müslümanları eleştirmek için kullanması, şeytanın ona öğrettiği bir taktiktir. Ancak Kuran'ın, **"Hiç şüphesiz, şeytanın hileli-düzeni pek zayıftır."** (Nisa Suresi, 76) ayetiyle bildirildiği gibi, şeytanın oyunları çok akılsızcadır. **Şeytan Müslümanlar karşısında yenilmeye mahkum bir varlıktır.** Dolayısıyla şeytanın peşine takılan ve onun taktikleriyle oyun oynamaya çalışan münafığın da samimi iman edenler karşısında başarı elde edebilme imkanı asla yoktur.

MÜNAFIKTA DELİLİK DERECESİNDE KENDİNİ KORUMA HIRSI VARDIR

Münafık için dünyadaki en değerli şey kendisidir. Dolayısıyla bu en değer verdiği varlığı koruma tutkusu, münafıkta **'delice bir hırsa'** dönüşmüştür. **'İyi niyetli bir eleştiriye, kendisine yapılan bir tavsiyeye; herhangi bir konuda eksiğinin, kusurunun, hatasının söylenmesine'** hiçbir şekilde tahammülü yoktur. Böyle bir durumda **'itibarının ciddi şekilde sarsılacağına', kendince 'emek emek oluşturduğunu sandığı karizmasının yok olacağına', 'herkes gibi sıradan bir insan konumuna düşeceğine'** inanır. Bu yüzden de kendini **'kusursuz ve hatta mükemmel üstü, nadir rastlanacak akıl, bilgi ve yetenekte, olağanüstü bir insan'** gibi tanıtmaya çalışır. Var olduğunu sandığı bu **'sahte imajını'** ve kendini koruyabilmek için akla gelen her türlü sahtekarlığı yapar. Ve buna en ufak bir zarar geleceğini düşündüğünde, gözü başka hiçbir şey görmez. Yüz ifadesi, bakışları, üslubu, konuşmaları, vücut dili, el kol hareketleri tamamen kontrolden çıkar.

İşte münafığı bu şekilde delice bir ruh haline sokan, yalnızca **'nefsine olan şeytani düşkünlüğü'**dür. Kendisini adeta putlaştırmış, ilahlaştırmıştır (Allah'ı tenzih ederiz). Allah'a imanı olmadığı için, tek önem verdiği ve yaşama amacı haline getirdiği şey kendisidir. **Allah'ın rızası için değil, kendi rızası için hareket eder. Yaşama amacı, kendi mutluluğu, konforu ve kendisinin hoşnut edilmesi üzerine kuruludur. Kendini –haşa- Allah'tan, dinden ve tüm varlıklardan üstün görür.**

Şeytanın ikna etmesiyle, beyninde kendine hayali bir dünya oluşturmuştur. Ve bu hayali dünyada çok önemli bir yeri olduğunu sanır. Adeta bir **'ruh hastası'** gibi, gerçekten **'çok büyük olduğuna'** ve **'tüm dünyanın da, onun bu büyüklüğünün farkında olduğuna'** inanır. **Oysaki bu, sadece münafığın şizofren ruhunun bir sanrısından ibarettir. Ama o bunun farkında değildir.** Dolayısıyla da bütün sistemi, **'bu hayali büyüklüğünü ve kendini korumaya'** dayalıdır. Enaniyetine, büyüklük hissine, kendince meydana getirdiğini zannettiği o ihtişamına zarar gelmemesi için, adeta **'hayvanlar gibi'** debelenir. Ve işte münafığın ruhundaki deliliği, hastalığı ve dengesizliği ortaya koyan en mühim vasıflarından biri de budur zaten, **kendini korumak için sarf ettiği delice enerji ve delice debelenmesi...**

Açıktır ki, eğer bir insan kendini ve nefsini kontrolsüz bir şekilde savunuyor ve sırf bu yüzden cinnet geçirircesine, insanlık dışı tavırlar sergiliyorsa, bu bir tür **'ruh hastalığı'** denebilecek **'ciddi bir anormallik, ciddi bir tavır bozukluğu'**dur. Oysaki sırf nefsini ilahlaştırdığı için böyle zavallı bir konuma düşen bir kişinin bu noktada bir durup düşünmesi ve Allah'a sığınması gerekir. Normal, bir insanın yapacağı tavır budur. Allah'tan korkan, vicdan sahibi bir kimse böyle bir hataya düşse bile, hemen Kuran ile düşünüp **"Ben bu kadar anormal tavırlar nasıl sergilerim?"** der ve samimi bir gözle kendini eleştirip tavrını düzeltir. Normal dengeli bir insanın makul bir tavır içerisinde hem kendi kendini eleştirebilmesi, hem de başkalarının kendisi hakkındaki fikirlerini dinleyebilmesi gerekir. Ağrına da gitse, zor da gelse, insan nezaketiyle karşı tarafın eleştirilerini sakince dinleyip, bunları saygılı ve makul bir üslupla değerlendirebilir. Buna karşı olan fikirleri varsa, bunları da güzelce anlatıp, nezaketli ve saygılı bir dille haklılığını savunabilir.

Ama münafıkta görülen ahlak bunun tam zıttıdır. **Ufacık bir eleştiriye dahi tahammülü yoktur. Saygı, adap, edep, nezaket, incelik ve tevazu yoksunudur. Eleştiriye alabildiğine münasebetsiz, küstah, züppe ve patavatsız bir şekilde karşılık verir.** Nefsi ise adeta çılgına döner. Ruhunda **'şeytani fırtınalar'** estiği, elinin yüzünün kaymasından, kullandığı küfri üsluptan, yaygaralar koparak huzursuzluk çıkaran çirkin ses tonundan, yaptığı karşı şeytani ataklardan, yalan ve iftirayla üste çıkmaya çalışmasından hemen anlaşılır.

İşte münafıkta görülen bu durum, **'ağır bir manevi hastalığın göstergesi'**dir. Bu, imandan uzak, küfrün pis ruhunu yansıtan bir ruh hastalığıdır. Aynı zamanda da, küfrü imandan daha güzel görmesi sebebiyle Allah'ın dünyada münafığa isabet ettirdiği bir beladır.

Müslümanlar birbirlerine **'iyiliği emredip, birbirlerini kötülükten men ederek'**, eksik yönlerini düzeltir ve sürekli olarak manen ve bedenen çok daha mükemmel hale gelirler. Öğüte, tavsiyeye açık, güzel bir ahlak göstermeleri sebebiyle Allah onları her yönden üstün hale getirir. Münafık kendi bataklığında giderek daha da

kirli bir dünyanın içine doğru batarken, Müslümanlar da giderek cennet gibi güzel bir ortamda, güzel insanlarla yaşama nimetini tadarlar. Allah bir ayette, **'nefsinin bencil tutkularından arınan insanların kurtuluş bulacağını'** şöyle bildirmiştir:

> **... Kim nefsinin 'cimri ve bencil tutkularından' korunmuşsa, işte onlar, felah (kurtuluş) bulanlardır. (Haşr Suresi, 9)**

Nefsi bencil olan münafıklar, çıkarlarını, gurur ve enaniyetlerini korumak ve böylece kendilerini kurtarabilmek için her türlü çirkin yola başvururlar. Allah Kuran'da, münafıkların nefislerindeki bu **'cimri ve bencil tutkuların'** ahirette çok daha azgın bir hale geleceğini bildirmiştir. Öyle ki münafık cehennemde sırf kendini kurtarabilmek için, **'tüm yakınlarını; ailesini, akrabalarını, çocuklarını, eşini, annesini, babasını, kısacası sahip olduğu her şeyi fidye olarak vermek isteyecektir'**:

> **Onlar birbirlerine gösterilirler. Bir suçlu-günahkar, o günün azabına karşılık olmak üzere, oğullarını fidye olarak vermek ister; Kendi eşini ve kardeşini, Ve onu barındıran aşiretini de; Yeryüzünde bulunanların tümünü (verse de); sonra bir kurtulsa. Hayır; (hiçbiri kabul edilmez). Doğrusu o (cehennem), cayır cayır yanmakta olan ateştir. (Mearic Suresi, 11-15)**
>
> **Rablerine icabet edenlere daha güzeli vardır. O'na icabet etmeyenler ise, yeryüzündekilerin tümü ve bununla birlikte bir katı daha onların olsa mutlaka (kurtulmak için) bunu fidye olarak verirlerdi. Sorgulamanın en kötüsü onlar içindir. Onların barınma yerleri cehennemdir, ne kötü bir yaratıktır o!.. (Rad Suresi, 18)**

İşte Allah Kuran ayetleriyle, münafık nefsinin ne kadar azgın olduğunu, Allah'a sığınıp hidayet bulmadıkları takdirde, kendilerine olan düşkünlüklerinin ve nefislerini koruma hırslarının ne kadar delice boyutlara vardığını bize bildirmiştir. **Ancak –tövbe etmediği sürece- münafığın ne dünyada ne de ahirette kurtuluşu yoktur. Allah, tüm dünyayı fidye olarak verseler bile, bunun münafığı çekeceği azaptan asla kurtaramayacağını haber vermiştir.**

MÜNAFIK HER ŞEYDEN ŞÜPHELENİR; HER DETAYI KENDİ ALEYHİNE ZANNEDER

Suçlu insanla masum insanı birbirinden ayıran en önemli alametlerden biri, **'masumun huzuru, suçlunun huzursuzluğu'**dur. Dünyanın tüm ülkelerinde **suçlu insanlar, tedirgin ruh hallerinden, etrafı korku içinde araştıran huzursuz bakışlarından, garip hareket ve mimiklerinden kendilerini ele verirler.** Bu tip insanlar hayatları boyunca deşifre olma, yakalanma, küçük düşme, aşağılanma korkusu yaşarlar. Suçlarını işledikten sonra, insanlardan kaçan **'yabani hayvanlar gibi'**, her fırsatta kendi kovuklarına, yani kendi yalnız dünyalarına çekilir ve korku dolu bir bekleyiş içine girerler. Karanlığa siner ve fark edilmemeyi umarlar.

İşte münafığın ruh hali de böyledir. Çünkü münafık sürekli suç işleyen, işlediği suçu örtbas edebilmek için yalan söyleyen, hasta bir ruha sahiptir. Hayatı boyunca hep hainlik yapar ve hep sinsi planlar kurar. Bu nedenle üzerinde her an bu durumun getirdiği yakalanma ve fark edilme korkusu vardır.

Münafığın fark edilmekten bu kadar korkmasının sebebi, tam bir **'dünya aşığı olması'**, yani **'dünyaya şiddetli bağlılığı'**dır. Bir münafık için en büyük felaket, **'küçük düşmesi, itibar kaybetmesi, işlediği suçların ortaya çıkıp aşağılanması'**dır. Münafık küçük düşmekten çok şiddetli şekilde korkar. En ufak bir yalanının veya hainliğinin ortaya

çıkması ihtimali, etinden et kopartılıyormuşçasına canını yakar. **İtibarının zedelenmesi ihtimali ona dehşet verici gelir. Allah'tan korkmaz, ama insanlardan ölesiye korkar.**

Öte yandan münafığın ruhunda yaşadığı azap dolu bu korkunun çapı, diğer suçlu insanlara göre kat kat daha fazladır. Çünkü münafık aralıksız suç işler ve aralıksız yalan söyler. **Müslümanlarla birlikte yaşadığı her gün ve günün her saati ayrı bir hainlik yapar. Hırsızlık yapar, iftira atar, tuzak kurar, küfürle işbirliği yapar, casusluk yapar.** Dolayısıyla **işlediği her suç ondaki korku duygusunun derinliğini bir kat daha artırır.** Zamanla bu durum öyle bir hale gelir ki, **ruhu korkunun ve kuşkunun şiddetiyle sarsılmaya, şiddetli gelgitler yaşamaya başlar.**

Allah münafıkların bu **'paranoyak ruh halini'** bir ayette **"her çağrıyı kendi aleyhlerinde sanırlar"** sözleriyle açıklamıştır:

> **... Her çağrıyı kendileri aleyhinde sanırlar. Onlar düşmandırlar, bu yüzden onlardan kaçınıp-sakının. Allah onları kahretsin; nasıl da çevriliyorlar. (Münafikun Suresi, 4)**

Allah bu ayet ile Müslümanlara, münafığın en zayıf noktalarından birini deşifre etmiştir. Münafık, **'etrafındaki her konuşmayı, her hareketi, her oluşan durumu, yakalanma korkusu nedeniyle kendi aleyhine zanneder'**. En ufak bir hareketten, en ufak bir kıpırtıdan, en ufak bir sözden müthiş şüphelenir ve tedirgin olur. **Sürekli işlediği suçların fark edilmesi kuşkusu içini kemirir.**

Müslümanlar kendi aralarında sohbet ettiklerinde münafık hemen kulak kabartıp kendisiyle ilgili birşey konuşulup konuşulmadığını kontrol eder. Alakasız bir konudan kendisine pay çıkartıp, **"Benim hakkımda mı konuşuyorsunuz?"** diye yaygara yapar. Müslümanlar dürüst olmanın öneminden bahsetseler, sürekli yalan söylemesinin getirdiği suçluluk duygusuyla, **"Beni mi ima ediyorlar?", "Bana yalancı diyorlar"** diye ortaya çıkar. Müslümanlar çalışkan olmanın gerekliliğinden bahset

seler, **"Bana tembel mi diyorsunuz?"** diyerek huzursuzluk çıkarır. Kendisine bakan birini görse, **"Beni izliyor, hareketlerimi gözlüyor"** diye söylenmeye başlar. Kendisine bakmayan birini görse, **"Gözünü benden özellikle kaçırıyor, görmezden geliyor"** deyip sevilmediği, ilgi görmediği, umursanmadığı gibi iftiralarla **'sahte mağduriyet konuşmaları'** yapar. Müslümanlar israf etmemenin önemini anlatsa, **"Benim yediklerimde gözleri var, yediklerimi, içtiklerimi sayıyorlar"** der. Yanındaki Müslüman kalkıp bir yere gidecek olsa, **"Benden uzaklaşmaya çalışıyor, yanımda oturmak istemiyor"** gibi sözlerle sorun çıkarır.

İşte münafığın hayatının her anı bu tip kuşkular, sanrılar ve paranoyak düşüncelerle geçer. Bu korku dolu ruh hali münafığın zamanla sinirlerinin şiddetli şekilde bozulmasına; **'agresif, saldırgan, çirkef tavırlar geliştirmesine'** neden olur. Bu nedenle münafıkların ortak özelliklerinden biri de **'yaygaracı, kavgacı, saldırgan olmaları'**dır.

Münafıkların bu şüpheci ve paranoyak tavırları, en çok da güzel ahlaklarıyla Müslümanlara manevi lider, yol gösterici olan takva Müslümanların yanında yoğunlaşır. Çünkü münafığın en kuşkulandığı insanlar hep en akıllı, en imanlı, en takva gördüğü Müslümanlardır. Yani **'kendisini fark edip münafık olduğunu teşhis etme ihtimali en yüksek olan insanlar'**dır. Örneğin Peygamberimiz (sav)'in döneminde münafıklar **'Resulullah (sav)'in her sözünü, her öğüdünü kuşkuyla karşılar, bu yüzden de saldırgan ve çirkef bir tavır gösterirlerdi'**. Çünkü Peygamberimiz (sav)'in çok üstün bir akla sahip olduğunu, yapılan bir samimiyetsizliği ve hainliği çok iyi fark edebileceğini bilirler ve bundan dolayı da çok korkarlardı. **Peygamberimiz (sav)'in insanları teşhis edebilme gücü, aklı ve zekası münafıkların adeta korkulu rüyasıydı.** Ayrıca Allah, münafıkların Peygamberimiz (sav)'e **'kalplerindeki hainliği haber verecek ve onların pisliklerini deşifre edecek bir sure indirilmesinden korktuklarını'** da bir ayette şöyle bildirmiştir.

> **Münafıklar, kalplerinde olanı kendilerine haber verecek bir surenin aleyhlerinde indirilmesinden çekiniyorlar. De ki: "Alay edin. Şüphesiz, Allah kaçınmakta olduklarınızı açığa çıkarandır." (Tevbe Suresi, 64)**

Ayetten de açıkça anlaşılacağı gibi münafıklar, Peygamber Efendimiz (sav)'in, Allah'ın vahyi ve yardımıyla, kendi yaptıklarını öğrenebileceğinden müthiş korkuyor ve bunun tedirginliğini yaşıyorlardı. Elbette ki, bu Allah'a ve Peygamber (sav)'in vahiy aldığına inanmalarından kaynaklanmıyordu. Ama Peygamber (sav)'in bir şekilde onların samimiyetsizliğini görüp bunu açıklayabileceğini düşünüyorlardı. Bu nedenle saldırganlıkları iyice artıyor ve Peygamber Efendimiz (sav)'in her öğüdünü, her sözünü, her tavsiyesini aleyhlerine yorumluyor ve kuşkuyla karşılıyorlardı.

Ancak Allah'ın, ayetin devamında **"Allah kaçınmakta olduklarınızı açığa çıkarandır"** sözleriyle bildirdiği gibi, münafığın tuzağı mutlaka açığa çıkıp bozulacak şekilde yaratılmıştır. **Münafıkların en korktukları şey mutlaka gerçekleşecek ve şüphelendikleri son mutlaka kendilerini bulacak ve Allah onları mutlaka yenilgiye uğratacaktır.**

MÜNAFIK, MÜSLÜMANLARIN 'DÜŞÜK AKILLI', KENDİSİNİN İSE 'DÜNYANIN EN AKILLI İNSANI OLDUĞUNA' İNANIR

Allah bir Kuran ayetinde kendilerine samimi iman etmeleri için çağrıda bulunulan insanların Müslümanlar için **"Düşük akıllıların iman ettiği gibi mi iman edelim?"** dediklerini bildirmiştir:

> **Ve (yine) kendilerine: "İnsanların iman ettiği gibi siz de iman edin" denildiğinde: "Düşük akıllıların iman ettiği gibi mi iman edelim?" derler. Bilin ki, gerçekten asıl düşük-akıllılar kendileridir; ama bilmezler. (Bakara Suresi, 13)**

İşte ayette verilen bu örnek, **'münafığın ruh halini'** ve **'Müslümanlara olan bakış açısını'** çok açık bir şekilde göstermektedir. Münafık, kendisinin '**dünyanın en akıllı insanı**' olarak görür. Gerçekte ise münafıkta **'akıl' oluşmaz, çünkü akıl ancak Allah'ın iman ettikleri takdirde insanlara lütfettiği bir nimetidir. Ancak işte münafık, aklı olmadığı için, 'ne kendi akılsızlığını ne de Müslümanların yüksek aklını'** fark edemez. Ahmaklığı dolayısıyla, Müslümanların **'düşük akıllı kimseler'** olduğuna inanır. Oysaki Allah, **"Bilin ki, gerçekten asıl düşük-akıllılar kendileridir; ama bilmezler."** sözleriyle, **'akılsız olanların münafıklar olduğunu ancak onların bu durumun şuurunda olmadıklarını'** haber vermiştir.

Münafık, bu akılsızca değerlendirmesinden dolayı Müslümanların, kendi yaptığı sinsilikleri, ahlaksızlıkları ve akılsızlıkları fark edemediklerini düşünür. Oysaki Allah'ın Kuran ile yol göstermesi ve Müslümanlara verdiği keskin akıl ile Müslümanlar münafıklardaki her türlü şeytani alameti kolaylıkla fark ederler.

YALAN SÖYLEMEK, MÜNAFIKTA ADETA BİR 'AKIL HASTALIĞI' ŞEKLİNDEDİR

Münafık, kendisine oluşturduğu sinsi yaşam şekli içerisinde ayakta kalabilmek için, kendince sürekli olarak sahtekarlıklarına devam etmek, her bir oyununu bir diğeriyle desteklemek ve sürekli olarak şeytanlıklarını güçlendirmek durumundadır. **İşte bu alçak sistemini korurken, en ihtiyaç duyduğu ve en çok faydalandığı ahlaksızlıklardan biri de 'yalan söylemek'tir.**

Hayatını **'ikiyüzlülük, sinsilik, sahtekarlık ve oyun oynamak'** üzerine kurmuş olan münafık için **'yalan söylemek, adeta nefes almak gibi, çok olağan ve sıradan karşıladığı bir eylemdir'**. Yalan söylememesi durumunda münafık, münafık olmaktan çıkacaktır. Bu da onun kesinlikle istemeyeceği bir durumdur. Münafığın zayıf aklına göre, dürüst olması ona hiçbir şey kazandırmayacağı gibi, çok şey kaybettirecek ve tüm çıkarlarını tehlikeye atacaktır. Dolayısıyla da münafık yalanı, hayatının çok önemli bir parçası olarak benimsemiş ve günlük hayatının çok büyük bir bölümünü yalanla geçirir hale gelmiştir.

Yalan konusunda münafık hakkında bilinmesi gereken birşey daha vardır. Münafık yalanı, **'pislik yapabilmek, iftira atabilmek, insanları aldatabilmek, kendince Müslümanları kötü gösterebilmek, onları tuzağa düşürüp başarısız hale getirmek, küfre destek sağlamak gibi her türlü kötü amaç için'** kullanır. **Ancak bu yalan söyleme alışkanlığı, bir süre sonra münafıkta adeta bir 'akıl hastalığına' da dönüşür.** Artık hayatının her aşamasında, **'gerekli gereksiz, amaçlı amaçsız aklına gelen her konuda'** -yüzünde yalan söylediğine dair en ufak bir utanma sıkılma alameti olmaksızın- sürekli yalan konuşmaya başlar. Bu da çevresindeki insanların çok dikkatini çeker. Çünkü **anlattığı her şey çok abartılı, çok masalımsı, çok ütopik ve çok nadir rastlanacak şeylerdir. 'Çocukken tek başına boğazdan yüzerek karşı kıyıya geçtiğinden, üstünden araba geçip hiçbir şey olmadan ayağa kalktığından, sokakta kuşların başına konup yüzlerce metre onunla birlikte yürüdüğüne kadar'**, hepsi **'birbirinden mantıksız ve abartılı'** detayları olan hikayeler anlatır.

Bunun gibi münafığın yalanlarında dikkat çeken bir başka karakteristik özellik de, **'münafığın önceki yalanlarını unutması ve birbiriyle çelişkili konuşmalar yapması'**dır. Münafık sabah farklı konuşur, akşam ise bambaşka birşey söyler. Beş dakika önce **"Bugün bütün gece hiç uyuyamadım"** der, beş dakika sonra ise **"O kadar derin uyumuşum ki, sabaha kadar çok fazla rüya gördüm"** diye başka bir hikaye anlatmaya başlar.

Normal akla sahip Müslümanlar çok dürüst ve çok ince vicdan sahibi insanlardır. Yalan söylemenin Allah'ın yasakladığı, haram kıldığı çirkin bir ahlak bozukluğu olduğunu bilirler. Zararlı veya zararsız herhangi bir konuda yalan söylemekten Allah'a sığınır, kendileri bundan dolayı bir mağduriyet yaşayacak olsalar bile, asla böyle birşeye tenezzül etmezler. Allah'tan korkar ve her zaman her konuda mutlaka doğru konuşurlar. Hatta bazen, istemeden bir konunun küçük bir detayı eksik kalıp da yanlış anlaşılacak bile olsa, bunu düzeltip tam anlaşılmasını sağlamak için defalarca açıklama yaparlar.

İşte vicdanen böylesine titiz insanlar arasında yaşayan bir münafık, sahtekarlıklarıyla müthiş bir zıtlık oluşturur ve çok dikkat çeker. Müslümanlar bu kişinin normal bir akla ve vicdana sahip olmadığını hemen anlar ve buna göre tedbirlerini alırlar. Münafık ise anlaşıldığının farkında değildir, bu yüzden de pervasızca yalanlarına devam eder.

MÜNAFIK, YALANI MÜSLÜMANLARA KARŞI MÜCADELE İÇİN KULLANIR

Allah bir Kuran ayetinde **"... Öyleyse onları yalan olarak düzmekte olduklarıyla baş başa bırak."** (Enam Suresi, 112) sözleriyle münafıkların **'yalan söyleme'** özelliklerini Müslümanlara bildirmiştir.

Bir başka ayette de yine Allah münafıkların bu bozuk ahlakını **"... Onlar, gerçekten yalancıdırlar."** (Haşr Suresi, 11) sözleriyle haber vermiştir. İşte münafık, Müslümanların yanında olduğu süre boyunca yaptığı gizli faaliyetlerini ve sahtekarlıklarını gizleyebilmek için pek çok yalan söyler. Sonra da her söylediği yalanın üstünü örtebilmek için yeni yeni yalanlara ihtiyaç duyar. Bunun sonucunda da **sabahtan akşama kadar nefes almadan, hayasızca ve hiç utanmadan, Müslümanların gözlerinin içine baka baka, sürekli yalan söyler.**

Bu yalanları söylerken münafığın dikkat çeken bir başka yönü ise, **'yalan konuşurken en ufak bir utanma, sıkılma ya da yüzünde bir kızarma olmaması'**dır. Son derece **'yüzsüz ve haysiyetsiz bir şekilde'**, **'yalan olduğu herkes tarafından bilinen çok bariz bir konuda', hiç rahatsız olmadan saatlerce yalana dayalı konuşmalar yapabilir.**

Münafığın yalanlarında göze çarpan diğer bir özellik ise, **'çok ahmakça yalan söylemesi'**dir. Zira inkar eden insanlar arasında bazı kimseler vardır; onlar da yanlış bir tavır olarak yalan söylerler. Ama kendilerince yine de **'zekice yalanlar'** söylemeye çalışırlar. Arkalarında aksini ispatlayacak bir delil bırakmazlar ve konuşmalarının yalan olduğu da ancak çok zor tespitlerden sonra anlaşılır.

Ancak münafık böyle değildir. Münafığın tüm yalanları çok **'ahmakça'**, **'yalan olduğu kolaylıkla ispatlanabilen' 'akılsızca mantıklara dayalı'**dır. Biraz önce söylediği bir şeyi unutur, bir an sonra onu inkar eder. Önce **"Ben bugün buraya hiç gitmedim"** der, konuşmasının bir başka yerinde ise, **"Yok ben bugün bütün gün**

buradaydım" der. **"Az önce böyle demiştin ama"** diye hatırlatıldığında, **"Yok ben öyle demedim, nereden çıkardın, sana öyle geliyor"** der. Sonra da **"Sen durduk yere bana iftira atıp, beni yalancılıkla suçluyorsun"** diye çirkeflik yapmaya ve karşı tarafı suçlu çıkarmaya çalışır.

İşte münafığın bu **'abartılı akılsızlığı'** ve **'yalanlarındaki ahmakça ve acemice teknikler'**, Allah'ın Müslümanlara olan bir desteği ve koruması, münafığa ise samimiyetsizliğinden dolayı isabet eden bir **'beladır'**. Böylelikle Müslümanlar her yalanında münafığı kolaylıkla fark edebilir ve tedbirlerini alırlar.

Münafık Müslümanlar arasında yalanı pek çok amaç için kullanır. Bunların en başında elbette ki **'Müslümanlara içten içe zarar vermek ve sinsice küfürle işbirliği yaptığını gizlemek istemesi'** vardır. **'Kendi alçaklıklarını, yaptığı sinsilikleri, sahtekarlıkları, samimiyetsizlikleri gizlemek'** için de, yine hep yalana başvurur. Özellikle de **'kendini savunmak, temize çıkarmak, üzerindeki münafık alametlerini gizleyip, kendisini samimi bir Müslüman gibi gösterebilmek'** için münafık, yalanı şeytani bir silah olarak kullanır.

Münafık kimi zaman da, **'yalan ile diğer sinsi yöntemlerini birleştirip'** çok **'daha şeytani bir savunma mekanizması'** oluşturmaya çalışır. Bazen karşı tarafa **'iftira atarak, bazen ağlayarak, bazen bağırıp çağırarak, bazen de saldırganlaşarak'** kendince yalanını iyice inandırıcı hale getirmek ister. Müslümanlar münafığın yalanını ortaya çıkardıklarında da, münafık onları kendisine **'iftira atmak'** ile suçlar. Ona **"Yalan söylüyorsun"** denildiğinde, **"Ben yalan söylemedim, sen niye bana iftira atıyorsun?"** diyerek ardı arkası kesilmeyen çirkefliklerine devam eder. Ve tüm bunları yaparken de, Allah'ın Kuran'da, **"... Biz iyilikten başka şey istemedik diye yemin edenler (var ya,) Allah onların şüphesiz yalancı olduklarına şahitlik etmektedir."** (Tevbe Suresi, 107) sözleriyle bildirdiği gibi, **'ne kadar iyi niyetli olduklarını'** vurgulamak için **'Allah adına yemin de ederler'**. Oysaki Allah ayette onların **'yalan söylediklerini'** haber vermiştir.

Bir başka ayette ise, **"... Sana Allah adına yemin edecekler"** sözleriyle Allah, münafığın bu yöntemine bir kez daha dikkat çekmiştir. Allah münafıkların, sanki iman ediyorlarmış ve samimi bir Müslümanmış gibi Allah'ı şahit göstererek yalan yere yemin ettiklerini bildirmiştir. Ve ayetin devamında da Allah, **"Kendi nefislerini helake sürüklüyorlar. Allah onların gerçekten yalan söylediklerini biliyor."** (Tevbe Suresi, 42) sözleriyle, münafıkların hem dünyada hem de ahirette hüsrana uğrayacaklarını haber vermiştir.

MÜNAFIK, MÜSLÜMANLARA İFTİRA ATARAK KENDİNİ TEMİZE ÇIKARMAYA ÇALIŞIR

Münafığın sinsi oyunlarından biri de, hemen her fırsatta samimi Müslümanlara **'iftira atma alışkanlığı'**dır. Münafık **'kuşkuyu üzerinden dağıtmak, suçlu görünümünden kurtulmak ve kendince temize çıkabilmek'** için sürekli **'kendisini mağdur gösterme çabası'** içine girer. Amacı kendisini, **'gereksiz yere kuşkulanılan, gereksiz yere tedirgin olunan' 'masum bir insan'** gibi göstermektir. Ancak elbette bu da münafığın hastalıklı planlarından biridir. Ne kadar mağdurmuş izlenimi verirse, kendisine o kadar geniş, rahatça hareket edebileceği, kolaylıkla hainlik yapabileceği bir alan

açabileceğini düşünür. Bu hedefine ulaşabilmenin en kısa ve etkili yollarından birinin de, kendince **'Müslümanlara iftira atmak'** olduğuna inanır.

Münafığın hemen her sözünde **'açık ya da gizli bir mağduriyet iması'** vardır. Bu sözde mağduriyeti delillendirmek için de, bol bol yalan söyler ve Müslümanlara iftira atar. İzlediği bu yol da elbette ki sinsi planın bir parçasıdır. **İftira atarak hem öfke duyduğu Müslümanları karalamak, hem de kendini 'mağdur ve masum' göstererek yüceltmeyi hedefler.** Kendince Müslümanlara duyulan güveni ve onların sözlerine karşı duyulan inancı sarsacak, kendisine karşı duyulan güven ve itibarı ise güçlendirecektir.

Ancak münafık iftirayı, elinde hiçbir delil olmaksızın gelişigüzel bir şekilde gündeme getirmez. Şeytandan aldığı ilhamlarla **önce konuyu sinsice planlar ve zeminini güçlendirir.** Atacağı iftiranın bir altyapısı olabilmesi için, **olayları, olmasını istediği şekle, yani atacağı iftiraya benzer hale getirebilmek için özel olarak yönlendirir.**

Sonrasında yeri geldiğinde, atacağı iftira için geçmişe yönelik sunabileceği **sahte deliller oluşturur.** İşte zaman içerisinde tüm bu **altyapıyı güçlendirdikten sonra, planını uygulamaya başlar.**

Münafık, iftira atarken kullandığı konuları da çok özenle seçer. Genellikle **'iftiraları, onun samimiyetine, iyi niyetine, gösterdiği çabaya rağmen, Müslümanların anlayışsızlığı, kötü ahlakı, yalan söylemeleri, kötü davranmaları, adaletsizlik yapmaları, iftira atmaları, kasti olarak onu dışlamaları gibi', 'kendisini yüceltmeyi Müslümanları ise kötülemeyi'** amaçlayan mantıklar üzerine kuruludur. **Bu iftiralarda Müslümanlar hep neredeyse dünyanın en kötü insanlarıdır.** Ve özellikle de ona karşı çok çirkin tavırlar sergiliyorlardır. **Münafık ise tüm bu iftiralarda hep iyi niyetle çabalayan, ancak hep hakkında yanlış teşhisler konulan, yanlış anlaşılan, iyilikten başka bir isteği olmayan masum ve mağdur kişi konumundadır.** Ancak tüm bunlar tam şeytanın ahlakına uygun olarak **'kurgulanmış yalanlar'**dan ibarettir. Zira münafık her eyleminde olduğu gibi, bu planını uygularken de doğrudan şeytan ile ittifak halindedir. Allah Kuran'da şeytanların işbirliği yapacakları kimselerin **'gerçeği ters yüz eden', 'günaha düşkün'** ve **'yalancı'** insanlar olduklarını bildirmiştir. İşte bu özelliklerle de, tam da **'münafığın ahlaksızlığı'** tarif edilmiştir:

> **Şeytanların kimlere inmekte olduklarını size haber vereyim mi? Onlar, 'gerçeği ters yüz eden,' günaha düşkün olan her yalancıya inerler. (Şuara Suresi, 221-222)**

Münafıkların Müslümanlara iftira atma yöntemlerine sayısız örnek vermek mümkündür. Örneğin **'münafığın en istemeyeceği şeylerden biri İslam'a ve Müslümanlara fayda sağlayacak çalışmalar yapmaktır'**. Ancak Müslümanlar gece gündüz tebliğ çalışmaları yaparken, **kendisinin bu çalışmalara hiçdbir katkıda bulunmaması dikkat çekmesin diye, bu konuda kendini temize çıkarmak zorundadır.** İşte bunun için hemen etrafını suçlar ve Müslümanlara iftira atar. **"Ben İslam'a çok hizmet etmek istiyorum ama onlar benimle ortak çalışma yapmak istemiyorlar, bana bir faaliyet vermiyorlar, benim yardımımı istemiyorlar ya da çalışmalarıma engel oluyorlar"** gibi bahanelerle ortaya çıkar.

Oysaki elinin altında **İslam'a faydalı olabileceği, Müslümanlara yardım edebileceği çok fazla imkanı vardır.** Ayrıca her **"Ben de bir faaliyet yapmak, size yardımcı olmak istiyorum"** dediğinde ona **"Tamam, o zaman şu konuda şöyle bir çalışma yapar mısın?"** gibi bir talepte bulunulur. Ama münafık kasıtlı olarak bunların hiçbirini yerine getirmez. Zaten **'bu sözleri söylerken ki niyeti de asla hizmet etmek değildir'. Sadece iftira atabilmek ve huzursuzluk çıkarabilmek için bahane bulmaktır. Hiçbir işe yaramadığının ve Müslümanlara hiçbir konuda yardım etmediğinin kendisi de farkındadır ve çirkeflik yaparak yaygaralar koparark bu imajının üstünü örtebileceğini sanır.** İnsanların aklında **'istiyor ama imkan tanınmadığı için bir şey yapamıyor algısını oluşturabileceğini'** zanneder. Halbuki Müslümanlar **samimi hizmet etmek isteyen birinin tavrıyla, ahlaksızlığından dolayı hizmetten sinsice kaçan birinin tavrını kolaylıkla ayırt edebilecek kadar akıllıdırlar.**

Münafığın bu ahlakını detaylandırmak için verilebilecek daha yüzlerce örnek vardır. Münafık iftira malzemesi olarak gerektiğinde, **'sağlık gibi hassas bir konuyu bile kullanmaya çalışır'**. Örneğin kendisine yeni pişirilmiş çok güzel bir yemek ikram edilir, **'yemeğin bayat olduğunu'** iddia eder. Yediği meyvenin kenarında bir çürüme görse, **"Bana bunu özellikle seçip verdiler, benim sağlığımı umursamıyorlar"** gibi hayal ürünü bir iftirayla ortaya çıkar. Bulunduğu yerdeki tozdan alerjisi tutsa, **"Burayı özellikle tozlu bıraktılar, hayatımı tehlikeye attılar"** der. Ona güzel bir söz söyler, iltifat ederler; **"Benimle alay ettiler, dalga geçtiler"** der. Yaptığı bir işe yardım etmek isterler, **"Beceriksiz olduğumu ima etmeye çalıştılar"** der.

İşte münafık, Müslümanların arasında kaldığı sürece, bunlara benzer iftiraları asla son bulmaz. Dünyada karşılaşabileceği en vicdanlı, en dürüst insanların Müslümanlar olduğunu bildiği halde, **'Bu nur gibi tertemiz insanları karalamaya çalışarak huzursuzluk çıkarmak ve Müslümanlara zarar vermek'** ister. **Ancak bu yaptıkları Müslümanlar için hayır, münafık için ise azapla sonuçlanır.** Allah Kuran'da **'gerçeği sürekli ters yüz ederek'** iftira atan münafığın ahirette acı bir azapla karşılaşacağını şöyle bildirmiştir:

> **Gerçeği sürekli ters yüz eden, günaha düşkün olan herkesin vay haline. Kendisine Allah'ın ayetleri okunurken işitir, sonra müstekbirce (inatla büyüklük taslayarak) sanki işitmemiş gibi ısrar eder. Artık sen onu acı bir azapla müjdele. (Casiye Suresi, 7-8)**

MÜNAFIK İFTİRALARIYLA ÖZELLİKLE DE MÜSLÜMANLARIN MANEVİ LİDERLERİ OLAN ELÇİLERİ KARALAMAK İSTER

Münafık iftira atarak, **'Müslümanlar arasında fitne ve kargaşa çıkarmak, kendince onları birbirlerine düşürmek, ve birbirlerine karşı duydukları güveni zedelemek'** ister. İşte bu konuda kendine ilk hedef olarak seçtiği kişiler de, **'Müslümanlar arasında aklına, güzel ahlakına, sözüne en güvenilen, en takva, en dürüst ve en adaletli bilinen, Allah'ın elçileri olan kimseler'**dir. Gerçeği ters yüz ederek, dil eğip bükerek, yalan söyleyip iftira atarak, kendi zayıf akıllarınca sürekli olarak onları haksız çıkarmaya ve **Müslümanların nezdinde onları sözde 'adaletsiz ve güvenilmez' kimseler olarak göstermeye çalışırlar.** Allah Kuran'da münafıkların bu şeytani yöntemlerini şöyle haber vermiştir:

> **... Hiçbir bilgiye dayanmaksızın insanları saptırmak için Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kimdir? Şüphesiz Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez. (Enam Suresi, 144)**

Münafıklar tarih boyunca bu sinsi taktikleriyle her Müslüman toplumunda aynı fitneyi çıkarmaya çalışmış, **tüm Peygamberlere, elçilere ve Allah'ın veli kullarına aynı iftiraları atmaya kalkışmışlardır. Hz. Yusuf (as), Mısır'da yanında kaldığı Vezir'in karısı tarafından 'kendisinden murad almak' istediği iftirasıyla suçlanmış**; ve **Vezir'in karısının yalana dayalı açıklamaları sonucunda yıllar yılı zindanda kalmıştır.** Bu olay, Allah korkusu olmayan, ahirette hesap vereceğini düşünmeyen, yalanı kendi menfaatleri için alçakça kullanan münafık karakterli insanların ne kadar gözü dönmüş olduklarını açıkça ortaya koymaktadır.

Kuran'da, **'Aslında Vezir'in karısının Hz. Yusuf (as)'a yaklaşmak istediği'** ve Yusuf Peygamber (as)'ın onu reddetmesi üzerine de, **'yalan söyleyerek ona iftira attığı'** anlatılmıştır:

> **Evinde kalmakta olduğu kadın, ondan murad almak istedi ve kapıları sımsıkı kapatarak: "İsteklerim senin içindir, gelsene" dedi. (Yusuf) Dedi ki: "Allah'a sığınırım. Çünkü O benim Efendimdir, yerimi güzel tutmuştur. Gerçek şu ki, zalimler kurtuluşa ermez." (Yusuf Suresi, 23)**
>
> **Kapıya doğru ikisi de koştular. Kadın onun gömleğini arkadan çekip yırttı. (Tam) Kapının yanında kadının efendisiyle karşılaştılar. Kadın dedi ki: "Ailene kötülük isteyenin, zindana atılmaktan veya acı bir azaptan başka cezası ne olabilir?" (Yusuf Suresi, 25)**

Vezir'in karısı **"Ailene kötülük isteyenin zindana atılmaktan ve acı bir azaptan başka cezası ne olabilir?"** diyerek açıkça yalan söylemiş, Hz. Yusuf (as)'a iftira atmış ve haksız yere zindanda kalmasına neden olmuştur. Kuran'ın **"... (Kocası): "Doğrusu, bu sizin düzeninizden (biri)dir. Gerçekten sizin düzeniniz büyüktür" dedi."** (Yusuf Suresi, 28) ayetiyle, **'Vezir'in de bu iftiranın 'büyük bir düzen'den ibaret olduğunu gördüğü ve Hz. Yusuf'un masum olduğu halde iftiraya uğradığını anladığı'** anlatılmıştır. Nitekim bir başka ayette de Allah, **"Sonra onlarda (Yusuf'un iffetine ilişkin) delilleri görmelerinin ardından, mutlaka onu belli bir vakte kadar zindana atmak (görüşü) ağır bastı."** (Yusuf Suresi, 35) sözleriyle Hz. Yusuf (as)'ın, masum olduğu anlaşıldığı halde, haksız yere zindanda tutulduğunu haber vermiştir.

İşte Kuran'da anlatılan bu olay, Allah korkusu olmayan insanların iftiralarının ve düzenlerinin büyüklüğünü ortaya koymaktadır. Bu iftirada, Yusuf Peygamber (as)'ın iffeti hedef alınmıştır. Ancak münafıkların iftira atarken Müslümanları itham ettikleri konular çok çeşitlidir. Özellikle de **Allah'ın elçileri ya da Müslümanların liderleri söz konusu olduğunda, münafıklar -zayıf akıllarınca- mutlaka o kimselerin 'yönetici vasıfları' açısından, sözde 'acz içinde' ve 'yetersiz' oldukları izlenimini vermeye çalışırlar** (bu mübarek insanları münafıkların bu iddialarından tenzih ederiz). Dönemin putperest müşrikleri kendilerince Peygamberimiz (sav)'i **'delilik', 'yalancılık', 'akli yetersizlik', 'kahinlik', 'şairlik'** gibi düzmece suçlamalarla itham etmeye çalışırken, Müslümanlar arasındaki münafıklar da, **yaptıkları ince ince oyunlar, söyledikleri yalanlar ve iftiralarla, Müslümanlara bu konularda şüphe vermek ve Peygamberimiz (sav)'e duyulan güveni kırmak istiyorlardı.**

Günümüzde de münafıklar, Müslüman toplumlarına manevi önderlik eden kimselere karşı verdikleri sinsi mücadelede aynı taktikleri kullanırlar. Münafıklar, bu kimselerin **'İslam ahlakını anlatmada, dünya çapında dinsizliğin fikri zemini ortadan kaldırmada ve özellikle de İslam alemindeki münafıklara karşı mücadelede ne kadar etkili olduklarının'** çok iyi bilincindedirler. O yüzden de kendilerine asıl hedef olarak onları seçerler. **Bu mübarek insanların varlığı, münafığın küfürdeki dostları için önemli bir tehdittir.** Çünkü **münafık, takvaca üstün olan bu kimselerin, kendilerinin küfürle olan gizli işbirliğini, sinsi planlarını fark edip bozabilecek bir akıl, feraset ve basirete sahip olduklarının farkındadır.** Kendi şeytani sistemine zarar gelmemesi için, kendince bu insanların etkisini kırabileceği yollar arar. İşte bunun için de bazen gizli ve açık imalarla, bazen açıkça yaptığı suçlamalarla, hemen her konuda bu kimselere karşı **'iftiraya dayalı bir mücadele'** vermeye başlar.

Kuran'da münafıkların bu ahlakı, **'kötü bir zan ile zanda bulunan münafık erkekler ve münafık kadınlar'** sözleriyle anlatılmıştır:

> **Bir de; kötü bir zan ile zanda bulunan münafık erkeklerle münafık kadınları ve müşrik erkeklerle müşrik kadınları azaplandırması için. O kötülük çemberi, tepelerine insin. Allah, onlara karşı gazaplanmış, onları lanetlemiş ve onlara cehennemi hazırlamıştır. Varacakları yer ne kötüdür. (Fetih Suresi, 6)**

Münafığın şeytani zekası keskin, yalan söylemedeki ufku da çok geniştir. 'Bir yalanı sıfırdan uydurup süslemek ve onu onlarca sahte delille detaylandırmak' münafık için kolaydır. Bir anda **'masal gibi bir senaryo yazarak'**, hiçbir gerçekliği olmayan bir yalan ile Müslümanlara iftira atabilir. Bunun için özellikle de kendince sürekli **'geçmişi'** delil olarak kullanır.

İnsanların geçmişte yaşanan olayları zamanla unutabileceklerini, detayların hafızalarında silikleşebileceğini düşünür. İşte bu inancı doğrultusunda, geçmişe dair sürekli yalan hikayeler anlatmaya başlar. O anda onun için önemli olan, Müslümanların nezdinde, hedef aldığı elçiler ya da Müslümanların manevi liderleri hakkında, kendince **'olumsuz bir kamuoyu oluşturabilme çabası'**dır. **"Geçmişte şurada bir kere de şöyle olmuştu, bir keresinde de böyle olmuştu"** gibi, kendince dört beş tane yalan olayı arka arkaya sayıp delil gösterdiğinde, bunun o anda atacağı bir iftirayı güçlendireceğini sanır.

Oysaki Müslümanlar **'akıllı ve dikkatleri açık'** insanlardır. Özellikle de aralarındaki, çok değer verdikleri ve takvaca üstün gördükleri **'Peygamberi ve Allah'ın elçilerini koruyup kollama konusunda çok titizdirler'**. Dolayısıyla münafığın zayıf aklınca iftira atarak, geçmişten deliller sunarak yaptığı **'karalama'** ve **'olumsuz kamuoyu oluşturma'** çabaları Müslümanlar üzerinde hiçbir işe yaramaz. Aksine bu şeytanlıklarını gördüklerinde, bu kişinin münafık karakterini çok açık bir şekilde teşhis edip, ona karşı daha da dikkatli olurlar. Ayrıca **'Müslümanlara iftira atılmasının da önemli bir mümin özelliği olduğunu'** da bilirler. Bundan dolayı da Müslümanlara atılmaya çalışılan her iftira ile, Müslümanların birbirlerine olan sevgileri de daha da artar. Allah Kuran'da Müslümanların arasında yaşayan, **'uydurdukları yalan ve iftiralarla ortaya çıkan'** münafıkların varlığının Müslümanlar için bir **'şer değil aksine hayır olduğunu'** bir ayette şöyle bildirmiştir:

> **Doğrusu, uydurulmuş bir yalanla gelenler, sizin içinizden birlikte davranan bir topluluktur; siz onu kendiniz için bir şer saymayın, aksine o sizin için bir hayırdır. Onlardan her bir kişiye kazandığı günahtan (bir ceza) vardır. Onlardan (iftiranın) büyüğünü yüklenene ise büyük bir azap vardır. (Nur Suresi, 11)**

MÜNAFIK SİNSİ OYUNLARI İÇİN 'BİLİNÇALTI KURGULAMA YÖNTEMİ'Nİ KULLANIR

Münafığın Müslümanları içeriden yıpratmak için verdiği şeytani mücadelede kullandığı birbirinden faklı, çok fazla yöntemi vardır. Bunlardan biri de, sinsice üsluplarla Müslümanlara vesvese verebilmek için kullandığı **'bilinçaltı kurgulama metotları'**dır. Alttan alta verdiği sinsi telkinlerle, -haşa- Allah, Kuran, Peygamber ve Müslümanlar hakkında, Müslümanların aklında soru işaretleri oluşmasını ve şüpheye kapılmalarını sağlamaya çalışır.

Bilindiği gibi, **Bilinçaltı Kurgulama Yöntemi**, günümüzde **'olumlu ya da olumsuz maksatla birçok konuda insanları eğitme ya da yönlendirme'** amacıyla kullanılan **'etkili bir teknik'**tir. **Şeytan ise bu yöntemi yaratıldığı günden bu yana kullanmakta ve münafığı da bunu şeytani amaçları için kullanmaya teşvik etmektedir.**

Nitekim şu anda, şeytan ve münafıkların işbirliğiyle, **'dünya çapında İslam'ın ortadan kaldırılıp onun yerine her türlü ahlaksızlığın ve sapkınlığın yaygınlaştırılması için etkili bir 'bilinçaltı kurgulama faaliyeti' yürütülmektedir'**. Her türlü ahlaksızlığın; **adiliğin, hırsızlığın, fuhşun, homoseksüelliğin, alçaklığın ve sapıklığın yayılması için, inkar edenlerle İslam dünyasındaki münafıklar el ele vermiş durumdadır.** Her biri **gerek televizyonlarda, gerekse internette ve sosyal medyada yazdıkları yazılar, yaptıkları konuşmalar, paylaştıkları resimler, filmler ve bilgilerle, insanların bilinçaltlarında tüm bu sapkınlıkları meşrulaştırmaya çalışmaktadırlar.**

Tarihin başlangıcından bu yana, gelmiş geçmiş tüm münafıklar hep bu yöntemi kullanmış ve her dönemde Peygamberlere ve Müslümanlara karşı bu sinsi tekniği kullanarak mücadele etmişlerdir. Firavunlar, Nemrutlar, Samiri, Karun, Hz. Yusuf (as)'a iftira atan Vezir'in karısı, Hz. Lut (as)'ın karısı ve Hz. Nuh (as)'ın karısı, Dırar Mescidi'ni kuran münafıklar, Peygamberimiz (sav)'le savaşa çıkmaktan kaçıp geride kalan münafıklar; yaptıkları konuşmalarda etkili olabilmek için hep **'bilinçaltı kurgulama yöntemlerini'** kullanmışlardır.

Bunun için münafıklar, **'kurdukları cümleler ve kullandıkları kelimelerle, öne sürdükleri bahaneler, yaptıkları teviller ve ortaya attıkları sorularla'**, konuşmalarına çok sinsice manalar yüklemiş ve bu yolla Müslüman toplumlarında bozucu ve yıpratıcı bir etki oluşturabilmeyi ummuşlardır. Özellikle de, tüm inananların aklına, adaletine, sevgisine, merhametine güvendikleri lider konumundaki **'Peygamberleri, elçileri ve takva kimseleri'**, **'kendilerince Müslümanların gözünden düşürmek, onları itibarsız, güvenilmeyen bir konuma getirmek'** için, bu yöntemle sinsice oyunlar oynamışlardır.

MÜNAFIK, BİLİNÇALTI KURGULAMA YÖNTEMLERİYLE PEYGAMBERLERE VE MÜSLÜMANLARA DUYULAN GÜVENİ KIRMAK İSTER

Kuran'da münafıkların bilinçaltı kurgulama teknikleriyle oynadıkları sinsi oyunlara ilişkin pek çok örnek verilmiştir. Özellikle de Peygamberimiz (sav) döneminde, Müslümanlar ile birlikte mücadeleye katılmaktan kaçmaya çalışan münafıklar, bu sinsi yöntemi çok fazla kullanmışlardır. Bunlardan biri de **Tebük Savaşı** sırasında, Peygamberimiz (sav) ile birlikte sefere çıkmamak için yalan söyleyip bahaneler üreten münafıkların üslubunda görülür:

> **Allah'ın elçisine muhalif olarak (savaştan) geri kalanlar oturup-kalmalarına sevindiler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla mücadele etmeyi çirkin görerek: "Bu sıcakta (savaşa) çıkmayın" dediler. (Tevbe Suresi, 81)**

Peygamberimiz (sav) **Tebük Seferi**'ne çıkmak üzereyken münafıklar savaşa katılmak istemedikleri için Resulullah (sav)'e muhalefet etmişlerdir. Bu davranışlarını makul ve meşru gösterebilmek için de, çeşitli konuşmalar yapmışlardır. Ardından da, **"Bu sıcakta (savaşa) çıkmayın"** diyerek, başkalarını da kendileri gibi savaştan geri kalmaya çağırmışlardır. Böylece, **'başkalarını da geride kalmaya ikna ederek, kendilerinin de bu tercihlerinde sözde ne kadar haklı olduklarını'** ispatlamaya çalışmışlardır. **Bunun üzerine, rivayetlerde bildirildiğine göre 80 kadar münafık karakterli kişinin Peygamberimiz (sav) ile sefere çıkmayıp geride geri kalmasına izin verilmiştir.**

Allah Kuran'da, samimi iman eden Müslümanların asla Peygamber (sav)'e destek olmaktan kaçınmayacaklarını bildirmiştir. Geçerli hiçbir mazeretleri olmaksızın Peygamberimiz (sav)'den izin isteyenlerin ise, ancak '**Allah ve ahiret inancı olmayan, kalpleri şüpheye kapılmış kimseler olduklarını'** haber vermiştir:

> **Allah'a ve ahiret gününe iman edenler, mallarıyla ve canlarıyla cehd (mücadele) etmekten (kaçınmak için) senden izin istemezler. Allah takva sahiplerini bilendir. Senden, yalnızca Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, kalpleri kuşkuya kapılıp, kuşkularında kararsızlığa düşenler izin ister. (Tevbe Suresi, 44-45)**

Bunun yanı sıra, Peygamberimiz (sav)'in yanındaki münafıkların **"Bu sıcakta savaşa çıkmayın"** derken, tek amaçladıkları **'haklı çıkmak ve kendilerine taraftar bulmak'** değildir. Münafıklar bu sözleriyle aynı anda birçok konuda fitne oluşturup, birçok konuda şeytani hedefe ulaşmayı düşünmüşlerdir.

Münafıklar **'canları tatlı olduğu'; 'mallarına ve canlarına bir zarar gelmesinden çekindikleri ve İslam'a hiçbir şekilde destek vermek istemedikleri'** için Peygamberimiz (sav) ile birlikte hareket etmek istememişlerdir. Ama bu konuşmayı yaparken ki asıl hedefleri, içlerinde büyük bir kin, öfke ve kıskançlık duydukları Peygamberimiz (sav)'dir. **"Bu sıcakta (savaşa) çıkmayın"** sözleriyle asıl amaçları, (Peygamberimiz (sav)'i tenzih ederiz) Peygamberimiz (sav)'i sözde **'haksız, adaletsiz, mantıklı düşünmeyen, olayları doğru değerlendiremeyen ve Müslümanların menfaatlerini korumayan'** biri gibi gösterebilmektir. Böylece Müslümanları tedirgin edebileceklerini ve güya Peygamberimiz (sav)'e karşı bir **'güven sarsıntısı'** meydana getirebileceklerini düşünmüşlerdir. Amaçları, **'Peygamber (sav)'e şüpheyle bakılmasını sağlamak**', diğer yandan da **'kendilerini ön plana çıkarmaktır'.** Peygamber (sav)'in sözde akledemediği, düşünemediği birşeyi, sözde bu ahmak münafıklar düşünmüş olacak ve böylece kendi zayıf akıllarınca **'Peygamber (sav)'den daha büyük olduklarını'** ispatlamış olacaklardır (Peygamberimiz (sav)'i tenzih ederiz). Bunun sonucunda da toplumda kendilerince bir **'itibar ve çıkar'** kazanabileceklerdir. İşte münafık en başından itibaren tüm bu detayları hesaplamış ve kendince bu imajı vereceğini düşündüğü en etkili sözü seçip söylemiştir.

Bilinçaltı kurgulama metotlarıyla, Müslümanların içine şüphe, korku ve ümitsizlik duygularını düşürebileceğini, zihinlerinde soru işaretleri oluşturabileceğini düşünmüştür. Ve Peygamber (sav) her ne kadar aksini açıklayıp ispat etse de, o bir kez ortaya attığı şüphe ile kendince Peygamber (sav)'e ve onun adaletine olan güveni sarsabileceğini ummuştur.

Oysaki Suudi Arabistan zaten her zaman sıcak olan bir bölgedir. Zaten orada her zaman çöl iklimi yaşanmaktadır. Oradaki insanlar gölgede bile elli-altmış derecede her gün günlük hayatlarını sürdürmekte ve gerektiğinde ticaret için pek çok yere seyahat etmektedirler. Münafık da herkes gibi bu gerçeği çok iyi bilmektedir. Ama sırf ahlaksızlık olsun diye, özellikle kavminin topluca bir arada olduğu bir yerde, küstah ve saygısız bir üslupla **'havanın sıcak olduğunu'** söyleyerek fitne çıkarmaya çalışmıştır. Bu söylediğini yani havanın sıcaklığını, başta Resulullah (sav) olmak üzere oradaki tüm Müslümanlar çok iyi bilmektedir. Ama **münafık sırf adiliğinden, haysiyetsizliğinden, anarşist ve alçak ruhundan dolayı böyle bir konuşma yapmakta ve oradaki tüm insanların bilinçaltına -haşa- 'Peygamber (sav)'in güvenilmez ve adaletsiz' bir insan olduğu kurgusunu vermeye çalışmaktadır.** Bu şekilde, zayıf aklıyla sözde Müslümanları pasifize edip güçlerini kırabileceğini sanmaktadır.

Allah bir ayette münafıklar için, **"Sizinle birlikte çıksalardı, size 'kötülük ve zarardan' başka birşey ilave etmez ve aranıza mutlaka fitne sokmak üzere içinizde çaba yürütürlerdi..."** (Tevbe Suresi, 47) buyurmuştur. İşte eğer **"Bu sıcakta (savaşa) çıkmayın"** diye sinsice bahaneler öne süren münafıklara, **"Burada hava her zaman sıcak, gelin Müslümanlarla birlikte savaşa katılın"** denmiş olsa, Allah'ın ayette bildirdiği gibi, orada da Müslümanlara **'ayak bağı olacak'** ve içlerinde mutlaka **'fitne çıkaracaklardır'**. Peygamber (sav)'e ve Müslümanlara iftiralar atacak; haksızlığa uğradıklarını, mağdur olduklarını ve hatta eziyete uğratıldığını iddia edeceklerdir. Tüm bu iddiaları yalan olduğu halde, bu şekilde yaygara koparark fitne çıkarmaya çalışacaklardır.

Oysaki açıktır ki bu şahıslara, Peygamber (sav) ile birlikte savaşa katılmaları karşılığında **'yüklü miktarlarda altın ya da para'** verilmiş olsa, onlar hiçbir mazeret öne sürmeksizin koşarak Peygamberimiz (sav)'i izleyecek ve hava bundan çok daha sıcak da olsa, kendilerinde her türlü zorluğa katlanacak gücü de bulacaklardı.

ADNAN OKTAR: "Halkın yani herkesin anlayacağı gibi çok basit bir mantıkla diyor ki, **"Bu sıcakta savaşa çıkmayalım". Sıcakta savaşa çıkılmayacağını herkes bilir zaten, ama akıldanelik yapıyor. Kendi keşfetmiş gibi söylüyor. Peygamber (sav) onu bilmez mi, sıcakta çıkılıp çıkılmayacağını? Peygamber (sav)'e akıl verip kendince -haşa- Peygamber (sav)'i mahcup edecek. Peygamber (sav)'in o kadar kolay bir şeyi akıl edemediğini -haşa- vurgulamak istiyor. İnsanların gözünden düşürmeye çalışıyor kendince. "Peygamber (sav) bunu bile akıl edemedi"** diyecek -haşa-. Demek istediği bu. Sonra da o kendini kurtarıcı ve dürüst olarak da gösteriyor. Bakın ahlaksızı görüyor musunuz? **İki türlü adilik yapıyor.** Kendini **'kurtarıcı ve dürüst'** gösteriyor. **"Ben"** diyor **"Müslümanların menfaatini düşünüyorum. Sıcakta onlar helak olmasın. Acı çekmesinler diye ben bu iyiliği ve bu hatırlatmayı yapıyorum."** diyor. Çok şeytanidir münafık. **Kendini yüceltmek ve üstün göstermek amacındadır. Peygamber (sav)'i de mahcup etmeyi amaçlıyor.** (Peygamber (sav)'i tenzih ederiz.)

Çünkü onda dava aşkı yok. O, geleceğini, dünyasını, rahatını düşünüyor. Peygamber (sav), İslam'ın yayılmasını, İslam'ın hakim olmasını, Müslümanların rahat olmasını, güvenlik içinde olmasını, zengin olmasını düşünüyor. O da sadece pis, egoist, kendi iğrenç menfaatlerini düşünüyor. **Onun için hem Peygamber (sav)'e düşmanlık yapmaya çalışıyor hem de çevresinde bulunduğu kişilere yardakçılık ve yalakalık yapmaya kalkıyor, üstünlüğünü vurgulamaya çalışıyor.** Ama aptalca bir yöntemle. Mesela **"Evim açıkta"** diyor. Oradan yaklaşıyor, halbuki herkesin evi açık, Peygamber (sav) bilmez mi onu?" (A9 TV, 19 Mayıs 2016)

ADNAN OKTAR: Peygamber (sav)'in yanına gidiyorlar, -haşa- bilmişlik yapıyorlar. Üst perdeden bir üslupla akıl vermeye kalkıyorlar. Peygamber (sav) sıcakta savaşa gidilip gidilmeyeceğini bilmez mi? Kim bilmez bunu? Herkes bilir. İşte illa züppelik yapacak, illa çakallık, bilmişlik yapacak ve kendini yüceltecek. Büyük bir buluşta bulunmuş gibi geliyor, kalabalığın içinde diyor ki, **"Sen akıl edemedin -haşa- ben akıl ettim"**. **"Bu sıcakta bizi savaşa gönderiyorsun. Bu olmaz. Bu sıcakta savaşa gidilmez"** diyor. Yani **"Bizi helak mı edeceksin?" "Bu sıcakta başımıza güneş geçer"** diyor. Hem münasebetsiz, hem ahlaksız, hem züppe.

Orada bak kaç amacı var? **1- Peygamber (sav)'i -haşa- düşüncesiz ve akıl edemiyor göstermek. 2- Kendisini üstün, merhametli ve Müslümanları savunuyor göstermek. 3- Savaşa çıkılmasını engellemek, Müslümanların başını belaya sokmak. 4- Müslümanların dağılması için zemin hazırlamak.**

Mesela yine aynı züppe takımı diyorlar ki, **"Tamam savaşa gidelim biz, tebliğe gidelim ama çoluk çocuk evde, onlar ne olacak?" "Ailemiz ne olacak? Onları düşünmedin sen"** diyorlar Peygamber (sav)'e (Peygamberimiz (sav)'i tenzih ederim). Ahlaksız adam, düşünmez olur mu? O da kendi ailesini bırakıyor. Herkes kendi ailesini bırakıyor. Askere giden bir asker zaten ailesini bırakır da gider. Bu kadar aptal mısın sen? İşte münafık aptallığı. Kendini nasıl gösteriyor? İşte ailesini, çoluğunu çocuğunu savunan merhametli, şefkatli adam. Peygamber (sav)'i nasıl gösteriyor? -Haşa- Çoluğu çocuğu düşünmeyen, aileleri düşünmeyen, eşlerini düşünmeyen bir insan, -haşa- öyle göstermeye çalışıyor. Böylece Peygamber (sav)'e bağlılığı kaldıracak, hem Peygamber (sav)'i de meşgul edecek böyle pis laflarla vaktini alacak, Müslümanların da moralini bozacak. Kalbinde hastalık olan da varsa o adam da diyecek ki, **"Bu münafık haklı"**. Çünkü zayıf imanlı biri **"Demek ki bu kişi münafık"** demez, o anda onu akıllı adam olarak görür. O yüzden de **"Ben de gitmeyeyim"** diyecek.

Bunu dediğinde küfür de münafığa, **"Helal olsun, sen ne kadar akıllı adamsın"** diyor, bu ailelerini bırakmama konusunda. **"Çok güzel söylüyorsun"** diyor. Bütün küfür Peygamber (sav)'e karşı birleşiyorlar. **"Müslüman böyle olur"** diyor küfür. **"Aferin, Peygamber (sav)'e karşı çok güzel söyledin"** diyor -haşa-. İşte münafığın bu patavatsızlığı, münasebetsizliği tarih içinde hiç değişmez." (A9 TV, 30 Mayıs 2016)

ADNAN OKTAR: Münafıklar Peygamber (sav)'le öyle kahpece ve öyle alçakça bir üslupla konuşuyorlar ki, mesela, **"Sen bizi savaşa götürüyorsun ama havanın sıcak olduğunu görüyorsun"** diyor. Şimdi Peygamber (sav) ne desin? **"Olsun sıcak da olsa gelin"** dese, orada bayılan olsa veyahut kalbi sıkışan olsa münafık çıkıp **"Ben demiştim"** diyecek. Haşa **"Müslümanı göz göre göre ölüme götürdü adam"** diyecek. Peygamber (sav) hakkında -haşa- öyle küstah ifadelerle konuşuyorlar, üslupları öyle. Peygamber (sav) de bir şey demiyor o zaman. Çünkü münafık hep elliye elli, çok ortalı konuşur. Yani kendi lehine kullanılacak gibi seçer cümleleri ve kelimeleri. Çok alçaktır. **Mesela diyor ki "Ben savaşmayı bilsem gelirim, ama bilmiyorum" diyor. Şimdi götürse Peygamber (sav) onu, mesela bir yerine ok gelecek ya da kılıç darbesi alacak. Sonra, "Ben size söylemiştim zaten, savaşmayı bilmiyorum diye. Bak kolum koptu." diyecek. Sonra da -haşa- Peygamber (sav)'i suçlayacak. Alçaklık yapıyor.** Onun için Peygamberimiz (sav) bunlara bir şey yapmamış, bir şey dememiş. Bu alçaklar da imparatorluklarını kurmuşlar ve 1400 sene devam ettirmişler. 1400 sene. Sahabe döneminde de kan kusturmuşlar, şu anda da devam ediyorlar." (A9 TV, 20 Şubat 2016)

> **... Onlara: "Gelin, Allah'ın yolunda savaşın ya da savunma yapın" denildiğinde, "Biz savaşmayı bilseydik elbette sizi izlerdik" dediler. O gün onlar, imandan çok küfre daha yakındılar. Kalplerinde olmayanı ağızlarıyla söylüyorlardı. Allah, onların gizli tuttuklarını daha iyi bilir. (Al-i İmran Suresi, 167)**

MÜNAFIK BİLİNÇALTI KURGULAMA YÖNTEMLERİYLE İNSANLARIN -HAŞA- ALLAH'A OLAN GÜVENLERİNİ SARSMAYI HEDEFLER

Münafıkların **"Sıcakta savaşa çıkmayın"** sözünü söylemekteki bir başka amaçları da, **'Peygamber (sav)'e olduğu kadar, Müslümanların -haşa- Allah'a karşı olan güvenlerini de sarsabilmek'**tir. Bu konuşmalarıyla Peygamberimiz (sav)'e **"Savaşa çıkın diyorsun ama, buradaki havanın durumunu görüyorsun. Beyin kanaması olacağız, sıcaktan tansiyonumuz çıkıyor, eğer savaşa çıkarsak helak oluruz. Sen bir Peygamber olarak bunu nasıl düşünmezsin?"** gibi imalarda bulunabilmektedir. Ardından da, **"Bak ben Peygamber değilim, ama ben bunu düşünüyorum. Görüyor musun, demek ki ben senden daha üstünüm. Demek ki Allah seni Peygamber olarak göndermekle hata yaptı. Ama bak ben hepinizden; Allah'tan da, Peygamberden de büyüğüm ki, bunları düşünebiliyorum"** (Allah'ı ve Peygamberimiz (sav)'i tenzih ederiz) mantığıyla konuşacak ve -o zayıf akıllarınca- sözde kendi büyüklüklerini ispatlamış olacaklardır. Münafıklar bu sözleriyle, çevrelerindeki imanı ve aklı zayıf olan kimseleri de kolaylıkla etkileyebileceklerini ve onları kendilerine bağlayabileceklerini umuyorlardı.

Oysaki **Peygamberimiz (sav)'in Müslümanları sefere çağırmasının pek çok zaruri sebebi ve hikmeti vardır. O dönemde Müslümanlar eziyet görmekte ve şehit edilmektedir.** Peygamberimiz (sav) **'İslam'a yapılan saldırıları durdurmak; Müslümanları, kadınları, yaşlıları, çocukları korumak, şehit edilmelerini önlemek için'** böyle bir karar almıştır. Bu durumda Müslümanlar, sıcağı hiç düşünecek bir konumda değillerdir. Çünkü **savaşa gitmedikleri takdirde zaten evleri, aileleri, çocukları, eşleri tehdit altında olacak, büyük ihtimalle eziyet göreceklerdir. Bu seferin amacı, Müslümanları bu tehlikelerden koruyup güvenliğe çıkarabilmektir. Dolayısıyla sıcak, bu hayati tehditlerin yanında Müslümanlar için göze alamayacakları bir zorluk değildir.** Dahası önceki bölümde de anlatıldığı gibi, **oradaki halk zaten tüm hayatlarını bu sıcak hava şartları altında geçirmektedirler. Ticaret için sefere çıktıklarında da aynı şartları göğüslemektedirler.** Bunun yanı sıra, savaşa da zaten şehit edilebileceklerini, yaralanabileceklerini göze alarak gitmektedirler. Dolasıyla sıcak, onlar için tüm bunların yanında çok hafif bir zorluktur. Ve elbette ki münafık da tüm bu gerçekleri bilmektedir. Ama alçakça bir ruhla kendisini çok halis niyetli ve Müslümanların iyiliğini düşünen biri gibi gösterme maksadıyla, alttan alta bir **'bilinçaltı kurgulama'** yapmaktadır.

Ayrıca Müslümanlar son derece güzel ahlaklı ve halim insanlardır. Allah'ın rızasını kazanmaları söz konusu olduğunda, asla öncelikli olarak kendi çıkarlarını gözetmeyi düşünmezler. Eğer Allah'ın rızası öyle gerektiriyorsa, seve seve ve büyük bir şevkle Peygamberimiz (sav)'i izler ve savaşa çıkarlar. Günümüzde de aynı şekilde sıcak bir havada İslam'ı tebliğ ya da Müslümanlara destek için bir konuda hizmet etmeleri gerekse, Müslümanlar yine bunu sevinçle yaparlar. Asla **"Hava sıcak, ben size yardım edemem"** demezler. **Ama münafık günümüzde de olsa, yine aynı mazereti öne sürer. Çünkü münafığın canı çok tatlıdır.** Ve hep kendi menfaatini ön plana alır. Müslümanların huzuru, güvenliği ve menfaatleri münafık için önemli değildir. Mutlaka önce kendi çıkarlarını düşünür ve bunun için her türlü sahtekarlığı yapar.

Bunun yanı sıra münafıklar bu üsluplarıyla sadece Peygamber (sav)'i hedef almıyorlardı. Asıl istedikleri insanları -haşa- Allah hakkında çeşitli zanlara kaptırabilmek, şüpheye düşürebilmek ve böylece iman etmelerini engelleyebilmekti. Allah münafıkların tarih boyunca gösterdikleri bu çirkin çabayı Kuran ayetlerinde şöyle haber vermiştir:

> **İnsanlardan kimi, Allah hakkında bilgisi olmaksızın tartışır durur ve her azgın-kaypak şeytanın peşine düşer. (Hac Suresi, 3)**
>
> **İnsanlardan kimi, hiçbir bilgisi, yol göstericisi ve aydınlatıcı kitabı olmaksızın Allah hakkında tartışır-durur. Allah'ın yolundan saptırmak amacıyla 'gururla salınıp-kasılarak' (bunu yapar); dünyada onun için aşağılanma vardır, kıyamet günü de yakıcı azabı ona tattıracağız. (Hac Suresi, 8-9)**
>
> **Allah hakkında yalan uydurup iftira edenlerden veya kendisine hak geldiği zaman onu yalan sayandan daha zalim kimdir? İnkar edenlere cehennem içinde bir konaklama yeri mi yok? (Ankebut Suresi, 68)**
>
> **O'na icabet olunduktan sonra, Allah hakkında (sözde) 'deliller öne sürüp tartışanların' delilleri, Rableri Katında geçersizdir. Onların üzerinde bir gazap vardır ve şiddetli azap onlaradır. (Şura Suresi, 16)**

Tüm bu ayetler, münafıkların tarih boyunca aynı bilinçaltı kurgulama yöntemlerini kullandıklarını ve Allah hakkında çeşitli zanlarda bulunarak insanları dinsizliğe çağırdıklarını göstermektedir. Oysaki **oynadıkları sinsi oyun ve kullandıkları 'bilinçaltı kurgulama yöntemleri', Allah'ı hakkıyla tanıyıp bilen Müslümanları hiçbir şekilde etkileyemeyecek ahmakça mantıklara dayalıdır.** Müslümanlar Allah'ın sonsuz akıl, merhamet ve adalet sahibi olduğunu çok iyi bilirler. Allah'a olan sevgileri ve güvenleri sonsuzdur. **"Biz ise, kıyamet gününe ait duyarlı teraziler koyarız da artık, hiçbir nefis hiçbir şeyle haksızlığa uğramaz. Bir hardal tanesi bile olsa ona (teraziye) getiririz. Hesap görücüler olarak Biz yeteriz."** (Enbiya Suresi, 47) ayetiyle haber verildiği gibi, dünyadaki tüm insanlar, Allah'ın sonsuz adaletiyle karşılık bulacaktır. **Dolayısıyla zayıf akıllı münafıkların, -Allah'ı tenzih ederiz- Allah'ın 'insanlara haksızlık yaptığı, hata yaptığı, düşünemediği' gibi alçakça konuşmaları, Allah'a karşı gösterdikleri çok çirkin bir cesaret ve çok büyük bir iftiradır.** Bir ayette **"... Benim Rabbim şaşırmaz ve unutmaz."** (Taha Suresi, 52) sözleriyle anlatıldığı gibi, Allah her türlü eksiklikten, acizlikten, hatadan ve kusurdan münezzeh ve Yücedir. O münafığı da, onun ahmak yol göstericisi olan şeytanı da, küfürdeki dostlarını da yaratan Allah'tır. Onlara bu sözleri söyleyecek zekayı veren ve an an onların her yaptıklarını ve her söyledikleri sözü yaratan yalnızca Allah'tır. Ve **"... Hiç şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberdardır."** (Haşr Suresi, 18) ayetiyle haber verildiği gibi, Allah münafıkların oynadıkları her türlü sinsi oyundan an an haberdardır.

Oynadığı alçakça oyunlar ne dünyada ne de ahirette münafıklara birşey kazandırmayacaktır. Dünyada hep horlanmış ve aşağılanmış olarak yaşayacak, ahirette ise bu şeytani ahlaklarından dolayı, sonsuz bir azap ile karşılık bulacaklardır.

MÜNAFIK MÜSLÜMANLARIN KONUŞMALARINI 'DİL EĞİP BÜKEREK' VE 'KELİMELERİN ANLAMINI ÇARPITARAK' DEĞİŞTİRMEYE ÇALIŞIR

'Kuran ayetlerini, Peygamberlerin, elçilerin ve Müslümanların konuşmalarını şeytani bir üslupla değiştirip, onların sözlerindeki anlamı çarpıtmaya çalışmaları', münafıkların önemli bir özelliğidir. Allah, bir Kuran ayetinde **"… dillerini Kitap'a doğru eğip bükerler, siz onu (bu okur göründüklerini) Kitap'tan sanasınız diye..."** (Al-i İmran Suresi, 78) ifadesiyle, münafıkların bu ahlaksızlığına dikkat çekmiş ve bu sinsi oyunlarına karşı dikkatli olmaları için Müslümanları uyarmıştır.

> **Onlardan öyleleri vardır ki, dillerini Kitap'a doğru eğip bükerler, siz onu (bu okur göründüklerini) kitaptan sanasınız diye. Oysa o Kitap'tan değildir. "Bu Allah Katındandır" derler. Oysa o, Allah Katından değildir. Kendileri de bildikleri halde Allah'a karşı (böyle) yalan söylerler. (Al-i İmran Suresi, 78)**

Münafığın böyle bir ahlaksızlığa başvurmasının nedeni, -kendince- **'dini şahsi çıkarlarına uygun hale getirmek istemesi'**dir. Münafık içindeki amansız büyüklük duygusu nedeniyle, gerekli gördüğünde, kendini savunup haklı çıkarabilmek için, Kuran ayetlerini, Peygamberin, elçilerin ya da Müslümanların sözlerini çarpıtmaya çabalar. Kuran'da **'dil eğip bükme'** olarak açıklanan bu ahlaksızlık münafıkta delilik derecesinde şiddetlidir. **Sözün altında kalmamak, üstün gelmek, ön plana çıkmak, sözde hatasız, kusursuz ve eksiksiz bir insan olduğunu ispat edebilmek, münafık için hayati bir konudur.** İçinde Allah korkusu olmadığı için, Kuran ayetleri hakkında tartışmaya girmekten, ayetlerin anlamını değiştirmeye ve çarpıtmaya kalkışmaktan hiç çekinmez. Aynı şekilde karşısında Peygamber ya da Allah'ın bir elçisi de olsa, ona karşı büyüklük taslamaktan ve iftira atarak bu mübarek insanların sözünü çarpıtıp değiştirmekten de sakınmaz. Kendisine doğrusu anlatılıp haksız olduğu ispatlandığında ise anlatılan ayetleri de, yapılan Rahmani konuşmaları da hep anlamazdan gelir.

Allah bir ayette münafığın bu sinsi taktiğini **"O gün onlar, imandan çok küfre daha yakındılar. Kalplerinde olmayanı ağızlarıyla söylüyorlardı…"** (Al-i İmran Suresi, 167) ayetiyle açıklamıştır. Münafıklar çarpıtmaya kalkıştıkları ayetlerin anlamlarını da, Müslümanların doğru söylediklerini de çok iyi bilirler. Ama şeytani ahlaklarından dolayı, kasıtlı olarak **'kalplerinde olmayanı ağızlarıyla söyleyerek'** üstün çıkmak için yalan söylerler.

Bir başka Kuran ayetinde ise, sürekli çirkeflik yaparak, iftira atarak, dil eğip bükerek, kelimelerin anlamını çarpıtarak yalan söyleyen münafıkların bu alçak karakteri **"Onlar kelimeleri konuldukları yerden saptırırlar."** (Maide Suresi, 13) sözleriyle haber verilmiştir.

Münafık şeytani zekasını ve keskin dilini kullanarak hemen her konuşmasında Müslümanlara karşı bu tarzda sinsi oyunlar oynar. Ancak Müslümanlar münafığın tüm bu oyunlarını anında görüp fark eder ve onun bu samimiyetsizliğini Kuran ayetleri ile ona ispatlarlar. Münafık yine de anlatılanları anlamazdan gelerek kendini savunur ve kendi çarpık iddialarından vazgeçmez.

ADNAN OKTAR: "Allah Maide Suresi 13. ayette Şeytandan Allah'a sığınırım **"Onlar kelimeleri konuldukları yerden saptırırlar." diyor.** İşte örneğin münafık Kuran ayetlerini değiştirir. Ama, karşısındaki insan bir şey konuştuğunda, onu da değiştirir. Mesela diyorsun ki, **"Ben bugün seni çok dikkatli gördüm."** O da **"Sen bana öyle bir laf ettin ki benim dikkatsiz olduğumu vurgulamaya çalışıyorsun"** deyip durduk yere pislik yapmaya çalışır. **"Ben böyle bir şey demedim"** deyince, o zaman da **"Sen benim hafızamla mı alay ediyorsun?"** der. Çok çirkeftir münafık. Ben tabii çok flu örnekler veriyorum; tam bir cemiyet mikrobudur münafık. Allah o kadar çok ayetle anlatmıştır ki, hadislerde de o kadar çok anlatıyor ki Resulullah (sav); tıpa tıp tarif ediyor. Hz. Ali (ra) da çok detaylı

tarif ediyor, ayetlerde bütün kapsamıyla anlatılıyor. Ama tabii ayetlerin tefsir edilip açıklanması, hayata geçiş şekliyle anlatılması çok önemli." (A9 TV, 23 Ocak 2016)

ADNAN OKTAR: "Bir kere çok yalancıdır münafık. Alenen ve haysiyetsizce yalan söyler. **Demagojiye çok alışıktır münafık, lafı evirir çevirir. "Kuran'dan sanasınız diye" diyor ayette de. Dilini eğip büker. Cümleleri bozmada, mantığı bozmada şeytani bir maharete sahiptir. (Al-i İmran Suresi, 78) "Dillerini eğip bükerler."** diyor Allah. Senin söylediğin doğru bir cümleyi eğip büküp çok acayip bir hale getirebilir münafık. Sen ona gönlünü alacak bir söz söylesen, münafık onu bambaşka şekle çevirebilir, bozar. Yani bozuk konuşma vardır. Münafık **"Sivri dilleriyle sizi incitmeye çalışırlar."** diyor Allah ayette. (Ahzab Suresi, 19) **Dilinin sivriliği; sivri nedir? Yıkıcı, yırtıcı bir şey için söylenir. Buna gayret ediyor münafık, bunun için uğraşıyor. Dil müminde hayır içindir; münafıkta şer içindir, pislik içindir.** Ama mümine yapılan her şey hayırdır. Münafığın kendine hayır zannettiği her şey de ona şerdir. Yani ne yapsa onun aleyhine olur. **"Dillerini eğip bükerler." Lafı sözü değiştirmede şeytani bir maharetten bahsediyor Allah Kuran'da.** Mesela Müslüman münafığa normal, makul bir şeyi anlattığında veya bir hatasını, bir eksiğini anlattığında münafık onu akıl almaz çarpıtır, akıl almaz değiştirir. **Kelimenin başını sona alır, sonu başa alır. Ona çok fazla yalan ekler ve bambaşka hale getirir. İşte dilini eğip bükmeden kasıt budur. Kuran'ın hükmünü de değiştirmeye kalkar."** (A9 TV, 5 Haziran 2016)

MÜNAFIK MÜSLÜMANLARA İFTİRA ATABİLMEK İÇİN ONLARLA YALNIZ GÖRÜŞMEK İSTER

Peygamberler, elçiler ve Müslüman önderler, her zaman için münafıkların hep ilk hedefi olmuşlardır. Bu nedenle de münafıklar sinsi oyunlarını en çok bu insanlara yöneltmiş; Allah yolunda en etkili mücadeleyi yapan bu mübarek şahıslar hakkında her türlü yalan ve iftirayı üretmeye çalışmışlardır.

Peygamberlere yönelik **'rahatlıkla iftira atabilmek ve yalan söyleyebilmek için'** ise, **'onlarla hep yalnız görüşmek ve etraflarında hiç şahit olmadan onlarla konuşmak'** istemişlerdir. Bunun nedeni, Peygamber (sav)'in yanından ayrıldıktan sonra, **'onun söylemediği şeyleri, onun adına yalan olarak etrafa yaymak ve kendilerince Peygamber (sav)'i sözde güç duruma düşürebilmek'**tir. Yanlarında bir şahit olması durumunda ise, münafıkların yaptıkları ahlaksızlıkları ve söyledikleri yalanları bir başkası da görüp duyacak ve bu şekilde münafıkların müminlere iftira atma ihtimalleri ortadan kalkacaktır.

İşte bu durumu bilen münafıklar da, sırf bu nedenle **'Müslümanların hep yalnız anlarını kollarlar'**. Hatta bulundukları ortam kalabalık bile olsa, münafıklar **'ahlaksızlık yapabilmek için Müslümanların oradan gitmelerini ve kendilerini Peygamber (sav) ile yalnız bırakmalarını'** talep ederler. Amaçları, serbestçe çirkeflik ve haysiyetsizlik yapabilmek için kendilerine ortam hazırlamaktır.

Nitekim Peygamber Efendimiz (sav)'in döneminde de münafıklar bu amaçla Peygamberimiz (sav)'le sık sık yalnız görüşme talebinde bulunmuşlardır. Ancak Peygamberimiz (sav) onların bu sinsi niyetlerini ve haysiyetsiz kişiliklerini bildiği için, etrafında hep salih ve samimi Müslümanlar varken münafıklarla konuşmuştur.

Yüce Rabbimiz de münafıkların bu oyununa karşı bir ayet indirmiş ve **"Ey iman edenler, Peygambere gizli birşey arz edeceğiniz zaman, gizli konuşmanızdan önce bir sadaka verin..."** (Mücadele Suresi, 12) şeklinde buyurmuştur.

Kuşkusuz ki Allah'ın, Peygamber (sav)'in yanına gelip gizli bir konuşma yapmak isteyen kimseler için, **'sadaka vermelerini'** şart koşmuş olmasında pek çok hikmet vardır. Zira münafığın en korktuğu şeylerden biri de **'parasını vermek'**tir. Çünkü münafık sinsilikle çıkar elde eden insandır. Bunun tam aksine, para vererek bir menfaat kaybına

uğradığında kendini halk arasında ifade edildiği şekliyle **'enayi'** gibi görür. **Peygamber (sav)'in yanına ahlaksızlık yapmak için gelip, üstüne bir de para verecek olması, münafığı çok kızdırır ve çok ağırına gider.** Dolayısıyla da sırf para vermemek için, aslında adeta yaşama amacı olan pislik ve şeytanlığını yapmamayı kabul eder. Nitekim sırf bu nedenle, bu ayetin inmesinden sonra münafıklar sadaka vermemek için Peygamberimiz (sav)'le yalnız konuşma taleplerinden vazgeçmişlerdir.

Elbette ki, özellikle bir Peygamberin ya da herhangi başka Müslümanın sözü, tek bir şahit olarak bile, diğer bir mümin için her zaman güvenilirdir. Ama yine de fitne çıkmasının önlenmesi için, **'Allah'ın Kuran'da müminlerin münafıklarla konuşulurken tedbir almalarına yönelik hükmü'** çok hikmetlidir. **Bu şekilde münafıkların iftira atma oyunlarının da önüne geçilmiş olur.** Çünkü münafık bir konuda iftira atsa da, o ortamda bulunan diğer müminler çoğunluk konumunda olacak ve onun iftiraları kendiliğinden geçerliliğini kaybedecektir.

MÜNAFIK YALANLARINI VE SİNSİ OYUNLARINI GİZLEYEBİLMEK İÇİN SÜREKLİ YEMİN EDER

Münafık çok oyuncudur, tiyatrocu gibidir. Her türlü karaktersizliği yapabilir ve her türlü yalanı söyleyebilir. Bu yalanlarını sonuna kadar devam ettirebilmek için de her türlü çirkefliği yapmaktan hiç çekinmez. Her türlü pis eylemi yapar, ağlar, bağırır, laf dokundurur, lafı evirip çevirir. Çünkü bu münafığın adeta mesleğidir.

Münafık, tüm bu yalanlarının ortaya çıkarılıp oyunlarının bozulmasından da etkilenmez. Aklı olmadığı, beyni ve ruhu ise tamamen kirlenip şeytanlaştığı, şuuru da kapandığı için, ahlaksızlığına yine devam eder.

Müslümanlar münafığın yalanını teşhis edip, **"Yalan söyledin"** deseler, münafık yeni bir yalanla hemen bir oyuna daha başlar. Hemen yalan söylemediğine dair **'Allah adına yemin eder'**. Allah Tevbe Suresi'nde münafıkların **'yalan yere yemin etmeyi alışkanlık haline getirdiklerine'** dikkat çekmiş ve Müslümanları münafıkların bu şeytani oyununa karşı uyarmıştır:

> **Zarar vermek, inkarı (pekiştirmek), müminlerin arasını ayırmak ve daha önce Allah'a ve elçisine karşı savaşanı gözlemek için mescid edinenler ve: "Biz iyilikten başka birşey istemedik" diye yemin edenler (var ya,) Allah onların şüphesiz yalancı olduklarına şahidlik etmektedir. (Tevbe Suresi, 107)**

Allah adına, yalan yere yemin edilmesinin Allah Katındaki sorumluluğu kendisine hatırlatılsa, münafık bu sefer de, **"Bana inanmıyorsunuz, iftira atıyorsunuz"** diye ağlamaya başlar. Sanki bundan çok bizar olmuş ve zulme uğramış bir görünüme bürünür. Özellikle de Müslümanlar bir münafıkla yalnız konuşuyorlarsa, hiç olmadık çok daha kapsamlı yalanlar üretmeye ve bunları diğer müminler arasında da yaygınlaştırmaya devam eder.

Münafığın belirgin diğer bir özelliği ise **'hafızasının çok güçlü olması'**dır. **Ama hafızasında güzellikleri, iyilikleri, kendisine yapılan fedakarlıkları değil, sürekli hayali kötülükleri, çirkinlikleri, hayal ürünü gaddarlıkları arşivler.** Nefsiyle çatışan herhangi bir olayla karşılaştığında, hemen beynindeki bu kirli arşivden iftira atabilmek için kullanabileceği detayları seçer. Ve sonra da şizofren zihninde oluşturduğu hayal ürünü malzemeleri ortaya dökerek iftira atar. Hatta **'yalanlarını tarih de vererek kendince delillendirmeye ve gerçek gibi göstermeye çalışır'.** Örneğin **"Sen bana şu tarihte şu mekanda konuşurken şöyle söylemiştin"** der. Müslüman **'öyle bir konuşma olmadığını'** iddia etse de, arsızca ve hayasızca Müslümanların hafızasıyla kendince dalga geçer, yalanında diretir. Ve bu şekilde de Peygambere ya da diğer Müslümanlara konuşmada üstün geldiğine ve onları sindirdiğine inanır. (Peygamberleri ve Müslümanları tenzih ederiz.)

Allah Kuran'ın pek çok ayetinde münafıkların bu **'iftiracı, yalan yere yemin eden, yaygaracı, kuşkucu, korku dolu, paranoyak karakterini'** deşifre etmiştir. Bu ayetler Müslümanların ilk başta kendilerini eğitmeleri ve münafık ahlakına benzer bir tavır içine girmekten sakınmaları, sonra da münafıkların pisliklerini teşhis edip onların şerrinden korunmaları için büyük nimettir.

MÜNAFIK, MÜSLÜMANLARIN KALPLERİNE ŞÜPHE VE KORKU DÜŞÜRMEK İÇİN UĞRAŞIR

Münafığın en belirgin özelliğinden biri, **'Müslümanların kalbine şüphe ve vesvese vermeye çalışması'**dır. **Hiç akıllarında olmayan birşeyi akıllarına düşürmek ve onları hiçbir dayanağı olmayan boş kuruntulara kaptırmak ister.** Kısa bir konuşma içerisinde bile, karşısındaki kişiye mutlaka olumsuz telkinlerde bulunur ve onu şeytanın bu tuzağına düşürebilmek için uğraşır. **Amacı Müslümanların neşesini, huzurunu kaçırmak, sağlıklarını bozmak, manevi olarak onlara zarar verebilmektir.** Allah münafıkların bu şeytani ve sinsi yönünü Kuran'da şöyle belirtmiştir:

> **Sinsice, kalplere vesvese ve şüphe düşürüp duran vesvesecinin şerrinden. Ki o, insanların göğüslerine vesvese verir (içlerine kuşku, kuruntu fısıldar). (Nas Suresi, 4-5)**

Allah bu ayet ile, münafığın bu eylemleri **'sinsice'** yaptığına dikkat çekmiştir. Gerçekten de münafık, bir Müslümanın kalbine şüphe düşürmek için sinsi bir çaba gösterir ve önce bu yönde ince bir plan yapar. Başkalarına hissettirmeden gizlice ona yaklaşır ve son derece normal bir konuşma yapıyormuş izlenimi vererek, cümlelerin arasına sinsice gizlediği olumsuz telkinlerine başlar. Örneğin **bir Müslümana iltifat ediyormuş gibi yapar, ama aslında kendince karşısındaki kişinin bir eksikliğini vurgulayarak kendince onun moralini bozmak, onu aşağılamak, küçük düşürmek ve mahcup etmek istiyordur.** Örneğin boyunun uzun olmasının ne kadar güzel bir özellik olduğunu söylüyormuş gibi yaparken, aslında yaptığı bir benzetmeyle bunun ne kadar garip ve anormal durduğunu ima etmeye çalışır. Böylece o kişiye şüphe vererek endişelendirmek istiyordur. **Sinsice araya kattığı birkaç kelime, birkaç benzetme ya da yüzüne verdiği müstehzi anlam ile, istediği şüpheyi karşısındaki kişinin kalbine kolaylıkla verebileceğini sanır.**

Münafık aynı taktiğini Müslümanlara, **'Allah, Kuran, Peygamberler ve Müslümanlar hakkında şüphe verebilmek'** için de kullanır. İslam'a uygun bir üslubun arasına kattığı **'münafıkane mantıklarla, küfri örneklerle, Müslümanlara vesvese vermek ve imanlarını zayıflatmak ister'**. Allah'ın adaletinden, kaderden, Allah'ın gelecekte Müslümanlara vadettiği müjdelerden, ahiretin gerçekliğinden, Kuran'da bildirilen haram ve helallerden, hükümlerden ve Müslümanların tavırlarından hep şüphe duymalarını ister. Ama tüm bunları asla açıkça sorgulayarak ya da açıkça olumsuz yorumlarda bulunarak yapmaz. **Bozuk mantıklarını ve küfri inançlarını, şeytani zekasıyla, sinsi yöntemler kullanarak ince ince insanların beyinlerine işlemeye çalışır.**

Ancak **münafık, Müslümanların Allah'a olan imanlarının, sevgilerinin, güven ve bağlılıklarının ne kadar güçlü olduğunun farkında değildir.** Allah'a, Kuran'a ve hükümlerine, kadere, ahirete, Allah'ın sonsuz güzel ahlakına kayıtsız şartsız bir tevekkülle iman ettiklerini anlayamamıştır. Dolayısıyla, **Müslümanların bu sağlam kişiliklerinin münafıkane birkaç üslupla sarsılmayacağını da göremez.** Münafığın tüm bu sinsi taktikleri, ince ince fitne fücur için çaba harcaması, kalplere vesvese ve şüphe verecek konuşmalar yapması, Müslümanların, bu kişinin hasta ruhlu, şeytanın kontrolüne girmiş, imanı zayıf ve münafık karakterli bir insan olduğunu anlamalarına vesile olur. Onun bu sinsi yönünü ve şeytani karakterini görmüş olmak, Müslümanlar için bir rahmettir.

Münafığın bir başka özelliği de **'Müslümanların kalbine korku düşürmeye çalışması'**dır. Münafıklar, **'iman edenleri rahatsız etmek ve kendilerince onları tedirginliğe sürüklemek için'**, sürekli olarak küfürden sözde **'felaket haberleri'** getirirler. Küfrün oluşturduğu kalabalık ve ellerinde bulundurdukları güç ile **'Müslümanları korkutmak, huzursuz etmek, morallerini bozmak ve yıldırmak isterler'**. Müslümanlara, inkarcıların kendilerinden daha güçlü olduğu telkininde bulunur; çok yakın gelecekte Müslümanların aleyhinde kötü gelişmeler yaşanacağını iddia ederler. Küfrün Müslümanlar aleyhindeki girişimlerini, **"Eyvah!"**, **"Bittik!"**, **"Mahvolduk!"** gibi korku dolu, tevekkülsüz ve şeytani üsluplarla gündem yapıp Müslümanları tedirgin etmeye çalışırlar. Ve tüm bunları, sanki kendileri de iman sahibi bir Müslümanmış gibi bir üslupla konuşarak; ama aynı zamanda da konuşmalarının içine, bu şeytani unsurları sinsice gizleyerek yaparlar.

Ne var ki **Müslümanlar münafıkların şeytani telkinlerinden hiçbir şekilde etkilenmezler.** Kadere iman ettikleri ve kaderin yaratıcısı olan Rabbimiz'e bütün kalpleriyle teslim oldukları için Allah'tan başka hiçbir şeyden korkmazlar. Allah bu gerçeği bir ayetinde şöyle açıklamaktadır:

Onlar, kendilerine insanlar: "Size karşı insanlar topla(n)dılar, artık onlardan korkun" dedikleri halde imanları artanlar ve: "Allah bize yeter, O ne güzel vekildir" diyenlerdir. (Al-i İmran Suresi, 173)

MÜNAFIK SÜKSE VE GÖSTERİŞ MERAKLISIDIR

Çevresindeki insanlara sükse ve gösteriş yapabilmek münafık için çok önemli bir konudur. Çünkü münafık sadece bu dünya için yaşar. Ve kendisi gibi dünyaya bağlanmış insanlar arasında **'sükse ve gösteriş yapmak'**, **'çok değerli görülen'** ve **'insanlara saygı duymada en etkili kabul edilen'** yöntemlerdir. Dolayısıyla küfre kendini beğendirme kaygısıyla yaşayan münafığın da, mutlaka uygulaması gerektiğine inandığı bir tavırdır. Allah Kuran'da, **'insanlara gösteriş yapmanın'** münafıkların önemli bir özelliği olduğunu şöyle haber vermiştir:

Gerçek şu ki, münafıklar (sözde), Allah'ı aldatmaktadırlar. Oysa O, onları aldatandır. Namaza kalktıkları zaman, isteksizce kalkarlar. İnsanlara gösteriş yaparlar ve Allah'ı ancak çok az anarlar. (Nisa Suresi, 142)

Bir başka ayette ise Allah, **"Ancak o, yalanlamış ve yüz çevirmişti. Sonra çalım satarak yakınlarına gitmişti."** (Kıyamet Suresi, 33) sözleriyle, **'sükseyi imanda, Allah sevgisinde değil de, küfrün önem verdiği değerlerde arayan'** bu gibi insanların ahlakına dikkat çekmiştir.

Münafığın ahirete inancı ya çok zayıftır ya da hiç inanmıyordur. Dolayısıyla da onun için yaşayacağına inandığı ve önem verdiği tek bir hayat vardır, o da **'dünya hayatı'**dır. Kendisi gibi, sadece dünya hayatının var olduğuna inanan inkarcı insanlar, nasıl bu hayata şehvetle sarılmışlarsa, işte münafık da aynı **'tutku ve şehvetle hayata sarılmıştır'**. Ve dünya hayatına dair her konuda kendine yol gösterici olarak da, küfürdeki, kendisiyle aynı görüşte olan insanları alır.

Müslümanlar dünya hayatındaki nimetleri Allah'ın kendilerine olan bir lütfu olarak görür ve şükrederler. Allah'ın helal kıldığı her nimet, Müslümanlara sevinç verir. Bu nimetlerle dünyayı cennet gibi güzel bir ortama çevirmek ve dünya şartlarında olabilecek en güzel hayatı yaşamak için çaba harcarlar. Ancak **'Müslümanların farkı, bunu hiçbir zaman hayatın asıl amacı haline getirmemeleri, hırs edinmemeleri ve bu nimetleri kendilerine veren Rabbimiz'e şükretmeyi unutmamaları'**dır. Nimetler, güzellikler olduğunda ne kadar güzel bir ahlak gösteriyorlarsa, bunların yokluğunda, sıkıntı ve zorluklar olduğunda da aynı şükredici ahlakı göstermeleridir. Ayrıca nimet sahibi olmak ya da olmamak onlar için bir üstünlük ya da eksiklik ölçüsü değildir. Allah Katında asıl üstünlük iman, takva ve güzel ahlakladır. Bu gerçeği bilen Müslümanlar da ne tavırlarıyla ne de dilleriyle sahip olduklarından ya da olmadıklarından dolayı farklı bir tavır içerisine girerler.

Küfürdeki insanlar ve münafıklar ise, dünya hayatının nimetlerini elde edebilmeyi hayatlarının ana amacı olarak görüp bunlardan en fazlasıyla yararlanabilmeyi hırs edinirler. Amaçlarına ulaşıp bu imkanları elde ettiklerinde ise, bunu başkalarına üstünlük taslamak, öne geçmek, onları ezip kendilerini yüceltebilmek için önemli bir fırsat olarak değerlendirirler.

Gerçekten de kendileriyle aynı küfri bakış açısına sahip olan insanlar arasında bu tavırları açık bir şekilde kabul görür. Aralarında **'sessiz, şeytani bir dil'** vardır. Aynı imkanlara sahip olmayan insanlar, onların sahip oldukları maddi manevi gücü gördüklerinde büyük bir **'ezikliğe kapılırlar'**. Daha fazlasına sahip olanlar ise onları **'küçük görürler'**. Aynı şartlarda olanlar ise sürekli bir **'rekabet'** içerisinde birbirlerine karşı üstünlük elde etmeye çalışırlar.

İşte akılları küfürde kalmış olan münafıklar, bu bozuk ve cahili ahlaklarını Müslümanlar arasında da sürdürmeye çalışırlar. Bu cahili ölçülerin Müslümanları hiçbir şekilde etkilemeyeceğini akledemezler. Bu yüzden de küfürdeki insanları çok etkileyecek konuşma ve tavırlarıyla, Müslümanlar arasında kendilerini yüceltip üstün konuma getirebileceklerini sanırlar. Oysaki Müslümanlar üzerinde umduklarının tam tersine bir etki oluşur. Çünkü Müslümanlar bu tarz küfri ölçülerden değil, bir insanın takvasından, samimi imanından, derin aklından, güzel ahlakından, dürüst sevgisinden etkilenir ve bir kişiye ancak bunlardan dolayı saygı duyarlar. Küfri değerlere önem veren, bunlarla sükse yapmaya çalışan birini gördüklerinde de, tam tersine bu kişinin değerli bir insan olmadığı kanaatine varırlar.

Ancak bu gerçekleri düşünmeyen münafık, mümkün olan her fırsatta, kendini yücelteceğini düşündüğü şeyleri gündeme getirerek çevresindeki Müslümanlara sükse yapmaya çalışır. Yemek yenen bir ortamdalarsa, **'yabancı bir ülkede, çok bilinen bir kafede nasıl özel bir yemek yediğini'** anlatır. Giyim kuşamdan bahsediliyorsa, **'hangi ünlü modacıyı yakından tanıdığını ve özel koleksiyonlarını ne kadar detaylı olarak bildiğini'** dile getirir. Televizyonda yabancı bir şehrin görüntüsünü seyrederken, **'kendisinin o ülkedeyken neler yaptığını'** anlatmaya başlar. Bunlar gibi konusu açılan hemen her konuda, **'kimsenin gitmediği yerlere gidip, kimsenin yemediği yemekleri yediğini, kimsenin yaşamadığı kadar lüks bir hayat yaşayıp, kimsenin tanışamadığı insanlarla dostluğu olduğunu'** vurgular. Bunlardan bahsederken mümkün olduğunca **'süslü, yabancı ve entel kelimeleri'**, **'yabancı dildeki aksanlarıyla'** kullanmaya dikkat eder.

Ancak tüm bunları anlatırken münafığın dikkat çeken çok önemli bir yönü daha vardır: Münafık **'yüzünde hiçbir kızarma olmadan, hiç utanıp sıkılmadan çok rahat yalan söyleyebilir ve çok akıcı hikayeler yazabilir'**. Çoğunlukla anlattığı hikayelerin hiçbir gerçekliği yoktur. Bazen de alakasız bir konuyu, tam zıttı bambaşka bir şeyle değiştirerek anlatır. Örneğin **'tüm dünyayı gezdiğini; Amerika'da, İngiltere'de, Fransa'da çok lüks bir hayat yaşadığını, hangi lokantada hangi yemekleri yediğini, nerelerde gezdiğini'** anlatıp hava atmaya çalışır. Oysa aslında, gittiği her yerde aşağılanmış, günlerini en zor şartlarda kendine para, yiyecek ve kalacak yer bulmaya çalışarak geçirmiştir. Ama işte şeytani yeteneği sayesinde, tüm bunları hayali detaylar ve ahmakça yalanlarla değiştirerek, sanki hava atıp gösteriş yapabileceği sükseli olaylarmış gibi anlatır.

Münafığın bu sükse ve gösteriş merakı, oldukça keskin bir akla sahip olan Müslümanların elbette ki dikkatini çeker. Müslüman olmasıyla, Allah korkusuyla, güzel ahlakıyla, imanıyla değil de, küfrün önem verdiği ama aslında üstünlük açısından hiçbir önemi olmayan detaylarla sükse kazanmaya çalışması, münafığın küfre olan yatkınlığını ve hayranlığını açıkça ortaya koyar. Bunun sonucunda da Müslümanlar, aralarında yaşayan ama küfrü unutamamış bu insanlardaki ahlak ve tavır bozukluklarını görmüş olurlar.

MÜNAFIK KÜFRÜN HER ŞEYİNE ÇOK ÖZENİR

Münafık Müslümanlarla birlikte yaşamasına rağmen, içten içe küfre karşı derin bir hayranlık duyar. Bu yüzden de onların hayatında var olan her şeye karşı içinde büyük bir özlem vardır. Küfür arasında **'her ne moda olursa, ne tür bir akım çıkarsa'**, münafık da hemen bunlara özenir. **Onlar nerelere gidiyor, nerelerde geziyorsa, evlerini nasıl dekore ediyor, kimlerle görüşüyor, hangi yabancı şahıslarla bağlantı kuruyor, hangi kitapları alıyor, hangi televizyon programları, hangi yabancı dizileri izliyorlarsa, hangi şarkıları dinliyor, hangi züppe üslubu kullanıyor, ne tür kıyafetler giyiyorlar, hangi yemekleri yiyorlarsa, hangi gazeteleri okuyor, hangi internet siteleriyle ilgileniyorlarsa, münafık da bunları tek tek takip edip öğrenip, aynısını uygulamaya çalışır.**

Instagram, Facebook, Twitter ve bunlar gibi en bilinen ve en çok kullanılan sosyal paylaşım sitelerinde bu insanlar ne tür paylaşımlar yapıyorlarsa, o da aynısını taklit eder. Örneğin **'selfie'** modası çıkmışsa, o da onların verdiği pozlara bakıp aynı şekilde fotoğraf çekip yükler. Onlar **'ünlü bir lokantada yedikleri yemek tabağını'** paylaşıyorlarsa, münafık da hemen buna özenip aynı mekana gidip orada olduğunu gösteren **'bir poz fotoğraf çekip'** hemen sayfasına ekler. Onlar sözgelimi **'kızartılmış keçi dili'** sipariş ediyorlarsa, münafık onlardan da üstün görünebilmek için **"Ben de Japon usulü keçi dili yedim"** der. Amacı ise elbette ki lezzetli olduğu için o yemeği yemek değildir, sadece o insanların dikkatini çekebilmek ve onlar gibi görünebilmek ister.

Elbette ki insanlar **'hayatlarını istedikleri gibi yönlendirme konusunda özgürdürler'**. Arzuladıkları her yere gidebilme, her türlü yemeği yiyebilme, her türlü fotoğrafı çektirebilme ve bunlar gibi hayatlarına dair çeşitli anıları ve detayları insanlarla paylaşabilme hakkına da sahiptirler. Ancak münafığın tüm bu tavırlarıyla yapmak istediği, küfürdeki insanlarınkinden çok farklıdır.

Münafık için önemli olan **'neyin güzel ya da neyin doğru olduğu'** değildir. Bir şeyi sadece **'çoğunluğun uygulaması'** ve bunun **'küfürde sükseli olarak kabul edilmesi'** onun için yeterlidir. Bunun dışında kendi aklını, vicdanını, zevk, sanat ve estetik anlayışını kullanarak bir değerlendirme yapmaz. Dolayısıyla hayata dair tercihleri ya da sosyal medyadaki bu tür paylaşımları kendi gerçek beğenilerini, zevklerini ve fikirlerini yansıtmaz. O bunları

sadece **'herkes öyle yaptığı için uygular'**. Amacı **'küfürde gözüne girmek istediği insanların dikkatlerini çekebilmek'**tir. Küfürdeki insanların dinledikleri bir müzik, seçtikleri bir kıyafet ya da evlerini dekore etmede kullandıkları bir mobilya gerçekten güzel olabilir. Ama münafık onları taklit ederken, o müziği gerçekten hoşlandığı için dinlemez. Ya da onların kullandığı bir mobilyanın aynısını samimi olarak beğendiği için satın almaz. Bunları sadece, küfürde **'sükseli'** olarak kabul edilen bu insanların gözünde **'itibarlı biri olabilmek için'** tercih eder. Nitekim aynı yanlış bakış açısı nedeniyle, çoğu zaman da son derece zevksiz, anlamsız, iç karartıcı, kasvetli hatta ürkütücü bir müziği ya da bir eşyayı da, sırf küfürde hayranlık duyduğu insanlar hoş bulduğu için, o da hiç düşünmeden tercih eder.

Bu amaçla, özendiği insanların her davranışını ve her seçimini ince ince gözlemler. Örneğin bu kişiler **'hangi yazarları, siyasetçileri ve önde gelen fikir insanlarını önemli ve saygın buluyorlarsa'**, münafık bu kişilerin internet sayfalarından hemen bu isimleri tespit eder. Ardından da tek tek her birini **'internetteki sosyal medya hesapları üzerinden takip etmeye'** başlar. **Aslında bu kişilerin ne fikirleriyle, ne kimlikleriyle ne de yapıp ettikleriyle ilgilenir.** Sadece özendiği insanlara benzeyebilmek için, onların önemli bulduğu insanları, o da önemli buluyor gibi görünmek ister. Böylece küfürden başka insanlar da onun internetteki sosyal paylaşım sayfalarına baktıklarında, **"Şu politikacıları, şu yazarları takip ettiğine göre, demek ki bu kişi oldukça donanımlı, bilgili, kültürlü, modern, aydın görüşlü, vizyon sahibi biri"** diyecekler ve o da verdiği bu imajla kendince bir **'etiket'** kazanmış olacaktır.

Zaten münafığın vazgeçemediği bir özelliği de, hayatını bu **'etiketler'** ve **'desinler'** mantığı üzerine kurmuş olmasıdır. Onun için insanların **'ne dediği'** hayatındaki en mühim konulardan biridir. Hiç tanımadığı, önemsemediği, değer vermediği insanların bile kendisi hakkında ne dediği onun için çok önemlidir. Hayatı boyunca bir kere bile yüzünü görmeyeceği, adını bile duymayacağı insanlar, onun internet sayfalarına girdiğinde, **'Acaba nasıl bir izlenim edinirler?';** münafık bunu bile ince ince düşünür. Kendisini **asla dindar ve takva bir Müslüman gibi tanıtmak istemez.** Aksine sayfasına bakan herkesin **'küfre kapı açtığını, onlara sempatiyle baktığını, Kuran hükümlerine titiz olmadığını, Müslümanlar ile aynı fikir ve idealleri paylaşmadığını, İslam ahlakının yayılmasıyla ilgilenmediğini'** anlayabileceği gibi bir imaj vermeye çalışır. **'Boş konularla ilgilendiğini, küfre hayranlık duyduğunu ve hatta açıkça onlardan biri gibi olduğunu'** hissettirmeye çabalar. Küfre olan hayranlığını bu kadar açık bir şekilde ifade ederek, aynı zamanda da küfre gizliden bir mesaj vermek ister.

Münafık sosyal medyadaki paylaşımlarında olduğu gibi, bulunduğu ortamlardaki sohbetlerinde de inkarcı dostlarında görüp özendiği her bir detayı tek tek gündeme getirmeye çalışır. **"Ben şu şu kitapları okurum, şuralarda gezerim, şu insanlarla samimiyim, yurt dışında şu insanlarla görüşürüm, şu dergileri okurum, şu yemekleri yerim"** gibi söylemleriyle de, küfre karşı duyduğu özentiyi dile getirip insanların dikkatlerini çekmek ister. Gerçekte ise çoğu zaman anlattıklarının neredeyse hiçbiri doğru değildir. **Ne bahsettiği o yemek kültüründen anlar, ne tanıdığını söylediği o insanlardan, ne de onların savunduğu fikirlerden haberdardır. Belki de tek tek saydığı o ülkelerin, şehirlerin, lokantaların, sokakların hiçbirini hayatı boyunca tek bir kez bile görmüş değildir.** Bunları sadece küfre çok özendiği ve onlardan biri gibi görünmeye çalıştığı için dile getirir.

Bu özenti ruhu, münafığın aynı zamanda nasıl bir **'aşağılık kompleksi ve eziklik'** içerisinde olduğunu da açıkça ortaya koymaktadır. İnsanlar arasında değer kazanabilmek için, **mutlaka onlara yaranması ve kendini onlara beğendirmesi gerektiği inancındadır.** Oysaki, küfrün takdiri yerine Allah'ın rızasını önemli görmüş olsa, Allah onu hem dünyada hem ahirette değerli kılar ve tüm insanlara da sevdirirdi. Ancak münafık seçimini küfürden yana yapmıştır, bu nedenle dünyada da, ahirette de sonu hep aşağılanma olacaktır.

MÜNAFIK DÜNYANIN PEK ÇOK YERİNİ GEZMESİYLE SÜKSE YAPMAYA ÇALIŞIR

Bazen de münafık, yine küfrün dikkatini çekebilmek ve onların gözünde iyi bir yere gelebilmek için, onların önem verdiğini bildiği yabancı ülkelere gidip gezer. Böylece ileride kendince, hemen her fırsatta **"Ben şu yabancı ülkelere gittim, şuralarda gezdim, şu insanlarla tanıştım, şu önemli görevlere geldim"** gibi sözlerle sükse yapabilecektir. Allah Kuran'ın **"... Öyleyse onların şehirlerde dönüp dolaşması seni aldatmasın."** (Mümin Suresi,

4) ayetiyle, münafıkların bu özenti ruhu nedeniyle, gösteriş ve hava atmak için şehir şehir gezmelerine işaret etmiş ve **"seni aldatmasın"** sözleriyle de, bunun **'özenilecek bir durum olmadığını'** hatırlatmıştır.

Bir başka ayette ise Allah, **"İnkar edenlerin ülke ülke dönüp-dolaşmaları seni aldatmasın."** (Al-i İmran Suresi, 196) sözleriyle yine münafıkların **'dünyayı gezip dolaşma'** çabalarının, onlara bir kazanç sağlamadığına dikkat çekmiştir. Ancak münafık bunu kendi adına çok büyük bir kar zanneder. Kendisi küfrün bu tür imkanlarına büyük bir hayranlık ve imrenme hissiyle yaklaştığı için, Müslümanların da, **'dünyanın pek çok yerini gezip dolaşmış olmasından dolayı onu çok büyük göreceklerini ve ona gıpta edeceklerini'** sanır.

Bu nedenle münafık küfre yaranmak için yaşadığı bu özenti ruhunu, Müslümanlar arasında da **'üstünlük taslamak'** için kullanır. **"Ben New York'a gittim, şu ünlü sokaktaki şu meşhur kafeye şu özel yiyecekten yedim. Sen de gidip gördün mü bunları?"** gibi konuşmalar yapar. Bu şekilde kendince Müslümanları beğenmediğini vurgular ve kendisini de yücelttiğini sanır. **Oysaki bir yerleri gezip görmüş olmak bir üstünlük konusu değildir. Müslüman da dünyanın dört bir yanına gidip gezebilir, küfürden biri de. Zaten her insanı gezdiren yalnızca Allah'tır. Üstünlük ancak kişinin Allah'a olan sevgisiyle, imanıyla ve Kuran ahlakını titizlikle uygulamasıyla olabilir.** Ama ölçüleri Kuran'a göre değil, küfri değerlere dayalı olan münafık bu gerçekten gafil haldedir.

Ayrıca elbette ki dünyanın güzel yerlerini gezmek hoş bir nimettir. Bir Müslüman da güzel olan her şeyi sever ve beğenir, imkan olduğunda dünyadaki nimetlerden istifade etmek ister. Ancak Müslümanlar, **'vakitlerini kendi eğlencelerine mi; yoksa dünyadaki zulmün ve sıkıntıların sona ermesine mi ayırmaları'** konusunda bir seçim yapmaları gerekse, elbette ki asla sadece kendi keyifleri için, boş gezmeye vakit ayırmayı tercih etmezler. Mutlaka vicdanlarını kullanıp muhtaç insanlara yardım etmekten yana tavır alırlar. İşte münafık da bunu bildiğinden, kendince, **'Müslümanların vakit ayıramadığı birşeyi kendisinin yapabildiğini'** vurgulayarak, Müslümanlar arasındaki zayıf imanlı kişileri olumsuz etkileyip yanlarına çekebilmeyi amaçlar. Diğer yandan da, o zayıf aklıyla Müslümanlara **"Siz gezemiyorsunuz, ama bakın ben dünyanın dört bir yanını geziyorum"** diyerek onlara sükse yapabileceğini sanır. Sırf bunun için gidip dünyanın bir ucundaki bir yerde bir **'hatıra fotoğrafı'** çektirip gelir ki, bununla kendince hem Müslümanlara hem de küfürdeki yandaşlarına hava atıp itibar kazanabilsin. Ama hiçbir zaman için gezmeye ayırdığı vakti, Allah'ı anlatmaya, Kuran okumaya, güzel ahlakı tebliğ etmeye ayırmaz.

Eski devirlerde de bu münafık ahlakı tüm detaylarıyla benzer şekilde ortaya çıkıyordu. Münafıklar yine, **'ülke ülke, şehir şehir dolaşmalarıyla'** hem küfre, hem yandaşlarına hem de Müslümanlara sükse yapmaya çalışıyorlardı. **"Ben Fizan'a kadar gittim, oraları çok iyi bilirim, hep gezip gördüğüm yerler"** gibi sözler sarf ederek kendilerince itibar kazanmaya çalışıyorlardı. Hatta kimileri bu durumlarıyla övünebilmek için hatıralarını anlatan kitaplar bile yazıyorlardı.

İslam'a hizmete, acı ve sıkıntı çeken insanları zulümden kurtaracak çalışmalar yapmaya, Kuran ahlakını insanlara öğretmeye vakit ayırmamayı kendilerince **'uyanıklık'** olarak gören münafıklar, gezip tozmalarıyla övünür ve buna sevinirler. Müslümanları, kendi ifadeleriyle **'enayi'** gibi, kendilerini ise **'çok akıllı'** görürler (Müslümanları tenzih ederiz). Oysaki Müslümanların ne kadar karda, münafığın ise ne kadar büyük bir zararda olduğunu Allah ona kısa bir süre sonra gösterecektir. Münafık ne kadar gayret ederse etsin, elde etmeye çalıştığı küfri itibarı ve süksesi eninde sonunda mutlaka yerle bir olacaktır. Allah Kuran'da bunun onlar için sadece **'az bir yararlanma'** olduğunu ve sonunda karşılaşacakları yerin mutlaka **'cehennem'** olduğunu bildirmiştir:

> **(Bu) Az bir yarar(lanma)dır. Sonra bunların barınma yerleri cehennemdir. Ne kötü bir yataktır o! (Al-i İmran Suresi, 197)**

MÜNAFIK 'KİTAP YÜKLÜ EŞEK' GİBİDİR

Münafıklar da, tüm yaratılmışlar gibi Allah'ın kontrolünde olan aciz varlıklardır. Allah dilese, **'münafık'** diye bir varlık yaratmaz ve Müslümanlar içerisinde böyle bir fitne unsuru da olmazdı. Ama sonsuz aklın sahibi olan Allah, pek çok hayır ve hikmetle münafıkları yaratmış ve onlara **'şeytani bir zeka'** vermiştir. Münafıkların bu şeytani zekaları, **'Müslümanların Kurani aklı'** karşısında her zaman için yenilmeye mahkumdur. Bu münafık zekası, onlara ancak

küçük ve sinsi oyunlar oynamada ya da küfre kendilerini beğendirecek vasıflar kazanmada yardımcı olur. İşte münafığın sahip olduğu bu zekayı kullandığı alanlardan biri de **'küfrün gözüne girebileceği şekilde kendisini yetiştirmesi'**dir.

Herkesin çok iyi bildiği gibi, cahiliye kültüründeki insanların en çok önem verdikleri, bir insanın **'tahsili, kariyeri, makamı, genel kültürü, bilgisi, modernliği, konuştuğu yabancı diller, okuduğu kitaplar, bilgi sahibi olduğu fikir akımları, gezdiği gördüğü yerler'** gibi konulardır. İşte küfre kendisini beğendirebilme arzusu içindeki münafık da, bu kriterlerin hiçbirini gözden kaçırmamaya çalışır. Müslümanlar arasında elde ettiği imkanlarla, kendisini bu yönlerde olabildiğince yetiştirmeye ve **'küfrün ideal insan modeline'** uygun hale getirmeye çalışır. Bu yüzden de **'genel kültürünü'** artırmaya büyük özen gösterir.

İnkar edenler arasında işine yarayacağını ve onlar arasında kendisine itibar kazandıracağını düşündüğü her türlü bilgiyi, genel kültürü öğrenmeye çalışır. Hayatı boyunca belki de hiçbir zaman işine yaramayacak bilgilerle dolu kitapları ardı ardınca okur. **Müslümanların imkanlarından da istifade ederek, hem internet üzerinden hem televizyondan hem de kitaplardan sürekli olarak bilgisini artırmaya çalışır.**

Elbette ki bir insanın genel kültürünü artırması, hemen her konuda bilgi sahibi olması güzel birşeydir. Müslümanlar da genel kültürleriyle dikkat çeken insanlardır. Ama onlar öğrendikleri tüm bilgi ve birikimi insanlığın hayrı için; iyi, güzel ve doğru olan bilgilerin gün yüzüne çıkması için kullanırlar. Münafık ise tüm bunları hiçbir yerde kullanmak için değil, sadece **'küfre hava atabilmek, kendince iyi bir puan alabilmek'** için öğrenir. Zaten öğrendikleri de genelde **"Sümerlerde keçiler ne yerdi?", "Afrika antilopları hangi otu sever?", "Kızılderililer hangi çayı içerdi?"** gibi hiçbir işine yaramayacak, ama sadece bilgisiyle züppelik ve sükse yapmak için kullanacağı detaylardır. **"Gelin size Brezilya'daki koyun sayısını anlatayım"** der. Amacı kendisini dinleyen insanları şaşırtmak ve kendisini için **"Ne ilim varmış bunda!"** dedirtebilmektir. Gerçekten de bunları duyduklarında, küfürden onu dinleyen insanların bir anda nefesleri kesilir.

Müslümanlar hayatlarının her anını insanlık için faydalı birşey yapmaya ayırırken, bir yandan genel kültürlerini de artırırlar. Ama münafık gün içinde tek bir faydalı eylem yapmayıp boş boş oturur. Ne insanlığın kurtuluşu, ne İslam ahlakının dünyaya yayılması, ne dünyadaki zulmün durdurulması onu ilgilendirmez. **O tüm gününü kapsayan boş vakitlerini, küfrü kendine hayran bırakabilmek için kitaplar okumaya ve bilgi edinmeye ayırır. Bütün genel kültür kitaplarını su gibi bilir. Ama Kuran ayetlerinde anlatılanları hayatına geçirip, bu ahlakı başkalarına da tebliğ etmekle ilgilenmez.**

Dahası münafık bir parça birşey öğrendiğinde, birkaç kitap okuduğunda tüm benliği **'enaniyetle'** kaplanır; kendisini herkesten üstün görmeye başlar. Hatta kendini bir nevi **'alim ya da müceddit'** sanacak hale gelir.

Oysaki bir insan ne kadar bilgi yüklenirse yüklensin, ruhunda ve kalbinde boşluk varsa, edindiği bilgileri kullanabilecek bir akla sahip değilse, bu çabası ona hiçbir fayda getirmeyecektir. İnsanı değerli kılan, kalbindeki güzellikler, ruhundaki değerlerdir. İnsan edindiği tüm bilgiyi beynine yükler, ama kalbinde **'marifet ilmi'** olmadıktan sonra, bunun bir değeri olmaz.

Nitekim münafık tüm genel kültür kitapları gibi, Kuran ayetlerini de ezbere bilebilir. Tarihte 'Kuran'ı, Tevrat'ı ve İncil'i ezberlemiş' birçok **'alim ya da bilgin görünen münafık'** da vardı. Dillerinde bilgi vardı ama kalplerinde **'marifet ilmi'** yoktu. **'Mârifetullah ilmi'**; kitap satırlarında yazılı olmayan, ancak Allah'a yakın olan insanların kalplerinin derinliklerinde gizli bulanan bir ilimdir. Bilgiyi gerçek anlamda kavrayıp kullanabilecek olanlar da, ancak bu ilme vakıf olan Müslümanlardır.

Allah Kuran'da, **'bilgi yüklendikleri halde kalpleri bomboş olan' münafıkları 'kitap yüklü eşeklere'** benzetmiştir:

> **Kendilerine Tevrat yükletilip de sonra onu (içindeki derin anlamları, hikmet ve hükümleriyle gereği gibi) yüklenmemiş olanların durumu, koskoca kitap yükü taşıyan eşeğin durumu gibidir. Allah'ın ayetlerini yalanlayan kavmin durumu ne kötüdür. Allah, zalim bir kavmi hidayete erdirmez. (Cuma Suresi, 5)**

Peygamberimiz (sav) de ***"Ümmetimdeki münafıkların çoğunu okuyanlar teşkil eder."*** (Râmûz El-Ehâdis, No: 1104) hadisiyle, münafıkların çoğunun bilgili ve kültürlü kimseler olduklarını haber vermiştir. Tarih boyunca yaşamış olan her münafık belki yüzlerce kitap okumuş, yüzlerce konu öğrenmiştir. Ama bu bilgi, onlara hayırdan yana hiçbir fayda sağlamamıştır. Kalplerinde iman olmadığı için, sahip oldukları bilgi onları sadece **'kitap yüklü eşekler'** konumuna getirmiş, imansızlıklarıyla dünyada da ahirette de kendilerini felakete sürüklemişlerdir.

Hz. Ömer (ra) da bir sözünde münafıkların bu özelliğini şöyle dile getirmiştir:

*Hz. Ömer (ra): **"Bu ümmet hakkında en çok korktuğum, ilim sahibi olan münafıktır."** buyurarak en büyük endişesini dile getirir. **"Bilgili münafık nasıl olur?"** sorusuna, **"Dilleri ile alim, kalp ve amelleri ile cahil olmakla!"** şeklinde cevap verir. [Ravi: Hz. Ömer (ra) (Ramuz El Ehadis, Ahmed Ziyâüddin Gümüşhanevî, s. 113)]*

ADNAN OKTAR: "Cenab-ı Allah "**Onların şehirlerde dönüp dolaşması seni aldatmasın**" diyor. Münafıklar onunla sükse yaparlar. İşte **"Şuraya gittim, New York'ta kabak yedim", "Portekiz'de salatalık yedim". Ne fark eder, yani annenin evinde de onu yiyorsun, orada da aynısını yiyorsun. Kendileri öyle şeylere önem verdikleri için, insanların da çok önem vereceğini zannederler. Halbuki mümin Allah'a olan yakınlığı ile övünür, imanıyla, İslam'la Kuran'la övünür. Onlar da öyle boş işlerle sükse yapmaya kalkıyorlar."** (A9 TV, 10 Şubat 2016)

ADNAN OKTAR: "Peygamberimiz (sav) diyor ki; **"Onlar çok bilgili olurlar"**. Bilgili insanlar arasından mümin muttaki de çıkar ama genellikle **"bütün münafıklarda ortak özellik hep bilgilidirler"** diyor. Ama ayette diyor ya Allah **"… koskoca kitap yükü taşıyan eşeğin durumu gibidir…"** (Cuma Suresi, 5) diyor. Boş bilgiler. Münafık Kuran bilgisi öğrenmek istemez. Kuran'dan nefret eder. İmani konulardan nefret eder. Hiç öğrenmek istemez. Ama boş bilgi oldu mu, onunla sükse yapmak ister. **Kendine 'âlim denmesini' ister. Şeytan da âlimdir. Mesela şeytanın korkunç bir genel kültürü vardır. Münafıklar da bayağı kültürlü olurlar. Ama onu şeytanlık için, ahlaksızlık için, sükse için, büyüklük için, enaniyet için kullanırlar.**

Mesela Ebu Cehil, bunlar hep o devrin bilgili adamları. Kuran'da **Müddessir Suresi**'nde anlatılıyor. **Kuran'ı adama incelemesi için veriyorlar. Münafık adam. "Müslümanım" diye geliyor, ama münafık. Ama çok kültürlü ve müthiş bir hesap zekası da var. Kuran'a bakıyor, 19'u anlıyor Kuran'da. 19 sistemini anlıyor. Anladığı halde, mucize olduğunu bildiği halde "Hayır, bu insan yapımı bir kitap" diyor."** (A9 TV, 30 Ocak 2016)

MÜNAFIK PATAVATSIZ VE MÜNASEBETSİZDİR

Münafık günün hemen her saatinde gösterdiği **'kötü, nezaketsiz, düşüncesiz ve negatif ahlakıyla'** dikkat çeker. Ciddi bir menfaati söz konusu olmadığı takdirde, herhangi bir konuda nezih bir tavır içerisinde olduğuna rastlamak zordur. Bu bozuk ahlakını konuşmalarına yansıtarak, Müslümanlara rahatsızlık vermek ve huzursuzluk çıkarmak ister.

Münafık şeytandan aldığı ilhamla, zekasını oldukça iyi kullanabilen bir varlıktır. Neyin nezaketsizlik, neyin patavatsızlık, neyin münasebetsizlik olduğunu çok iyi anlayabilecek bir kavrayışa sahiptir. Ama amacı zaten güzel bir tavır göstermek olmadığı için, bu konuda kendini sınırlamaz ve özen göstermez. **Ağzına geldiği gibi, canının istediği gibi, olur olmaz yerde konuşmayı kendince 'özgürlük' sayar. Sadece kendini önemli ve değerli gördüğü; ve**

tavırlarının çevresindeki insanları nasıl etkilediğini önemsemediği için, konuşmalarına çekidüzen vermez. Zaten aklını da çok beğendiği ve kendisinde herhangi bir kusur da görmediği için, **'çok nüktedan olduğuna'** ve **'çok mükemmel konuştuğuna'** inanır.

Oysaki gün boyu yaptığı hemen her konuşma **'münasebetsiz, patavatsız ve nezaketsiz'**dir. **Birşeyi pozitif yönden dile getirerek anlatmak yerine, genellikle bunu en negatif yönüyle, en iğneleyici kelimeleri seçerek dile getirir.** Bir sohbet ortamında **herkesten çok ve sürekli olarak kendisi konuşmak ister.** Konuşmalarında hikmet olmadığı ve çoğunlukla **çok gereksiz konularla çevresindekilerin vaktini aldığı halde, herkesin saygıyla ve titizlikle kendisini dinlemesini ister.**

O ise, başkaları konuştuğu zaman **'dinleme adabını bilmez'**. Düzenli olarak **'karşısındaki insanın sözünü keser'** ve **'lafını tamamlamasına imkan vermeden aynı konuyu alıp kendisi anlatmaya başlar'**. Hemen her konuşmasında birilerine **'laf dokundurup'**, bir konuda iğneleme yapıp birşeyler ima etmeye çalışır. Kendisinden başka, güzel konuşabilen insan olduğuna ise inanmaz. Bu yüzden de **'her kim konuşursa, mutlaka o kişinin lafını düzeltip, onun yanlış bildiğini ya da bir kelimeyi yanlış telaffuz ettiğini vurgulamak ister'**. Her şeyin **'en doğrusunu bilen'** ve **'yanlışları fark eden'** kişi ise, ona göre yalnızca **'kendisi'**dir.

Oysaki, **münafığın tüm bu kendini ön plana çıkarma ve büyütme çabaları nafiledir. Müslümanlar, güzel ahlak göstermeyen bir insana asla saygı ya da hayranlık duymazlar.** İstediği kadar bilgili olduğu ya da güzel konuştuğu imajını vermeye çalışsın, Müslümanlar bundan etkilenmezler. Aksine, bu kişinin iman edenlere karşı özellikle özensiz, kaba ve pervasız bir tavır içerisinde olduğunu görerek, Müslümanlardan farklı bir insan olduğunu anlar ve ona göre dikkatli davranırlar.

MÜNAFIK HEMEN HER FIRSATTA UKALALIK VE BİLMİŞLİK YAPAR

Münafığın kendini yüceltmek ve kendince Müslümanlardan daha üstün olduğunu vurgulamak için kesintisiz olarak uyguladığı eylemlerden biri de **'ukalalık ve bilmişlik yapmak'**tır. Kendisini küfre beğendirebilmek için sürekli olarak bilgisini ve kültürünü artıran münafık, bu birikimini Müslümanlar arasında da bir sükse ve büyüklük unsuru olarak kullanmak ister. Oysaki Müslümanlar için **'kimin daha bilgili olduğu değil; kimin daha dindar, kimin Allah'ı daha çok seven ve Kuran ahlakını daha titiz uygulayan olduğu'** önemlidir. Fakat büyüklük hırsı içindeki münafığın şuuru bu gerçeğe karşı kapalıdır. Müslümanlar arasında da, kendince onlara **'ne kadar çok bilgiçlik taslarsa ve ne kadar çok bilgice onların üstüne çıkarsa, kendini o kadar üstün konuma getirebileceğini'** sanır.

Münafık bu ahlak bozukluğunu, özellikle de Peygamberlere, elçilere ya da Müslümanların manevi liderliğini üstlenmiş olan insanlara karşı uygular. Çünkü bu kimseler **'Müslümanların değer verdikleri, manevi bir önder olarak gördükleri, akıllarına, imanlarına, vicdanlarına en çok güvendikleri'** insanlardır. İşte münafık da, bu kimseleri kendince Müslümanlara **'güçsüz ve bilgisiz göstermeye çalışarak'**, onların bu kişilere olan saygı, güven ve bağlılıklarını kırmak ister. Oysaki Allah Peygamberlerini, elçilerini ve veli kullarını bilgi ve hikmet yönünden güçlendirmiş; onlara Kendi Katından **'özel bir akıl ve anlayış'** vermiştir. Dolayısıyla da **münafık ne kadar çabalarsa çabalasın, Allah'ın elçileri aleyhinde yürüttüğü faaliyetlerinde başarılı olması asla mümkün değildir.** Ama münafık Allah'ın bu adetullahından gafil haldedir. Bu nedenle de elinden geldiğince aleyhteki bu çabalarını sürdürür.

Münafık genellikle Müslümanlardan uzak durmayı ve yalnız kalmayı tercih eder. Onların sohbet ve dostluk ortamlarına ise hiçbir zaman katılmak istemez. Ama bir yandan da, bir şekilde **'bilgisini onlara gösterip, onlara karşı büyüklük taslamak, onlardan üstün olduğunu vurgulamak'** ister. Bu amaçla yanlarına gittiğinde de mutlaka hemen her cümlesinde bir **'ukalalık ve bilmişlik'** yapar ve onlara **'bilgiçlik taslamaya'** çalışır.

Dikkat çekici olan ise, bildikleri konuların neredeyse tamamının son derece gereksiz detaylardan oluşmasıdır. Sadece bunları bildiği için insanlardan daha üstün konuma geleceğini sanması ise, işte münafığın **'ne kadar akılsız olduğunu'** açıkça ortaya koyar.

MÜNAFIK GÜN BOYUNCA SÜREKLİ HOMURDANARAK OLUMSUZ VE ŞİKAYETÇİ KONUŞMALAR YAPAR

Müslüman tüm ahlakı, tavırları ve konuşmalarıyla **'insanların içini açan, nezih, kaliteli ve pozitif'** bir insandır. Münafık ise bunun tam aksine, her hali ve her tavrıyla çevresine **'negatif enerji yayan'** bir varlıktır. Gün içinde yaptığı hemen her konuşmasında münafığın bu negatif ruh halini görmek mümkündür.

Zira insanın ruh halinin en net yansımaları konuşmalarında ve üslubunda ortaya çıkar. **Güzel bir ruhtan güzel sözler akar. Karanlık ve hastalıklı bir ruhtan ise hastalıklı bir üslup çıkar.** Münafığın konuşmaları da işte onun ruh halindeki anormalliğin alarmını verir. Çünkü münafık mutsuz ve huzursuzdur. İkiyüzlü, sahte, hain bir kişiliğe sahip olmanın ezikliğini ve acısını hayat boyu içinde taşır. Bu durum konuşmalarında buram buram kendini hissettirir. Hiçbir zaman Allah'ın yarattığı güzellikleri görüp onlardan zevk alamaz. Gördüğü her şey ona sıkıntı verir. Hiçbir şey onu mutlu etmeye yetmez. Sürekli şikayetçi bir üslup kullanır, homurdanır, hoşnutsuzluğunu dile getirir.

Münafığın tüm bu şikayetlerinin ortak noktası ise, bunların her birinde söylediği sözlerle **'Müslümanları suçlaması, onları zor durumda bırakmaya çalışması'**dır. Amacı, onların sözde **'kötü niyetli, adaletsiz, vicdansız, düşüncesiz, iyiyi kötüyü, doğruyu yanlışı ya da eksiği fark edemeyen kimseler; kendisinin ise 'vicdanlı, adil, doğruyu yanlışı, her türlü aksaklığı, eksikliği fark edebilen, dikkati açık ve akıllı biri olduğu'** imajını verebilmektir. Bu sinsi amacı doğrultusunda, bin bir türlü yalan dolan, iftira ile Müslümanlara yönelik suçlayıcı ve şikayetçi konuşmalar yapar.

Örneğin bir kıyafet görse onda mutlaka bir eksiklik bulur. Kendisi için özel gidilip alınmış bir pantolonu **"Kumaşı istediğim gibi değil, daha kaliteli olsun"** deyip geri yollatır. **"Bu gömleğin rengi bir ton daha koyu olmalı"** deyip başka gömlekler arattırır. Kendisine hediye edilen bir elbiseyi, **"Bu benim zevkime tam uygun değil"** diyerek geri çevirir. Bir sofraya otursa, sofrada onun için hazırlanan nimetleri görmek yerine mutlaka olmayanlara dem vurur. Masada pek çok yemek çeşidi olsa, orda olmayan birşey bulup, **"Bu niye yok?"** der. Mükemmel dekore edilmiş bir odaya girip, oradaki yüzlerce güzelliği övmek yerine, kimsenin dikkatini çekmeyecek bir eksikliği bulup onu dile getirir. **Dilinde, sözünde hep eksiklik, olumsuzluk vardır. Her insanın, her mekanın, her eşyanın eksik ve kusurlu yönlerini görüp onunla ilgili söylenmek münafığın adeta hayat şeklidir.** Tek derdi, kendi keyfi ve çıkarlarıdır. Kuran'da münafığın bu sürekli olumsuz konuşan, şikayet eden, elindeki hiçbir şeyi beğenmeyip kınayan üslubu şöyle haber verilmiştir:

> **Şunların hiçbirine itaat etme: Yemin edip duran, aşağılık, Alabildiğine ayıplayıp kötüleyen, söz getirip götüren (gizlilik içinde söz ve haber taşıyan). (Kalem Suresi, 10- 11)**

Bir başka ayette ise Allah münafığın bu hiçbir şeyle mutlu olmayan, şükretmeyen, nimetleri takdir edemeyen, elindekinin kıymetini bilmeyen ve şikayetçi tavrına şöyle dikkat çekmiştir:

> **Siz (ise şöyle) demiştiniz: "Ey Musa, biz bir çeşit yemeğe katlanmayacağız, Rabbine yalvar da, bize yerin bitirdiklerinden bakla, acur, sarımsak, mercimek ve soğan çıkarsın." (O zaman Musa:) "Hayırlı olanı, şu değersiz şeyle mi değiştirmek istiyorsunuz? (Öyleyse) Mısır'a inin, çünkü (orada) kendiniz için istediğiniz vardır" demişti. Onların üzerine horluk ve yoksulluk (damgası) vuruldu ve Allah'tan bir gazaba uğradılar. Bu, kuşkusuz, Allah'ın ayetlerini tanımazlıkları ve Peygamberleri haksız yere öldürmelerindendi. (Yine) bu, isyan etmelerinden ve sınırı çiğnemelerindendi. (Bakara Suresi, 61)**

Hz. Musa (as) döneminde de, onunla birlikte olan bazı insanlar Allah'ın verdiği güzel nimetlere şükretmek ve onda bir hayır görmek yerine, acur, sarımsak, mercimek, soğan isteyip bu tip yiyeceklerin yokluğundan şikayet etmişlerdir. Oysaki bu insanlar bundan önce, Firavun'un zulmü altında eziyet görerek çok sıkıntılı bir hayat yaşıyorlardı. Ve Hz. Musa (as) da onları bu zulümden kurtarmıştı. Onlar ise bu duruma şükretmek yerine, eski zulüm

gördükleri ortama hala özlem duyuyor ve hallerinden şikayet ediyorlardı. Ellerinde olana şükredip, bunda hayır görmek yerine, tamah eden, memnun olmayan, nankör bir ahlak gösteriyorlardı.

Allah Müddessir Suresi'nde, bu şekilde sahip olduklarıyla mutlu olmayıp, sürekli şikayet eden kimselerin durumunu şöyle anlatmıştır:

> **Kendisini tek olarak (ve yapayalnız) yarattığım (şu adam)ı Bana bırak; Ki Ben ona, 'alabildiğine geniş kapsamlı bir mal'(servet) verdim. Göz önünde-hazır çocuklar (verdim). Ve sayısız imkan ve fırsatları önüne serdim. Sonra, daha arttırmam için tamah eder (doyumsuz istekte bulunur). (Müddessir Suresi, 11-15)**

Ancak kuşkusuz ki münafık bu ahlak bozukluğunu amaçsız yere uygulamaz. Münafığın ağzından sürekli pis ve kirli konuşmalar akmasının bir diğer nedeni de, **'Müslümanlara olan öfkesi'**dir. Bu öfke münafığın ruhunda hayat boyu dinmez. Nefreti, konuşmalarına bir olumsuzluk hezeyanı olarak yansır. İstese de Müslümanların içinde bulunduğu ortamları, onların sahip olduğu eşyaları veya onların güzelliklerini, nurlarını içinden gelerek övemez. Çünkü **Müslümanları övmek, onların sahip oldukları güzelliklere iltifat etmek münafığa çok acı verir.** Bir Müslümana sadece **"Çok güzelsin"** demek bile münafığın adeta canından can alır. Her ne kadar Müslümanlara şirin görünmek ve yaranabilmek için zaman zaman böyle cümleler kullanmak zorunda kalsa da, bunu sadece mecburiyetten ve büyük sıkıntı duyarak yapar.

MÜNAFIK İSLAM'A HİZMET KONUSUNDA ÇOK TEMBELDİR

Önceki bölümlerde de anlatıldığı gibi, münafığın Müslümanlar arasında bulunma sebebi Allah'a olan inancı ya da Kuran ahlakını yaşama isteği değildir. Münafık hem Müslümanların sahip oldukları nimetlerden yararlanmak hem de Müslümanlar hakkında istihbarat toplayıp inkar edenlere güç kazandırmak ister. Dolayısıyla da Müslümanlarla idealleri ve hedefleri tamamen farklıdır.

Müslümanlar Allah'ın rızasını ve sevgisini kazanmak için yaşarlar. Bunun için de sabahtan akşama kadar her anlarında Allah'ın en beğeneceği ahlakı göstermeye; hep doğrudan, iyiden ve güzel olandan yana seçimler yapmaya gayret ederler. Her konuda vicdanlarını en fazlasıyla kullanırlar. Rahatlarından, nefislerinden, menfaatlerinden yana değil, vicdanen yapılması gerekli olandan yana kararlar alırlar. Allah Müslümanların bu çalışkan ahlaklını Kuran'da **"Onlar, 'tümüyle boş' şeylerden yüz çevirenlerdir."** (Müminun Suresi, 3) sözleriyle haber vermiştir.

Münafıklar ise sadece kendilerini mutlu etmek, çıkarlarını en iyi şekilde korumak için yaşarlar. Dolayısıyla **sadece, kendileri için gerekli olduğunda çaba harcarlar. Kendi çıkarları söz konusu değilse, hiçbir şey için kendilerini yormaz, hiç kimse için emek harcamazlar.** İşte bu nedenle de, münafıklar Müslümanlarla birlikte olduklarında hiçbir konuda onlara yardımcı olmak istemezler. Hedefleri **'Allah'ın rızasını kazanmak'** olmadığı için, **'somut ve maddi bir karşılık almayacakları birşey için çaba harcamanın'** çok büyük **'akılsızlık'** olduğuna inanırlar. Bu yüzden İslam'a hizmet etmek en acı çektikleri konulardan biridir. **-Allah'ı tenzih ederiz- Allah'tan nefret ettikleri için, Allah'a hizmet etmek istemezler. Peygamber (sav)'den nefret ettikleri için dine hizmet etmek istemezler. Müslümanlardan nefret ettikleri için de Müslümanlara yardımcı olmak istemezler.**

Dolayısıyla münafıklar, hem Müslümanların imkanlarından istifade edip hem de Allah yolunda hiçbir faaliyet yapmamayı, zayıf akıllarınca **'büyük bir kar'** olarak görürler. Müslümanlardan biri gibi görünmek ve kendilerini sezdirmemek için çok gerekirse gösteriş amaçlı belki birkaç konuda, ucundan yardım ederler. Ancak bunları sadece usulen ve göz boyamak için yaparken bile çok canları yanar, müthiş ızdırap çekerler. Yoksa Müslümanlara küçücük bir fayda bile vermek istemezler.

Allah Kuran'da münafıkların bu ahlakı için, **"Onları bırak; yesinler, yararlansınlar ve onları (boş) emel oyalayadursun. İlerde bileceklerdir."** (Hicr Suresi, 3) şeklinde buyurmuştur.

Bu yanlış bakış açısı içerisindeki münafıklar İslam'ın hayrına olan, Müslümanlara fayda getirecek bir sorumluluğun altına hiçbir zaman girmezler. Onları hep uzaktan, **adeta konunun yabancısı olan bir 'turist gibi' izlerler.** Bu tavırlarıyla Müslümanlara, **"Bu sizin dininiz, sizin davanız, beni ilgilendiren birşey yok, dolayısıyla da ben sizi sadece uzaktan izliyorum"** mesajını vermek isterler.

Ancak elbette ki bu ahlaksızlıklarını da açıkça yapamaz, şeytani bir ustalıkla bunlara da mutlaka bir kılıf bulurlar. Çünkü bütün Müslümanlar sabah akşam kesintisiz olarak en aktif şekilde İslam'a hizmet ederken, münafığın açıkça **"Ben hizmet etmek istemiyorum"** demesi mümkün değildir. O yüzden de münafık bu hizmetten kaçışına ve tembelliğine bir bahane bulmak zorundadır. Bunun için her seferinde kullandığı farklı taktikleri vardır. Ve bu sinsi taktiklerinin **'aksi ispatlanamayacak'** şekilde olmasına özellikle özen gösterir.

Örneğin Müslümanların topluca ve çok faal bir şekilde önemli bir iş üzerinde olduklarını gördüğünde, **ondan da birşey talep ederler ve yardım etmek zorunda kalır diye, hemen ortadan kaybolur.** Bazen de **'hasta taklidi yaparak'** hizmet etmekten kaçar. Kimi zaman da, **'uyuyakalmış gibi yaparak', olaylardan habersizmiş gibi davranır ve Müslümanlara yardım etmekten kaçar.** Kimi zaman **kendisini yoracak hiçbir iş yapmadığı halde, 'çok yorgun olduğunu söyleyerek' olayları uzaktan seyreder.** Müslümanlar yoğun şekilde çalışırken, kendince onları kızdırmak için **bir kenarda eline televizyon kumandası alıp saatlerce boş boş bakarak, amaçsızca kanal kanal dolaşır. Saatlerce sokağı veya etrafını seyrederek zamanın geçmesini bekler.** Ya da bir faydası olmadığı gibi, onların **işlerini aksatacak ya da yavaşlatacak şekilde ayaklarının altında dolaşır** ve kendi keyfi için yaptığı çok **gereksiz bir işle onları lafa tutup meşgul etmeye çalışır.** Birbirinden **gereksiz sorular sorarak Müslümanları kızdırmaya gayret eder.** Hatta sırf ayak bağı olmak için yanlarına gidip **'zor durumda kaldığını, yardıma ihtiyacı olduğunu'** söyler. Ve onun lüzumsuz işleri için **'kendisine yardım etmelerini'**ister. **"Kolum ağrıyor ben yapamıyorum, bana yemek hazırlar mısınız?"**, **"Belim tutuldu, hareket edemiyorum şu eşyaları benim için taşıyıp yerleştirir misiniz?"** gibi sahtekarca taleplerde bulunarak **en yoğun anlarında bile Müslümanları kendisine hizmet ettirmeye çalışır.** Amacı iş çıkarıp onların hayırlı faaliyetlerini engelleyebilmektir.

Bazen de, kendisinden bir talepte bulunulduğunda, **"istenilen şeyleri yapmasını bilmediği", "O konuda tecrübesinin ya da yeteneğinin olmadığı, yoksa becerebilse yapacağı"** veya **"Yetiştirmesi gereken başka bir işi olduğu"** gibi yalanlar uydurur. Oysaki bunlar, tarih boyunca gelmiş geçmiş tüm münafıkların kullandığı, **'çok klasik ve en bilinen münafık yalanları'**dır. Kuran'da, Peygamberimiz (sav) döneminde, sefere çıkmaktan kaçmak isteyen dönemin azılı münafıkları da, **"Savaşmayı bilseydik elbette sizi izlerdik"** (Al-i İmran Suresi, 167) demişlerdir. Allah ayetin devamında, **"... O gün onlar, imandan çok küfre daha yakındılar. Kalplerinde olmayanı ağızlarıyla söylüyorlardı. Allah, onların gizli tuttuklarını daha iyi bilir..."** şeklinde buyurmuştur.

Münafık, İslam'a hizmet, Kuran ahlakını yaymak ve Müslümanlara destek vermek için az da olsa bir emek vermeyi bile sözde **'akılsızlık'** ve -kendi ifadesiyle- **'enayilik'** olarak görür. Oysa münafık büyük bir zarardadır ve Allah'ın ayette bildirdiği gibi bu haliyle **"imandan çok küfre daha yakındır"**. Çünkü aynı şartlar altında, **küfürdeki dost ve yandaşları kendisinden bir yardım istemiş olsa, münafık seve seve onların yardımına koşacaktır.** -Allah'ı tenzih ederiz- kendince gücün Allah'ta değil, küfürdeki derin devlet yapılanmalarında, şeytani güç odaklarında olduğunu sanan münafık, onların her türlü isteğini çok önemli görür. Gözlerine girebilmek için onların bir dediklerini iki etmez ve verdikleri görevleri en kusursuz şekilde yerine getirmek ister. **Ne uykusuzluğu, ne yorgunluğu, ne vaktinin azlığı ona engel olur. En zor şartlarda bile olsa, işini gücünü bir kenara bırakıp, küfürdeki gerçek dostlarını memnun edebilmenin peşinde koşar.** Böyle bir durumda münafığın üstüne, Müslümanların yanındayken hiç olmayan, **'delice bir enerji ve şevk'** de gelir. Hatta kendince küfre jest yapıp onların dikkatlerini çekmek ve beğenilerini kazanabilmek için, **ortada herhangi bir talep yokken bile onlara kendiliğinden yardım teklif eder.**

Münafık küfre karşı bu çirkin yanaşma ahlakını gösterirken, Müslümanlar arasında sinsice hiçbir şey yapmadan oturup kalmasına da sevinir. Allah, Tevbe Suresi'nde Peygamberimiz (sav)'in dönemindeki münafık karakterinden örnek vererek, **'Allah'ın elçisine muhalif olan'** ve **'mücadeleden geri kalan'** bu insanların **'oturup kalmalarına sevindiklerini'** anlatmış ve münafıkların bu ahlaksızlığını Müslümanlara tanıtmıştır. Ve Allah, münafıkların dünyadaki bu şeytani sevinçlerinin, ahirette sonsuz bir azaba dönüşeceğini haber vermiştir:

Allah'ın elçisine muhalif olarak (mücadeleden) geri kalanlar oturup-kalmalarına sevindiler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla mücadele etmeyi çirkin görerek: "Bu sıcakta (savaşa) çıkmayın" dediler. De ki: "Cehennem ateşinin sıcaklığı daha şiddetlidir." Bir kavrayıp-anlasalardı. (Tevbe Suresi, 81)

ADNAN OKTAR: "Allah'ın elçisine muhalif olarak (savaştan) geri kalanlar oturup-kalmalarına sevindiler..." (Tevbe Suresi 81) Mesela İslam'a hizmet etmiyor, yazı yazmıyor, konuşmuyor, anlatmıyor... Asrımızda nasıl olur bu? İslam'a hizmet etmez. Bir şekilde hizmet etmez. Boş işlerle vakit geçirir, keyfi işlerle vakit geçirir yani her türlü boş iş. İslam'a istese hizmet eder. İnternet'ten de hizmet eder, sözlü olarak da hizmet eder, her türlü hizmeti yapar. Ancak para versen bunu yapar, çıkarı olursa. Ama çıkarı olmayınca yapmaz. Çünkü İslam'a hizmet münafığın çok ağırına gider, İslam'ı anlatmak için kullandığı her kelime onun ciğerine kurşun sıkılmış gibi ızdırap verir. Ama sırf Müslümanlara şirin görünmek için, kendince dikkat çekmemek için öfkeyle yine kendini biraz hizmet ediyor gibi gösterir." (A9 TV, 12 Mayıs 2016)

MÜNAFIK MÜSLÜMANLARA 'BECERİKSİZ TAKLİDİ' YAPARKEN, İNKAR EDENLERİ HOŞNUT ETME KONUSUNDA MÜTHİŞ YETENEKLİ VE GAYRETLİDİR

Münafık tüm hayatını, imkanlarını ve enerjisini Müslümanlara karşı sinsice bir mücadele yürütmeye adamıştır. Dolayısıyla bu hedefine darbe vuracak, emeklerini boşa çıkaracak bir konuma gelmeyi asla istemez. Müslümanlara karşı mücadele yolunda bütün ömrünü vermişken, onları güçlendirecek, dine ve Müslümanlara fayda sağlayacak bir çalışmanın içinde olmayı asla kabul etmez.

Bu nedenle de İslam'a ve Müslümanlara zerre kadar bir faydasının olmasını istemez. Müslümanları başarılı kılacak, onlara yardım sağlayacak, işlerini kolaylaştıracak herhangi bir faaliyete destek vermemek için elinden gelen her türlü sahtekarlığı yapar. İşte münafığın bu amaçla uyguladığı sinsi yöntemlerinden biri de, kendisini **'beceriksiz ve yeteneksiz'** biri gibi tanıtmasıdır.

Tarih boyunca yaşamış tüm münafıklar bu şeytani bahaneyi kullanmış ve bir yandan kendilerini Müslüman gibi tanıtmaya çalışırken, bir yandan da İslam'a ve Müslümanlara hizmet etmemek için her türlü oyuna başvurmuşlardır. Kuran'da Peygamberimiz (sav) dönemindeki münafıkların, bu konudaki samimiyetsiz tavır ve konuşmalarına pek çok örnek verilmiştir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

İki topluluğun karşı karşıya geldiği gün, size isabet eden ancak Allah'ın izniyle idi. (Bu, Allah'ın) müminleri ayırt etmesi; Münafıklık yapanları da belirtmesi içindi. Onlara: "Gelin, Allah'ın yolunda savaşın ya da savunma yapın" denildiğinde, "Biz savaşmayı bilseydik elbette sizi izlerdik" dediler. O gün onlar, imandan çok küfre daha yakındılar. Kalplerinde olmayanı ağızlarıyla söylüyorlardı. Allah, onların gizli tuttuklarını daha iyi bilir. (Al-i İmran Suresi, 166-167)

Peygamberimiz (sav) döneminde münafıklar İslam'a hiçbir şekilde hizmet etmek istemiyor, Müslümanlara en küçük bir konuda dahi yardımcı olmamaya çalışıyorlardı. Makul gibi görünen çeşitli bahaneler öne sürerek,

sahtekarlıkla bu durumlarını gizliyorlardı. İşte Peygamberimiz (sav) ile birlikte savaşa katılmaları söz konusu olduğunda, münafıklar bu sinsi taktiklerini uygulamaya çalıştılar. Ancak akılsızlıklarını, samimiyetsizliklerini ve münafık karakterli olduklarını, yaptıkları **'bozuk konuşmalarla'** ele verdiler.

O dönemin savaşa katılmaktan kaçmak isteyen münafıkları, Peygamberimiz (sav) kendilerini Müslümanlara destek vermek üzere çağırdığında, **"Biz savaşmayı bilseydik elbette sizi izlerdik"** dediler. Münafıklar böyle bir söz söyleyerek, kendilerini **'beceriksiz, yeteneksiz, savaşmayı bilmeyen, dolayısıyla da onlara hiçbir fayda veremeyecek'** kimseler olarak göstermeye çalışıyorlardı. Oysaki bu, tümüyle yalandı. Sadece İslam'a hizmet etmek istemiyorlardı.

Eğer söz konusu olan inkarcı dostları olsaydı münafıklar onlardan gelen her türlü çağrıya koşarak icabet eder ve en hayati risk içeren görevleri bile şevkle yerine getirirlerdi. Onlardan elde etmeyi umdukları çıkarlar için her zorluğu göze alırlardı. Ama Müslümanlara destek vermek gerektiğinde, kendilerini **'dünyanın en beceriksiz, en bilgisiz ve en yeteneksiz insanlarıymış gibi'** göstermeye çalışıyorlardı.

Peygamberimiz (sav)'in dönemindeki münafıklar, Resulullah (sav) ile birlikte savaşa gitmemek için daha pek çok bahane öne sürmüşlerdi. **Kimi at sürmeyi bilmiyormuş, kimi kılıcı kaldıracak gücü yokmuş, kimi sağlık durumu savaşa çıkmaya müsait değilmiş gibi yaparak geride kalmaya çalışmıştı.** Ancak Allah Kuran'da, onların bu bahanelerinin **'yalan olduğunu'** belirtmiş ve münafıkların **'savaştan geri kalmak için oynadıkları şeytani oyunu'** deşifre etmiştir. Böylece Allah münafıkların bu sinsi taktiği konusunda her dönemde yaşayacak olan Müslümanları uyarmıştır.

Nitekim günümüz münafıklarının da en önemli alametlerinden biri, **'Müslümanların fikri mücadelesine destek vermemek için bin bir türlü bahaneyle geride kalmaya çalışmaları'**dır. Ancak elbette ki münafık şeytani zekaya sahip ve kurnaz bir varlıktır. Bu nedenle yapmak istemediği birşey olduğunda, o konu için doğrudan **"Hayır, ben bunu yapmam"** demez. Mutlaka **'sahte ama aksi ispat edilmesi zor'** bir bahane öne sürerek **"Ben bunu şu sebeplerle yapamıyorum"** der. Bunu söylerken de, aşama aşama, ince ince planladığı oyununu uygulamaya başlar. Kendisine, Müslümanlara fayda verecek bir çalışma teklif edildiğinde, buna hemen itiraz etmez. **Önce teklif edilen çalışmayı büyük bir sevinç gösterisi ve sahte bir neşe ile kabul eder. Sonra bu çalışmayı çok uzun bir zamana yayarak Müslümanlara unutturmaya çalışır. Ama o süre içerisinde de, o konuda hiçbir hazırlık yapmaz.** Sonra aradan zaman geçip de, kendisine o çalışmanın durumu sorulduğunda, **"Hiç vaktim olmadı, pek bir şey yapamadım"** gibi umursuzca bir açıklama yaparak konuyu geçiştirir. Bu süreç zarfında Müslümanları aldatmış, o çalışmanın bitmiş olması gerektiğini düşündükleri bir vakitte, onları son anda zor durumda bırakacak şekilde, hiçbir şey yapmadığını söylemiştir.

İşte bu münafığın kendini beceriksiz göstermek için oynadığı oyunlardan sadece biridir. Bunlar gibi, daha çok fazla yalanı vardır. Örneğin yazılı bir çalışma yapması istenirse, **"Yardımcı olmayı çok istediğini ama, yazı yazma kabiliyetinin olmadığını"** söyler. İnternetten bir araştırma yapılması için bir talepte bulunulursa, **"Araştırma yapabilme yeteneğinin olmadığını, hiçbir zaman bu konuda başarılı olamadığını"** anlatır. Sözde yazı yazmayı bilmiyor, araştırma yapamıyordur. **"O zaman resim konusunda yardımcı ol"** denildiğinde de, **"Bilgisayarının çok sorun çıkardığını ve böyle çalışmaların bilgisayarını çok yavaşlattığını"** iddia eder. Münafığın, bunun gibi tamamı yalan olan bahanelerinin ardı arkası kesilmez. Bahanelerinin her birine çözüm getirilir de, artık bir mazereti kalmazsa, işte o zaman, mecburen o çalışmayı yapmayı kabul etmek durumunda kalır. Ama açıktır ki, münafık yeni bir yalan daha bulacak ve yine yardım etmekten, Müslümanlara destek olmaktan kaçacaktır. Ya **"Hastalandığı için çalışamadığını"** söyleyecek ya da **"Çok vakit ayırıp denediğini ama ortaya iyi bir sonuç çıkmadığını"** anlatacaktır. Ya da hiç işe yaramayacak bir şeyler getirecek ve **"Gayret ettiğini ancak aklının bu kadarına yettiğini"** söyleyecektir. **"Bütün gücünü kullandığını ancak bilgisinin yetersiz kaldığını"** iddia edecektir. Dolayısıyla da yaptığı işin sonucu hiçbir zaman beklenilen başarıya ulaşmayacaktır.

Bazen de münafık kendisini sezdirmemek için az da olsa, faydalı bir şeyler yapmak zorunda kalır. İşte o zaman da münafık, yapacağı çalışmayı çok dikkatli seçer. İslam'a ciddi fayda getirecek olan bir faaliyetin içinde asla yer almak istemez. Kendisini hiç yormayacağı, Müslümanlara önemli bir destek sağlamayacak, İslam'ın yayılmasında hayati önem taşımayan konulara yönelir. Ancak bunu yaparken de, **gösterdiği bu çok küçük çaba için bile,**

Müslümanlardan çok ciddi şekilde takdir görmek ister. Bu takdiri elde edebilmek için yaptığı işin her detayını en abartılı şekilde dile getirir. Amacı, isminin sürekli övgüyle anılmasını sağlamak ve böylece, kendince var olduğunu sandığı büyüklüğünü daha iyi vurgulayabilmektir. Oysaki ortada münafığın yaptığı elle tutulur hiçbir başarı yoktur.

Müslümanlar her gün sabahtan akşama kadar onlarca hayırlı faaliyet yaptıkları halde, amaçları insanların övgüsünü değil, yalnızca Allah'ın rızasını kazanmak olduğu için, yaptıkları fedakarlıkları dile dahi getirmezler. Ama **münafık sofradan kalkarken kendi kirli yemek tabağını mutfağa götürmesi ya da arkasında bıraktığı dağınıklığı toplaması gibi sıradan konular için bile mutlaka övgü bekler.** Müslümanlar hem güzel ahlakları gereği hem de onu hayırlı işler yapmaya teşvik etmek amacıyla münafığın en küçük bir çabasına bile onlarca övgü sıralar. Bu şekilde enaniyet duygusu sürekli olarak okşanan münafık da, **Allah rızasını için değil ama nefsinin hoş tutulması için ufak ufak bazı faydalı işler yapar.** Böylece Müslümanlar da, akılcı bir tavırla münafığın İslam'a hizmet etmesini sağlamış olurlar **Ama tabii ki münafık kendisini beceriksiz, yeteneksiz bir insan görünümüne sokarak geniş kapsamlı, hayati bir hizmet üstlenmekten mutlaka kaçınır.**

Sonuçta da tüm bu tavırlarıyla Müslümanları yıldırmak, kendisinden uzak durmalarını sağlamak ve onları **"Boş verelim o bir şey yapamaz, ondan bir şey istemeyelim"** diyecekleri bir noktaya getirmek ister. **Bir yazı yazması gerekse, en hikmetsiz anlatımlarla, en beceriksiz şekilde ve Müslümanların çalışmalarında kullanamayacağı bir üslupla yazar. Acil bitirilmesi gereken bir çalışmayı kendisine yeteneksiz görünümü vererek, olabilecek en uzun sürede ve en olmayacak şekilde teslim eder.** Böylece kısa sürede netice elde edilmesi gereken işlerde, **"O kısa sürede yapamıyor, ona vermek yerine başka birinden isteriz"** dedirterek, o sorumluluktan da kendince kurtulmak ister. **Bir konuşma yapması istense, düzgün konuşamıyormuş, aklına fazla bir şey gelmiyormuş gibi yapar. Bir yere gitmesi istense, bin bir türlü talepte bulunarak, sayısız sorun çıkartarak Müslümanları kendisini yolladıklarına pişman etmeye çalışır.**

Oysa münafık kendi çıkarına uygun olan**, inkar edenlerin gözüne gireceğini ve takdirini toplayacağını düşündüğü her konuda 'akıl almaz bir beceri ve yetenek' gösterir.** Başka bir ifadeyle, kendisini küfre beğendirmesi söz konusu olduğunda, **'münafığın içinden adeta başka bir insan çıkar'**. O beceriksiz, düzgün cümle kuramayan, hızlı yazı yazamayan, konulara süratle adapte olamayan, verilen sorumlulukların altından kalkamayan insan gider; yerine daha cümle bitmeden ne denmek istediğini anlayan, aldığı sorumlulukları hızla yerine getiren, uyumadan, yemeden içmeden yapılması gereken her şeyi mükemmel bir düzgünlükte sonuçlandırabilen bambaşka bir insan gelir. **Münafık haktan yana olan her konuda kendisini aciz ve yetersiz gösterirken, hainlik, kötülük ve sahtekarlık yapması gerektiğinde, kusursuz bir disiplin ve yetenek sergiler.**

Küfrün ideolojisini destekleyen bir yazı yazması gerekse onu müthiş bir süratle anında bitirip teslim eder. Onlarla olan bağlantılarındaki konuşmaları son derece akıcı, hayret verecek şekilde **'şevkli ve enerjik'** olur. Küfrün kirli hayatına adapte olma konusunda eksiksiz bir yetenek gösterir. Kısacası, **Müslümanlara karşı ahmak ve tutuk bir tavır takınan münafık, küfürden çıkarı olduğu için onlara karşı çok yaman, dikkati açık, atak, zeki ve başarılı bir profil çizer.** Küfre kendisini kabul ettirebilmek için hayvani bir gayret içine girer.

Ancak **münafığın İslam'a hizmetten kaçtığı ve kendince uyanıklık yaptığı her an onun aleyhine olur.** Yan yatıp keyfine bakarak, Müslümanların hizmetlerini uzaktan gözleyerek geçirdiği her gün, onun sağlığı, psikolojisi, ruhu, kalbi, vicdanı gittikçe kararıp bozulurken; geceli gündüzlü Allah için gayret eden Müslümanlar gün geçtikçe daha sağlıklı, daha huzurlu ve daha mutlu bir hayat yaşarlar.

MÜNAFIK, MÜSLÜMANLARIN BAŞARILARINI KÖTÜLERKEN, KENDİNİ DE ÖZEL YETENEKLERİ OLAN, YERİ DOLDURULAMAYACAK BİR İNSAN GİBİ GÖSTERMEYE ÇALIŞIR

Münafıklar, İslam'a hizmet edip Müslümanlara destek olmayı asla kabul etmezler. Ama bazen, hem münafıklıklarını gizlemek hem de daha fazla çıkar elde edebilmek için faydalı birşeyler yapıyor gibi davranırlar. Bu gibi durumlarda da bunu hemen kendi lehlerinde en iyi şekilde kullanmaya kalkarlar. Eğer küçücük de olsa, faydalı bir faaliyetleri olursa, bunu olabildiğince gündemde tutmaya, hemen herkese duyurmaya çalışırlar. Tüm Müslümanların iman ettikleri günden beri hemen her gün yaptıkları güzel bir faaliyeti, **'sanki ilk kez kendileri keşfetmiş'** ve **'ilk kez kendileri yapıyormuş'** gibi konuşurlar. Böylece **'İslam'a en çok ve en etkin şekilde hizmet eden, en akıllı, en uyanık, en ferasetli ve basiretli kişinin kendileri olduğu'** izlenimini vermeye çalışırlar.

Kendilerini büyütebilmek ve sözde **'Müslümanlarla aralarında ne kadar büyük bir üstünlük farkı olduğunu'** vurgulamak içinse, **Müslümanların halihazırda mükemmel yaptıkları faaliyetleri sürekli olarak eleştirirler.** Hemen her fırsatta, güya **'Bir türlü başarılı bir sonuç alamadıklarını, beceremediklerini, birçok şeyi düşünemediklerini ve sürekli olarak hata yaptıklarını'** vurgularlar. Bu söylemlerini, rastladıkları hemen herkese anlatarak yaygınlaştırırlar. Ardından da yavaş yavaş aslında **'Kendileri o faaliyeti yapacak olsa, ne kadar kusursuz ve mükemmel sonuçlar elde edeceklerini' anlatmaya başlarlar.** Sürekli olarak pratikte uygulanması mümkün olmayan **'ütopik fikirler'** verirler. Ve kendilerine birkaç gün imkan tanınsa ve izin verilse, bunu benzersiz bir şekilde yapabileceklerini anlatırlar.

Oysaki münafığın ne birşeyler yapma isteği ne de niyeti vardır. Amacı kendince sadece **'Müslümanların başarısını gölgelemek'** ve sözde **'kendi üstünlüğünü vurgulayabilmek'**tir. **Çünkü çok açık bir gerçektir ki, münafık zaten Müslümanlara fayda verecek birşey için asla emek vermeyecektir.** Ama **'dilbaz ve lafazan'** olduğu için, elindeki bu imkanı kullanarak, kendince aleyhte bir gündem oluşturmaya ve bundan da kendine bir paye çıkarmaya çalışır.

MÜNAFIK, MÜSLÜMANLARIN BAŞARILARINI ÇOK KISKANIR VE ONLARDAN DAHA İYİSİNİ YAPABİLDİĞİNİ İSPATLAMAK İÇİN GÖSTERMELİK ÇABALAR YÜRÜTÜR

Müslümanlar yaptıkları güzel hizmetler ve hayırlı işler için harcadıkları çabalar ile yalnızca Allah'ın rızasını ve sevgisini kazanabilmeyi umarlar. Bunun dışında insanlardan herhangi bir takdir ve karşılık beklemezler. Amaçları İslam'ı, Müslümanları güçlendirmek, Kuran ahlakını insanlara anlatarak dünyada huzur ve barışı hakim kılmaktır.

Münafıklar ise bunların hiçbirini önemli görmez ve bu yüzden de bu yönde hiçbir çaba göstermezler. Ancak bunlar her ne kadar münafığın hedeflerinin tamamen zıttı da olsa, **Müslümanların elde ettikleri başarılar münafığı çok kıskandırır.** Çünkü münafık için **'her konuda herkesten üstün olduğunu vurgulayabilmek'** çok hayati bir konudur. Aksi bir durumla karşılaşmak münafığı adeta deliye döndürür. Kıskançlıktan, **'o imajı mutlaka ortadan kaldırmak; o başarılı görünen kimselerin başarısına gölge düşürüp onları yeteneksiz, akılsız ve bilgisiz insanlar gibi göstermek'** ister. Bununla birlikte, o konuda **'asıl kendisinin ne kadar mükemmel bir bilgi birikimine ve yeteneğe sahip olduğunu'** vurgular. Ve aslında İslam'a ve Müslümanlara fayda verecek hiçbir hizmete katkıda bulunmak istemediği halde, **aynı görevin kendisine verilmesi için her yolu dener.** Bunun için **gerekirse yalan, iftira, çirkeflik, huysuzluk gibi her türlü çirkin yöntemi de uygulayarak, başarılarıyla ön plana çıkan kimseleri kendince önemsiz gösterip küçük düşürecek bir eyleme başlar.**

Amacı asla Allah'ın rızasını kazanmak ya da İslam için faydalı birşey yapmak değildir. Tek istediği büyüklüğünü ispatlayabilmektir. Başarılı Müslümanlardan daha fazlasını ve daha iyisini yapabilmelidir ki, onları geçebilsin ve onlardan daha büyük ve daha üstün olduğunu herkese gösterebilsin. Aynı zamanda da kendisini **'çok işe yarayan, çok hayati faaliyetler yapan, çok özel ve eşsiz bir insan'** konumuna getirebilsin.

Müslümanlar kendi aralarında yapılan hangi faaliyetlerden dolayı memnun oluyor ve bu konuda kimleri takdir ediyorlarsa, münafık şeytanın ilhamıyla hemen o kişilere musallat olur. Özellikle de o sırada **'en çok gündemde olan ve en önemli görülen faaliyetleri yapan kişileri yermek'** ve **'onlardan daha iyi olduğunu vurgulayabilmek'** münafık için çok önemlidir.

Örneğin **eğer bir kişi çok güzel bir yazı yazmış ve bu da İslam'ın tebliği açısından çok etkili olmuşsa, münafık hemen bir şekilde o yazıyı eleştirmenin yollarını arar. Bir başkası bir yerde güzel bir dekorasyon yapmışsa, hemen bunun ne kadar demode ve kötü olduğunu vurgulayacak bir üslup kullanır. Diğer bir kişi, güzel bir video hazırlamış ve bunda en son teknolojileri ve en kaliteli görüntüleri kullanmıştır. Münafık hemen burada da kendince üstten bakan, beğenmeyen ve küçük gören bir üslupla, bunların aslında çok bilinen, çok eski teknikler ve sıradan görüntüler olduğunu söyler.** Ardından da, o şeytani ama çok zayıf olan aklıyla çirkin oyunlarının ikinci aşamasına geçer. **Sürekli eleştirip, kınayıp, eksik ve kusur bulduğu bu çalışmaları, kendisinin herkesten çok daha iyi bildiğini ve en mükemmel tekniklerle çok daha etkili bir şekilde yapabileceğini anlatmaya başlar.** Bunlar gibi yapılacak yeni bir faaliyet söz konusu olduğunda da, münafık hemen ortaya atlayıp o işle kendisinin ilgilenmek istediğini söyler. Örneğin bir su kuyusu açılacaktır, münafık hemen öne atılır ve **"Ben yapayım bunu"** der. Böylece kendisine **'bir işe yarıyor havası'** vermiş olacak ve zaten başarılı olacağı bilinen bir işi üstlenerek **'o başarının mimarı'** konumuna gelmiş olacaktır.

Ancak elbette ki münafığın niyeti asla böyle birşey için emek vermek, buna vakit ayırmak, Müslümanları ve İslam'ı güçlendirecek herhangi birşey yapmak değildir. **Amacı sadece çirkeflik yaparak, huzursuzluk çıkararak, yaygaralar koparark kendini insanlara üstün göstermeye çalışmaktır.** Nitekim kendisine, **"Peki o zaman, madem sen herkesten çok daha iyisin, öyleyse al bunu da sen yap"** denildiğinde, o konuda en ufak bir çaba bile harcamadığı ve asla istenilen sonuca ulaşmadığı görülür. Çünkü artık kendince istediği olmuş durumdadır. Herkesin duyacağı bileceği şekilde, **"Falanca şahıs bu konuda en bilgili, en yetenekli kişi. Bu yüzden bu görevi ona verdik."** diye söylenmiş olacak, o da kendince üstünlüğünü ispatlamış olacaktır. Sadece bu sözle bile istediği itibarı kazanmış ve o başarılı insanlarla karşılaştığında, onlara karşı kullanabileceği bir koz elde etmiş olacaktır.

İşte münafığın her oyunu gibi, bu planı da oldukça **'kof ve akılsızcadır'**. Müslümanların, ortada samimi bir çaba ve hayırlı bir çalışma olmaksızın, tek bir söz ile bir kimse hakkında bir kanaat edinmeyecekleri açıktır. Ama münafık, böyle bir durumda Müslümanların da **'onu gözlerinde büyüteceklerini ve çok etkileneceklerini'** sanır. Büyüklük ve gösteriş hırsıyla, kendi akılsızlığını dahi göremeyecek kadar kör hale gelmiştir.

Tüm kainatı ve içindeki her şeyi yaratan, gücün tek ve sonsuz sahibi olan yalnızca Yüce Allah'tır; O'nun dışındaki tüm varlıklar ise O'na muhtaç ve acizdir. Dolayısıyla da **münafık ne kadar debelenirse debelensin, asla arzuladığı gibi bir büyüklüğe ulaşamayacaktır. Tarih boyunca her devirde Firavunlar, Nemrutlar hep bu büyüklük hırsıyla yanıp tutuşmuşlardır. Ancak hiçbiri istediğine ulaşamamıştır.** Her biri, elde ettiği maddi manevi her şeyi geride bırakarak Allah'ın huzuruna çıkarılmak üzere ahirete alınmıştır. İşte münafığın, asla gerçeğe dönüşmeyen bu **'delice büyüklük hırsı'** Kuran'da şöyle haber verilmiştir:

> **Şüphesiz, kendilerine gelmiş bulunan hiçbir delil olmaksızın, Allah'ın ayetleri konusunda mücadele edenlere gelince; onların göğüslerinde kendisine ulaşamayacakları bir büyüklük (isteğin)den başkası yoktur. Artık sen Allah'a sığın. Şüphesiz O hakkıyla işiten, hakkıyla görendir. (Mümin Suresi, 56)**
>
> **Burcun üstündeki adamlar, kendilerini yüzlerinden tanıdıkları (ileri gelen birtakım) adamlara seslenerek derler ki: "Ne (güç ve servet) toplamış olmanız, ne büyüklük taslamanız (istikbarınız) size bir yarar sağlamadı." (Araf Suresi, 48)**

MÜNAFIK, HIRSIZ VE DOLANDIRICIDIR

Münafık Allah korkusu olmayan bir varlıktır. Dolayısıyla hayata dair hiçbir konuda **'imani, ahlaki ya da etik sınırları'** yoktur. Çıkarına uygun olan her şey, onun için **'iyi'** ve **'doğru'** olandır. Ve birşey onun menfaatlerini zedeliyorsa, o da münafığa göre **'kötü'** ve **'yanlış'** olandır. Allah'ın kendisini her an gördüğüne ve tüm yaptıklarının hesabını ahirette mutlaka vereceğine de inanmadığı için, yalnız kaldığında, kimsenin kendisini görmediğini düşündüğünde her türlü ahlaksızlığı, sahtekarlığı ve alçaklığı yapabilecek bir karaktersizliktedir. İşte bu çarpık bakış açısı münafığın **'hırsızlık yapmakta da hiçbir sakınca görmemesine'** neden olur.

Tarihin hemen her döneminde, münafıklar inananlardan **'Maddi manevi her konuda, olabilecek en fazlasıyla istifade etmeye' çalışmışlardır. Onların zenginliklerine karşı içlerinde derin bir kıskançlık duymuş ve sahip oldukları zenginliğe hep göz dikmişlerdir. Münafıklar bu malları gasp edebilmek ya da çalabilmek için hep bir fırsat kollamışlardır.** Münafıkların, inananların mallarını hırsızlık, gasp ya da dolandırıcılık gibi yollarla ele geçirmeye çalıştıklarına dair tarihte pek çok örnek vardır. Resulullah (sav) zamanındaki münafıkların da bu hırsız ve gaspçı karakterlerinden rivayetlerde sıklıkla bahsedilmektedir. Bu dönemde de münafıklar yine Peygamber (sav)'in çevresindeki Müslümanların mallarını mülklerini çalma eğilimindeydiler. Bu konuda en bilinen münafıklardan biri de **'Tu'me bin Ubeyrik'**dir. Rivayetlerde Nisa Suresi'ndeki bazı ayetlerin Tu'me bin Ubeyrik'in yaptığı hırsızlık üzerine indirildiği anlatılmış, tefsirciler ise ayetlerin yorumlarını şöyle açıklamışlardır:

> **"Şüphesiz, Allah'ın sana gösterdiği gibi insanlar arasında hükmetmen için Biz sana Kitab'ı hak olarak indirdik. (Sakın) Hainlerin savunucusu olma. Ve Allah'tan bağışlanma dile. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir."(Nisa Suresi, 105-107)**

"Bu ayetlerin çoğu Tu'me b. Übeyrik hakkında inmiş olduğunda tefsirciler ittifak etmiştirler." Fakat olayın durumunda birkaç rivayet vardır:

<u>Birincisi</u>: Tu'me zırhlı bir gömlek çalmış, istenince de hırsızlığı bir Yahudiye atfetmiş.

<u>İkincisi</u>: Zırh kendisine emanet olarak bırakılmış, şahit de yokmuş, istenince inkar etmiş.

<u>Üçüncüsü</u>: İstendiği zaman Yahudi'nin çaldığını iddia etmiş...

Tefsircilerin çoğunluğunun tercih ettiklerine göre rivayetlerin özeti şudur: Ensar'ın yanında Zafer Oğulları'ndan Tu'me b. Übeyrik adında birisi, komşusu Katade b. Nu'man'dan bir gece bir un dağarcığı içinde bir zırh çalmış. Dağarcığın yırtığından un dökülerek götürmüş. Zeyd b. Semin adında bir Yahudinin yanına bırakmış. Tu'me aranmış, zırh bulunmamış; almadığına ve bilmediğine yemin etmiş, bırakmışlar. Un izini takip etmişler, Yahudinin evine varmışlar ve bulmuşlar. Yahudi bunu kendisine Tu'me'nin getirip bıraktığını söylemiş ve Yahudilerden şahitlik edenler de olmuş.

Zafer Oğulları Hz. Peygamber (sav)'e gitmişler. Tu'me'nin temiz olduğuna ve Yahudi'nin hırsızlığına şahitlik etmişler ve Tu'me'yi müdafaa edip Müslümanlık adına Yahudilerle mücadele etmesini rica etmişler, Resulullah da görünüşte Müslüman olan Tu'me'nin yeminine ve bunların şahitliklerine dayanarak öyle yapmak istemiş. Bunun üzerine Allah tarafından bu ayetler inmiş ve hain ile temizi doğrudan doğruya bildirerek Resulullah'ı irşad ve hata etmekten korumuştur.

Buna karşı Tu'me Hakk'a teslim olup tövbekar olacak yerde, Mekke'ye kaçmış ve dinden dönmüş. Önce Sülafe binti Sa'd (Sa'd kızı Sülafe) adında bir kadının yanına inmiş. Sonra Selim Oğulları'ndan Haccac b. Allat adında birinin yanına gitmiş, orada da bir hırsızlık yapmış kovulmuş. Daha sonra yine hırsızlık için bir evin duvarını delerken duvar yıkılmış, altında kalmış. Bir rivayette bununla da ölmemiş, Mekke'den çıkarılmış. Araplardan bir tüccar kafilesine karışmış, bunlardan da bir mal çalmış, kaçmış ve fakat tutmuşlar, feci bir şekilde öldürmüşler. *(Elmalılı M. Hamdi Yazır, Hak Dini Kur'an Dili, c. 3, s. 75-81)*

Tefsirlerde verilen bilgilere göre, rivayetlerde anlatılan Tu'me isimli münafık zırhlı bir gömlek çalmış, ama olayın tam olarak nasıl gerçekleştiği konusunda bir ittifak sağlanamamıştır. Tu'me, bu hırsızlığı kendisinin değil, o civarda bulunan Yahudi bir kimsenin yaptığını iddia ederek yemin etmiş ve Müslümanları da bu yalanına inandırabilmek için suni deliller oluşturmuştur. Gömleğin çalındığı yerden o Yahudi şahsın evine kadar un çuvalından un dökerek, izin

Yahudi olan kişinin evine kadar ulaşması sağlanmıştır. Bu hırsızlık ortaya çıktığında ise, bazı Müslümanlar da boş bulunarak ve bilmeden Tu'me'den yana şahitlik yapınca, Peygamberimiz (sav) Tu'me'yi korumaya karar vermiş, bunun üzerine Allah Nisa Suresi'ndeki bu Kuran ayetlerini indirerek, Peygamberimiz (sav)'e **"(Sakın) Hainlerin savunucusu olma. Ve Allah'tan bağışlanma dile."** (Nisa Suresi, 105-106) şeklinde buyurmuştur.

Tu'me bin Ubeyrik, yaptığı bu hainlikle Allah'a, İslam'a, Peygamber (sav)'e açıkça ihanet etmiştir. Müslümanların mallarını haksızlıkla çalmış, gasp etmiş, ardından da Peygamber (sav)'e ve iman edenlere yalan söylemiş, yalan yere yemin ederek tüm Müslümanları aldatmaya çalışmıştır. Hırsızlık yapıp, kendisine sorulduğunda **"Ben çalmadım"** diye cevap vermiş ve masum bir insana iftira ederek **"O çaldı"** demiştir. Olayın aslı ortaya çıktığında da, yaptıkları dolayısıyla tövbe etmek yerine, oradan kaçıp Mekke'ye gitmiştir. Ardından da dinden çıkarak, Müslümanlığı terk etmiştir. Sonrasında ise her gittiği yerde yakalanıp kovulup horlanıp aşağılanmasına rağmen, bin bir türlü dalavere yaparak ahlaksızlığına devam etmiştir. Mekke'de sığındığı bir kişinin evinden kovulmuş ardından bir başkasının yanına gitmiş ve orada da aynı alçak karakteri göstererek yine hırsızlık yapmıştır. Oradan sonra gittiği bir başka evde de yine hırsızlık yapmak için evin duvarını delerken duvar yıkılmış ve kendisi de bu yıkıntının altında kalmıştır. Rivayetlere göre buradan sağ olarak çıkmış ve tekrar bir tüccar kafilesi arasına karışıp kendisini bir tüccar gibi tanıtarak orada da yine hırsızlık yapmıştır. Bu olaydan sonra kendisini yakalayan kimseler ise Tu'me bir Ubeyrik'i döverek öldürmüşlerdir.

Bu münafık, küfrün Müslümanlar gibi halim selim, güzel ahlaklı, adaletli insanlar olduğunu sanmış, Müslümanlara yaptığı alçaklığı onlara da rahatlıkla yapabileceğini düşünmüştür. Oysaki Müslümanlar Allah'tan korktukları için ona bu ahlakı göstermektedirler. Küfürdeki insanlar ise, adaleti kendilerinin sağlayacaklarını düşünerek acımasız yöntemlerle; işkence yaparak ve döverek bu münafıktan intikam almak istemişlerdir.

Allah, yaptığı hırsızlıklarla bu münafığı hayatı boyunca rezil rüsva etmiştir. **Çaldığı mallar ona bir nimete dönüşmemiş, Allah her yaptığı alçaklığı ona ömrü boyunca hep belaya ve fitneye çevirmiştir. Allah münafığın hayatının dünyada da ahirette de, her zaman felaketle sonuçlandığını Müslümanlara göstermiştir.**

Tu'me bin Ubeyrik'in tüm bu eylemleri de, münafığın ne kadar oyuncu, hilebaz, dolandırıcı ve oyuncu olabileceğini açıkça ortaya koyar. Peygamberimiz (sav) de ***"... Yemekleri gasp ve yağmadır. Ganimetleri hile ile kazançtır..."*** (İmam Ahmed ve Bezzar/Cem'ul Fevaid, Hadis No: 8110) sözleriyle münafıkların bu **'gaspçı, yağmacı karakterlerine'** ve **'hile ile sahtekarlık ve dolandırıcılık yaparak kazanç elde ettiklerine'** dikkat çekerek Müslümanları, münafıklardan gelebilecek böyle bir fitneye karşı tedbir almaları için uyarmıştır.

MÜNAFIK, MÜSLÜMANLARIN SADECE MALINI-MÜLKÜNÜ DEĞİL, GÜZELLİKLERİNİ, SAĞLIKLARINI, SEVGİLERİNİ, MUTLULUKLARINI, ENERJİLERİNİ VE VAKİTLERİNİ DE ÇALMAK İSTER

Münafık karakterli bir insanın gasp etmeye ve çalmaya karşı olan hırs ve tutkusu sadece mal, para, eşya gibi maddi değerler ile sınırlı değildir. Müslümanların zenginliğine olduğu gibi, sahip oldukları her türlü manevi güzellik ve nimete karşı da derin bir kıskançlık duyar. Kendi kin ve nefret dolu hayatında hiçbir zaman tatmadığı, ama Müslümanların hayatlarının her anında en mükemmelini yaşadıkları bu manevi nimetlerin her biri, münafık için bir '**yürek yarası**'dır. '**Gençlikleri, güzellikleri, sağlıkları, huzurları, mutlulukları, aşkı, sevgiyi, hayatın tadını, nimetlerin zevkini en fazlasıyla ve en güzel şekilde yaşamaları'** münafıkta bitmek tükenmek bilmeyen bir öfkeye neden olur.

Münafık hayatı boyunca **'hiç kimse tarafından samimi bir sevgiyle sevilmemiş', 'hiç kimsenin gerçek anlamda saygısını kazanamamış'** ve kimse için **'değerli bir dost, yakın bir arkadaş'** olmamıştır. Çevresindeki

herkes tarafından hep **'horlanmış, aşağılanmış, çıkar için kullanılmış'** ama **'hiçbiri tarafından değer görmemiştir'.** Elbette ki iman edenler kendi içlerinde olup da münafıkane tavırlar gösteren kişilere de yine şefkatle yaklaşır, bir ibadet olarak sevgi gösterir ve onların hidayet bulmaları için gayret ederler. Ancak bu, iman edenlerin kendi aralarında yaşadıkları samimi ve coşkulu sevgi gibi değildir. Bu gerçeğin çok iyi farkında olan münafık, sürekli bir arada olduğu Müslümanların neşesini, mutluluğunu, huzurunu, birbirlerine olan derin sevgi, saygı, sadakat ve bağlılıklarını gördükçe, öfke, kin ve kıskançlıktan deliye döner ve tüm imkanlarıyla bunu engellemeye çalışır.

Özellikle de Peygamberler ve elçiler gibi, Müslümanların en çok sevdikleri, saydıkları, büyük bir sadakat ile bağlandıkları kimseler, münafığın 'en çok kıskandığı' ve 'ellerindeki nimetleri en çok çalmak istediği' insanlardır. Müslümanların Peygamberlere duydukları coşkulu sevgi, saygı, hürmet ve derin sadakat; hanımlarının onlara büyük bir aşk ve tutkuyla bağlanmış olmaları, dünyada ahirette bir an bile yanlarından ayrılmak istememeleri, münafık için kahredici bir azaba dönüşür. Dolayısıyla **onların mutluluğunu, sevincini, sevgilerini, dostluklarını çalabilmek için elinden gelen her şeyi yapar.** Münafık, şeytanca oyunlar oynayıp, alçakça yalanlar söyleyerek, çirkeflik yapıp, iftiralar atarak Müslümanlar arasında fitne, huzursuzluk ve kargaşa çıkarmak ve böylece sahip oldukları nimet ve güzellikleri Müslümanlardan çalabilmek ister.

Münafığın Müslümanlardan çalmak istediği bir başka nimet ise **'zaman'**dır. İman edenler hayatlarının her anını insanlara Allah'ın büyüklüğünü, İslam ahlakının güzelliğini anlatıp hayırlı faaliyetler yapmaya ayırırlar. Bu da münafığın en istemediği ve tüm gücüyle engel olmak istediği bir durumdur. Bu nedenle elinden geldiğince sorun çıkarıp Müslümanları oyalayarak, boş işlerle meşgul etmeye çalışarak **'enerjilerini ve faydalı işlere, güzel ortamlara ayıracakları vakitlerini çalmak ister'.**

Ancak **"... Allah, kafirlere müminlerin aleyhinde kesinlikle yol vermez."** (Nisa Suresi, 141) ayetiyle haber verildiği gibi, **Allah münafığın bu oyununun başarılı olmasına izin vermez.** Müslümanlar, imandan kaynaklanan üstün akılları, feraset ve basiretleriyle, münafığın amacını ve yaptığı ahlaksızlıkları açıkça fark eder ve tuzaklarını Kuran ahlakıyla etkisiz hale getirirler. **Münafığın Müslümanların vaktini, huzurunu, mutluluğunu, neşesini, sevgilerini, dostluklarını çalma çabaları, sadece başarısızlık, huzursuzluk, yürek acısıyla sonuçlanır.**

TARİHTEKİ EN ALÇAK MÜNAFIKLARDAN BİRİ OLAN SAMİRİ DE HIRSIZLIĞIYLA TANINIYORDU

Hırsızlığıyla tarihe geçmiş en bilinen münafıklardan biri de '**Samiri'**dir. Samiri, '**Kuran'da da adı geçen, Hz. Musa (as) döneminde yaşamış İsrailoğulları'ndan bir kişidir'. 'Samiri'** adı, eski Mısır dilinde **'ecnebi, yabancı'** anlamına gelen **'shemer'** kökünden türemiş bir sıfat-isimdir.

Samiri, ailesi ve çevresi de altın ustası olan, Mısır'da altın buzağı imal etmesiyle ünlenmiş bir **'heykeltıraş ve döküm ustası'**dır. Samiri önce bu buzağıların kalıbını hazırlıyor, sonra da döküm yoluyla altın buzağılar yapıp satarak para kazanıyordu. Bu ve benzeri daha başka sanatsal faaliyetlerde de, çok mahir ve yetenekli bir kimseydi. İmal ettiği buzağıların bir özelliği de, aynı zamanda bir müzik aleti gibi tasarlanmış olmasıydı. Üzerlerine rüzgar esintisi vurduğunda, yüksek yerlere yerleştirilmiş olan bu buzağı heykelleri, **'buzağı böğürmesi gibi bir ses'** çıkarıyorlardı. Önden ve arkadan boşluk bırakılarak yapılan bu heykellerden çıkan sesler, buzağıya '**gerçekçi ve metafizik bir hava**' veriyordu. İsrailoğulları geçimlerini yaygın olarak '**kölelikle, tarım ve hayvancılıkla**' kazandıkları için, Samiri'nin yaptığı bu altından buzağılar ve onun bu konudaki ustalığı, oradaki halkın adeta nefesini kesiyordu. Onun bu yeteneğine çok şaşıyor ve hayran kalıyorlardı.

O dönemde **'boğa heykelleri',** Mısır kültürünün vazgeçilmez öğeleriydi. Mısır'da kutsal sayılan bu boğaların -sözde- tanrısına **'Apis'** adı veriliyordu (Allah'ı tenzih ederiz). Firavun'un putperest dinini temsil eden onlarca boğa heykeli Mısır'ın ana cadde ve meydanlarında dikiliydi. Firavun'un sarayına doğru yükselen yolun her iki tarafında da yine bu heykeller yer alıyordu. Mısır inancında **'boğa', 'gücü, devleti ve serveti elinde bulundurmanın sembolüydü'.**

Firavun devrinde altın da çok önemli bir malzemeydi ve gücün simgesi olarak görülüyordu. İsrailoğulları'nda da o dönemde altına karşı müthiş bir hayranlık oluşmuştu. Bir cennet nimeti olan altına karşı her insanın bilinçaltında bir beğeni vardır. **İşte şeytani bir zeka ve yeteneğe sahip olan Samiri de, insanların bilinçaltındaki bu altın sevgisini kullanarak şeytani bir soygun planı yapmıştı.**

O dönemde, içlerinde İsrailoğulları'nın da olduğu Mısırlılar, Firavun zulmünden ve kölelikten kurtulup özgürce yaşayabilecekleri yeni topraklara yerleşmek için Hz. Musa (as) ile birlikte Mısır'dan ayrılmak üzereydiler. İşte bu aşamada **Samiri ve çetesi de, İsrailoğulları'nın yola çıkacaklarını haber aldılar. Mısır'da geniş çaplı bir hırsızlık yapmak için sinsice bir plan tasarladılar. Samiri, yanındaki münafıkları organize ederek Firavun'un ve yakın çevresindeki adamlarının saraylarını, evlerini, mezarlarını ve hazinelerini soymalarını sağladı. Ardından da hırsız çetesiyle birlikte, bu soygun ile çaldıkları yüzlerce kilo ağırlığındaki altını hayvanlarına yükleyerek Mısır'dan Sina çölüne doğru yola çıktılar.**

O sıralarda Hz. Musa (as) da vahiy almak üzere kavminden ayrılarak **'Tur Dağı'**na gitmiş ve yerine de kardeşi Hz. Harun (as)'ı vekil olarak bırakmıştı. Samiri ve münafık çetesi çaldıkları altınları yolda götürürlerken Hz. Harun (as) onları gördü. Taşıdıkları altının miktarını görünce, bir iş çeviriyor olmalarından şüphelendi ve onları durdurdu. Ellerinde **'yüzlerce kilo altın'** olduğunu görünce, bunları **'hırsızlıkla ele geçirmiş olabileceklerini'** anladı. Ancak onlara sorduğunda Samiri, **"Bunlar benim altınlarım, zamanında biriktirmiştim, hepsi bana ait."** diye yalan söyleyerek yaptığı hırsızlığı gizlemeye çalıştı. Yanındaki diğer münafıklar da aynı şekilde **"Evet, bunlar bizim altınlarımız"** diyerek Samiri'ye destek verdiler. Oysaki o kadar çok altının onların olmayacağı, bunları hırsızlıkla çalarak elde ettikleri çok açıktı. Nitekim Tevrat'ta da, Samiri'nin bu altınları hırsızlık yaparak ele geçirdiği, **"Rab İsrailliler'in Mısırlıların gözünde lütuf bulmasını sağladı. Mısırlılar onlara istediklerini verdiler. Böylece İsrailliler onları soydular."** (*Tevrat; Çıkış, Bab 12/36*) sözleriyle anlatılmıştır.

Dolayısıyla Hz. Harun (as) hemen orada bir kuyu kazdırarak, çalıntı olduğunu düşündüğü bu altınları oraya doldurttu ve üzerini kapattırdı. Amacı daha sonra burayı tekrar açtırıp içindeki çalıntı altınların sahiplerine geri verilmesini sağlamaktı.

Ancak Hz. Harun (as)'ın bu müdahalesi, Samiri ve çetesini durdurmadı. Samiri, kendisi gibi münafık olan hırsız dostlarıyla birlikte yeniden çöle doğru yola çıktı ve altınların bulunduğu yere gitti. Üzeri kapatılan kuyuyu yeniden açtılar ve altınları oradan alarak başka bir yere gizlediler.

Diğer yandan **Samiri ve münafık çetesi**, Hz. Musa (as) ile birlikte **Mısır'dan ayrılmak üzere yola çıkan İsrailoğulları'na da, sahip oldukları altınlarını da yanlarına almaları için telkin yaptılar.** Hz. Musa (as) ve beraberindekilere yardım etmek için yolda bu altınlara ihtiyaç olabileceğini söyleyerek onları ikna ettiler. **Böylece halkın kimi az kimi de çok olmak üzere, çeşitli miktarlarda ziynet eşyalarını, mücevherlerini ve diğer altın eşyalarını yanlarına aldılar.** Çöle ulaştıklarında ise, **Samiri 'altından büyük bir buzağı heykeli yapacağını' söyleyerek İsrailoğulları'nın yanlarında getirdiği bu altınları ele geçirdi.**

Böylece Samiri ve hırsız çetesi, hem Firavun ve adamlarından çaldıkları yüzlerce kilo altını hem de Hz. Musa (as) ile birlikte yola çıkan İsrailoğulları'nın altın eşyalarını bir araya getirerek çok yüklü miktarlarda altın elde etmiş oldular.

Put yapmakta yetenekli bir heykeltıraş ve döküm ustası olan Samiri, Hz. Musa (as)'ın kavminden ayrılmış olmasından istifade ederek, Hz. Harun (as)'ın olmadığı bir yerde büyük bir ocak oluşturdu. Ve topladığı yüzlerce kilo çalıntı altını getirerek bu ocakta eritti. Önce kilden çok büyük bir buzağı heykeli yaptı. Sonra da ona döküm bir kalıp yaptı. O kalıbın içine eritilmiş altını dökerek blok altından oluşan içi boş bir buzağı heykeli meydana getirdi. Ardından da o yumuşak olan altını törpüleyip düzeltti ve parlatarak kusursuz hale getirdi. Tüm bunların sonucunda da, yüzlerce kilo ağırlığında, çok hacimli ve pırıl pırıl parlayan altından bir buzağı heykeli oluşturdu. Yanındaki diğer münafıklarla ve kavmindeki kandırdığı kişilerle birlikte bu devasa buzağı heykelini, yüksek bir tepeye, bir kaidenin üstüne yerleştirdi.

Kuran'da, Samiri'nin İsrailoğulları'nın ziynet eşyalarını ve altınlarını toplayıp bu şekilde erittiği, **"Dediler ki: Biz sana verdiğimiz sözden kendiliğimizden dönmedik, ancak o kavmin (Mısır halkının) süs eşyalarından birtakım yükler yüklenmiştik, onları (ateşe) attık, böylece Samiri de attı."** (Taha Suresi, 87) ayetiyle haber verilmiştir.

Eriyen altın hammaddesinden buzağı heykeli yapan Samiri, kavmini etkileyecek bir ustalık göstererek buzağının böğürmesini de sağlamıştı. Kuran'da Samiri'nin '**buzağı böğürmesi gibi ses çıkaran bir buzağı heykeli yaptığı**' şöyle anlatılmıştır:

"Böylece onlara böğüren bir buzağı heykeli döküp çıkardı." (Taha Suresi, 88)

Ayrıca Samiri, yaptığı buzağı putuna insanların ilgisini daha da fazla çekebilmek için **"Ben onların görmediklerini gördüm"** gibi konuşmalar da yapmış ve böylece kendisine, **'kimsenin görmediği bazı gizli bilgilerden haberdar olan, özel ilim sahibi bir kişi imajı'** vermeye çalışmıştır. **Buzağıya mistik ve metafizik bir anlam yükleyerek çevresindeki insanları etkilemek istemiştir.** Kuran'da Samiri'nin bu konuşması şöyle anlatılmıştır:

Dedi ki: "Ben onların görmediklerini gördüm, böylece elçinin izinden bir avuç alıp atıverdim; böylelikle bana bunu nefsim hoşa giden (birşey) gösterdi." (Taha Suresi, 96)

Pırıl pırıl parlayan bu altından buzağıyı görenler hayretler içinde kaldılar. Rüzgarın sesiyle birlikte buzağı heykelinden çıkan böğürme sesi, kavmindeki İsrailoğulları'nın Samiri'nin bu yeteneğine büyük bir hayranlık duymalarına yol açtı.

Samiri, bu altın buzağı heykelini yaparken aynı zamanda da **İsrailoğulları'nın ilgisini yeniden o eski 'Mısır kültürü'ne, 'Mısır'daki putperest inançlarına' çekebilmeyi amaçlıyordu.** Zira Hz. Musa (as) ile birlikte Mısır'dan ayrılan İsrailoğulları arasında, akılları hala Firavun'un putperest dininde ve Mısır kültüründe kalmış olan kimseler de vardı. Kuran'da bu kişilerin Musa Peygamber (as)'a, **"Ey Musa, onların ilahları (var; onların ki) gibi, sen de bize bir ilah yap"** diyerek, eski hayatlarına duydukları özlemi ve putperest inançlarına olan bağlılıklarını dile getirdikleri bildirilmiştir:

İsrailoğulları'nı denizden geçirdik. Putları önünde bel büküp eğilmekte olan bir topluluğa rastladılar. Musa'ya dediler ki: "Ey Musa, onların ilahları (var; onların ki) gibi, sen de bize bir ilah yap." O: "siz gerçekten cahillik etmekte olan bir kavimsiniz" dedi. (Araf Suresi, 138)

Hz. Musa (as) ise yanlış yolda olduklarını anlatarak onları uyarmış ve onlara Allah'tan başka bir İlah olmadığını hatırlatmıştır:

Onların içinde bulundukları şey (din) mahvolucudur ve yapmakta oldukları şeyler (ibadetler) de geçersizdir. O sizi alemlere üstün kılmışken, ben size Allah'tan başka bir İlah mı arayacağım? (Araf Suresi, 139-140)

'İsrailoğulları'nın bu talebini' ve onların '**Firavun'un sunduğu hayata karşı hala büyük bir özlem duyduklarını'** çok iyi bilen Samiri de bu durumdan yararlanmak istedi. Hz. Musa (as)'ın kavminden ayrılmasını fırsat bilerek, **altından yaptığı büyük buzağı ile, İsrailoğulları'nın Hz. Musa (as)'dan istedikleri bu putu onlara sundu.**

Arapça'da **'I'cl'** sözüyle ifade edilen **'Samiri'nin yaptığı bu altın buzağı heykeli',** Mısır kültürünün simgesi olan **'boğa heykelleri'**nin küçük bir figürüydü. **'Buzağı -dana'** anlamına gelen **'I'cl'** kelimesi, Türkçe'de de kullanılan 'acele-acil' kökünden gelir. Bu kelime de Kuran'da, **'insanların dünyaya düşkün olmaları'** ve **'dünya malına tamah etmeleri'** anlamında kullanılmıştır. Dolayısıyla Samiri de, yaptığı altından buzağı putuyla bir anlamda, kavmindeki insanları Allah'tan uzaklaştırıp dünyaya bağlanmaya çağırmıştır.

Mısır'dan gelmiş olan Museviler, eski kültürlerine dönüşü yansıtan Samiri'nin bu ustalığına ve sanatına hayran kaldılar. Buzağının karşısında dikilip Samiri'nin anımsattığı bu eski kültürlerini özlemle hatırladılar. Hala Mısır'daki Firavun devletinin sembolü ve putperest dinin bir simgesi olan kutsal boğa kültürünün (Apis'in) etkisinde oldukları için, yeniden o şirk inançlarına dönme eğilimi gösterdiler. Hatta bu özlem dolayısıyla bir kısmı yeniden eski hayatlarını ve Firavun'un şirk kültürünü yaşamak üzere Mısır'a geri dönmek istediler.

Allah Kuran'da **"Hani Musa ile kırk gece için sözleşmiştik. Ama sonra siz, onun arkasından buzağıyı (tanrı) edinmiş ve (böylece) zalimler olmuştunuz."** (Bakara Suresi, 51) ayetiyle, Hz. Musa (as) kavmindeki bu insanların Samiri'ye uyarak doğru yoldan saptıklarını ve '**yeniden eski putperest dinlerine dönerek buzağıya tapmaya başladıklarını'** haber vermiştir (Allah'ı tenzih ederiz).

Bu olayın ardından Hz. Harun (as), yanlış bir yola sapmamaları için kavmini uyarmış; onları Samiri'nin sapkınlıklarını terk edip, kendi sözüne itaat etmeye çağırmıştır. İsrailoğulları ise, **'Hz. Musa (as) gelene kadar Samiri'ye ve onun çağırdığı putperest dine uymaya devam edeceklerini'** söyleyerek bu sapkınlıklarında direnmişlerdir:

> **And olsun, Harun bundan önce onlara: "Ey kavmim, gerçekten siz bununla fitneye düşürüldünüz (denendiniz). Sizin asıl Rabbiniz Rahman (olan Allah)dır; şu halde bana uyun ve emrime itaat edin" demişti.**
>
> **Demişlerdi ki: "Musa bize geri gelinceye kadar ona (buzağıya) karşı bel büküp önünde eğilmekten kesinlikle ayrılmayacağız." (Taha Suresi, 90-91)**
>
> **(Tura gitmesinin) Ardından Musa'nın kavmi süs eşyalarından böğürmesi olan bir buzağı heykelini (tapılacak ilah) edindiler. Onun kendileriyle konuşmadığını ve onları bir yola da yöneltip-iletmediğini (hidayete erdirmediğini) görmediler mi? Onu (tanrı) edindiler de, zulmedenler oldular. (Araf Suresi, 148)**

Samiri, kavmine **'bu buzağı putunun, İsrailoğulları'nın ve Hz. Musa (as)'ın -haşa- gerçek ilahı olduğu; Musa Peygamberin de zaten bunu aramak için kavminden ayrıldığı'** şeklinde bir yalan söyleyerek, beraberindeki Musevilerin bir çoğunun buzağıya tapınmalarını sağladı (Allah'ı tenzih ederiz).

Tüm bunlar yaşanırken Allah Hz. Musa (as)'a, kavminde olup biten bu olayları vahiy ile haber verdi: **Dedi ki: "Biz senden sonra kavmini deneme (fitne)den geçirdik, Samiri onları şaşırtıp-saptırdı."** (Taha Suresi, 85)

Bunun üzerine Hz. Musa (as) kavminin yanına geri döndü. Samiri ise, orada toplanan ve **'kendisini hayranlıkla izleyen halkı kendinden yana çekebilmek'** ve **'onların Hz. Musa (as)'a olan güvenlerini sarsabilmek'** için harekete geçti. Kuran'da Samiri'nin, bu amaçla yaptığı konuşmalardan biri şöyle anlatılmıştır:

> **Böylece onlara böğüren bir buzağı heykeli döküp çıkardı, "İşte, sizin de ilahınız, Musa'nın ilahı budur; fakat (Musa) unuttu" dediler. (Taha Suresi, 88)**

Samiri halkına "Musa unuttu" diye seslenerek, Hz. Musa (as)'ın da aslında Mısır'daki bu Firavun kültürüyle ve putperest din ile yetiştiğini; ancak sonrasında, öğrendiği bu kültürü sözde 'unuttuğunu' öne sürdü. Böylece 'Hz. Musa (as)'ın da bir zamanlar Mısır'da Firavun'un sarayında iken, güç, iktidar, ihtişam ve servet sembolü olarak kullandığı bu boğa figürünü benimsemiş olduğunu' iddia etti. 'Şimdi ise Hz. Musa (as)'ın sözde unuttuğu için yüz çevirdiği Mısır'ın bu büyük tanrısına, hep birlikte geri dönmeleri gerektiği' yalanını anlattı (Peygamberi tenzih ederiz).

Musa Peygamber (as) gerçekten de Firavun'un sarayında büyümüş ve Mısır kültürü, gelenekleri, örf ve adetleri hakkında geniş bilgi sahibi olmuştu. Ancak Allah'ın kendisine hidayet vermesi ve onu Peygamber olarak görevlendirmesiyle, **Firavun'un sapkın dininden yüz çevirmiş ve Allah'ın hak dinini yaşamıştı.** Fakat Samiri yaptığı bu konuşmalarla kendince kavmine, **'sözde Hz. Musa (as)'ın da bu sapkın ve putperest dini makul ve meşru gördüğü'** imajını vermeye çalışmıştır.

Elbette ki Samiri tüm bu gelişmeleri, daha en başından düşünüp tasarlamış ve yaptığı sahtekarlığın her aşamasını meşru gösterebilmek ve sonucunda da başarılı olabilmek için ayrı ayrı planlar yapmıştır. Daha o yüzlerce kilo altını çalmadan, onları oraya taşıyıp, eritip devasa buzağı heykelini yapmadan önce, **'Hz. Musa (as)'a karşı böyle bir iftira atarak kendini temize çıkarabileceğini'** düşünmüştür.

Samiri'nin yaptığı tüm bu aşamalı sahtekarlıklarla asıl planladığı ise, '**halkına sözde kendisinin Hz. Musa (as)'dan daha büyük olduğunu gösterebilmek'** ve sunduğu delillerle de onları buna ikna edebilmektir. Amacı, (Peygamberi tenzih ederiz) **'Hz. Musa (as)'ı halkının gözünden düşürerek, aklıyla, yeteneğiyle, konuşmalarıyla**

ondan daha üstün olduğunu vurgulayabilmek' ve 'İsrailoğulları'nı yönetmek üzere Hz. Musa (as)'ın yerine geçebilmek'tir.

Samiri'nin şeytani planının bundan sonraki aşaması ise, '**Mısır'ı yönetmek üzere yerine geçebilmek için, Hz. Musa (as)'ın şehit edilmesini organize etmekti'.** Kendince **'Firavun ve onun derin devletindeki adamlarını kışkırtarak Hz. Musa (as)'ın üzerine yönlendirecek ve Hz. Musa (as)'a bir suikast yapılmasını sağlayacaktı'.** İçindeki amansız büyüklük tutkusu ve liderlik hırsından gözü dönmüştü. Ve kendisinin, her yönüyle Peygamberden güya çok daha üstün, akıllı ve yetenekli olduğuna inanıyordu.

Ancak Samiri'nin şeytani zekasıyla yaptığı bu planlar hiçbir işe yaramadı. Oynadığı her türlü oyuna, yaptığı her türlü alçaklığa ve sahtekarlığa rağmen, **Allah onun sinsi tuzaklarını boşa çıkardı.** Hz. Musa (as), vahiy almasının ardından kavminin yanına geri döndü ve Samiri'nin oynadığı bu oyunu etkisiz hale getirdi. Kuran'da Hz. Musa (as) ve Samiri arasında geçen konuşmaların bir kısmı şöyle bildirilmiştir:

> **(Musa) Dedi ki: "Ya senin amacın nedir ey Samiri?" Dedi ki: "Ben onların görmediklerini gördüm, böylece elçinin izinden bir avuç alıp atıverdim; böylelikle bana bunu nefsim hoşa giden (birşey) gösterdi." Dedi ki: "Haydi çekip git, artık senin hayatta (hak ettiğin ceza: "Bana dokunulmasın") deyip yerinmendir." Ve şüphesiz senin için kendisinden asla kaçınamayacağın (azap dolu) bir buluşma zamanı vardır. Üstüne kapanıp bel bükerek önünde eğildiğin ilahına bir bak; biz onu mutlaka yakacağız, sonra darmadağın edip denizde savuracağız." (Taha Suresi, 95-97)**

Ayetlerde de açıklandığı gibi Hz. Musa (as), **"Senin hayatta hak ettiğin ceza hayatının sonuna kadar tek başına yaşamandır"** diyerek Samiri'yi kavminden uzaklaştırdı.

Allah Samiri kıssası ile, **'münafığın dünya hırsına, malı yığıp biriktirme, menfaat elde etme tutkusuna ve bunun için hırsızlık, dolandırıcılık ve cinayet işlemek de dahil, her şeyi göze alabildiğine'** dikkat çekmiştir. Firavun yönetimindeki **Mısır Derin Devleti'nin bir elemanı olan Samiri, daha o günlerde hırsızlığa, soyguna, gaspçılığa, ahlaksızlığa, yalana, haysiyetsizliğe alışmış bir münafıktır.**

Ancak Samiri oynadığı oyunlarla, yaptığı alçaklıklarla hiçbir sonuç elde edememiş; büyüklük hırsı, onun rezil rüsva olup sahip olduğu her şeyi kaybetmesine neden olmuştur. Samiri Hz. Musa (as)'ın kavminden uzaklaştırılmasının ardından, hayatının sonuna kadar yalnız yaşamıştır. Yaptığı ahlaksızlıklardan dolayı horlanıp aşağılanmış, küçük düşmüş, her şeyini kaybetmiş ve tek başına kalmıştır.

Bu, onun sadece dünya hayatında aldığı karşılıktır. **Ahirette ise elbette ki Allah'ın sonsuz adaleti gereği, Samiri ve onun gibi samimiyetsizliği tercih eden her münafık yaptıkları kötülüklerin hesabını mutlaka verecektir.**

ADNAN OKTAR: Samiri, **"Şimdi gidiyoruz. Yanınıza altınlarınızı da alın. Orada ihtiyaç olabilir. Orada çok güzel şeyler yapacağız. İslam'a, dine, Musa (as)'a yardım edeceğiz. Bol altın bulunsun. Birçok ülkeye gideceğiz."** dedi. İnsanlar da yanlarına alabildikleri kadar çok altın aldılar. Bakın önce vaad ediyor; **"Güzel şeyler yapacağız. Dine çok güzel hizmetimiz olacak o altınlarla, çok faydalı olacağız."** diyor. Sonra geldiler çölde, **"Şimdi o altınları verin."** dedi. **"Ne yapacaksın?"** diye sorduklarında, **"Bekleyin. Siz bana güvenmiyor musunuz?"** dedi. Onların güvenini de kazanmış. Herkesin altınını toplayacak kadar güvenlerini kazanmış. Sonra önce kilden heykelin çatısını oluşturuyor, ardından da erittiği altınları kalıba döküp altından buzağı heykelini dikiyor. O zaman tabii mest oluyor zayıf olanlar. Yani münafıklığın zeminini hazırladığı, münafıklığı telkin ettiği ve felsefesini uzun uzun anlattığı kişiler orada hemen ona tabi oluyorlar. Ve o da onları o Mısır kültürüne ikna ediyor. O zamanın derin devletinin kültürü, **"Mısır kültürü"**ydü. O zaman onunla sükse yapılıyordu. Onlar gibi giyinmek, onların yediklerini yemek, onların ev dekorasyonları nasılsa onlarla aynı eşyaları alıp, onların kullandığı süsleri kullanmak önemliydi... Samiri'nin yaptığı da bu tarzdaydı. Onun için bir kısmı bu kültüre özenip Mısır'a geri döndüler. Bu

alçaklar o devirde Hazreti Musa (as) aleyhinde de yoğun propaganda yapıyorlardı. Bu yüzden Hazreti Musa (as) için, **"Musa'yı incitenler gibi olmayın."** (Ahzab Suresi, 69) diyor Cenab-ı Allah. (A9 TV, 23 Ocak 2016)

MÜNAFIK KORKAKTIR; ZORLUKTA KENDİNİ HEMEN ELE VERİR

Münafığın canı çok tatlıdır. Dünyaya delice bağlı olduğu için, ölmekten çok korkar. Bütün şartlar ve imkanlar lehineyse, o zaman Müslümanlarla birlikte hareket eder. Çıkarlarına zarar gelmediği müddetçe, zor da olsa müminlerin arasında kendini gizler, hatta onlardan biri gibi görünmek için istemediği pek çok şeyi yapmayı da göze alır. Namaz kılmak istemez, ama kılar. Müslümanlara bir iyiliği dokunsun istemez, ama ona çok ızdırap verse de yeri geldiğinde iyilik yapar. Mecbur kalırsa arada hizmet de eder. Ama müminlere yönelik küfürden bir baskı, zorluk ve sıkıntı gelmesi durumunda, hemen kendince bir **'kâr ve zarar hesabı'** yapar. Müslümanlardan yana görünürse, bununla **'ne kazanıp ne kaybedeceğine'** bakar. Ve Müslümanların yaşayacağı muhtemel zorlukların az ya da çok, mutlaka kendisine de dokunacağını hesaplar. Bu bir münafığın en büyük korkularından biridir. Çünkü bunun sonucunda, dünyada her şeyden çok değer verdiği canı yanacaktır. İşte o aşamada münafık Peygamberden ve Müslümanlardan ayrılma kararı alır. Allah bir Kuran ayetinde, münafıkların korkaklıklarına şöyle dikkat çekmiştir:

> **Gerçekten sizden olduklarına dair Allah adına yemin ederler. Oysa onlar sizden değildirler. Ancak onlar ödleri kopan bir topluluktur. (Tevbe Suresi, 56)**

Allah yolunda yaşamak ve haktan yana mücadele etmek cesaret ve pek çok çileye razı olmayı gerektirir. Kuran'a baktığımızda bütün Peygamberlerin ve salih Müslümanların Allah yolunda şiddetli çileyle ve zorlukla imtihan olduklarını görürüz. Ama bu zorluklar ve çileler münafıkların gözünü korkutur. Çünkü zorluk ortamında insanın feragat etmesi gereken çok fazla konu olur. Müslüman zorlukla karşılaştığında bazen rahatından, konforundan, sporundan, uykusundan, kıyafetlerinden, yemesinden, içmesinden bazen de tümüyle malından ve canından feragat eder. Ama bu bütün ömrünü dünyaya adamış olan bir münafığa çok ağır ve korkutucu gelir. O yüzden münafık zorlukla karşılaşınca mutlaka kendisine kaçıp sığınacak bir başka yer aramaya başlar.

Allah bir ayette münafıkların zorluktan ne gibi bahaneler öne sürerek kaçtıklarını Kuran'da şöyle haber vermiştir:

> **Eğer yakın bir yarar ve orta bir sefer olsaydı, onlar mutlaka seni izlerlerdi. Ama zorluk onlara uzak geldi. "Eğer güç yetirseydik muhakkak seninle birlikte (savaşa) çıkardık." diye sana Allah adına yemin edecekler. Kendi nefislerini helaka sürüklüyorlar. Allah onların gerçekten yalan söylediklerini biliyor. (Tevbe Suresi, 42)**

Müslümanların zorluk, darlık ve imtihan dönemleri, aslında münafıkların ortaya çıkması ve kendi kendilerini deşifre etmeleri için çok kıymetli dönemlerdir. Münafık belki yıllarca kendini Müslümanların arasında kamufle eder, ama Allah yolunda bir zorluğa sabretmesi gerektiğinde hemen kendini ele verir. Allah yolunda karşılaşabilecekleri her türlü tehdit, haksızlık, baskı ve iftira, Müslümanlar için birer şeref, münafık içinse bir yıkımdır. Bu, münafığın adeta dünyadan vazgeçmesi anlamına gelir ki, böyle bir durumu kabul etmesi demek münafıklık yapmaktan vazgeçmesi demektir. Bunu da asla ve asla kabul etmez.

MÜNAFIK, MÜSLÜMANLARIN ARASINDAKİ İÇTEN SEVGİYİ ÇOK KISKANIR

Allah bir ayette **"Yoksa onlar, Allah'ın Kendi fazlından insanlara verdiklerini mi kıskanıyorlar?"** (Nisa Suresi, 54) buyurmuştur. Bu ayette haber verildiği gibi, münafıklar Müslümanlara verilen maddi manevi tüm nimetleri kıskanırlar. Haset ettikleri konuların en başında da, **'Müslümanların birbirlerine kaşı duydukları içten sevgi'** gelir. Bir müminin başka bir Müslümanı çok sevmesi ve onu koruyup kollaması, münafık için çok ciddi bir kıskançlık konusudur. Çünkü Müslümanlar arasında, küfürdeki insanların hiç yaşayamadığı **'derin bir muhabbet, içli dostluk, candan bir kardeşlik anlayışı'** vardır. Münafıklar iman edenlerle birlikte oldukları her an bu sevgiye şahit olur ve bundan dolayı da şiddetli bir kıskançlığa kapılırlar. **Müslümanların birbirlerini bu kadar çok sevmeleri münafıkları ciddi şekilde rahatsız eder. Çeşitli oyunlarla Müslümanların arasını açıp bu sevgiyi yok etmek için sinsi bir çaba yürütürler.** Kavga çıkararak, rezillik yaparak, yalan söyleyerek, iftira atarak, laf taşıyarak, alaycı espriler yaparak, **Müslümanların birbirlerine olan sevgilerini zedelemek; kardeşliklerini, birliklerini ve dostluklarını bozmak isterler.**

İman edenlerin sevgiyi yaşamalarını istemeyen münafık, Müslümanların 'sevdikleriyle vakit geçirmelerini' de istemez. Müslümanların yanına gelen kişileri durdurmak ve onlarla görüşmelerini engellemeye çalışır. Müslümanları lafa tutup vakitlerini alarak, o ortamda huzursuzluk çıkararak, sevdikleri insanlarla görüşmelerine ve birlikte vakit geçirmelerine mani olmayı hedefler.

Münafıkların bu kıskançlıklarına Kuran'ın Yusuf Suresi'nde dikkat çekilmiştir. Hz. Yusuf (as)'un daha çocuk yaşta güzelliği ile dikkat çekmesi, kardeşlerinin ona karşı büyük bir kıskançlığa kapılmalarına neden olmuştur. Babalarının onu kendilerinden daha çok sevdiğini düşünerek öfkelenen kardeşleri, bir tuzak kurup Hz. Yusuf (as)'ı öldürmek üzere bir plan kurmuşlardır. Babalarına ise kendilerini, **'iyilikten başka birşey düşünmeyen kardeşler'** gibi göstermeye çalışmışlardır. Oysa gerçekte açıkça bir hainlik yapmak istemişlerdir:

> **Onlar şöyle demişti: "Yusuf ve kardeşi babamıza bizden daha sevgilidir; oysaki biz, birbirini pekiştiren bir topluluğuz. Gerçekte babamız, açıkça bir şaşkınlık içindedir." "Öldürün Yusuf'u veya onu bir yere atıp-bırakın ki babanızın yüzü yalnızca size (dönük) kalsın. Ondan sonra da salih bir topluluk olursunuz." (Yusuf Suresi, 8-9)**

Hz. Yusuf (as)'ın kardeşlerinin din ahlakından ne kadar uzak oldukları; hainlikleri, sinsi tuzaklar kurmayı ve cinayet işlemeyi ne kadar makul ve meşru gördükleri ayetlerden açıkça anlaşılmaktadır. Babalarından **'sevgi talebi'** içerisinde oldukları iddiaları da tamamen **'yalan'**dır. Çünkü küçücük bir çocuk ve kendi öz kardeşleri olan, tertemiz nur gibi bir insanı gizlice öldürmeyi planlayan bu münafık karakterli, zalim ve gaddar insanların sevgiyi bilmedikleri çok açıktır.

İşte Hz. Yusuf (as)'ın kardeşleri gibi, günümüzdeki münafıklar da, Müslümanların birbirlerini çok sevmelerini çok kıskanır ve her yolu deneyerek bu yakınlığı engellemeye çalışırlar. Buradaki amaçları, kıskandıkları o sevgiyi kendilerinin de yaşayabilmesi değildir. **Çünkü münafıklar sevgiye dayalı ilişkilere değil, 'menfaat ilişkileri'ne inanırlar.** Sevginin ise bu anlamda hiçbir işe yaramayacağını düşünürler. Çıkarlarını elde edebiliyorlarsa, bu onlar için yeterlidir. Dolayısıyla Müslümanlara olan kıskançlıkları, sadece **'onların nimet, huzur ve güzellik içinde mutlu bir şekilde yaşamalarını istememelerinden'** kaynaklanır. Münafığı rahatlatacak olan şey, Müslümanların zarar görmesi, mağdur olması, acı çekmesidir. İşte münafığın kıskançlık eylemleri de, sadece onlara bu sıkıntı ve huzursuzluğu verebilmek içindir.

Ancak münafık bu tuzağında başarılı olamaz. Çünkü Müslümanlar sevgide kararlı olan ve Allah'ın sevgisini kazanabilmek için yaşayan insanlardır. Dolayısıyla münafığın bu yolda harcadığı çaba, sadece onun öfke ve kıskançlıktan huzursuz olmasıyla sonuçlanır.

ADNAN OKTAR: "… Münafığın yöntemi böyledir yani zahiren çok haklı gibi görünür ilk bakışta. Çok şeytanidir yöntemi. İnsanların genel kabulüne uygundur atakları münafığın. Mesela Hz. Yusuf (as)'ın kardeşleri. İddiaları ne? Sevgi. **"Yusuf yüzünden, babamızın sevgisi bizden uzaklaştı"**. Şimdi bu adamların amacı sevgi mi? Değil. **Münafık sevgiyi bilmez. Sevgiyi bir araç olarak kullanır. Müslümanlara saldırıda, ahlaksızlık yapmada, alçaklık yapmada bir vesiledir. Yani Müslümanı rahatsız etmek için, pislik yapmak için sevgiyi kullanır. "Sevdiğim için geldim"**, **"Sevdiğim için konuştum"**, **"Sevdiğim için bunu yapıyorum"** der. Şimdi gidip babasının yanında İslam'ı öğrenmek için mi, babalarının gerçekten sevgisini kazanmak için mi Hz. Yusuf (as)'a karşı tavır alıyorlar? Böyle bir şey olur mu? Hep beraber sevmeleri lazım, hep beraber sevdirtmeyi amaçlaması lazım. **"Yusuf'u öldürelim"** diyorlar. Münafığın azgınlığını ve şeytani boyutunu burada görüyoruz." (A9 TV, 28 Şubat 2016)

MÜNAFIK, YALAN VE İFTİRALARLA MÜSLÜMANLAR ARASINDAKİ SEVGİYİ YOK ETMEYE ÇALIŞIR

Münafık en çok sevgiden rahatsız olur. Çünkü sinsi oyunlarla, sahtekar metotlarla dünyadaki maddi birçok nimeti elde edebilir ama **ruhundaki şeytanlık ve alçak karakteri nedeniyle 'hiçbir zaman için gerçek sevgiyi yaşayamayacağını' bilir.** Bu haliyle **ne onun başkasını; ne de bir başkasının kendisini sevmeyeceğinin farkındadır.** İşte bu da, münafık için büyük bir **'yürek acısı'**dır.

Bu acı ve **'asla elde edemeyeceği bir nimete karşı duyduğu kıskançlık'**, münafığı her türlü alçaklığı yaparak **'intikam almaya'** iter. Allah bir Kuran ayetinde münafığın, Müslümanlara zarar verebilmek ve onlardan intikam almak için başvuracağı yöntemlerden bazılarını şöyle haber vermiştir:

> **Şunların hiçbirine itaat etme: Yemin edip duran, aşağılık, Alabildiğine ayıplayıp kötüleyen, söz getirip götüren (gizlilik içinde söz ve haber taşıyan), Hayrı engelleyip sürdüren, saldırgan, olabildiğince günahkar, Zorba-saygısız, sonra da kulağı kesik; (Kalem Suresi, 10-13)**

Ayetlerde de açıklandığı gibi **münafık, aşağılık, zorba, saygısız ve saldırgan bir mahluktur. Her türlü hayrı ve güzelliği engelleyebilmek için elinden geleni yapar.** Müslümanlar hakkında seri yalanlar uydurarak, iftira atarak, aralarında söz getirip-götürerek, asılsız haberler taşıyarak ve yalan yere yeminler ederek Müslümanlara karşı mücadele verir. Bu aşağılık yöntemlerle, Müslümanların arasını açabileceğini, onları birbirlerine düşürebileceğini ve böylece aralarındaki sevgiyi yok edebileceğini düşünür. Bir Müslümanın yanına gidip, **"Falanca şöyle birşey dedi, bilmiyorum tabi tam olarak kimi kastetti ama, bana sanki senden bahsediyormuş gibi geldi"** der. Bir başkasına yanaşıp **"Şu kişiyi seninle ilgili konuşurken duydum; ortalığı dağınık bıraktığın için sana biraz kızmış herhalde"** der. Yine bir başka Müslümana da, **"Şu kişi senin yaptığın yemeği pek beğenmemiş, uzun uzun eksiklerini anlattı"** der.

Bazen de bu sinsiliğini **'o an için ispat edilmesi mümkün olmayacak'** konuları kullanarak yapar. Örneğin **"Geçen gün şu şahsı gördüm, sana çok ters bakışlarla bakıyordu"** der. Ya da **"Sen iyi ki o tarafa dönük değildin de görmedin; falanca senin kıyafetine çok küçümseyen bakışlarla baktı"** der. Münafığın bu sözleri baştan sona yalana dayalıdır. Dahası bunların her biri aslında günlük hayata dair çok sıradan ve önemsiz konulardır. Müslümanların da üzerinde duracağı, büyüteceği, vakit ayırıp gündem yapacakları, üzerinde uzun uzun yorumlar yapacakları mevzular da değildir. Ama münafık bu sıradan konularla bile olsa, Müslümanlar arasında fitne ve ayrılık çıkarmak, kalplerinde burkuntu oluşturmak, birbirlerine olan saygı, sevgi ve güvenlerini zedelemek ister. Ayette bildirildiği gibi, **'alabildiğine ayıplayıp kötüleyerek'**, **'Müslümanlar arasında birbirleri hakkında haber**

taşıyarak', **'yalan söyleyerek'**, **'iftira atarak'**, **'konulara eklemeler-çıkarmalar yaparak'**, **'basit birşeyi abartılı kelimelerle çarpıtarak'** sinsice oyunlar oynar.

Ancak münafık bazen de **'açıkça çirkeflik yaparak'** Müslümanları birbirlerine düşürmeye çalışır. Alenen saldırganlaşarak, bağırıp çağırarak, öfkeyle, züppe ve küstah bir üslupla, **'bir Müslümanın sözde ne kadar kötü huylu, ne kadar art niyetli ve sahtekar olduğunu'** anlatmaya başlar. Sözlerinin tamamen **'iftiradan ibaret olduğu'** açıktır. Bu nedenle de Müslümanlar onun hiçbir iddiasına itibar etmezler. Ama içindeki kin, öfke ve kıskançlık bir türlü yatışmadığı için, anlattıklarına inanılmamasının da ayrı bir samimiyetsizlik olduğunu iddia eder. Müslümanları adaletsizlikle, bir tarafın sözüne inanıp, diğerini haksız yere korumakla itham eder. Yalanlarının ve çirkefçe metotlarının ardı arkası kesilmez. Hırsını alamadığı için, bu tür yöntemlerle **'sürekli olarak Müslümanlar hakkında aynı iftiraları atmaya, aleyhlerinde bir fikir oluşturana kadar onları kötülemeye'** devam eder. İstediği, Müslümanların ona, **"Evet, şu kişi gerçekten çok kötü bir insanmış; sahtekar ve samimiyetsizmiş"** demeleri ve **'ona artık güvenmediklerini, onu sevmediklerini söylemeleri'**dir. Çünkü münafık ancak bu sevgiyi yıprattığını görebilirse rahatlar.

Allah Kuran'da münafıkların, **"hayrı engelleyip, sürdüren"** kimseler olduklarını da bildirmiştir (Kalem Suresi, 12). İşte münafıkların en sinsi yöntemlerinden biri bu tür sinsi ve alçakça yöntemlerle, **'her türlü hayrı engellemeye çalışmaları'**dır. Müslümanların hoşuna gidecek, onlara nimet olacak, onları mutlu edecek, huzur getirecek, hayırlı ve güzel olan her şeye engel olmak ister. İşte **'sevgi'** de Müslümanların en önem verdikleri nimetlerden biri olduğu için, münafık bu hayır ve güzelliği de mutlaka onlardan uzaklaştırmaya çalışır.

Ne var ki, Müslümanlar asla ve asla bir münafığın şeytani zekasının ürünü basit yalanlarla, iman eden bir insan hakkında kanaat değiştirmezler. Aksine o kişiye yaptığı alçakça tavırlar ve attığı kalleşçe yalanlar nedeniyle, o Müslümana olan sevgi ve şefkatleri daha da artar.

MÜNAFIK, MÜSLÜMANLARIN SAHİP OLDUĞU TÜM NİMETLERİ ÇOK KISKANIR

Münafığın haset dolu çirkin ahlakı Kuran'ın, **"Size bir iyilik dokununca tasalanırlar"** (Al-i İmran Suresi, 120) ayetiyle Müslümanlara haber verilmiştir. Allah'ın ayette **'tasalanırlar'** sözüyle dikkat çektiği gibi, Müslümanların rahatı, huzuru, kardeşliği münafıklar için bir **'kalp acısı'**dır. Onlara en ufak bir iyilik ulaştığında, münafık kıskançlıktan ve öfkeden deliye döner. Müslümanların bir **'başarı kazanması, güzelleşmesi, bedenen daha güçlü ve daha mükemmel hale gelmesi'** münafığı çok kızdırır. Aynı şekilde **'Müslümanların zenginleşmesi, maddi açıdan daha fazla bolluk içinde yaşayıp daha fazla nimete sahip olmaları'** da yine münafığı çok rahatsız eder.

Öyle ki, Müslümanlar maddi manevi herhangi bir güzellik kazandıklarında, kimi zaman münafıklar **'öfke ve kıskançlıktan, fiziksel olarak bile rahatsızlanırlar'**. Bazen sinirden tansiyonları çıkar, başları ağrımaya, mideleri rahatsızlanmaya başlar. Üzerlerinde müthiş bir stres ve sıkıntı oluşur. Duydukları manevi ızdırap bedenlerini de etkisi altına alır. **'Müslümanların birbirlerini sevmeleri, sağlıklı, dinç, genç ve güzel olmaları, etkili faaliyetler yapmaları, başarılı olmaları, yeni tebliğ imkanları elde etmeleri, dünya çapında makalelerinin, kitaplarının, dergilerinin yayınlanması, geniş katılımlı konferanslar yapmaları; kısacası İslam'ı güzel ve güçlü bir şekilde yaymaları'** münafıklar için hep büyük bir azaba dönüşür.

ADNAN OKTAR: "Bak diyor ki Cenab-ı Allah Al-i İmran Suresi 120. ayette, **"Size bir iyilik dokununca tasalanırlar"**diyor. Adamın tansiyonu çıkıyor, ızdırap duyuyor eğer bir iyilik dokunursa Müslümanlara. Mesela sen birisini seversen veya sıhhatli, sağlıklı olursan, bir başarı kazanırsan, İslam'ı güzel ve güçlü yayarsan, bol para kazanıyorsan, münafık buna haset eder. Ama bunu tabii doğrudan **"Ben haset ettim"** deme şeklinde değil de,

huysuzluk yaparak, ahlaksızlık yaparak, pislik yaparak, **Müslümanların arasını açarak yapmaya çalışır. Münafığın en ziyade rahatsız olduğu şey sevgidir. Sevgiyi çok kıskanır. Sevgiye zarar vermek ister.** İşte **"Ben herkesten üstünüm. En üstün olan benim. En çok sevilmeye layık olan benim"** mantığında olur münafık. Ne diyor Samiri? **"Onların görmediklerini gördüm ben"** diyor. Hepsinden daha akıllı olduğu kanaatinde. **"Bu aklı zayıf olanlar gibi mi olacağız?"** diyorlar. **"Bu sıradan akıllı insanlara mı uyacağız?"**, **"Bunlar gibi mi olacağız?"** diyorlar." (A9 TV, 23 Ocak 2016)

MÜNAFIĞIN 'SEVGİ ARAYIŞI'NDA OLDUĞU İDDİASI YALANDIR; MÜNAFIK, DAHA FAZLA AHLAKSIZLIK YAPABİLMEK İÇİN SEVGİ' KAVRAMINI KULLANIR

Münafığın Müslümanları rahatsız edebilmek için ortaya attığı yalanlardan biri de, sözde **'sevgi peşinde olduğu iddiası'**dır. Öncelikle şu çok açık bir gerçektir ki, **Allah sevgisini bilmeyen hiçbir insan, gerçek, kalıcı ve samimi bir sevgi yaşayamaz.** Bu nedenle **'sevmek ve sevilmek'** münafığın **'hiç bilmediği ve asla yaşayamayacağı'** duygulardır. Allah'a sevgisi olmayan münafığın, herhangi bir insanı içten bir duyguyla sevebilmesi asla mümkün değildir. Gösterdiği, sinsi ve sahtekar, çirkef, kavgacı, saldırgan, züppe, sevgisiz ve küstah ahlakıyla, insanların da onu gerçek anlamda sevebilmesi mümkün değildir. Ve münafık da zekasıyla içten içe bu gerçeği görebilmektedir. Bunun huzursuzluğu ve mutsuzluğu münafığın tüm hayatına hakim olur.

Sevgisizlik dolayısıyla yaşadığı tüm bu sıkıntıya rağmen, münafık yine de **'sevgi'** peşinde değildir. Onun için hayatta 'önemli olan şey sevgi değil, menfaatler'dir. **Münafık, asla sevgi gibi, kendisine çıkar sağlamayacağını düşündüğü bir konunun peşinden koşmaz. Enerjisini, vaktini, oyunlarını böyle soyut birşey elde edebilmek için harcamaz. Münafık, karşısındaki insanın kendisine ne sağlayabileceğine bakar.** Eğer bir yerde para, güç, itibar, çevre, popülarite, makam mevki gibi çıkarlar varsa, işte münafık o zaman bunları elde etmek için görülmemiş bir emek verir. Ama samimi sevgi için kılını bile kıpırdatmaz.

Ancak buna rağmen, Müslümanlara oyun oynayabilmek için gerçek amacının **'sadece sevgi olduğunu'** söyler. Bu oyundaki rolünü de çok iyi oynar. Çünkü bu iddia, ona Müslümanlara karşı ardı arkası kesilmeyecek bir **'eylem zenginliği'** kazandıracaktır. **'Huzursuzluk, fitne ve kargaşa çıkarmak, Müslümanlara rahatsızlık vermek, onların vakitlerini ve enerjilerini tüketmek, onları yorup İslam için faaliyet yapamayacak hale getirmek'** için **'sevgi iddiası'**nda bulunmak, münafığa göre mükemmel bir **'tuzak'**tır. Böylece münafık, aklı başında, güzel ahlaklı ve imanlı olmalarıyla dikkat çeken Müslümanlara kendince **'sevgi adı altında'** rahatsızlık verecektir. Sürekli suçlayıp, kötüleyerek kendince onların itibarını yok edecek ve bunun yerine kendi büyüklüğünü vurgulayabilecektir. Konu sadece, münafığın bu başarılı, güzel ahlaklı Müslümanların **'gölgesinde'** kalmış olmasıdır. Onun tüm sıkıntısı, en üstün, en dikkati çeken, en sükseli, en başarılı, en mükemmel insanın kendisi olduğu imajını verememesinden kaynaklanır.

Allah Kuran'da, sevgiyi alçakça bir amaçla, bir saldırganlık ve ahlaksızlık unsuru olarak kullanmak isteyen münafıkların bu yöntemine dikkat çekmiştir. Kuran'da yer alan **'Habil ve Kabil kıssası'**nda, münafıkların sevgi iddiasıyla nasıl bir fitneye ve sapkınlığa sürüklendikleri açıkça görülmektedir.

Bu kıssada anlatılan olaylara göre, Hz. Adem (as)'ın iki oğlu da Allah'a birer kurban sunmuşlardır. Birininki kabul edilmiş, diğerininki ise kabul edilmemiştir. Tarihi kaynaklara göre Hz. Adem (as)'ın oğullarından Kabil, kendisinin sunduğu kurban kabul edilmeyince kıskançlığa kapılmış ve **'Allah'ın diğer kardeşini daha çok sevdiğini düşünmüştür'.** (Allah'ı tenzih ederiz) -Haşa- Allah'a karşı kinlenmiş ve bu yüzden de **'kardeşini şehit etmiştir'**.

Habil-Kabil kıssasındaki olay münafık zihniyetin azgınlığını bize açıkça göstermektedir. Kabil, **'Allah'ın kendisini sevmesini istediği için değil'**, sırf **'gurur, kibir ve enaniyetini tatmin etmek için'** kardeşini şehit etmiştir. **Azgınlığının nedeni sevgi isteği değil; rekabet duygusu ve daha üstün olma isteğidir.**

Açıktır ki **münafıklar sevgiyi bahane ederek her türlü alçaklığı yapmaya hazırdırlar. Gerektiğinde hiç çekinmeden saldırganlaşabilir, hatta cinayet bile işleyebilirler.** Ancak Allah'ın bir nimet olarak yarattığı bu kutsal ve güzel duyguyu, adilikleri ve şeytani faaliyetlerini sürdürmek için bir kılıf gibi kullanan münafıklar, bu yöntemleriyle asla başarılı olamayacaklardır. Yaptıkları her alçaklık, her kalleşlik ve sahtekarlık, onlara dünyada ve ahirette mutlaka azap olarak geri dönecektir.

ADNAN OKTAR: "Münafıklar, sevgiyi alçakça pis emelleri için kullanırlar. Sevgiye ihtiyaçları olduğundan değil de sevgiyi bir fitne, saldırganlık ve ahlaksızlık unsuru olarak kullanırlar. Mesela Habil ve Kabil kıssasında da, **Allah diğer kardeşini daha çok seviyor diye, bak -haşa- Allah'a kinleniyor ve o yüzden kardeşini öldürüyor. Bak nefreti görüyor musun? Sevgiyi nasıl kıskanıyor ve nasıl alçakça yaklaşıyor? Habil-Kabil kıssasında bu açıkça anlatılıyor.**

Münafıkların en çok üstünde durdukları konulardan biri de budur; saldırganlıklarında kullandıkları, **'yeterince kendilerinin sevilmedikleri dolayısıyla değerlerinin bilinmediği'** iddiası. Bunu kullanarak saldırganlaşırlar. Bak, Habil-Kabil kıssasında, diğer kardeşini daha çok seviyor diye adam cinayet işliyor. Münafıklığın azgınlığına bak. -Haşa- Allah'a kininden, **"Beni niye daha çok sevmiyorsun?"** diyor. Ama Allah'ın onu sevmesini istediğinden değil, sırf gurur, kibir için, enaniyet için. **Sevgi isteğinden değildir münafıkların bu kıskançlıkları. O rekabet duygusundan kaynaklanıyor, daha üstün olma duygusundan. Yoksa sevilmek istediğinden değil.**

Mesela Hz. Yusuf (as)'ı da şehit etmeye kalktıklarında **"Babamız"** diyorlar **"kardeşimizi bizden daha çok seviyor"**. **Bunlar sevgiye ihtiyaç duyduklarından değil, rekabet duygusundan, büyüklük hissinden. Çünkü babaları onları daha az sevdiğinde, kendilerini daha küçük hissediyorlar. Kardeşini daha çok sevip, onları az sevdiğinde, onu daha büyük konumda, kendilerini de daha küçük konumda görmüş oluyorlar. Bu da enaniyet ve azgınlıklarını artırdığı için, onun öfkesiyle kardeşlerini öldürmeye kalkıyorlar.**

Habil-Kabil kıssasında da yine **o alçağın kardeşini şehit etmesinin nedeni, sevgiyi bahane etmesi. Sevgiyi bahane ederek her türlü alçaklığı yapar münafıklar, her türlü saldırganlığı yaparlar. Her türlü adiliği, bu kutsal, güzel duyguya bağlayarak yaparlar. Asıl azgınlıklarının kökenindeki malzemeleri budur. Onlar için sadece bir malzemedir bu, sevgi bir materyaldir. Yoksa sevginin hiçbir anlamı yoktur onlar için."** (A9 TV, 23 Ocak 2016)

MÜNAFIK SEVGİSİZ BİR VARLIKTIR; AMA ÇIKAR ELDE ETMEK VE BÜYÜKLÜĞÜNÜ VURGULAMAK İÇİN SEVGİYİ KULLANIR

Münafık **'sevmeyi bilmeyen'** bir varlıktır. Aynı şekilde **'sevilme hedefi'** de yoktur. Gösterdiği nobran, huysuz, züppe ve küstah ahlak nedeniyle kimsenin kendisini sevmeyeceğini bilir. Bu nedenle **'sevgi peşinde koşan, kendisini sevdirmeye çalışan ve sevgi talep eden'** bir tavrı da yoktur.

Ancak sevgi münafık için çok **'önemli ve etkili bir silah'**tır. Ahlaksızlık yaparken en sık kullandığı maske, **'sevgi maskesi'**dir. Zira Müslümanların sevgiye ne kadar önem verdiklerini çok iyi bilir. **'Sevgi arayışında olmanın, Müslümanların sevgisini talep etmenin'** de, Müslümanlar tarafından çok makul ve meşru görülen, teşvik edilen güzel bir tavır, hatta bir **'mümin alameti'** olduğunun da bilincindedir. **İşte şeytani bir zekayla, elindeki bu imkanı, pislik yapabilmek, nefsani isteklerini tatmin edip üstünlük elde edebilmek için kullanır.**

Bu şeytani plan doğrultusunda, gün içinde yaptığı ahlaksızlıklarını açıklamak gerektiğinde, bir çoğuna **"Kendimi sevdirebilmek için öyle yaptım"**, **"Sevgini kazanmak için şöyle dedim"**, **"Sevdiğim için öyle davrandım"** gibi yalanlar öne sürerek sevgi konusunu, ahlaksızlıklarının üzerini örtebilmek için kullanırlar. Sözde **'iyi niyetli olduklarını'**, temelde tavırlarında bir hata ya da kusur olsa bile, bunun altında yatan asıl nedenin hep bu **'sevgi arayışları'** olduğunu iddia ederler. Ve böylece **'küsmek, bozulmak, surat asmak, konuşmamak, yüz ekşitmek gibi pek çok ahlaksızlıklarını'** da aslında **'sadece sevgi görebilmek için yaptıklarını'** iddia ederler. Bu şekilde pis ve sinsi ruhlarına **'sözde masum' görünümü** vermeye çalışırlar.

Allah Kuran'da münafıkların bu şekilde **'iyiliği bahane ederek ahlaksızlık yapma alışkanlıklarına'** şöyle dikkat çekmiştir:

> **Kendilerine: "Yeryüzünde fesat çıkarmayın" denildiğinde: "Biz sadece ıslah edicileriz" derler. Bilin ki; gerçekten, asıl fesatçılar bunlardır, ama şuurunda değildirler. (Bakara Suresi, 11-12)**

Allah bu hasta ruhlu insanlara, **"Yeryüzünde fesat çıkarmayın"** denildiğinde, onların **"Biz sadece ıslah edicileriz"** diye cevap verdiklerini bildirmiştir. İşte münafıklar kendilerine, **"Niye böyle bir adilik, alçaklık yaptın?"** diye sorulduğunda, **"Biz sadece iyiliği, güzelliği, sevgiyi yaşamak istiyoruz"** diyerek bahane uydurmakta ve **'her türlü alçaklığı kolaylıkla yapabilecekleri meşru bir zemin'** oluşturmaya çalışmaktadırlar.

Sevgi iddiasıyla ortaya çıkarak, ahlaksızlığa zemin hazırlamak isteyen münafıklara verilebilecek bir örnek de Yusuf kıssasında anlatılmıştır. Kuran'da verilen bilgilere göre, o dönemde Mısır'da Hz. Yusuf (as)'ın yanında kaldığı bir Vezir'in karısı, Hz. Yusuf (as)'a yaklaşmak ve onunla birlikte olmak istemiştir. **Yusuf Peygamber (as)'ın, imanlı ve iffetli bir tavır göstererek kadını reddetmesi ise, kadının çok ağırına gitmiştir. Gururunun kırıldığını düşünmüş; hem gururunu hem de itibarını kurtarabilmek için, Hz. Yusuf (as)'a, 'sözde asıl onun kendisine yaklaşmak istediğini iddia ederek' iftira atmıştır.** Gururunun kırılmasına neden olan Yusuf Peygamber (as)'dan intikam alabilmek için, onu hem iffetsizlikle suçlamış hem de evinde kaldığı Vezir'e ihanet ederek karısına yaklaşmak istediğini iddia ederek karalamaya çalışmıştır. Böylece Hz. Yusuf (as)'ın hapse atılmasını sağlayacak şekilde bir düzen kurmuştur.

Açıktır ki, bu olayların en başında Vezir'in karısı, Peygambere yaklaşabilmek ve onu da kendi istekleri doğrultusunda hareket etmeye ikna edebilmek için **'sevgi yalanına'** sığınmıştır. Ancak Hz. Yusuf (as) onun nefsine ve çıkarlarına ters gelen bir karar alınca, **bu sevgi iddiasının büyük bir yalan olduğu**; kadının asıl amacının Yusuf Peygamberi (as) **'iftirayla karalayarak hapse attırmak'** olduğu ortaya çıkmıştır.

Kadın Hz. Yusuf (as)'ı **'sözde çok sevdiğini'** söylemiştir. **Gerçekte ise Hz. Yusuf'a güzelliği, iffeti ve imanı nedeniyle kinlidir, nefret beslemektedir.** Hz. Yusuf (as)'ın muhteşem güzelliği onu fiziksel olarak etkilemiştir. Ancak ona yaklaşmak istemesinin nedeni sevgi değildir. **Sadece bir heves ve gurur tatmini için geçici olarak sevgi taklidi yapmıştır.** O çevrede bulunan bütün kadınların güzelliğine hayranlık duydukları bir insanın, kendisiyle bağlantıda olmasıyla onlar arasında **'sükse yapmak ve itibar kazanmak'** istemiştir. Yoksa gerçek sevgide, bir insanın sevdiği bir kişiyi iftira ile kötülemek istemesi ve onu hapse attırmaya çalışması elbette ki asla olacak birşey değildir. Dolayısıyla bu münafık karakterli kadın da, **'sevgiyi kullanarak sadece istediği menfaatlere ulaşabilmek ve böylece de büyüklük hislerini tatmin etmek'** istemiştir.

İşte bu alçak ve kalleş münafık karakteri, günümüzde de tüm münafıklarda aynı özelliklerle ortaya çıkmaktadır. Bu nedenle Müslümanların Kuran ayetlerinde anlatılan münafık oyunlarını çok iyi anlamaları, karşılaşacakları tuzaklara karşı uyanık olmalarını ve bu sinsi insanların oyunlarını kolaylıkla bozabilmelerini sağlayacaktır.

ADNAN OKTAR: "Münafık kadın diyor ki Yusuf Suresi'nde; **"Kadın dedi ki: "Beni kendisiyle kınadığınız işte budur. And olsun onun nefsinden ben murad istedim, o ise (kendini) korudu. Ve andolsun, eğer o kendisine emrettiğimi yapmayacak olursa**," Bak, emretme var; sevgide böyle bir şey olur mu? Ve fuhşu emrediyor. **"mutlaka zindana atılacak ve elbette küçük düşürülenlerden olacak."** (Yusuf Suresi, 32) Sevgi diye bir şey yok. Düşmanlık var. Sorsan **"Hz. Yusuf (as)'ı acayip seviyorum"** diyor. Seviyorsan niye hapse atmaya kalkıyorsun? Niye hapse attırmaya gayret ediyorsun?

İşte bütün münafıklarda ilk hedef, Müslümanları ya öldürmek ya hapse attırmaktır. Her münafığın kalbinde yatan budur. Resulullah (sav) zamanında da, Hz. Musa (as) zamanında da, Hz. İbrahim (as) zamanında da bu hiç değişmemiştir." (A9 TV, 25 Ocak 2016)

ADNAN OKTAR: Vezirin karısı Hz. Yusuf (as)'ı güya çok sevdiğini söylüyor, halbuki kinli, nefret ediyor. Sadece bir heves, sadece gururunu ve enaniyetini tatmin etmek istiyor. Yani Hz. Yusuf (as)'la ilişkiye girmek istemesindeki amaç gururunu tatmin etmek. Çünkü Hz. Yusuf (as)'ın ona karşı direnmesi ağrına gidiyor, onun iffetli olması ağrına gidiyor. Onu da kendi iffet anlayışıyla aynı dereceye getirmek istiyor. Yani kendi inancıyla, kendi küfri kafasıyla aynı ayara getirmek ve en ziyade de, kırılan enaniyet ve gururunu tatmin etmek istiyor. Çünkü reddedilmek çok ağırına gidiyor. Reddedildiği için, mutlaka fuhuşla, o reddi ortadan kaldırmak istiyor. O yüzden müthiş kinleniyor Hz. Yusuf (as)'a...

Ve diyor ki bakın Yusuf Suresi 32. ayette Allah: **"Ve and olsun, eğer o kendisine emrettiğimi yapmayacak olursa,"** yani fuhşu yapmayacak olursa, **"mutlaka zindana atılacak."** Görüyor musunuz? Müslümana ilk yapmak istediği şey hapse attırmak. Münafığın en mühim hedeflerinden biri budur; Müslümanı hapse attırmak. Ve iftira atarak tabii bunları yapıyor.

"... Ve elbette küçük düşürülenlerden olacak." (Yusuf Suresi, 32) Mesela günümüzde de aynı şey basınla, gazete yoluyla aleyhinde haberler çıkarttırarak yapılıyor. Güya kendi kafalarınca onu mahcup edip küçük düşürecek. Allah bize münafığın hedeflerini de gösteriyor. Müslüman için istediği şey budur münafığın. Yani kafasında hep tasarladığı budur. "**Bir gün bir hapse attırabilse, bir gün bir küçük düşürebilse ve bir gün kendi gururunu daha da yükseltebilse". İşte bunun derdinde olur münafık**.

Ve Hz. Yusuf (as)'a yanaşma şekli de, insan ne kadar çok seviyor zannediyor, değil mi? Sevgi değil o işte. Enaniyetini ve gururunu tatmin etmenin peşinde. Yani "Beni nasıl kabul etmez, benim fuhuş teklifimi nasıl reddeder?" Veya "Beni nasıl beğenmez ya da benden nasıl etkilenmez?" Bu aynı zamanda başkalarına karşı da yaptığı bir sükse. Ama en ziyade kendi nefsine karşı. Yani çok ağırına gidiyor reddedilmek.

Münafıklarda müthiş bir büyüklük gururu oluyor. Bakara Suresi'nin 206. ayetinde: **"Allah'tan kork" denildiğinde, büyüklük gururu onu günaha sürükler, kuşatır. Böylesine cehennem yeter; ne kötü bir yataktır o." "Allah'tan kork"** deniliyor, ne demek? Yani **'Müslümanlığı yaşa'**, o zaman büyüklük gururu devreye giriyor. Enaniyet, dinin daha üstünde oluyor. Dini bir kenara alıyor, İslam'ı bir kenara alıyor; İslam'ı istemiyor. **"Onu günaha sürükler."** Yani İslam'a zıt olan her şeyi yapmaya başlıyor. **"... kuşatır."** Yani her tarafını kaplar. "**Böylesine cehennem yeter; ne kötü bir yataktır o."** diyor Allah Kuran'da. İşte cehennemin niye gerekli olduğunu da burada insanlar tekrar tekrar görmüş oluyorlar." (A9 TV, 24 Ocak 2016)

MÜNAFIK, HİÇ KİMSE TARAFINDAN GERÇEK ANLAMDA SEVİLMEDİĞİNİ BİLİR

Müslümanlar hep pozitif, yapıcı, tevazulu, anlayışlı bir karaktere sahiptirler, bu o kadar barizdir ki münafıklar bile Müslümanların insanlarla güzel iletişim kurabildiklerini, olgunluklarını ve yüzlerindeki iç açıcı ifadeyi görebilirler. Kendilerine baktıklarında ise, huysuz, geçimsiz, gerilimli, ters, züppe, kavgacı, küstah, nezaketten, güler yüzden ve gönül alıcı güzel sözler söylemekten uzak bir insan modeli görürler. Bu ikisi arasındaki farkı ve **'kendilerinin ne kadar itici olduklarını'** da kolaylıkla anlayabilirler. İstenmeyen ve sevilmeyen bir insan konumunda olduklarının farkındadırlar. Ancak bu durum, münafığın daha da büyük bir gerilime düşmesine ve moralinin çok bozulmasına neden olur. İticiliğini düşündükçe daha da huysuzlaşır ve daha da aksileşir. Ancak diğer yandan da amacı sevgi olmadığı için bunları umursamamaya çalışır. Kendi aklınca küfrün yanında olsa, bunun hiç sorun olmayacağını; orada tüm insanlar onun gibi olacağı için, böyle bir moral bozukluğu yaşamayacağına inandırır kendini.

Ama Müslümanlar arasında olduğu her an, bu zıtlık çok ciddi şekilde göze çarpmaktadır. Ve Müslümanlar da bu farkı açıkça görebilmektedirler. Müslümanlar güzel ahlaklı, iyi niyetli, vicdanlı ve insanlara hüsn-ü zan ile, yani iyi tarafından bakarak yaklaşan kimseler oldukları için, bu gerçeğin farkında olsalar da, münafık karakterli bu insanlara güzel davranmaya çalışırlar. Güzel sözde, nezih tavırlarda, gönül alıcılıkta, iltifatta, koruyup kollamada hiçbir eksiklik göstermezler. **Ama münafık, gördüğü tüm bu ihtimama karşı gerçek anlamda hiç sevilmediğini ve hatta kendisine karşı Müslümanların müthiş dikkatli ve tetikte olduklarını bilir. Dolayısıyla da ona karşı samimi bir sevgi duyamadıklarını, aksine buğz ettiklerini tüm açıklığıyla hisseder.**

'Hem çok itici olduğunu hem de hiç sevilmediğini bilmek', münafığın sevgisiz ve karanlık ruhunda daha da büyük bir **öfke, kin ve nefret** oluşturur. **Müslümanlardan intikam alma, onlara zarar ve sıkıntı verme, onları yorma, huzursuz etme ve sebepsiz yere hırçınlaşma isteği giderek daha da artar.** Ve onların yanındayken de terslik yapma, pis bakışlarla bakma, küstah ve züppe cevaplar verme, insaniyete, nezakete ve merhamete kötülükle karşılık verme gibi ahlaksızları giderek daha da yoğunlaşır. Üzerindeki şeytani elektrik, bulunduğu her ortamda müthiş rahatsız edici bir gerilim oluşturur. Dolayısıyla münafığın girdiği yere, sanki adeta iblis gelmiş gibi olur.

Bir Müslümanın bir münafığı gerçek anlamda sevebilmesi mümkün değildir ancak Allah için, belki bir gün yaptığı ahlaksızlıklardan vazgeçmesi ümidiyle, yine de münafığa karşı sabırlı olur, şefkatle ve merhametle yaklaşır. Ne var ki gördüğü bu üstün ahlak da, münafıkta olumlu bir etki uyandırmaz. Kendinden başka kimseyi sevmediği için, Müslümanlara karşı yaptığı hainliklerine, alçaklıklarına ve kahpece eylemlerine devam eder.

> Münafıkların kendilerini ele veren alametleri vardır: "Selamları lanettir. Yemekleri gasp ve yağmadır. Ganimetleri hile ile kazançtır. Mescitlere aralıklı yaklaşırlar. Camide kılınan namazın sonuna ancak yetişebilirler. Kibirlidirler. **Ne sevilirler ne de severler.** Gece odun gibi sessiz, gündüz gürültücüdürler." (İmam Ahmed ve Bezzar/Cem'ul Fevaid, H. No: 8110)

ADNAN OKTAR: "Ne sevilirler ne de severler". Bak, ne sevme var bunlarda ne de sevilme. Ama seviyor gibi gösterir, sevmeye meraklıymış gibi gösterir ama sevmeyi bilmez. Sevmeyi ancak pislik yapmak için kullanır. **"Ben seviyorum bana niye şu yapılmıyor? Ben seviyorum bu niye yapılmıyor? Şunu seviyorsun beni niye sevmiyorsun?"** O ahlaksızlığı uygulamak için sevmeyi kullanır..."

"... Münafıklar kimsenin sevmediği insanlar oluyorlar ama onlar da kimseyi sevmiyor; fakat seviyor gibi görünürler. Kendince seviyor, ilgili alakalı gibi görünür. Gerçekte münafık kendinden başka kimseyi sevmez, nefret doludur. Sevmediği halde, seviyor taklidi yapar münafık. O yüzden de müminler doğal olarak onu

sevemezler. Herkesin nefret ettiği tiplerdir münafıklar. İşte sevilmediğini bildiği için, onun rahatlığıyla daha da pislik yapar münafık..." (A9 TV, 23-24 Ocak 2016)

MÜNAFIĞIN RUHUNDA SEVGİ VE SAYGI HİSSİ YOKTUR

Münafık çok aşağılık bir varlıktır. Sevgi, şefkat, merhamet, acıma hissi, affedicilik, incelik, nezaket gibi özelliklerden tamamen yoksundur. Bu tavırların kendisine gösterilmesini, yalnızca **'kendisinin sözde herkesten daha büyük olduğunu'** ispatlayabilmek için kullanmaya çalışır. En çok sevilmek ister, çünkü bu şekilde **'sevgiye sözde en layık olan insan olduğunu'** ispatlayacak ve böylece diğer Müslümanlara büyüklük taslayacaktır. En çok ilgi görmek ister, çünkü bu şekilde tüm dikkatleri sürekli kendi üzerinde toplayacaktır. Tüm bu talepleri, münafığın güzel ahlaka olan düşkünlüğünden değil, sadece herkesten daha önde olma hırsının bir gereğidir.

Münafıklar Müslümanlara karşı çok kinlidirler oysa bunun için hiçbir sebep yoktur. Hatta tam tersine Müslümanlar onları sürekli kollayıp gözetirler, bu yüzden sevgi ve saygı duymaları için çok fazla neden vardır. Örneğin bir münafık hastalandığında inananlar onun bütün ihtiyaçlarıyla ilgilenirler. Doktora götürür, ilaçlarını alır, yemeklerini pişirir, tüm işlerini yaparlar. Müslümanlar münafıklara karşı son derece merhametlidirler. Ahlaksızlıklarını görseler bile, Allah rızası için vicdanlı davranır ve ona yoğun sevgi ve şefkat gösterirler. Ancak tüm bu ihtimam ve güzel ahlak münafığın kalbinde iyilik ve güzellikten yana hiçbir his uyandırmaz. Çünkü **münafık sevgiye sevgiyle, merhamete merhametle, nezakete ve güzel ahlaka aynı şekilde karşılık vermesini bilmez.** Tüm bunlar yalnızca münafığın **'şımarıklığını, tersliğini ve münasebetsizliklerini'** daha da artırır.

Çünkü **münafığın şeytani ruhunda sevgi yoktur. Münafık, sevmeyi bilmeyen ve sevilmeyi de talep etmeyen garip bir mahluktur.** Hayatında sevdiği, içinden gelerek güzel davrandığı hiç kimse yoktur. Ne annesi ne babası ne çocukları ne eşi ne bir dostu ya da arkadaşı, onun sevgi duyduğu varlıklar değildir. Bunların her biri ona göre sadece çıkarları için bağlantıda olunması gereken insanlardır. **Münafığın sevgisizliği o kadar ileri boyutlardadır ki, çocukları, bitkileri, çiçekleri, hayvanları, Allah'ın yarattığı hiçbir güzelliği sevmez.**

Münafık sevgiyi bilmediği gibi saygıyı da bilmez. Çünkü saygı sevginin en güzel anlatış biçimidir; bir insana değer vermenin göstergesidir. İşte münafık da, Müslümanlara değer vermediği için sevgisi gibi saygısı da yoktur. Allah Kuran'da münafıkların bu özelliğini **'zorba ve saygısız'** tanımlamasıyla bildirmiştir:

> **Şunların hiçbirine itaat etme: Yemin edip duran, aşağılık. Alabildiğine ayıplayıp kötüleyen, söz getirip götüren (gizlilik içinde söz ve haber taşıyan). Hayrı engelleyip sürdüren, saldırgan, olabildiğince günahkar. Zorba-saygısız, sonra da kulağı kesik; (Kalem Suresi, 10-13)**

Allah bu ayetlerle İslam'a zıt olan her türlü tavır ve ahlaksızlıktan sakınılmasını bildirmiştir. **'Zorba olması'**, münafığın **bir konuyu sevgiyle, saygıyla, nezaketle değil; küstahlıkla, züppelikle, kavga ederek, yaygaralar koparark, saldırganlaşarak halletmeye çalıştığını** gösterir. Örneğin Peygamberimiz (sav) döneminde münafıkların, Resulullah (sav)'e hücrelerin ardından bağırarak ya da huzurunda olduklarında da seslerini yükselterek, öne çıkmaya çalışarak konuşmaları, münafıkların hep bu saygıdan yoksun, küstah, züppe ve zorba karakterleri nedeniyledir. Konuları **nezaketle, sevecenlikle, güzel sözle değil**, her zaman **'kabalıkla ve zorbalıkla'** çözmeye çalışırlar. Pislik yaparak, yaygara koparark, huzursuzluk çıkararak, hakaretamiz, çirkin ve tehditkar üsluplar kullanıp bulundukları ortamda fitne çıkarmak isterler.

Dünyada yaptıkları ahlaksızlıkların yanlarına kalacağını düşünür ve her şeytani eylemlerinin kendileri için bir kazanç olduğunu sanırlar. Oysaki Allah Katında, yaptıkları her bir alçaklık, her bir şeytanlık onlar adına, tek tek yazılmaktadır. Tarih boyunca hiçbir münafığın yaptıkları yanına kalmamıştır. Bugün de yine Müslümanları hedef alarak ahlaksızlık yapan her münafık yaptıklarının karşılığını ahirette misliyle alacaktır. Sonsuza kadar bu acı ve

azaptan kurtulamayacaklardır. Allah Kuran'da münafıkların cehennemde **'ateşin en alçak tabakasında'** olarak cezalandırılacaklarını bildirmiş ve **'onların artık hiçbir yardımcılarının olmadığını'** haber vermiştir:

> **Gerçekten münafıklar, ateşin en alçak tabakasındadırlar. Onlara bir yardımcı bulamazsın. (Nisa Suresi, 145)**

MÜNAFIK, MÜSLÜMANLARI GÖRMEYE DAYANAMADIĞI İÇİN KENDİNİ TECRİT EDER

Münafık bedenen kalabalık Müslüman topluluğunun içinde bulunsa dahi, ruhen tamamen kendini onlardan tecrit eder. İçindeki kin, nefret ve kıskançlığı bastıramadığı için, iman edenlerin yanında çok büyük bir azap çeker. Bu yüzden zaman içerisinde gitgide Müslümanlardan uzaklaşır. Ancak münafık adeta bir **'bukalemun gibi'** istediği anda istediği görünüme bürünebildiği için, Müslümanların yanında kendisine neşeli ve mutlu bir insan görünümü verir. Ama dikkatle bakıldığında, o karanlık dünyasında, **'adeta kapalı bir fanus içindeymiş gibi'**, tamamen tek başına yaşadığı ve hiç dostunun olmadığı açıkça görülür. Sevgiyi, saygıyı, dostluğu, kardeşliği yaşamadığı ve en önemlisi de Müslümanlara karşı derin bir öfke ve kıskançlık duyduğu için, onların her hareketinden sıkılır. Özellikle de Müslümanların birbirleriyle öz kardeşten daha yakın olmaları, imandan kaynaklanan neşelerinin, keyiflerinin sürekli yerinde olması, birbirlerine samimi sevgi gösterme şekilleri, iltifatları münafığın içini adeta yakar. Çünkü münafık hep **'merkezde bulunmak'** ve hep **'en çok dikkati çeken kişi olmak'** ister.

Ama Müslümanlar böyle ahlakı bozuk bir varlığı değil de, elbette ki de takvaca en üstün gördükleri, en güzel ahlaklı, en mülayim, en mütevazi, en dürüst olan kişilere sevgilerini ve saygılarını yöneltirler. Dolayısıyla **münafık hayalindeki küfri saygıyı bir türlü Müslümanlardan göremez. Bu da münafığı çok bunaltır.** Çünkü **'büyüklüğünü istediğini gibi yaşayamamak'**, Müslümanlar arasında **'sıradan bir insan konumunda olmak'**, münafığın en dayanamayacağı konulardan biridir.

Bunun yanı sıra, Müslümanların hemen her cümlelerinde Allah'ın ismini zikretmeleri, her konuşmalarında ve her tavırlarında Kuran ahlakını yansıtmaları münafığı çok kızdırır. Allah'ın ismini duymak, Kuran ahlakının övüldüğünü ve yaşandığını görmek istemez. Müslümanların sürekli İslam'a fayda verecek etkili çalışmalar yapmalarına şahit olmak da yine münafığın tahammül edemediği konulardan biridir. İşte bu yüzden de kendini o ortamdan **'tecrit eder'** ve Müslümanlardan ayrı bir yerde durmaya özen gösterir. Müslümanların neşe dolu ortamlarında, münafık hep bir köşede oturur, yüzünü ekşitir, bakışlarını iyice anlamsız hale getirir. **İnsan düşmanı, şizofren ruhlu bir akıl hastası görünümü vardır. Herkes gülerken, o surat asar. Herkes sohbet ederken, o sessizleşir. Tüm tavırları dengesiz ve psikopat görünümlüdür.**

İşte münafığın bu hali, Allah'ın, ona dünyada ahlaksızlığı dolayısıyla verdiği karşılıklardan biridir. Münafık tüm bu şeytani tavırları, sırf Müslümanları rahatsız etmek; huzurlarını, neşelerini kaçırmak için yapar. Ama bunun sonucunda hem kendisi bir **'akıl hastası'** görünümü alır, hem de **'şizofren bir ruh hali'** içerisinde, **'mutsuz, sıkıntılı, öfke dolu bir dünyada'** yalnız yaşamaya kendini mahkum etmiş olur.

MÜNAFIK, KENDİSİNE VERİLEN HER NİMET VE İMKANI HUZURSUZLUK ÇIKARMAK İÇİN KULLANIR

Müslümanların hayatı çok huzurlu ve güzeldir. Her yeni güne uyandıklarında Müslümanlar yine hep güzellik arar, kendi tavırlarıyla bulundukları ortama güzellik katmaya çalışırlar. Münafık ise bunun tam tersi bir ahlaka sahiptir. Müslümanların huzurlu, mutlu olmasından, güzel bir hayat yaşamasından çok büyük bir rahatsızlık duyar. Bu nedenle

onlarla birlikte olduğu hemen her güne aksilik, huysuzluk, nobranlık yaparak başlar. Her şeyin en mükemmel olduğu ortamlarda bile, kendince huzursuzluk ve fitne çıkaracak bir konu bulur.

Müslümanların yaşadığı ortamın güzelliğini bozmak ve kendince onların huzurlarını kaçırmak için elindeki her imkanı kullanır. Buna daha sabah ilk uyandığı anda, **'yüzündeki ters ifade'** ile başlar. **Yüzü o kadar nursuz, aksi ve melanet doludur ki, hiç kimse yüzüne bakmak bile istemez.** Kendince üzerindeki **'negatif elektrik'** ile Müslümanları da rahatsız edebildiğini sanır. Ardından da, kendisine güzel bir söz söyleyen, selam verip hatır soran, gönlünü alan herkese olabilecek en ters cevapları vererek eylemine devam eder. Üstünde **'müthiş bir uğursuzluk ve negatiflik'** vardır. Zaten o bu haldeyken, Müslümanlar da onunla konuşmak istediklerinden değil, sadece Allah rızası için ve güzel ahlakın bir gereği olarak ona güzel söz söylerler. Onun ters üslubuna rağmen, Müslümanlar asil ahlakları nedeniyle, ona yine güzel bir tavır ile karşılık verirler.

Bunlar sadece, münafığın güne başladığındaki ilk hamleleridir. Gün içinde de sürekli şeytan ile bağlantı halinde olan münafık, kendince yirmi dört saat içinde, yüzlerce eylem daha bulup uygulayacaktır. Karşısına çıkan her insan, yaşayacağı her olay, duyacağı her konuşma, ne kadar iyi niyetli ve güzel olursa olsun; o bunların her birini şeytanlık için değerlendirip bunlarla pislik yapabilmenin yollarını arayacaktır.

Bu kimi zaman **'işyerindeki bir malzemenin bitmesi'** kimi zaman **'evdeki temizlik'**, kimi zaman **'iki kişinin kendi arasındaki bir konuşma'**, kimi zaman **'televizyonun sesi'**, kimi zaman **'bulunduğu yerin ışığının çok aydınlık olması'**, kimi zaman **'yemeğin pişmesinin gecikmesi'**, kimi zaman **'odasının havadar olup olmaması'** gibi, akla gelebilecek her türlü detay ve olağan konu olabilir.

Bunların her biri zaten münafığın gün içinde kullandığı ve mutlaka fitne kargaşa çıkarmak, huysuzluk yapmak için dile getireceği şeylerdir. Ancak bunun yanında münafık kendisine **'nimet olarak sunulan şeyleri de çirkeflik yapmak, Müslümanları rahatsız etmek için kullanır'**. Örneğin bir Müslüman onun en sevdiği yemeği onun için özel olarak ve onun en sevdiği şekilde pişirip ona ikram eder. Münafık herkes gibi **'nezaketle teşekkür etmek, karşı tarafın fedakarlığını, ince düşüncesini, güzel ahlakını takdir etmek yerine'**, tek bir güzel söz dahi söylemeden yüzüyle hoşnutsuzluğunu ifade eder. Yarım ağızla, memnuniyetsizliğini, hoşnutsuzluğunu hissettirip, yemekte ne tür kusurlar ve hatalar olduğunu anlatmaya başlar. Negatif bir ses tonuyla, **"Bu et çok sert", "tuzu çok fazla", "az pişirmişsiniz", "ekmeği çok kızartmışsınız", "salatayı küçük doğramışsınız"** gibi nezaketsiz konuşmalar yapar. Oysa ortada eksiklik de kusur da yoktur. Yemek son derece mükemmeldir. Ama münafık kendi kötü ahlakı nedeniyle bu tavrı gösterir. **Müslümanlara teşekkür eden, gönül alan, güzel söz söyleyen bir insan konumunda olmayı asla istemez.**

Başka bir gün, bir Müslüman kendisine çok beğendiği bir elbiseyi hediye olarak alıp getirdiğinde, yüzünü ekşiterek, hoşnutsuz bir ifadeyle o elbiseyi bakışlarıyla sessizce bir süzer. Ardından da, **"Başka rengi yok muydu?", "Boyu çok uzunmuş", "Bedeni de büyük", "Dikişlerini de çok özensiz yapmışlar", "Bu kumaşın cinsi yumuşak değil"** gibi, nezaketsiz ve beğenmediğini ifade eden yorumlar yapmaya başlar. Oysaki elbise zaten bizzat onun seçip istediği bir elbisedir. Ve söylediği bahaneler de gerçek dışıdır. Her bir detay, tam ona olacak şekilde düşünülmüştür. Ama **münafık içindeki şeytanlık nedeniyle, teşekkür etmek yerine kendisine yapılan bu jesti ahlaksızlık yapmak için kullanır.** Oysaki, ona o hediyeyi getiren insan, o mağazaya gidebilmek için belirli bir yol kat etmiş, emek vermiş, vaktini harcamış ve yorulmuştur.

Bir Müslüman, hiç beğenmediği, asla giyemeyeceği, en zevksiz, en kalitesiz bir eşya ile bile karşılaşsa, bu, kendisine ince düşünce dolayısıyla, emek verilerek alınıp, hediye olarak getirildiği için, güzel ahlakı gereği, karşısındaki kişiye en güzel sözlerle teşekkür edip, onun gönlünü alır. Hoşnutluğunu, sevincini, takdirini en güzel şekilde ifade eder. Münafık da böyle ince ve nezaketli bir ahlak göstermeyi bilecek kadar bilgi ve anlayışa sahiptir elbette. Ama amacı zaten pislik yapmak olduğu için, böyle davranmaz ve eline geçen bu fırsatı da yine ahlaksızlık için kullanır.

Münafığın bu ahlaksız tavırları, gün içinde hemen her konuda böyle sürüp gider. Onun iyiliği için, sırf o mutlu olsun, hoşuna gitsin diye yapılan inceliklerin her biri, münafığın ahlaksızlık için kullanabileceği yeni fırsatlardır. Ancak **münafık yaptığı bu yoğun aksilik ve şeytanlığa rağmen, Müslümanların neşesini, keyfini kaçırabilmeyi**

asla başaramaz. Tüm yaptıkları, sadece münafığın kendi ruhunu sarar ve onun hayatı boyunca sevgisiz, mutsuz, neşesiz bir dünyada, tek bir gerçek dostu ve seveni olmadan yaşamasına neden olur.

Allah bir ayette, münafıkların **'dünyada yaptıklarının karşılığını ahirette acı bir azapla alacaklarını'** haber vermiş ve karşılık olarak **"Bu onlara yeter"** diye bildirmiştir:

> **Allah, erkek münafıklara da, kadın münafıklara da ve (bütün) kafirlere, içinde ebedi kalmak üzere cehennem ateşini vadetti. Bu, onlara yeter. Allah onları lanetlemiştir ve onlar için sürekli bir azap vardır. (Tevbe Suresi, 68)**

MÜNAFIK, "ALLAH'A ÇOK ŞÜKÜR" "ELHAMDÜLİLLAH" İFADELERİNİ NEREDEYSE HİÇ KULLANMAZ; ŞÜKREDİP ALLAH'IN ÜZERİNDEKİ LÜTFUNU TAKDİR ETMEZ

Müslümanları küfürden ayıran en belirgin özelliklerinden biri, kalplerinde olduğu gibi, dillerinde de sürekli, dünyada herkesten çok sevdikleri **'Rabbimiz'in adının'** olmasıdır. İman edenler her şeyi yaratan, insanlara, olaylara hükmeden tek ve sonsuz gücün yalnızca Allah olduğunu bilirler. Ve Allah dilemeden insanların, lehlerinde ya da aleyhlerinde hiçbir şeye güç yetiremeyeceklerinin, Allah'ın dilediğine rızkını ve lütfunu genişletip dilediğine de daraltacağının bilincindedirler. Dolayısıyla Müslümanlar hayatları boyunca yaşadıkları her an, her şeyi Allah'tan isterler.

Bir sıkıntıya düştüklerinde yardımın ancak Allah'ın takdiriyle olacağını bilip Allah'a sığınır, yalnızca O'ndan yardım dilerler. Bir istekleri olduğunda bunu gerçekleştirecek olanın yalnızca Rabbimiz olduğunu bilerek O'na dua ederler. Güzel bir nimetle karşılaştıklarında da yine bunun kendilerine Allah'ın lütfuyla isabet ettiğini bilerek Allah'a şükrederler. Bir kötülükten korunduklarında, bir felaketten kurtulduklarında da, bunun da yine Allah'ın kendilerine olan sevgisinden, Allah'ın bir nimeti olarak yaratıldığını bilerek Allah'a hamd ederler.

İşte Müslümanlardaki bu derin **'Allah sevgisi'** münafıklarda yoktur. Kalplerinde bu sevgi olmadığı için, dillerinde de **'Allah'ın zikri'** yoktur. Onlar Allah'ın dünyadaki tek ve sonsuz gücün sahibi olduğuna da inanmazlar (Allah'ı tenzih ederiz). Dünyadaki derin devlet yapılanmalarını, şeytani odakları, kendileri gibi münafık topluluklarını ve tabi ki bir de kendilerini, -Allah'ı tenzih ederiz- haşa Allah'tan çok daha **'güçlü ve yenilmez'** olarak görürler. Bu nedenle de, başlarına gelen iyiliklere, kendilerinin ya da bu derin güçlerin vesile olduğunu düşünür, yaşadıkları kötü olayların da yine bu güçlere yeteri kadar sığınamamış olmalarından kaynaklandığına inanırlar. İşte bu çarpık bakış açısı nedeniyle de **münafık, başına gelen güzel şeyler, sahip olduğu nimetler, yaşadığı hayırlı olaylar sebebiyle Allah'a şükretmez.** Müslümanların yanında münafığın en dikkat çeken yönlerinden biri de zaten budur. **"Elhamdülillah", "Allah'a şükürler olsun", "Allah'a hamd olsun"** sözlerini hemen hiç kullanmaz.

Bir Müslüman başına gelen bir hastalıktan kurtulduğunda hemen Allah'a şükreder. **"Rabbim Senin lütfun olmasaydı, bu hastalıktan kurtulamazdım. Şifayı veren ancak Sen'sin"** der. Müslüman kardeşleri ona bir ikramda bulundukları zaman, o onlara en nezih tavrıyla teşekkür ettiği gibi; bunu ona lütfedenin Allah olduğunu bilerek yine önce Allah'a şükreder. Yolda giderken güzel bir manzarayla karşılaştığında; çiçeklerin açtığını, denizin güzelliğini gördüğünde de, yine hep Rabbimiz'e şükreder. Yaşadığı yerde böyle bir güzellik ve nimetle kendisini karşılaştırdığı için, Allah'ın sevgisinden duyduğu hoşnutluğu dile getirir. Yürürken ayağı kayıp düştüğünde de, yerden kalkabildiğini gördüğünde, Allah'ın lütfunu düşünüp yine şükreder. **"Rabbim beni korudu, çok ağır yaralanabilirdim, Allah yardım etti, elhamdülillah"** der.

İşte münafıkta günlük hayatın hiçbir aşamasında bu ahlaka rastlanmaz. O her gördüğü şeyden **'sadece şikayet eder ve söylenir'**. Yaşadığı her an, nefes alabilmek için bile Allah'a muhtaç olduğu halde, içindeki **'büyüklük duygusu' nedeniyle Allah'ı anmak ve Allah'a şükretmek istemez.**

Ancak elbette ki bu nankör ve şükretmesini bilmeyen şeytani ahlakı, münafığın kendinden başkasına zarar getirmez. Münafık hoşnutsuz, şikayetçi, huysuz ahlakıyla, huzursuz ve mutsuz bir hayat yaşar. **Müslümanlar başlarına gelen iyi ya da kötü gibi görünen her olayda hayır görüp, Allah'ın her şeyi kaderde en hikmetli şekilde yarattığını bilmenin huzurunu yaşarlar. Bu tevekkülleri nedeniyle de hiçbir şey onları mutsuz etmez. Münafıksa dünyada kendi elleriyle kendisine cehennem gibi bir hayat oluşturur ve bunun acısını da yine sadece kendisi çeker.**

ADNAN OKTAR: "Müslüman sürekli iyilik peşindedir, hep gönül alıcıdır, iyidir. Ama münafık buraya gelse mesela sandalyeyi beğenmez, halıyı beğenmez, bahçeyi beğenmez, her şeye bir kulp takar. Münafığın özelliğidir bu; içindeki şeytani dürtüyle, şükreden, takdir eden yönü yoktur. Ruhundaki kinden dolayı, o eşyaya karşı da anarşisttir, eşyaya karşı da öfkelidir. Kendi bedenini beğenmez, elini beğenmez, yüzünü beğenmez, eşyayı beğenmez, çiçeği beğenmez hiçbir şeyi beğenmez. Her şeye bir kusur bulur yani şükredici değildir. **"Onları şükredici bulmayacaksın"** (Araf Suresi, 17) ayetini biliyorsunuz, işte münafığın özelliğidir şükretmemek. Münafık şükretmeyi bilmez. Kanaatkar değildir. **"Allah ne güzel yaratmış"** demez. Her şeyde o pis ruhu, şeytani ruh devreye girer. Farz edelim yemek verirsin, yemeği kötü görür. Bir hediye verirsin, onu kötü görür. Bir söz söylersin, onu beğenmez. Bir insan görür, onu beğenmez. İşte o şükretmeme ruhu, Kuran'da münafıkların vasfı olarak belirtiliyor.

"Onları şükredici bulmayacaksın." Mesela **"Allah'a şükür"** diyor mümin değil mi? Farz edelim bir yemek geliyor, **"Allah'a hamd olsun, ne güzel"** diyor. Tadını beğenmese dahi Allah'ın rızkı olarak beğeniyor. Mesela bir eşya geliyor **"Ne güzel"** diyor. Müminde hep **"Ne güzel, Allah'a şükür, elhamdülillah"** vardır, **"maşaAllah"** vardır, **"elhamdülillah"** vardır, "**inşaAllah**" vardır. Münafıkta hep ret vardır, hep itici bulma vardır. Hiçbir şeyi beğenmez. Bir tek kendini beğenir, gizlice kendini beğenir. Yani insanlardan nefret eder ama gizlice kendini beğenir. O karanlık dünyasında tek başına yaşamak ister. Şeytan da öyledir; trilyonlarca melek var, isterse onlara tabi olabilirdi. Ama İblis tek başına Allah'a isyan etti yalnız kalmak istedi. Bakın sırf büyüklük azmi için, o enaniyet düşüncesi için sonsuz cehennemi de göze alıyor. Allah'tan büyük olma hırsı onu o delice ve çirkin ruha sürüklüyor." (A9 TV, 3 Haziran 2016)

MÜNAFIK, SÜREKLİ İYİLİK VE GÜZEL AHLAK GÖRDÜĞÜ MÜSLÜMANLARA KARŞI ÇOK NANKÖRDÜR

Allah'ın Peygamberlere vahiyle bildirmesi dışında, **'kimin cennete kimin cehenneme gideceğini bilmek'**, dünya hayatında asla mümkün olamaz. Bu nedenle **Müslümanlar, münafık karakterini en yoğun üzerinde barındıran, bu yönde çirkin bir cesareti ve ısrarı olan bir kişiye dahi, bir gün değişebileceğini ve ahlakını düzeltebileceğini düşünüp hep ümitvar bir bakış açısıyla yaklaşırlar.**

Müslümanlar münafıktaki şiddetli küfür alametlerini çok açık bir şekilde fark eder ve münafığın Kuran'a aykırı ahlakına, pis ve karanlık yönlerine karşı içlerinde imanlarından kaynaklanan bir **'buğz hissi'** duyarlar. Buna rağmen sürekli vicdanlarını kullanarak hem fitne çıkarmalarının önüne geçmek hem de kalplerinin yumuşayıp dine ısınmasına ve düzelmelerine bir vesile olması umuduyla münafıklara sürekli Kuran'a uygun şekilde güzel ahlaklı davranırlar.

Nitekim Allah Kuran'da, Hz. Musa (as)'a kardeşi Hz. Harun (as) ile birlikte Firavun'a gitmelerini bildirmesinin hemen akabinde, **'yumuşak söz söylemelerini'** emretmiştir. (Taha Suresi, 43-44)

Münafığı eğitmeye çalışırken de, Müslümanlar hep sevgi, şefkat, merhamet ve affedicilik yolunu benimserler. Ancak münafığın tehlikesine ve ahlaksızlığına karşı gerekli her türlü önlemi de asla elden bırakmazlar, bu konuda gevşekliğe düşmezler.

Münafık ise, Müslümanlardan gördüğü tüm bu iyiliklere, fedakarlığa, nezakete, güzel ahlaka rağmen çok nankördür. Kendini akıl, yetenek, görgü ve kalite olarak tüm Müslümanlardan daha üstün gördüğü ve bu yönde ruhundaki büyüklenme hissini sürekli beslediği için, kendisine yapılan bütün iyilik ve güzelliklerin zaten '**hakkı olduğuna**' inanır. Kendisine verilen bir hediyeyi, sunulan bir ikramı hak ettiğini düşündüğü için teşekkür etmeyi gereksiz bulur. Münafık mantığında kendisine yapılan iltifatlar da zaten onun en doğal hakkıdır. Ona göre, madem ki en büyük, en akıllı, en yetenekli olan odur; iltifatlar da elbette ki ona yapılacaktır. Hatta müminlerin, kendisine gösterdikleri her türlü özveriyi ve inceliği mecbur oldukları için yaptıklarına inanır. Dolayısıyla da münafıkta Müslümanlara karşı ne bir minnet duygusu ne teşekkür etme isteği oluşur.

Münafığın bu ahlaksız yapısı, günlük hayatın pek çok aşamasında kendini belli eder. Örneğin bu kişi hastalandığında, bütün Müslümanlar o kişinin etrafında pervane olurlar. Allah rızası için onun her türlü ihtiyacıyla ve bakımıyla ilgilenirler. Doktoru ararlar, ilacını veriler, ateşine bakarlar, yemeğini hazırlayıp yanına kadar götürüp ikram ederler, hal hatır sorarlar. Gece boyunca saat kurup aralarda uyanıp gidip sağlığını kontrol ederler. Gerekirse hiç uyumadan onun başında nöbet tutarlar. Müslümanlar tüm bunları yaparken her aşamada özel olarak vicdanlarını kullanıp, emek verirler. İşte münafığın farkı bu gibi durumlarda hemen ortaya çıkar. Müslümanlar böyle bir ihtimam karşısında ömür boyu karşılarındaki Müslüman kardeşlerine Allah rızası için sevgi duyarlar. Defalarca teşekkürlerini, sevgilerini, muhabbetlerini dile getirirler.

Münafıklık batağındaki bir kişi ise, hastalığı geçene kadar, kendisine en iyi şekilde bakılabilmesi için yarım ağızla da olsa Müslümanlara teşekkür eder. Ama kalbiyle dili birbirine tamamen zıttır. Gün gelip de bir öfke patlaması yaşadığında, **'kendisiyle hasta olduğunda bile hiç ilgilenilmediğini, ilgilenilse de isteksizce ve kerhen ilgilenildiğini'** iddia eder. kendisiyle ilgilenen kişinin tüm bunları hiç istemeden yaptığını kendisine sürekli hissettirdiğini öne sürerek **'nankörce ve adice bir iftira'** atar. Hatta kimi zaman onlarca şahide ve gördüğü abartılı ihtimama rağmen, kendisiyle hiç ilgilenilmediğini iddia ederek çirkefçe yalan da söyler. Çünkü münafık Müslümanlardan nefret eder. Amacı, **'Müslümanları sözde gaddar ve sevgisiz gibi göstermek'**, **'kendisine zulmedildiği imajını vermek'** ve **'yeni ahlaksızlıkları için kendince meşru zemin oluşturmak'**tır.

Münafığın kendisine sunulan nimetler ve imkanlar karşısında güzellikler yerine **'sürekli eksiklikleri dile getirmesi, kusur bulmaya çalışması ve sürekli Müslümanları suçlama eğilimi'** münafığın samimiyetsizliğini ve nankörlüğünü açıkça ortaya koyar.

Ancak elbette ki münafığın bu nankörlüğü asıl olarak Allah'a karşıdır. Allah'ın kendisine nasip ettiği güzelliğini, sağlığını, gençliğini, kuvvetini de kendi yeteneği sayesinde elde ettiğine inanır. **Çok düzenli spor yaptığı için genç, güzel veya yakışıklı kaldığını düşünür. İçtiği vitamin haplarının sağlıklı olmasını sağladığını zanneder. Çok fazla kitap okuyup, çok yoğun olarak beyin jimnastiği yaptığı için hafızasının güçlü olduğuna inanır.** Dolayısıyla bu nimetler için Allah'a gönülden şükretme ihtiyacı duymaz. Allah'ın bu nimetleri her an elinden alabileceğine de ihtimal vermez. Bu da münafığın gitgide daha da şımarıp azgınlaşmasına ve kendini daha da ulaşılmaz bir büyüklükte görmesine neden olur. Allah Kuran'da münafıkların bu nankör ahlaklarına dikkat çekmiş ve -Allah'ın dilemesi dışında- asla bağışlanmayacaklarını bildirmiştir:

> **Sen, onlar için ister bağışlanma dile, istersen dileme. Onlar için yetmiş kere bağışlanma dilesen de, Allah onları kesinlikle bağışlamaz. Bu, gerçekten onların Allah'a ve elçisine (karşı) nankörlük etmeleri dolayısıyladır. Allah fasıklar topluluğuna hidayet vermez. (Tevbe Suresi, 80)**

Münafıkların nankörlükleriyle ilgili gün içinde onlarca örnek olur. Ama buna rağmen Müslümanlar güzel ahlaklarından asla taviz vermezler. Küfri ya da çocuksu bir intikam alma ruhu içerisinde asla hareket etmezler. Kaderi izlediklerini bilir, sabırlı ve şefkatli olurlar.

Zaten bir kişinin kaderinde ahlakının düzelmesi, canının Müslüman olarak alınması yazılıysa, Müslümanların yaptığı her fedakarlık o kişinin hidayet bulması için bir vesile hükmünde olur. Ve bu güzel ibadetin sevabı da çok

olur. Bu da bir Müslüman için çok büyük bir güzelliktir. Ancak elbette ki, bir kişinin hayatı **'münafık'** olarak son bulursa, o zaman da Müslümanların onun için yaptıkları bütün iyilikler, fedakarlıklar onun ahiretteki sorumluluğunu artıracak ve ahirette karşılaşacağı azabın artmasına vesile olacaktır.

MÜNAFIK, HER İMKANI KÜFÜRLE BAĞLANTIYA GEÇİP MÜSLÜMANLAR ALEYHİNDE FAALİYET YAPMAK İÇİN KULLANIR

Münafık, Müslümanların kendisine tanıdığı imkanları, onlar vesilesiyle elde ettiği nimetleri, **'küfürle bağlantıya geçmek, onlarla olan ilişkilerini güçlendirmek ve onlar arasındaki yerini sağlamlaştırabilmek'** için de kullanır. Çünkü nihai hedefi zaten budur: **Müslümanları yıpratıp küfrü güçlendirmek, ardından da inkarcıların arasında kendine iyi bir yer edinebilmek.** Dolayısıyla Müslümanların her türlü **'teknolojik imkanlarını, maddi güçlerini, sosyal bağlantılarını'** bu amaç için kullanır.

Münafıklar Müslümanların sahip oldukları imkanlardan en iyi şekilde yararlanabilmek için **'ince bir strateji'** izlerler. Müslümanların hem kendi ülkelerinde hem de yurt dışında tanıdıkları herkesle bir şekilde tanışıp, onlarla samimiyet kurmaya çalışırlar. Kimi zaman bir bahane bulup açıkça bu insanların isim ve telefonlarına ulaşmaya çalışır; kimi zaman da gizlice Müslümanların bilgisayarlarına, telefonlarına, tabletlerine bakıp rehberlerinden bu insanların **'e-mail, telefon ya da sosyal medya bilgilerini'** elde etmeye çalışırlar. Ardından da yine çeşitli yalanlarla, bu insanlarla Müslümanların bağlantısını kesmeye çabalarlar. Sonrasında da gizliden kendileri bu kimselerle dostluklarını sürdürürler. Örneğin çok iyi bir insan hakkında Müslümanlara çok alçakça yalanlar anlatarak, **"Bu insan çok samimiyetsiz ve sahtekar olarak biliniyor. Ayrıca Müslümanlara da düşman biri. Siz en iyisi bu kişiyle bağlantınızı kesin ve bir daha da görüşmeyin. Yoksa size zarar verebilir."** der. Oysaki o kişi mümin, muttaki, Allah'tan korkan, Müslümanları çok seven, vicdanlı ve güzel ahlaklı biridir. Ama münafık bu ittifakı bozmak ve o kişiyi kendi menfaatleri doğrultusunda kullanabilmek için böyle bir iftira ortaya atar.

Müslümanların İslam ahlakını tebliğ için kullandıkları **'teknolojik araçlar'** da münafık için küfürle bağlantı kurmada çok önemli fırsatlardır. Münafık onların bu imkanlarından en iyi şekilde yararlanmak ister. Müslümanların iyi niyetini ve vicdanlı olmalarını kullanmaya çalışır. Örneğin, **"Kendisinin çok zor durumda olduğunu, telefonunun arızalandığını, acil bir durum olsa kimseye ulaşamayacağını, hasta olsa kimsenin haberi olmayacağını ve başına birşey gelebileceğini"** söyler. Ve ardından da mutlaka en son teknolojik özelliklere sahip yeni bir telefona ihtiyaç duyduğunu ima eder. Böyle bir durumda Müslümanların nasıl bir vicdani sorumluluk hissedeceklerini ve ellerindeki imkanlarla ona mutlaka yardım edeceklerini çok iyi bilir. Bu nedenle özellikle de **'başına birşey gelirse ne kadar çaresiz durumda kalacağı'** yalanını çok daha iyi vurgular. Bunun sonucunda da, kendince oyun yaparak elde ettiğini sandığı, **'en gelişmiş özelliklere sahip, en yeni model bir telefona'** kavuşmuş olur. Elbette ki Müslümanlar münafığın burada oynadığı oyunu çok iyi görürler. Ancak onlar da Allah rızasına en uygun şekilde düşünerek ve münafığın oyunlarını dikkatle izlemeye devam ederek ona istediği bu imkanı verirler.

Münafığın oyunu burada bitmez tabi ki. Ardından da elindeki telefonun tüm imkanlarıyla **'küfürle çok daha hızlı, çok daha sağlam bağlantılar kurabilmek'** için hareket geçer. Müslümanların imkanlarıyla elde ettiği bu telefondan, küfre Müslümanlardan topladığı **'istihbarat bilgilerini'** aktarmaya başlar. Yine bu telefonda yaptığı konuşmalar ile Müslümanlara karşı küfürle işbirliği yapar ve şeytani planlar kurar.

Münafık Müslümanların zenginliğini ve geniş imkanlarını gördükçe, bu şeytani oyunlarına sürekli olarak devam eder. Her zaman kendi çıkarı söz konusu olmasa da, bazen de sadece **'küfre yaranmak ve onlara destek sağlamak için'** Müslümanların imkanlarını ele geçirmek ister. Örneğin Müslümanların İslam'ı anlatmak, Kuran ahlakını tebliğ etmek için yaptıkları **'imani, kültürel ya da bilimsel araştırmalar',** bu yönde kullanacakları **'bilgi arşivleri'** münafığın dikkatini çeker. Eğer böyle geniş bir arşivi küfürdeki yandaşlarına ulaştıracak olursa, onların gözüne girebilecek, onlardan **"Aferin"** sözünü duyabilecek ve ileride o da onlardan bir çıkar talep edebilecektir. İşte bu bakış açısıyla münafık, kendisinin hiç işine yaramayacak da olsa, Müslümanlardan bu bilgileri gizlice alıp kendisine

aktarmanın bir yolunu arar. **"İslam'a faydalı bir çalışma yapacağını ve bu bilgilere ihtiyacı olduğunu"** söyler ya da **"Arşivin çok karışık olduğunu kendisinin düzenleme yapmada çok tecrübeli olduğu"** gibi kendince makul görülecek bir bahane bulur. Sonra da ulaştığı her türlü faydalı dokümanı şeytani dostlarına ulaştırır.

İşte bu birkaç küçük örnekle tanımlanan, münafığın Müslümanlar arasında yürüttüğü sinsi mücadele, münafık küfürde aradığı imkanları bulana kadar devam eder. O güne kadar **Müslümanlar arasında oynadığı bu şeytani oyunlar ise, o istemese de Müslümanları sürekli olarak daha da güçlendirir.** Münafığın sinsi ve şeytani yönlerini gördükçe Müslümanlar çok daha dikkatlerini açar, daha çok birbirlerine kenetlenir ve çok daha sağlam adımlarla ilerlerler. İçlerinde bir münafığın var olma ihtimali, onları çok daha akıllı hareket etmeye yöneltir. Bunun sonucunda da Allah'ın izniyle, güç ve kuvvetleri, işlerindeki bereketleri sürekli olarak daha da artar.

MÜNAFIĞIN KONUŞTUĞU HER SÖZDE BİR TUZAK VARDIR; DOLAYISIYLA MÜNAFIĞIN SÖYLEDİKLERİNİN TAM TERSİNİ YAPMAK GEREKİR

Allah Kuran'da, münafıkların tuzaklarını nasıl bozabilecekleri konusunda Müslümanlara çok önemli bir sır vermiş ve bu sinsi insanların **"sözlerine uyulmamasını"** bildirmiştir:

> **Ey Peygamber, Allah'tan sakın, kafirlere ve münafıklara itaat etme. Şüphesiz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. Sana Rabbinden vahyedilene uy. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberdardır. (Ahzab Suresi, 1-2)**

Tüm varlıklar gibi, münafıkları da, onlara yol gösteren liderleri şeytanı da yaratan Allah'tır. Bu samimiyetsiz insanların ruhlarındaki alçaklığı, şeytanlığı ve ahlaksızlıkları da en iyi bilen yine Rabbimiz'dir. İşte Allah Kuran'ın birçok ayetiyle Müslümanlara münafık karakterini tanıtmış ve iman aklı ile, onları **'Müslümanlara zarar veremeyecek hale getirmenin yolunu'** göstermiştir.

Münafığın Müslümanlar üzerinde oynamaya çalıştığı en önemli oyunlardan biri, **'verdiği gerçek dışı bilgilerle onları yanlış yönlendirmek ve tuzağa düşürmek'**tir. Küfrü dost edinen münafık, onlara sürekli en hayati ve en doğru istihbaratı aktarıp onları güçlendirmeye çalışırken, Müslümanlara da kasıtlı olarak yanlış bilgiler vererek onları **'başarısızlığa uğratmak'** ister. **Böylece, sırtını dayadığı ve güçlü olduğunu sandığı derin yapılanmaları, şeytani güç odaklarını, dost ve yandaşları olan diğer münafıkları koruma altına almayı amaçlar.** Çünkü Müslümanlar doğru bilgi ile hareket ettiklerinde, münafıkların şeytani sistemlerinin temelden çökeceğini ve küfrün tüm dünyaya hakim kılmak istediği dinsizliğin yenilgiye uğrayacağını bilir. Bu da münafığın en istemediği şeydir. Amacı zaten Müslümanları içten içe zayıflatmak, başarısızlığa uğratmak ve hatta yok etmektir. Böylece kendisi de özlem duyduğu inkarcı hayatı hiçbir vicdan azabı hissetmeden rahatlıkla yaşayabileceğini zanneder.

İşte münafık, yalnız başına kaldığında ya da inkarcı dostlarıyla gizli bağlantıya geçtiğinde, ince ince, olayları istediği şekle doğru yönlendirebilmenin planlarını kurar. **'Hangi konulara değinir, hangi konuları gündeme getirirse, asıl anlatmak istediği mantıkları dile getirebilme imkanı yakalayabilir'**, önce bunun hesaplarını yapar. Ardından yavaş yavaş buna zemin hazırlamaya başlar. Gün içinde karşılaştığı Müslümanlara teker teker o konuyla ilgili ince telkinler vermeye başlar. Sanki başka bir konudan bahsediyormuşçasına, konuyu bir yere getirir ve o noktada da aslında onun için asıl ehemmiyetli olan kısmı iyice vurgular. Sonrasında bir başkasına gidip, ona da sanki muhabbet sırasında, -konu istemsiz olarak oraya gelmişçesine- yine istediği bir başka mantığı o kişilerin zihnine yerleştirmeye çalışır. Yeteri kadar kamuoyu oluşturduğuna inanana kadar bu sinsi çalışmasına devam eder.

Bu aşama tamamlandığında ise, asıl oyununu oynayacağı kısma geçer. Zayıf aklıyla, bu konuda kendinden yana ciddi bir kamuoyu oluşturduğunu ve artık sohbet ortamında ilgili konudan söz açtığında, bu kişilerin kendisinden yana destek vereceklerini sanır. Oysaki Müslümanlar münafığın cılız aklının yanında, onun şeytani yönlerini çok iyi analiz

edebilecek kadar yüksek bir akla sahiptirler. Dolayısıyla da münafığın **'bir oyun üzerinde olduğunu, planlarına zemin hazırladığını'** çok açık bir şekilde fark etmiş ve hatta tedbirlerini de çoktan almışlardır. Ancak münafık bu durumdan bihaber olarak, planını uygulamaya devam eder.

Örneğin **Müslümanlar bir yerde hayırlı ve etkili bir faaliyet yapacaklarsa ve bu münafığın işine gelmiyorsa, münafık bu fikri çalışmayı engellemek ister.** Çünkü Müslümanların orada etkili bir tebliğ yapmaları, o bölgede dinsizliğin etkisini kaybetmesine neden olacaktır. Oysaki orada münafığın yandaşları, inkarcı dostları, işbirliği yaptığı inkarcı derin yapılanmaların mensupları vardır. Ve o, onların güçlü kalmasını istiyordur. Dolayısıyla uzun bir süre boyunca, sohbet aralarında o şehir ya da ülkenin sanki ekonomisini, siyasi durumunu, insanlarını araştırmış, okumuş ve bu konuda bilgi veriyormuş gibi, ara ara Müslümanlara bazı konuşmalar yapar. Ancak bu konuşmalarının aralarında mutlaka o bölgede halkın ne kadar dindar olduklarını, nüfusun büyük bir yüzdesinin Allah'a inandığı, namaz kıldığı, bölgede camilerin dolup taştığı gibi bilgiler de anlatır. Oysaki bölgedeki halk dindar değildir. Dahası konuyla ilgili sıradan bir araştırma yapıldığında bile, internetten çıkacak ilk sayfalardan dahi bu gerçeği öğrenmek mümkündür. Ancak münafığın aklı, sözlerindeki yalanların bu kadar kolaylıkla fark edileceğini tahmin edemeyecek kadar kapalıdır. Müslümanların, onun bu sinsi oyununu bu kadar kolay görebileceklerini düşünemez. Ve kendince Müslümanlara **"Burada kitap çalışmaları yapmanıza, konferanslar vermenize hiç gerek yok. Çünkü burası zaten çok dindar bir bölge. Siz en iyisi falanca şehirde konferanslar verin. Asıl oradaki insanlar İslam konusunda çok bilgisizler"** gibi akıllar verir. **Ve bu tavsiyesinde de çok ısrarcı ve takipçi olur.**

Münafık buna benzer daha çeşit çeşit oyunlar oynar. İslam'a, Müslümanlara fayda verecek her ne varsa, o konuda sözde bilgi veriyormuş gibi konuşmalar yapıp **'Müslümanları ters yönde yönlendirmek ister'**. Ya da ikinci bir yöntem olarak da, **'faydalı olan tek bir noktaya odaklanmalarını engellemek için onları birkaç farklı noktaya daha çekerek dikkatlerini dağıtmak, tek bir yerde oluşacak güçlü etkiyi kırmak için çalışır'**. Münafığın kendince Müslümanların gücünü kırmak için dikkati iki, üç, hatta dört-beş farklı yöne dağıtmaya çalışması önemli sinsiliklerinden biridir. Sanki İslam'a hizmet ediyormuş imajı oluşturarak, "**İlk önce bu konu üzerinde duralım", "Ben gerekli tüm hazırlıkları yaparım**" diyerek Müslümanları ana hedeften uzaklaştırmaya çalışır. Kimi zaman da "**Bu gelişmelerin asıl sebebi şu**", "**Bu sorunlar şundan kaynaklanıyor**" diyerek Müslümanların dikkatini ilgisiz konulara yöneltmeye çabalar.

İşte bu noktada Müslümanlar münafık zihniyetli insanların sözlerine asla uymazlar. Allah'ın ayette bildirdiği, **"münafıklara itaat etme"** şeklindeki emriyle düşünerek, münafığın mutlaka bir şeytanlık peşinde olduğunu bilir ve dikkatli davranırlar. O birşey diyorsa, mutlaka bir hainlik yaptığının ve inananları mutlaka tam tersi bir yöne yönlendirmeye çalıştığının bilincinde olarak, anlattıklarını her zaman şüpheyle dinlerler. Nitekim araştırdıklarında da, **'münafığın verdiği bilgilerin, hep küfrün lehine, Müslümanların ise aleyhine olacak bir tuzaktan ibaret olduğunu'** görürler.

"Şeytanın feneri ulaşacağın yerdeki karanlığı aydınlatır" *(Mason Dergisi, s. 29, sf. 23)* sözü de, şeytanın ilhamıyla hareket eden münafıkların tuzaklarını çok açık bir şekilde tanımlamaktadır. Doğru olan, o fener ne tarafı aydınlatıyorsa oraya gitmemek; fenerin aydınlatmadığı tarafa yönelmektir. Münafığın tuzaklarını bozacak olan yöntem budur.

Münafık birşey diyorsa, Müslüman onun sözünün tam tersini yaptığında demek ki şeytanın da münafığın da çok canı yanacaktır. Fikir sistemleri çökecek, oyunları bozulacaktır. Münafık Müslümanın ne kadar akıllı olduğunu göremediği için, kurduğu tuzaklarla Müslümanlara münafığın fikir sistemini çökertecek ipuçlarını da verdiğini fark edemez. **Müslüman, münafığın kendisini yönlendirmek istediklerinin tam tersini yaptığında, münafığın en istemediği, dolayısıyla da şeytani sistemine en etkili fikri darbeyi vurur.** Ve böylece, münafık kendi oynadığı oyun ile, Müslümanların başarısına bizzat kendisi vesile olmuş olur.

"ADNAN OKTAR:"Mesela sen İngiliz Derin Devleti dedin değil mi? **"Münafık Mısır Derin Devleti; asıl tehlike İslam aleminde"** diyor. **"Onu da mı acaba beraber değerlendirsek?"** diyor. Mesela bu çok münafıkane bir oyundur. İngiliz Derin Devleti ve Mısır Derin Devleti dediğinde, o zaman zaten kuvvet bölünmüş oluyor. İşte ilmen asıl mücadele edilecek noktadan dikkati dağıtır münafık. Münafık, **'siyah diyorsa beyazdır, beyaz diyorsa siyahtır'**, münafığa karşı çok dikkatli olmak lazım. Çok oyuncu ve alçaktır." (A9 TV, 6 Şubat 2016)

ADNAN OKTAR: "Münafık kasten beceriksizlik yapar. Mesela konuşamıyor gibi yapar, yazamıyor gibi yapar, düzeltemiyor gibi yapar ve bunların hepsini Müslümanlara yaptırmak ister ama diğer yandan Müslümanların da faaliyet yapmasını istemez. Onları da durdurmaya çalışır. Yaygarasıyla, şamatasıyla onları masrafa yöneltmeye çalışır, onları kör amaçlara yöneltmeye çalışır, hedef şaşırtmaları yapar. **Mesela İngiliz Derin Devleti'ne yöneliyorsan, o seni Alman Derin Devleti'ne yöneltmeye kalkar, Rus Derin Devleti'ne yöneltmeye kalkar ki, İngiliz Derin Devleti'nin üstünden dikkat gitsin. Mesela Rumilik bir tehlikeyken, o yeni yeni başka sapkın akımlardan bahseder ki, dikkat oraya gitsin. Oraya karşı yüklenmeni ve fikri mücadele yapmanı durdurmaya çalışır kendi kafasınca."** (A9 TV, 4 Şubat 2016)

MÜNAFIĞIN YAKALANMA KORKUSU

MÜNAFIK, AHLAKSIZLIĞINI ORTAYA KOYAN BİLGİLERİN MÜSLÜMANLARA ULAŞMASINDAN ÇOK KORKAR

Münafığın hayatı, sinsilik, samimiyetsizlik ve sahtekarlık üzerine kuruludur. Elindeki tüm imkanları kullanarak, **'hayatının her anında özgürce ahlaksızlık yapabilmek'** ister. Bunu gerçekleştirebilmesi içinse, yaptığı sahtekarlıkların deşifre olmaması gerektiğini bilir. Bu yüzden oynadığı oyunların gündeme getirilmesini, yaptığı sinsi faaliyetlerden Müslümanların haberdar olmasını istemez. Çünkü münafık ancak bu şekilde, sistemini sürdürebilir ve ancak bu şekilde kendini gizlemeyi başarabilir.

'Münafığın gizliliği ortadan kaldırıldığında', yani çevirdiği işler anlaşıldığı, kullandığı yöntemler fark edildiği zaman, münafık tüm gücünü kaybetmiş olur. Gizliliğini kaybetmesi, artık istediği gibi özgürce münafıkane eylemler yapamaması demektir. İşte bu yüzden münafık **'kendisi hakkında bilgi edinilmesinden'** çok korkar. Ve bilgi akışını engelleyebilmek için sürekli olarak karşı mücadele verir. Müslümanlardan birinin, onda fark ettiği samimiyetsizliği, bir başkasına bildirmesi ya da topluca tüm Müslümanların bu konu hakkında bilgilendirilmesi, münafığı çok zor durumda bırakır. Bunun gibi, farklı zamanlarda, farklı yerlerde, münafığın farklı oyunlarına, sinsiliklerine, sahtekarlıklarına rastlayan Müslümanların, tüm bu bilgileri bir araya getirerek birleştirmeleri, bunların toplamından bir sonuç çıkarmaları münafık için büyük bir **'tehlike'** dir.

İşte bu yüzden **münafık Müslümanların kendisi hakkında birbirlerine bilgi vermelerinden çok çekinir.** Aynı şekilde gün içinde ne yapıp ettiğinin fark edilmesinden de çok rahatsız olur. **Münafıklık yapma konusundaki özgürlüğünü hiç kimsenin bozmamasını ister.** Müslümanların hayırlı amaçlarla bilgi alış verişi yapmaları ise, onun bütün oyununu bozar ve münafığı aşırı derecede kinlendirir. Kendisi hakkındaki bilgiyi öğrenene de, gündeme getirene de akıl almaz kin duyar.

Peygamberimiz (sav) dönemindeki münafıklar da, tarih boyunca gelmiş geçmiş tüm münafıklarda olduğu gibi, bu **'bilgi akışından'** müthiş rahatsız oluyorlardı. Kuran'da bu münafıkların (Peygamberimiz (sav)'i tenzih ederiz) Peygamberimiz (sav) için **"O (her sözü dinleyen) bir kulaktır"** diyerek, hainçe çirkin bir üslup kullandıkları haber verilmiştir:

> **İçlerinden Peygamberi incitenler ve: "O (her sözü dinleyen) bir kulaktır" diyenler vardır. De ki: "O sizin için bir hayır kulağıdır. Allah'a iman eder, müminlere inanıp-güvenir ve sizden iman edenler için bir rahmettir. Allah'ın elçisine eziyet edenler... Onlar için acı bir azap vardır." (Tevbe Suresi, 61)**

Münafıklar, iman edenlerin Resulullah (sav)'e, şahit oldukları olaylar ya da konuşmalar hakkında bilgi aktarmalarından müthiş rahatsızlık duymuşlardır. Ancak Allah ayetin devamında, Peygamberimiz (sav)'in iman edenler için **'bir hayır kulağı'** olduğunu ve bunun da **'Müslümanlar için bir rahmet olduğunu'** bildirmiştir. Üstelik Peygamberimiz (sav) aynı zamanda devlet lideri konumunda olduğundan, halkın güvenliği, iyiliği, Müslümanların güçlü ve kuvvetli olması için her bilginin kendisinde toplanması hem doğal hem gerekli bir durumdur. Nasıl bugün tüm devletlerin istihbarat birimleri varsa ve bu gerekliyse, Peygamberimiz (sav) döneminde de istihbaratın olması son derece önemlidir. Resulullah (sav) de mükemmel bilgi akışıyla Müslümanları en iyi şekilde koruyup kollayan, alemlere rahmet olarak gönderilmiş çok hayırlı bir insandır.

Bir başka ayette ise Allah, iman edenlerin Peygamberimiz (sav)'e mühim olaylar hakkında bilgi iletmelerinin önemine dikkat çekmiştir. Allah, Peygamberlerin, elçilerin ve Müslümanların başında bulunan emir sahiplerinin bu bilgilerden **'en hayırlı sonuçları'** çıkarabileceklerini hatırlatmıştır:

Kendilerine güven veya korku haberi geldiğinde, onu yaygınlaştırırlar. Oysa bunu Peygambere ve kendilerinden olan emir sahiplerine götürmüş olsalardı, onlardan 'sonuç-çıkarabilenler', onu bilirlerdi. Allah'ın üzerinizdeki fazlı ve rahmeti olmasaydı, azınız hariç herhalde şeytana uymuştunuz. (Nisa Suresi, 83)

Bu ayetler bize, Müslümanların kendi aralarında **'önemli olabilecek bir olay, konuşma ya da bilgiye şahit oldukları zaman, bunu Peygamberimiz (sav)'e ya da aralarındaki emir sahiplerine götürmeleri gerektiğini'** göstermektedir. Bu kişiler kendilerine gelen bu istihbarat, bilgi ve haberleri en iyi şekilde değerlendirebilecek ve bunlardan en iyi sonucu çıkarabilecek akıl, tecrübe, hikmet ve anlayışa sahip olan kişilerdir.

Ancak, **Müslümanlar arasında böyle bir bilgi akışı olması ve bu bilgileri özellikle de bunları yorumlayabilecek akla sahip olan kişi ya da kişilere ulaştırmaları, münafığı çok huzursuz eder.** Bu durum onun, ciddi şekilde korkuya ve paniğe kapılmasına neden olur.

Müslümanlar ise böyle bir bilgi akışından hiçbir rahatsızlık ya da sıkıntı duymazlar. Çünkü onların hayatları zaten alabildiğince **'açık, şeffaf ve temizdir'**. Hayatlarının her anını Allah'tan korkup sakınarak geçirirler. Yalnız olduklarında bile, Allah'ın kendilerini gördüğünü ve tüm davranış ve konuşmalarından dolayı ahirette kendilerini hesaba çekeceğini bilerek hareket ederler. Dolayısıyla da, söz konusu olan kendi eksiklikleri ya da hataları bile olsa, bunların gündeme gelmesinden hiçbir şekilde rahatsız olmazlar. Aksine bu vesileyle ahlaklarını ve davranışlarını düzeltebilecekleri için bunda hayır görür ve sevinirler.

Münafığın kirli dünyası hep sahtekarlık ve şeytani oyunlarla dolu olduğu için, münafık bunların fark edilmesinden ve öğrenilmesinden çok ciddi şekilde tedirgindir. Bu korkusu sebebiyle de, Müslümanlar arasındaki hayatı hep **'kuytu köşelere saklanarak, karanlıklarda gizlenerek, sezdirmeden gizlice birşeyler yapmaya çalışarak'** geçer. Yakalanmaktan ve **'yaptıklarının anlaşılmasından duyduğu korku, huzursuzluk ve gerilim'** münafığın ruh haline tamamen hakim olur. Sürekli, **'yakalandığını'** sanarak sebepsiz dehşete kapılır. **En ufak bir kıpırtı olsa, örneğin geçerken biri dönüp ona baksa, biriyle göz göze gelse, iki kişi bir yerde oturup birşey konuşsa, münafık tüm bunları üzerine alınıp şüpheye kapılır.** Her an hakkında bir konu olacak ve planları bozulacak korkusuyla cehennem benzeri bir hayat yaşar. Huzurlu, içi rahat, mutlu olarak güzel vakit geçirdiği bir anı yoktur. Huzursuzluk, şüphe ve korku tüm hayatına hakim olur. Kuran'da münafığın bu korku dolu dünyası şöyle haber verilmiştir:

... Şayet korku gelecek olsa, ölümden dolayı üstüne baygınlık çökmüş kimseler gibi gözleri dönerek sana bakmakta olduklarını görürsün... (Ahzap Suresi, 19)

MÜNAFIK, SİNSİ FAALİYETLERİNİN FARK EDİLMESİNDEN VE DEŞİFRE OLMAKTAN ÇOK KORKAR

Faaliyetlerini sinsice ve gizliden gizliye yürütmeye çalışan münafıkların en çekindikleri konulardan biri de, Müslümanlar tarafından fark edilmektir. Onlara ihanet ettiklerinin, küfürle bağlantı halinde olduklarının ve gizlice bilgi aktardıklarının, Müslümanlar aleyhinde planlar kurduklarının anlaşılmasından çok çekinirler. Nihai amaçlarına ulaşana ve kendi istekleriyle Müslümanların yanından ayrılana kadar deşifre olmamak için çok büyük bir titizlik gösterirler. Bu ayrılık kararını vermeden önce, maddi manevi Müslümanların imkanlarından daha da yararlanmak, küfrün gözüne girebilecek daha önemli ve hayati bilgiler edinebilmek isterler. Doğrudan küfrün yanına gitmektense, Müslümanların arasındaki güvenlik, huzur, refah ortamından ve nimetlerden yararlanarak küfürle olan işlerini yoluna koymayı tercih ederler.

Ancak bir yandan da, Allah'ın Kuran ile Müslümanlara münafıkları çok detaylı bir şekilde tanıttığını da bilmektedirler. Müslümanlar Kuran ayetleri ışığında, bir insandaki **'münafık karakterini ve münafık alametlerini'** çok iyi fark edebilmektedirler. Dolayısıyla münafık da, her ne kadar büyük bir dikkat sarf etse de, hem yüzüyle, hem

vücut diliyle, hem de karakteriyle dikkat çektiğinin bilincindedir. Müslümanları ne kadar iyi taklit etse de, onların gözlerini boyamak için ne kadar çok emek verse de, onlardan farklı olduğunun anlaşıldığını görmektedir.

İşte bu ihtimal münafığın dehşetli bir korku içerisinde yaşamasına neden olur. **"Ya münafık olduğu ortaya çıkarsa? Ya yaptığı sahtekarlıkları anlaşılırsa? Ya küfre taşıdığı bilgilerin, onlarla yaptığı planların delilleri ortaya çıkarsa?"** İşte bu düşünceler münafığı içten içe yiyip bitirir. Gece gündüz, **"Acaba Müslümanlar yaptıklarından haberdarlar mı?", "Acaba biliyorlar da, ona mı belli etmiyorlar?"** gibi şüphelerle beyni yanıp kavrulur. Ancak bu şüphelerini doğrulayabileceği bir yol da bulamaz. Zaman zaman Müslümanların ağzını arayarak, zaman zaman blöf yaparak aklındaki bu soruların yanıtlarını öğrenmeye çalışır. Ama sonuç alamaz.

Elbette ki **Müslümanlar münafıktan kat kat daha fazla akıllıdırlar.** O kişinin münafık olduğundan şüphelendiklerinde bile, onu çok iyi analiz edip, istedikleri gibi yönlendirebilecek ve ikna edebilecek kadar yüksek bir feraset ve basiret ile hareket ederler. Ve münafığa asla istediği cevapları vermezler. **Yaptığı şeytani işbirliklerinden, gizli bağlantılarından, Müslümanlar aleyhinde yürüttüğü casusluk faaliyetlerinden ne kadar detaylı şekilde haberdar olsalar da, bu konuda ona hiçbir şey hissettirmezler.** Ve hatta onu ortada hiçbir şüphe ya da sorun olmadığına ve ona güvendiklerine ikna edebilirler. **Böylece içi rahatlayan münafık da, sinsi istihbarat faaliyetlerine ve küfürle olan işbirliğine yeniden devam eder.** Müslümanlar ise, münafığın bu faaliyetlerinden haberdar oldukları için, bir yandan Müslümanları koruyacak tedbirlerini alır, diğer yandan da münafığı samimi olması için eğitip onu doğru yola iletmeye çalışırlar.

Peygamberimiz (sav) dönemindeki münafıklar da, tarih boyunca yaşamış her samimiyetsiz insan gibi bu **'fark edilme korkusu'**yla yaşıyorlardı. Ve Allah'tan vahiy alarak hareket eden Peygamberimiz (sav)'e, kendileri hakkında ayet inmesinden, Allah'ın onları Peygamberimiz (sav)'e tanıtmasından dehşetli bir korkuyla korkuyorlardı. Kuran'da münafıkların bu korku dolu ruh hali şöyle bildirilmiştir:

> **Münafıklar, kalplerinde olanı kendilerine haber verecek bir surenin aleyhlerinde indirilmesinden çekiniyorlar. De ki: "Alay edin. Şüphesiz, Allah kaçınmakta olduklarınızı açığa çıkarandır." (Tevbe Suresi, 64)**

Ancak elbette ki münafıkların bu düşünceleri, Allah'a ve vahye olan inançlarından kaynaklanmıyordu. Onlar -Peygamberimiz (sav)'i tenzih ederiz- Kuran'ın tamamının Resulullah (sav)'in kendi sözleri olduğuna inanıyorlardı. **"Aleyhlerinde bir Sure'nin inmesinden çekindiklerini"** söylerken **'vahiy gelmesi'**ni değil, Peygamberimiz (sav)'in yine kendinden bir söz söylemesini kastediyorlardı. Yaptıkları gizli casusluk faaliyetlerinin, adiliklerinin, alçaklıklarının bir şekilde öğrenilmesinden çekiniyorlardı. Bu durumunda kavimlerindeki herkese karşı **'rezil olacaklarını ve küçük düşeceklerini'** biliyorlardı. Asıl çekindikleri de zaten buydu. Peygamberimiz (sav), kavmine **'onların münafık olduklarını söyler de, adilikleri, alçaklıkları, haysiyetsizlikleri açığa çıkar ve bütün insanlar onlara karşı galeyana gelir'** diye korkuyorlardı.

'Esbab-ı Nuzül' yani ayetlerin indiriliş sebeplerini açıklayan tefsirlerde Tevbe Suresi'ndeki bu ayetin nüzul sebebi hakkında üç ayrı rivayet vardır:

> l. Mucahid der ki: **Münafıklar kendi aralarında bir takım şeyler konuşurlar ve "Umarız Allah sırrımızı ifşa etmez." derlerdi. Bunun üzerine bu ayet nazil oldu.**
>
> 2. Suddi konuyu biraz daha kişiselleştirir ve der ki: **Münafıklardan birisi: "Bana yüz celde (sopa) vurulsa da bizim hakkımızda bizi rezil edecek birşey nazil olmasa." demiş ve bunun üzerine Allah Tealâ bu âyet-i kerimeyi indirmiştir.**
>
> 3. İbn Keysân da **münafıklardan bir grubun, Hz. Peygamber (sav)'in Tebük'ten dönüşü sırasında karanlık bir gecede Hz. Peygamber (sav)'e suikast hazırladıklarını, Cibril'in de gelerek Rasûlullah (sav)'e bunu haber verdiğini ve işte böylece bu Ayet-i Kerime'nin inmiş olduğunu söylemiştir.**

Tefsirlerdeki bu bilgilerde münafıklardan birinin, **"Bana yüz sopa vurulsa da bizim hakkımızda bizi rezil edecek birşey nazil olmasa"** dediği anlatılmıştır. Bu da bize münafığın, rezil olmaktansa, eziyet görmeyi tercih ettiğini göstermektedir. Çünkü münafık için **'gösteriş'** çok daha önemlidir. **'İnsanların ne dediği'**, onların gözünde

'nasıl bir imajı' olduğu, **'itibarı'** hayati bir konudur. Kendisini sezdirmemek için, Müslümanlardan biri gibi bilinmeyi sürdürmek zorundadır. Eğer münafık olduğu ortaya çıkarsa, tüm bu imajı zedelenecek, itibarını kaybedecektir. Bunun sonucunda da çıkar ve menfaat kapıları ona kapanacaktır. İşte böyle bir durumla karşılaşmaktansa, münafık acı çekmeyi tercih etmektedir.

Allah'ın sonsuz gücüne inanmayan münafık, gizli saklı fısıldaşıp sinsice muhbirlik yaparken ya da Müslümanlar aleyhinde tuzak kurarken, Allah'ın, yaptığı her şeyi gördüğünden gafildir. Eğer insanların duymayacağı ya da görmeyeceği bir yerde, tedbirini alarak bir tuzak kuruyorsa, bunu kimsenin bilmediğini düşünür. Tuzağı kuran o iki kişiden üçüncüsünün Allah olduğuna inanmaz. O yüzden de çekindiği şey, **'alçak ve sahtekar olduğunu'** Allah'ın bilmesi değil, insanların duymasıdır. Ancak Allah, münafıkların kendi aralarında gizlice fısıldaştıkları sırlarını bildiğini bir ayette şöyle haber vermiştir:

> **Yoksa onlar; gerçekten bizim, sır tuttuklarını ve aralarındaki fısıldaşmalarını işitmediğimizi mi sanıyorlar? Hayır, (işitiyoruz) ve onların yanlarındaki elçilerimiz de (her şeyi) yazıyorlar. (Zuhruf Suresi, 80)**

Münafıklar zekice oyunlarla Müslümanlarla uğraşıp onlara zarar verdiklerini ve bundan hiç kimsenin haberi olmadığını zannederlerken, Allah onların tüm yaptıklarını görmektedir. Ve Allah tüm bunları **'açığa çıkaracağını'** haber vermiştir. **Münafık neyi gizlemek istiyor, neyin öğrenilmesinden korkuyorsa, Allah onların bu 'kaçındıkları şeyleri' bir bir ortaya çıkaracaktır.** Kaçtıkları her ne varsa tüm bunlar onlara yürek acısı olacaktır.

MÜNAFIK, SUÇÜSTÜ YAKALANMAMAYA DİKKAT EDER; SERİ YALANLARLA SUÇLARINI ÖRTEREK KENDİNİ MASUM GÖSTERMEYE ÇALIŞIR

Münafığı ele veren en önemli alametlerinden biri **'yalan söyleme konusundaki şeytani mahareti'**dir. Münafık sinsi bir zekaya sahip olduğu için, sadece ağzına geldiği gibi yalan söylemez. Bir konuda yalan söyleyeceği zaman, o yalanın bütün altyapısını kapsamlı şekilde beyninde hazırlar. Özellikle de sahtekarlıklarının yakalanması ihtimaline karşı öne süreceği teviller zihninde hep mevcuttur. O yüzden münafığı **'suçüstü yakalamak'** çok zordur. Oyunları çok net teşhis edilip, deşifre edilse dahi, arsızca bunları inkar eder. O an Müslümanlar, münafığın yaptığı bir ahlaksızlığı çok net gözleriyle görseler bile, münafık buna hemen onlarca şeytani açıklama getirir. Bütün ahlaksızlıklarını yalanlarla kamufle etmeye çalışır. Hazırcevap, dilbaz ve tartışmacı olduğu için, bir yalandan hemen başka bir yalana anında geçebilir. Yalanları yakalandığında öne sürdüğü mantık ise, hep **'kendisinin her zaman iyi niyetli ve hep hayır peşinde olduğu'**dur. Ona karşı güçlü bir **'önyargı olduğu için'** bu şekilde sürekli kendisinden şüphe duyulduğu iddiasındadır.

Peygamber Efendimiz (sav) döneminde münafıklar Dırar mescidini kurduklarında, tek amaçları Peygamberimiz (sav)'e karşı münafıkları bir araya toplayıp, fitne çıkartıp Müslüman topluluğunun arasını ayırmaktı. Ama kendilerine sorulduğunda, **bu mescidi sadece iyilik ve hayır amaçlı oluşturduklarına dair Allah adına yemin etmişlerdi.** Allah bize münafıkların bu sinsi taktiklerini Kuran'da şöyle haber vermiştir:

> **Zarar vermek, inkarı (pekiştirmek), müminlerin arasını ayırmak ve daha önce Allah'a ve elçisine karşı savaşanı gözlemek için mescit edinenler ve: "Biz iyilikten başka birşey istemedik" diye yemin edenler (var ya,) Allah onların şüphesiz yalancı olduklarına şahitlik etmektedir. (Tevbe Suresi, 107)**

İşte münafıkların yalan yöntemi asırlardır hiç değişmemiştir. **Tartışma ve tevil yöntemleri, kendilerini kurtarma metotları, savunma stratejileri ve yalanlarını kamufle etme teknikleri, dönemler, kişiler ve örnekler değişiklik gösterse de, hep aynıdır.** Örneğin, münafık iki Müslümanın konuştuğunu görür. Eğer konuştukları özel bir konuysa, onların yanına gittiğinde Müslümanların susacaklarını ya da konuyu değiştireceklerini bilir. Çünkü Müslümanlar, İslam'ın menfaati, diğer Müslümanların güvenliği konusunda çok tedbirli, hamiyet hisleri kuvvetli ve korumacıdırlar. O yüzden münafık sinsice ve kendini hissettirmeden, Müslümanların konuştukları odanın tam

kapısında bekleyerek anlatılanları dinlemeye çalışır. O anda biri kendisini görüp, ne yaptığını sorsa, **"Buraları temizliyordum"** der. Yalan söylediğini anlayan Müslümanlar, eğer onun yalanını ortaya çıkarmak için biraz daha üstüne gidip, **"Burası daha yeni temizlendi"** deseler, **"Az önce buraya kirli bir eşya kondu, o yüzden yeniden temizliyorum"** der. Eğer Müslümanlar o yalanını da bertaraf edecek birşey söylerlerse, bu sefer de bambaşka bir yalan daha ortaya atar. En sonunda artık çok köşeye sıkışınca da, başka bir sahtekarlık yapar. Ağlamaya, çirkef şekilde bağırmaya ve oynadığı sinsi oyunu teşhis eden Müslümanlara iftira atmaya başlar. **'Aslında orada iyilik için bulunduğunu, Müslümanların bilmeden kirli bir yere değmemeleri için fedakarlık yapıp oraları temizlediğini; ama buna rağmen üstüne varıldığını, kendisine sevgisiz ve gaddar davranıldığını'** söyler. Hatta konuşarak biraz daha üstüne gidilip, doğru konuşması için daha da zorlansa, bu sefer sağlığını, tansiyonunu, şekerini veya başka bir hastalık ihtimalini öne sürüp, bayılıyormuş gibi numara yapmaya başlar. Amacı, yalanını saklayabilecek imkanı kalmadığı için, artık bu konuşmalarla daha fazla üstüne gelinmemesini sağlamaktır. Ve tam bir **'tiyatro oyuncusu gibi'** mükemmel, ama bir o kadar da **'şeytani, sinsi ve kahpece bir oyun'** sergiler.

Münafık Müslümanları çok iyi tanıdığı için, onların nezaketini, şefkatini ve merhametini çok iyi kullanır. Ağladığında ya da sağlığını öne sürdüğünde Müslümanların vicdanen daha fazla soru sormayacaklarını, üsteleyemeyeceklerini ve anlamazdan gelerek konuyu kapatacaklarını çok iyi bilir. O yüzden ne zaman böyle sıkışıp zor durumda kalsa, hemen bu planlarını devreye sokar. Allah Kuran'da münafıkların bu gibi yöntemlerle **'gerçekleri çarpıtarak sürekli yalan söylediklerini'** şöyle haber vermiştir:

> **Şeytanların kimlere inmekte olduklarını size haber vereyim mi? Onlar, 'gerçeği ters yüz eden,' günaha düşkün olan her yalancıya inerler. Bunlar (şeytanlara) kulak verirler ve çoğu yalan söylemektedirler. (Şuara Suresi, 221-223)**

Münafık çok temkinli davrandığı için, yakalanma ihtimaline karşı, Müslümanların aleyhine yaptığı her tavrın ve ahlaksızlığın cevabını seri olarak kafasında önceden planlar. Bu yöntemle hem kendini sürekli gizleyebileceğine hem de boş bulunup yalanlarının ortaya çıkmasını engelleyebileceğine inanır.

Oysaki münafık **'şeytani bir zekaya'** sahiptir ama, Müslümanlar zekayı kolaylıkla alt edebilecekleri **'imani bir akla'** sahiptirler. Dolayısıyla Müslüman, aklıyla, münafığın zekasıyla adeta **'köşe kapmaca'** oynar. Ancak Müslümanların dikkatinin münafıklara karşı sürekli açık olması elbette ki çok önemlidir. Dahası, Müslüman münafıkla uğraşırken, şeytanla uğraşmış ve şeytanla mücadele etmiş olur. Münafığı yendiğinde ise, Allah'ın izniyle şeytanı alt etmiş olur.

MÜNAFIK, YAKALANDIĞINI DÜŞÜNÜRSE EYLEMLERİNE BİR SÜRE ARA VEREBİLİR

Münafık, şeytandan aldığı ilhamlarla oldukça kurnaz hareket edebilen bir varlıktır. Müslümanların arasında gizlice ve sinsice faaliyet yürüttüğü için, sürekli olarak birileri tarafından fark edilme korkusu içinde yaşar. Bu nedenle de sürekli olarak **'havayı koklar'** ve herhangi bir tavrından dolayı kendisinden şüphelenen olup olmadığını sürekli **'kontrol eder'**. Bu yönde çok küçük bir ihtimal bile olabileceğini düşünürse, hemen ona göre tavrını, konuşmalarını, eylemlerini aksi yönde bir imaj verecek şekilde ayarlar. Anlaşıldığından her şüphe ettiğinde, **'bukalemun gibi'** çok süratli bir şekilde renk değiştirir.

Münafığı bu şüpheye iten en önemli konulardan biri ise, Müslümanların münafıklar hakkındaki sohbetlerinin, yazılarının, video çalışmalarının artması, bu konunun yoğun olarak gündemde tutulmasıdır. Bu durumda münafığın aklına gelen ilk düşünce, **"Acaba aralarında birinin münafık olmasından şüphe duydukları için mi bu konuyu bu kadar ön planda tutuyorlar?"** olur. Bu da münafığın delice bir korkuya ve dehşete kapılmasına yol açar. Bu yüzden de hemen bir sakinleşme dönemine girer. Eylemlerini ya yavaşlatır ya da bir süreliğine tamamen durdurur. Müslümanların kendisi hakkında bir şüpheleri olup olmadığından emin olabilmek içinse, ara ara **'zemin yoklamaları'** yapar.

Ancak münafığın bu duraksaması, Müslümanlar için asla dikkate alınacak bir duruş olmaz. Çünkü onlar, münafığın neden sinsice faaliyetlerinden vazgeçmiş gibi göründüğünü; bunun sadece **'geçici bir durum olduğunu ve zemin bulduğunda daha da şiddetli bir eylemle harekete geçeceğini'** bilirler.

Münafığın bu halleri, vahşi hayvanların yakalandıklarını sandıklarında durup beklemelerine benzer. Nasıl ki bir hayvan tehlikeyle karşılaştığında önce durur, karşısındaki avcının dikkatinin dağıldığı bir anı bekler, bu anı yakaladığında hemen yeniden atağa geçerse münafık da yakalandığını ya da kendisinden şüphelenildiğini anladığında hemen eylemlerini durdurur, şartların değişmesini ve ortamın sakinleşmesini bekler, yeniden atağa geçmek için uygun fırsat kollar.

Örneğin **tavırlarıyla, konuşmalarıyla, yüzüyle Müslümanlara rahatsızlık veriyorsa, onu bir süre için durdurur. Ya da küfre gizlice istihbarat sağlıyorsa, Müslümanlar aleyhinde tuzaklar kuruyorsa, bunlara bir süre için ara verir. Sürekli tembellik yapıp, boş işlerle vakit geçiriyorsa, anlaşılmamak için birkaç işte bir ucundan Müslümanlara yardım ediyor gibi yapar.** Şüphenin üzerinden dağıldığına inanana kadar bu tür ince taktiklerini uygulamaya devam eder.

Ancak eğer, herhangi bir sebeple Müslümanların dikkatlerinin bu konudan dağıldığını ve başka bir konuda yoğunlaştıklarını görürse, hemen kaldığı yerden misliyle eylemlerine yeniden başlar. Yine tüm tavırlarıyla Müslümanları huzursuz etmeye, konuşmalarıyla fitne çıkarmaya, çirkeflik yaparak onları rahatsız etmeye devam eder.

Münafık adeta bir **'verem mikrobu'** gibidir. Yakalandığını anladığında kısmen düzelme gösterir. Ama dikkat üzerinden dağıldığında, yeniden azgınlaşmaya ve alçaklık yapmaya başlar. Verem mikrobunu etkisiz kılmak için nasıl sürekli **'antibiyotik'** verilmesi gerekir; yoksa mikrop bünyeyi sarmak için sürekli atak yaparsa, münafık da işte aynı, bu bir türlü iyileşmeyen mikrop gibidir. **Verem mikrobunun yüksek dozda antibiyotikle sürekli kontrol altında tutulması gerektiği gibi, münafığa da sürekli yoğun dikkatin üzerinde olduğu gösterilerek yıldırılması gerekir.**

ADNAN OKTAR: "Münafıklar çok büyük bir tehlikedir. **Münafık yalnız bazen geri adım atar. Fakat o geçicidir.** Sonra yeniden adiliğin, pisliğin içine döner yani münafığın çok iyi kollanması lazım. **Münafık yakalandığını anlarsa, geçici olarak taktik yapabilir. Müslüman gibi görünmeye başlayabilir.** Ama bir fırsatını bulduğunda yine, ayetteki gibi, **"yüz üstü geri dönerler"**. İşte hemen yine pisliğin içine dalarlar. Kuran'da münafığın ahlakı çok detaylı tarif edilmiştir. **Pislik onun ciğerine işlemiştir.** O hep o pislikle yanıp tutuşur. Hep küfürle bağlantı ister. Müslüman onu sıkar. İslam'dan bahsetmek, Kuran'dan bahsetmek onu rahatsız eder." (A9 TV, 29 Ocak 2016)

> **İnsanlardan kimi, Allah'a bir ucundan ibadet eder, eğer kendisine bir hayır dokunursa, bununla tatmin bulur ve <u>eğer kendisine bir fitne isabet edecek olursa yüzü üstü dönüverir</u>. O, dünyayı kaybetmiştir, ahireti de. İşte bu, apaçık bir kayıptır. (Hac Suresi, 11)**

MÜNAFIK OLAYLAR KARŞISINDA HEP TAKTİK DEĞİŞTİRİR; MÜNAFIĞIN HER ZAMAN A, B, C PLANLARI VARDIR

Münafık kafasını sürekli şeytani yönde çalıştırdığı için olaylar karşısında ezbere hareket etmez ve tek bir yöntem kullanmaz. Şeytanın ilhamıyla hareket ettiği için, Müslümanlara çok farklı yönlerden yanaşabilir. Allah'ın Kuran'da şeytanı tarif ettiği şu ayet münafıklarda da tecelli etmektedir:

"Sonra muhakkak önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım. Onların çoğunu şükredici bulmayacaksın." (Araf Suresi, 17)

Bunun yanı sıra münafık adeta bir bukalemuna benzer. Nasıl ki bukalemun bulunduğu her ortama ve duruma göre hemen rengini değiştirebilirse, bir münafık da içinde bulunduğu şartlara ve ortama hemen uyum sağlayabilecek bir ruha sahiptir. Kendi çıkarları için ne gerekiyorsa onu hemen yapar. Adeta **'profesyonel eğitimli bir tiyatro sanatçısı'** gibidir. Ağlaması gerektiğini düşündüğünde ağlar, neşeli olması çıkarları açısından gerekiyorsa, neşeli olur. Dikkat çekmek isterse, bir anda içine kapalı bir ruh sergileyebilir. Ruhu inişli çıkışlı olduğu için, bu ruh değişimlerini hayata geçirirken de hiç zorlanmaz. Ruhundaki oyuncu, karanlık, sevgisiz yönleri istediği zaman istediği ölçüde ortaya çıkarır, istediği zaman da yine tamamen kendi belirlediği bir ölçüde gizler.

Allah Kuran'da her türlü nimeti vermesine rağmen Kendisi'ne nankörlük edip, büyüklük taslayan bir münafığın karakterini tarif ederken şu ayetleri bildirmektedir:

Kahrolası, nasıl bir ölçü koydu? Yine kahrolası, nasıl bir ölçü koydu? (Müddessir Suresi, 19-20)

Allah'ın bu ayetlerde dikkat çektiği gibi, münafığın her hareketinde bir **'ölçü'** vardır. **Şeytani zekasıyla ince ince, sürekli planlar kurar.** Temiz ve samimi bir düşünce yapısı olmadığı için, en umulmadık zamanlarda dahi yalan, entrika, gizlilik ve oyun peşindedir. **Münafığın tek bir sinsi hareketinin arka planında onlarca karanlık mantık gizlidir.** Hepsini detay detay zihninde oluşturur ve aşama aşama harekete geçirir. **Bu planların Müslümanlar tarafından fark edilmesi ve deşifre edilmesi ihtimaline karşı da münafığın A, B ve C planları her daim zihninde hazırdır. Sahip olduğu o şeytani tiyatroculuk yeteneğiyle de hiç boş bulunmaksızın yeri geldiğinde, bir sonraki ilgili planı devreye sokar.**

Münafığın tüm planlarının tükendiği ve yakalandığını anladığı anda bir kaçış taktiği olarak uyguladığı bir başka yöntem daha vardır: **'Kontrolünü kaybettiği ve ne yapacağı belli olmayan kontrolsüz bir çizgiye geldiği'** imajını vermek...

Bu imajı verebilmek için, planına önce sudan bir sebeple huzursuzluk çıkararak başlar. Bu ortamı yüzüyle, sesiyle ve diliyle kızıştırır. **Sinir bozukluğundan ve öfkeden kendini kaybediyor görünümü verir.** Bundaki amacı da tamamen **'kontrolünü kaybetmeye başlamış ve ne yapacağı belli olmayan'** izlenimi vermektir. Böylece her an kendine ya da müminlere zarar verebileceği yönünde Müslümanlarda bir **'tedirginlik oluşturmaya'** çalışır. Akabinde de, amacı Müslümanların iyi niyeti ve yatıştırıcı ahlakından istifade edip, normal tavrına dönmesi karşılığında, isteklerini bir **'pazarlık malzemesi'** yapabilmektir. Münafık bu oyunuyla, müthiş bir **'şov yapma yeteneğine sahip olduğunu'** da açıkça sergilemiş olur. Adeta bir tiyatro sahnesindeymişçesine mükemmel bir oyun çıkarır. Ve ardından da, sinirlerinin yatışması için, madde madde bütün isteklerinin yerine getirilmesini şart koşar.

Müslümanlar ise münafığın tüm bu oyununu, aşama aşama A, B, C ve daha sonraki planlarını da tüm detaylarıyla fark ederler. Ve münafığın istediği huzursuzluk ve kargaşa ortamının oluşmasına asla izin vermezler. Her zaman itidalli ve yatıştırıcı bir üslupla konuşup, olayları İslam'ın menfaatine uygun hale getirecek şekilde hareket ederler.

MÜNAFIK FARK EDİLMEDİĞİNİ SANDIKÇA, KENDİNİ DAHA DA AÇIK BİR ŞEKİLDE ELE VERİR

Müslümanlar kendi aralarında olup, kendilerinden biri gibi davranan ve Müslüman olduğunu söyleyen her insana karşı hüsn-ü zan ve güzel ahlak ile yaklaşırlar. Ayrıca bir kimsede çok fazla münafık alameti gördüklerinde bile, onu şeytanın etkisinden kurtarmaya, samimi imana, güzel ahlaka yöneltmeye çalışırlar. Bu nedenle de münafık olmasından şüphe ettikleri bir insana dahi hiçbir zaman **"Sen münafıksın"** ya da **"Sen bunları münafıkane bir amaçla yapıyorsun"** demezler. Onun çok açık görünen en şeytani eylemlerine bile akıl ve vicdan kullanarak Kuran ahlakının gerektirdiği şekilde karşılık verirler.

Ancak elbette ki bu şekilde güzel ahlak gösterseler de, karakterinde, tavırlarında ya da konuşmalarında pek çok münafık alameti gördükleri bir kişiye karşı son derece dikkatli olurlar. Şüphe duydukları ve güvenmedikleri böyle bir kişiye karşı, her konuda mutlaka kendilerini koruyacak tedbirlerini alırlar. Ve uzaktan uzağa bu kişinin sinsi eylemlerini sessizce izleyerek amacını ve gerçek kişiliğini anlamaya çalışırlar.

Münafık ise, Müslümanların ona karşı olan bu dikkatlerinden ve değerlendirmelerinden habersizdir. Müslümanların bu sessizliğini, tamamen farklı değerlendirir. **Kendisini hiç sezdirmediğini ve fark ettirmeden onlar arasında sinsice bir hayat yaşayabildiğini sanır.** Anlaşılmadığını düşündüğü için de, hiçbir tedbir almaksızın üzerindeki münafık alametlerini daha da artıracak eylemler yapar ve Müslümanların, onun hakkındaki kanaatlerini daha da güçlendirir.

Münafığın durumu, deniz kenarında küçük bir deniz canlısının, bir deniz kabuğunun altına gizlenip ilerlemeye çalışması gibidir. Dışarıdan bakan, bir kabuğun yürüdüğünü görünce, **'altında ayakları olan bir canlı bulunduğunu'** hemen anlar. **Münafığın durumu da aynı böyledir. Kendine bir kabuk yapar onunla beraber yürür. Ama ahmak olduğu için, fark edildiğini bilmez.** Akılsızca, alttan alta Müslümanlara oyun oynadığını zanneder. Oysaki, yaptığı sinsi oyunların, kurduğu alçakça tuzakların, aleyhte yürüttüğü faaliyetlerinin **'anlaşılmadığını sanması'** münafığın **'kendisini giderek daha da açık bir şekilde ele vermesine neden olur'**.

Ku n'da, **"... Oysa Allah, gizlediklerinizi açığa çıkaracaktı."** (Bakara Suresi, 72) sözleriyle, insanların gizlediklerini sandıkları her şeyin, tek tek mutlaka ortaya çıkacağı haber verilmiştir. Bir başka ayette ise Allah, **"... Şüphesiz, Allah kaçınmakta olduklarınızı açığa çıkarandır."** (Tevbe Suresi, 64) şeklinde buyurmuştur.

İşte kendilerini gizlediklerini sanarak şeytani eylemlerini, sinsi oyunlarını daha da artıran münafıklar, bu gerçekten gafil haldedirler. Allah, ahirette onların **'hiç hesaba katmadığı şeylerin de açığa çıkacağını' ve bunların 'kötü bir azaba dönüşeceğini'** bildirmiştir:

> **Eğer yeryüzünde olanların tümü ve bununla birlikte bir katı daha zalimlerin olmuş olsaydı, kıyamet günü o kötü azaptan (kurtulmak amacıyla) gerçekten bunları fidye olarak verirlerdi. Oysa, onların hiç hesaba katmadıkları şeyler, Allah'tan kendileri için açığa çıkmıştır. (Zümer Suresi, 47)**

MÜNAFIĞIN EN IZDIRAP DUYDUĞU KONULARDAN BİRİ MÜNAFIK ALAMETLERİNİN ANLATILMASINI DİNLEMEKTİR

Münafığın canını en çok acıtan, ruhunu en çok yakıp kavuran konulardan biri, **'münafıklığın sırlarını anlatan Kuran ayetlerini duymak, münafık karakterinin deşifre edilmesini dinlemek zorunda kalmak'**tır. Çünkü bu onun tüm oyunu bozacak, onun gizliliğini ortadan kaldıracak ve sinsice hareket edebilmesini tamamen engelleyecektir.

Çünkü münafık, münafıklığını ancak 'sinsiliği' ve 'gizliliği' sayesinde istediği gibi yaşayabilir. Bu imkanlar elinden alındığında, eli kolu bağlanmış hale gelir. Tüm sinsi yöntemlerinin açıkça deşifre olduğu, çevresindeki **herkesin 'münafığın şeytani sanatını' bildiği bir ortamda, münafık kolay kolay eylem yapamayacaktır.** Çünkü her oynamaya çalıştığı oyun, etrafındaki Müslümanlar tarafından anlaşılacak; bakanlar onun her yaptığının **'münafık tavırları'** olduğunu hemen fark edeceklerdir. İşte o zaman da, münafık kendisine hayat sahası bulamayacak ve eylemlerini durdurmak zorunda kalacaktır.

İşte tüm bu gerçeklerin şuurunda olan **münafık, Müslümanların, münafıklığın yanlışlığını anlattıkları hiçbir faaliyet yapmalarını istemez. Ne Kuran'daki münafık ayetlerini anlatmalarını, ne münafık karakteri üzerine imani sohbetler yapmalarını, ne bu konularda yazılar yazılmasını, ne de sosyal medyada, televizyon kanallarında, dergilerde, kitaplarda bu yönde bilgilerin paylaşılmasını ister.**

Elinden geldiğince tüm bu çalışmaları durdurup engellemeye çalışır. Kimi zaman bu yönde faaliyet yapacak kişileri lüzumsuz sözlerle meşgul edip vakitlerini alarak; kimi zaman uykusuz bırakarak; kimi zaman onları boş işlerle yorup bitkin hale getirerek; kimi zaman da çalışacakları ortamlarda gürültü yapıp örneğin radyonun ya da televizyonun sesini açarak, yüksek sesle konuşarak dikkatlerini dağıtmayı ve çalışmalarını engellemeyi hedefler.

Münafığın gösterdiği bunca çabaya ve oynadığı onca oyuna rağmen, tüm bunlara engel olamaması ise onu çok kızdırır. Münafıklığın deşifresinin çok mükemmel bir şekilde yapılarak, bu bilgileri, hemen herkesin öğrenmesinin sağlanması, münafığın büyük bir paniğe kapılmasına neden olur. Tüm bunların kendisine getirebileceği zararları düşündükçe münafık dehşete düşer.

Ancak, bir de münafık alametlerini anlatan Kuran ayetlerini ve bu doğrultudaki açıklamaları bizzat kendisinin dinlemek zorunda kalması, münafığın iyice delirip azgınlaşmasına ve korkuya kapılmasına neden olur.

Allah Nuh Suresi'nde, Hz. Nuh (as)'ın çevresindeki münafıkları ve inkar edenleri, her Kuran'a davet edişinde; onları münafıklıktan ve küfürden kurtulmaya her çağırışında, bu insanların anlatılanları hiçbir şekilde **'dinlemek istemediklerini'** haber vermiştir. İşte Peygamberler gibi, diğer Müslümanlar da, münafıklara Kuran ahlakını tebliğ ettiklerinde, onlara samimiyetsizliklerini anlattıklarında, münafıklar aynı ayette bildirildiği gibi, anlatılanları duymamak için kaçacak yer ararlar. **Eğer bu konuşmalar bir sohbet ortamında yapılıyorsa, ya hemen yeni bir konu açıp, münafıklıkla ilgili bahsin kapanmasını sağlamaya çalışır ya da hemen bir bahane bularak oradan uzaklaşırlar. Eğer Müslümanların bu sohbetini yandaki bir odadan duymak zorunda kalıyorlarsa, hemen kapılarını kapatıp, o konuşmanın sesini bastıracak şekilde yüksek sesle bir müzik ya da televizyon programı açarlar. Eğer münafıklık ile ilgili ayet ve açıklamaları, bir televizyon kanalından, radyodan ya da internet üzerinden bir yayından dinlemek durumunda kalıyorlarsa, bu sefer de hemen ya televizyonu kapar ya yayının sesini kısar ya da hemen kanal değiştirirler. Ya da gürültü yaparak, konuşarak bu anlatılanların hem dinlenmesini engellemeye çalışır, hem de kendileri duymamış olurlar.** Allah bir ayette münafıkların bu tavrını şöyle haber vermiştir:

> **Ona ayetlerimiz okunduğunda, sanki işitmiyormuş ve kulaklarında bir ağırlık varmış gibi, büyüklük taslayarak (müstekbirce) sırtını çevirir. Artık sen ona acı bir azap ile müjde ver. (Lokman Suresi, 7)**

Ayette Allah, münafığın **'kendini müstağni görerek'** ve **'büyüklük taslayarak'** anlatılanları dinlemediğini söylemiştir. Münafık anlatılanları bilerek ve kasıtlı olarak dinlememektedir. Kendince bu şekilde Müslümanlara karşı bir **'eylem'** yapmakta ve **"Ne yaparsanız yapın, ne anlatırsanız anlatın, ben sizi dinlemiyorum ve anlattıklarınızdan da etkilenmiyorum"** mesajı vermeye çalışmaktadır. Bu eylemiyle münafık, **'münafıklıktan kurtulmak istemediğini'** ve **'samimi olmaya niyeti olmadığını'**, **'sinsi hayatını sürdürmekte ne kadar kararlı olduğunu'** açıkça beraberindeki Müslümanlara göstermeye çalışmaktadır.

Burada dikkat çekici olan ise münafığın ahmaklığıdır. **Münafık, münafık karakterine dair bilgileri yalnızca kendisinin duymamasının her şeyi halledip çözüme kavuşturacağını düşünür.** Oysaki, o duymasa da, tüm Müslümanlar, münafığın kirli dünyası hakkındaki her detayı öğrenmekte ve münafığı gördükleri yerde doğrudan tanıyacakları bir anlayış kazanmaktadırlar. **Bir tek o dinlemiyordur, ama televizyon, radyo, internet gibi kanallardan, tüm dergilerden, kitaplardan ve makalelerden, tüm dünya münafık karakterini öğrenmektedir.** Ancak münafık, ahmaklığı dolayısıyla tüm dünyanın bilmesini önemli görmez, sadece kendisinin dinlemiyor olmasının, onun sinsi sistemini korumaya yeteceğini düşünür.

Allah bir Kuran ayetinde münafığın bu **'akılsızca yöntemlerini'** ve **'bununla sonuç alıp başarılı olabilmeyi umduklarını'** şöyle bildirmiştir:

> **İnkar edenler dediler ki: "Bu Kur'an'ı dinlemeyin ve onda (okunurken) yaygaralar koparın. Belki üstün gelirsiniz." Artık gerçekten o inkar edenlere şiddetli bir azap tattıracağız ve yaptıklarının en kötüsüyle cezalandıracağız. (Fussilet Suresi, 26-27)**

"Bu Kuran'ı dinlemeyin ve onda (okunurken) yaygaralar koparın" sözleri, şeytanın tüm inkarcılara ve münafıklara, imana yaklaşmamaları için fısıldadığı, şeytani bir **'direnme yöntemi'**dir. İşte münafık da, şeytandan öğrendiği bu yöntemi tam olarak uygulamakta ve münafıklık aleyhinde tek bir söz duymayacak şekilde, kendisine

yapılan tebliğlerden kaçmaktadır. Allah münafığın bu ruh halini bir ayette, **"Ki onlar, Beni zikretme (konusun)da gözleri bir perde içindeydi. (Kur'an'ı) dinlemeye katlanamazlardı."** (Kehf Suresi, 101) sözleriyle açıklamıştır.

Münafıklar, kendi şeytani dünyalarını deşifre eden, münafıklık hakkındaki ayet ve konuşmaları dinlemek istemediklerini ve bu konudaki kararlılıklarını çok açık bir şekilde ortaya koyarlar. **Ancak bu konuda bilinmesi gereken önemli bir başka bilgi daha vardır: Münafıklar büyük bir titizlikte dinlemekten kaçtıkları bu Kuran ayetlerini ve açıklamalarını, dinleseler de anlamazlar.**

Allah'ın Kuran'da, **"... De ki: "O, iman edenler için bir hidayet ve bir şifadır. İman etmeyenlerin ise kulaklarında bir ağırlık vardır ve o (Kur'an), onlara karşı bir körlüktür. İşte onlara (sanki) uzak bir yerden seslenilir."** (Fussilet Suresi, 44) sözleriyle bildirdiği gibi, münafıkların Kuran ayetlerine karşı kulaklarında bir ağırlık vardır. Anlatılanları duysalar da, anlayamaz, kavrayamaz ve duyduklarından samimi bir şekilde etkilenmezler. Allah, onların bu durumunu **"Kuran onlara karşı bir körlüktür"** sözleriyle ifade etmiştir. **"Sanki onlara uzak bir yerden seslenilir"** cümlesiyle belirtildiği gibi, dinledikleri münafığa çok uzaktan gelen bir ses gibidir, kalbine ulaşıp içinde bir etki meydana getirmez.

Nitekim, dönemin inkarcıları da Hz. Şuayb (as)'a bu durumlarını, şu sözlerle açıklamışlardı: **"Ey Şuayb" dediler. "Senin söylediklerinin çoğunu biz 'kavrayıp anlamıyoruz."** (Hud Suresi, 91) Şuayb Peygamber (as) onlara yıllar boyu tebliğ yaptığı halde, bunları dinlemek istemedikleri ve üzerlerine alınmadıkları için, **"Biz bunları kavrayıp anlamıyoruz"** diyerek yüz çevirmişlerdi.

Kuran'da bu konu hakkında verilen tüm bu bilgiler, Kuran ayetlerinin okunmasının, münafık alametlerinin anlatılmasının, yalnızca Müslümanlara fayda getirdiğini, münafık olmakta kararlı olan bir kimsenin ise, bunlardan hiçbir şekilde etkilenmediğini ortaya koymaktadır. Müslüman anlatılanları dinleyerek, ahlakındaki tüm eksiklikleri giderip düzeltme imkanı bulurken; münafık ise değişmeye, düzelmeye ve münafıklıktan vazgeçmeye hiç niyeti olmadığı için baştan bu bilgileri dinlemekten kaçınır. Allah bir Kuran ayetinde, **"Onların kalpleri parçalanmadıkça, kurdukları bina kalplerinde bir şüphe olarak sürüp-gidecektir..."** (Tevbe Suresi, 110) sözleriyle münafıkların kalpleri parçalanmadıkça vazgeçmeyeceklerini ve imana karşı direnmeye devam edeceklerini haber vermiştir.

ADNAN OKTAR: "Münafığı, münafık alametlerinin anlatılması yakar, üstüne benzin döküp yakmışsın gibi, şeytanı ve münafığı mahveder münafık alametleri. Onun anlatıldığını duydukça çıldırır, dinlemek istemez; ellerini kulaklarına kapatır, cinnet geçirir adeta. Münafığın çok canını yakar münafık alametleri. **Allah, ona azap verdiği için de, Kuran ayetlerine koymuştur münafık alametlerini. Hem müminleri kurtarmak, hem de onlara azap olması için.** Çünkü azap olduğunu kendileri söylüyorlar; münafıklar zaten acı çektiklerini, belirtiyorlar, duymak istemiyorlar. Kuran'da da var; elleriyle kulaklarını kapatıyorlar, acı duyuyorlar, münafık alametlerini duymaktan, ızdırap duyarlar." (A9 TV, 18 Mayıs 2016)

> **"Doğrusu ben, onları bağışlaman için her davet edişimde, onlar parmaklarını kulaklarına tıkadılar, örtülerini başlarına çektiler ve büyüklük tasladıkça büyüklük gösterip-direttiler." (Nuh Suresi, 7)**

ADNAN OKTAR: "Münafık ayetleri, küfür ayetleri hep müminlere yöneliktir. Çünkü bu ayetlerden küfür ve münafıklar etkilenmez. Sadece mümin etkilenir. Müminin kalbinde derin etki yapar. Onun için biz bunları müminlere anlatıyoruz. İnananlara anlatıyoruz. Münafık ve kafir bu ayetlerin açıklamalarını dinlediği zaman içten içe kinlenir, öfkelenir. Nefreti artar. Allah **"Onların öfkesini, nefretini artırmaktan başka faydası olmaz"** diyor. **"Yeni sure indiğinde bu hanginizin imanını artırdı?"** derler diyor.

Müminin imanını artırır, münafığın kinini ve öfkesini daha da artırır. Mümin kendini düzeltir, kafir daha da beter hale gelir. Münafık daha beter hale gelir. Münafık daha sinsi, daha azgın olur. Kalbi daha da kararır. Müminin kalbi ise aydınlanır, ferahlar." (A9 TV, 26 Mayıs 2016)

MÜNAFIKTA USLANMA OLMAZ; EN ZOR ŞARTLARDA BİLE MÜNAFIKLIĞINDAN VAZGEÇMEZ VE HER YAKALANDIĞINDA BİR BAŞKA YENİ EYLEM YOLU BULUR

Münafıklar her fırsatta, her alanda inkar edenlerle bağlantı içerisinde olmak isterler. Bunun için gizli gizli faaliyetler yürütürler. Ancak Allah samimi iman eden kullarına **'doğruyu yanlıştan ayıran üstün bir akıl ve anlayış'** vermiştir. **İşte bu yüksek akıl ve anlayış münafıkta yoktur.** Bu nedenle iman edenler münafığın oyunlarını kolaylıkla fark eder ve bu oyunları bozacak bir tavır gösterirler. Münafığın samimiyetsizliğini her detayıyla ve tüm açıklığıyla deşifre eder ve böylece onu bu yönde tekrar bir adım atamayacak hale getirirler. Örneğin münafığın sırtını yasladığı, menfaat duyduğu küfre dayalı bir sistem varsa, Müslümanlar bunu fark edip bu küfri sistemi dünya çapında deşifre edip çökertirler. Bu durumda münafık yalnız kalır. Çevresindeki tüm yandaşları onu terk eder. İşte bu noktada münafığın bir başka önemli özelliği ortaya çıkar. Münafık, en zor şartlarda bile münafıklığından vazgeçmez. Elindeki imkanları kaybettiği takdirde, yeni bir samimiyetsiz eyleme geçmek için mutlaka başka bir imkan bulmaya çalışır. Allah Kuran'da münafıkların **'kalpleri parçalanmadığı sürece münafıklığa devam edeceklerini'** şöyle bildirmiştir:

> **Onların kalpleri parçalanmadıkça, kurdukları bina kalplerinde bir şüphe olarak sürüp-gidecektir... (Tevbe Suresi, 110)**

Ayette anlatıldığı gibi, **münafıkta herhangi bir uslanma ya da durulma olmaz.** Sürekli haysiyetsizlik yapar ve oyun oynar. **Her yakalandığında bir başka yeni eylem şekline bürünür.** Bir ahlaksızlıktan çıkarıp kurtardığınızda, bir başka alçaklığa ve yeni bir melanet arayışına yönelir. Her deşifre olduğunda yeni bir ahlaksızlığın, yeni bir sinsi boyutun, yeni bir eylem şeklinin içine girer.

MÜNAFIK, ÜZERİNDE OLUŞAN 'MÜNAFIK ALAMETLERİNİ' GİZLEMEYİ BAŞARAMAZ

Allah'ın münafıklık konusunda bir mucize ve Müslümanlar için bir rahmet olarak yarattığı bir durum da, **'münafığın her ne yaparsa yapsın, üzerinde münafık alametleri oluşmasını engelleyememesi'**dir. Münafık çok şeytani bir zekaya sahiptir. Ve Müslümanların münafıkları gösterdikleri münafıkane tavırlar ile tanıyıp teşhis ettiklerini de çok iyi bilmektedir. Normalde, şeytanın da yardımıyla, bu zekasını kullanarak, münafık olduğunu ele verecek olan bu delilleri oluşturmamayı ya da ortadan kaldırabilmeyi başarabilmesi gerekir. Ama işte Allah münafığın böyle bir oyun oynamasına izin vermemiştir. **Allah, münafığı, üzerindeki münafık alametlerini gizleyemeyecek şekilde yaratmıştır.**

Allah bir ayette Müslümanların münafıkları, **'konuşmalarındaki ve yüzlerindeki alametleriyle tanıyıp teşhis edebileceklerini'** şöyle haber vermiştir:

> **Eğer Biz dilersek, sana onları elbette gösteririz, böylelikle onları simalarından tanırsın. And olsun, sen onları, sözlerin söyleniş tarzından da tanırsın. Allah, amellerinizi bilir. (Muhammed Suresi, 30)**

ADNAN OKTAR: "Münafık, Müslümanların yanına sokulmuş, insan şeklinde bir şeytandır. Alametlerinden anlaşılır. Ve münafık bu alametlerden kurtulamıyor. Mesela normalde bir insan bu alametler olduğunda, 'münafık' olacağını bilir. Bilir ve vazgeçer ama münafık vazgeçmiyor. Yine yalan söyler, yine

oyunlarını yapar, yine ağlayarak konuşur, yine çirkeflik yapar, yine gizli bağlantılar kurar, yine Müslümanların aleyhine davranır, yine her sözü yalan olur, yine tamahkar olur, her türlü adiliği yine yapar. Münafığın özelliğidir bu. Onun için ayette **"Kalpleri parçalanmadıkça vazgeçmezler"** diyor Allah. "Kalpleri parçalanmasa ebedi olarak vazgeçmezler" diyor. Çok azgın mahluklar." (A9 TV, 23 Ocak 2016)

ADNAN OKTAR: "Normalde Müslümanlar münafığa, "Münafığın bu vasıfları sende var" demeden, onun bunu görüp bundan vazgeçmesi gerekir değil mi? Çünkü o zaman alenen münafık olmuş oluyor. Kaşı şöyle, gözü şöyle diye tarif ediyorsun münafığı, ama adam vazgeçemiyor. O zaman metafizik bu işte, o zaman demek ki münafık. Çünkü onun çıkarına uygun olan, o delilleri vermemesidir. Münafık alametini vermemesi gerekir. Çünkü o zaman yakalanacak ve yakalanmaması için vermemesi gerekir. Ama kurtulamaz, illa ki yapar. İşte yapacak olduğu için de söylüyorum, görürseniz bilin ki münafık. İnternetteki paylaşımlarına bakın, oradan da anlarsınız. Yazılarına bakın, oradan da anlarsınız. Sohbet ettiğinizde, oradan da anlarsınız. Her şeyle anlarsınız. Anlaşılır Allah'ın dilemesiyle. Net olmamakla beraber, kalbi olarak geniş çapta anlaşılır." (A9 TV, 23 Ocak 2016)

MÜNAFIĞIN MÜSLÜMANLARDAN AYRILMA PLANLARI

MÜNAFIK SÜREKLİ KAÇIP GİTME EĞİLİMİNDEDİR AMA MÜSLÜMANLARDAN ELDE ETTİĞİ MENFAATLERİ BIRAKAMAZ

Münafık garip bir varlıktır. Küfre derin bir hayranlık ve onların yaşadığı hayata karşı büyük bir özlem duyar. Müslümanlara karşı ise büyük bir öfke, kin ve nefret ile doludur. Ancak ilginçtir ki, **istediği an Müslümanları bırakıp küfürdeki dostlarının yanına gitme özgürlüğü olduğu halde, ısrarla Müslümanların arasında yaşamayı tercih eder.**

Kitabın başından bu yana anlatıldığı gibi, bunun elbette ki pek çok sebebi vardır. Ancak bunlar arasında en önemlerinden biri, **'münafığın Müslümanlar arasında yaşayarak elde ettiği menfaatleri bırakmak istememesi'**dir. Müslümanlar ne kadar zenginleşir, ne kadar güçlenir ve ne kadar başarılı hale gelirse, münafığın elde edebileceği menfaatlerin çapı da o oranda artar. Bu da, içten içe büyük bir arzuyla koşa koşa küfrün yanına gitmek isteyen münafığın **'duraksamasına ve gidişini ertelemesine'** neden olur.

Her gitmek istediğinde, Müslümanların sahip oldukları maddi manevi nimetlerle, küfürde özlem duyduğu hayat arasında bir seçim yapmak zorunda kalır. **"Müslümanlarla kalıp biraz daha onların menfaatlerinden yararlansa mı, yoksa dostlarının kendisine açacağı kapılardan ve sunacakları imkanlardan istifade etmek için hemen küfrün yanına mı gitse?", "Ya küfürdeki dostları onu yüz üstü bırakırsa?", "Ya verdikleri sözleri tutmazlarsa?", "Ya işsiz kalırsa", "Ya ona eskisi kadar itibar etmezlerse?", "Ya orada karşılaşacakları şartlar Müslümanların yanındakileri gibi iyi değilse?", "Ya şimdi ulaşabildiği nimetlerden mahrum kalırlarsa?"** İşte bunlar gibi daha yüzlerce soru, hemen her gün münafığın kafasını meşgul eder. Her gün defalarca bunların hesabını yapar. Ve küfürdeki dostlarından bunların her birine dair güvence veren sözler almaya çalışır.

İşte tüm bunlar, münafığın gidip gitmeme konusundaki tereddütünün tek sebebinin **'zamanlama sorunu'** olduğunu ortaya koymaktadır. **Sürekli 'küfürdeki imkanlarını sorgulayarak ve zemin yoklayarak', ayrılacağı en iyi zamanı belirlemeye çalışır.** İşte münafık, her an bu atağı yapma hazırlığı içerisinde yaşar. Bu yüzden de hemen her gün, küfürle olan bağlantısını en sıcak şekliyle muhafaza etmeye çalışır. Yoksa münafık bir an önce Müslümanlara yapabileceği en fazla alçaklığı yapmak ve ardından da hemen küfrün yanına gitmek ister. Ama **bu çıkar hesapları, bir türlü karar verememesine neden olur.**

Allah münafığın **'tüm bu hesaplarını elde edebileceği menfaatlere göre yaptığını'** bir Kuran ayetinde şöyle haber vermiştir:

> **Eğer yakın bir yarar ve orta bir sefer olsaydı, onlar mutlaka seni izlerlerdi. Ama zorluk onlara uzak geldi. "Eğer güç yetirseydik muhakkak seninle birlikte (savaşa) çıkardık." diye sana Allah adına yemin edecekler. Kendi nefislerini helaka sürüklüyorlar. Allah onların gerçekten yalan söylediklerini biliyor. (Tevbe Suresi, 42)**

Müslümanlardan elde edebileceği çıkarlar ne kadar çok ve bunlara ulaşabilmek ne kadar kolay ise, münafık ona göre bir tercih yapar. Yakın bir yarar söz konusuysa, küfre gidişini erteler. Ama bu menfaatleri kısıtlanacak ya da tamamen engellenecek olursa, işte o zaman küfürdeki imkanlar ona daha cazip gelecek ve münafık ayrılma planını uygulamaya başlayacaktır.

MÜNAFIK, MÜSLÜMANLARA ZARAR VERMEYE DEVAM EDEBİLMEK İÇİN AYRILIŞ VAKTİNİ ERTELER

Münafık çok korkak ve aşağılık bir karaktere sahiptir. Bir yandan Müslümanların arasında, onlara karşı sinsi oyunlar oynarken, bir yandan da sürekli fark edilme ve yakalanma korkusu içerisinde yaşar. **Kurduğu tuzakların, yaptığı sahtekarlıkların, küfürle olan işbirliğinin ortaya çıkması durumunda, Müslümanların onu aralarından uzaklaştırmasından şiddetle korkar. Çünkü münafık Müslümanların yanından ayrılmadan önce, küfürde kuracağı hayatına dair tüm sistemlerini sağlamlaştırmak ister. Bu konuda hazırlıksız olduğu bir anda deşifre olup ortada kalmak onun için adeta ölüm gibidir.**

Ancak münafık, böylesine **'dehşetli bir korku'** duymasına rağmen, Müslümanlara zarar verme hırsından dolayı, korka korka da olsa, onlarla birlikte yaşamaya devam eder ve sinsi faaliyetlerini sürdürür. Ayrıldığında, Müslümanların olmadığı bir yerde, **'ahlaksızlık yapma gücünü kaybedeceğini'** ve oradayken olduğu kadar **'etkili eylemler yapamayacağını'** düşünür. **Elbette ki münafık, inkar edenlerin yanına gittiğinde de, Müslümanlara olan düşmanlığını sürdürecek; şeytani eylemlerine devam ederek Müslümanlara zarar vermeye çalışacaktır.** Ama münafık tüm bunları, onların arasındayken **sinsice ve gizli yollarla yapmaktan daha büyük bir şeytani zevk alır.** İçlerinde olup onları aldatabilmek, münafığın çok daha fazla hoşuna gider. Ayrıca Müslümanlar arasındayken, elinde **'çok daha çeşitli şekillerde adilik, haysiyetsizlik ve alçaklık yapabilme imkanı'** olur. **Sesiyle, yüzüyle, bakışlarıyla, mimikleriyle, bakışlarıyla, huysuzluklarıyla münafığın eylem yapabileceği onlarca konu vardır. Müslümanlardan uzak bir yerde iken tüm bunları yapabilme dozu ise düşecektir.**

Diğer yandan da münafık içten içe, sürekli olarak **'bir an önce küfrün yanına gidip, kendisine Allah'ı, İslam'ı hatırlatan her şeyden olabildiğince uzaklaşmayı'** da çok ister. Ancak o zaman şeytan ile baş başa kalabileceği için, istediği şeytani mutluluğu da o zaman bulabileceğine inanır.

Müslümanlarla birlikte geçirdiği her an, onların neşesine, huzuruna, birbirlerine olan kopmaz bağlarına, tutkulu sevgilerine şahit olur. Kıskançlıktan kavrulur ve bu durum sürekli olarak onun canını yakar. İşte tüm bunlar dolayısıyla da, bir an önce aralarından kaçıp gitme hissiyle yanıp tutuşur.

Dolayısıyla münafık, Müslümanların yanında olduğu süre boyunca, hep bunların muhasebesini yaparak, **'kar-zarar hesaplarını enine boyuna değerlendirerek'** yaşar. **Müslümanlara, içeriden verebileceği en fazla zararı verebildiğine inandığında, küfürdeki yerini de istediği şekilde sağlamlaştırabilmişse, işte münafık o zaman iman edenlerin yanından ayrılma planını harekete geçirmeye başlar.** Bunun için **hem 'inkar edenlerden elde edeceği çıkarlarının, halihazırda Müslümanların yanında olduğundan daha fazla olacak şekilde garantilenmiş olması'**; **hem de 'Müslümanlara içten içe yeteri kadar zarar vermeyi başarabilmiş olması'** gerektiğini düşünür. Tüm bu şartlar bir arada olacak şekilde ayarlanmadığı sürece münafık ayrılmayacak, bu imkanları elde edene kadar sinsi oyunlarına devam edecektir.

Tüm bu hesaplamaları yapıp sinsi planlarını kurarken münafığın gafil olduğu çok önemli bir konu vardır. **Münafığın Müslümanlar arasında kalması da, onlardan ayrılıp gitmesi de, her halükarda Müslümanlar için hayırdır.** Müslümanlarla kalması da Allah'ın onlara olan rahmetidir, gitmesi de. Müslümanların, böyle şeytani bir varlığın sinsi faaliyetlerine rağmen hak dini hakim kılmak için çaba harcamaları onların Allah Katında alacakları ecirleri daha da artırır. Münafığın ayrılması da, Müslüman cemaatinde müthiş bir temizlenme, aydınlanma ve bereket oluşturur. **Dolayısıyla münafık her ne yaparsa yapsın, tüm kötülük çabaları Müslümanların lehine dönmekte, verdiği her şeytani emek Müslümanlar için hayırla sonuçlanmaktadır.**

SORU: "Münafık madem sıkıntı ve sürünme içindeyse niye Müslümanlardan ayrı gidip yaşamıyor?"

ADNAN OKTAR: "Münafık, Müslümanların içinde daha iyi pislik yapacağını, daha fazla rezillik yapacağını düşündüğü için ayrılamıyor. Orada daha fazla tahribat yapacağını düşünüyor. Giderse, hem Müslümanlardaki nimetlerden mahrum olacağını düşünüyor, hem de yeteri kadar tahribat yapamayacağını düşünüyor yani onu hesaplıyor. Ama dışarıya gittiğinde daha fazla tahribat yapacağını umuyorsa, işte münafık o zaman ayrılıyor. Zaten Allah ayette, **"Önce kendilerine bir mağara ve sığınacak yer ararlar."** diyor. Önce onu temine çalışıyor. Eğer o sığınacağı yeri temin ederse, ondan sonra Müslümanların haberlerini dışarıdan izlemeye başlıyor. Dışarıda aleyhte faaliyete başlıyor. Ama içeride, hem Müslümanların malını mülkünü yediğini, hem de Müslümanları daha iyi vurduğunu düşünüyor. O yüzden Kuran'da çok geniş anlatılmıştır münafıklar, çok kapsamlı anlatılmıştır." (A9 TV, 23 Ocak, 2016)

> **Gerçekten sizden olduklarına dair Allah adına yemin ederler. Oysa onlar sizden değildirler. Ancak onlar ödleri kopan bir topluluktur. Eğer onlar bir sığınak ya da (kalacak) mağaralar veya girebilecekleri bir yer bulsalardı, hızla oraya yönelip koşarlardı. (Tevbe Suresi, 56-57)**

MÜNAFIK SÜREKLİ OLARAK AYRILDIĞINDA YAŞAYACAĞI KİRLİ HAYATIN PLANLARINI KURAR

Münafıklar ikiyüzlülüğü ve sinsiliği hayat şekli haline getirmiş insanlardır. Müslümanların yanında, gizlice onların aleyhinde faaliyetler yaparak, hiçbir şey yokmuşçasına hayasız bir şekilde onlarla yaşamlarını sürdürürler. Müslümanların yüzlerine gülüp onların kendilerine sağladığı imkanlardan, güzel ve fedakar ahlaklarından, güvenilir ortamlarından, hoşgörülerinden, merhametlerinden kesintisiz olarak istifade ederken, aslında içten içe onlara olabilecek en fazla zararı verebilmenin planlarını kurarlar.

Küfürle olan işbirliklerinde, sürekli olarak bu amaçlarına ulaşabilmek için bilgi alışverişi yapar, istişareler yürütür, tuzaklar kurar ve yeni yeni planlar hazırlarlar. Tüm bunlar aynı zamanda da, **'münafığın küfürde başlayacağı yeni hayatının hazırlıkları'**dır. Münafığın, öfke dolu olduğu Müslümanlardan istediği intikamı alıp, onlara maksimum zararı verebilmeyi başardıktan sonraki tek hedefi, **'küfürde kendine yeni bir hayat kurabilmek'**tir. Hayalini kurduğu **'bu yeni hayatının özelliği ise, Allah'tan, Kuran'dan, Müslümanlardan uzak olacak olması'**dır. İşte münafık küfürdeki dostlarıyla, dinsizliğin savunucularıyla, dinden uzak bir yaşam hayali kurmaktadır.

Müslümanlarla yaşadığı her gün, münafığın aklında hep bu planları vardır. Bunları düşünmeden geçirdiği bir gün bir gece olsa, içi rahat etmez. Planlarını ne kadar geliştirir ve ne kadar gerçeğe yaklaştırabilirse, hayat onun için o kadar daha anlamlı hale gelir. Münafık diliyle Müslümanlardan yana, ama kalbiyle ve hayalleriyle hep küfürden yanadır. Bu yüzden de hep küfürdeki hayatına hazırlık yapar.

Münafık hep, bir gün küfre gittiğinde, orada nasıl yaşayacağını düşünür. **İslam'ın insan nefsini güzelleştiren disiplini onun hoşuna gitmez. Her gün namaz kılmak, oruç tutmak, zekat vermek, hacca gitmek de münafığı sıkar** (Kuran'daki tüm ibadetleri tenzih ederiz). O, bir gün tüm bunlardan kurtulacağı vaktin özlemi içindedir. **Ayrıca münafık temiz olmak değil, pis yaşamak ister.** Müslümanlar gibi temiz ve özenli olmak; örneğin her gün yıkanmak ona zor gelir. O, özgürlük sandığı şeytani hayatında, **pislik ve rezillik içinde yaşamak ister. İstediği gibi uyuşturucu kullanmak, fuhuş yapmak, hırsızlık ya da ahlaksızlık yapmak; kötü ortamlarda, kötü insanlarla iç içe olmak ona daha cazip gelir. Küfrün karanlık dünyasında, o kokuşmuşluğu sonuna kadar yaşamak ister.** İşte münafığın kafasında hep böyle karanlık bir dünyada yaşamanın hayalleri vardır.

Tüm bunların yanında asıl hayali ise **'en büyük olmak'**tır. Enaniyet, kibir yapmak, sahip olduklarıyla insanlara tepeden bakmak, onlara üstünlük taslamak, en öne çıkmak. Ve kendince sözde **'dünyayı oturduğu yerden yönetebilmek'.** Yine bunlar da münafığın büyük bir özlemle küfre gittiğinde yaşayacağını düşündüğü hayalleridir.

Kurduğu bir başka hayal de, '**küfrün şeytani dünyasında kirli maceralar yaşayabilmek'**tir. **Münafık hep karanlık ve şaibeli insanlarla görüşüp konuşmak, tehlikeli işler yapmak ister.** Çünkü illegal olayların içine girmekten, maceradan, pislikten, tehlikeden, riskli işlerden çok hoşlanır. Maceraperesttir. Şeytani maceralar onun için vazgeçilmez tutkulardır. Örneğin dünyanın bir başka ucuna gider, sonra orada da yeni yeni alçaklıklar yapmaya çalışır. Ya da bir yerden kaçar, başka bir yerde yakalanır. Münafığın bütün ömrü böyle sürünerek, pislik içinde geçer. Ve bu karanlık ve kirli dünya onun özlemidir. Hep aradığı, hayallerini, planlarını kurduğu hayat işte budur.

'Müslümanca, dürüst bir hayat yaşamak' ona çok **'sıkıcı ve anormal'** gelir. **'Belalı, tehlikeli, kirli bir hayat'** ise münafığın çok hoşuna gider. Bu yüzdendir ki, küfürde sürekli yeni dostlar, yeni çevreler edinmeye çalışır. Onlara kendini beğendirebilmek için kendince yağcılık yapıp gönüllerini hoş tutmaya gayret eder. Bir gün kesin olarak yanlarına gideceğinden emin olduğu için, şirin görünerek onları el altında tutmanın yollarını arar. İleride ayrılmaya karar verdiği gün, yanlarına gidip de **"Merhaba, ben artık onlarla görüşmüyorum"** dediğinde, sıcak bağlantı kurabilmesi için gerekli olan her şeyi hazırda tutmuş olur.

İşte münafık sürekli olarak, bir an önce Müslümanların yanından uzaklaşıp küfrün yanına gitme özlemiyle yaşar. Ancak onların yanına gidebildiğinde ferahlayacağını ve mutlu olacağını düşünür. Orada artık sadece şeytan ile baş başa kalacağı ve dinin gerektirdiği tüm ibadetleri terk edeceği için, kendince bir **'rahatlık bulacağına'** inanır. Nur gibi Müslümanlar arasında iken, böylesine karanlık ve kirli bir dünyanın hayallerini kurarak yaşaması, münafığın gerçek yüzünü açıkça ortaya koyar.

Münafığın bir diğer hayali ise, **'küfrün yanına gittiğinde, oradan da Müslümanlara karşı mücadelesine devam edebilmek'**tir. Küfrün imkanlarını kullanarak, Müslümanlar aleyhinde yapacağı faaliyetlerinde başarılı olabileceğini düşünmek münafığı rahatlatır. Çünkü ayrılmayıp Müslümanlarla kalmasının önemli bir sebebi, **'onlara içten zarar verebilmek, yavaş yavaş onları küfre karşı güçsüz hale getirebilmek'**tir. Bu sinsi faaliyetlerini bırakmamak için ayrılmak istemeyen münafık, bunları küfrün yanında da sürdürebileceğini düşündüğünde rahatlar.

Münafık bu ahmakça hayallerinin gerçekleşebileceğine kesin olarak inanır. Çünkü münafıklar (Allah'ı tenzih ederiz), Allah'ın kurduğu düzenin bir gün mutlaka yenileceğini düşünürler. Müslümanları zayıf ve güçsüz görürler. Dolayısıyla da er ya da geç küfrün mutlaka galip geleceğine inanırlar. Münafıkta bu inanç, Müslümanların İslam ahlakının hakimiyetini beklemeleri gibi, çok derin bir istek, çok tutkulu bir arzudur. Şeytan tarafının galip geleceğine şiddetle inanır, bu yüzden de hiçbir zaman için Allah'a, İslam'a ve Müslümanlara güvenmezler. Ve onların mutlaka mağlup olacağı beklentisi içinde olurlar.

Oysaki münafıkların bu hayalleri ancak bir aldatmacadan ibarettir. Küfrün ve şeytanın sistemi, yerle bir olmaya mahkum olarak yaratılmıştır. Şeytanı da, küfrü de, münafıkları da yaratan Allah'tır. Ve Allah dilediği an onları helak etmeye de Kadir'dir. Allah yalnızca onlara belirli bir süre tanımaktadır. Bu süreyi kendi aleyhlerinde kullandıkları takdirde, dünyada da ahirette de onları acı bir azap beklemektedir.

Bir Kuran ayetinde **"... Allah, kafirlere müminlerin aleyhinde kesinlikle yol vermez."** (Nisa Suresi, 141) şeklinde buyurulmuştur. Allah böyle vadetmiştir ve Allah vadinden asla dönmeyendir.

MÜSLÜMANLARIN MÜNAFIĞA KURAN AHLAKIYLA YAKLAŞMALARI

MÜNAFIĞA HİÇBİR ZAMAN KESİN OLARAK 'MÜNAFIK' TEŞHİSİ KONULAMAZ

Eğer Biz dilersek, sana onları elbette göstéririz, böylelikle onları simalarından tanırsın. And olsun, sen onları, sözlerin söyleniş tarzından da tanırsın. Allah, amellerinizi bilir. (Muhammed Suresi, 30)

Allah, bu ayetinde **"Eğer Biz dilersek sana onları elbette göstéririz."** diye bildirmiştir. Zira bir Müslüman, hiçbir zaman için bir kimseye kesin olarak **"Bu kişi münafıktır"** diye hüküm koyamaz. Çünkü hiç kimse, bir başkasının kalbindeki gerçek samimiyeti, imanı bilebilme gücüne sahip değildir. Bunun bilgisi yalnızca Allah Katındadır. Bir kimseye dünyadayken **"Bu kişi münafık"** diye bir sonuca varmak, **"Bu kişinin cehenneme gideceği kesin"** demek anlamına gelir. Bir Müslüman da asla herhangi bir insan için böyle bir hüküm veremez. İman edenler bunun takdirinin yalnızca Allah Katında gizli olduğunu ve Allah'ın hükmünü bilmeksizin böyle bir karara varmalarının **'haram olacağını'** bilirler. Müslümanlar bir kimse için böyle bir delil oluştuğu zaman bile ancak, **"münafık karakterli"** ya da **"münafık ahlakı gösteriyor"** gibi bir yakıştırma yapabilirler. Ama Allah, -dilediği takdirde- bu samimiyetsiz insanları, elçilerine vahiy yoluyla bildirebileceğini haber vermiştir.

Allah ayetin devamında, **"Böylelikle onları simalarından tanırsın"** diye bildirmiştir. Bu ayet ile verilen bilgiden, **'münafığın kirli, samimiyetsiz ve sinsi ruhunun, simasına çöktüğü ve yüzüne yansıdığı'** anlaşılmaktadır. Allah pisliğini kalbinde saklayan münafığın yüzünde, asla gizleyemeyeceği bir münafık alameti oluşturarak Müslümanlara dikkatli olmaları gereken kişileri tanıtmaktadır.

Ancak bunun yanı sıra, Allah bu ayet ile münafıkların ne kadar sinsi ve gizlenmiş varlıklar olduğuna da dikkat çekmiştir. Münafıklar asla tam olarak tespit edilip teşhis edilemeyen varlıklardır. Zaten **kesin bir teşhis konulabilse, Müslümanlar bu kimseleri asla içlerinde tutmaz, aralarından ayırır ve dostluk kurmazlardı.** Çünkü münafık demek, aynı zamanda da **'şeytanın tecellisi'** demektir. **Dolayısıyla Müslümanlar nasıl ki şeytandan sakınır, uzak durur ve içlerinde tutmazlarsa, münafıktan da kesin emin olabilseler, ona da aynı tavrı gösterirlerdi. Ama tam olarak emin olamadıkları için, Müslümanlar münafık karakterli insanlardan ne kadar şüphelenseler de, asla kesin bir hükme varamaz ve bu kimseleri içlerinde tutmaya devam ederler.**

Bu, Allah'ın, Müslümanların dünya hayatındaki imtihanlarının gereği olarak yarattığı özel bir durumdur. Müslüman bir topluluğun içinde, münafık karakterli bir kişinin varlığı, elbette ki Müslümanların pek çok konuda sabır göstermelerini gerektiren zorluklar oluşturur. Müslümanlar bir kişinin münafık olduğundan her ne kadar şüphe duysalar da, **'belki hidayet bulur'** düşüncesiyle sabırla, ona Kuran ahlakıyla yaklaşmaya devam ederler.

Ancak bunların her biri Müslümanlar için dünyada ve ahirette, çok büyük hayırlara ve güzelliklere vesile olur. Çünkü münafık, aynı zamanda da Müslümanın dünya hayatındaki eğitiminin önemli bir parçasıdır. Münafığın ahlakındaki bozuklukları görmek, Müslümanların sürekli olarak kendi ahlaklarındaki eksiklikleri gözden geçirmelerine; bunun sonucunda da çok daha derin imanlı ve veli ahlaklı insanlar haline gelmelerine vesile olur.

MÜNAFIĞI SABIRLA VE DİKKATLE İZLEYİP ONUN ŞEYTANİ SANATINI ÖĞRENMEK GEREKİR

Allah tarihin başlangıcından bu yana iyi ile kötüyü bir arada yaratmış, insanların vicdanlarını kullanarak bu ikisi arasında doğru olanı seçmelerini istemiştir. Kuşkusuz ki Allah dilemiş olsa, dünyayı sırf iyilikle, güzellikle dolu olacak şekilde yaratır ve kötülüğü hiç yaratmazdı. Ama Allah pek çok hikmetle iyinin yanında kötüyü de var etmiştir.

Kötülüğün savunucusu ve lideri olan şeytan, kendi felsefesini inkar edenlere ve münafıklara ilham ederek, dünyada kötülüğü ve sapkınlığı hakim kılmaya çalışır. **Her bir münafık ve inkar edenlerin her biri, şeytanın birer talebesi ve birer askeridir.** Liderlerinden aldıkları talimatlarla, samimi iman eden, iyiliği savunan her insanı, **'doğru yoldan çıkarmak ve şeytanın birer takipçisi haline getirmek için'** çaba harcarlar.

İşte münafıkların Müslümanlar arasındaki başlıca görevlerinden biri de budur. Şeytanın kirli sanatını, sapkın dünyasını, sinsi ahlakını Müslümanlar arasında da yaygınlaştırmaya çalışmak. Dolayısıyla Müslümanlar için de münafık, **'şeytanın kirli sanatını'**, **'insanları saptırmak için kullandığı sinsi yöntemlerini'** ve **'sahtekarca oyunlarını'** canlı olarak hayata geçirip uygulayan **'şeytanın bir temsilcisi'**dir. Bu nedenle de, şeytanın kirli sanatını öğrenip mağlup edebilmek için, **'münafık Müslümanlar için önemli bir gözlem vesilesidir'**.

Münafık, Müslümanların Kuran'daki bazı ayetlerin anlamını çok daha iyi anlamalarına vesile olur. Bu samimiyetsiz insanların gösterdiği kötü ahlak, oynadıkları oyunlar, kullandıkları sinsi yöntemler, münafık karakterinin çok daha iyi teşhis edilebilmesi için önemli birer vesiledir. Normalde Müslüman bir toplulukta sadece samimi iman eden insanlar olsa, elbette ki bu bir güzelliktir. **Kimse bir münafıkla bir arada ve onun varlığını hissederek yaşamak istemez.** Ancak böyle bir durum oluştuğunda da bu, Müslümanlar için asla bir zarar değildir. **Münafığın varlığı, Müslümanlar için sürekli olarak hayra dönüşür. Münafığın her gün, her yaptığı eylem, her söylediği söz, her yaptığı sinsilik Müslüman için yeni bir gözlem ve yeni bir analiz imkanı oluşturur.**

Münafık, Müslümanların aklının gelişmesine vesile olur. Münafığı canlı bir örnek olarak görüp gözlemleyebilmek, Kuran'da anlatılan **'münafık karakterini'** anlamada Müslümanlar için önemli bir yol göstericidir. Münafık olmasa, bu karaktere ait detaylar, girift noktalar o kadar iyi anlaşılamayabilir. Ama ***"Şeytanın feneri ulaşacağın yerdeki karanlığı aydınlatır."*** *(Mason Dergisi, s. 29, sf. 23)* sözüyle dikkat çekildiği gibi, **'münafığın aydınlattığı ışık, bize bütün dünyayı gösterir'**. Yani onun karanlık dünyasının karanlık feneri, birçok yeri aydınlatır ve Müslümanlar da bu yolla birçok detayı görebilirler. Yoksa Müslümanların, münafığın varlığı olmadan onun yöntemlerini görüp fark etmeleri çok zor olurdu.

İşte bu yüzden münafığı kendi haline bırakıp iyi izlemek gerekir. **O, fark edilmediğini sandığı sürece şeytandan öğrendiği sanatını en sinsi yönleriyle uygulamaya devam edecek, Müslümanlar da onu izleyip gözlemleyerek, onun yöntemlerini en ince detaylarına kadar anlayabileceklerdir. Ve böylece şeytanın ve münafığın faaliyetlerini kolaylıkla etkisiz hale getirebileceklerdir. Bu nedenle münafığa fark edildiğini ima edip sinsice gizlenmesine yol açmak değil, ona hissettirmeden onu analiz etmek çok daha akılcı bir yöntemdir.** Peygamber Efendimiz (sav) de, Hz. Musa (as) da çevresindeki münafıklara bu yöntemi uygulamış ve onları dikkatlice izlemişlerdir.

Münafığın, Müslümanlar tarafından fark edilmediği sürece her türlü alçaklığa, pişkince ve yüzsüzlükle devam etmesi ise, Allah'ın kendisini izlediğine ve yaptığı her şeyi bildiğine inanmamasındandır. Münafık için sadece **'insanların ne dediği'** önemlidir. İnsanlardan gizlenebildiğine inandığında, arsızca ve hayasızca münafıklığına, sinsi oyunlarına devam eder. İşte Allah münafığın bu pervasızlığını, Müslümanlar için rahmete dönüştürür. Müslümanlar münafık vesilesiyle manevi yönden sürekli olarak daha da gelişir ve güçlenirler.

MÜNAFIK ALAMETLERİNİ DİNLEYİP ÖĞRENMEK MÜSLÜMANLARA FAYDA VERİR

Peygamberimiz (sav) bir hadisinde münafıklarla Müslümanların farkını, ***"Allah'tan ancak mümin olan korkar ve ondan ancak münafık kendini emniyette hisseder."*** *(Buhari, "İman", 36; Firyabi, a.g.e, s. 60)* sözleriyle açıklamıştır. Müslüman olan kişi, münafık alametlerini duyduğunda Allah'tan korkup sakınan kişidir. Ahlakı ne kadar güzel olursa olsun, iman eden bir kimse, Allah'ın Kuran'da bildirdiği tüm öğüt ve hatırlatmaları, hiçbir ayrım yapmaksızın üzerine alınır ve düşünür.

İşte bu samimi bir Müslüman tavrıdır. Çünkü Allah Kuran'ın **"Hayır; gerçekten insan, azar. Kendini müstağni gördüğünden."** (Alak Suresi, 6-7) ayetleriyle, **'kendisini müstağni, yani büyük gören ve hiçbir şeye ihtiyacı olmadığını sanan kimselerin, azgınlaşarak doğru yoldan uzaklaşacaklarını'** bildirmiştir. Dolayısıyla Müslümanlar bu ayeti düşünerek, **her münafık alametinden bir hikmet çıkarır ve eksiklerini hemen düzeltir; ahlaklarını, tavır ve konuşmalarını daha da güzelleştirmeye çalışırlar.**

Müslümanlar, Kuran'daki münafık alametlerini anlatırlarken de, asla kendilerini müstağni görerek konuşmazlar. Çünkü bu anlatımların en çok hitap ettiği kişiler **'Müslümanlar'**dır. Allah'ın her bir ayeti, tüm insanları kapsamaktadır. Dolayısıyla Müslümanlar münafıklarla ilgili ayetleri açıklarken, karşılarındaki belirli bir güruha değil, en başta kendilerine anlatmış olurlar. Her bir münafık alametini, kendi üzerlerine de alarak, kendilerini de düşünerek anlatırlar.

Çünkü zaten münafıklar Kuran'daki bu ayetlerle ve Müslümanların bu anlatımlarıyla hiç muhatap olmazlar (Kuran'ı tenzih ederiz). Bu ayetlerden etkilenenler yalnızca Müslümanlardır. Kuran'ı okuyacak, Müslümanların anlattıklarını dinleyecek olanlar sadece onlardır. Münafık zaten anlatılanlara kendince güler geçer ve anlatılanları da dinlemez (dini konuları tenzih ederiz). Ne dinler ne de anlar. Müslümanın her duyduğu söz ise, ona imani bir dinçlik, zihin açıklığı ve ataklık sağlar. Böylece kalbindeki en ufak bir yanlışlığı bile, anında düzeltme imkanı bulur.

Dolayısıyla tüm anlatılanlar ve yazılanlar Müslümanlara etki edecektir. Çünkü inkar edenler zaten İslam'ı baştan kabul etmez, dolayısıyla da o anlatılanları hiç üstlerine alınmazlar. Münafık da zaten Allah ve din düşmanıdır; söylenenlerin hiçbirini kabul etmez. Dolayısıyla bunları düşünüp anlayacak olanlar yalnızca Allah dostu olan samimi Müslümanlardır.

SORU: "Münafık alametlerini duyup da halini düzelten münafık olur mu?"

ADNAN OKTAR: "Asla olmaz. **Münafık ayetlerinden etkileniyorsa, o Müslümandır.** Münafık olamaz. Bazı kardeşlerimiz oluyor diyor ki işte "Ben münafık mıyım?" Bu ayetten etkilendin mi? O zaman münafık olamazsın. **Ayetle -haşa- alay ediyorsa, alaya devam ediyorsa, dikkate almıyorsa -haşa-, o zaman münafıktır. Etkileniyorsan nur gibi müminsin.** Etkilenene **'mümin'**deni. Çünkü münafık alameti her Müslümanda olabilir. Bu istisnasız herkese yöneliktir. Şuna, buna değil, belirli bir güruh değil, her Müslümanda olabilir. Kuran ayetlerinden mümin olan kişi etkilenir zaten. Mümin üstüne alınır. **Üstüne alınıp etkileniyorsa ve halini düzeltiyorsa "Bu bana hitap ediyor, ben bu konuda kendimi düzelteyim" diyorsa, o nur gibi mümindir. Ama bıyık altından gülüp alay ediyorsa, önem vermiyorsa, müminlere de halen şaşırıyorsa, o zaman o, münafıktır.** Çünkü münafık ayetleri müminleri ilgilendirir zaten. Münafık güler geçer. O ayetler bizim onlara teşhis koymamız için var. Mümin etkileniyorsa, Allah ona hidayet ediyor, güzellik, şifa veriyor demektir." (A9 TV, 19 Mayıs 2016)

SORU: "Mümin kendini münafıklıkla sorgulayabilir mi?"

ADNAN OKTAR: "Bir mümin kendini münafıklıkla sorguluyorsa zaten münafık değildir o, münafık hiç kondurmaz kendine. Arsızdır, pişkinliğe verir, hiç farkında değilmiş gibi yapar. Haysiyetsizdir münafık. Mümin çok korkar, **"Aman Allah esirgesin, bende münafık alameti olmasın, küfür alameti olmasın"** der, Allah'a sığınır. Okur, anlatır, **"Hepimiz kaçınalım münafık alametlerinden"** der. Ama münafık için yok hükmündedir. Öyle bir konuyu asla kabul etmez. O mevzuyu istersen aç yanında, hiçbir şekilde üstüne alınmaz. Dolayısıyla da münafıklığına, hayasızlığa apayrı bir şeytani dinle devam eder münafık." (A9 TV, 23 Ocak 2016)

MÜNAFIĞIN VARLIĞI MÜSLÜMANLAR İÇİN SÜREKLİ HAYRA DÖNÜŞÜR

Kuran ayetlerini bilmeyen bir insan, sanki Müslüman toplumları arasından hiç münafık çıkmasa, her şey çok daha iyi ve Müslümanların çok daha lehine olurmuş gibi düşünebilir. Oysaki münafığın varlığı, zahiren her ne kadar farklı görünse de, Müslümanlar için büyük bir rahmettir. Münafığın en çok istediği şeylerden biri **'Müslümanlara zarar vermek'** olduğu halde, **'münafık istemeden ve farkında olmadan onlara sürekli fayda verir'**. Allah Kuran'da **'münafığın varlığının Müslümanlar için bir şer değil, aksine hayır olduğunu'** şöyle haber vermiştir:

> **Doğrusu, uydurulmuş bir yalanla gelenler, sizin içinizden birlikte davranan bir topluluktur; siz onu kendiniz için bir şer saymayın, aksine o sizin için bir hayırdır. Onlardan her bir kişiye kazandığı günahtan (bir ceza) vardır. Onlardan (iftiranın) büyüğünü yüklenene ise büyük bir azap vardır. (Nur Suresi, 11)**

Müslümanlar, aralarındaki bir münafığın, istemeden de olsa, onlar üzerinde vesile olduğu hayırları sıralayıp yazacak olsalar, sayfalar dolusu, çok uzun yazılar elde ederlerdi. Çünkü aralarında, samimiyetsizliğinden, kalleşçe oyunlar oynadığından, Müslümanlar aleyhinde alçakça tuzaklar kurduğundan şüphelendikleri bir insanın var olması, elbette ki Müslümanları çok ciddi şekilde **'teyakkuz'**a geçirir.

Bir münafıkla birlikte yaşıyor olma ihtimalleri, Müslümanların akıllarını ve dikkatlerini olabilecek en fazlasıyla açar. Rehavet, dikkat dağınıklığı ve atalet varsa, bunlar tamamen ortadan kalkar. Samimi ve güvenilir Müslümanların birbirlerine olan sevgi ve saygıları alabildiğine artar. Aralarındaki birlik beraberlik ruhu, tek vücut gibi ortak hareket etme gücü ve istişare alışkanlığı daha da gelişir. Münafığa karşı sürekli akılcı tedbirler alma çabası, Müslümanların bu samimiyetsiz insanlara karşı nasıl davranılması gerektiği konusunda da tecrübe kazanmalarına vesile olur. Tüm bunlar Müslümanların giderek daha da olgunlaşmalarına yol açar ve şuurlarının daha da açılmasını sağlar.

Müslümanlar şeytani bir ahlak gösteren böyle bir insana karşı Kuran ahlakıyla ve Müslüman aklıyla karşılık vererek Allah Katında inşaAllah çok fazla **'sevap kazanmış'** olurlar. Münafık karakterli bir insana kıyasla, aklı başında, şuuru açık, vicdanlı ve güzel ahlaklı **Müslümanların ne kadar büyük nimet olduğu herkes tarafından daha da iyi anlaşılır. Müslümanlar Kuran'a daha da sıkı sarılırlar.** Kuran'daki münafık alametlerini sürekli gündemde tutar, bu alametlerin analizini çok daha iyi yapar ve böylece tüm **Müslümanların münafık konusunda çok daha iyi bir şekilde bilinçlenmesine vesile olurlar. Müslümanlar sürekli Allah'ı anarak, Kuran ayetlerini okuyarak ve münafık karakterini insanlara anlatan yazılı-sözlü çalışmalar yaparak müthiş etkili bir tebliğ faaliyeti yapmış olurlar.**

ADNAN OKTAR: "O karanlık ruhlarıyla müminlerin içinde yaşıyorlar ama müminlerin gücünü artıran çok önemli bir figürdür münafık. Çok önemlidir çünkü münafık mümine müthiş heyecan verir, müthiş şevk verir, azmini artırır, gücünü artırır, güce olan talep daha da çoğalır. Müminin zenginliği daha artar. Çünkü madem münafığı kızdırıyor, değil mi? Mümin o zaman onu kızdırmak için ve Allah'ın rızasını kazanmak için daha güçlü ataklar yapmaya başlar. **Monotonluk kalkar, meskenet kalkar, mümini uyandıran, şevklendiren en mühim nedenlerden biridir. Yani münafığın etki gücü gibi hiçbir güç yoktur, Allah'ın verdiği güç olarak. Müslümanı, en çok münafık heyecanlandırır, şevklendirir. Mesela, kitapların yapılmasına vesile olur, daha fazla zenginleşmeye vesile olur, daha gösterişli faaliyetlere vesile olur, atağın hızlanmasına vesile olur. Daha teknik ve akılcı düşünmelerine sebep olur.**

Meskenet ve ataleti tamamen siler münafık. Öbür türlü, küfür kendini açıkça belli ettiği ve etkisi de zayıf olduğu için müminin küfürle mücadelesi daha sakin ve daha zayıf olabilir. Ama münafık olduğunda Müslümanın gücü müthiş artar, yani **Müslüman böyle bir durumda akıl almaz atağa geçer. Çünkü çok vahim bir beladır, grip gibi, nezle gibi değil; kanser gibi bir illet olduğu için, vücut, bünye muazzam bir atağa geçer.** Ve bütün imkanlarıyla o pisliği, o korkunç karanlığı delecek her türlü tedbiri alır. O tedbiri alırken de, sevabı çok yüksek olur. **Münafığın mümine sevap verme gücü, vesile olma gücü çok çok yüksektir. Mesela küfrün birse, münafığın milyondur; öyle düşünün. Bazen bu oranlar duruma göre, münafığın atağına göre çok artar."** (A9 TV, 4 Haziran 2016)

MÜNAFIK 'BELKİ İMAN EDER' DİYE SABRETMEK VE ONU KURAN AHLAKINA ÇAĞIRMAK ÖNEMLİ BİR MÜSLÜMAN VASFIDIR

Allah Kuran'ın, **"Dedi ki: "Rabbim, beni kışkırttığın şeye karşılık, and olsun, ben de yeryüzünde onlara, (Sana başkaldırmayı ve dünya tutkularını) süsleyip-çekici göstereceğim ve onların tümünü mutlaka kışkırtıp-saptıracağım. Ancak onlardan muhlis olan kulların müstesna."** (Hicr Suresi, 39-40) ayetleriyle, şeytanın dünyadaki tüm insanları saptırmak için her türlü çabayı harcayacağı haber verilmiştir. Karşısındaki kişi Müslüman da olsa, inkarcı, müşrik ya da münafık bir kişi de olsa, şeytan hiçbirini ayırt etmeksizin, her birini saptırabilmek için kıyamete kadar gayret edecektir.

Ancak ayetin devamında, **'muhlis olan kulların müstesna'** sözleriyle belirtildiği gibi, **şeytan Allah'a karşı samimi olan insanlara etki edemeyecektir.** Dolayısıyla her kim olursa olsun; ister münafık ister kafir isterse de bir müşrik; hayatının herhangi bir döneminde, gerçekten istediği takdirde **'şeytanın etkisinden kurtulabilme imkanına sahiptir'**. Samimi olmaya karar vermesi, şeytanın etkisinin kalkması için yeterli olacaktır.

Dolayısıyla Müslümanlar, bir insan ne kadar çok münafık alameti gösterirse göstersin, ne kadar çok alçaklık, karaktersizlik ve ahlaksızlık yaparsa yapsın, bu insanın ölümle karşılaşmadan önce tövbe edebilme ihtimali olduğunu hiçbir zaman unutmazlar. Bu yüzden de kimse için, **"Bu bir kez şu hataları yaptı, artık mümkün değil bir daha iflah olmaz"** gibi bir bakış açısıyla yaklaşmazlar. Allah'ın hata yapan ve samimi tövbe edip doğru yola yönelen herkesi affedebileceğini bilirler. Bu nedenle aralarında münafık olmasından şüphelendikleri bir insan olduğunda da, ona karşı Kuran ahlakının getirdiği bu bilinç ve yüksek bir vicdan ile yaklaşırlar.

Yoksa hainlik ve alçaklık yaptığından şüphelenilen bir insanı, aralarından uzaklaştırıp rahat rahat yaşamaları Müslümanlar için çok kolaydır. Ama bu insanın **'yaptıklarından pişman olup doğrudan yana dönme ihtimali'** de vardır. Onu kendi **'karanlık dünyasına ve küfrün içine daha da itmek'** ve **'onu şeytan ile baş başa bırakmak'**, Müslümanların vicdanen kabul edebileceği bir durum değildir.

Bu yüzden Müslümanlar, **'belki iman eder'**, **'belki münafıklıktan, şeytanlıktan vazgeçer'**, **'belki pişman olur ve hidayet bulur'** diyerek münafığı sabırla ve kararlılıkla **'Kuran ahlakına çağırmaya ve doğrudan yana eğitmeye'**

çalışırlar. Yaptığı alçaklıkların anlamını ve Allah Katındaki karşılığını anlaması için, ona Kuran ayetleriyle **'münafık karakterini'** ve **'münafık alametlerini'** anlatırlar. Ona güzel ahlakla, vicdanla, sevgiyle, anlayışla ve affedicilikle yaklaşıp; küfrün zalimliği ve alçaklığıyla, Müslüman ahlakı arasındaki farkı görmesini sağlamaya çalışırlar.

Ancak elbette ki bunları yaparken bir yandan da, **'münafığın alttan alta Müslüman toplumuna zarar vermesini engellemeye ve onun şeytani faaliyetlerini pasifize etmeye'** çalışırlar. Nasıl ki ortada bir **'yılan'** varsa, bu yılanın ağzından zehrini alırsınız ya da dişini sökersiniz ama yine bırakırsınız. Böylece yılanın herhangi birini zehirlemesini engellemiş olursunuz. **İşte münafığın da zehrini, sakince etkisiz hale getirmek gerekir.**

Tüm bunlar Müslümanların Kuran ahlakını yaşamalarından dolayı ibadet olarak uyguladıkları bir ahlaktır. Münafığın bunlardan etkilenip etkilenmemesi, vazgeçip hidayet bulması ya da kararlılıkla münafıklığına devam etmesi, Müslümanların elinde olan bir durum değildir. Bu ancak Allah'ın takdirindedir. **Münafık kaderinde varsa, tövbe edip Allah'tan çok korkan, Allah'ı çok seven, çok samimi bir Müslüman haline gelebilir. Kaderinde münafık olarak yaratıldıysa, Müslümanlar ne kadar çaba gösterirlerse göstersinler münafık eninde sonunda küfre gider.**

Ama bunun kararını hiçbir zaman için Müslümanlar veremezler. **Münafık Müslümanlardan ayrılmak istemeden, Müslümanlar ona "Aramızdan git, seni istemiyoruz" demezler. Çünkü bir insanı kendisi istemeden küfre doğru itmek asla dine uygun olmaz.**

Ayrıca Müslümanlar Kuran'a göre birbirlerini koruyup kollamakla sorumludurlar. Çünkü Kuran'da **'velayet sistemi'** vardır. İman edenler **'birbirlerinin velisi, koruyucusu, dostu, yardımcısı'**dır. Birbirlerini öz kardeşleri gibi korumakla mükelleftirler. Dolayısıyla münafık da, sadece diliyle bile olsa **"La İlahe İllAllah"** yani **"Allah'tan başka İlah yoktur"** dediği sürece, Müslümanlar arasındaki velayet sistemi onun için de geçerlidir. Dolayısıyla Müslümanlar, **"Şu kişi münafık olabilir"** diyerek bir kişiyi aralarından ayıramazlar. Böyle kesin bir teşhis koyabilmek için ancak Allah'ın Peygamberlerine vahiy indirmiş olması gerekir. Asrımızda da bir Peygamber yaşamadığı için, **Müslümanlar kendi kendilerine asla bir kişi için "Bu kişi münafık" diye bir hüküm veremezler. Böyle bir karar verip o kişiyi Müslümanların arasından ayırıp dışlamak, onu küfre doğru itmek, 'haram olur'.**

Müslümanlar neden küfre tebliğ yaparlar? İnkar edenlerin iman etmelerine vesile olmak için. Küfre sabırla anlatırken, münafığa anlatmaktan vazgeçmek ise çok çelişkili ve yanlış bir uygulama olur. Müslümanlar nasıl ki, **"Ateistim"**, **"Dinsizim"** ya da **"İslam'a karşıyım"** diyen insanlara İslam'ı tebliğ ediyorlarsa, münafığa da aynı şekilde Müslümanlığı anlatmak durumundadırlar. **Münafık ne kadar anormal, ne kadar aksi, huysuz ya da ahlaksız olursa olsun, Müslüman ona sabretmekle yükümlüdür. Ne kadar sabır gösterirse, karşılığında da o kadar sevabı olur.**

Dahası dünyada Allah'tan başka hiç kimse, kimin cennetlik, kiminse cehennemlik olduğu bilemez. Belki bir insanın **'münafık'** sandığı kimse, tövbe edip cennete gidecek, bu zanda bulunan kişi ise cehenneme gidecektir. Bunun bilgisi yalnızca Allah Katındadır. **'Ümit kesmek'** Kuran'da haram kılınmıştır. Allah Kuran'da **"Çünkü kafirler topluluğundan başkası Allah'ın rahmetinden umut kesmez."** şeklinde buyurmuştur. Çünkü Allah sonsuz güç sahibidir; dilediği her şeyi yapmaya güç yetirendir. Dolasıyla bir insanın hidayet bulmasından, kendini düzeltip doğruya yönelmesinden asla ümit kesilemez.

Bu nedenle **Müslümanlar hiçbir zaman için münafığı küfürle baş başa bırakıp dışlamazlar.** Çok uzun bir zaman boyunca sürse de, münafığı sabırla ve Kuran ahlakıyla eğitmeye çalışırlar. Sabrederler, çünkü münafık da bazen şifa bulabilir. Bazen de, **"Kim Rahman (olan Allah)ın zikrini görmezlikten gelirse, Biz bir şeytana onun 'üzerini kabukla bağlattırırız'; artık bu, onun bir yakın dostudur."** (Zuhruf Suresi, 36) ayetiyle haber verildiği gibi, şeytan münafığın üstüne yapışır ve bir daha da onu bırakmaz. **Ama bazen de Allah münafığın üzerinden şeytanın etkisini kaldırır. O zaman o insan, ölüyken birdenbire dirilmişçesine, kendine gelir.**

Bu, komada olup da, fişinin çekilmesi için bekletilen bir hastanın durumuna benzer. Komadaki bir adamdan nasıl hiçbir zaman ümit kesilmezse, münafık hakkında da aynı durum geçerlidir. Nasıl ki böyle bir hastanın fişini çekip onu ölüme terk etmek vicdanen kabul edilebilir bir durum değilse, münafık için de **'kesin hüküm**

vermek' doğru olmaz. Bazı hastalar hiçbir zaman komadan çıkmaz ve komadayken ölürler. Bazıları da kurtulurlar. Bu yüzden hastayı mutlaka komadan çıkıncaya kadar beklemek gibi, münafığı da **'belki hidayet bulur, belki samimi iman eder'** ihtimaliyle sabırla beklemek ve kurtarmaya çalışmak gerekir.

MÜNAFIKLIĞIN SONU MUTLAKA HÜSRANDIR

MÜNAFIĞIN HAYATI AŞAĞILANMIŞ OLARAK SON BULUR

Münafığın bünyesine en hakim olan duygu **'aşağılık kompleksi'**dir. Bu haklı bir komplekstir çünkü münafık gerçekten de, **'dünyanın en aşağılık karakterine sahiptir'**. İnandığı hak olan hiçbir değeri, uğruna yaşamak isteyeceği hiçbir ülküsü, hiçbir inancı yoktur. Bukalemun gibi, her girdiği ortama göre farklı bir ahlak gösterir. İnançtan inanca, kültürden kültüre, felsefeden felsefeye geçer. Çünkü münafığın bu hayattaki en büyük rüyası, küfrün onu arasına alıp ona değer vermesidir. Onların tek bir **'Aferin'**i, tek bir **'Sırt sıvazlaması'** için bile, yapmayacağı rezillik, alçaklık ve ahlaksızlık yoktur.

Ancak ilginç olan şudur ki, münafık küfre yaranabilmek için onların bir dediğini iki etmediği halde, bir türlü küfre kendisini istediği anlamda kabul ettiremez. Çünkü sadece Müslümanlar değil, **küfür de münafığın gösterdiği bu aşağılık karakterin farkındadır.** Bu nedenle hiçbir zaman onu gerçek anlamda aralarına almaz, saygı ve sevgi duymazlar. Sadece çıkarları için kullanırlar. **Münafık küfre yaranmaya çalıştıkça, küfür onu daha da ezer, daha da çok kullanır, daha da aşağılar. Münafık küfre en aşağılardan hayranlıkla bakarken, küfür münafığa en tepeden küçümseyerek bakar.** Çünkü hiç kimse dostunu, din kardeşini, birlikte yol aldığı insanı adeta arkadan bıçaklayan, iyilik gördüğü insana kötülükle karşılık verip hainlik yapan birine güvenmez. Münafık hakkında bu gözlemi yapmış olan **küfür de bu yüzden, münafığı çıkarı için kullanır, ama hiçbir zaman onu bir arkadaş ya da dost olarak benimsemez.**

İşte bu durum; yani herkes tarafından aşağılanmak, münafığın bu dünyada tattığı en büyük azaplardan biridir. Her aynaya baktığında karşısında **'alçak bir insan'** görür. Her ne kadar günlük hayatta züppe ve bilmiş tavırlarıyla bu ezikliğini örtmeye çalışsa da, bu duygu münafığın içine çöreklenmiş köklü bir azaptır. Münafık Müslümanların arkasından iş çevirdikçe; yani onlara zarar vermeye çalıştıkça, aşağılanma batağına biraz daha batar.

Münafığın küfre taşıdığı her bir haber, Müslümanı tuzağa düşürmek için yaptığı her bir plan, küfür tarafından kullanılır belki ama, beraberinde küfrün ona duyduğu tiksintiyi de arttırır. Öyle ki münafık yaptığı planlar, kurduğu tuzaklarla Müslümanların belaya uğramasını beklerken; o bela git gide kendisini sarmaya başlar. Ağzından çıkan her yalan, Müslümanlar aleyhine küfürle kurduğu her ortaklık, onu karanlık bir kuyunun dibine doğru çekmeye devam eder. Her hainliğinde horlanma ve aşağılanma hissini daha yoğun yaşamaya, içine çöreklenen acıyı daha derinden hissetmeye başlar. Kısacası münafığın pisliği, tuzağı, planı bumerang gibi ona geri döner.

Bu, münafığın yalnızca bu dünya hayatında çektiği azabın küçük bir kısmıdır. Ahirette ise sonsuz bir azap onu beklemektedir. Allah münafığın tuzağının kendisini saracağını bir ayette şöyle bildirmektedir:

> **Hani o inkar edenler, seni tutuklamak ya da öldürmek veya sürgün etmek amacıyla, tuzak kuruyorlardı. Onlar bu tuzağı tasarlıyorlarken, Allah da bir düzen (bir karşılık) kuruyordu. Allah, düzen kurucuların (tuzaklarına karşılık verenlerin) hayırlısıdır. (Enfal Suresi, 30)**

İşte münafık ömrü boyunca Müslümanlara karşı mücadele eder ama, bu mücadelesi hiçbir zaman hayal ettiği gibi neticelenmez. Küfrün gözünde yükselmek için Müslümanlar aleyhine yaptığı her hainlik, bir kat daha aşağılanmasına ve küçümsenmesine sebep olur. Hiçbir şey elde edemediği halde Müslümanların arasında onlardan biri gibi davranmak, inanmadığı bir sistemi savunmak, içinden gelmediği halde Allah'ı anmak veya istemeye istemeye namaz kılmak, münafığın acısını ona, yüze, bine katlar. Bu da münafıkta tarifsiz bir öfke ve nefret hissi meydana getirir. İşte

münafığın sonunu getiren de, bu öfke sarmalıdır. Ruhunu kaplayan bu nefret onu günden güne çürütür, sağlığını bozar, akli dengesini yitirmesine sebep olur. **Her münafığın sonu, kin ve öfkesiyle birlikte ölmektir. Allah Kuran'da münafıkların ölümlerinin, içlerinde büyüttükleri bu öfke ve nefretten olacağını şu şekilde haber vermiştir:**

> **Sizler, işte böylesiniz; onları seversiniz, oysa onlar sizi sevmezler. Siz Kitabın tümüne inanırsınız, onlar sizinle karşılaştıklarında "inandık" derler, kendi başlarına kaldıklarında ise, size olan kin ve öfkelerinden dolayı parmak uçlarını ısırırlar. De ki: "Kin ve öfkenizle ölün." Şüphesiz Allah, sinelerin özünde saklı duranı bilendir. (Al-i İmran Suresi, 119)**

Yüce Rabbimiz ayette münafıklar için mukadder olan ölüm şeklini açıkça bildirmiştir. **Her münafığın kaderinde aşağılanarak, horlanarak yaşamak ve bunun getirdiği öfkenin içinde boğularak ölmek vardır.**

Ancak unutmamak gerekir ki, her insan için tövbe kapısı sonuna kadar açıktır. Allah'ın bu affediciliği, münafık için de geçerlidir. Münafıklık yapan bir insan da, işlediği günahlar her ne olursa olsun, günün birinde hatasını anlayıp bu kirli batağın içinden, Allah'ın dinine sarılarak çıkabilir. Ancak hainliğinde kararlı, ısrarlı, Allah'a ve dine düşman olan her münafık, öfkesiyle ve nefretiyle birlikte cehennem ile karşılık bulacak ve sonsuza kadar bu çukurun dibinde horlanmaya, aşağılanmaya, azap içinde yaşamaya devam edecektir.

SONUÇ: MEHDİYET DÜNYAYI GÜNEŞ GİBİ AYDINLATACAK, MÜNAFIKLIK HZ. MEHDİ (AS) VESİLESİYLE SON BULACAKTIR

İyilerle kötülerin mücadelesi Hz. Adem (as) döneminde başlamıştır ve kıyamete kadar da devam edecektir. Tarihin her döneminde, insanları kötülüğe ve inkara sürüklemek için mücadele eden en büyük negatif güç **'Deccaliyet'**tir. İnsanları din ahlakından uzaklaştıran, fitne ve kargaşayı körükleyen her türlü dini ideoloji ve düşünce sistemi, '**Deccal**'i temsil eder. Kötülüğün karşısında olan, Deccal'in fitnesini etkisiz hale getirecek ve insanları doğru yola, hidayete yöneltecek olan Rahmani güç de **'Mehdiyet'**tir.

İyilik ve kötülük arasındaki; şeytanın taraftarlarıyla Hakk'ın tarafı arasındaki mücadele, tarihin başlangıcından bu yana devam etmektedir. Tarihteki Hz. İbrahim (as) ve Nemrut, Hz. Musa (as) ve Firavun gibi, her devrin **'Deccal ve Mehdi mücadeleleri'** bu konunun en bilinen örneklerindendir. İçerisinde bulunduğumuz **'Ahir Zamanda ise bu fikri mücadele Hz. Mehdi (as) ile Mesih Deccal arasında devam etmektedir'**. Tarih boyunca olduğu gibi, **'Ahir Zamanda da Deccalin en mühim kuvveti yine münafıklardır'**. Şeytanı, inkar edenleri ve münafıkları kendisine müttefik edinmiş olan Deccaliyet, emrindeki bu güçlerle birlikte halihazırda Mehdiyet'e karşı amansız bir savaş vermektedir.

Adetullah gereği, tarihin her döneminde hak dinin tebliğinde Müslümanlara önderlik eden, onları hidayete çağıran ve İslam ahlakını dünyaya hakim kılmak için çaba gösteren **'manevi bir lider'** olmuştur. İşte Ahir Zamanda Müslümanları Kuran ahlakına ve hidayete yöneltecek, onları birleştirip tek bir çatı altında toplayacak olan kişi de '**Hz. Mehdi (as)'**dır. Hz. Mehdi (as), Allah'ın izniyle, insanları inkara sürükleyen, din ahlakından uzaklaştıran, her türlü dinsiz ideoloji ve düşünce sisteminin lideri olan Deccali fikren etkisiz hale getirecek ve dünyaya İslam ahlakını hakim kılacaktır.

'Mehdiyet'in çok önemli bir vasfı da anti-münafık bir hareket olmasıdır. Deccaliyetin zıttı olan **Mehdiyet**, Deccali hareketin temsilcileri olan **münafıkların da zıttı bir harekettir.** Allah Hz. Mehdi (as)'ı özel olarak böyle bir manevi güç ile yaratmıştır. **Münafıkların teşhis edilip etkisiz hale getirilebilmesi için Mehdiyet yeteneği gerekir. İşte Mehdiyet de 'münafık avcısı' bir sistemdir.** Allah Hz. Mehdi (as)'ı İslam dünyasına özel olarak bir **'kurtarıcı vasfıyla'** göndermiş ve ona **'bu özel yeteneği'** vermiştir.

Peygamberimiz (sav) bir hadisinde, ***"Mehdi hükümranlığı zamanında zalimlerin ve müstekbirlerin hükümranlığı, münafıkların ve hainlerin nüfuzu son bulacaktır."*** *(El-Mehdiyy-il Mev'ud, c. 1, s. 252)* sözleriyle Allah'ın, Hz. Mehdi (as) üzerindeki bu lütfuna dikkat çekmiştir. **Hz. Mehdi (as) vesilesiyle, Deccallerin, inkarcıların, münafıkların, derin devletlerin, teröristlerin, zalimlerin, hainlerin ve insanlara karşı büyüklük taslayarak ahlaksızlık yapanların nüfuzu ve hakimiyeti son bulacaktır.**

Büyük İslam alimi **Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri** bir sözünde, dünyadaki münafıklık hareketinin Hz. Mehdi (as) vesilesiyle son bulacağını, "... Al-i Beyt-i Nebevî'nin silsile-i nuranîsine bağlanan (Peygamberimiz (sav)'in soyundan), ehl-i velayet (velilerin) ve ehl-i kemalin (kemal insanların) başına geçecek **Al-i Beyt'ten (Peygamberimiz (sav)'in soyundan) Muhammed Mehdi isminde bir zat-ı nurani**, o Süfyan'ın şahs-ı manevisi olan **cereyan-ı münafıkaneyi (fikren) yok edip dağıtacaktır.** *(Mektubat, s. 56-57)* sözleriyle bildirmiştir. **Ahir Zamanda münafıklar Hz. Mehdi (as) vesilesiyle fikren etkisiz hale geleceklerdir. Belki içlerinde münafıklıktan vazgeçmeyecek ve samimi iman etmeyeceklerdir; ama münafıklığa dair eylemlerine son vereceklerdir.**

Peygamberimiz (sav)'den rivayet edilen başka bir hadiste, ***"Daha birçok insan Kuran'dan çok, Mehdi'den korktukları için günahlardan kaçınacaktır..."*** *(Al-Futuhatu'l Makkiyah, s. 6)* sözleriyle açıklandığı gibi, münafıklar Allah'tan korkmayacak ama Hz. Mehdi (as)'ın aklından, güçlü ferasetinden ve basiretinden çok çekineceklerdir. Peygamberimiz (sav)'in ***"... Mehdi münafıkları nişanelerinden (alametlerinden) tanıyacaktır."*** *(Yevmul Halas, Kamil Süleyman, s. 135)* hadisiyle haber verildiği gibi, **Hz. Mehdi (as) münafıkları hemen teşhis edip tanıyacak; münafıklar da bunu bildikleri için sinsi faaliyetlerini yapmaktan korkacaklardır. Sonunda**

da ahlaksızlık yapmaya güç ve cesaret bulamayarak münafıkane eylemlerine son verecek ve zahiren Müslüman gibi yaşamak zorunda kalacaklardır. Peygamberimiz (sav)'in bir hadisinde Hz. Mehdi (as)'ın münafıklar üzerindeki bu manevi galibiyeti şöyle haber verilmiştir:

> *Ebu Basir'den: İmam Caferi Sadık aleyhisselam **"Suçlular çehrelerinden tanınacak"** (Muhammed Suresi, 30), ayeti hakkında şöyle buyurdu: Allah onları tanır, lakin bu ayet Kaim (yani Mehdi) hakkında nazil olmuştur. **Mehdi onları (münafıkları) çehrelerinden tanıyacak ve ashabı ile birlikte onları (manen) darmadağın edecek.** (Şeyh Muhammed B. İbrahim-i Numani, Gaybet-i Numani, s. 283)*

Bir başka hadiste, ***"Allah'ın düşmanı olan Mesih-i Deccal, İsa Aleyhisselam'ı görünce, tuzun suda eridiği gibi erir."*** *(Müslim, Kitabü'l Fiten, s. 34)* sözleriyle, haber verildiği üzere, Deccaliyetin, hak karşısında **'tuzun suda eriyip'** etkisiz yok olması gibi; **İslam dünyasındaki münafıklar da, Hz. Mehdi (as) karşısında tüm güçlerini kaybedip etkisiz hale geleceklerdir.**

Hz. Mehdi (as), Allah'ın kendisine ilham ettiği akıl ve hikmet ile, münafığın en önemli silahı olan **'gizliliği'** ortadan kaldıracak ve onun tüm ahlaksızlıklarını, şeytani yöntemlerini gün gibi su yüzüne çıkaracaktır. Böylece münafıkların bu güne kadar elde etmiş oldukları en büyük avantajları ortadan kalkacak; münafıklığın tarif edilmeyen, bilinmeyen ve insanlar tarafından teşhis edilmemiş sistemi etkisiz hale gelecektir. **Hz. Mehdi (as) münafığın gizliliğini yok ederek, onun bu hilesini geçersiz hale getirecektir.**

Zira münafık adeta bir 'yarasa gibidir'. Aynı yarasa gibi, münafık da güneşi, ışığı gördüğünde, perişan olur ve kaçacak bir delik aramaya başlar. İşte Hz. Mehdi (as) da, adeta münafığın üzerine bir projektör tutarak onu aydınlatacak ve böylece nereye kaçarsa kaçsın, manen yakalanacağını bilen münafıklar, ahlaksızlıklarını yapamayacak hale geleceklerdir. İşte bu, Allah'ın tüm İslam alemine bir kurtarıcı olarak gönderdiği Hz. Mehdi (as)'a bir lütfu ve iman edenlere olan bir rahmetidir. İslam dünyası asırlardır beklediği refah, huzur ve mutluluğa -Allah'ın izniyle- Hz. Mehdi (as) vesilesiyle kavuşacaktır.

ADNAN OKTAR: "Münafığı iyice belirlemek, **İslam'ın Mehdiyet devrindeki hakimiyetinde bütün münafıkların kapılarını kapatacaktır.** Biz şimdi onun hazırlığını yapıyoruz. Münafığın rezil kepaze edilmesi, iyice tanıtılması, dünyada adeta yaşayamayacak hale getirilmesi, Hz. Mehdi (as) devrinde oluyor. O yüzden her münafık o münafık alametlerinden, nifaktan mecburen vazgeçmiş oluyor. O yüzden hiç nifak alameti görülmeyecek Mehdi (as) devrinde. Yoksa hiç münafık olmayacak diye bir şey yok Hz. Mehdi (as) devrinde; ama alametini göremeyeceğiz. Çünkü öyle gün gibi belirlenecek ki münafık, baktı mı adam hemen anlayacak. **Anlaşılma korkusundan dolayı da münafık felç olacak.** Ama şu dönemde tabii kulağını tıkayabilir, gözünü kapayabilir. **Ama İslam bütün dünyaya hakim olduğunda, gözünü kapayacak, kulağını kapayacak hali kalmayacak münafığın.**

O yüzden biz onun zeminini şimdiden hazırlıyoruz Hz. Mehdi (as)'a yardımcı olmak için. Hz. Mehdi (as)'ın karşısında münafık kalmasın diye hazırlık yapıyoruz.

Bediüzzaman ne diyor? **"Mehdi o cereyanı münafıkaneyi (fikren) öldürüp dağıtacak"** diyor. Asıl yapacağı budur 'cereyanı münafıkane'yi dağıtmak'. Bunun için de çok kapsamlı bir hazırlık gerekiyor. **İşte kitaplar, CD'ler, yazılar ve bunu sürekli gündemde tutmak, tekrarlamak. Çünkü münafık nereye giderse 'münafık alametleriyle'karşılaşacaktır. İnterneti açtığında münafık alametleriyle karşılaşacak, radyoyu açtığında**

münafık alametlerini duyacak, televizyonu açtığında münafık alametlerini görecek. Kaçıp göçecek hiçbir yeri kalmayacaktır. Bir sohbet alanına geldiğinde, orada bunu duyacak ve böylece bu pislik mahlukatlar Müslümanlara hiç zarar veremeyecek hale gelecekler. Ahir Zamandaki olay budur. Yoksa münafık olmayacak anlamında değil. Şu an münafık tam tarif edilmediği için, Kuran'da var ama hayata geçişini bilmiyor insanlar, o yüzden de münafıklar İslam aleminde elini kolunu sallayarak iş yapıyorlar. Mesela büyük alim diyor, halbuki adam münafık. Büyük müçtehit diyor halbuki münafık fark edemiyorlar. Etrafında halka oluyorlar, deli gibi savunuyorlar. Halbuki azılı münafık. Ama **münafığı böyle gün gibi tarif edersen, herkes de su gibi ezberlerse münafığın bu dünyada yaşama** alanı kalmamış olur... Münafık o imanın nuru içinde boğulacaktır. Kaçıp göçecek hali kalmayacaktır, bilinecek hale gelecektir münafık.

Onun için münafık alametlerini sürekli gece gündüz gündemde tutmak, ezberletmek, anlatmak dünyada münafığın hayat sahasını yok etmek anlamına geliyor. O zaman Müslümanlar münafık faaliyeti olmayan bir dünyada yaşamış olacaklar. Ve o da onlara müthiş bir lüks, rahatlık, bereket ve güç verecektir..." (A9 TV, 6 Haziran 2016)

EK BÖLÜM:
EVRİM ALDATMACASI

Darwinizm, yani evrim teorisi, Yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok açık bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle ve evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını ortaya koyan 350 milyona yakın fosilin bulunmasıyla çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda, gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini Yaratılış gerçeğiyle açıklamaktadırlar.

Evrim teorisinin çöküşünü ve Yaratılış'ın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

DARWIN'İ YIKAN ZORLUKLAR

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan pagan bir öğreti olmakla birlikte, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan *Türlerin Kökeni* adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine kendince karşı çıkıyordu. Darwin'in yanılgılarına göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

AŞILAMAYAN İLK BASAMAK: HAYATIN KÖKENİ

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce dünyada hayali şekilde tesadüfen ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, Yaratılış'ı cahilce reddettiği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde kör tesadüflerin ürünü olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"HAYAT HAYATTAN GELİR"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı. Darwin'in *Türlerin Kökeni* adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti: **"Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür."** (Sidney Fox, Klaus Dose, *Molecular Evolution and The Origin of Life*, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2)

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. YÜZYILDAKİ SONUÇSUZ ÇABALAR

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı: **"Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır."** (Alexander I. Oparin, *Origin of Life*, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s. 196)

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (amino asit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı. ("New Evidence on

Evolution of Early Atmosphere and Life", *Bulletin of the American Meteorological Society*, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330)

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti. (Stanley Miller, *Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules*, 1986, s. 7)

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci *Earth* dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

> *Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı? (Jeffrey Bada, Earth, Şubat 1998, s. 40)*

HAYATIN KOMPLEKS YAPISI

Evrimcilerin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmelerinin başlıca nedeni, Darwinistlerin en basit zannettikleri canlı yapıların bile olağanüstü derecede kompleks özelliklere sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha komplekstir. Öyle ki, bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre, hatta hücreye ait tek bir protein bile üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Ancak bunu detaylarıyla açıklamaya bile gerek yoktur. Evrimciler daha hücre aşamasına gelmeden çıkmaza girerler. Çünkü hücrenin yapı taşlarından biri olan proteinlerin tek bir tanesinin dahi tesadüfen meydana gelmesi ihtimali matematiksel olarak "0"dır.

Bunun nedenlerinden başlıcası bir proteinin oluşması için başka proteinlerin varlığının gerekmesidir ki bu, bir proteinin tesadüfen oluşma ihtimalini tamamen ortadan kaldırır. Dolayısıyla tek başına bu gerçek bile evrimcilerin tesadüf iddiasını en baştan yok etmek için yeterlidir. Konunun önemi açısından özetle açıklayacak olursak,

1. **Enzimler olmadan protein sentezlenemez ve enzimler de birer proteindir.**

2. **Tek bir proteinin sentezlenmesi için 100'e yakın proteinin hazır bulunması gerekmektedir. Dolayısıyla proteinlerin varlığı için proteinler gerekir.**

3. **Proteinleri sentezleyen enzimleri DNA üretir. DNA olmadan protein sentezlenemez. Dolayısıyla proteinlerin oluşabilmesi için DNA da gerekir.**

4. **Protein sentezleme işleminde hücredeki tüm organellerin önemli görevleri vardır. Yani proteinlerin oluşabilmesi için, eksiksiz ve tam işleyen bir hücrenin tüm organelleri ile var olması gerekmektedir.**

Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

> *Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır. (Leslie E. Orgel, The Origin of Life on Earth, Scientific American, c. 271, Ekim 1994, s. 78)*

Kuşkusuz eğer hayatın kör tesadüfler neticesinde kendi kendine ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın yaratıldığını kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı Yaratılış'ı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

EVRİMİN HAYALİ MEKANİZMALARI

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır.

Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: *Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...*

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve Türlerin Kökeni adlı kitabında **"Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz"** demek zorunda kalmıştı. *(Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 184)*

LAMARCK'IN ETKİSİ

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin *Türlerin Kökeni* adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti. *(B. G. Ranganathan, Origins?, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988)*

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20. yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

NEO-DARWİNİZM VE MUTASYONLAR

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi. Bugün de hala bilimsel olarak geçersiz olduğunu bilmelerine rağmen, Darwinistlerin savunduğu model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: **Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.**

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi bir tesadüfi etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir. (Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 179)

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

FOSİL KAYITLARI: ARA FORMLARDAN ESER YOK

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisinin bilim dışı iddiasına göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu hayali varlıklara "ara-geçiş formu" adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ayrıca bu garip canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde bunu şöyle açıklamıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir. (Charles Darwin, The Origin of Species, s. 172, 280)

Ancak bu satırları yazan Darwin, bu ara formların fosillerinin bir türlü bulunamadığının da farkındaydı. Bunun, teorisi için büyük bir açmaz oluşturduğunu görüyordu. Bu yüzden, *Türlerin Kökeni* kitabının "Teorinin Zorlukları" (Difficulties on Theory) adlı bölümünde şöyle yazmıştı:

Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? *Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz?.. Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil? (Charles Darwin, The Origin of Species, s. 172, 280)*

DARWIN'İN YIKILAN UMUTLARI

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin

beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

> *Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz. (Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, s. 133)*

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

> *Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir. (Douglas J. Futuyma, Science on Trial, New York: Pantheon Books, 1983, s. 197)*

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani "türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil Yaratılıştır.

İNSANIN EVRİMİ MASALI

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, insanın sözde maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, insan ile hayali ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1- Australopithecus

2- Homo habilis

3- Homo erectus

4- Homo sapiens

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen "*Australopithecus*" ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka birşey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin *Australopithecus* örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir. *(Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", Nature, c. 258, s. 389)*

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, *Australopithecuslar*'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, *"Homo sapiens'e uzanan zincir gerçekte kayıptır"* diyerek bunu kabul eder. (J. Rennie, "Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr", *Scientific American,* Aralık 1992)

Evrimciler "*Australopithecus* > *Homo habilis* > *Homo erectus* > *Homo sapiens*" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, *Australopithecus*, *Homo habilis* ve *Homo erectus*'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. (Alan Walker, *Science*, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, P*hysical Antropology*, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272)

Dahası *Homo erectus* sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, *Homo sapiens neandertalensis* ve *Homo sapiens sapiens* (insanı ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır. (*Time*, Kasım 1996)

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

> *Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler. (S. J. Gould, Natural History, c. 85, 1976, s. 30)*

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir. Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle Australopithecus fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

> *Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür. (Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19)*

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

DARWIN FORMÜLÜ!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu akıl dışı iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir. Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da (tek bir tanesinin bile tesadüfen oluşması mümkün olmayan) protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler. Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Kısacası, **bilinçsiz atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar.** Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. **Madde, ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur.** Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

GÖZ VE KULAKTAKİ TEKNOLOJİ

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir. Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır.

En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir. Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır. Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

BEYNİN İÇİNDE GÖREN VE DUYAN ŞUUR KİME AİTTİR?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir? Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

MATERYALİST BİR İNANÇ

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca

dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?..

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler. Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

> *Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz. (Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", The New York Review of Books, 9 Ocak, 1997, s. 28)*

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı var ettiğine inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendilerince Allah'ın apaçık olan varlığını kabul etmemek için, bu akıl ve bilim dışı kabulü cehaletle savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği görürler: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır.

EVRİM TEORİSİ DÜNYA TARİHİNİN EN ETKİLİ BÜYÜSÜDÜR

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin, inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, profesörler, kültürlü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim (as)'ın kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa (as)'ın kavminin içinden bazı insanların altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

> **Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azap onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)**

… Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)

Allah, Hicr Suresi'nde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, oradan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla bir araya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa (as) ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa (as), Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa (as)'a, kendi "bilgin büyücüleri" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa (as), büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayet şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atınca, insanların gözlerini büyülediler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa (as) ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa (as)'ın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, ayette bildirildiği gibi "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlat" diye vahyettik. (O da fırlatınca) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Ayetlerde de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. *Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır. (Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s. 43)*

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacağını anlayacak ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

Dediler ki: "Sen Yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten Sen, herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın." (Bakara Suresi, 32)

RESİM ALTI YAZILARI

s.312

Kretase dönemine ait bu timsah fosili 65 milyon yıllıktır. Günümüzde yaşayan timsahlardan hiçbir farkı yoktur.

İtalya'da çıkarılmış bu Mene balığı fosili 54 - 37 milyon yıllıktır.

Bu 50 milyon yıllık çınar yaprağı fosili ABD çıkarılmıştır. 50 milyon yıldır çınar yaprakları hiç değişmemiş, evrim geçirmemiştir.

s.316

Evrimcilerin istedikleri tüm şartlar sağlansa bir canlı oluşabilir mi? Elbette hayır. Bunu daha iyi anlamak için şöyle bir deney yapalım. Üsttekine benzer bir varile canlıların oluşumu için gerekli olan bütün atomları, enzimleri, hormonları, proteinleri kısacası evrimcilerin istedikleri, gerekli gördükleri tüm elementleri koyalım.Olabilecek her türlü kimyasal ve fiziksel yöntemi kullanarak bu elementleri karıştıralım ve istedikleri kadar bekleyelim. Ne yapılırsa yapılsın, ne kadar beklenirse beklensin bu varilden canlı tek bir varlık bile çıkaramayacaklardır.

s.322

Geçmiş zamanlarda timsaha tapan insanların inanışları ne derece garip ve akıl almazsa günümüzde Darwinistlerin inanışları da aynı derecede akıl almazdır. Darwinistler tesadüfleri ve cansız şuursuz atomları cahilce adeta yaratıcı güç olarak kabul ederler hatta bu batıl inanca bir dine bağlanır gibi bağlanırlar.

ARKA KAPAK

YAZAR HAKKINDA: Harun Yahya müstear ismini kullanan Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir. Nitekim yazarın, bugüne kadar 76 ayrı dile çevrilen 300'den fazla eseri, dünya çapında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Harun Yahya Külliyatı, -Allah'ın izniyle- 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

İnsanoğlunun ilk yaratıldığı günden bu yana, münafıklık yapan her insan, **'ahlaksızlıklarıyla ve alçaklıklarıyla'** tarihe geçmiştir. Nesilden nesile, hayatları boyunca inananlara karşı verdikleri hain mücadele ile anılmış ve her dönemde **'horlanmış aşağılanmış'** kimseler olarak tanınmışlardır. Küçük büyük yaptıkları her bir alçaklık, tarihin bir parçası olarak hafızalara kazınmıştır.

Firavunlar, Nemrutlar, Karun, Samiri, Hz. Lut (as)'ın ve Hz. Nuh (as)'ın eşleri gibi tarihteki ünlü münafıklar nasıl kitaplara ya da tarihi kayıtlara geçtiyse, günümüz münafıkları da aynı şekilde kitaplara konu olacaklardır. O devirlerin münafıkları nasıl ahlaksızlıklarıyla biliniyorlarsa, Ahir Zamanın münafıkları da aynı şekilde yaptıkları şeytanlıklarla tanınacaklardır. Onların adları da nesilden nesile aktarılacak, onların hainlikleri ve ahlaksızlıkları da diğerleri gibi tarihe geçecektir.

Ve bu aşağılanma sadece dünya hayatıyla sınırlı kalmayacaktır. **Kıyamete kadar her biri 'devrinin ünlü münafığı' olarak tanınacak olan bu şeytani varlıklar, ahirette de yine ahlaksızlıklarıyla bilinecek ve sonsuza kadar yine hep aşağılanarak yaşayacaklardır.**

Ancak bu kitabın amacı, **'henüz tövbe etme imkanı varken, tüm münafıklara ve münafık ahlakına benzer tavırlar gösteren insanlara münafıklığın tehlikesini anlatıp, bu acı sondan kurtulmaları için onları doğru yola çağırmak'**tır. **'Ahirette geri dönüşü olmayan bir azapla karşılaşmadan önce, düşünüp öğüt almalarına ve samimi bir kalple iman etmelerine vesile olabilmek'**tir. Ahlaksızlıkla, sinsi oyunlarla, şeytani işbirlikleriyle ve alçakça tuzaklarla bir şey elde edemeyeceklerini; sonunda karşılaşacakları tek gerçeğin cehennem azabı olacağını anlatarak onları uyarmaktır. Ve **'eğer tövbe edip Allah'ı çok derin bir aşkla sevip güzel ahlakı yaşarlarsa; dünyada ve ahirette, arzuladıkları, özlem duydukları her şeyin en güzelini bulacaklarını onlara hatırlatmak'**tır.

Fakat münafıklıkta diretip kararlılık gösteren; öğüt alıp tövbe ederek doğru yola dönmek istemeyen kimseler de, şunu asla unutmamalıdırlar: Onların bilmedikleri ya da anlamak istemedikleri kesin bir gerçek vardır. Rabbimiz bu gerçeği Kuran'da **"... Allah, kafirlere müminlerin aleyhinde kesinlikle yol vermez."** (Nisa Suresi, 141) sözleriyle haber vermiştir. **Küfür ya da münafık, her kim Müslümanların aleyhine bir yol ararsa; onlara karşı alçakça oyunlar oynamak isterse, Allah o kişilere asla başarı vermeyecektir. Bu, Allah'ın kesin ve değişmez bir vaadidir. Ve Allah, vaadinden asla dönmeyendir.**

Eninde sonunda mutlaka **'galip gelecek olanlar Allah'ın taraftarları olan samimi Müslümanlar'**dır. Çünkü Allah'ın Kuran'da bildirdiği gibi, **"... Şüphesiz 'izzet ve gücün' tümü Allah'ındır."** (Yunus Suresi, 65)